5499

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ

ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΙΖ'.

AELIANI

DE

NATVRA ANIMALIVM

LIBRI XVII.

PARS ALTERA.

AELIANI
DE
NATVRA ANIMALIVM
LIBER XI.

CAPVT I.

De Cycnis ex Rhipaeis montibus advolantibus ad Apollinis templum, quod est apud Hyperboreos.

HYPERBOREORVM gentem, et Apollinis apud eos honores, non modo poetae, sed alii etiam scriptores celebrant; et inter alios Hecataeus, non Milesius ille, sed Abderita. Is cum et alia quaedam, nec panca nec vilia, referat, quae in praesentia recitari nihil attinet; ea in aliud tempus differentur, quo et mihi narrare jucundius, et aliis forsan audire sit commodius: quae vero praesentis sunt instituti, ea nunc solum exponam. Apollini igitur sacri sunt Boreae et Chionis filii, tres numero fratres, sex cubitorum proceritate. Hi cum solenne sacrificium stato et praefinito tempore peragunt, innumera cycnorum examina e Rhipaeis, ut ipsi appellant, montibus advolant; qui ubi templum volando circumvecti fuerint, et veluti lustrarint, in septum templi descendunt, quod et spatio ampliſſimum est, et specie pulcherrimum. Cum autem cantores vernaculo musicae genere deum celebrant, et simul citharistae suaviſſimam melodiam

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ά.

Περὶ τῶν Κύκνων τῶν ἀφικνυμένων ἐκ τῶν Ῥιπαίων ὀρῶν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν, τὸ ἐν τοῖς Ὑπερβορείοις.

ΑΝΘΡΩΠΩΝ Ὑπερβορέων γένος, καὶ τιμὰς Ἀπόλλωνος τὰς ἐκεῖθι, ᾄδουσι μὲν καὶ ποιηταὶ, ὑμνοῦσι δὲ καὶ ζυγγραφεῖς· ἐν δὲ τοῖς καὶ Ἑκαταῖος, ὁ Μιλήσιος, ἀλλ' ὁ Ἀβδηρίτης. Ἃ δὲ λέγει πολλά τε καὶ ζεμνὰ ἕτερα, ἅ μοι νῦν ἡ χρεία παραχαλεῖν δοκεῖ αὐτά· καὶ ἂν καὶ εἰς ἄλλον ὑπερθήσομαι χρόνον ἔχασα εἰπεῖν, ἡνίκα ἐμοί τε ἥδιον, καὶ τοῖς ἀκούσι λῴϊον ἔσαι· ἃ δέ μοι μόνα ἥδε ἡ ζυγγραφὴ παραβάλλει, καὶ δεῖ λέγειν ταῦτα. Ἱεροί εἰσι τῷδε τῷ δαίμονι Βορέᾳ καὶ Χιόνος ἥξεις τρεῖς τὸν ἀριθμὸν, ἀδελφοὶ τὴν φύσιν, ἐξαπήχεις τὸ μῆκος. Ὅταν ἂν ἔτοι τὴν νενομισμένην ἱερουργίαν καὶ ἀτὸν ζυνήθη καιρὸν τὸν προειρημένον ἐπιτελῶσιν, ἐκ τῶν Ῥιπαίων, ὕτω καλουμένων παρ' αὐτοῖς, ὀρῶν καταπέτανται κύκνων ἀμήχανα τῷ πλήθει τὰ νέφη· καὶ περιελθόντες τὸν νεὼν, καὶ οἱονεὶ καθήραντες αὐτὸν τῇ πτήσει, εἶτα μέντοι καταῖσιν εἰς τὸν τοῦ νεὼ περίβολον, μέγιστόν τε μέγεθος, καὶ τὸ κάλλος ὡραιότατον ὄντα. Ὅταν ἂν οἵτε ᾠδοὶ τῇ Ζφελέᾳ μούσῃ τῷ θεῷ προσάδωσι, καὶ μέντοι καὶ οἱ κιθαρισαὶ ζυγκεκράγωσι τῷ

melodiam cantantium choro adſonant: cycni etiam ipſis concinne accinunt, nec uſquam abſona aut inepta voce aberrant; ſed tanquam incitamentum et auſpicium cantus a chorodidaſcalo editum ſecuti, peritiſſimis carminum ſacrorum decantatoribus concinunt. Hymno jam perfecto, volucris ille chorus, ut ita dicam, recedit, poſtquam ſolito ſibi dei celebrandi munere eſt defunctus, ac divinos honores per totum audivit diem, ſimulque et ipſe cantavit, et oblectavit alios.

CAP. II.

De ſacris Draconibus in Epiro.

EPIROTAE etiam tum ipſi, tum peregrini quotquot adſunt, Apollini ſacrificant, et unum quotannis diem feſtum in ejus honorem perquam magnifice agitant. Lucus apud eos deo ſacer eſt, et muro ſeptus, intra quem dracones ſunt, deo grati. Huc virgo ſacerdos nuda accedit ſola, et victum draconibus porrigit. Eos Epirotae a Pythone Delphico prognatos aiunt. Quod ſi virginem accedentem illi placide adſpexerint, et alimenta prompte ſuſceperint, annum fertilem et ſalubrem ſignificare creduntur; ſin et terribiles erga illam fuerint, et porrecta cibaria non acceperint, contrarium anni futurum ſtatum alii divinant, alii ſuſpicantur.

CAP. III.

De Canibus Aetnaeis.

IN Aetna Siciliae ſacra eſt Vulcani aedes, et circa eam muri et arbores ſacrae; ibidem ignis perpetuus et inextinctus adſervatur. Sunt et canes in templo lucoque ſacri, qui modeſte ac decenter in templum et lucum accedentes blande et adulantes exci-

χορῷ παναρμόνιον μέλος· ἐνταῦθά τοι καὶ οἱ κύκνοι συναναμέλπουσιν ὁμοῤῥοθοῦντες, καὶ ἁδαμῶς ἁδαμῆ ἁπηχὲς καὶ ἀπῳδὸν ἐκεῖνοι μελῳδοῦντες· ἀλλ' ὡσπερεῖ ἐκ τοῦ χοροληκτοῦ τὸ ἐνδόσιμον λαβόντες, καὶ τοῖς ζοφισταῖς τῶν ἱερῶν μελῶν τοῖς ἐπιχωρίοις συνάσαντες. Εἶτα, τοῦ ὕμνου τελεσθέντος, οἵδε ἀναχωροῦσι τῇ πρὸς τὸν δαίμονα τιμῇ τὰ εἰθισμένα λατρεύσαντες, καὶ ἀκόντες τῶν θεῶν ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν οἱ προειρημένοι, ὡς εἰπεῖν, χορευταὶ πολῆνοι τέρψαντές τε ἅμα καὶ ἄσαντες.

ΚΕΦ. β'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ καλυμένῃ Ἠπείρῳ δρακόντων ἱερῶν.

Θύουσί τε καὶ ἄλλως οἱ Ἠπειρῶται τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ αὐτοὶ, καὶ πᾶν ὅσον τῶν ξένων ἐπίδημόν ἐσι θύσοι, καὶ τότῳ ἤδη τὴν μεγίστην ἑορτὴν ἄγουσι μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἔτους σεμνήν τε καὶ μεγαλοπρεπῆ. Ἔσι δὲ ἄνεσον τῷ θεῷ ἄλσος, καὶ ἔχει κύκλῳ περίβολον, καὶ ἔνδον εἰσὶ κύκλῳ δράκοντες, τοῦ θεοῦ ἄθυρμα ἔτοί γε. Ἡ τοίνυν ἱέρεια γυμνὴ παρθένος πάρεισι μόνη, καὶ τροφὴν τοῖς δράκουσι κομίζει. Λέγονται δὲ ἄρα ὑπὸ τῶν Ἠπειρωτῶν ἔκγονοι τοῦ ἐν Δελφοῖς Πυθῶνος εἶναι. Ἐὰν μὲν οὖν ἔτοι παρελθοῦσαν τὴν ἱέρειαν προσηνῶς θεάσωνται, καὶ τὰς τροφὰς προθύμως λάβωσιν, εὐθηνίαν τε ὑποδηλοῦν ὁμολογοῦνται, καὶ ἔτος ἄνοσον· ἐὰν δὲ ἐκπλήξωσι μὲν αὐτὴν, μὴ λάβωσι δὲ ὅσα ὀρέγει μειλίγματα, τἀναντία τῶν προειρημένων οἱ μὲν μαντεύονται, οἱ δὲ ἐλπίζουσι.

ΚΕΦ. γ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Αἰνῃ Κυνῶν.

Ἐν Αἰτνῃ δὲ ἄρα τῇ Σικελικῇ Ἡφαίστῳ τιμᾶται νεὼς, καὶ ἔσι περίβολα, καὶ δένδρα ἱερὰ, καὶ πῦρ ἄσβεσόν τε καὶ ἀκοίμητον. Εἰσὶ δὲ καὶ κύνες περί τε τὸν νεὼν καὶ τὸ ἄλσος ἱεροὶ, καὶ τοὺς μὲν Σωφρόνως, καὶ ὡς πρέπει τε ἅμα καὶ χρὴ παρι-

excipiunt, et, tanquam familiaribus, illis ſe benignos oſtendunt; at ſi quis ſceleratus aut manibus impurus adeat, illum et mordent et laniant; illos vero, qui libidine aliqua turpi ſe contaminarint, fugant ſolum et perſequuntur.

CAP. IV.

De Bobus, qui in Chthonio feſto Cereri ſacrificantur.

CEREREM Hermionenſes colunt, et ſplendida ei magnificaque ſacra faciunt: feſtum id Chthonium appellant. Audio ſane maximos boves a muliere, Cereris ſacerdote, ad aram e grege ſe abduci atque mactari permittere. Haec autem teſtimonio comprobat Ariſtocles, qui canit:

O foecunda Ceres, Siculas veneranda per oras,
Cecropioſque agros! hoc ego praecipue
Miror, in Hermione quod magno robore taurum,
Quemque viri poſſent vix domuiſſe decem,
E grege deductum ſola aure adducit ad aram
Sancta tibi mulier; qui puer ut ſequitur.
Haec tua vis, Ceres, eſt; tu nobis eſto benigna,
Per teque Hermione laeta beata fuat.

CAP. V.

De Canibus in Daulia Graecorum amantibus.

IN Daulia regione celebre eſt Iliadis Minervae templum; ejus loci canes Graecis adventantibus adulari, barbaros allatrare, praedicant.

CAP.

ωαριόνλας εἰς τὸν νεὼν ϗ τὸ ἄλσος οἵδε ζαίνυσι ϗ αἰκάλλυσι, οἷα δὴ φιλόφροσιν ἐνέμενοί τε ϗ γνωρίζονλες δήπυ· ἐὰν δέ τις ἢ χεῖρας ἐναγὴς, τοῦτον μὲν ϗ δάκνυσι ϗ ἀμύσσυσι· τὺς δὲ ἄλλυς, ἔκ τινος ὁμιλίας ἥκονλας ἀκολάσυ, μόνον διώκυσι.

ΚΕΦ. δ΄.

Περὶ τῶν Βοῶν τῶν τῇ Δήμηλρι ϑυομένων ἐν τοῖς καλυμένοις Χθονίοις.

ΤΗΝ Δήμηλρα Ἑρμιονεῖς ζέβυσι, ϗ ϑύυσιν αὐτῇ μεγαλοπρεπῶς τε ϗ ζοβαρῶς· ϗ τὴν ἑορλὴν Χθονίαν καλοῦσι. Μεγίσας ἕν ἀκύω βοῦς ὑπὸ τῆς ἱερείας τῆς Δήμηλρος ἄγεσθαί τε ωρὸς τὸν βωμὸν ἐκ τῆς ἀγέλης, ϗ ϑύειν ἑαυλὰς παρέχειν. Καὶ οἷς λέγω μάρλυς Ἀριζοκλῆς, ὅς πυ φησί·

Δάμαλερ ωολύκαρπε, ζὺ κὴν Σικελοῖσιν ἐναργὴς,
Καὶ παρ' Ἐρεχθείδαις· ἓν δέ τι.... μέγα
Κρίνετ' ἐν Ἑρμιονεῦσι, τὸν ἐξ ἀγέλης γὰρ ἀφειδῆ
Ταῦρον, ὃν ϗκ αἵρυσ' ἀνέρες ἐδὲ δέκα,
Τοῦτον γραῦς σείχυσα μόνη μόνον ἄλος ἔλκει
Τόν δ' ἐπὶ βωμόν· ὃ δ' ὡς μαλέρι ωαῖς ἕπελαι.
Σὸν τόδε, Δάμαλερ, ζὸν τὸ ζθένος· ἵλαος εἴης,
Καὶ ωάνλων ϑάλλοι κλᾶρος ἐν Ἑρμιόνῃ.

ΚΕΦ. έ.

Περὶ τῶν Φιλελλήνων Κυνῶν τῶν ἐν Δαυλίᾳ.

ΕΝ γῇ τῇ Δαυλίᾳ νεὼν μὲν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος ᾄδυσιν· τὺς δὲ ἑταυθοῖ κύνας τρεφομένυς ὑμνῦσι τῶν μὲν Ἑλλήνων τὺς ἀφικνυμένυς σαίνειν, ὑλακεῖν δὲ τὺς βαρβάρυς.

ΚΕΦ.

CAP. VI.

De templo Panis in Arcadia; et Animalibus, quae iſtuc confugiunt.

In Arcadia locus eſt, Aula nomine, et in eo delubrum Panis. Ad id quaecunque animantes confugerint, deus veluti ſupplices miſeratus ſuſcipit, et incolumem earum vitam tuetur. Itaque lupi etiam, ſi quae animalia eo uſque forte fuerint perſequuti, intrare non audent, et ſolo loci, in quem illae confugerunt, adſpectu territi recedunt. Ita etiam animalibus iſtius loci peculiaris eſt ſalutis cauſa.

CAP. VII.

De Cervis in Curidio.

In Curidio magna cervorum copia eſt, de quibus capiendis multi venatores ſpem ſibi faciunt inanem. Hi cum in lucum, qui ingens illic Apollini ſacer eſt, confugerint, latrant quidem canes, ſed propius accedere non audent; cervi vero quieti, et ſui cuſtodiam deo curae futuram ineffabili quadam naturae vi certo perſuaſi, paſcuis ſine metu libere fruuntur.

CAP. VIII.

De Muſcis accedentibus ad feſtum, quod Actio Apollini celebratur.

Mvscas Olympia tempore feſto ſua ſponte diſcedere, et, ut ita dicam, una cum mulieribus in ulteriorem Alphei ripam trajicere, jam ſupra memoravi. Ceterum in Leucade [inſula] promontorium eſt excelſum, in quo templum Apollinis, quem Actium venerantes cognominant, conſtructum eſt. Cum igitur

ΚΕΦ. ς'.

Περὶ τῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ Πανὸς αὐλῆς, καὶ τῶν ἐκεῖ καλαφευγόντων Ζώων.

ΕΝ Ἀρκαδίᾳ δὲ χώρᾳ ἐστὶν ἱερὸν Πανὸς, Αὐλὴ δὲ τῷ χώρῳ τὸ ὄνομα. Οὐκοῦν ὅσα ἂν ἐνταυθοῖ τῶν ζώων καλαφύγοι, ὥσπερ ἓν ἱκέτας ὁ θεὸς δι' αἰδοῦς ἄγων τὰ ζῶα, εἶτα μέντοι ζώζει τὴν μεγίστην σωτηρίαν. Αὐτὰ γάρ τοι λύκοι οἱ διώκοντες παρελθεῖν εἴσω περίκασι, καὶ ἀνασέλλονται μόνον θεασάμενοι, ὃ καλέφυγεν. Ἴδια δὲ καὶ τούτων τῶν ζώων ἔφυ πρὸς σωτηρίαν ἀγαθά.

ΚΕΦ. ζ'.

Περὶ τῶν ἐν Κυριδίῳ ἐλάφων.

ΕΝ Κυριδίῳ αἱ ἔλαφοι (πλῆθος δὲ ἄρα τούτων τῶν θηρίων ἐνταῦθά ἐσι, καὶ πολλοὶ θηραλαὶ περὶ τὴν ἄγραν αὐτῶν ἠνέμωνται) ὅταν καλαφύγωσιν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν τὸ ἐνταυθοῖ τιμήσιον, ἔσι δὲ ἄλσος μέγισον, ὑλακτοῦσι μὲν οἱ κύνες, πλησίον δὲ ἐλθεῖν οὐκ ὑπομένουσιν· αἱ δὲ ἐνσᾶσαι νέμονται ἄτρεσον καὶ ἀδεῆ τὴν νομὴν, ἀποῤῥήτῳ τινὶ φύσει τὴν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας τῷ θεῷ πιστεύουσαι αἱ ἔλαφοι.

ΚΕΦ. ή.

Περὶ τῶν Μυῶν τῶν ἐν τῇ πανηγύρει, ἣν ἐν Ἀκτίῳ ἄγουσι τῷ Ἀπόλλωνι.

ΑΝΩ που λέλεκταί μοι τὰς μυῖας τὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ τῇ τῆς πανηγύρεως ἐπιδημίᾳ ἐκβάσας ἀφίσασθαι, καὶ ὡς ἂν εἴποι τις, μετὰ τῶν γυναικῶν ἐπὶ τὴν ἀντιπέραν ὄχθην τοῦ Ἀλφειοῦ ἀπιέναι. Ἐν δὲ τῇ Λευκάδι ἄκρα μέν ἐσιν ὑψηλὴ, νεὼς δὲ Ἀπόλλωνι ἵδρυται, καὶ Ἀκτιόν γε αὐτὸν οἱ τιμῶντες ὀνομάζουσιν.

igitur tempus feſtum inſtat, in quo ſaltationem Deo peragunt, bovem muſcis immolant: cujus illae ſanguine ſaturatae recedunt, veluti munere ad id faciendum perſuaſae. Piſaeae vero muſcae, non mercede, ſed Dei reverentia motae, quod ab eis requiritur, faciant, laude mihi digniores videntur.

CAP. IX.

De Capris, Dorcadibus, et Leporibus in Icaro inſula.

ICARVS inſula maris Rubri eſt, in qua templum Dianae, et caprarum ſylveſtrium dorcadumque optimae habitudinis et leporum quoque magnus numerus eſt. Ex illis ſi quis venari aliquas deſideret, venia a dea impetrata, non fruſtrabitur, ſed capiet, captiſque gaudebit; at ſi non petierit, praeter id quod fruſtra venabitur, poenas etiam luet, quarum alii meminerunt.

CAP. X.

De Apide tauro in Memphitide.

CVM cycnos Riphaeos, quod Iovis et Latonae filio apud Hyperboreos quotidie ſtudioſe inſerviant, ſupra commemorarim, taurine proprietates Aegyptiis ſacri praetermittam? Atqui hoc ſi facerem, tum hoc quod ſuſcepi munus ſcribendi, tum ipſa natura, quae huncce bovem mortalibus et procreat et donat, incuſare me poſſent. Exponam igitur, ut par eſt, hanc quoque theologiam non oſcitanter. Apis apud Aegyptios efficaciſſimus deus creditur; ex vacca autem, quae fulgure adflata conceperit, naſcitur. Epaphum Graeci vocant, atque hujus generis antiquam ſtirpem repetentes, Io Argivam Inachi filiam illius matrem fuiſſe teſtantur. Sed hunc ſermonem Aegyptii ut mendacem rejiciunt, temporis longinquitatem teſtem citantes. Epaphum enim multis poſt ſeculis extitiſſe ferunt, primum vero

Apim

ζυσιν. Οὐκοῦν τῆς πανηγύρεως ἐπιδημεῖν μελλούσης, καθ' ἣν καί τι πήδημα πηδῶσι τῷ θεῷ, θύουσι βοῦν ταῖς μήναις· αἱ δὲ ἐμπλησθεῖσαι τοῦ αἵματος ἀφανίζονται, δεκασθεῖσαι μὲν οὖν ἀπαλλάττονται αὗται. Αἱ δὲ Πισαῖαι ἀδέκαστοι, κρείττους ἄρα γε ἐκεῖναι, αἰδοῖ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ μὴ μισθοῦ τὰ δέοντα πράττουσαι.

ΚΕΦ. θ'.

Περὶ τῶν ἐν Ἰκάρῳ τῇ νήσῳ Αἰγῶν, καὶ Δορκάδων, καὶ Λαγῶν.

Ἰκαρός ἐστι νῆσος, καὶ τῆγε Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ ἔγκειται· ἐνταῦθα τοίνυν νεὼς ἔστιν Ἀρτέμιδος, καὶ πλήθη αἰγῶν ἀγρίων καὶ δορκάδων εὖ μάλα εὐτραφῶν, καὶ λαγῶν μέντοι. Τούτων οὖν ἐάν τις αἰτήσας λαβεῖν παρὰ τῆς θεοῦ, εἶτα ἐπιχειρήσῃ θηρᾶν, ὅσα ἂν ἔχῃ καλῶς, ἀ διαμαρτάνει τῆς Σπουδῆς, ἀλλὰ καὶ λαμβάνει, καὶ τῷ δώρῳ χαίρει· ἐὰν δὲ μὴ αἰτήσῃ, ἔτε αἱρεῖ, καὶ δίδωσι δίκας, ἃς ἄλλοι λέγουσιν.

ΚΕΦ. ί.

Περὶ τοῦ ἐν Μέμφιδι Ἄπιδος ταύρου.

Εἶτα κύκνων μὲν τῶν Ῥιπαίων τῶν ἐν τοῖς Ὑπερβορείοις, ἐπεὶ λατρεύουσι τῷ Διὸς καὶ Λητοῦς ὁσημέραι φιλοπόνως, ἐποιησάμην μνήμην· ταύρου δὲ ἱεροῦ, ὅνπερ οὖν ἐκθεοῦσιν Αἰγύπτιοι, οὐκ ἐροῦμεν τὰ ἴδια; Καὶ πῶς ἡμᾶς οὐκ ἂν μέμψαιτο καὶ ἡ Συγγραφὴ, καὶ ἡ φύσις, ἧς καὶ τοῦτο ἔργον τε καὶ δῶρον; ἀλλὰ μήσιός γε οὐδὲ ταύτῃ ῥᾴθυμον, καὶ εἰκότως εἰρήσεται καὶ ἡ θεολογία ἥδε. Θεὸς Αἰγυπτίοις ἐναργέστατος ὁ Ἄπις εἶναι πιστεύεται· γίνεται δὲ ἐκ βοὸς, εἰς ἣν οὐράνιον στέλας ἐμπεσὸν Σπορᾶς αἴτιόν ἐστι τῷ προειρημένῳ. Ἕλληνες αὐτὸν καλοῦσιν Ἔπαφον, καὶ γενεαλογοῦσίν οἱ μητέρα Ἰὼ τὴν Ἀργείαν τὴν Ἰνάχου· Αἰγύπτιοι δὲ ἐκβάλλουσι τὸν λόγον ὡς ψευδῆ, καὶ χρῶνται τῷ χρόνῳ μάρτυρι. Φασὶ γὰρ Ἔπαφον μὲν ὀψὲ καὶ κάτω γενέσθαι, τὸν δὲ Ἄπιν τον πρῶτον μυριάδας ἐτῶν πάμπολλας

Apim permultis annorum myriadibus ante illum ad homines acceſſiſſe. Inſignes ejus notas Herodotus atque Ariſtagoras explicant; quibus Aegyptii non adſentiuntur, novem enim et viginti eas huic ſacro bovi aptas et conſentaneas eſſe dicunt. Quaenam ſint, tum quemadmodum per corpus ſparſae, tum ut ipſis quaſi floribus inſignitus ſit, aliunde intelligendum; cujuſnam autem ex ſideribus naturam unumquodque inſigne per notas deſignet, Aegyptii ſatis ſuperque declarant. Etenim Nili adſcenſum unum inſigne ſignificare aiunt, aliud mundi, aliud quo tenebras ante lucem fuiſſe inſinuatur, aliud lunaris figurae, aliaque inſignia aliarum rerum ſignificationes eſſe, haud profecto profanis et divinae hiſtoriae ignaris intellectu facilia. Cum autem fama emanavit, Aegyptiorum deum exortum eſſe, ex ſacris ſcribis quidam, qui documentum filio a patre traditum, inſignium notarum indicium, accurate callent, eo, ubi divina vacca partum ex ſeſe ediderit, accedunt; atque ibidem domum ad orientem ſolem, ex vetuſtiſſimo Mercurii praeſcripto, ubi commode alant quatuor menſes, quibus ipſum lacte nutriri oportet, excitant. Poſtea autem quam ibi nutritus eſt, exoriente nova luna, ſcribae ſacri et prophetae eodem proficiſcuntur: et ſimul navem huic ſacram quotannis inſtruunt, eaque ipſum Memphim tranſportant, ubi ſedes huic ſunt et commorationes ſuaves, et loca ad voluptatem comparata, curricula, pulverationes, exercitationes, et vaccarum formae praeſtantia inſignium aedes, tanquam thalami, in quos ingreditur, quum quam amat ſupervenire appetit: itemque eſt puteus, et fons aquae potabilis; nam ejuſmodi huic ſemper conducere miniſtri et ſacerdotes aiunt; non item ex Nili potione, ne propter dulcedinem

in

τὴν εἰς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν προειληφέναι. Σημεῖα δὲ αὐτοῦ καὶ γνωρίσματα λέγει μὲν καὶ Ἡρόδοτος καὶ Ἀριστagόρας· οὐχ ὁμολογοῦσι δὲ αὐτοῖς Αἰγύπτιοι, ἐννέα καὶ εἴκοσι γὰρ αὐτὰ εἶναί φασι, καὶ ἐμπρέπειν τῷδε τῷ ἱερῷ βοΐ. Τίνα δὲ ταῦτ' ἐστι, καὶ ὅπως διέσπαρται καλὰ τοῦ σώματος τῷ ζώῳ, καὶ ὅν τινα τρόπον οἱονεὶ διήνθισαι αὐτοῖς, ἀλλαχόθεν εἴσεσθε· ὅτου δὲ τῶν ἀστέρων ἕκαστον σημεῖον διὰ συμβόλων αἰνίττεται τὴν φύσιν, Αἰγύπτιοι τεκμηριῶσαι ἱκανοί. Καὶ γάρ τοι καὶ τὴν ἄνοδον τὴν τοῦ Νείλου ὑποδηλοῦν σημεῖόν φασι, καὶ τὸ τοῦ κόσμου σχῆμα, ἀλλ' ὄψει τι καὶ σύμβολον, ὡς ἐκεῖνοι λέγουσιν, ὅπερ ἦν αἰνίττεται τοῦ φωτὸς εἶναι τὸ σκεῦος πρεσβύτερον, καὶ τὸ μηνοειδὲς τῆς σελήνης καθηγορεῖ σχῆμα συνιέντι μέρος ἄλλο, καὶ ἄλλα δὲ ἐπὶ τούτοις ἄλλων τε αἰνίγματα βεβήλοις τε καὶ ἀμαθέσιν ἱερίας θεοπρεπῆς οὐκ εὐσύμβολα ταῦτα ὀφθαλμοῖς ὄντα. Ὅταν δὲ διαῤῥεύσῃ ἡ φήμη τὸν θεὸν Αἰγυπτίοις τελέχθαι λέγουσα, τῶν γραμματέων τῶν ἱερῶν τινες, ὥσπερ ἦν μάθημα παιδὶ ἐκ πατρὸς παραδοθὲν ἀκριβοῦ τὸν ὑπὲρ τῶν σημείων ἔλεγχον, ἥκουσιν ἐνταῦθα, ὃ τῆς θεοῦ φασιν Αἰγυπτίου βοὸς τὸ βρέφος ἐτέχθη· καὶ καλά γε τὴν ὑφήγησιν τοῦ Ἑρμοῦ τὴν πρεσβυτάτην, οἰκίαν τε ἐγείρουσιν, ἔνθα δὴπου καὶ διαιτήσεται τήν γε πρώτην εἰς ἡλίου μὲν ἀναλολὰς ὁρῶσαν, τροφὰς δὲ τὰς τοῦ βρέφους ὑποδέξασθαι καὶ μάλα γε ἱκανὴν, τετταράκοντα γὰρ δεῖ μηνῶν ἐν γάλακτι τόνδε εἶναι τὸν μόσχον. Ἐπὰν δὲ γένηται τραφεὶς, ἐνταῦθά τοι, ὑπανισχόσης σελήνης νέας, ἀπανθοῦσι γραμματεῖς ἱεροὶ καὶ προφῆται· καὶ μέντοι καὶ ναῦν ἀνὰ ἔτος ἐς τοῦτο καὶ τῷδε τῷ δαίμονι ἱερὰν κοσμοῦσι, καὶ ταύτῃ πορθμεύουσιν αὐτὸν ἐς Μέμφιν, ἔνθα φίλα τὰ ἤθη αὐτῷ, καὶ τριβαὶ κεχαρισμέναι, καὶ ἐνηβητήρια, καὶ δρόμοι, καὶ κονίσραι, καὶ γυμνάσια, καὶ θηλειῶν βοῶν ὡραίων οἶκοι, οἱονεὶ θάλαμοι, ὅτε ἐθέλοι, καὶ ἢν ἐρᾷ θυμὸς ἀναβαίνειν αὐτόν· καὶ φρέαρ, καὶ κρήνη πολίμου νάματος· τοῦτο γὰρ οἵ φασιν οἱ θεραπευταί τε καὶ ἱερεῖς λυσιτελεῖν ἀεὶ, Νειλῴου πίνειν κἄτα πιαίνεσθαι· καὶ γὰρ γλυκὺ τοῦτου τοῦ ῥεύματος, καὶ εἰς

οἶκον

in immenſam molem pingueſcat. Iam vero quas pompas, quae ſacrificia Aegyptii conficiant, cum novae amnis alluvionis adventum, tum Dei exortum celebrantes, quas etiam ſaltationes tum agant, quae convivia agitent, quos conventus habeant, tum quemadmodum omnes urbes et vici immortaliter gaudeant, longum eſſet explicare. Is autem, ex cujus armento haec divina beſtia exorta fuerit, beatus et habetur et eſt, ſummamque Aegyptiorum admirationem habet. Is bos praeſenſione valet: nec ſane vel puellas, vel aniculas, ad tripodem ſeſſitantes habet, neque ſacra potione implet; ſed pueri divino adflatu concitati extra ludentes, atque inter ſe ad numerum ſaltantes, conſulentibus futura praedicunt, quae vel iis, quae apud Sagram contigerunt, veriora habeantur. Apin ſane Aegyptii etiam Oro comparant, quem frugum proventus et totius anni fertilitatis praecipuum eſſe auctorem exiſtimant. Hinc eſt quod de multifario ejus colore diſſerunt, fructuum varietatem hoc ſymbolo innuentes. Extat et propheticus quidam ſermo, non paſſim notus, Aegyptiorum regem Menin [al. Mnevin] nomine, cum inquireret quodnam potiſſimum animal eſſet colendum, ceteris omnibus taurum praetuliſſe, quod illum omnium eſſe formoſiſſimum judicaret, Homeri quidem hac in re, ut ferunt, veſtigia ſecutus. Sic enim in Iliade Homerus canit:

Taurus in armento praecellit ut omnibus unus,
Dux gregis et princeps.

Cetera, quae Aegyptii animalium naturae ſcriptores de hac animante fabulantur, rerum veritate perverſa, repetere mihi non libet.

CAP.

ὄγκον Ϛαρκῶν ὄντος ἀγαθῦ. Πομπὰς δὲ, ἃς πέμπυσι, ϗ ἱερυργίας ἐπιϵλῶσι, τῦ νέυ ὕδαϵος ϗ δαίμονος τὰ θεοφάνια θύονϵς Αἰγύπϵιοι, ϗ χορείας χορεύυσι, ϗ θαλίας, ϗ πανηγύρεις, ἃς ἐπιϵλῶσι, ϗ ὅπως αὐτοῖς ϗ πόλις ἅπασα ϗ χώμη δι' εὐφροσύνης ἔρχεϵαι, μακρὰ ἂν εἴη λέγειν. Λέγει δὲ ἐκεῖνος, ἐν ὅτυ τῇ ἀγέλῃ τόδε τὸ θεῖον ἐγένεϵο ζῶον, δοκεῖ τε εὐδαίμων ϗ ἔσιν, ἄγυσι δὲ Αἰγύπϵιοι θαυμασόν γε αὐτόν. Μάντις τε ἦν ἄρα ἀγαθὸς ὁ Ἄπις, ὃ καθίζων μὰ Δία κόρας, ἢ πρεσβυϵέρας γυναῖκας, ἐπί τινων τριπόδων, ὃ δὲ μὴν τόμαϵος ἱερῦ ἐμπιπλάς· ἀλλ' ὁ μέν τις εὔχεϵαι τῷ θεῷ, τῷ δὲ αὐτῦ ϗ μαθεῖν ἐθέλει· παῖδες δὲ ἀθύρονϵς ἔξω, ϗ πρὸς ἀλλήλυς Ϛιρϵῶντες, ἐπίπνοοι γενόμενοι σὺν τῷ ῥυθμῷ αὐτὰ ἕκασα προλέγυσιν, ὡς εἶναι Σάγραν τὰ λεχθένϵα. Εἰκάζυσι δὲ ἄρα ϗ τῷ Ὥρῳ αὐτὸν Αἰγύπϵιοι, ὅνπερ ἓν τεπισεύκασι φορᾶς καρπῶν ϗ εὐεϵηρίας αἰτιώταϵον ἁπάσης. Ἔνθεν τοι ϗ ὑπὲρ τῆς τολυχροίας αὐτῦ φιλοσοφῦσι, τὸ ποικίλον τῶν τρόπων ὑπαινιϵόμενοι διὰ Ϛυμβόλων. Λέγει δέ τις τῶν τροφηϵῶν λόγος ὃ πᾶσιν ἔκπυσος, ὅτι ἄρα ὁ τῶν Αἰγυπϵίων βασιλεὺς ἐπενόησε ζῶον ὥϛε Ϛέβειν ἔμψυχον, εἶτα μένϵοι τροείλεϵο ταῦρον, ἁπάνϵων ὡραιόταϵον αὐτὸν εἶναι τεπισευκώς· ϗ τῆς γε Ὁμηρείυ κρίσεως τῆς ὑπὲρ τύτων κατ' ἴχνια ἰὼν ὁ Μῆνις φασίν. Εἰπεῖν γὰρ ἐν Ἰλιάδι ϗ Ὅμηρον·

Ἠΰτε βῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλεϵο πάνϵων
Ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεϵαπρέπει ἀγρομένῃσι.

Οἷα δὲ μυθολογίαν ὑπὲρ τῦδε τῦ ζώυ ἐπιρέπυσιν Αἰγύπϵιοι τῇδε τῇ περὶ ζώων ἀληθείᾳ ϗ ἰδιότηϵι, οἱ τὰ περὶ τῶν ζώων γράψανϵες, ἅ μοι δοκεῖ φίλα εἶναι.

ΚΕΦ.

CAP. XI.

De bove Mnevide ab Aegyptiis dicto.

NVNC age jam tranſi, inquit poeta, non quidem ad durium illum equum, et in eo conditos milites decantandum; ſed noſtri ut ſermonis inſtitutum poſtulat, ad Mnevim bovem, quem ſoli ſacrum Aegyptii faciunt, ut Apin lunae. Iidem hunc quoque ſuo quodam inſigni, quo genuinus et verus et ſoli acceptus dignoſcatur, eſſe aiunt conſpicuum: quod, qui deſiderat, aliunde petat: ſed nec ipſe diſſimulabo, quem accepi Aegyptiorum ſermonem ſuper hujus tauri procreatione, utrum procreatio ejus, ita ut par eſt, excellat, necne. Bocchoris Aegyptiorum rex, neſcio quomodo falſam hanc gloriam et fictitiam famam adeptus, juſtus in judiciis et cauſis decernendis exiſtimabatur, et animo erga deum moderato ac probe compoſito, cum ingenio prorſus contrario eſſet; nam ut aliud nihil dicam, adverſus Mnevin, ut injurius ac moleſtus Aegyptiis eſſet, haec eſt molitus. Taurum ferum ei adverſarium adduxit, qui Mnevidem mugientem viciſſim primum edito mugitu excepit; dein impetu in ſacrum illum taurum irruens aberravit, et cornibus in Perſeae caudicem defixis inhaeſit: tum Mnevis eum per latera ſauciatum interemit. Hujus facti et pudore ductus eſt Bocchoris, et in odium Aegyptiorum incurrit. Quod ſi quis parum nobis benignus me iis, quae ritu naturae fiunt, relictis ad fabulas divertiſſe putat, fallitur. Refero enim ea, quae et noſtro tempore circa hos tauros fieri ſolent, et facta ſunt olim, quaeque ipſos narrantes audivi Aegyptios, ejus quidem auctoritatis viros, quos mentiri voluiſſe minime credas.

ΚΕΦ. ιά.

Περὶ τῦ ἐν Αἰγύπτῳ καλυμένυ Μνεύιδος.

ΑΛΛ' ἄγε δὴ μεθάβηθι, φαίη ἂν ὁ λόγος, ἢ ἐκ ἵππον μὰ Δία, ἐδὲ μὴν τὸν ἐν αὐτῷ λόγον ἄδε, ἀλλὰ Μνεῦιν βῦν, ἢ τῦτον Αἰγύπτιοι ἡλίυ φασὶν ἱερὸν, ἐπεὶ τόνγε Ἄπιν ἀνάθημα εἶναι Ϛελήνῃ λέγυσιν. Ἴδιον δὲ ἄρα ἢ τύτῳ γνώρισμα ἐς τὸ εἶναι μήτε κίβδηλον, μήτε μὴν νόθον, ἀλλὰ φίλον τῷ Θεῷ τῷ ϖροειρημένῳ, φασὶν Αἰγύπτιοι· ἢ ὑπὲρ τῦδε ἐρεῖ ἄλλος. Ὃν δὲ ἤκυσα λόγον Αἰγύπτιον ἐς βάσανον τῦδε τῦ ταύρυ ἢ ἔλεγχον, εἴτε ἐςὶ σποράς κρείτονος, εἴτε μὴ, τῦτον εἰπεῖν ἐθέλω. Βόκχορις ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, καλὰ κλέος ψευδὲς ἢ φήμην ἐδὲν λέγυσαν ὑγιὲς, ἐκ οἶδα ὅπως ἁρπάσας, δίκαιός τε ἐν ταῖς κρίσεσι ἐδόκει, ἢ πρὸς τὸ Θεῖον τὴν ψυχὴν κεκοσμημένος, ἦν δὲ ἄρα ἔμπαλιν ϖεφυκὼς ἐκεῖνος· ἢ τὰ μὲν πλείω ἐῶ νῦν, τὸν δὲ Μνεῦιν λυπῆσαι Θέλων Αἰγυπτίυς, οἷα ἐργάζεται γῆν αὐτόν. Ταῦρον ἄγριον ἐπάϛει οἱ ἀντίπαλον, ἐκῆν μυκᾶται μὲν ὁ Μνεῦις, ἀντεμυκήσατο δὲ ὁ ἔπηλυς· εἶτα ὑπὸ Θυμῷ φέρεται ἔμπεσεῖν τῷ ταύρῳ τῷ Θεοφιλεῖ μὲν ὁ ξένος, ἐθέλων δὲ ἢ Ϛφάλλεται, ἢ εἰς ϖερσαίας ἐμπεσὼν πρέμνον ἐπεσχέθη τὸ κέρας· ὁ δὲ καλὰ πλευρὰν ὁ Μνεῦις τιμῴσκων τῇ κεφαλῇ, ἀπέκτεινεν αὐτόν. Αἰδεῖται Βόκχορις, ἢ μισᾷσιν αὐτὸν Αἰγύπτιοι. Εἰ δέ τις ἔχθιϛος οἴεται ἐκ τῶν φυσικῶν λόγων εἰς μύθυς ἐμπεσεῖν, μωρός ἐϛι. Λέγω γὰρ, ὅσα τε δρᾶται ἐπὶ τοῖσδε τοῖς ταύροις, ἢ ὅσα ἐπράχθη, ἢ ἀκῶ λεγόντων Αἰγυπτίων· ἐκ ἦν δὲ ἄρα, ἄ· ὡς τὸ ψευδὲς ἐκείνοις ἔχθιϛόν ἐϛι.

CAP. XII.

De Delphinorum intellectu.

QVAM vehementi delphini muſicae amore teneantur, quamque admirabili ad vocis cantum ſtudio concitentur, ſermone et literis multorum longe lateque pervagatum eſt; quam item hominum amantes ſint, cum alii plerique ſcripſerunt, tum nos ante explicavimus: nunc de intellectu eorum dicere non alienum eſt. Simul enim ut in retia delphinus incidit, ſtatim primo quidem quiete et libere manet, neque omnino fugere meminit; ſed et epulatur, et alios ſecum captos depaſcitur, et tanquam ad convivium vocatus iis exſaturatur: deinde cum ſe extrahi, atque ad litus appropinquare intelligit, dentibus lacerato reti, e ſervitute liberatur. Iam ſi quando piſcatores, poſteaquam captivi delphini nares holoſchoeno junco trajecerint, eum ex poteſtate idcirco dimittant, ut hoc ſigno, ſi iterum capiatur, det indicia ſe antea captum et ſervatum fuiſſe; is velut indicium et notam priſtinae captivitatis veritus, non amplius ad ſagenam appropinquat. Si delphinus quiſpiam comprehenſus in piſcatoriam navim, ut narrat Ariſtoteles, ſubtrahatur, alii tum permulti naviculam hanc circumnatantes, tamdiu ſe ibi crebris ſaltibus verſant, et tanquam piſcatoribus pro hujus ſalute ſupplicantes provolvunt, dum piſcatores captivi miſericordia ducti, eiſque ita ſuppliciter quaſi petentibus cedentes, comprehenſum dimittant.

CAP. XIII.

De Canibus Daphnidis.

DAPHNIDIS Syracuſani bubulci, celebri illa calamitate a nympha quadam adfecti, canes quinque ab ipſo nutritos, Sanum, Podargum, Lampadem, Alcimum, et Theontem, cum miſerabilem

ΚΕΦ. ιϐ'.

Περὶ τῆς τῶν Δελφίνων Ϛυνέσεως.

Οἱ δελφῖνες, τὸ μὲν φιλόμυσον αὐτῶν, ϗ περὶ τὴν φωνὴν ᾠδικόν τε ϗ φιλόπονον, κεκήρυϗαί τε ϗ εἰς πολλὰς ἐξεφοίτησε· ϗ ὡς εἰσι φιλάνθρωποι, ἄλλοι τε εἶπον, ϗ ἡμεῖς ἄνω πυ διεξήλθομεν τῷ λόγῳ· ἐνταυθοῖ δὲ εἰπεῖν ὑπὲρ τῆς Ϛυνέσεως αὐτῶν ὐ χεῖρόν ἐϛιν. Ὅταν γᾶν δικλύῳ περιπέσῃ δελφὶς, τὰ μὲν πρῶτα ἡσυχάζει, ϗ φυγῆς ὐδέν τι μέμνηϗαι, εὐωχεῖται δὲ τῶν Ϛυνεαλωκότων ἰχθύων, ϗ ὥσπερ ἐπὶ δαῖτα ἥκων κληϑὸς εἶτα ἐμφορεῖται αὐτῶν· ὅταν δὲ αἴσθηϗαι ἐπισυρόμενος ὅτι γίνεϗαι τῆς γῆς πλησίον, ἐνταῦθά τοι τὸ δίκλυον διαϗραγὼν ἀπαλλάττεϗαι, ϗ ἔϛιν ἐλεύθερος. Ἐὰν δέ πoϗε ἁλῷ, οἱ χαριέϛεροι τῶν ἁλιέων ὁλόσχοινον αὐτῦ διείραντες τῶν ῥινῶν, ἐπαφῆκαν αὐτόν· γνώρισμα δὲ τῦτο, εἰ ἐμπέσοι ἄρα, τῦ ϗ πρόσθεν ἁλῶναί τε ϗ σεσῶσθαι αὐτὸν περιφέρει· ὁ δὲ, οἷα τὸν ἔλεγχον αἰδύμενος, ὐκ ἔτι πλησιάζει Ϛαγήνῃ τὸ ἐνλεῦθεν. Λέγει δὲ Ἀριϛοτέλης, ὅτι ϗ ἂν ἁλῷ ϗ δεθῇ εἷς ἐν τῇ Ϛαφῇ, πολλοὶ περινήχονται δελφῖνες τὴν ἁλιάδα, ϗ ἐς τοσῦτον πηδῶσί τε ϗ Ϛιρτῶσι δίκην ἱκετῶν, ἔς τε παθεῖν τι τὺς ἁλιέας, ϗ οἰκτεῖραι μὲν τὸν δεσμώτην, εἶξαι δὲ τοῖς δεομένοις, ϗ ἀπολῦσαι αὐτοῖς τὸν ἠρημένον.

ΚΕΦ. ιγ'.

Περὶ τῶν Δάφνιδος Κυνῶν.

Δαφνιδος τῦ βυκόλυ τῦ Συῤῥακυσίυ, παθόντος ὑπὸ τῆς νύμφης ταῦτα δή πυ τὰ ὑμνύμενα, πέντε τροφίμυς κύνας, τὸν Σάνον, ϗ τὸν Πόδαργον, ϗ τὴν Λαμπάδα, ϗ τὸν Ἄλκιμον, ϗ τὸν Θέονλα, θεασαμένυς τῦ δεσπότυ τὰς πά-

ſerabilem domini caſum vidiſſent, propter illum mori voluiſſe aiunt, luctu prius et ululatu plurimo eum proſequutos.

CAP. XIV.

De memoria Elephantorum; et de amoris adfectu erga eos, qui curam ipſorum gerunt.

VARIA et multiplicia de elephantorum natura ante dixi: nunc quam memoria ſint bona; quamque diligenter praeceptum officii adverſus praecipientes teneant; quamque ſimul eorum, qui quippiam eis committunt, vel expectationem vel fidem non fallant, explicandum eſt. Cum Antigonus Megarenſem urbem obſideret, femina ſimul elephas, Nicaea nomine, cum uno de elephantis bellatoribus verſabatur. Et cum illius, qui elephantum aleret, uxor infantem puerum ante menſem peperiſſet, eundem Nicaeae elephanto, lingua utens Indica, quam elephanti intelligunt, commendavit. Is autem puerulum diligebat, et cuſtodiebat, ex eoque proxime adjacente magnam voluptatem capiebat; cum ploraret, oculos tum avertebat, tum vero ab eo dormiente muſcas abigebat, promuſcide ventilans arundinis ramum ex illis, qui pro pabulo ei objiciebantur; omnem vero cibum, niſi puer adeſſet, rejiciebat. Nutrix igitur neceſſe habebat, poſteaquam eum lacte compleviſſet, elephanto curatori apponere; vel omnino elephantus non parum iracundia incitabatur, ac nonnunquam ita, ut etiam mali aliquid minari et moliri videretur. Saepe etiam cum vagiret infans, cunas, in quibus jaceret, movebat; ſicque eidem ipſi ex hoc motu oblectamenta et ſolatia, ſicut nutrix, adferre ſtudebat.

θας, ἐπ' αὐτῷ θάναλον ἑλέσθαι φασὶ, καὶ πολλὰ μὲν ὀδύρασθαι πρότερον, κλαῦσαι δὲ πάμπολλα.

ΚΕΦ. ιδ'.

Περὶ τῆς τῶν Ἐλεφάντων μνήμης τε, καὶ πρὸς τὰς κηδεμόνας φιλοστοργίας.

Διάφορα μὲν καὶ ποικίλα τῆς τῶν ἐλεφάντων ἰδιότητος ἄνω μοι λέλεκται· νῦν δὲ εἰρήσεται, ὅτι καὶ μνήμην ἀγαθόν ἐστι τὸ ζῶον τοῦτο, καὶ ἐντολὰς φυλάξαι οἶδε, καὶ μὴ ψεύσασθαι τὴν τῶν παρακαταθεμένων ὁτιοῦν αὐτῷ προσδοκίαν τε καὶ ἐλπίδα. Ὅτε γοῦν Ἀντίγονος ἐπολιόρκει Μεγαρέας, ἑνὶ τῶν ἐλεφάντων τῶν πολεμικῶν συνετρέφετο καὶ θῆλυς, ὄνομα Νίκαια ταύτῃ. Ἡ τοίνυν τοῦ τρέφοντος αὐτὸν γυνὴ παιδίον ἔτυχε τεκοῦσα πρὸ ἡμερῶν τριάκοντα, καὶ παρακαλέθετο φωνῇ τῇ Ἰνδῶν, ἧς ἀκούουσιν ἐλέφαντες. Ὁ δὲ καὶ ἐφίλει τὸ παιδίον, καὶ ἐφύλαττε, καὶ κειμένου πλησίον ἥδετο, καὶ κυζομένου παρέβλεπε, καὶ καθευδόντος τῇ προβοσκίδι τὰς μύας ἀνεσόβει, καλάμου κλαδὶ τοῦ παραβαλλομένου εἰς τροφήν· εἰ δὲ μὴ παρῆν τὸ βρέφος, τότε καὶ τροφὴν ἀνεςέλλετο. Οὐκοῦν ἔδει τὴν τρέφουσαν αὐτὸ ἐμπλῆσαι μὲν τοῦ γάλακτος, παραθεῖναι δὲ τῷ κηδεμόνι· ἦ πάντως ἀγανακτῶν ἡ Νίκαια ἦν δῆλος, καὶ τεθυμωμένος, καί τι καὶ δρασείων τῶν δεινῶν. Πολλάκις δὲ καὶ ἀνακλαύσαντος αὐτοῦ, εἶτα τὴν ζκάφην, ᾗ ἐνέκειτο, διέσεισε, παραμυθούμενος τῷ ζεισμῷ τὸ βρέφος, οἷα δήπου φιλοῦσι καὶ αἱ τροφοὶ, καὶ αἱ τίτθαι δρᾷν, ποιῶν, ὦ ἄνθρωποι, ὁ ἐλέφας.

ΚΕΦ.

CAP. XV.

De Elephantorum rivalitate.

ZELOTYPIAM vehementem diverſorum animalium, porphyrionis, canis, et ciconiae diximus ſuis locis; nunc mihi exponendum videtur elephanti odium in eos, qui cum alienis uxoribus ſtuprum faciant. Nam cum uxorem ſui domitoris et altoris ſtuprari manifeſto deprehendiſſet, ambos, et eum qui ſtuprum inferebat, et eam quacum id faciebat, cornibus transfigens interfecit, ac in ſtragulis conſtupratis et lecto adulterato jacentes reliquit; ut cum primum ſuus rector veniſſet, et manifeſto nefarium facinus, et ſe hujus vindicem cognoſceret. Hoc quidem factum ab India huc ad nos manavit. At Romae aliud ſimile eveniſſe audio ſub optimo imperatore Tito: praeterquam quod addunt, ibi elephantum non utrumque modo occidiſſe, ſed et ſtragula veſte eos texiſſe, et nutritio advenienti ſtragula rejeciſſe, et retexiſſe, et proxime inter ſe jacentes demonſtraſſe; ita ille tum facile injuriam illatam ſibi fuiſſe intellexit, tum etiam maxime facinus ei liquebat, ubi cornu, quo ipſos confixiſſet, cruentum perſpexit.

CAP. XVI.

De divinatione Draconum.

EST et peculiaris draconum divinatio. Nam et in Lavinio, oppido Latinorum (quod a Lavinia Latini filia nomen accepit, quo tempore Latinus, Aeneae adverſus Rutulos auxiliatus, eos devicit, et Aeneas Trojanus Anchiſae filius civitate praedicta potitus eſt; quae quidem Romae veluti avia nominari poſſet, ex hac enim profectus Aſcanius Aeneae et Creuſae Trojanae filius Albam condidit, cujus colonia eſt Roma) ceterum in Lavinio ſacer

ΚΕΦ. ιέ.

Περὶ τῆς τῶν Ἐλεφάντων ζηλοτυπίας.

Ζηλοτυπίαν ζώων ἐνεργοτάτην διαφόρων ἐν καιροῖς οἶδα εἰπών, πορφυρίωνος, καὶ κυνὸς, καὶ μέντοι καὶ πελαργοῦ νὴ Δία ἐκ τρίτου· νῦν δὲ ἔοικα λέξειν ἐλέφαντος ὀργὴν εἰς γάμον ἀδικουμένου. Μοιχευομένην γὰρ τὴν τοῦ πωλεύσαντος αὐτὸν καὶ τρέφοντος γυναῖκα ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαβὼν, δι' ἀμφοτέρων θάτερον πείρας τοῖν κεράτοιν, ἀπέκτεινε καὶ τὸν μοιχὸν καὶ τὴν μοιχευομένην, καὶ εἴασε κεῖσθαι καταὶ τῶν σωμάτων τῶν ὑβρισμένων, καὶ τῆς εὐνῆς τῆς πεπαλημένης, ὡς ἐλθόντα τὸν πωλευτὴν καταγνῶναι καὶ τὸ ἀδίκημα, καὶ τὸν τιμωρήσαντα αὐτῷ γνωρίσαι. Καὶ τοῦτο μὲν Ἰνδικὸν τὸ ἔργον, ἐκεῖθεν δὲ ἐξεφοίτησε δεῦρο. Ἀκούω δὲ καὶ ἐπὶ Τίτου Ῥωμαίων βασιλεύοντος, ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ταὐτὸν γεγονέναι· προσιθέασι δὲ, ὅτι ἄρα ὁ ἐνθάδε ἐλέφας ἀπέκτεινε μὲν ἀμφοτέρους, καὶ ἐν ἱματίῳ καταεκάλυψε, καὶ ἐλθόντι τῷ τροφεῖ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον κειμένους πλησίον ἀλλήλων ἀπέδειξε, καὶ τὸ κέρας δὲ, ᾧπερ ἦν διέπειρεν αὐτοὺς, καὶ τοῦτο ἡμαγμένον ἐωρᾶτο.

ΚΕΦ. ις'.

Περὶ τῆς τῶν Δρακόντων μανίκης.

Ἴδιον δ' ἦν ἄρα τῶν δρακόντων καὶ ἡ μανίκη. Ἐν γοῦν Λαυαινείῳ τῷδε τῷ πολίσματι, ὅπερ τῆς Λατίνων χώρας ἐστὶ (κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς Λατίνου θυγατρὸς Λαυαινείας, ἣνίκα Λατῖνος Αἰνείᾳ συνεμάχησε καταὶ τῶν καλουμένων Ῥουτῶν, εἶτα ἔνικησεν αὐτούς· ἐνίκησε δὲ Αἰνείας ὁ Ἀγχίσου ὁ Τρὼς τὴν πόλιν τὴν προειρημένην, εἴη δ' ἂν τῆς Ῥώμης μητρομήτωρ, ὡς ἂν εἴποι τις, ἐντεῦθεν γὰρ ὁρμηθεὶς Ἀσκάνιος ὁ Αἰνείου καὶ Κρεούσης τῆς Τρωάδος ᾤκισε τὴν Ἄλβαν, Ἀλβανῶν δὲ

cer eſt lucus magnus et opacus, juxtaque ipſum aedes Iunonis Argolidis. In luco autem latibulum eſt amplum ac profundum, draconis cubile. In hunc lucum ſanctae virgines ſtatis diebus ingrediuntur, quae mazam geſtant manibus, oculos faſciis devinctae; eas recta ad latibulum divinus quidam ſpiritus deducit, ſenſimque ac pedetentim progrediuntur ſine offenſione, ac ſi detectis oculis viderent. Quod ſi virgines fuerint, cibos tanquam puros et deo gratae animanti convenientes admittit draco; ſin minus, non attingit, corruptas eſſe intelligens et divinans. Formicae vero hanc mazam a vitiata relictam minutatim confractam, quo facilius ferant, e luco exportant, expurgandi gratia loci. Hoc cum fit, ab indigenis animadvertitur, et quae ingreſſae fuerant indicantur, examinanturque; et cujus pudicitiam eſſe violatam conſtiterit, poena legibus conſtituta plectitur. Dracones igitur non expertes eſſe vaticinationis hoc modo demonſtrarim.

CAP. XVII.

De Dracone in Melite Aegyptia.

Non temere canit Homerus:

Terribiles dii, cum apparent manifeſti.

Nam et draco ſacer ac venerandus divinius in ſe aliquid habet, quodque praeſtet ignorari. Nempe, in Melite Aegyptia draco divinis honoribus adficitur in turri quadam; adſunt ei ſacerdotes et miniſtri, menſa et crater ponuntur; crateri quotidie immittunt libum ex farina ſubacta melicrato, et recedunt; poſtridie vero reverſi craterem inveniunt vacuum. Et cum aliquando maximus natu ſummo videndi draconis deſiderio teneretur, ſolus ingreſſus,

δὲ ἡ Ῥώμη ἄποικος) ἐκεῖν ἐν τῷ Λαυαινείῳ ἄλσος τιμᾶται μέγα καὶ δασὺ, καὶ ἔχει πλησίον νεὼν Ἥρας Ἀργολίδος. Ἐν δὲ τῷ ἄλσει φωλεός ἐσι μέγας καὶ βαθὺς, καὶ ἔσι κοίτη δράκοντος. Παρθένοι τε ἱεραὶ νενομισμέναις ἡμέραις ταρίασιν εἰς τὸ ἄλσος ἐν ταῖν χεροῖν φέρουσαι μάζαν, καὶ τὰς ὀφθαλμὰς τελαμῶσι καλειλημμέναι· ἄγει δὲ αὐτὰς εὐθύωρον ἐπὶ τὴν κοίτην τὸ δράκοντος πνεῦμα θεῖον, καὶ ἁπλαίως προΐασι βάδην καὶ ἡσυχῇ, ὥσπερ ἂν ἀκαλύπτοις ὁρῶσαι τοῖς ὀφθαλμοῖς. Καὶ ἐὰν μὲν παρθένοι ὦσι, προσίεται τὰς τροφὰς ἁγνὰς ὁ δράκων, καὶ τραπόσας ζώῳ θεοφιλεῖ· εἰ δὲ μὴ, ἅπασοι μένουσι, προειδότος αὐτῷ τὴν φθοράν, καὶ μεμανίευμένου. Μύρμηκες δὲ τὴν μάζαν τὴν τῆς διακορηθείσης εἰς μικρὰ καταθρύψαντες, ὡς ἂν εὔφορα αὐτοῖς εἴη, εἶτα ἐκφέρουσιν ἔξω τῶν ἄλσους, καθαίροντες τὸν τόπον. Γνωρίζεταί τε ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων τὸ πραχθὲν, καὶ αἱ παρελθοῦσαι ἐλέγχονται· καὶ ἦγε τὴν παρθενείαν αἰσχύνασα ταῖς ἐκ τοῦ νόμου κολάζεται τιμωρίαις. Μανικὴν μὲν δὴ δρακόντων ἂν ἀποφήναιμι τὸν τρόπον τοῦτον.

ΚΕΦ. ιζ.

Περὶ τοῦ ἐν τῇ Μελίτῃ Δράκοντος.

Λέγει μὲν ὧν Ὅμηρος·

Χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.

Οὐκοῦν ἔχει τι καὶ δράκων ὁ ἐν ταῖς ἁγιωτάταις τιμαῖς θειότερον, καὶ εἰδέναι ἀ λυσιτελὲς αὐτόν. Καὶ ὅγε λέγω, τοιοῦτόν ἐσιν· Ἐν Μελίτῃ τῆς Αἰγύπτου δράκων ἐσὶν ἱερὸς ἐν τύργῳ, καὶ τετίμηται, καὶ ἔχει θεραπευτὰς καὶ ὑπηρέτας· καὶ κεῖται οἱ τράπεζα, καὶ κρατὴρ· εἰς τοῦτον ὧν ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν ἄλφιτα ἀναδεύσαντες μελικράτῳ, εἶτα ἀπίασι· καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ὑποστρέψαντες κενὸν τὸν κρατῆρα εὑρίσκουσιν. Οὐκοῦν ὁ πρεσβύτατος τῶνδε τῶν ὑπηρετῶν ἵμερον δριμύτατον ἔσχε θεάσασθαι τὸν δράκοντα, καὶ παρελθὼν μόνος, καὶ ποιήσας τὰ εἰθισμένα, ὑπα-

greſſus, et libo propoſito, receſſit; et mox dracone menſa conſcenſa epulante, ille ſubito magno cum ſtrepitu fores, quas pro more clauſerat, aperuit. Draco indignatus abiit: at ille, viſo quem voluerat, ſuo quidem malo, mente captus, et ſuum confeſſus crimen, mox obmutuit; et paulo poſt collapſus interiit.

CAP. XVIII.

Proprietates quaedam admirandae Pavonis et Equi.

HAEC etiam animalibus peculiaria ſunt. Pavo faſcini veluti naturale amuletum lini radicem inquirit, et ſub alarum altera retruſam geſtat. Retentam in equo urinam laxari aiunt, et ſtatim copioſe reddi, ſedarique dolorem, ſi virgo zona, qua amicitur, ſoluta faciem ejus feriat. Equae in venerem furor nimius, Ariſtotele auctore, ſedabitur facile, juba cervicis ejus detonſa; ſic enim veluti pudore ducta furorem, motumque libidinis, et concitationem nimiam, prae verecundia remittet. Quod ipſum etiam Sophocles innuit in fabula, cui titulus Tyro, quae ita loquitur:

Luctum capillus arguit tonſus gravem.
Laſcivientis ſic equae jubam ſolent
Fluxam comantem tondere a cervicibus
Equiſones. Haec inde moeſta in fontibus
Et ammibus comtemplatur ſe priſtino
Iubae decore ſpoliatam, luget, dolet
Adeo, movere poſſit ut viros quoque
Ad condolendum miſeratos vicem ipſius.

πέση· ὁ δὲ ἀνελθὼν ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὁ δράκων εἰσιᾶτο· καὶ τὰς θύρας ὁ πολυπράγμων ἀνοίξας, ἔτυχε γὰρ καλὰ τὰ εἰθισμένα ἐπικλείσας, ψόφον εἰργάσατο ἰσχυρόν. Ὁ δράκων δὲ ἠγανάκτησε, καὶ ἀνεχώρησεν· ὁ δὲ ἰδὼν ὃν ἐπόθει σὺν τῷ ἑαυτοῦ κακῷ, γίνεται μὲν ἔκφρων, εἰπὼν δὲ ὅσα εἶδε, καὶ ὡς ἠσέβησεν ὁμολογήσας, ἦν ἄφωνος, εἶτα ὀλίγα μετὰ μακρὸν πεσὼν ἀπέθανεν.

ΚΕΦ. ιή.

Ἰδιά τινα θαυμαστὰ Ταὼ καὶ Ἵππου.

ΙΔια δὲ ἄρα τῶν ζώων καὶ ταῦτ' ἔστιν. Ὁ ταὼς ὑπὲρ τοῦ μὴ βασκανθῆναι λίνου ῥίζαν οἱονεὶ περίαπτον φυσικὸν ἀναζητήσας, ὑπὸ τὴ ἑτέρᾳ πτέρυγι βύσας περιφέρει. Λέγονται δὲ, καὶ ἵππου τὰ ἕρα εἰ ἐπισχεθῇ, παρθένον λύσασαν ἣν φορεῖ ζώνην, ἐὰν αὐτὸν παίῃ καλὰ τοῦ προσώπου τῇ ζώνῃ, παραχρῆμα ἐξυρεῖν ἀθρόως, καὶ τῆς ὀδύνης παύεσθαι. Θήλειαν δὲ ἵππον εἰς ἀφροδίσια λυτῆσασαν πάνυ ζφόδρα παῦσαι ῥᾳδίως ἐσὶν, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, εἴ τις αὐτῆς ἀποκείρῃ τὰς καλὰ τοῦ τένοντος τριχας· αἰδεῖται γὰρ, καὶ οὐκ ἀγανακτήσει, καὶ παύσεται τῆς ὕβρεως καὶ τοῦ ζχιρτήματος τοῦ πολλοῦ, καθηφήσασα ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ. Τοῦτό τοι καὶ Σοφοκλῆς αἰνίττεται ἐν τῇ Τύρῳ τῷ δράματι, πεποιῆται δὲ οἱ αὐτὴ λέγουσα, καὶ ἃ λέγει ταῦτά ἐστι·

Κόμης δὲ πένθος λαχαροπώλου δίκην,
Ἥτις ζυναρπασθεῖσα βυκόλων ὑπὸ
Μάνδραισιν ἱππείοισιν ἀγρίᾳ χερὶ
Θέρος θερισθῇ ξανθὸν αὐχένων ἄπο.
Σπασθεῖσα δ' ἐν λειμῶνι ποταμίων ποτῶν
Εἰδει ζκιᾶς εἴδωλον αὐγασθεῖσ', ὕπο
Κυραῖς ἀτίμως διαπετιλμένης φόβης.
Ἂν οἰκτίρμων τις οἰκείρῃ ὂν ἵππον
Ἴσοσιν αἰσχύνησιν οἵα μαίνεται
Πενθοῦσα, καὶ κλαίουσα τὴν πάρος φόβην.

CAP. XIX.

Quod quaedam Animalia imminentes domorum ruinas praeſentiant.

DOMVM ruituram, qui in ea ſunt, mures et muſtelae etiam praeſentiunt, et mature excedunt. Hoc et in Helice contigiſſe aiunt. Nam cum Helicenſes in Iones advenas impii fuiſſent, eoſque ad aram mactaſſent, juxta Homericum illud, *Prodigia iis dii oſtenderunt*; quinque enim diebus priuſquam peſſum iret Helice, omnes in ea mures, muſtelae, ſerpentes, ſcolopendrae, verticilli, et alia hujuſmodi animalia, magnis copiis exibant per viam, quae ducit Coriam. Haec Helicenſes cum fieri viderent, admirabantur; neque tamen de rei cauſa facere conjecturam poterant. Proxima autem ab illorum animalium egreſſu nocte terrae motu concuſſa civitas ſubſedit, et inundantibus aquis abolita eſt; et pariter cum urbe Lacedaemoniorum naves decem, quae tum forte ad portum appulerant, eadem maris exundatione perierunt. Eſt quando animalium etiam ad capiendam ab hominibus impiis ultionem miniſterio juſtitia utitur: argumento eſt Pantedidas Lacedaemonius, qui cum artifices Dionyſii proficiſcentes Cythera per Spartam tranſire prohibuiſſet, poſtea in ephororum curia ſedens a canibus laceratus eſt.

CAP. XX.

De Canibus ſacris in Adrano Siciliae.

IN Sicilia Adranus eſt civitas, ut ait Nymphodorus, et in ea Adrani daemonis vernaculi templum, quod omnino inſigne ac ſplendidum eſſe ait. Sed quae de hoc deo refert cetera, quamque

ΚΕΦ. ιθ΄.

Ὅτι αἰσθητικῶς ἔχει τινὰ τῶν Ζώων τῶν μελλόντων ἐν ταῖς οἰκίαις γίνεσθαι ἀνατροπῶν.

Μελλόντος δὲ οἰκίας καταφέρεσθαι αἰσθητικῶς ἔχουσιν οἵ τε ἐν αὐτῇ μῦες, καὶ μέντοι καὶ γαλαὶ, καὶ φθάνουσι τὴν καταφορὰν, καὶ ἐξοικίζονται. Τοῦτό τοι καί φασιν ἐν Ἑλίκῃ γενέσθαι. Ἐπειδὴ γὰρ ἠσέβησαν ἐς τοὺς Ἴωνας τοὺς ἀφικομένους οἱ Ἑλικήσιοι, καὶ ἐπὶ βωμῷ ἀπέσφαξαν αὐτούς, ἐνταῦθα δήπου τὸ Ὁμηρικὸν τοῦτο, Τοῖσι δὲ θεοὶ τέρατα προὔφαινον· πρὸ πέντε γὰρ ἡμερῶν τοῦ ἀφανισθῆναι τὴν Ἑλίκην, ὅσοι μῦς ἐν αὐτῇ ἦσαν, καὶ γαλαὶ, καὶ ὄφεις, καὶ σκολόπενδραι, καὶ σφονδύλαι, καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἦν τοιαῦτα, ἀθρόα ὑπεξῄει τῇ ὁδῷ τῇ εἰς Κορίαν ἐκφερούσῃ. Οἱ δὲ Ἑλικήσιοι ὁρῶντες ταῦτα προτιθέμενα ἐθαύμαζον μὲν, οὐκ εἶχον δὲ τὴν αἰτίαν συμβαλεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἀνεχώρησαν τὰ προειρημένα ζῶα, νύκτωρ γίνεται σεισμὸς, καὶ συνιζάνει ἡ πόλις, καὶ ἐπικλύσαντος πολλοῦ κύματος, ἡ Ἑλίκη ἠφανίσθη· καὶ κατὰ τύχην Λακεδαιμονίων ὑφορμοῦσαι τῇ πόλει δέκα νῆες, συναπώλοντο τῇ προειρημένῃ θαλάσσης ἐπικλύσει πολλῇ. Χρῆται δὲ ἅμα εἰς τιμωρίαν τῶν ἀσεβῶν ἀνδρῶν ὑπηρέταις τοῖς ζώοις ἡ δίκη, καὶ τοῦδε μαρτύριον. Παντεδίδας ὁ Λακεδαιμόνιος ἀνασείλας διὰ τῆς Σπάρτης ἐλθεῖν τοὺς ἐς Κύθηρα ἀπιόντας τῶν περὶ τὸν Διονύσιον τεχνιτῶν, εἶτα καθήμενος ἐν τῷ ἐφωρείῳ, ὑπὸ κυνῶν διεσπάσθη.

ΚΕΦ. κ΄.

Περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ Κυνῶν τῶν ἐν Ἀδρανῷ.

Ἐν Σικελίᾳ Ἀδρανός ἐστι πόλις, ὡς λέγει Νυμφόδωρος, καὶ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Ἀδρανοῦ νεὼς ἐπιχωρίου δαίμονος, πάνυ δὲ ἐναργῆ φησιν εἶναι τοῦτον. Καὶ τὰ ἄλλα μὲν ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει, καὶ ὅπως ἐμφανής ἐστι, καὶ ἐς τὸ τῶν δεομένων

quamque ſit clarus, et in ſupplices prompte facilis ac propitius, alias dicam; nunc aliud explicabo. Canes ei ſacri ſunt, qui et ipſi colunt eum atque inſerviunt, Moloſſis canibus tum forma tum magnitudine ſuperiores, numero non pauciores quam mille. Hi interdiu blande et adulantes tum peregrinos, tum indigenas, qui templum lucumque ingrediuntur, excipiunt. Nocte vero jam ebrios et titubantes, tanquam viae duces et comites, egregie deducunt, ad ſuam uſque domum quemque antecedentes. Ceterum contumelioſos, ut par eſt, puniunt; inſiliunt enim, et veſtes eorum lacerant, et eatenus caſtigant: eos vero, qui furari praedarive moliuntur, crudeliſſime dilaniant.

CAP. XXI.

De Cochlea in mari Rubro.

In Rubro mari cochlea marina tum ſpecie pulcherrima, tum maxima naſcitur. Teſta ei purpurea, et in ejus medio ſpira, ſive voluta, mira colorum varietate et veluti floribus nativis diſtincta; ſertum diceres ſummo artificio et ornatu contextum, e floribus multijugis, viridibus, aureis, rubicundis, per aequa digeſtis intervalla.

CAP. XXII.

Quod Delphinus ſemper movetur.

Delphinvm perpetuo motu praeditum eſſe ferunt, adeo quidem ut motus finis ei terminus vitae ſit. Cum enim ſomno indiget, ex alto ad ſummam aquam elatus, ut totus videatur, dormit; neque enim inſomnis eſt, aut dei illius expers.

Quando

μένων προχείρως εὐμεγής τε ἅμα καὶ ἴλεως εἰσόμεθα· νῦν δὲ καὶ ἐκεῖνα εἰρήσεται. Κύνες εἰσὶν ἱεροὶ, καὶ οἵδε θεραπευτῆρες αὐτῶν, καὶ λαγευόντες οἱ, ὑπεραίροντες τὸ κάλλος τὰς Μολοττὰς κύνας, καὶ ζὺν τούτῳ καὶ τὸ μέγεθος, χιλίων ὀ μείους τὸν ἀριθμόν. Οὐκοῦν ἔτοι μεθ' ἡμέραν μὲν αἰκάλλουσί τε καὶ ζαίνουσι τὰς ἐς τὸν νεὼν καὶ τὸ ἄλσος παριόντας, εἴτε εἶεν ξένοι, εἴτε ἐπιχώριοι. Νύκτωρ δὲ τὰς μεθύοντας ἤδη, καὶ ζφαλλομένας καλὰ τὴν ὁδὸν, οἵδε πομπῶν δίκην καὶ ἡγεμόνων τε μάλα εὐγενῶς ἄγουσι, προηγούμενοι ἐς τὰ οἰκεῖα ἕκαστον. Καὶ τῶν μὲν παροινούντων τιμωρίαν ἀρκοῦσαν εἰσπράττονται, ἐμπηδῶσι γὰρ, καὶ τὴν ἐσθῆτα αὐτοῖς καταῤῥηγνύουσι, καὶ ζωφρονοῦσιν ἐς τοσοῦτον αὐτούς· τοὺς γε μὴν πειρωμένους λωποδυτεῖν διασπῶσι πικρόταται.

ΚΕΦ. κά.

Περὶ Κοχλίου τοῦ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ.

Κοχλίας δὲ ἄρα θαλάττιος ὁ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ γινόμενος, ὡραιόταται ἰδεῖν ἦν, καὶ μέγιστος. Ἔστι μὲν γὰρ φοινικοῦς τὸ ἔλυτρον, ἔχει δὲ καὶ ἕλικα μεσὴν, διηνθισμένην καὶ πεποικιλμένην ὑπὸ τῆς φύσεως· κόσμῳ δὲ περιττῷ κέφανον ἂν εἴποις ὁρᾶν, ἔκ τινος πολυχροίας ἀνθῶν ποικίλης διαπλακέντα, πρασίνων τε, καὶ χρυσοειδῶν, καὶ κινναβαρίνων, ἐναλλὰξ τῶν χρωμάτων καθεσπαρμένων τοῖς διασήμασιν ἴσοις.

ΚΕΦ. κβ'.

Ὅτι ἀεικίνητος ὁ Δελφίς.

Τὸν δελφῖνα ἡ φύσις ἀεικίνητον εἰργάσατο, ὥς φασι, καὶ πέρας τούτῳ τῆς κινήσεως τὸ καὶ τοῦ βίου τέλος. Ὑπνου γὰρ δεόμενος μελεωρίσας τὸ ζῶμα, καὶ ἀναπλεύσας ἐπ' ἄκρον τὸ ὕδωρ, ὡς ὁρᾶσθαι πᾶς, καταδαρθάνει τηνικάδε· ἄϋπνος δὲ, καὶ ἄμοιρος τοῦδε τοῦ θεοῦ, οὐδὲ ὅτός ἐστιν. Ὅτε γὰρ καθεύδει,

Quando autem dormit, in profundum tamdiu depellitur, quoad imam ſedem maris contingat; ad quam poſtquam funditus delapſus eſt, in ſolum impulſus e ſomno excitatur, et rurſum emergit: deinde iterum in ſomnum actus, et a deo illo victus, fundum petit, et ſimili impulſu excitatus, rurſus natat ſuper aquam: et hoc ipſum ſaepe facit, eamque ob cauſam inter quietem et actionem medius nunquam omnino a motu quieſcit.

CAP. XXIII.

De Citharoedo piſce.

In mari Rubro piſcis procreatur, cujus corpus ita figuratum eſt, ut ſimilitudinem lingulacae ejus latitudo gerere feratur. Ejus ſquamae tangenti non valde aſperae ſunt; ſubaureo eſt colore; tum lineis a ſummo capitis vertice ad extremam caudam nigris ſic diſtinguitur, ut eas citharae fidiculas contentas eſſe dicas, unde is citharoedus appellatur; os ei peſſum it et ſubſidet, idemque nigerrimum eſt, cinguloque croceo circumligatur; vertex varietate diſtinguitur, fulgore aureo, et nigris quibuſdam lineis; pinnas aureas habet; cauda vero nigra eſt, praeter extrema, quae candidiſſimo colore adſperguntur. Alii item citharoedi picti naſci dicuntur, toto corpore purpurei, certis intervallis aureolas lineas poſſidentes; eorum vero caput cingulis violaceis illuſtratur, uno ante oculos ad branchias pertinente, altero ſecundum oculos uſque ad medium caput excurrente, alio autem tanquam monili ſic collum circumplicante.

δει, ὠθεῖται εἰς βυθὸν, ἕως ψαύσῃ τῆς κάτω γῆς· ὅταν δὲ προσπελασθῇ αὐτῇ, διυπνίζεται κρυσθεὶς πρὸς τὸ δάπεδον, εἶτα ἀναδύνει· κ᾽ πάλιν εἰς ὕπνον ὑπαχθεὶς, κ᾽ νικώμενος τῷ θεῷ, καλολισθαίνει, κ᾽ αὖθις ἀφυπνισθεὶς τῇ αὐτῇ κρύσει ἀναπλεῖ πάλιν· κ᾽ πολλάκις δρᾷ τοῦτο, μεταξὺ ἡσυχίας κ᾽ ἐνεργείας ὢν, ὑ μὴν εἰς ἀκινησίαν ἐκπίπων παντελῆ πολε.

ΚΕΦ. κγ΄.

Περὶ ἰχθύος τοῦ λεγομένου Κιθαρῳδοῦ.

ΕΝ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ γίνεται ἰχθὺς πλατὺς τὸ σχῆμα κατὰ τὴν βάγλωττον, ὥς φασι. Καὶ φολίδας μὲν ὑ σφόδρα τραχύς ἐστι προσαψαμένῳ· τὴν δὲ χρόαν ὑπόχρυσός ἐστι, μελαίναις τε γραμμαῖς ἐς τὸ ὑραῖον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἄκρας καταγέγραπται, εἴποι τις ἂν αὐτὰς εἶναι χορδὰς ἐντεταμένας, ἔνθεν τοι κ᾽ ἰχθὺς αὐτὸς κιθαρῳδὸς κέκληται· τὸ σόμα δὲ αὐτῷ συνίζει, κ᾽ ἔστι μέλαν ἰσχυρῶς, ζώνη γε μὴν κροκοειδεῖ κατείληπται· πεποίκιλται δὲ οἱ ἡ κορυφὴ διαφόρως, τῇ τε χρυσοειδεῖ αὐγῇ, κ᾽ μέντοι κ᾽ μελαίναις τισι περιγραφαῖς· πτερύγια χρυσοειδῆ ἔχει· μέλαινα δὲ αὐτῷ ἡ ὑρὰ, πλὴν τῶν ἄκρων· ταῦτα δὲ λευκὰ ἰσχυρῶς. Καὶ ἄλλοι δὲ ᾄδονται κιθαρῳδοὶ σικτοὶ τίκτεσθαι· καί εἰσι πορφυροὶ μὲν τὸ πᾶν σῶμα· γραμμὰς δὲ ἐκ διασημάτων ἔχοντες χρυσᾶς· ζώνας δὲ ἔχουσι ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἴοις τοῖς ἄνθεσι παραπλησίας, τὴν μὲν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μέχρι τῶν βραγχίων καθέρπουσαν, τὴν δὲ μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐς τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς προχωροῦσαν, τὴν δὲ περιθέουσαν κατὰ τῆς δέρης ὡς ὅρμον.

CAP. XXIV.

De Pardali piſce et Oxyrryncho in mari Rubro.

PARDALIS piſcis, ut ii, qui ipſum viderunt, dicunt, in mari Rubro naſcitur; colore et maculis orbiculatis ſimilis eſt montanae pardali. Oxyrrynchus, quem idem mare alit, ore eſt praelongo, oculis auri inſtar fulgentibus, palpebris albis; ejus dorſo puncta pallore inſignita ſunt, pinnae priores ei nigrae exſiſtunt, eae vero in dorſo albae; cauda forma oblonga et colore viridis eſt, quam mediam aureola linea interſecat.

CAP. XXV.

De Hinnulo cervi Ptolemaei.

PTOLEMAEO ſecundo, quem et Philadelphum cognominant, hinnulus cervi dono datus eſt, qui ſermone Graecanico enutritus loquentes intelligebat; cum ante viſum et auditum hoc animal ſolam Indorum linguam cervi intelligere crederentur.

CAP. XXVI.

Quod Sexum maſculum etiam inter Bruta natura praeferat.

SEXVS maſculus etiam inter bruta videtur a natura praeferri. Siquidem draco mas inſignis eſt criſta, et barba hirſutus; gallinaceus et ipſe criſtatus, paleas inſuper veluti barbam gerit; cervus cornutus, leo jubatus, cicada mas canorus eſt.

CAP.

ΚΕΦ. κδ'.

Περὶ Παρδάλεως ἰχθύος τοῦ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ Ὀξυρύγχου.

Πάρδαλις δὲ ἰχθῦς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ φύεται θαλάττῃ, ὡς οἱ θεασάμενοι λέγουσι· καὶ ἔοικε τὴν χροιὰν καὶ τὰ σίγματα τὰ περιφερῆ τῇ ὀρείῳ παρδάλει. Ὁ δὲ ὀξύρυγχος ὁ ἐνταῦθα γινόμενος, ἔχει μὲν πρόμηκες τὸ σῶμα, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς χρυσοειδεῖς, τὰ δὲ βλέφαρα αὐτῷ λευκά· τῷ δὲ νώτῳ οἱ ζημειά τε ἐπέσκηται ὠχρὰ, καὶ πτέρυγες αὐτῷ, αἱ μὲν πρῶται μέλαιναι, αἱ δὲ νωτιαῖαι λευκαί· ἡ ἐρὰ προμήκης τὸ σχῆμα, τὴν δὲ χρόαν πράσινός ἐστι, μέσην δὲ αὐτὴν διείληφε χρυσοειδὴς γραμμή.

ΚΕΦ. κέ.

Περὶ τῆς τοῦ Πτολεμαίου Ἐλάφου.

Τῷ Πτολεμαίῳ τῷ δευτέρῳ, ὃν καὶ Φιλάδελφον καλοῦσι, βρέφος ἐλάφου δῶρον ἐδόθη, καὶ τῇ φωνῇ ἀνεβράφη τῇ Ἑλλάδι, καὶ λαλούντων συνίει· ἐπεπίστευτο δὲ πρὸ τούτου τοῦ ζώου τῆς Ἰνδῶν μόνης φωνῆς ἐπαΐειν τοὺς ἐλάφους.

ΚΕΦ. κς'.

Ὅτι κἂν τοῖς Ἀλόγοις προτιμᾶται ὁ Ἄρρην φύσει.

Ἔοικε δὲ ἄρα καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις ὑπὸ τῆς φύσεως προτιμᾶσθαι τὸ ἄρρεν. Ἔχει γοῦν ὁ μὲν δράκων ὁ ἄρρην τὸν λόφον, καὶ τὴν ὑπήνην δασεῖαν· ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν, καὶ ὅτος λόφον, καὶ τὰ κάλλεα· ὁ δὲ ἐλέφας τὰ κέρατα, χαίτην ὁ λέων, ὁ τέττιξ φωνήν.

CAP. XXVII.

Quod exigui Praetextus magnorum Bellorum cauſae fuerint.

GRAECIS et Trojanis belli cauſam Helena, ut aiunt, dedit. Darii uxor Atoſſa, quod ancillas Atticas et Ionicas habere deſideraret, Perſis ad bellum Graecis inferendum argumentum dedit. Tabella contra Megarenſes propoſita cauſam attulit Graecis diuturni belli. Magnetes atque Epheſios locuſta ad bellum excitavit, atque inflammavit. Columba Chaonas et Illyricos in bellum commiſit. Thebani in Aegypto propter canem contra Romanos pugnaſſe dicuntur.

CAP. XXVIII.

Quod Res parvae ingentes Motus excitarunt.

PYTHOCHAREN tibicinem fama eſt concitato et vehementi tibiae ſono luporum impetum cohibuiſſe. Murium multitudo Megarenſes ſedibus pepulit, Phaſelitas veſpae fugarunt, Rhoetienſes ſcolopendrae.

CAP. XXIX.

De Ovibus, quae felle carent, idemque duplex habent.

OVES in Ponto ſine felle naſci aiunt; in Naxo vero inſula etiam duplici.

CAP. XXX.

De Meropum pietate in parentes.

MEROPS avis hoc nomine ciconiis etiam juſtior eſt, quod parentes non ſenectute demum adfectos alit; ſed ut primum

ΚΕΦ. κζ'.

Ὅτι καὶ μικραὶ Προφάσεις πολλάκις αἰτίαι μεγάλων Πολέμων γεγόνασι.

Ὑπόθεσις μὲν τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ τοῖς Τρωσὶ τοῦ πολέμου ἡ Διὸς Ἑλένη, φασί. Καὶ Πέρσαις πρὸς τοὺς Ἕλληνας Ἄτοσσα ἡ Δαρείου γυνὴ, πυθήσασα θεραπαίνας κτήσασθαι Ἀττικὰς καὶ Ἰάδας. Καὶ τῷ μακρῷ πολέμῳ τοῖς Ἕλλησι τὸ πινάκιον τὸ καλὰ τῶν Μεγαρέων. Μάγνητας δὲ καὶ Ἔφεσίους εἰς πόλεμον ἀκρὶς ἐξῆψε. Περισερὰ δὲ Χάονας καὶ Ἰλλυριούς. Θηβαῖοι δὲ ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὲρ κυνὸς πρὸς Ῥωμαίους πολεμῆσαι λέγονται.

ΚΕΦ. κή.

Ὅτι καὶ μικρὰ Αἴτια πολλάκις μεγάλας Ὁρμὰς ἔσησαν.

Λέγει τις λόγος Πυθοχάρην τὸν αὐλητὴν ἀνασεῖλαι λύκων ὁρμὴν, αὐλήσαντα Σύντονον καὶ γενναῖον αὔλημα. Μυῶν δὲ πλῆθος ἀνέσησε Μεγαρέας, Φασηλίτας δὲ Σφῆκες, Σκολοπένδραι δὲ Ῥοδιεῖς.

ΚΕΦ. κθ'.

Περὶ Προβάτων ἀχόλων τε, καὶ διχόλων.

Πρόβατα ἄχολα ἐν τῷ Πόντῳ φασὶν, ἐν δὲ τῇ Νάξῳ τῇ νήσῳ καὶ δίχολα.

ΚΕΦ. λ'.

Περὶ τῆς τῶν Μερόπων ὀρνίθων δικαιοσύνης.

Ὁ Μέροψ ὄρνις ταύτῃ τοι δοκεῖ δικαιότερος εἶναι τῶν πελαργῶν· ὃ γὰρ ἀναμένει γηράσαντας ἐκτρέφειν τοὺς παλαιούς,

mum majores alarum pennae ei natae fuerint, id facit. Itaque inter aves juſtiſſima et piiſſima omnium habetur.

CAP. XXXI.

Quod Deus etiam Brutarum animantium curam agat.

Hoc peculiare bonum quoque animalibus contigit; quod diis curae ſint, neque vel contemnantur ab eis, vel negligantur. Nam ut ratione careant, ſuo tamen intellectu, et conveniente eis ſapientia, non deſtituuntur. Quomodo autem a diis amentur, dicam, ſi non multa e multis, tantum tamen, quantum ſatis fore videbitur. Vir quidam, Lenaeus nomine, equum poſſidebat et forma ſpecioſum, et curſu celerrimum, et animo intrepidum; quique in ſpectaculis curſum, ad quem inſtitutus erat, egregie decurrebat, et in bello fortitudinem tolerantiamque ſuam cum alias declarabat, tum perſequendo ſi opus eſſet, tum retrocedendo tempeſtive. Propter haec igitur omnia commendabilis equus dominum ſuum inter ceteros equites quam celeberrimum reddebat. Hic equus adeo eximius ictu quodam dextro oculo laeſus, eoque captus eſt. Et cum Lenaeus ſpem ſuam omnem propter hunc equi caſum vacillare videret (nam laevo ejus oculo, ſoli adhuc integro, ſcutum equeſtre et alia [arma] tenebras offundebant) Serapidis templum adit, adducto ſecum ceu victima quadam equo; et pro eodem deum precatur, ceu fratre aut filio, et ut ſupplicem inſontem miſereatur orat; hujus enim calamitatis cauſam ab hominum quorundam ſive facto nefario, ſive mali ominis dicto, eſſe profectam. Equus vero quonam pacto, dicebat, vel ſacrilegium, vel caedem, vel blaſphemiam committeret? Per ſuam quoque innocentiam, ut qui nemini unquam injurius fuiſſet, deum obteſtabatur; et propterea, ut commilitonis

παλέρας, ἀλλὰ ἅμα τῷ φῦσαι τὰ ὠκύπερα τῦτο ἐργάζεσαι. Καὶ ἔσι δικαιότερος ἢ εὐσεβέσαλος ὀρνίθων ἁπάνλων.

ΚΕΦ. λά.

Ὅτι ἢ τῶν Ἀλόγων προνοιαν ποιεῖται τὸ Θεῖον.

ΙΔιον δὲ ἄρα τῶν ζώων ἢ ἐκεῖνο ἀγαθόν· Πρόνοιαν αὐτῶν ἢ οἱ θεοὶ ποιῦνλαι, ἢ ὅτε αὐτῶν καλαφρονῦσιν, ὐδὲ μὴν ὀλιγώρως ἔχυσιν. Εἰ γὰρ ἢ ἀμοιρεῖ λόγυ, ἀλλὰ γῦν ζυνέσεως, ἢ τῆς καθ' ἑαυλὰ ζοφίας, ὐκ ἔσιν ἀτυχῆ. Ὅπως δ' ἂν ἢ αὐτὰ φιλεῖται θεοῖς, ἐρῶ, ἢ εἰ μὴ πολλὰ ἐκ πολλῶν, ὅσα δ' ἂν ἀποχρήσει, τοσαῦτα. Ἀνὴρ ἱππεὺς τὴν σρατείαν, Ληναῖος τὸ ὄνομα, ἵππον εἶχεν ἰδεῖν μὲν ὡραῖον, δραμεῖν δὲ ὤκισον, τὸν δὲ θυμὸν ἀνδρειόταλον· ἢ ἀγαθὸν μὲν ἐν ταῖς ἐπιδείξεσι τὴν ἱππείαν περιδραμεῖν τὴν δεδιδαγμένην, καρτερικὸν δὲ ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ, ἢ διῶξαι ἔνθα ἦν καιρὸς, ἢ ἀναχωρῆσαι ἔνθα αὐτὸν χρεία παρεκάλει, πάνυ γεννικόν. Οὐκῦν ἐκ τύτων ἁπάνλων ὁ μὲν κλῆμα ἦν ἀγαθὸν, ὁ δὲ εὐκλεέσαλος ἐν τοῖς ὁμολέχνοις ἱππεῦσιν ἐδόκει Ὁ τοίνυν ἵππος, ὁ τοιῦτος τὴν ἱππικὴν ἀρετὴν, θαλέρῳ τοῖν ὀφθαλμοῖν τῷ δεξιῷ ὑπό τινος πληγῆς προσπεσύσης ὁρᾶν ἀδύναλος ἦν. Οὐκῦν ὁ Ληναῖος ὁρῶν ἑαυλῦ ζαλεύυσαν τὴν πᾶσαν ἐλπίδα ἐν τῷ τῦ ἵππυ τῦ εὐγενῦς ἐκείνυ πάθει (ἐπεὶ τὰ ἄλλα ἢ ἀσπὶς ἡ ἱππικὴ τὸν λαιὸν ὀφθαλμόν οἱ ἔσκεπε, τὸν μόνον ὁρῶντα) εἰς τῦ Σαράπιδος ἔρχεσαι, θρέμμα ἀνάγων, ἢ μάλα ἀληθὲς, ὥσπερ ἦν ἱερεῖον τὸν ἵππον, ἢ δεῖται τῦ θεῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφῦ τινος ἢ υἱῦ ὁ Ληναῖος τῦ ἵππυ, οἰκεῖραι τὸν οἰκέτην, ἢ ταῦτα ἀδικήσανλα ἐδέν· εἶναι γάρ τινας ἀνθρώπυς ζφίσι κακῶν αἰτίυς, ἢ δράσανλάς τι ἀσεβὲς, ἢ εἰπόνλας τι ἀπόφημον. Ἵππυ δὲ, ἔλεγε, ποία μὲν θεοσυλία, φόνος δὲ τίς, βλασφημία δὲ πῶς, ἢ πόθεν; Ἐμαρλύραλο δὲ τὸν θεὸν ἢ αὐτὸς, ὡς ἐδεπώποσε ἐδένα ἐδὲν ἀδικήσας· ἢ διὰ ταῦτα τὸν ζυσραλιώτην οἱ ἢ φίλον

ἐδεῖτο

militonis ac amici ſui oculum reſtitueret, rogabat. Tum deus utcunque magnus non neglexit, neque contempſit brutum mutumque animal; et pariter ipſius, et ſupplicantis miſertus, remedium dictat: jubetque oculum equi non quidem perfundi liquido ullo remedio, ſed fomentis per meridiem in ambitu templi calefieri. His peractis, equi oculus redintegratus eſt; et Lenaeus quidem deo ſacrificia, quibus grates et praemia recuperatae valetudinis equi deo perſolveret, peregit. Equus vero ſaltabat, et hinniebat circa templum: jamque grandior et formoſior videbatur, ſeque veluti oſtentans ad aram uſque non ſine ambitione accurrebat; denique circa gradus ſe volutans deo ſervatori, quo poſſet modo, gratias ſe agere prae ſe ferebat.

CAP. XXXII.

De Aſpide.

VINITOR dum ſcrobem fodit, pulchram et generoſam vitem plantaturus, ligonis ictu aſpidem ſacram et minime infeſtam hominibus, quae forte illic latebat, imprudens mediam diſſecuit. Deinde cum terram dimoveret, poſteriorem ejus partem, quae caudam continet, in arena jacentem reperit; anteriorem vero, quae a ventre ad cervicem tendit, adhuc reptantem et ex diſſectione cruentam. Quamobrem obſtupefactus et mentis impos, totus ad inſaniam, eamque vehementem redactus eſt. Et cum interdiu non apud ſe, nec rationis compos erat, tum noctu etiam delirans e lecto exſiliebat, et aſpidem ſe perſequi dictitabat, et veluti morſu laeſus terribili clamore vociferabatur, et auxilium implorabat, et interemptae ab ipſo aſpidis ſimulacrum ſe videre aiebat, idque frendens et minans, et aliquando morſu ſe impetitum ejulatu quidem dolere ſe arguebat. Cum autem jam aliquandiu duraſſet morbus, cognati ejus ſupplicem ipſum in aedem

ἐδεῖτο τῆς ὀφθαλμίας ἀπαλλάξαι τὸν θεόν· ὁ δὲ, ἠχ ὑπερορᾷ, ἠδὲ ἐξεφαύλισε τὸν ἄλογόν τε ἢ ἄφωνον ἰάσεσθαι, ὧν τοσῦτος θεός· ἢ διὰ ταῦτα οἰκτείρει ἢ τὸν νοσοῦντα, ἢ τὸν δεόμενον ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ δίδωσιν ἴασιν· μὴ καταιονᾶν μὲν τὸν ὀφθαλμὸν, πυριάσεσι δὲ αὐτὸν ἀλεαίνειν, μεσούσης ἡμέρας, ἐν τῷ τοῦ νεὼ περιβόλῳ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπράττετο, ἐῤῥώσθη δὲ τῷ ἵππῳ τὸ ὄμμα· ἢ ὁ μὲν Ληναῖος χαριστήρια τε ἢ ζωάγρια ἀπέθυεν. Ὁ δὲ ἵππος ἐσκίρτα τε, ἢ περὶ τὸν νεὼν ἐφριμάττετο· ἢ ἐδόκει μείζων τε ἢ ὡραιότερος, ἢ ἦν φαιδρὸς, ἢ τῷ βωμῷ προσθέων ἐκυδροῦτο· ἢ μέντοι ἢ πρὸς τοῖς ἀναβαθμοῖς καλινδούμενος ἐωρᾶτο τῷ θεῷ τῷ Ζωῆρι χαριστήρια ἐκτίνων, ἥπερ οὖν ἔσθενεν.

ΚΕΦ. λβ'.

Περὶ Ἀσπίδος.

ΕΝ ἀμπέλῳ δὲ γεωργὸς εἰργάζετο τάφρον, ἵνα ἐμφυτευθῇ καλὸν κλῆμά τε ἢ εὐγενές· εἶτα τὴν Σμινύην καταφέρων ὑποικυροῦσαν ἀσπίδα ἱερὰν, ἢ ἀνθρώπων ἧκιστα ἐχθρὰν, λαθὼν διέκοψε μέσην. Καὶ τὴν γῆν διαξαίνων, τὸ μὲν ἡραῖον βλέπων τῇ ψάμμῳ καταειλημμένον· τὸ δὲ ἡμίτομον τὸ ἐκ τῆς γαστρὸς ἐς τὴν δέρην ἀνιὸν, ἔτι ἕρπον ἢ τοῦ λύθρου τοῦ διὰ τὴν τομὴν πεπληρωμένον, ἢ ἐκπλήττεται, ἢ ἔκφρων γενόμενος εἴς τε ὀρθὴν μανίαν, ἢ ὡς τὰ μάλιστα ἰσχυρὰν, ἐκφοιτᾷ. Καὶ μεθ' ἡμέραν ἑαυτοῦ τε, ἢ τοῦ λογισμοῦ ἦν ἀκράτωρ· ἢ μέντοι ἢ νυκτὸς ἡνίκα παράφορος, ἢ ἐκ τοῦ λέχους ἀνεθόρνυτο, ἢ ἔλεγε τὴν ἀσπίδα διώκων, ἢ ὥσπερ ἔν ὁμοῦ τι τῷ δήγματι ὢν ἐκπληκτικωτάτως ἐβόα, ἢ ἐκάλει Συμμάχους, ἢ μέντοι ἢ τῆς ἀνηρημένης ὑπ' αὐτοῦ τὸ εἴδωλον ἔλεγεν ὁρᾶν, βριμώμενόν τε ἢ ἀπειλοῦν, ἢ ὡμολόγει ποτὲ ἢ δεδῆχθαι, ἢ ὡς ὠδυνᾶτο ἐξ ὧν ὤμωξεν, ἦν δῆλος. Ἐπεὶ μέν οἱ ἡ νόσος

dem Serapidis ducunt, deumque, ut ſpectrum illud aſpidis amoliri et cohibere dignetur, orant. Miſertus ille, virum curat. Quemadmodum inulta non manſerit aſpis, dictum, et quidem ſufficienter prorſus.

CAP. XXXIII.

De Pavone.

AEGYPTIORVM rex cum Indicum pavonem maximum pulcherrimumque dono accepiſſet, noluit cum gregariis ceteris eum alere, vel cibi gratia, vel familiae oblectamenti; itaque Iovi, urbis cuſtodi, eum conſecravit, dignum hoc deo munus hujuſmodi alitem judicans. Hujus deinde capiendae deſiderio ventri ac luxui deditus juvenis quidam locuples, ut ſplendide epularetur, captus eſt; ſolebat enim ſemper indulgere gulae, et varias quaerebat dapes, etiam cum periculo, quavis occaſione, quovis pretio, lucrum exiſtimans omnia, quibus ſuam delectaret improbitatem, et ſatiaret ingluviem. Mercedem igitur hujus ſacrilegii amplam uni ex miniſtris dei largitur, et inſuper aliam promittit. Is vero ſpe vana inductus eum acceſſit ad locum, ubi morari alitem norat, et capere juveni adferendam aggreſſus eſt; ſed non apparuit pavo, et loco illius aſpis viſa eſt, erecta, et adverſus ipſum irata. Quare territus retroceſſit; cum vero guloſus ille urgeret et inſtigaret, miniſter ad pavonem venit; qui mox ambabus alis in aerem elevatus, neque in ſacra aliqua arbore conſedit, neque in alio ſublimi et excelſo loco, ſed in medio quodam inter templum [et ipſos] unde intrepide illos adſpectans prae ſe ferre hoc videbatur, ſe illorum inſidiis ſuperiorem eſſe, neque capi ab eis poſſe. Itaque re infecta luxurioſus

πόρρω τῦ χρόνυ ἦν, οἱ προσήκονλές οἱ τὸν ἄνδρα ἐς τὸ Σαράπιδος ἄγυσιν ἱκέτην, καὶ ἐδέονλο ἀνασεῖλαι καὶ ἀφανίσαι τῆς προειρημένης τὸ φάσμα. Οἰκλείρει μὲν ὖν τὸν ἄνδρα ὁ θεὸς, καὶ ἰᾶται. Ὡς δὲ ἀτιμώρηλος ὐκ ἔμεινεν ἡ ἀσπὶς, εἴρηλαι, καὶ πάνυ γε ἀποχρώνλως.

ΚΕΦ. λγ΄.

Περὶ Ταώ.

ΤΑῶν δὲ Ἰνδικὸν δῶρον λαβὼν ὁ τῶν Αἰγυπλίων βασιλεὺς, ταῶν ὡς ἰδεῖν μέγισόν τε καὶ ὡραιόταλον, ὐκ ἀξιοῖ ζὺν τοῖς ἀγελαίοις τρέφειν, ὡς οἰκίας ἄθυρμα αὐτὸν εἶναι, ἢ γασρὸς χάριν· ἀλλὰ ἀνάπλει τῷ Πολιεῖ Διΐ, κρίνας ἀνάθημα ἐπάξιον τῷ θεῷ τὸν ὄρνιν τὸν προειρημένον. Ἐρᾷ τῦτον ζυλλαβεῖν ἄσωλος νεανίας, καὶ πάνυ γε πλύσιος, καὶ ποιήσασθαι δεῖπνον· ἀεὶ γὰρ τῇ γασρὶ ἐχαρίζελο, καὶ ἐξ ἁπάσης αἰτίας ὁ ἄσωλος ἦτος τὸ ποικίλον τῆς τροφῆς, καὶ τὸ ζὺν κινδύνῳ πορισθὲν, καὶ τὸ ἐωνημένον πολλῦ, τρόπῳ βδελυρίας καὶ λαιμαργίας ὑπερβολῇ, κέρδος ἡγύμενος εἰς ἡδονήν. Μισθὸν ὖν τῆς θεοσυλίας ἀδρὸν προλείνει τινὶ τῶν τῦ θεῦ θεραπευλήρων, καὶ ὑπισχνεῖται καὶ ἄλλον. Ὁ δὲ ἐλπίδι κυφισθεὶς μαλαίᾳ, ἔνθα ἦδει τὸν ὄρνιν αὐλιζόμενον ἐλθὼν, ἐπεχείρει ζυλλαβεῖν, καὶ τῷ πλυσίῳ κομίσαι· καὶ ἐκεῖνον μὲν ὐχ ὁρᾷ, μεγίσην δὲ ἀσπίδα ὀρθὴν εἶδε, καὶ ἐπ' αὐτὸν τεθυμωμένην. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἔδεισε, καὶ ὑπαπῆλθεν· ἐγκειμένυ δὲ τῦ ἀσώτυ καὶ παρορμῶντος, ὁ ὑπηρέτης ἐπὶ τὸν ταὼν ἦλθεν· ὁ δὲ ἀμφοτέρων αἴξας, καὶ ἑαυτὸν τοῖς πλεροῖς μετεωρίσας, καὶ ἀρθεὶς κῦφος, ὅτε ἐπί τι τῶν ἱερῶν δένδρων ἐκάθισεν, ὅτε ἐπ' ἄλλον μετέωρόν τε καὶ ὑψηλὸν χῶρον, ἀλλὰ ἐπί τι μέσον τῷ θεῷ τῷ νεῷ, καὶ εἰς αὐτὸς ἀτρέπλως ἑώρα, οἷον ὑποφαίνων ὅτι ἄρα τῆς ἐπιβυλῆς τῆς ἐκείνων κρείτλων πέφυκε, καὶ ὐκ ἔσιν αὐτοῖς ἑλεῖν αὐτόν. Οὐκ-

ille pecuniam expenſam repetit. Negat ille ſe redditurum, quod quantum in ſe eſſet, nihil non feciſſet, rem vero ſacram deo auferre nequiret. Hinc, ut veriſimile eſt, ortam contentionem, et clamores, multi audiverunt; et tandem ſummus quoque ſacerdos ſuperveniens litis in aede cauſam ſciſcitatur. Illi ſe invicem accuſant: et juvenis ille dives minis, conviciis, et maledictis adfectus diſcedit, et alterius cujuſdam avis oſſe deglutito, magno cum dolore e vita migravit, miniſtrum vero improbum illum, utpote ſacrilegum, civitatis princeps punivit. Avis ab eo tempore neque viva, neque mortua, viſa eſt; ſed, cum annis centum, ut ferunt, vixiſſet, evanuit.

CAP. XXXIV.

De Muraena, et quemadmodum ea ſanatus fuerit, qui ſerpentis ova comederat.

Hvc et illud pertinet. Vir quidam, Ciſſus nomine, Serapidis cultui deditiſſimus, petitus inſidiis mulieris, quam prius amatam, deinde uxorem duxerat, cum ova ſerpentis devoraſſet, dolore angebatur et miſere affligebatur, ita ut a morte parum abeſſe videretur. Rogatus autem ab eo deus muraenam vivam praecepit emendam, et manum vivario ſeu vaſi, in quo ſervaretur, immittendam. Paret ille, et manum immittit; cui muraena mordicus inhaeret, et cum avelleretur, morbum juvenis illius in ſe attraxit ſimul. Sic muraenae hujus, divinae Serapidis curationis miniſtrae ad nos quoque fama pervenit.

CAP.

ἓν ἐπεὶ μηδὲν ἤνυσο, ὅπερ ἦν πρόδηλος ἀργύριον ὁ ἄσωλος ἀπήτει λαβεῖν· ὁ δὲ οὐκ ἀπεδίδου, λέγων ποιῆσαι μὲν τὰ ἑαυτοῦ πάντα, ἀδύνατος δὲ εἶναι θεῶν κτῆμα ὑφελέσθαι. Οἷα δὴ εἰκὸς ἦν ἔρις ὑπὲρ τούτων καὶ βοὴ ἦδη, καὶ ἤκουον πολλοί· εἶτα ἄνεισιν ὁ ἐπὶ πᾶσιν ἱερεὺς, καὶ ἐρωτᾷ τῆς ἐν τῷ νεῷ φιλονεικίας τὴν ὑπόθεσιν. Καὶ ἐλέγχουσιν ἀλλήλους· καὶ ὁ μὲν πλέσιος ἀπειλαῖς, καὶ βλασφημίαις, καὶ λοιδορίαις αἰκισθεὶς ἀπαλλάττεται, καὶ ὄρνιθος ἄλλου καλαπιὼν ὀξέον, καὶ ὀδυνώμενος τὸν βίον καλέσρεψεν ἀλγεινόταλα· τὸν δὲ ὑπηρέτην τὸν κακὸν, οἱαδήπου ἱερόσυλον, ὁ τῆς πόλεως ἁρμοσὴς ἐκόλασεν. Τὸν δὲ ὄρνιν ὅτε ζῶντα, ὅτε νεκρὸν, ἐθεάσαντο· ἀλλὰ ἑκατὸν, ὡς ὁ λόγος, ἔτη διαβιώσας, εἶτα ἠφανίσθη.

ΚΕΦ. λδ'.

Περὶ Μυραίνης, πῶς δι' αὐτῆς ἐσώθη ὁ φαγὼν ὄφεως ὠά.

ΚΑΙ ἐκεῖνο δὲ ἔοικε τούτῳ καὶ ὁμολογεῖ. Κίσσος ὄνομα, θεραπεύων τὸν Σάραπιν ἰσχυρῶς, ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τῆς πρότερον μὲν ἐρωμένης, ὕστερον δὲ γαμετῆς, καὶ ὠὰ ὄφεως φαγὼν, ὠδυνᾶτο, καὶ ἑαυτῷ κακῶς εἶχε, καὶ ἐπίδοξος τεθνήξεσθαι ἦν. Δεῖται δὲ τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ προσέταξε πρίασθαι μύραιναν ζῶσαν, καθεῖναι δὲ τὴν χεῖρα εἰς τὸ ζώγριον. Καὶ ὁ Κίσσος πείθεται, καὶ καθίησιν· ἡ δὲ ἐμφῦσα εἶχετο, ἀποσπωμένη δὲ καὶ τὴν νόσον τὴν ἐν τῷ νεανίᾳ συνέσπασεν. Ὑπηρέτις μὲν δὴ θεοῦ θεραπείας ἡ μύραινα αὕτη γενομένη, καὶ εἰς ἀκοὴν τὴν ἡμετέραν ἀφίκετο.

ΚΕΦ.

CAP. XXXV.

Quod Chryſermus, cum ſanguinem taurinum bibiſſet, et Bathylis phthiſi laborans, a Serapide curati ſunt.

IDEM hic deus, imperante Nerone, Chryſermum, qui revomebat ſanguinem, et contabeſcebat, epoto tauri ſanguine, curavit. Haec eo propoſito mihi referuntur, ut ſignificem animalia tam grata eſſe diis, ut et ab iis ſerventur, et ipſa quoque alios eorum voluntate ſervent. Idem hic deus Bathylin Cretenſem tabe periclitantem ab hoc graviſſimo malo, aſininae carnis imperato eſu, reſtituit; atque accidit, ut res evenerit ei juxta nomen animalis, dixerat enim deus ὀνησίφορον [ſalutarem] futuram hanc curationem et medelam. Et de illis haec dicta ſufficiunt.

CAP. XXXVI.

De Equis.

DE animalium natura haec quoque feruntur. Equae ad vectionem curulem aptiores eſſe creduntur. Viros rei equeſtris peritos affirmare audio, equos lavatione et unctione gaudere. Solitos quidem unguentis liniri equos Simonides in Iambis teſtatur. Perſae poſt Cyri pugnam in Lydia camelos ſimul cum equis alunt, equorum metum ex camelis convictu conantes expellere.

CAP. XXXVII.

Differentiae animalium ſecundum appellationem, et procreandi modum.

CARTILAGINEA vocantur, quae ſquamis carent; ut, muraena, conger, torpedo, paſtinaca, bos, muſtellus; delphinus

ΚΕΦ. λέ.

Ὅτι ἡ Χρύσερμος αἷμα ταύρειον πιὼν, ἡ Βάθυλις φθισικὸς, ὑπὸ τῦ Σαράπιδος ἐσώθησαν.

ΧΡύσερμόν τε ἐπὶ Νέρωνος αἷμα ἀνεμῶλα, ἡ τηκόμενον ἤδη, αἵματι ταύρῳ πιόνλα, ἰάσαλο αὐτὸς ὗτος ὁ θεός. Ἐγὼ δὲ λέγω ταῦτα, ὅτι ἐς τοσῦτον ἄρα τὰ ζῶα θεοφιλῆ ἐσιν, ὡς ἡ ὑπὸ τῶν θεῶν ζώζεσθαι, ἡ ζώζειν, ἐκείνων βελομένων, ἑτέρυς. Ἀτὰρ ἦν ἡ Βάθυλιν τὸν Κρῆτα ἐς νόσον φθίσεως ἐμπεσόντα, ἐξάντη τῦ τοσούτυ κακῦ ὅδε ὁ θεὸς εἰργάσατο, ὀνείων κρεῶν γευσάμενον· ἡ προσέπεσε γενέσθαι ἡ αὐτῷ παρὰ τὸ ὄνομα τῦ ζώυ, ἔφατο γὰρ ὀνησιφόρον οἱ ταύτην ἔσεσθαι τὴν θεραπείαν ἡ ἴασιν. Καὶ ὑπὲρ μὲν τύτων ἀπόχρη ἡ ταῦτα.

ΚΕΦ. λϛ.

Περὶ τῶν Ἵππων.

ΙΔια δὲ ἄρα τῶν ζώων ἡ ἐκεῖνα λέγελαι. Αἱ ἵπποι εἰς ἀρμαληλασίαν ἐπιηδειότεραι εἶναι πιςεύονλαι. Πυνθάνομαι δὲ τὲς ἄνδρας τὲς πωλευτικὲς λέγειν, ὅτι ἄρα χαίρυσιν ἵπποι λυτρῷ τε ἡ ἀλοιφῇ. Ὅτι δὲ ἡ μύρῳ ἐχρίονλο ἵπποι Σιμωνίδης ἐν τοῖς Ἰάμβοις λέγει. Πέρσαι δὲ μελὰ τὴν Κύρυ μάχην τὴν ἐν Λυδίᾳ καμήλυς τοῖς ἵπποις ζυνλρέφυσι, τὸ δέος τῶν ἵππων τὸ ἐκ τῶν καμήλων εἰς αὐτὲς ἐξαπλόμενον ἐκβάλλειν πειρώμενοι τῇ ζυνλροφίᾳ.

ΚΕΦ. λζ.

Διαφορότηλες Ζώων εἰς ἐπωνυμίαν τε, ἡ ζωογονίαν.

ΚΑλεῖται δὲ ζελάχεια, ὅσα ὐκ ἔχει λεπίδας, εἶεν δ' ἂν μύραινα, γόγγρος, νάρκη, τρυγὼν, βὲς, γαλεός· δελφὶς

nus vero et balaena cete ſunt: et haec quidem de aquatilibus ſola vivipara. Mollia appellantur ex aquatilibus oſſium expertia; ut polypus, ſepia, lolligo, urtica: quae etiam ſanguine et viſceribus carent. Cruſtis tenuibus tecta; aſtaci, ſquillae, cancri, paguri: haec ſenectutem exuunt. Siliceis teſtis operta; conchae, murices, buccinae, ſtrombi, echini, locuſtae. Dentibus ſerratis praedita eſſe dicuntur, quae dentes teretes et acutos habent; ut, lupus, canis, leo, panthera: haec eadem ſunt carnivora. Vtrinque dentati, homo, equus, aſinus; adipem etiam habent. Dentes continuos habent, bos, ovis, capra. Dentes exertos habent, quae extra dentes eminentes oſtendunt, aper, talpa; nam elephanti, potius quam dentes, cornua appellanda ſunt. Inſecta; ut, veſpae, apes: haec etiam pulmonibus carere dicuntur. Ambigentia; equus fluviatilis, lutra, caſtor, crocodilus. Cortice teguntur, lacertus, ſalamandra, teſtudo, crocodilus, ſerpens: haec etiam ſenectutem exuunt, praeter crocodilum et teſtudinem. Solipeda; equus, aſinus. Biſulca; bos, cervus, capra, ovis, ſus. Multifida; ut, homo, canis. Planipeda, et latis unguibus praedita; cycnus, anſer. Cuteis alis praedita; veſpertilio. Vncinatis unguibus ſunt, quibus incurvum eſt roſtrum; ut, accipitres, aquilae. Aliorum animalium naturam alibi dixi.

CAP. XXXVIII.

De Vulpanſere.

VVLPANSER pullos ſuos vehementer amat, eandemque operam, quam perdix, in eis tuendis ponit. Nam ante ſuos foetus ſeſe provolvens, aucupi ſpem ſui capiendi praebet; hi vero interea elabuntur; quibus fuga elapſis, is ſeſe alis allevans diſcedit.

CAP.

φὶς [δὲ καὶ] φάλαινα [ἐσὶ] κήτη· ταῦτα δὲ ἄρα μόνα τῶν ἐνύδρων ζωολοκεῖ. Μαλάκια δὲ καλεῖται, ὅσα τῶν ἐνύδρων ἀνόσεά εἰσι, καὶ εἴη ἂν πολύπους, σηπία, τευθὶς, ἀκαλήφη· ταῦτά τοι καὶ αἵματος ἄμοιρα καὶ σπλάγχνων ἐσί. Μαλακόστρακα δὲ, ἀστακοὶ, καρίδες, καρκίνοι, πάγουροι· ἀποδύεται δὲ καὶ τὸ γῆρας ταῦτα. Ὀστρακόδερμα δὲ, ὄστρεα, πορφύραι, κήρυκες, στρόμβοι, ἐχῖνοι, κάραβοι. Καρχαρόδοντα δὲ, στρογύλους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας καὶ ὀξεῖς, λύκος, κύων, λέων, πάρδαλις· ταῦτα μέντοι καὶ σαρκῶν ἐσθίει. Ἀμφώδοντα δὲ ἄνθρωπος, ἵππος, ὄνος, ἅπερ ἓν πιμελὴν ἔχει. Συνώδοντα δὲ, βοῦς, πρόβαλον, αἴξ. Χαυλιόδοντα δὲ, τὰ ὑποφαίνοντα ἔξω τοὺς ὀδόντας, ὗς ὁ ἄγριος, σπάλαξ· τὸν γὰρ ἐλέφαντα ἃ φημι ὀδόντας ἔχειν, ἀλλὰ κέρατα. Ἔντομα δὲ, σφὴξ, μέλισσα· λέγουσι δὲ μηδὲ πνεύμονας ἔχειν ταῦτα. Ἀμφίβια δὲ, ἵππος ποτάμιος, καὶ ἔνυδρος, καὶ κάστωρ, καὶ κροκόδειλος. Φολιδωτὰ δὲ, σαῦρος, σαλαμάνδρα, χελώνη, κροκόδειλος, ὄφις· ταῦτα δὲ καὶ τὸ γῆρας ἀποδύεται, πλὴν κροκοδείλου καὶ χελώνης. Μώνυχα δὲ, ἵππος, ὄνος. ...βοῦς, ἐλέφας, αἴξ, ὄϊς, χοῖρος. Πολυσχιδῆ δὲ, ἄνθρωπος, κύων. Στεγανόποδα καὶ πολυώνυχα, κύκνος, χήν. Δερμόπτερος δὲ, νυκτερίς. Γαμψώνυχα δὲ, οἷς καὶ τὸ ῥάμφος ἐπικαμπὲς, ἱέρακες, ἀετοί. Τὴν δὲ ἄλλων τῶν ζώων ἰδιότητα ἀλλαχοῦ εἶπον.

ΚΕΦ. λή.

Περὶ τοῦ καλουμένου Χηναλώπεκος.

Φιλότεκνον δὲ ἄρα ζῶον ἦν καὶ ὁ χηναλώπηξ, καὶ ταὐτὸν τοῖς πέρδιξι δρᾷ. Καὶ γὰρ ἔτος πρὸ τῶν νεοττῶν ἑαυτὸν κοιμίζει, καὶ ἐνδίδωσιν ἐλπίδα ὡς θηράσοντι αὐτὸν τῷ ἐπιόντι· οἱ δὲ ἀποδιδράσκουσιν οἱ νεοττοὶ ἐν τῷ τέως· ὅταν δὲ πρὸ ὁδοῦ γένωνται, καὶ ἐκεῖνος ἑαυτὸν τοῖς πτεροῖς ἐλαφρίσας ἀπαλλάττεται.

CAP. XXXIX.

De Accipitribus.

ACCIPITER, quoad vivit, ab Aegyptiis charus deo esse fertur; tum post excessum e vita, cum corpore exutus est anima et spiritus, futura ostendere, et somnia immittere. Eidem Aegyptii ternis aliquando pedibus accipitrem apud se visum aiunt, et nonnullis persuadent.

CAP. XL.

De animalibus partes aliquas sui corporis duplicatas habentibus; quemadmodum Perdices, Lepores, Cervi, atque alia ejusmodi animalia.

PERDICES in Paphlagonia, ut scribit Theophrastus, cor geminum habent. In Bisaltia lepores Theopompus ait singulos duplex habere jecur. Apion, nisi nugatur, alicubi cervis quatuor esse renes prodidit. Et, cum Oenis Menidis filius regnaret in Aegypto, gruem bicipitem esse visam, et feracitatem regionis secutam, idem auctor est; item sub alio rege quadricipitem avem, et alluvione Nili secuta copiosiore quam alias unquam, fructuum et segetum admirabilem fertilitatem extitisse. Quadricornem cervum Nicocreon Cyprius habuit, et Delphis consecravit cum hac inscriptione:

Quatuor insignem quod cervum cornibus altis
Nicocreon cepit, munus, Apollo, tuum est.

Oves etiam tum quadricornes, tum tricornes, fuerunt in templo Iovis custodis urbis [in Aegypto.] Ego etiam quinque pedes

ΚΕΦ. λθ΄.

Περὶ Ἱεράκων.

ΛΕγυσι δὲ Αἰγύπλιοι τὸν ἱέρακα ζῶνλα μὲν ϰ̀ ἔτι πτερι-όνλα θεοφιλῆ ὄρνιν εἶναι· τῷ βίῳ δὲ ἀπελθόνλα ϰ̀ μανλεύεσθαι, ϰ̀ ὀνείραλα ἐπιπέμπειν, ἀποδυσάμενον τὸ ζῶμα, ϰ̀ ψυχὴ γεγενημένον γυμνή. Λέγυσι δὲ οἱ Αἰγύπλιοι ϰ̀ τρίποδα ἱέρακα παρ' αὐτοῖς φανῆναί ποτε, ϰ̀ ὑγιῆ δοκεῖσι λέγειν τοῖς πεπιστευκόσι.

ΚΕΦ. μ΄.

Περὶ ζώων διπλᾶ μέλη ἐχόνλων· οἷον Πέρδικες, Λαγωοὶ, Ἔλαφοι, ϰ̀ ἕτερα τοιαῦτα.

ΠΕρδικες οἱ Παφλαγόνες δικάρδιοί εἰσιν, ὡσπερεῖ Θεόφρασος λέγει. Καὶ Θεόπομπος τὰς ἐν Βισαλτίᾳ λαγὼς διπλᾶ ἥπαλα ἔχειν ἕκασόν φησι. Λέγει δὲ Ἀπίων, εἰ μὴ τεραλεύελαι, ϰ̀ ἐλάφυς νεφρὺς τέτλαρας ἔχειν καλά τινας τόπυς. Λέγει δὲ ὁ αὐτὸς ϰ̀ καλὰ τὸν Οἰνιδα τὸν Μήνιδος βασιλεύονλα δικέφαλον γέρανον φανῆναι, ϰ̀ εὐθηνῆσαι τὴν Αἴγυπλον· καὶ Διπάλλυ βασιλέως τετρακέφαλον ὄρνιν, ϰ̀ πλημμυρῆσαι τὸν Νεῖλον ὡς ἔποτε, ϰ̀ καρπῶν ἀφθονίαν γενέσθαι, ϰ̀ εὐποτμίαν ληΐων θαυμασήν. Τετράκερων δὲ ἔλαφον Νικοκρέων ὁ Κύπριος ἔσχε, ϰ̀ ἀνέθηκε Πυθοῖ, ϰ̀ ὑπέγραψε·

Σῆς ἕνεκεν, Λητῦς τοξαλκέτα κοῦρ', ἐπινοίας
Τήνδ' ἔλε Νικοκρέων τετράκερων ἔλαφον.

Καὶ μέντοι καὶ τετράκερω πρόβατα ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Πολιέως ἦν, ϰ̀ τρίκερω. Ἐγὼ δὲ ϰ̀ πενλάποδα βοῦν ἱερὸν ἐθεα-

bovis miratus ſum, quem vidi ſacrum eidem deo in magna urbe Alexandria, in luco dei, ubi conſitae perſeae egregiam umbram et ſpectaculum praebebant. Ibidem vitulus colore cereo pedem ab humero dependentem ferebat, abſolutum quidem illum, ſed ad greſſum inutilem. Haec etſi conſuetam naturae rationem non omnino ſequi videantur; ea tamen, ut vel ipſe vidi, vel fama accepi, referre libuit.

σάμην, ἀνάθημα τῷ θεῷ τῷδε ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀλεξάνδρου τῇ μεγάλῃ, ἐν τῷ καλουμένῳ τοῦ θεοῦ ἄλσει, ἔνθα περσαῖαι Σύμφυτοι Σκιὰν περικαλλῆ καὶ ὄψιν ἀπεδείκνυντο. Καὶ ἦν μόσχος ἐνταῦθα τὴν χρόαν κηρῷ προσεικασμένος, καὶ ἐπὶ τοῦ ὤμου πόδα ἐπηρμένον εἶχεν, ἀσύνεργον μὲν ὅσα ἐπιβῆναι, τέλειον δὲ ὅσα εἰς πλάσιν. Καὶ ταῦτα μὲν δοκεῖ τῇ φύσει ὁμολογεῖν ὁ πάντως· ἐγὼ δὲ, ὅσα εἰς ἐμὴν ὄψιν τε καὶ ἀκοὴν ἀφίκετο, εἶπον.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

AELIANI
DE
NATVRA ANIMALIVM
LIBER XII.

CAPVT I.

De ſacris piſcibus apud Myrenſes, qui Orphi appellantur.

IN Myrenſi Lyciae ſinu fons eſt, et Apollinis templum, ad cujus ſacerdotem vitulinas caruncula ex oblatis ſacrificiis diſpergentem orphi gregatim adnatant, et tanquam ſane convivae ad epulas invitati carnes comedunt. Et vero immolantes ex eo magna voluptate adficiuntur, quod piſces ſua ſacrificatione paſcantur; quod quidem ipſum res ſuas bene et feliciter caſuras eſſe ſignificare ſibi perſuadent, idcircoque propitium eſſe ſibi deum dicunt, cujus voluntate cibis piſces expleantur. Quod ſi caudis carnes in terram ejiciant, tanquam ſordidas a ſe deteſtantes, exinde ſibi iram dei portendi arbitrantur. Itemque hujuſcemodi piſcium genus ſacerdotis vocem et agnoſcit, et ſi ad eos, a quibus appellatur, acceſſerit, ſic incredibilem ipſis laetitiam adfert; ut, ſi contra fecerit, magnum dolorem eiſdem inurit.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ

ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ά.

Περὶ τῶν ἱερῶν ἰχθύων τῶν παρὰ Μυρεῦσιν, ἃς καλοῦσιν Ὀρφάς.

ΜΥΡΕΩΝ τῶν ἐν Λυκίᾳ κόλπος ἐστὶ, καὶ ἔχει πηγὴν, καὶ ἐνταῦθα νεὼς Ἀπόλλωνός ἐστι, καὶ ὁ τῦδε τῷ θεῷ ἱερεὺς κρέα μόσχεια διασπείρει τῶν τῷ θεῷ τεθυμένων· ὀρφοὶ δὲ οἱ ἰχθύες ἀθρόοι προσνέουσι, καὶ τῶν κρεῶν ἐσθίουσιν, οἷα δήπου καλούμενοι δαιτυμόνες. Καὶ χαίρουσιν οἱ θύσαντες, καὶ τὴν τούτων δαῖτα πιστεύουσιν εἶναί σφισιν ὅταν ἀγαθήν· καὶ λέγουσιν ἵλεων εἶναι τὸν θεὸν, δι' ὃν οἱ ἰχθύες ἐνεπλήσθησαν τῶν κρεῶν. Εἰ δὲ ταῖς ἀραῖς αὐτὰ εἰς τὴν γῆν ἐκβάλλοιεν, ὥσπερ ἂν ἀτιμάσαντες, καὶ μυσαρὰ κρίναντες, τοῦτο δὴ τῷ θεῷ μῆνις εἶναι πεπίστευται. Γνωρίζουσι δὲ καὶ τὴν τοῦ ἱερέως φωνὴν οἱ ἰχθύες, καὶ ἐπακούσαντες μὲν εὐφραίνουσι τούτους, δι' ὃς κέκληνται· τἀναντίον δὲ δράσαντες λυποῦσι.

CAP. II.

De Piſcibus Hieropolitanis.

AD Bambycen olim ſic appellatam, nunc vero Hierapolim a Seleuco nuncupatam, piſces et ſacri habentur, et confertis turmis natant. Duces item habent, qui cibos eis objectos primi deguſtant; maximeque ex omnibus piſcibus amicitiam inter ſe ſervant, perpetuaque pace devinciuntur; ſive quod dea hunc animorum conſenſum eis adflat, ſive quod objectis eſcis cum abunde expleantur, neceſſe non habent ſe invicem invadere et vorare.

CAP. III.

De Agno Aegyptio geminam caudam habente.

AEGYPTII ferunt (quod mihi quidem non perſuaſerint) quo tempore decantatus ille Bocchoris regnavit, agnum pedibus octonis et cauda gemina eſſe natum; ac eundem fuiſſe bicipitem, et quadricornem, et humano ſermone locutum. Veniam merentur poetae, ut Homerus, qui Xantho equo ſermonem attribuit; et imitatus illum hac in re Alcman, cum id poſt tantum auctorem, qui primus id fingere fuit auſus, Homerum fecerit, non eſt accuſandus. Aegyptiis vero talia jactantibus quis credat? Volui tamen haec de agno, licet fabuloſa, non praeterire.

CAP. IV.

De pennis, quae Accipitribus ſuccreſcunt.

DE accipitribus audire memini, ſolere eos, antequam Nilus inundet, et agros operiat, ex pennis illas, quae jam conſenuerint, dimittere, ut rami fruticum jam arida folia; et alias novellas

ΚΕΦ. β΄.

Περὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει Ἰχθύων.

ΚΑτὰ τὴν πάλαι Βαμβύκην, καλεῖται δὲ νῦν Ἱεράπολις, Σελεύκε ὀνομάσαν[τ]ος τοῦτο αὐτὴν, ἰχθύες εἰσὶν ἱεροὶ, κ᾽ κατ᾽ ἴλας νήχον[τ]αι. Καὶ ἔχουσιν ἡγεμόνας, κ᾽ τῶν ἐμβαλλομένων αὐτοῖς τροφῶν προεσθίουσιν ὅτοί γε· φυλάτ[τ]ουσι δὲ κ᾽ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν μάλισα ἰχθύων, κ᾽ ἔσιν ἀεὶ ἔνσπονδα αὐτοῖς· ἤτοι τῆς θεοῦ τὴν ὁμόνοιαν κα[τ]απνεούσης, ἢ διότι τῶν ἐμβαλλομένων τροφῶν ἐμπιμπλάμενοι ὅτοι τῆς ἀλλήλων βορᾶς ἄγευσοί τε κ᾽ ἀμαθεῖς εἰκότως διαμένουσι.

ΚΕΦ. γ΄.

Περὶ τοῦ ἐν Αἰγύπ[τ]ῳ δικέρκου Ἀρνός.

ΛΕγουσιν Αἰγύπ[τ]ιοι (κ᾽ ἐμὲ μὲν ἤκιστα πείθουσι) λέγουσι δ᾽ ἓν ἄρνα κ᾽ ὀκ[τ]άπουν κ᾽ δίκερκον κα[τ]ὰ τὸν Βόκχορι[ν] τὸν ᾄδόμενον ἐκεῖνον γενέσθαι, κ᾽ ῥῆξαι φωνήν· κ᾽ δύο κεφαλὰς ᾄδουσι τῆς ἀρνὸς, κ᾽ τε[τ]ράκερων γενέσθαι φασὶ τὴν αὐτήν. Ὁμήρῳ μὲν ἓν φωνὴν Ξάνθῳ τῷ ἵππῳ δόν[τ]ι Ζυγνώμην νέμειν ἄξια, ποιη[τ]ὴς γάρ· κ᾽ Ἀλκμᾶν δὲ μιμούμενος ἐν τοῖς τοιούτοις Ὁμηρον οὐκ ἂν φέροιτο αἰτίαν, ἔχει γὰρ ἀξιόχρεων εἰς αἰδῶ τὴν ποιητίσην τόλμαν. Αἰγυπ[τ]ίοις δὲ τὰ τοιαῦτα κομπάζουσι προσέχειν πῶς οἷόν τε; Εἴρη[τ]αι γᾶν, εἰ κ᾽ μυθώδη τὰ τῆσδε τῆς ἀρνὸς ἴδια.

ΚΕΦ. δ΄.

Περὶ τῶν πτερῶν τῶν τοῖς Ἱέραξιν ἐπιφυομένων.

ΚΑΙ ἐκεῖνο δὲ ὑπὲρ τῶν ἱεράκων ἀκούσας οἶδα πρὸ τοῦ τὸν Νεῖλον ἐπιπολάζειν τῇ Αἰγύπ[τ]ῳ, κ᾽ ἐς τὰς ἀρούρας ἀνέρχεσθαι, ἀφιᾶσι τῶν πτερύγων τὰ ἤδη γηρῶντα ὥσπερ οὖν

vellas et elegantes producere, ſimiliter ut arbores comam. Sunt autem accipitrum genera plura, quod et Ariſtophanes inſinuare videtur, cum inquit:

Atqui miſimus
Ter mille accipitres, ſagittarios equites.
Iamque quilibet procedit unguibus amentatis
Cerchnes, buteo, vultur, cymindis, aquila.

Diſtributi ſunt autem et conſecrati variis diis: perdicarius et ocypteros Apollinis miniſter eſt, ut ferunt; oſſifraga et harpe ſacrae ſunt Minervae; palumbario Mercurium delectari aiunt; Iunoni dedicatur tanyſipteros, Dianae buteo, Matri deum mermnus, alii denique aliis diis. Genera autem accipitrum permulta ſunt.

CAP. V.

De Muſtela, quam Thebani in Boeotia adorant; item de Muribus in Apollinis Sminthii templo.

AEGYPTII quod diverſa animalium genera in deos referant, et diverſimode colant, multiplex riſus eos conſequitur. At Thebani, natione quidem Graeci, riſu obruendi, qui muſtelam, ut audio, religioſe venerentur, et dicant Herculis hanc nutricem fuiſſe; vel non fuiſſe quidem nutricem, ſed cum Herculem Alcmena parturiret, et parere non poſſet, hanc praetercurrentem partus vincula diſſolviſſe; eoque eſſe factum, in lucem ut Hercules exiret, et jamjam natus reptaret; cui deinde Iuno decantatos illos dracones immiſit. Porro mures adorant ii, qui Troadis Hamaxitum incolunt; unde Apollinem, qui apud eos maxima religione eſt, Sminthium appellant. Murem enim Sminthium Aeoles et Trojani nominant, ſicut Aeſchylus in Siſypho teſtatur, cum ait:

Sed

τῶν φυλῶν οἱ κλάδοι φύλλα τὰ ξηρὰ, καὶ ἀναφύσι πλίλα νεαρὰ καὶ ὡραῖα οἱ ἱέρακες, ὡς τὴν ἄνθην τὰ δένδρα. Γένη δὲ ἱεράκων πλείονα ἄρα ἦν, καὶ ἔοικεν ὑπαινίτ]εσθαι καὶ Ἀριστοφάνης τοῦτο, φησὶ γοῦν·

Ἀλλ' ἐπέμψαμεν
Τρὶς χιλίους ἱέρακας, ἱπποβοτάς.
Χωρὶς δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος,
Κερχνῆς, τριόρχης, γὺψ, κύμινδις, αἰετός.

Νενέμηνται δὲ καὶ ἀπεκρίθησαν θεοῖς πολλοῖς· ὁ μὲν περδικοθήρας καὶ ὠκύπτερος Ἀπόλλωνός ἐστι θεράπων, φασί· φήνην δὲ καὶ ἅρπην Ἀθηνᾷ προσνέμουσιν· Ἑρμῇ δὲ τὸν φασσοφόνην ἄθυρμα εἶναι φασίν· Ἥρας δὲ τὸν ταχυσίπτερον, καὶ τὸν τριόρχην ὕτω καλούμενον Ἀρτέμιδος, Μητρὶ δὲ θεῶν τὸν μέρμνον, καὶ ἄλλον δὲ ἄλλῳ θεῷ. Γένη δὲ ἱεράκων ἐστὶ πάμπολλα.

ΚΕΦ. έ.

Περὶ τῆς Γαλῆς, ἣν Θηβαῖοι ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Ζέβεσι· καὶ περὶ τῶν ἐν Σμίνθῳ Μυῶν.

Αἰγύπτιοι μὲν ἦν Ζέβουλές τε καὶ ἐχθεῦλες γένη ζώων διάφορα, καὶ διαφόρως, γέλωτα ὀφλισκάνουσι παρά γε τοῖς πολλοῖς· καὶ Θηβαῖοι δὲ Ζέβεσιν Ἕλληνες ὄντες, ὡς ἀκούω, γαλῆν, καὶ λέγουσί γε Ἡρακλέους αὐτὴν γενέσθαι τροφόν· ἣ τροφὸν μὲν ὠδαμῶς, καθημένης δὲ ἐπ' ὠδῖσι τῆς Ἀλκμήνης, καὶ τεκεῖν ὐ δυναμένης, τήνδε παραδραμεῖν, καὶ τὺς τῶν ὠδίνων λῦσαι δεσμὺς, καὶ προελθεῖν τὸν Ἡρακλέα, καὶ ἕρπειν ἤδη· καὶ τύς γε ὑμνησίους δράκοντας, ἡ Ἥρα ἔπεμπεν αὐτῷ. Καὶ οἱ τὴν Ἀμαξιτὸν δὲ τῆς Τρωάδος καλοικοῦντες, μῦς Ζέβεσιν· ἔνθεν τοι καὶ τὸν Ἀπόλλω, τὸν παρ' αὐτοῖς τιμώμενον, Σμίνθιον καλοῦσι, φασίν. Ἔτι γὰρ καὶ τὺς Αἰολέας καὶ τὺς Τρῶας τὸν μῦν προσαγορεύειν Σμίνθιον, ὡσπερεῖν καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ·

Sed eſt agreſtis maximuſque ſminthius.,

Tum vero in aede Sminthii cicures aluntur mures, eiſque victus publice praebetur; atque infra altare, ubi degant, mures albi latibula habent; apud tripodem Apollinis muris eſt effigies. Ceterum de hujus religionis origine hanc accepi fabellam: Permulta murium millia cum Aeolum et Trojanorum ſegetes invaſiſſent, atque immaturas ſuccidiſſent, eis, qui ſementem feciſſent, meſſem infructuoſam reddidiſſent; cumque Delphicus deus de hac re conſultus eſſet, reſpondiſſe; oportere ſacrificare Sminthio Apollini: eos, quibus datum eſſet oraculum, reſponſum ſecutos ab hoc murium impetu liberatos fuiſſe, et frumentum eis ad ſolitas meſſes perveniſſe. Huc etiam addunt: Cretenſes ad coloniam domo miſſos propter calamitatem, quae ipſis acciderat, Pythium rogaſſe, quempiam ſibi locum ad habitandum adpoſitum oſtenderet; illum oraculum edidiſſe, ubi terra geniti bellum eis inferrent, ibi conſidendum, atque urbem excitandam eſſe: ita eos profectos ad Hamaxitum caſtra poſuiſſe, ut illic quieſcerent; murium vero immenſam vim erupiſſe, et clypeorum lora deroſiſſe, et arcuum nervos exediſſe; ex quo conjecturam duxerunt illos eſſe terrigenas, proinde ad armorum etiam inopiam redactos hunc locum incoluiſſe, atque Sminthio Apollini templum excitaſſe. Ad hanc theologiam murium nos mentio promovit, et haec quoque obiter cognoviſſe detrimento nobis non fuerit.

CAP.

Ἀλλ' ἀρχαῖός τις ἐστὶ Σμίνθιος, ὡς δ' ὑπερφυής.

Καὶ τρέφονται μὲν ἐς τὰς Σμινθίας μῦες τιθασσοὶ δημοσίας τροφὰς λαμβάνοντες, ὑπὸ δὲ τῷ βωμῷ καὶ φωλεύουσι λευκοὶ, καὶ παρὰ τῷ τρίποδι τῷ Ἀπόλλωνος ἕστηκε μῦς. Μυθολόγημα δὲ ὑπὲρ τῆσδε τῆς θρησκείας καὶ ἐκεῖνο προσακήκοα· Τῶν Αἰολέων καὶ τῶν Τρώων τὰ λήϊα πολλὰς μυῶν μυριάδας ἐπελθούσας ἀώρους ὑποκείρειν, καὶ ἀτελῆ τὰ θέρη τοῖς Σπείρασιν ἀποφαίνειν· ἰόντα τὸν ἐν Δελφοῖς θεὸν συνθανόμενον εἰπεῖν, ὅτι δεῖ θύειν Ἀπόλλωνι Σμινθεῖ· τὰς δὲ πεισθέντας ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐκ τῶν μυῶν ἐπιβολῆς, καὶ τὸν πυρὸν αὐτοῖς ἐς τόνδε τὸν νενομισμένον ἄμηλον ἀφικνεῖσθαι. Ἐπιλέγουσι δὲ ἄρα τούτοις καὶ ἐκεῖνα· Εἰς ἀποικίαν Κρητῶν οἱ σαλέντες οἴκοθεν ἔκ τινος τύχης καταλαβόσης αὐτὰς, ἐδεήθησαν τῷ Πυθίῳ φῆναί τινα αὐτοῖς χῶρον ἀγαθὸν, καὶ εἰς τὸν Συνοικισμὸν λυσιτελῆ· ἐκπίπτειν δὴ λόγιον, ἔνθα ἂν αὐτοῖς οἱ γηγενεῖς πολεμήσωσιν, ἐνταῦθα καταμεῖναι, καὶ ἀνασῆσαι πόλιν· ἰόντα ἥκουσι μὲν εἰς τὴν Ἀμαξιτὸν τήνδε, καὶ στρατοπεδεύουσιν ὥστε ἀναπαύσασθαι· μυῶν δὲ ἄφατόν τι πλῆθος ἐφερπύσαν τότε ὄχανα αὐτοῖς τῶν ἀσπίδων διέτραγε, καὶ τὰς τῶν τόξων νευρὰς διέφαγεν· οἱ δὲ ἄρα Συνέβαλον τούτους ἐκείνους εἶναι τοὺς γηγενεῖς, καὶ μέντοι καὶ εἰς ἀπορίαν ἥκοντες τὴν τῶν ἀμυντηρίων τόνδε τὸν χῶρον οἰκίζουσι, καὶ Ἀπόλλωνος ἱδρύονται νεὼν Σμινθίου. Ἡ μὲν οὖν τῶν μυῶν μνήμη προήγαγεν ἡμᾶς καὶ εἰς θεολογίαν τινὰ, χείρους δὲ αὐτῶν ὧν γεγόναμεν καὶ τοιαῦτα προσακούσαντες.

ΚΕΦ.

CAP. VI.

Quod Delphini ſui generis mortuorum cadavera ſepeliant; et de Cicadis.

DELPHINI etiam mortuorum memoriam non abjiciunt, et eos, quibuſcum conſuetudinem vivis habuerant, extinctos quoque non deſerunt. Itaque ſui generis cadavera ſubeuntes, ad continentem elata, hominibus ſepelienda tradunt, Ariſtotele teſte; poſt vero ſequitur magna delphinorum multitudo, tanquam in extinctos honorem conferentium, aut certe eos ab impetu aliarum belluarum ne abrepti devorentur defendentium. Itaque homines juſti, et rei muſicae intelligentes, reverentia ſtudii in delphinorum muſicam adducti humatione eos adficiunt; illi vero, qui a Muſis ipſiſque Gratiis (quod aiunt) alieni ſunt, eos inhumatos relinquunt. At truci horum animo, o delphini, veniam concedatis oportet: quandoquidem vel ipſi Athenienſes Phocionem probum virum inhumatum projecerunt: tum Olympias, quae filium Iovis peperiſſet, ut ipſa gloriabatur, et ille profitebatur, inſepulta jacuit: Pompeius item Romanus, cognomine Magnus, cum tot tantaſque res praeclaras geſſiſſet, ac ſummis victoriis partis, ter triumphaſſet, et interfectoris ſui patrem ſervaſſet, et in regnum reſtituiſſet, Aegyptii non modo interfecerunt, ſed capite truncatum, projectum ad litus reliquerunt; quemadmodum erga vos ſepulturae officium ſaepe negligunt. Vidi ego quoque, qui connexas cicadas in cibum venderent. Omnivorum enim iſtud animal neque vobis, o delphini, parcit, ſed vos ſale inveterare et devorare audet; neque cicadis etiam parcit, nec animadvertit ſe rem perpetrare Muſis, Iovis filiabus, inviſam.

ΚΕΦ. ς.

Ὅτι τὺς ἀποθανόντας αὐτῶν οἱ Δελφῖνες θάπτυσι· καὶ περὶ Τεττίγων.

Ἦσαν δὲ ἄρα δελφῖνες καὶ νεκρῶν μνήμονες, καὶ τῶν ζυννόμων ἀπελθόντων τοῦ βίου ἐδαμῶς προδόται. Τὸν φῶν ἑαυτῶν τεθνεῶτα ὑποδύντες εἶτα μέντοι κομίζυσι φοράδην ἐς τὴν γῆν, τοῖς ἀνθρώποις πιστεύοντες θάψαι, καὶ Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ τούτῳ· ἔπεται δὲ πλῆθος ἕτερον οἰονεὶ τιμῶντες, ἢ καὶ νὴ Δία ὑπερμαχοῦντες, μήποτε ἄλλο κῆτος ἐπιδράμῃ, καὶ τὸν νεκρὸν ἁρπάσαν εἶτα καταδαίσηται. Ὅσοι μὲν οὖν εἰσιν ἔνδικοι, καὶ τῆς μυσικῆς ἐπαΐοντες, τῆς τῶν δελφίνων φιλομυσίας αἰδοῖ θάπτυσιν αὐτούς· οἱ δὲ ἀπό τε Μυσῶν (φασὶν) ἀπό τε Χαρίτων ἀκηδῶς αὐτῶν ἔχυσι. Καὶ δότε γε ζυγνώμην, ὦ δελφῖνες φίλοι, τῇ τῶν ἀνθρώπων ἀγριότητι· εἴγε καὶ Ἀθηναῖοι Φωκίωνα τὸν χρηστὸν ἔῤῥιψαν ἄταφον· καὶ Ὀλυμπιὰς δὲ ἔκειτο γυμνὴ, ἡ τεκοῦσα τὸν τοῦ Διὸς, ὡς ἐκόμπαζεν αὐτὴ, καὶ ἐκεῖνος ἔλεγε· καὶ τὸν Ῥωμαῖον Πομπήϊον τὸν Μέγαν ἐπίκλην ἀποκτείναντες Αἰγύπτιοι, τοσαῦτα ἐργασάμενον, καὶ νίκας νικήσαντα ἄγαν ζεμνὰς, καὶ θριαμβεύσαντα τρὶς, καὶ τὸν τοῦ φονέως πατέρα ζώσαντα, καὶ εἰς τὴν Αἰγυπτίων βασιλείαν ἐπαναζαγόντα, εἴασαν ἐῤῥιμμένον ἄμοιρον τῆς κεφαλῆς, πλησίον τῆς θαλάττης· καὶ ἐκεῖνον, ὡς ὑμᾶς πολλάκις ἐῶσιν. Ἐγὼ δὲ εἶδον καὶ τέττιγας εἴρανάς τινας, καὶ συμπράσκοντας ἐπὶ δεῖπνον, καὶ μάλα γε ἐδείπνει. Τὸ γάρ τοι ζῷον τὸ σάμβορον τοῦτο οὐδὲ ὑμῶν φείδεται, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ταρίχους ἐργάσασθαι τολμῶσι· καὶ ἐσθίειν ὑμῶν, καὶ τεττίγων ἀφειδῶς ἔχυσι, καὶ ζφᾶς ἑαυτοὺς λελήθασι ταῖς Μύσαις, ταῖς Διὸς θυγατράσι, ταῦτα ἀπὸ θυμοῦ δρῶντες.

ΚΕΦ.

CAP. VII.

De Leonibus, quos Aegyptii ceu ſacros colunt; et de Sphinge.

LEONIBVS in Aegypto religioſus cultus non modo tribuitur, ſed etiam ex iis urbs nomen traxit; quorum ſane vim ac naturam exponere non alienum videtur. Templa habent ſibi conſecrata, et ſedes ad commorandum amplas; tum eis bubulae carnes quotidie praebentur, quas diſtractas atque ab oſſibus et fibris nudas dum exedunt, Aegyptii iis accinunt Aegyptia voce. Cantionis argumentum eſt, ne ex adſpicientibus quenquam faſcinent, eamque, ut ita dicam, amuleti vice uſurpare videntur. Neque vero eorum modo permulti apud ipſos conſecrantur, verum etiam ſedes eis dedicatae e regione contrarios adverſoſque adſpectus habent; quarum feneſtrae, tam quae ad ſolis exortum pertinent, tam etiam quae ad occaſum ſpectant, apertae ſuaviorem vivendi rationem eis, et jucundius habitandi domicilium efficiunt. Tum eis etiam ſunt exercitationum loca ad tuendam valetudinem, tum propinquae palaeſtrae. Exhibetur autem cuique, quocum certet, adverſarius ei vitulus aliquis bene habitus, quem cum certando proſtraverit (quod quidem tardius facit, utpote otio et exercitii venandique penuria ſegnior) inde ſatiatur, et ad ſuum redit ſtabulum. Eos ideo Vulcano Aegyptii conſecrarunt, quod ſint natura vehementer ignita; atque adeo exteriorem ignem ob copiam interioris aegerrime intuentur, et fugiunt. Tum idcirco ſolis domicilium leonem conſtituunt, quod igneus ſit: ſimul et ſolem, cum eſt aeſtivo tempore calidiſſimus ac fervidiſſimus, accedere ad Leonem coeleſtem dicunt. Ii quidem, qui magnam Heliopolim incolunt, in dei veſtibulis eos divinae cujuſdam ſortis, ut Aegyptii dicunt, participes alunt. Nam iis, quibus propitius eſt deus, ſomniorum ſignificationibus ſecundum quietem, futura non ſolum oſtendunt:

ΚΕΦ. ζ'.

Περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐκθεσμένων Λεόντων· καὶ περὶ Σφιγγός.

Λέοντας μὲν ἐν Αἰγύπτῳ ζέβουσι, καὶ ἐξ αὐτῶν κέκληται πόλις· καὶ τὰ ἴδιά γε τῶν ἐκεῖ λεόντων εἰπεῖν ἄξιον. Ἔχουσι νεὼς, καὶ διαιρεθὰς εὖ μάλα ἀφθόνους· καὶ κρέα βοῶν αὐτοῖς ἔσιν ὁσημέραι, καὶ διασπαρακτὰ κεῖται γυμνὰ ὀσέων καὶ ἰνῶν, καὶ ἐσθιόντων ἐπάδουσιν Αἰγυπτίᾳ φωνῇ. Ἡ δὲ ὑπόθεσις τῆς ᾠδῆς, μὴ βασκήνητέ τινα τῶν ὁρώντων, καὶ ἔοικεν, ὡς ἂν εἴποις, ἀντὶ περιάπτων τὸ ᾆσμα. Ἐκθεῦνται δὲ ἄρα παρ' αὐτοῖς πολλοὶ, καὶ ἀντιπρόσωποί γε δίαιται ἀνειμέναι αὐτοῖς εἰσι· καὶ αἱ μὲν πρὸς τὴν ἕω θυρίδες, αἱ δὲ πρὸς τὴν ἑσπέραν ἀνεῳγμέναι, κεχαρισμενωτέραν αὐτοῖς τὴν δίαιταν ἀποφαίνουσιν. Ἔσι δὲ αὐτοῖς καὶ γυμνάσια ὑγείας χάριν, καὶ πλησίον πάλαισραι. Ὁ δὲ ἀντίπαλος τῶν εὐτραφῶν μόσχος, καὶ πρὸς τοῦτον γυμνασάμενος, ἵνα αὐτὸν καθέλῃ (δρᾷ δὲ βραδέως ὑπ' ἀργίας αὐτὸ καὶ ἀθηρίας) ἐμφορεῖταί τε, καὶ ὑποσρέφει εἰς τὸ αὔλιον τὸ ἴδιον. Διάπυρον δέ ἐσι τὸ ζῶον ἰσχυρῶς, καὶ ἐντεῦθεν καὶ Ἡφαίςῳ ἀνῆψαν αὐτὸ Αἰγύπτιοι· τὸ δὲ ἔξωθεν πῦρ δυσωπεῖται, καὶ φεύγει, πλήθει τοῦ ἔνδοθεν, φασίν. Ἐπεὶ δὲ ἄγαν πυρῶδές ἐσι, καὶ αὐτὸν οἶκον Ἡλίου φασὶν εἶναι· καὶ ὅταν γε ᾖ ἑαυτοῦ θερμόταλος καὶ θερειόταλος ὁ ἥλιος, λέοντι αὐτὸν πελάζειν τῷ ὐρανίῳ φασί. Προσέτι γε μὴν καὶ οἱ τὴν μεγάλην οἰκοῦντες Ἡλιόπολιν, ἐν τοῖς τοῦ θεοῦ προπυλαίοις τόσδε τρέφουσι τοὺς λέοντας, θειοτέρας τινὸς μοίρας, ὡς Αἰγύπτιοί φασι, μετειληχότας. Καὶ γάρ τοι καὶ ὄναρ, οἷσπερ ὂν θεός ἐσιν ἵλεως ἐπισάντες, προθεσπιζουσί τινα

oſtendunt; ſed etiam a perjuris non longo intervallo, atque adeo e veſtigio, deo eis juſtam iracundiam adflante, poenas illorum fraudi debitas repetunt. Empedocles inquit, ſi poſt exceſſum e vita homo de ſemetipſo in beſtiae alicujus naturam demigrare debeat, multo praeſtantiſſimam converſionem eſſe, quae fit ex homine in leonem; ſi in plantam commutari, optimam eſſe demigrationem in laurum. Verſus quidem ipſius hi ſunt:

Utque feras inter praeſtat leo montivagus trux,
Sic aliis fruticum laetiſſima laurea cunctis.

Quod ſi ſapientiae Aegyptiorum, qui animantes etiam earumque partes ad naturam referunt, ratio habenda eſt; illi attribuunt igni hujus animalis anteriora, aquae vero poſteriora. Sphingem quoque Aegyptii qui ſculpturam exercent, et Thebanae fabulae duplici natura egregie adornantes, biformem nobis conantur repraeſentare, ipſam ex corpore virginis et leonis compoſitam celebrantes. Quod et Euripides inſinuat, cum inquit:

Caudam revolvens ſub leoninos pedes
Sedebat.

Porro Nemeaeum leonem e luna decidiſſe aiunt. Vnde et Epimenides in ſuis carminibus cecinit:

Nam genus e luna noſtrum coeleſtis origo eſt,
Terribili quae me quondam concuſſa rigore
In Nemeam ſylvam, Iunoni ſcilicet almae
Ut gratum faceret, dejecit.

Sed haec in fabellas rejicienda; nos propriam leonum vim et ſupra et in praeſentia ſatis explicavimus.

CAP.

τινα· καὶ τὸς ἐπίορκον ὀμόσαντας ἐκ εἰς ἀναβολὰς, ἀλλ' ἤδη δικαιῶσι, τῷ θεῷ τὴν ὁρμὴν τὴν δικαίαν αὐτοῖς καταπνέοντος. Λέγει δὲ καὶ Ἐμπεδοκλῆς τὴν ἀρίστην εἶναι μεταποίησιν τὴν τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὲν εἰς ζῶον ἡ λῆξις αὐτὴν μεταγάγοι, λέοντα γίνεσθαι· εἰ δὲ εἰς φυτὸν, δάφνην. Ἃ δὲ Ἐμπεδοκλῆς λέγει, ταῦτ' ἐστιν·

Ἐν θηρσὶ δὲ λέοντες ὀρειλεχέες χαμαιεῦναι
Γίνονται, δάφναι δ' ἐνὶ δένδρεσιν ἠϋκόμοισιν.

Εἰ δὲ δεῖ καὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων Σοφίας, εἰς φύσιν ἐκτρεπόντων καὶ τὰ τοιαῦτα, ὥραν τίθεσθαι· τὰ μὲν πρόσθια τοῦδε τοῦ ζώου πυρὶ ἀποκρίνουσιν, ὕδατι μὴν τὰ κατόπιν. Καὶ τὴν Σφίγγα μέντοι τὴν διφυῆ Αἰγύπτιοί τε χειροῦργοι γλύφουσι, καὶ Θηβαῖοι μύθοι κομπάζουσι, δίμορφον ἡμῖν πειρῶνται δεικνύναι, Σεμνύνουσι τῆτε τοῦ παρθενωποῦ, καὶ τῇ τοῦ λεοντοειδοῦς Σώματος κράσει αὐτήν· τοῦτό τοι καὶ Εὐριπίδης ὑπαινίττεται λέγων·

Οὐρὰν δὲ ὑπήλλασα ὑπὸ λεοντόπου βάσιν
Καθίζετο.

Καὶ μέντοι καὶ τὸν Νεμεαῖον λέοντα τῆς Σελήνης ἐκπεσεῖν φασι. Λέγει ἓν καὶ τὰ Ἐπιμενίδου ἔπη.

Καὶ γὰρ ἐγὼ γένος εἰμὶ Σελήνης ἠϋκόμοιο,
Ἣ δεινὸν φρίξασ', ἀπεσείσαλο θῆρα λέοντα
Ἐννεμεαίαν· ἄγοις αὐτὸν διὰ ποτνίαν Ἥραν.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐς τοὺς μύθους ἀπεκρίναμεν, τά γε μὴν λεόντων ἴδια καὶ ἀνωτέρω καὶ νῦν ἀποχρῶντα εἴρηται.

CAP. VIII.

De Pyrauſta.

PYRAVSTA animal eſt, quod ignis fulgore gaudet; et ad lucernas advolat, cum flamma maxime viget, atque inde ſe aliquid adepturum putat: magno autem impetu in eam illapſus comburitur. Meminit vero ejus etiam Aeſchylus Tragoediarum ſcriptor, canens:

Magnopere imprudentem metuo pyrauſtae necem.

CAP. IX.

De Cinclo ave, ſive Motacilla.

CINCLVS volucre animal eſt, poſteriore ſui parte debile, ideo ſuapte natura et per ſe dicunt non poſſe nidum conſtruere, ſed in alienis parere; eamque ob rem pauperes ruſticorum proverbio cinclos appellari ſolere. Haec etiam ſemper caudam movet, ut apud Archilochum cerulus. Mentionem hujus avis Ariſtophanes etiam in Amphiarao facit, his verſibus:

Et lumbis ceveto tuis, ceu debilis illa
Cinclus parte ſenex: hoc incantatio quaedam
Creditur eſſe potens.

Idem in Gerolordo *cincliobaten rythmum* dixit. Et Autocrates in Tympaniſtis:

Ludere ut ſolent blandae
Virgines ſono quondam
Tibiae delectatae,
Iactare palmas, comas,
Vibrare leviter pedes,
Epheſiae Dianae in feſto;
Motitare laſcive
Surſum deorſum lumbos,
Cincli more ſalientis.

CAP.

ΚΕΦ. ή.

Περὶ τῦ καλυμένυ Πυραύστυ.

Ζῶόν ἐσιν ὁ πυραύστης, ὅπερ ἔν χαίρει μὲν τῇ λαμπηδόνι τῦ πυρὸς, κὴ προσπέταλαι τοῖς λύχνοις, ἐν ἀκμαζύσῃ ἔτι τῇ φλογὶ, κὴ δοκεῖ τι λήψεσθαι· ἐμπεσὼν δὲ ὑπὸ ῥώμης, εἶτα μέντοι καλαπέφλεκλαι. Μέμνηλαι δὲ αὐτῦ κὴ ὁ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγῳδίας ποιηλὴς λέγων·

Δέδοικα μωρὸν κάρλα πυραύστυ μόρον.

ΚΕΦ. θ'.

Περὶ Κίγκλυ.

Ο Δὲ κίγκλος ζῶόν ἐσι πληνὸν ἀσθενὲς τὸ καλόπιν· κὴ διὰ τῦτό φασι μηδὲ ἰδίᾳ μηδὲ καθ' αὑτὸν δυνάμενον αὐτὸν νεοτλείαν συμπλέξαι, ἐν τοῖς ἄλλοις δὲ τίκλειν· ἔνθεν κὴ τὺς πλωχὺς κίγκλυς ἐκάλυν αἱ τῶν ἀγροίκων παροιμίαι. Κινεῖ δὲ κὴ τὰ ὀυραῖα πλερὰ, ὡσπερῦν ὁ παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ κήρυλος. Μέμνηλαι δὲ κὴ τῦ ὄρνιθος τῦδε Ἀρισοφάνης ἐν τῷ Ἀμφιαράῳ λέγων·

Ὀσφὺν δ' ἐξ ἄκρων διακίγκλισον, ἠΰτε κίγκλυ
Ἀνδρὸς πρεσβύτυ· τελέει δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδήν.

Καὶ ἐν τῷ Γηρολόρδῳ· Κιγκλιοβάταν ῥυθμόν. Καὶ Αὐτοκράτης ἐν Τυμπανισαῖς·

Οἷα παίζουσι φίλαι
Παρθένοι αὐλῶν κόραι
Κοῦφα πηδῶσαι, κόμας,
Κ' ἀνακρούυσαι χεροῖν,
Ἐφεσίαν παρ' Ἄρλεμιν
Κάλλις' ἂν κὴ τοῖν ἰσχίοιν
Τὸ μὲν κάτω, τὸ δ' αὖ
Εἰς ἄνω ἐξαίρυσαι,
Οἷα κίγκλος ἅλλεται.

ΚΕΦ.

CAP. X.

Quod Mures cum moriuntur, eorum partes non pariter, ſed ſingillatim extinguantur; et de Turturibus, item quod Mures ſint libidinoſiſſimi.

MVRES, qui non ex inſidiis, ſed ſua ſponte moriuntur, defluentibus membris, e vita paulatim excedunt; unde profectum id, quod eſt in proverbio, *Iuxta muris interitum:* cujus Menander meminit in Thaide. Quin et *turture loquaciorem* hominem dicebant: ſiquidem turtur et ore ſemper garrula eſt, et poſtica etiam parte plurimum, ut ferunt, obſtrepit. Et hanc quidem paroemiam idem poeta uſurpat in Monili, et Demetrius in Sicilia fabula *turtures podice* etiam *loqui* ait. Porro mures flagranti libidine dicunt eſſe, teſtemque Cratinum adferunt dicentem in Fugitivis:

Age nunc tibi de ſereno adverſus mollitiem muris fulgurabo Xenophontis.

Et feminam quidem murem majore veneris rabie flagrare dicunt; et rurſus Epicratem citant in dramate, quod inſcribitur Chorus:

Poſtremo ſubiit laena deteſtabilis,
Per Pherſephattam, per Dianam dejerans,
Eſſe hanc puellam, virginemque, et integram
Pullus ut indomitus: at cavus erat murium.

Voluit autem extreme libidinoſam dicere *cavum* totum *murinum* eam appellando. Et Philemon:

Mus albus, illam ſi quis (at fari pudet)
Clamavit adeo laena mox turpiſſima;
Latere nuſquam licuit.

CAP.

ΚΕΦ. ί.

Ὅτι τῷ ἰδίῳ θανάτῳ ἀποθνήσκοντες οἱ Μῦες καὶ μέρος ἀποθνήσκουσι, καὶ περὶ Τρυγόνων, καὶ ὅτι λαγνίσαλον οἱ Μῦες.

Οἱ μῦες ἀποθνήσκοντες καθ' ἑαυτοὺς, καὶ ἐκ μηδεμιᾶς ἐπιβολῆς, ἀποῤῥεόντων αὐτοῖς τῶν μελῶν, καὶ μικρὰ ἀπέρχονται τοῦ βίου· ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία λέγει, Καὶ μυὸς ὄλεθρον· μέμνηται δὲ αὐτῆς Μένανδρος ἐν τῇ Θαΐδι. Τρυγόνος δὲ λαλίσερον ἔλεγον· ἡ γάρ τοι τρυγὼν, καὶ διὰ τοῦ στόματος μὲν ἀπαύσως φθέγγεται, ἤδη δὲ καὶ ἐκ τῶν καλόπιν μερῶν, ὥς φασι, πάμπλεισα. Μέμνηται δὲ καὶ ταύτης τῆς παροιμίας ἐν τῷ Πλοκίῳ ὁ αὐτός· καὶ Δημήτριος μὲν ἐν τῇ Σικελίᾳ τῷ δράματι μέμνηται, ὅτι καὶ τῇ πυγῇ λαλοῦσιν αἱ τρυγόνες. Λέγουσι δὲ τοὺς μῦς λαγνισάτους εἶναι, καὶ μάρτυρά γε Κρατῖνον ἐπάγονται, εἰπόντα ἐν ταῖς Δραπετίσι·

Φέρε νῦν σοι ἐξ αἰθρίας καλαπυγοσύνην μυὸς ἀτράψω Ξενοφῶντος.

Καὶ ἔτι μᾶλλον τὸν θῆλυν ἔλεγον εἰς τὰ ἀφροδίσια εἶναι λυτηλικόν· καὶ πάλιν παρὰ Ἐπικράτει ἐν τῷ Χορῷ, δράμα δ' ἐστὶ τῷ Ἐπικράτει τοῦτο·

Τελέως δὲ ὕμιν ὑπῆλθεν ἡ καλάραλος μαστροπὸς
Ἐπομνύουσα τὰν κόραν, τὰν Ἄρτεμιν,
Τὰν Φερσέφατταν, ὡς δάμαλις, ὡς παρθένος,
Ὡς πῶλος ἁδμής· ἦδ' ἄρ' ἦν μυωνία.

Εἰς ὑπερβολὴν δὲ λαγνισάτην αὐτὴν εἰπεῖν ἠθέλησε, μυωνίαν ὅλην ὀνομάσας. Καὶ Φιλήμων·

Μῦς λευκὸς, ὅταν αὐτήν τις (ἀλλ' αἰσχύνομαι
Λέγειν) κέκραγε τηλικοῦτον εὐθὺς ἡ καλάραλος
Μαστροπός· ὥστ' οὐκ ἔστι πολλάκις λαθεῖν.

ΚΕΦ.

CAP. XI.

De tauro Aegyptio, quem Onuphin nominant.

COLVNT et nigrum taurum Aegyptii, quem Onuphin vocitant. Loci nomen, ubi nutritur, ipſi referant; ego propter aſperitatem omitto. Pili in eo, contra quam aliis, vertuntur; atque hoc ei proprium eſt. Inter boves magnitudine excellit, ita ut chaonas etiam, quos Theſproti et Epirotae larinos nuncupant, et e Geryonis bobus prognatos dicunt, exſuperet. Paſcitur autem medica herba.

CAP. XII.

Omnium animalium ſaltu praeſtantiſſimos eſſe Delphinos.

NON modo aquatilium beſtiarum, ſed etiam terrenarum, omnium delphinus velociſſimus, et ad ſaliendum praeſtantiſſimus eſt. Navem enim, ſicut Ariſtoteles ait, tranſilit, et cauſam conatur adferre ejuſmodi: quemadmodum urinatores animam continent, ſic ille primo ſpiritum comprimit; deinde corpus, ſicut ſagittam nervo expulſam, jaculatur; nam ſpiritus intus compreſſus, ut ait, et illum et urinatores compellit ac jaculatur.

CAP. XIII.

De Phyſa piſce.

PHYSA Aegyptius piſcis admirabili natura praeditus eſt. Nam eum notionem habere ferunt, quando luna augeatur et diminuatur; ejuſque jecur cum luna pariter decreſcere, pariterque recreſcere; corporiſque habitu modo eſſe opimo, modo gracili et tenui.

CAP.

ΚΕΦ. ιά.

Περὶ ταύρυ τῦ ἐν Αἰγύπῳ, ὃν Ὄνυφιν καλῦσι.

Σεβυσι δὲ Αἰγύπλιοι ϗ μέλανα ταῦρον, ϗ καλῦσιν Ὄνυφιν αὐτόν. Καὶ τὸ ὄνομα τῦ χώρυ, ἔνθα τρέφεται, Αἰγύπλιοι λεγέτωσαν ἡμῖν λόγοι· τραχὺ γάρ. Ἀνλίαι αὐτῷ τρίχες, ἠπερῦν τοῖς ἄλλοις, εἰσίν· ἴδια γάρ τοι ϗ τῦδε ταῦτα. Μέγισος δὲ ἦν ἄρα βοῶν ἔτος, ϗ ὑπὲρ τὺς Χάονας, ὅσπερ ϗ λαρινὺς καλῦσι Θεσπρωτοί τε ϗ Ἠπειρῶται, τῆς Ϛπορᾶς τῆς τῶν Γερυόνυ βοῶν γενεαλογῦντες αὐτύς. Καὶ σιτεῖταί γε Ὄνυφις πόαν μηδικὴν ἔτος.

ΚΕΦ. ιϐ'.

Ὅτι πάντων ἁλτικώταλοι Δελφῖνες.

Ὀξύταλος δὲ ἦν ἄρα ϗ ἁλλικώταλος ἰχθύων ὁ δελφὶς, ἀλλὰ ϗ τῶν χερσαίων ἁπάντων. Ὑπερπηδᾷ γῦν ϗ ναῦν, ὡς Ἀριϛοτέλης λέγει, ϗ τήνγε αἰτίαν πειρᾶται προσιθέναι. Καὶ ἔϛιν αὕτη, Ϛυνεχὺς τὸ πνεῦμα, ὡσπερῦν ϗ οἱ ὕφυδροι κολυμβηταί· ϗ γάρ τοι ϗ ἐκεῖνοι ϗ ἔτοι Ϛυτείναντες ἔνδον τὸ πνεῦμα, ὡσπερῦν νευρὰν, εἶτα τὸ Ϛῶμα ὡς βέλος ἀφιᾶσι· τὸ δὲ θλιβόμενον, φησὶν, ἔνδον ὠθεῖται, ϗ ἐξακοντίζει αὐτύς.

ΚΕΦ. ιγ'.

Περὶ τῆς Φύσης τῦ ἰχθύος.

Ἡ δὲ φύσα ἐϛὶν ἰχθὺς Αἰγύπλιος, θαυμάσαι ἄξιος. Οἶδε γὰρ, ὥς φασιν, ὁπότε ἡ Ϛελήνη λήγει, οἶδε δὲ αὐτῆς ϗ τὴν αὔξησιν· ϗ ἓν ϗ τὸ ἧπαρ αὐτῦ Ϛυναύξει τῇ θεῷ, ἢ Ϛυμφθίνει· ϗ πῇ μὲν εὐτραφής ἐϛι, πῇ δὲ λεπλότερος.

CAP. XIV.

De Glani piſce.

GLANIS piſcis, incola Maeandri et Lyci Aſianorum flumi-num, et Europaei Strymonis, ſpeciem ſiluri ſimilitudinem-que gerit. Ex piſcibus ſuorum foetuum amantiſſimus eſt: nam ſimul ut femina peperit, cura quidem illa de partu ſuo liberatur, veluti puerpera; at vero adſiduum ſe praeſtans mas cuſtodem ad conſervationem ejus, quam procreavit, ſobolis, eam tuetur, et in-ſidiantes piſces omnes arcet. Poteſt quidem et hamum devorare, Ariſtotele teſte.

CAP. XV.

De Ranis, Hydris, et Crocodilis.

HYDRVM valde et metuit et odit rana, quamobrem multo clamore illum viciſſim terrere ac perturbare conatur. Ceterum crocodili malignum ingenium, hominem quoque et a-lias animantes ut capiat, meditatur inſidias; itaque in via, qua novit ad fluvios deſcenſum eſſe, vel aquandi gratia, vel potandi, equum, camelumve, vel certe ingrediendi navim, aquam noctu, quam plenis buccis hauſerit, effundit, idque ſaepius, ut locum reddat lubricum, ut facilius, quodcunque in eo collapſum fuerit animal, praedetur; labentia enim ſuſtinere ſe nequeunt, et mox ab illo inſiliente, ut jacent, corripiuntur ac devorantur. Addam et aliud nonnihil de hac fera. Cum non pauca ſint trochilo-rum genera, et nomina (quae ſane quidem, quoniam auditu dura ſunt et aſpera, praetereo) haudquaquam ſane cum iis omnibus foe-dere devincitur crocodilus; ſed cum ſolo nuncupato cladaroryn-cho ſocietatem atque amicitiam colit, nulla enim hic offenſione hirudines ei legere poteſt.

CAP.

ΚΕΦ. ιδ'.

Περὶ τῦ ἰχθύος τῦ καλυμένυ Λάγνιδος.

Ὁ Δὲ λάγνις ἐςὶ μὲν περὶ τὸν Μαίανδρον κ τὸν Λύκον τὸς Ἀσιανὸς ποταμὸς, τῆς δὲ Εὐρώπης περὶ τὸν Στρύμονα, κ Ζιλύρῳ μὲν τὸ εἶδος ὅμοιός ἐςι. Πέφυκε δὲ φιλοτεχνότατος ἰχθύων ἅπτος· ὅταν γᾶν θήλεια ἀποκυήσῃ, ἡ μὲν ἀφεῖται τῆς ὑπὲρ τῶν τέκνων φρονλίδος, οἷα δήπυ λεχῶσα· ὁ δὲ ἄῤῥην τῇ φρυρᾷ τῶν βρεφῶν ἑαυτὸν ἐπιτάξας παραμένει, πᾶν ἀνασέλλων τὸ ἐπιβυλεῦον. Ἱκανὸς δέ ἐςι κ ἄγκιςρον καταπιεῖν, ὡς Ἀριςοτέλης φησί.

ΚΕΦ. ιέ.

Περὶ Βατράχων, κ Ὑδρων, κ Κροκοδείλων.

Βάτραχος ὕδρον μισεῖ, κ δέδοικεν ἰσχυρῶς, ἐκᾶν τῇ βοῇ τῇ πολλῇ πειρᾶται ἀνεκπλήτειν αὐτὸν κ ἀντιφοβεῖν. Κροκοδείλυ δὲ κακυργία κ ἐκείνη εἰς ἀνθρώπυ τε θήραν κ ζώυ ἑτέρυ ἐτράπη, τίνα τρόπον, δι' ἧς οἶδε καλιόντας εἰς ποταμὸν, ἢ ἐφ' ὑδρείαν, ἢ ἵππυ τινὸς ἀρδείαν, ἢ καμήλυ, ἢ κ νὴ Δία ὥςε ἐπιβῆναι πλοίυ, ταύτῃ τοι νύκτωρ κ πολλῷ τῷ ὕδατι καταῤῥαίνει ἐμπλήσας τὸ στόμα, κ ἐγχεῖ καταὰ τῆς ἀτραπῦ πολλάκις, ὀλισθηρὰν αὐτὴν ἐργάσασθαι θέλων, κ εὐκολωτέραν ἑαυτῷ τὴν ἄγραν ἀποφαίνων· τὰ γάρ τοι καταολισθαίνονται ἐ κρατεῖ τῆς ἐπιβάθρας, ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν καταηνέχθη, ὁ δὲ ὑπεπήδησεν ὑποταβών, κ δειπνεῖ. Ὀλίγα δὲ κροκοδείλων περὶ ἐρῶ κ νῦν. Οὐ πρὸς πᾶν τὸ τῶν τροχίλων γένος ἐςὶ τῷδε τῷ θηρίῳ ἔνσπονδα (πολλὰ δὲ αὐτῶν γένη κ ὀνόματα, τραχέα δὲ, κ ἀκᾶσαι ἀντίτυπα, κ διὰ τᾶτο ἐῶ αὐτὰ) μόνον δὲ τὸν καλύμενον πλαταρόρυγχον ἑταῖρον κ φίλον ἔχει, δύναται γὰρ ἅπτος ἀλύπως ἐκλέγειν αὐτῷ τὰς βδέλλας.

CAP. XVI.

Quaenam animalia juxta Democritum multos foetus partu edant, h. e. Sus, et Canis; item de Muribus.

CVR ſus et canis ſint multiparae, Democritus cauſam adfert, quod multas vulvas, et loca ſemini concipiendo apta multa habeant: ea omnia ſemen non uno initu explet; ſed iterum et ſaepius ea animalia ineuntur, ut coitus frequentia ſeminis receptacula impleantur. Mulas idem non parere ait: nec enim ſimiles aliis vulvas animalibus habere, ſed forma diverſas, nec genitali ſemini recipiendo idoneas; mulas enim non naturae opus eſſe, ſed humanae ſolertiae audaciaeque, ut ita dicam, adulterinum inventum et furtum. Videri autem ſibi ait, aſinum vi equae illata, fortuito gravidam reddidiſſe, ac homines poſtea hujus violentiae diſcipulos factos in conſuetudinem procreandi haec jumenta adduxiſſe. Libycorum aſini maximi non equas comatas ſuperveniunt, ſed duntaxat tonſas; nec enim has comae ornamento ſuperbientes, harum rerum periti aiunt, ejuſmodi maritos pati.

CAP. XVII.

Vbi crebrius Abortus fiant.

IN auſtralibus foetus utero magis excidere Democritus ait, quam in ſeptentrionalibus; idque rationi conſentaneum eſt. Quia ventrem ferentibus corpora auſtro laxentur, et diſſolvantur; idcirco receptaculo dilatato, et longe lateque diffuſo, et male compacto, partus errare et vagari, eoſdemque calefactos huc et illuc dilabi et diffluere, ac jam locis diſcluſis et remiſſis facilius excidere: contra ſi tempeſtas ſit frigida, et ſeptentriones venti ſpirent, locorum adſtrictione foetus contrahi et comprimi, ut de

locis

ΚΕΦ. ις'.

Τίνα τῶν ζώων πολύγονα καὶ Δημόκριτον, οἷον Ὗς, καὶ Κύων· καὶ περὶ Μυῶν.

ΛΕγει Δημόκριτος πολύγονα εἶναι ὖν καὶ κύνα, καὶ τὴν αἰτίαν προσίθησι, λέγων, ὅτι πολλὰς ἔχει τὰς μήτρας, καὶ τὸς τόπους τὸς δεκτικὸς τοῦ Σπέρματος· ὁ τοίνυν θορὸς οὐκ ἐκ μιᾶς ὁρμῆς ἁπάσας αὐτὰς ἐκπληροῖ, ἀλλὰ δίς τε καὶ τρὶς ταῦτα τὰ ζῶα ἐπιθόρνυται, ἵνα ἡ Συνέχεια πληρώσῃ τὰ τοῦ γόνου δεκτικά. Ἡμιόνους δὲ λέγει μὴ τίκτειν· μὴ γὰρ ἔχειν ὁμοίας μήτρας τοῖς ἄλλοις ζώοις, ἑτερομόρφους δὲ, ἥκιστα δυναμένας γονὴν δέξασθαι· μὴ γὰρ εἶναι φύσεως ποίημα τὴν ἡμίονον, ἀλλὰ ἐπινοίας ἀνθρωπίνης, καὶ τόλμης, ὡς ἂν εἴποις, μοιχίδιον ἐπιτέχνημα τοῦτο καὶ κλέμμα. Δοκεῖ δέ μοι τοῦτο, ἦδ' ὃς, ὁ ὄνος ἵππον βιασάμενος καὶ τύχην κυῆσαι, μαθητὰς δὲ ἀνθρώπους τῆς βίας ταύτης γεγενημένους εἶτα μέντοι προσελθεῖν ἐπὶ τὴν τῆς γονῆς αὐτῶν Συνήθειαν. Καὶ μάλισά γε τὰς τῶν Λιβύων ὄνους μεγίστους ὄντας ἐπιβαίνειν ταῖς ἵπποις ὑκ κομώσαις, ἀλλὰ κεκαρμέναις· ἔχουσα γὰρ τὴν ἑαυτῆς ἀγλαΐαν τὴν διὰ τῆς κόμης ὐκ ἂν ὑπομεῖναι τὸν τοιόνδε γαμέτην, οἱ Σοφοὶ τὰς τούτων γάμους φασί.

ΚΕΦ. ιζ'.

Πῦ μᾶλλον ἐξαμβλίσκεται τὰ Ἔμβρυα.

ΕΝ τοῖς νοτίοις μᾶλλον τὰ ἔμβρυα ἐκπίπτειν Δημόκριτος λέγει, ἢ ἐν τοῖς βορείοις· καὶ εἰκότως. Χαυνοῦσθαι γὰρ ὑπὸ τοῦ νότου τὰ Σώματα ταῖς κυούσαις, καὶ διΐσασθαι· ἅτε τοίνυν τοῦ Σκήνους διακεχυμένου καὶ ὐχ ἡρμοσμένου, πλανᾶσθαι καὶ τὰ κυούμενα, καὶ θερμαινόμενα δεῦρο καὶ ἐκεῖσε διολισθαίνειν, καὶ ἐκπίπτειν ῥᾷον· εἰ δὲ εἴη πάγος, καὶ βορρᾶς καταπνέοι, Συμπέπτε

locis dimoveri ac dipelli non queant, nec ſane diſſolutione et laxitate quaſi tempeſtate quati; praeſertim cum ab perturbatione conquieſcant, et firmiſſima ſede diſtringantur, ita ut facile ad pariendi tempus durare poſſint. Quamobrem frigida conſtitutione, inquit Abderita, foetus manent, calore vero ut plurimum excidunt; hoc enim ſuperante, fieri poſſe negat, quin nervi et artus laxentur et fatiſcant.

CAP. XVIII.

Quam ob cauſam Cervorum cornua renaſcantur.

CAVSAM cervis cur cornua renaſcuntur, idem Democritus eam dicit: Ventrem iis calidiſſimum eſſe; et eorum venas per univerſum corpus pertinentes eſſe rariſſimas; et os, quod cerebrum amplectitur, membranae inſtar tenuiſſimum et perrarum eſſe, indeque ad ſummum capitis verticem craſſiſſimas venas exoriri; itaque fieri, ut nutrimentum, et cibi pars utilior, celeriter a nativo calore digeratur: ex eo autem quod pinguius eſt, extrinſecus ipſis circumfundi, ait; quod ſolidius, per venas in caput retorqueri, et reflecti, ac inde cornua permulto humore irrigata enaſci. Hic influxus cum continenter fiat, quod ex eo coaluerit, promovetur et truditur foras, et ſubinde ſuccreſcit aliud atque aliud; quicquid igitur ejus extra corpus eminet, dureſcit ab aere eum ipſum conſolidante, et in corneam duritatem confirmante; id autem, quod etiam nunc intra cutem ſubeſt, molle et tenerum eſt. Quocirca recens cornu ſubnaſcens, et intrinſecus premens, vetus tanquam alienum expellit, dum veluti parturiens turget, et in lucem emergere gliſcit, morae interioris impatiens. Et humor quidem recenter concreſcens ad depellendum antiquum infirmus eſt, at dureſcens priora extrudere poteſt. Itaque vetera

cornua

πέπηγε μὲν τὸ ἔμβρυον, δυσκίνητον δέ ἐστι, καὶ ὑπὸ ταράττεται ὡς ὑπὸ κλύδωνος· ἅτε δὲ ἄκλυστον καὶ ἐν γαλήνῃ ὂν, ἔῤῥωταί τε, καί ἐστι ζύγλονον, καὶ διαρκὲς πρὸς τὸν κατὰ φύσιν χρόνον τῆς ζωογονίας. Οὐκοῦν ἐν κρυμῷ μέν φησιν ὁ Ἀβδηρίτης συμμένειν, ἐν ἀλέᾳ δὲ ὡς τὰ πολλὰ ἐκπύεσθαι· ἀνάγκην δὲ εἶναι λέγει, τῆς θέρμης πλεοναζούσης, διΐσασθαι καὶ τὰς φλέβας καὶ τὰ ἄρθρα.

ΚΕΦ. ιή.

Διὰ ποίαν αἰτίαν ἀναφύεσθαι τῶν Ἐλάφων τὰ κέρατα.

Αἰτίαν δὲ ὁ αὐτὸς λέγει τοῖς ἐλάφοις τῆς τῶν κεράτων ἀναφύσεως ἐκείνην εἶναι· Ἡ γαστὴρ αὐτοῖς ὡς ἔστι θερμοτάτη, ὁμολογεῖ· καὶ τὰς φλέβας δὲ αὐτῶν τὰς διὰ τοῦ ζώματος πεφυκυίας παντὸς ἀραιοτάτας λέγει· καὶ τὸ ὀστέον τὸ καλειληφὸς τὸν ἐγκέφαλον λεπτότατον εἶναι καὶ ὑμνώδες καὶ ἀραιὸν, φλέβας τε ἐνεῦθεν καὶ ἐς ἄκραν τὴν κεφαλὴν ὑπανίσχειν παχυτάτας· τὴν γοῦν τροφὴν, καὶ ταύτης τε τὸ γονιμώτατον, ὤκισα ἀναδίδοσθαι· καὶ ἡ μὲν πιμελὴ αὐτοῖς ἔξωθεν, φησὶ, περιχεῖται· ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς τροφῆς ἐς τὴν κεφαλὴν διὰ τῶν φλεβῶν ἀναθόρνυται, ἔνθεν ἂν τὰ κέρατα ἐκφύεσθαι διὰ πολλῆς ἐπαρδόμενα τῆς ἰκμάδος. Συνεχὴς ἂν ἅσα, ἐπιῤῥέουσά τε, ἐξωθεῖται προτέρα· καὶ τὸ μὲν ὑπερίσχον ὑγρὸν ἔξω τοῦ ζώματος ζχληρὸν γίνεται, πηγνύμενος αὐτὸ καὶ κερατοῦμενος τῷ ἀέρος· τὸ δὲ ἔνδον ἔτι μεμυκὸς ἁπαλόν ἐστι· καὶ τὸ μὲν ζχληρύνεται ὑπὸ τῆς ἔξωθεν ψύξεως, τὸ δὲ ἁπαλὸν μένει ὑπὸ τῆς ἔνδον ἀλέας. Οὐκοῦν ἡ ἐπίφυσις τοῦ νέου κέρατος τὸ πρεσβύτερον ὡς ἀλλότριον ἐξωθεῖ, θλίβουσα τὸ ἔνδον καὶ ἀνωθεῖν τοῦτο ἐθέλουσα καὶ ὀδυνοῦσα, καὶ ζφύζουσα, ὥσπερ ἂν ἐπειγομένου τεχθῆναι καὶ προελθεῖν. Ἡ γάρ τοι ἰκμὰς πηγνυμένη, καὶ ὑπαναλέλυσα, ἀτρεμεῖν ἀδύνατός ἐστι, δύναται γὰρ καὶ αὐτὴ ζχληρὰ, καὶ ἐπωθεῖται τοῖς προτέροις. Καὶ τὰ μὲν πλείω ἐκθλίβονται ὑπὸ

cornua pleraque interno robore expelluntur; nonnulla arborum ramis circumplicata, et feram ad curſum incitatam vi impedientia, abrumpuntur; et ſic veteribus eliſis, recentia ad erumpendum parata naturae munere proferuntur.

CAP. XIX.

De genere Bubulo caſtrato et non caſtrato, quomodo cornibus differat.

BVBVLO pecori caſtrato Democritus ait tortuoſa, gracilia, longa naſci cornua; contra teſtibus praedito enaſci ſecundum radicem craſſa, recta, minuſque prolixa; eoſdemque latiori, quam alteros, fronte eſſe. Nam hic ibidem cum multae venae ſunt, ab iis oſſa dilatantur; ſimul et cornuum eruptio, quoniam craſſior exſiſtat, frontis latitudinem promovet: caſtratis vero, quod ſedes cornuum et initium enaſcendi perparvum habeat circulum, minus, ut ait, haec pars dilatatur.

CAP. XX.

De Bobus mutilis.

PORRO mutili boves, foraminulentam, ut Democritus vocat, cranii partem, et poris ſeu meatibus plenam, non habent; ſed os univerſum ſolidum, quod cum adfluxum humorum non admittat, ut cornibus nudi ac mutili ſint, in cauſa eſt. Venae etiam circa idem os cum pertenues et infirmae ſint, minus alimenti continent. Sed cervix quoque mutilorum boum neceſſario ſiccior eſt; cum in ea ſimiliter graciliores habeantur venae, et idcirco minus validae. Ceterum Arabicis vaccis egregia naſcuntur cornua; quod ad ea ſcilicet, inquit ille, humor copioſus, unde generoſa

τῆς ἰσχύος τῆς ἔνδον· ἤδη δέ τινα καὶ κλάδοις περισχεθέντα, καὶ ἐμποδίζοντα εἰς τὸν ὠκὺν δρόμον ὑπὸ ῥώμης τὸ θηρίον ὠθούμενον, ἀπήρραξε· καὶ τὰ μὲν ἐξώλισθε, τὰ δὲ ἕτοιμα ἐκκύπλειν ἡ φύσις προάγει.

ΚΕΦ. ιθ'.

Περὶ τῶν τομίων Βοῶν, καὶ μὴ τομιῶν, πῶς διαφέρουσι καὶ τὰ κέρατα.

Οἱ τομίαι βόες, Δημόκριτος λέγει, Σκολιὰ, λεπτὰ, καὶ μακρὰ φύεται τὰ κέρατα αὐτοῖς· τοῖς δὲ ἐνόρχοις παχέα τὰ πρὸς τῇ ῥίζῃ, καὶ ὀρθὰ, καὶ πρὸς μῆκος προήκοντα ἧττον· καὶ πλατυμετώπους εἶναι λέγει τούτους τῶν ἑτέρων πολλῷ μᾶλλον. Τῶν γὰρ φλεβῶν πολλῶν ἐνταῦθα ὐσῶν, εὐρύνεσθαι τὰ ὀστέα ὑπ' αὐτῶν· καὶ ἡ ἔκφυσις δὲ τῶν κεράτων παχυτέρα ὅσα, εἰς πλάτος τὸ αὐτὸ τῷ ζώῳ μέρος προάγει καὶ ἐκείνη· οἱ δὲ τομεῖς μικρὸν ἔχοντες τὸν κύκλον τῆς ἕδρας τῆς τῶν κεράτων, πλατύνονται ἧττον, φησί.

ΚΕΦ. κ'.

Περὶ τῶν ἀκεράτων Ταύρων.

Οἱ δὲ ἄκερω ταῦροι τὸ θρηνῶδες, ὅτω δὲ ὀνομάζει Δημόκριτος, ἐπὶ τῷ βρέγματος ὐκ ἔχοντες (εἴη δ' ἂν τὸ Σκραγγῶδες λέγων) ἀντιλύπως τῷ παντὸς ὄντος ὀστέου, καὶ τὰς ευρροίας τῶν χυμῶν ὐ δεχομένου, γυμνοί τε καὶ ἄμοιροι γίνονται τῶνδε τῶν ἀμυντηρίων. Καὶ αἱ φλέβες δὲ αἱ καλὰ τῷ ὀστέῳ τῷδε ἀτροφώτεραι ὅσαι, λεπτότεραί τε καὶ ἀσθενέστεραι γίνονται. Ἀνάγκη δὲ καὶ ξηρότερον τὸν αὐχένα τῶν ἀκεράτων εἶναι· λεπτότεραι γὰρ καὶ αἱ τούτων φλέβες, ταύτῃ τοι καὶ ἐῤῥωμέναι ἧττον. Ὅσαι δὲ Ἀράβιοι βόες θήλειαι μέν εἰσι τὸ γένος, εὐφυεῖς δὲ ἐς τὰ κέρατα· καὶ ταύταις τις ἐπισύῤῥοια πολλὴ τῶν χυμῶν, φησὶ, τροφὴ τῆς εὐγενοῦς βλάστης τοῖς

generoſa illa germina nutriuntur, confluat. Ex iiſdem quae cornibus carent, os humorem capere ſolitum ſolidius habent, et haudquaquam hunc ipſum ſibi humorem recipere idoneum. In ſumma igitur, incrementi cauſa cornibus exſiſtit influentia, quam ſane plurimae et craſſiſſimae venae humore, quantum ferre poſſunt, gravidatae infundunt.

CAP. XXI.

Quod Aquila infantem ſervavit.

EST et amor et benignitas erga homines animalibus propria. Nam aquila olim infantem ſervavit. Sed operae pretium eſt hiſtoriam integram explicare, amplum ſententiae noſtrae teſtimonium futuram. Sacchorae Babyloniorum regis naſciturum e filia nepotem, et regnum avo adempturum, Chaldaei praedixerunt. Hoc ille metuens, ut aliquid joco dicam, Acriſius erga filiam ſuam redditur; arctiſſima enim cuſtodia eam adſervari juſſit. At filia (nam Babylonii regis ſapientiam ſuperabat fatum) ex obſcuro homine foetu concepto peperit. Natum autem ex ea infantem cuſtodes regis metu ex arce civitatis, ubi filia incluſa erat, praecipitarunt. Aquila vero acutiſſimis oculis infantem dejici videns, priuſquam terrae allideretur, volando ſubiens eum dorſo excepit, et in hortum quendam deportatum leniter depoſuit. Ille autem, qui horti curam agebat, pulcro puerulo conſpecto, eum dilexit, atque educavit; idemque Gilgamus appellatus Babyloniorum rex fuit. Hoc ſi cui fabula videtur, me quoque non approbare illi fatebor. Audio tamen Achaemenen Perſam quoque, a quo nobilis Perſarum proſapia deſcendit, aquilae alumnum fuiſſe.

CAP.

κέρασίν ἐσιν. Ἄκερω δὲ κ᾽ αὗται, ὅσαι τὸ δεξιὸν τῆς ἰκμάδος ὀσέον σερεώτερόν τε ἔχυσι κ᾽ δέχεσθαι τὰς χυμὰς ἧκισον. Καὶ ζυνελόντι εἰπεῖν, αὔξης ἡ ἐπιῤῥοὴ αἰτία τοῖς κέρασι, ταύτην δὲ ἄρα ἐποχετεύουσι φλέβες πλεῖσαί τε, κ᾽ παχύταται, κ᾽ ὑγρὸν κύουσαι, ὅσον κ᾽ δύνανται σέγειν.

ΚΕΦ. κά.

Ὅτι κ᾽ Αἰετὸς ἀνθρώπυ βρέφος ἔσωσε.

ΙΔιον δὲ τῶν ζώων κ᾽ ἡ φιλανθρωπία. Αἰετὸς γοῦν ἔθρεψε βρέφος. Καὶ εἰπεῖν τὸν πάντα λόγον ἐθέλω, ὡς ἂν γένοιτο μάρτυς ὢν προεθέμην. Βαβυλωνίων βασιλεύοντος Σαχχόρυ, Χαλδαῖοι λέγουσι τὸν γινόμενον ἐκ τῆς ἐκείνυ θυγατρὸς, τὴν βασιλείαν ἀφαιρήσεσθαι τὸν πάππον· κ᾽ Χαλδαίων μὲν ἦν τὸ προειρημένον θέσπισμα. Τοῦτο ἐκεῖνος πέφρικε, κ᾽, ἵνα εἴπω τι κ᾽ ὑποπαίξας, Ἀκρίσιος γίνεται εἰς τὴν παῖδα· ἐφρύρει γὰρ πικρόταται. Λάθρα δὲ ἡ παῖς (ἦν γὰρ τῷ Βαβυλωνίυ Ζοφώτερον τὸ χρεὼν) τίκτει ὑποπλησθεῖσα ἔκ τινος ἀνδρὸς ἀφανοῦς. Τοῦτον οὖν οἱ φυλάττοντες δέει τοῦ βασιλέως ἔῤῥιψαν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, ἦν γὰρ ἐνταῦθα ἀφειργμένη ἡ προειρημένη. Οὐκοῦν ὁ αἰετὸς τὴν ἔτι τοῦ παιδὸς καταφορὰν ὀξύταται ἰδὼν, πρὶν ἢ τῇ γῇ προσαῤῥαχθῆναι τὸ βρέφος, ὑπῆλθεν αὐτὸ, κ᾽ τὰ νῶτα ὑπέβαλεν, κ᾽ κομίζει ἐς κῆπόν τινα, κ᾽ τίθησι πεφεισμένως εὖ μάλα. Ὁ τοίνυν τῷ χώρυ μελεδωνὸς καλὸν παιδίον θεασάμενος, ἐρᾷ αὐτοῦ, κ᾽ τρέφει· κ᾽ καλεῖται Γίλγαμος κ᾽ βασιλεύει Βαβυλωνίων. Εἰ δέ τῳ δοκεῖ μῦθος τοῦτο, ζύμφημι πειρώμενον εἰς ἰσχὺν καλεγνωκέναι αὐτόν. Ἀλλ᾽ Ἀχαιμένη μὲν τὸν Πέρσην, ἀφ᾽ οὗ κάτεισιν ἡ τῶν Περσῶν εὐγένεια, ἀετοῦ τρόφιμον ἀκούω γενέσθαι.

CAP. XXII.

De Canibus circa templum Dianae in Creta.

IN Creta Dianae Roccaeae templum eſt, circa quod cum rabie corripiuntur canes, vehementer ex ea laborant; adeo quidem, ut ex promontorio in mare ſe praecipites dent.

CAP. XXIII.

De Leonibus manſuetis in aede Adonidis.

IN Elymaea regione Adonidis templum eſt, et in eo manſueti leones, qui homines templum ingredientes, tanquam ſalutatos, adulando excipiunt. Eos ſi ad cibum advoces, tanquam invitati convivae accedunt; et quicquid porrexeris, poſtquam acceperint, modeſte et decenter abeunt.

CAP. XXIV.

De Hygrophoenice piſce in mari Rubro.

PISCEM in mari Rubro naſci ferunt, cui nomen hygros [hoc eſt, humidus vel aquaticus] phoenix; is nigris lineis, quas coeruleae variant maculae, diſtinguitur.

CAP. XXV.

De Lacerto, Charace, et Sagittario, ejuſdem maris piſcibus.

EIVSDEM maris lacertus eſt, cujus magnitudo ei, qui naſcitur apud nos, aequalis eſt; ſed virgatus ſpectatur, lineis nimirum aureolis circumdatur a branchiis ad caudam pertinentibus, quas

ΚΕΦ. κβ'.

Περὶ τῶν Κυνῶν τῶν παρὰ τῷ ναῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἐν τῇ Κρήτῃ.

ΕΝ δὲ Κρήτῃ Ῥοκκαίας, ἔτως Ἀρτέμιδος καλεῖται νεὼς, ἐνταῦθα οἱ κύνες λυτῶσιν ἰσχυρῶς, ἐς ταύτην ὅταν τὴν νόσον ἐμπέσωσιν· εἶτα μέντοι ἑαυτὲς ἐκ τῆς ἄκρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὠθῶσιν εἰς τὴν θάλατταν.

ΚΕΦ. κγ'.

Περὶ τῶν ἐν Ἀδώνιδος τιθασσῶν Λεόντων.

ΕΝ τῇ Ἐλυμαίᾳ χώρᾳ νεώς ἐσιν Ἀδώνιδος, καί εἰσιν ἐνταῦθα τιθασσοὶ λέοντες, καὶ τὲς ἐς τὸν νεὼν παριόντας ἀσπάζονταί τε καὶ ταίνεσι. Καὶ εἰ καλοίης ἑσθίειν, οἵδε ὡς κλητοὶ δαιτυμόνες ἔρχονται· καὶ ὅσ' ἂν ὀρέξῃς λαβόντες, εἶτα ἀπίασι σωφρόνως τε καὶ κεκοσμημένως.

ΚΕΦ. κδ'.

Περὶ τῦ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ καλυμένυ Ὑγρῦ Φοίνικος.

ΕΝ τῇ θαλάσσῃ τῇ Ἐρυθρᾷ ἰχθὺς γίνεται, φασὶ, καὶ ὄνομα αὐτῷ ὑγρὸς φοῖνιξ· καὶ γραμμὰς ἔχει μελαίνας, καὶ μεταξὺ τύτων κυανέαις σαγόσι καλέσιται.

ΚΕΦ. κέ.

Περὶ Σαύρυ, καὶ Χάρακος, καὶ Τοξότυ τῆς αὐτῆς θαλάττης ἰχθύων.

ΤΩ, δὲ Σαύρῳ τῷ ἐκεῖθι τὸ μὲν μῆκος, τῷ καλὰ τὴν ἡμετέραν γινομένῳ ἴσόν ἐσι· ῥάβδοι δὲ αὐτὸν περιέρχονται χρυσῷ προσεικασμέναι, ἀπὸ τῶν βραγχίων ἐς τὴν οὐρὰν καθήκυσαι,

quas media argentea diſtinguit; ore eſt hianti, maxilla inferior eminet in ſuperiorem; virides oculos habet, quos aureo fulgore palpebrae ambiunt. Ejus item maris foetura eſt charax nuncupatus piſcis; is pinnas habet et utrinque et in tergo auricolores, inferiores partes purpureis cingulis illuſtrantur, ſimiliter ejuſdem cauda auri colorem gerit, purpureus color medios oculos pulchre adumbrat. Sagittarius in eodem mari procreatur, echini ſpeciem et ſimilitudinem habens; ac firmis et longis armatur aculeis.

CAP. XXVI.

De Hyſtrice Libyca.

HYSTRICES Libycae eos, a quibus attinguntur, acerbe pungunt, et aculei eorum non leves dolores inferunt; quinetiam ſi mortuae ſint, aculeorum puncturas noxias eſſe aiunt.

CAP. XXVII.

De Simia maris Rubri.

EST etiam in mari Rubro ſimia, non piſcis quidem haec, ſed beſtia cartilaginea, velut ſquamarum expers, non magna. Colore eſt terreſtri ſimilis, tum facie ſpeciem ſimilitudinemque ejuſdem gerit. Non piſceo tegmine reliquum corpus, ſed illiuſmodi circumveſtitur, cujuſmodi teſtudinis involucrum eſt. Eadem, ſimiliter atque terreſtris, leviter ſima eſt; reliquum corpus inſtar torpedinis latum eſt, ut dicas avem eſſe alas explicantem; et cum natat, volare videtur. In hoc vero a terreſtri differt, quod

κεσαι, μέση δὲ αὐτὰς διαλέμνει χρυσῆ ἀργύρῳ προσεικασμένη· τὸ σόμα δὲ αὐτῷ κέχηνε, καὶ ἡ κάτω γένυς ἐς τὴν ἄνω νεύειν ὑποπέφυκε· πρασίνας δὲ ἔχει τὰς ὀφθαλμούς. Βλέφαρα δὲ αὐτὰς περιέρχεται χρυσοειδῆ. Ἔστι δὲ καὶ ὁ χάραξ ὁ καλέμενος τῆς αὐτῆς θαλάττης θρέμμα· ἔχει δὲ πλερύγια, καὶ χρυσῷ προσείκασαι, ὅσα γε ἰδεῖν τὰ παρ' ἑκάτερα, καὶ νωτιαῖα ὅσα, καὶ ταῦτα ἔχει χρυσοειδῆ· καλλέρω δὲ ἄρα εἰσὶ πορφυραῖ ζῶναι τὴν χρόαν, χρυσοειδὲς δὲ καὶ τὸ ἐραῖόν μοι νόει τὸ αὐτό, πορφυραῖ δὲ ἄρα γε σκιαὶ τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῷ μέσας ἐς κάλλος εἰσγράφασιν. Ὁ δὲ τοξότης ἐν τῇ αὐτῇ θαλάττῃ γενόμενος, ἐκίνῳ ὅμοιός ἐστι τὸ εἶδος· κέντρα δὲ ἔχει σκληρὰ καὶ μακρά.

ΚΕΦ. κε'.

Περὶ Ὕστριχος τῆς Λιβυκῆς.

Αἱ δὲ ὕστριχες αἱ Λιβυκαὶ κεντοῦσί γε τὰς ἁπτομένας πικρῶς· καὶ μέντοι καὶ ὀδύνας ἐνεργάζονται χαλεπὰς τὰ κέντρα· καὶ τεθνεώτων δὲ πονηρὰ τὰ ἐκ τῶν ἀκανθῶν νύγματα ἀπάντα, ὥς φασιν.

ΚΕΦ. κζ'.

Περὶ τοῦ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ Πιθήκου.

Ἔστι δὲ ἐν θαλάττῃ τῇ ἐρυθρᾷ καὶ πίθηκος, οὐκ ἰχθὺς, ἀλλὰ σκληραχῶδες ζῶον, οἱονεὶ ἄλεπον, οὐ μέγα δὲ οὐδὲ τοῦτο. Ἔοικέ γε μὴν τῷ χερσαίῳ ὁ θαλάσσιος τὴν χρόαν, καὶ τὸ πρόσωπον δὲ πιθηκώδες οἱ ἐστί· προβέβληται δὲ τοῦ λοιποῦ σώματος ἔλυτρον, οὐκ ἰχθυώδες, ἀλλὰ ὡς γε τὸ τῆς χελώνης εἶναι. Ὑπόσιμος δὲ καὶ ἔτος, οἷα δήπου καὶ ὁ χερσαῖος· τὸ ἄλλο σῶμα πολὺς, καλὸν σχῆμα τὸ τῆς νάρκης, ὡς εἰπεῖν ὄρνιν εἶναι τὰς πτέρυγας ἁπλώσαντα· καὶ νηχόμενός γε ἔοικε πτομένῳ. Παραλλάττει δὲ τῷ χερσαίῳ καὶ ταύτῃ, καλάσκιός ἐστι·

quod varie diſtinguitur; et ruffa eſt cervice, ut branchiis quoque. Os vero non in ſumma facie oblongum ei prominet, ſed hac etiam parte modice ſima terreſtrem repraeſentat ſibi cognatam.

CAP. XXVIII.

De avibus ſonum mutantibus, ut Luſcinia, Merula, Turdo, tam volucri, quam marina; item de Merula marina, aliiſque, et de Lupo cervario.

LVSCINIA colorem et vocem per aeſtatem in aliam ſpeciem immutat; neque enim ſic cantum variat, diſtinguit, inflectit, acuit, quemadmodum verno tempore. Merula aeſtate quidem canit: at hieme ſtrepit, et inconditam vocem edit; et, quaſi veſtis mutatione facta, ex nigro colore in ruffum convertitur. Turdus vero conſpicitur magis murino colore, aeſtate varietate circa collum coloris diſtinguitur. Et vero piſces ex alio colore in alium mutabiles ſunt, ut turdi, merulae, fucae, maenides. Lupi item cervarii, ut Ariſtoteles refert, aeſtivo tempore a pilis nudi, hiberno contra hirti efficiuntur.

CAP. XXIX.

De Siluro.

IN Bubaſto Aegyptia ſtagnum eſt, quod cicures permultos ſiluros, eoſque piſcium manſuetiſſimos alit; quibus fruſta panis objiciunt, ad quae certatim ii adſilientes paſcuntur. Iidem etiam in fluminibus procreantur, ut in Cydno Ciliciae fluvio: ſed ii quidem idcirco minuti proveniunt, quod ejus confluens nitidiſſimus et frigidus ſit; quo non ipſi delectantur, ſed turbido potius

ἐςι· πυῤῥοὶ δέ εἰσιν οἱ καὶ τῦ ἰνίυ πλαῖεῖς, ὡς βράγχια. Τὸ δὲ ςόμα ἐκ ἐπ' ἄκρῳ τῷ προσώπῳ ἔχει μακρὸν, ζυμφυῶς δὲ τῇ τῦ χερσαίυ πλάσει, καὶ καὶ τῦτο ὁ ἰχθὺς εἰκασμένος.

ΚΕΦ. κή.

Περὶ τῶν ὀρνίθων τῶν μεταβαλλόντων τὰς ᾠδὰς, οἷον Ἀηδόνος, Κοσσύφυ, Κίχλης, πτηνῆς τε καὶ θαλαττίας· ἔτι δὲ Κοσσύφυ καὶ αὐτῦ θαλαττίυ, καὶ λοιπῶν ἑτέρων, καὶ Θωὸς τῦ χερσαίυ.

Ἡ Ἀηδὼν διὰ τῦ θέρυς καὶ τὴν χρόαν ἐκτρέπει εἰς εἶδος ἕτερον, καὶ μεταβάλλει τὸ φώνημα· ὐ γὰρ ᾄδει πολυήχως καὶ ποικίλως, ἑτέρως δὲ ἠπερῦν διὰ τῦ ἦρος. Κόσσυφος δὲ θέρυς μὲν ᾄδει, χειμῶνος δὲ παλαγεῖ, καὶ τεταραγμένον φθέγγεται· καὶ τὴν χρόαν, ὡς ςολὴν, μεταμφιασάμενος ὑπὸ τῦ πρόσθεν μέλανος ὑπόξανθός ἐςιν. Ἤγε μὴν κίχλη χειμῶνός ἐςι ψαροτέρα ἰδεῖν, θέρυς δὲ τὸν αὐχένα ποικίλον ἐπιδείκνυσι. Καὶ ἰχθῦς δὲ τὴν χρόαν μεταβληικοὶ οἵδε, κίχλαι τε, καὶ κόσσυφοι καὶ φυκίδες τε, καὶ μαινίδες. Οἱ δὲ θῶες, ὡς Ἀριςοτέλης λέγει, διὰ μὲν τῦ θέρυς εἰσὶ ψιλοὶ, δασεῖς δὲ διὰ τῦ χειμῶνος.

ΚΕΦ. κθ'.

Περὶ Σιλύρυ.

Ἐν Βυβάσῳ δὲ τῇ Αἰγυπτίᾳ λίμνη ἐςὶ, καὶ τρέφει Σιλύρων πάμπολυ πλῆθος, καὶ χειροήθεις εἰσὶν ἔτοί γε, καὶ ἰχθύων πραότατοι· καὶ ἐμβάλλυσιν αὐτοῖς ἄρτων τρύφη, οἱ δὲ ἀνασκιρτῶσι, καὶ πηδῶντες ἄλλος πρὸ ἄλλυ τὰς ἐμβαλλομένας τροφὰς ἐκλέγυσι. Γίνεται δὲ ἄρα ὁ ἰχθὺς ὅδε καὶ ἐν ποταμοῖς, ὥσπερῦν ἐν τῷ Κύδνῳ τῷ Κιλικίῳ· βραχὺς δὲ ἔτός ἐςι τὸ μέγεθος· τὸ δὲ αἴτιον· ὐ τρέφει ἀφθόνως διειδὲς νᾶμα καὶ καθαρὸν, καὶ πρωϊέτι καὶ ψυχρὸν, καὶ τοιῦτος δὲ ὁ Κύδνος ἐςί· τεθολωμένῳ

potius, ac plane limoſo, eoque pingueſcunt. Pyramus quidem atque Sarus, Ciliciae fluvii, eos longe pleniores ferunt; tum Orontes Syrorum fluvius eos progignit; Ptolemaeorum item fluvius, et Apamienſe ſtagnum, maximos generant.

CAP. XXX.

Quod multis in locis manſuefacti et cicures ſint Piſces, et, ſi appellantur, ſe vocantibus obtemperent.

PERMVLTIS quidem locis manſuefacti piſces, et ſe appellantibus obtemperantes, et cibos objectos libenter excipientes, aluntur: ut in Epiroticae, olim nuncupatae Stephanepoleos, templo Fortunae, in vivariis [ſive canalibus] utrinque juxta adſcenſum; atque in Peloro Siculo, olim Syracuſiorum propugnaculo. In templo etiam Iovis Labrandei fons nitidus manſuetos piſces habet, monilibus et aureolis inauribus ornatos; quod quidem templum ſeptuaginta ſtadia ab urbe Mylaſiorum diſtat. Ex hujus Iovis ſtatua gladius eſt appenſus, et colitur deus Carii Stratiique cognomine; quod Cares primi ſtipendia meruerunt, et pecunia militarunt, loris clypeos appenderunt, criſtas galeis accommodarunt. Cares autem ſunt appellati a Care Iovis et Cretae filio; at Iupiter Labrandeus nominatus eſt, quod multo et impetuoſo imbre pluiſſet. In Chio ad portum nuncupatum Γερόν]ων [ſenum] cicurum magnus eſt piſcium numerus, quos Chii ad ſolatium ſenectutis exacta aetate adfectis alunt. Inter Euphratem et Tigridem regione media fons intereſſe praedicatur, cujus aqua uſque ad imam ſedem perlucida eſt, et aquam limpidiſſimam emittit, unde fluvius emanat Burrhas, ubi piſcium manſuetorum greges

λωμένῳ δὲ ϗ ἰλύος μεσῷ φιληδεῖ μᾶλλον, ϗ ἐνταῦθα ϖαίνεται. Πύραμος δὲ ϗ Σάρος τρέφουσι τούτων ἀδροτέρους, ϗ ὅτοι δὲ Κίλικές εἰσι· εἶεν δ' ἂν οἱ αὐτοὶ τρόφιμοι ϗ Ὀρόντου τοῦ Σύρων· ϗ μέντοι ϗ Πτολεμαίων ϖοταμὸς μεγίστους τρέφει, ϗ λίμνη δὲ ἡ Ἀπαμεῖτις.

ΚΕΦ. λ'.

Ὅτι ϖολλαχόθι εἰσὶ χειροήθεις Ἰχθῦς ϗ ϖρᾶοι, ϗ ἐν τῷ καλεῖσθαι ὑπακούοντες.

Χειροήθεις δὲ ἰχθῦς, ϗ ὑπακούοντες τῇ κλήσει, ϗ τροφὰς ἀσμένως δεχόμενοι, ϖολλαχόθι ϗ εἰσὶ, ϗ τρέφονται· ὥσπερ ϗ ἐν Ἠπείρῳ, ἐνεσῶτι μὲν τῇ ϖόλει, ἣν ἐκάλουν ϖάλαι Στεφανήϖολιν, ἐν τῷ νεῷ τῆς Τύχης, ἐν ταῖς ϖαρ' ἑκάτερα ἀνιόντων δεξαμεναῖς· ϗ ἐν Χλωρῷ δὲ τῆς Σικελίας, ὅϖερ ἦν ϖάλαι Συρακουσίων φρούριον. Καὶ ἐν τῷ ἱερῷ δὲ τοῦ Λαβράνδεω Διός ἐστι κρήνη διειδὴς ναάμασος, ϗ ἔχουσιν ὁρμίσκους χρυσοῦς, ϗ ἐλλόβια· χρυσᾶ μέντοι ϗ ταῦτα· ἀφέσηκε δὲ ὁ νεὼς τοῦ Διὸς τοῦδε τῆς Μυλασέων ϖόλεως σταδίους ἑβδομήκοντα. Εἰς τόδε ἄγαλμα ξίφος ϖαρήρηται, ϗ τιμᾶται, καλούμενος Κάριός τε ϗ Στράτιος· ϖρῶτοι γὰρ οἱ Κᾶρες ἀγορὰν ϖολέμου ἐπενόησαν, ϗ ἐστρατεύσαντο ἀργυρίου, ὄχανά τε ταῖς ἀσπίσι ϖροσήρτησαν, ϗ λόφους ἐνέπηξαν τοῖς κράνεσιν. Ἐκλήθησαν δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ὑπὸ Καρὸς τοῦ Κρήτης ϗ Διὸς, Ζεὺς δὲ Λαβράνδευς ὕσας λάβρῳ ϗ ϖολλῷ τὴν ἐπωνυμίαν τήνδε ἠνέγκατο ἔχειν. Καὶ ἐν τῷ Χίῳ δὲ, ἐν τῷ καλουμένῳ Γερόντων λιμένι, τιθασσῶν ἰχθύων ϖλῆθός ἐστιν, ὥσπερ ἂν εἰς ϖαραμυθίαν τοῦ γήρως τοῖς ϖρεσβυτάτοις οἱ Χῖοι τρέφουσι. Καὶ ἐν τῇ γῇ δὲ τῇ τῶν ϖοταμῶν τούτων Εὐφράτου ϗ τοῦ Τίγριδος μέσῃ ϖηγὴ ὑμνεῖται, ϗ εἰς βυθὸν κάτω διειδὴς εἶναι, ϗ ἐκβάλλειν ὕδωρ ἰδεῖν λευκὸν, ϗ γίνεσθαι ϖοταμὸς τὸ ἐκπί-

greges exſultantes errant; praedicant autem incolae fabulam quandam ſacram, nempe Iunonem, celebratis cum Iove nuptiis, in hac aqua ſe abluiſſe, quod et Syri aiunt, unde locus etiamnum ſuavem odorem ſpiret, qui in vicinum etiam aerem circumquaque diſtribuitur.

CAP. XXXI.

Quod animalium feri maxime et manſueti ſint Lupus et Agnus, juxta teſtimonium oraculi Delphici.

ANIMALIVM vim et naturam noſſe ne dii quidem adſpernantur. Siquidem Euryſthenem et Proclem Ariſtomachi filios, cui pater fuit Cleadas, Hyllus avus, proavus Hercules, audio, cum in matrimonium feminas ducere conſtitutum haberent, profectos ad Delphicum oraculum deum conſuluiſſe, quocum Graecorum Barbarorumve adfinitate devincti pulchre et prudenter nuptiis alligati viderentur: iis deum reſpondiſſe, ut eadem via, qua veniſſent, in Lacedaemoniam reverterentur; ubicunque porro terrarum ſumme ferum animal ferens mitiſſimum eis occurreret, inde ducendas uxores eſſe, ſic enim feliciter ipſis et proſpere proceſſurum eſſe. Cui oraculo obtemperantes, cum in Cleonaeorum regionem veniſſent, ipſis occurrit lupus agnum, quem ex aliquo grege diripuerat, portans; ex eo illi conjecerunt Apollinem de iis animalibus oraculo ſignificationem dediſſe, proinde ipſos Theſandri filii Cleonymi, probi viri, filias uxores duxiſſe. Ergo ſi probe dii tenent, quodnam animal ſit manſuetiſſimum, quodque immanitate efferatiſſimum; neque nobis negligendum naturas eorum noſſe.

CAP.

πλον ὄνομα Βάῤῥας· ἐπάδουσί τε τῷ ὀνόματι οἱ ἐπιχώριοι καὶ λόγον ἱερὸν, καὶ ἔστιν ὁ λόγος· ἡ Ἥρα μετὰ τὸς γάμους τοῦ Διὸς ἐνταῦθα ἀπελούσατο, ὥς φασι καὶ Σύροι, καὶ ἐς νῦν ὁ χῶρος εὐωδίαν ἀναπνεῖ, καὶ πᾶς ὁ ἀὴρ κύκλῳ ταύτῃ κίρναται· καὶ ἐνταῦθα Χιρῶσιν ἰχθύων πράων ἀγέλαι.

ΚΕΦ. λά.

Ὅτι ἀγριώτατον καὶ πραότατον ζώων Λύκος καὶ Ἀρνὸς, καὶ τὴν ἐκ Δελφῶν μαρτυρίαν.

ΤΑ δὲ ἴδια τῶν ζώων εἰδέναι οὐδὲ θεοὶ ὑπεροράσιν. Ἀκούω γοῦν Εὐρυσθένην καὶ Προκλέα τὸς Ἀριστομάχου, τοῦ Κλεάδα, τοῦ Ὕλλου, τοῦ Ἡρακλέους, παῖδας, βουλομένους ἄγεσθαι γυναῖκας, ἐλθόντας εἰς Δελφὸς τὸν θεὸν ἐρέσθαι, τίνι ἂν κηδεύσαντες Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων, εἶτα μέντοι καλῶς καὶ εὐδαίμονως γῆμαι δόξαιεν· τὸν δὲ θεὸν αὐτοῖς ἀποκρίνασθαι, ἐπανιέναι μὲν εἰς Λακεδαιμονίαν, ὑποστρέφειν δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν ταύτην, καθ' ἣν καὶ ἀφίκοντο· ἐν ᾗ δ' ἂν αὐτοῖς χώρᾳ τὸ ἀγριώτατον ἀπαντήσῃ ζῶον φέρον τὸ πραότατον, ἐντεῦθέν τοι ἁρμόσασθαι γάμους, ἔτως γὰρ αὐτοῖς ἔσεσθαι λῷον. Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο, οἱ δὲ γίνονται κατὰ τὴν Κλεωναίων χώραν, καὶ ἐντυγχάνει αὐτοῖς λύκος φέρων ἄρνα ἔκ τινος ποιμένος αὐτὸν ἡρπασμένον· συνέβαλον ἓν ἐκεῖνοι λέγειν ταῦτα τὰ ζῶα τὸν χρησμὸν, καὶ ἡρμόσαντο τὰς Θεσάνδρου τοῦ Κλεωνύμου θυγατέρας, δοκίμου ἀνδρὸς. Εἰ δὲ οἱ θεοὶ ἴσασι τὸ ἡμερώτατον ζῶον, καὶ τὸ ἀγριώτατον· οὐδὲ ἡμῖν ἀμελὲς τὰς φύσεις αὐτῶν εἰδέναι.

ΚΕΦ.

CAP. XXXII.

De Serpentibus Indiae.

Res multas et varias producit India: quarum aliae felicem ſane illam, et admirandam eſſe parentem teſtantur; aliae contra neque ulli ſunt expetendae, neque dignae, quae laudentur, vel deſiderentur. Sed de aliis, quae vel uſum aliquem ſui adferunt, vel ad luxum et oſtentationem faciunt, partim jam dixi, partim dicturus ſum poſtea, faventibus diis; in praeſentia de ſerpentibus tantum regionis illius verba facere ſtatui. Has illa multas variaſque educat, quarum ſpecies omnes perſequi velle infinitum foret. Non ſolum autem hominibus, verum etiam aliis animantibus pernicioſa ſunt. Eademque regio herbas defendentes a venenatorum morſuum pernicie producit, ad quarum uſum et ſcientiam tantopere periti ſunt indigenae, ut quodnam medicamentum cuique ſerpentium adverſetur, probe teneant; ſimul et ne acerrima veneni vis celerrime per corpus manet, neve id ipſum conficiat, praeſens ſibi mutuo ferunt auxilium, quod neceſſarium regio ipſa abunde ſubminiſtrat. Iam porro ſerpentem, qui hominem interfecerit, Indi permultis in hanc rem teſtibus Libycis, et Aegyptiis Thebarum incolis, utentes dicunt, idcirco ſubterraneam latebram ingredi nequire, quia terra ſuis ipſa ſedibus eam non amplius recipiat, et quaſi gremio ſuo in exilium ejiciat; atque hinc poſtea errare, vagari, et pluribus jactatam miſeriis, aeſtivo et hiberno ſub dio aerumnoſum omne aetatis tempus degere, neque amplius a conjugibus adiri, neque ab iis, quos ex ſe procreaverit, parentem agnoſci. Poena igitur homicidii ipſis rationis expertibus a natura inflicta eſt, dei providentia, prout ipſe commemoravi; dictum eſt vero, ut inde diſcat prudens.

CAP.

ΚΕΦ. λβ'.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Ὄφεων.

Ἰνδῶν γῆ φέρει μὲν πολλὰ καὶ ποικίλα· καὶ τὰ μὲν εὐδαίμονός ἐστι καὶ θαυμαστῆς μαρτύρια φορᾶς· τὰ δὲ οὐκ ἀξιόζηλα αὐτῆς, οὐδὲ οἷα ἐπαινεῖν ἢ ποθεῖν ἄξια. Καὶ ὑπὲρ μὲν τῶν λυσιτελῶν, ἢ ἀβρῶν τε, καὶ πολυτελῶν, τὰ μὲν εἶπον, τὰ δὲ εἰρήσθαι ζὺν τοῖς θεοῖς· τὸ δὲ νῦν ἔχον ὅπως ὠδῖνα ὄφεων ἡ γῆ ἀποδείκνυται, εἰπεῖν ὥρμημαι. Πολλὰς τίκτει καὶ διαφόρους, καὶ τὸ λειφθὲν τοῖς ἀπείροις ἄπειρον. Οὗτοι ἓν ἄρα οἱ ὄφεις καὶ ἀνθρώπους, καὶ τὰ ἄλλα ζῶα ἀδικοῦσι. Τίκτει δὲ ἡ αὐτὴ γῆ καὶ πόας τῶν δηγμάτων ἀμυνητηρίους, ἔχουσί τε αὐτῶν τὴν ἐμπειρίαν τε καὶ ζοφίαν οἱ ἐπιχώριοι, καὶ ποῖον φάρμακον ὄφεως τίνος ἀνίπαλόν ἐστι καταγνώκασι· καὶ ἀμύνουσιν, ὡς ὅτι τάχιστα, ἀλλήλοις ἐπιεμέσθαι πειρώμενοι τὴν τοῦ ἰοῦ καὶ τοῦ ζώματος ἐπινομὴν ὀξυτάτην τε οὖσαν καὶ ὠκίστην, καὶ ταῦτα μὲν αὐτοῖς εἰς ἐπικουρίαν τὴν ἀναγκαίαν καὶ μάλα εὐπόρως ἀνίησιν ἡ χώρα καὶ ἀφθόνως. Ὄφις δὲ, ὃς ἂν ἀποκτείνῃ ἄνθρωπον, ὡς Ἰνδοὶ λέγουσι, καὶ μάρτυρας ἐπάγουσι Λιβύων πολλοὺς, καὶ τοὺς περὶ Θήβας οἰκοῦντας Αἰγυπτίους, οὐκ ἔτι καταδῦναι καὶ εἰσερπύσαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἔχει, τῆς γῆς αὐτὸν μὴ δεχομένης, ἀλλ' ἐκβαλλούσης τῶν οἰκείων, ὡς ἂν εἴποις, φυγάδα κολπῶν· ἀλήτης δ' ἐντεῦθεν καὶ πλάνης περιέρχεται, καὶ ταλαιπωρεῖται ὑπαίθριος, καὶ διὰ τοῦ θέρους, καὶ διὰ τοῦ χειμῶνος, καὶ ὅτε ἔτι ζύννομος αὐτῷ πρόσεισιν, ὅτε οἱ ἐξ αὐτοῦ γεινόμενοι γνωρίζουσι παλέρα. Τιμωρία μὲν δὴ καὶ τοῖς ἀλόγοις ἐπ' ἀνδροφονίᾳ παρὰ τῆς φύσεως τοιάδε ἐλέχθη, προνοίᾳ τοῦ θείου, καλά γε τὴν μνείαν τὴν ἐμήν· εἴρηται δὲ εἰς παίδευσιν τῷ ζυνιέντι.

ΚΕΦ.

CAP. XXXIII.

De Canum et Anſerum cuſtodia in Capitolio.

ANSERES ad cuſtodiam praeferendi ſunt canibus, quod Romanorum periclitatione conſtat; quo tempore acerrime a Gallis impugnati ſunt, qui eis repulſis jam in urbem invaſerant, jamque univerſam occupabant, Capitolio tantum excepto, quod ſuperare non facile poterant. Hujus igitur loca, quae inſidiantes admiſſura et minus tuta videbantur, cuſtodibus committebant. Conſulatum gerebat tum temporis M. Manlius conſul, et commiſſum ſibi Capitolium cuſtodiebat. Hic eſt, qui filium propter fortitudinem et rem bene geſtam coronavit; ſed, quod extra ordinis ſui locum progreſſus eſſet, morte affecit. Poſtquam vero Galli collem ſibi undequaque inacceſſum animadverterunt, intempeſta nocte per inſidias adoriri ſomno profundiore detentos ſtatuerunt; conſcenſuros autem ſe ſperabant per illam partem, quae tanquam natura ſatis munita cuſtodibus erat vacua, quod inde inſidiaturos Gallos Romani minime credidiſſent. Atqui ex eo etiam loco collis cum Iovis aede turpiter occupatus fuiſſet, niſi forte adfuiſſent anſeres; canes enim ad cibum eis objectum ſilebant, anſerum vero proprium eſt, ad eſculenta, quae eis objiciuntur, non quieſcere, ſed exclamare; ſuo igitur clangore Manlium et cuſtodes excitarunt. Quamobrem nunc etiam canes apud Romanos poenas luunt quotannis, ad veteris perfidiae memoriam; anſeri vero certis diebus ſuus decernitur honor, et magna cum pompa in foro incedit.

ΚΕΦ. λγ'.

Περὶ τῆς τῶν Κυνῶν καὶ Χηνῶν φρουρᾶς τῆς ἐν τῷ Καπειωλίῳ.

Φυλάττειν δὲ ἄρα χηνῶν κύνες ἀχρειότεροι, καὶ τοῦτο καὶ ἐφώρασαν Ῥωμαῖοι· ἐπολέμουν γὰρ αὐτοῖς οἱ Κελτοὶ, καὶ πάνυ καρτερῶς, καὶ ὡσάμενοί γε αὐτοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἦσαν, καὶ ἥρηό γε ὑπ' αὐτῶν ἡ Ῥώμη πλὴν τοῦ λόφου τοῦ Καπειωλίου, ἦν γὰρ αὐτοῖς οὐκ ἐπιβατὸς ἐκ τοῦ ῥάστου. Τὰ μὲν οὖν δοκοῦντα δέξασθαι οἷά τε χωρία τοὺς ἐπιόντας, ζοὺν ἐπιβουλαῖς πέφρακτο μέν τισι ταῦτα. Ἦν δὲ ὁ χρόνος, καθ' ὃν Μάρκος Μάλλιος ὑπατεύων τὸν λόφον τὸν προειρημένον ἐγχειρισθέντα οἱ διεφύλαττεν. Οὗτός τοι καὶ τὸν ὑὸν ἀριστεύσαντα μὲν ἀνέδησε στεφάνῳ· ὅτι δὲ ἐκ τῆς αὐτοῦ μεταθεῖ τάξεως, ἀπέκτεινεν. Ἐπεὶ δὲ οἱ Κελτοὶ παντάχοθεν ἄβατα ἐθεώρουν εἶναί σφισι, τῆς νυκτὸς τὸ ἀόρατον ἔκριναν ἐλλοχήσαντες, εἶτα ἐπιθέσθαι καθεύδουσι βαθύτατα· ἔσεσθαι δὲ ἐπιβατὰ ἑαυτοῖς ἤλπισαν, καθά γε τὸ ἀφύλακτον, καὶ ἔνθα ἠρεμία ἦν, τῶν Ῥωμαίων ἀπιστευκότων μὴ ἂν ἐντεῦθεν ἐπιθήσεσθαι τοὺς Γαλάτας. Καὶ μέντοι καὶ ἐκ τούτων ἁλῶναι ἐλήφθη ἂν καὶ αὐτὸς καὶ ἡ ἄκρα τοῦ Διὸς, εἰ μὴ χῆνες παρόντες ἔτυχον· οἱ μὲν γὰρ κύνες πρὸς τὴν ῥιφθεῖσαν τροφὴν καταισιώπησαν· ἴδιον δὲ ἄρα χηνῶν πρὸς τὰ ῥιπτούμενα εἰς ἐδωδὴν σφισι βοᾶν, καὶ μὴ ἀτρεμεῖν· ὑπὲρ ἀνέσησάν τε τὸν Μάλλιον ἀνακλάγξαντες, καὶ τὴν περικειμένην φυλακήν. Ταῦτά τοι τίνυσι δίκας οἱ κύνες παρὰ Ῥωμαίοις καὶ νῦν ἀνὰ πᾶν ἔτος, προδοσίας ἀρχαίας μνήμῃ· τιμᾶται δὲ καὶ ταῖς τελουμέναις ἡμέραις, καὶ ἐν φορείῳ πρόεισιν εὖ μάλα πομπικῶς.

CAP. XXXIV.

De Animalibus, quibus diverſae nationes vario modo utuntur.

HAEC etiam non a cognitione ſcientiaque animalium abhorrent. Scythae ligni inopia, quae diis immolant, eorum oſſibus ſuccenſis coquunt. Apud Phryges, ſi quis aratorem bovem occiderit, morte mulctatur. Sagarenſes quotannis ſumma adverſus Minervam obſervantia ei celebrant camelorum certamen, ad curſum enim aptiſſimi et velociſſimi apud eos procreantur. Saracori aſinis neque ad ferenda onera utuntur, neque ad molas, ſed bellatores habent; et quemadmodum equis Graeci inſidentes, ſic aſinis hi bellica pericula ſuſtinent. Quod ſi quis aſinorum apud eos corpulentior eſſe videatur, illum Marti ſacrificant. Clearchus Peripateticus dicit ſolos de Peloponnenſibus Argivos ſerpentem non interimere; et ſi canis in forum ingrediatur certis quibuſdam diebus, quos illi ſacros agunt, et Arneidas vocant, eum interficere. In Theſſalia vero is, qui uxorem ducturus eſt, pro nuptiis ſacrificans, equum bellatorem inducit frenatum, et omnibus armis inſtructum; deinde poſtquam ſacrificium peractum ſit, et pactum cum virgine fecerit, equum uxori habenis ducendum tradit. Iam porro id quam ſignificationem habeat, Theſſalis explicandum relinquo. Tenedii olim praeſtantiſſimam gravidam vaccam Baccho alebant, et, cum peperit, tanquam ſane puerperae inſerviunt; vitulum autem recentem natum cothurnis induti immolant; ſed qui eum ſecuri percuſſit, dicis gratia lapidibus petitur, atque in mare fugit. Eretrienſes Embointho Dianae pecudes mutilas immolant.

ΚΕΦ. λδ'.

Περὶ Ζώων τῶν παρὰ διαφόροις ἔθνεσι διαφόρῳ μελερχομένων ἔθει.

ΚΑΙ ταῦτα μὲν ὑπὲρ ζώων εἰπεῖν ἔκ ἔξιν ἀπὸ μέσης. Σκῦθαι ξύλων ἀπορίᾳ, ἅτινα ἂν καλαθύσωσι, τοῖς αὐτῶν ὀχέοις ἕψουσι. Φρύγες δὲ ἐὰν παρ' αὐτοῖς τις ἀροῆρα ἀποκλείνῃ βοῦν, ἡ ζημία θάνατος αὐτῷ. Σαΐταραῖοι δὲ τῇ Ἀθηνᾷ καμήλων ἀγῶνα ὅσα ἔτη σὺν αἰδοῖ τῆ τῆς θεοῦ ἐπιτελοῦσι, γίνονται δὲ ἄρα παρ' αὐτοῖς αὗται δρομικώταται τε ἅμα καὶ ὤκισαι. Σαρακόροι δὲ ὅτε ἀχθοφόρους ὅτε ἁλοῦνας ἔχουσι τὰς ὄνους, ἀλλὰ πολεμικάς· καὶ ἐπ' αὐτῶν γε τὰς ἐνοπλίους κινδύνους ὑπομένουσιν, ὥσπερ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τῶν ἵππων. Ὅσις δ' ἄρα παρ' αὐτοῖς ὄνων ὀκωδέστερος εἶναι δοκεῖ, τοῦτον τῷ Ἄρει προσάγουσιν ἱερόν. Λέγει δὲ Κλέαρχος, ὁ ἐκ τοῦ περιπάτου, μόνους Πελοποννησίων Ἀργείους ὄφιν μὴ ἀποκλείνειν· ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις, ἃς καλοῦσιν Ἀργεῖδας οἱ αὐτοὶ, ἐὰν κύων εἰς τὴν ἀγορὰν παραβάλῃ, ἀναιροῦσιν αὐτόν. Ἐν Θετταλίᾳ δὲ ὁ μέλλων γαμεῖν, θύων τὰ γαμοδέσια, ἵππον εἰσάγει πολεμιστὴν τὸν χαλινὸν περικείμενον, καὶ τὴν ἐνόπλιον σκευὴν, καὶ ἐκείνην πᾶσαν· εἶτα ὅταν ἀπὸ τῆς ἱερουργίας γένηται, καὶ σπείσῃ τῇ νύμφῃ, τὸν ἵππον ἀπὸ τοῦ ῥυμοῦ ἀγαγὼν παραδίδωσι. Τί δὲ νοεῖ τοῦτο, Θετταλοὶ λεγέτωσαν. Τενέδιοι δὲ τῷ πάλαι ἂν ἀρίστην Διονύσῳ ἔτρεφον κύουσαν βοῦν, τεκοῦσαν δὲ ἄρα αὐτὴν οἱαδήποτε λέχω θεραπεύουσι· τὸ δὲ ἀρτιγενὲς βρέφος καλαθύουσιν, ὑποδησάντες κοθόρνους· ὅταν μὴν παλάξας αὐτὸ τῷ τελέκει λίθοις βάλλεται τῇ ὁσίᾳ, καὶ ἔσε ἐπὶ τὴν θάλατταν φεύγει. Ἐρετριεῖς δὲ τῇ Ἐμβοίνθῳ Ἀρτέμιδι κολοβὰ θύουσι.

CAP. XXXV.

Alii Canes dominorum amantes.

PRAETER ea, quae ſupra dixi, Xanthippi, cui pater fuit Ariphrus, canes domini perſtudioſos fuiſſe audio. Eo enim tempore, cum ingenti bello Perſarum in Graeciam exardeſcente, Athenienſes oraculi juſſu, relicta patria, in claſſem demigrarunt; tum hujuſce, quem modo nominavi, canes una cum domino tranſmittente ipſi ex Attica in Salamina natando trajecerunt. Haec referunt Ariſtoteles et Philochorus.

CAP. XXXVI.

De aqua in Crathide fluvio, et quemadmodum ejus potu Pecora albeſcant; item de Bubus in Euboea.

CONFLVENTEM candidi coloris efficientem Crathis fluvius emittit. Nam ovillum et bubulum pecus, et omnis grex quadrupes, ſicut Theophraſtus ait, ex eo bibens de nigro rufove albus fit. Boves quoque in Euboea fere omnes albi naſcuntur, quare et ἀργιβόειον [albis bobus gaudentem] poetae Euboeam cognominant.

CAP. XXXVII.

De Gallo, qui vini miniſtrum amavit; itemque de Graculo et Apibus.

PHILO dicit eum, qui Nicomedi Bithyniae regi pocula adminiſtraret, a gallinaceo, Centauro nomine, adamatum fuiſſe. Tum graculo formoſus puer in amore fuit; tum etiam apes amatorio adfectu flagrare audio, quamvis earum plurimae a libidine ſint alienae.

CAP.

ΚΕΦ. λέ.

Κύνες ἕτεροι φιλοδέσποτοι.

Πέπυσμαι δὲ πρὸς τοῖς ἤδη μοι προειρημένοις κύνας γενέσθαι φιλοδεσπότους, ὡς Ξανθίππῳ τῷ Ἀρίφρονος. Μειοιχιζομένων γὰρ τῶν Ἀθηναίων ἐς τὰς ναῦς, ἡνίκα τῷ χρόνῳ ὁ Πέρσης τὸν μέγαν πόλεμον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐξῆψε, καὶ ἔλεγον οἱ χρησμοὶ λῷον εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις τὴν μὲν πατρίδα ἀπολιπεῖν, ἐπιβῆναι δὲ τῶν τριήρων· ἔνθα οἱ κύνες τῷ προειρημένῳ ὑπελείφθησαν, ἀλλὰ συμμετώκισαν τῷ Ξανθίππῳ, καὶ διανηξάμενοι ἐς τὴν Σαλαμῖνα ἀπέβησαν. Λέγεται δὲ ἄρα ταῦτα Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος.

ΚΕΦ. λς.

Περὶ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐν τῷ Κράθει, καὶ ὡς λευκαίνει τὰ Θρέμματα· καὶ περὶ τῶν Βοῶν τῶν ἐν Εὐβοίᾳ.

Τὸ ὕδωρ ὁ Κρᾶθις λευκῆς χρόας ποιητικὸν μεθίησι ποταμὸς ὤν. Τὰ γοῦν πρόβατα ποιότατα αὐτοῦ, καὶ οἱ βόες, καὶ πᾶσα ἡ τετράπους ἀγέλη, καθά φησι Θεόφραστος, λευκὰ ἐκ μελάνων ἐγένετο ἢ πυρρῶν. Καὶ ἐν Εὐβοίᾳ δὲ οἱ βόες λευκοὶ τίκτονται σχεδὸν πάντες, ἔνθεν καὶ ἀργιβόειον ἐκάλεσαν οἱ ποιηταὶ τὴν Εὔβοιαν.

ΚΕΦ. λζ.

Περὶ Ἀλεκτρυόνος, ὃς ἠράσθη τοῦ οἰνοχόου· καὶ περὶ Κολοιοῦ τε καὶ Μελισσῶν.

Οἰνοχόος βασιλικός, καὶ ἦν ὁ βασιλεὺς Νικομήδης ὁ Βιθυνῶν, ἀλεκτρυὼν ἠράσθη, Κέναυρος ὄνομα· καὶ λέγει Φίλων τοῦτο. Ἠράσθη δὲ ἄρα καὶ κολοιὸς ὡραίου παιδός· καὶ μελίττας δέ τινας ἐρωτικὰς εἶναι πέπυσμαι, εἰ καὶ αἱ πλείους σωφρονοῦσι.

ΚΕΦ.

CAP. XXXVIII.

De Sphinge et Sue alato.

SPHINGEM, quicunque vel picturae vel plasticae operam dant, fingere alatam solent. Ceterum apud Clazomenios suem alatum exortum fuisse audio, qui Clazomenios agros vastaret; quod quidem ipsum in libro De Clazomeniorum finibus Artemon confirmavit, unde illic locus decantatus *Sus alatus* nominatur. Id quod si cuipiam fabula videatur, non prohibeo; ego, quod de animali dictum ab aliis non ignorabam, non invitus retuli.

CAP. XXXIX.

De Dracone et Ophiogenis.

HALIAE Sybaridis filiae, cum in Phrygia lucum Dianae ingressa esset, draco quidam sacer conspectu praegrandis apparuit, et cum ea coivit; unde Ophiogenae dicti primam sui generis originem trahunt.

CAP. XL.

Quaenam Animalia a quibus cultu vel honore afficiantur.

LVPVM Delphi colunt, Samii ovem venerantur, leaenam Ampraciotae; causas autem, quamobrem hujusmodi bestias divini cultus honore prosequantur, non alienum est explicare. Delphis aurum sacrum furto direptum, et in Parnasso defossum, sicut dicit Polemon, investigavit lupus; Samiis item aurum furto sublatum ovis invenit; quare Mandrabolus Samius Iunoni ovem consecravit, ut Aristoteles tradit. Ampraciotae leaenam, quod tyrannum ipsorum Phaylum dilacerasset, idcirco ut suae libertatis vindicem

ΚΕΦ. λή.

Περὶ Σφιγὸς καὶ τῆς ωτερωτῆς Ὑός.

ΤΗΝ Σφίγγα ὑπόπτερον γράφουσί τε καὶ ωλάττουσι πᾶν ὅσον περὶ χειρουργίας Σπουδαῖον καὶ ωεπονημένον. Ἀκούω δὲ ἐν Κλαζομενίοις Ζῶν γενέσθαι ωτηνὸν, ἥπερ ἓν ἐλυμαίνετο τὴν χώραν τοῖς Κλαζομενίοις· καὶ λέγει τοῦτο Ἀρτέμων ἐν τοῖς Ὄροις τοῖς Κλαζομενίων, ἔνθεν τοι καὶ χῶρος ἐκεῖ κέκληται, ὑὸς ωτερωτὴς ὀνομαζόμενός τε καὶ ᾀδόμενος. Τοῦτο δὲ εἴ τῳ δοκεῖ μῦθος εἶναι, δοκείτω· ἐμὲ δ' ὧν περὶ ζώου λεχθὲν, καὶ μὴ λαθὸν, οὐκ ἐλύπησεν εἰρημένον.

ΚΕΦ. λθ'.

Περὶ Δράκοντος καὶ τῶν καλουμένων Ὀφιογενῶν.

ΑΛΙᾼ τῇ Συβάρεως ωεριοίκησις εἰς ἄλσος Ἀρτέμιδος, ἦν δὲ ἐν Φρυγίᾳ τὸ ἄλσος, δράκων ἐπεφάνη θεῖος, μέγιστος τὴν ὄψιν, καὶ ὡμίλησεν αὐτῇ· καὶ ἐντεῦθεν οἱ καλούμενοι Ὀφιογενεῖς τῆς Σπορᾶς τῆς ωρώτης ὑπῆρξαν.

ΚΕΦ. μ'.

Τίνα ωαρὰ τίσι τιμᾶται Ζῶα.

ΤΙμῶσι δὲ ἄρα Δελφοὶ μὲν λύκον, Σάμιοι δὲ πρόβατον, Ἀμπρακιῶταί γε μὴν τὸ ζῶον τὴν λέαιναν· τὰ δὲ αἴτια τῆς ἑκάστου τιμῆς εἰπεῖν οὐκ ἔστιν ἔξω τῆσδε τῆς Σπουδῆς. Δελφοῖς μὲν χρυσίον ἱερὸν Σεσυλημένον, καὶ ἐν τῷ Παρνασσῷ καλοφωρυσμένον, ἀνίχνευσεν ὁ λύκος· Σαμίοις δὲ καὶ αὐτοῖς τοιοῦτο χρυσίον κλαπὲν ωρόβατον ἀνεῦρε, καὶ ἐντεῦθεν Μανδράβολος ὁ Σάμιος τῇ Ἥρᾳ ωρόβατον ἀνάθημα ἀνῆψε· καὶ τὸ μὲν Πολέμων λέγει τὸ πρότερον, τὸ δὲ Ἀριστέλης τὸ δεύτερον. Ἀμπρακιῶται δὲ, ἐπεὶ τὸν τύραννον αὐτῶν Φαύλον διεσπά-

vindicem ſumma religione colunt. Miltiades tres equas, Olympiae victrices, ſepulturae honore in Ceramico affecit. Evagoras Lacon itidem Olympionicas equos ad ſepulturam magnifice dedit.

CAP. XLI.

De Ceiis, Teſtudinibus, et Crocodilis in Gange.

GANGES Indiae fluvius, initium ducens a fontibus, cum per ſe fluit, et nondum ad alios admiſtus eſt, altitudine eſt viginti paſſuum, latitudine vero octoginta ſtadiorum; cum vero jam alii in eum influxerint, altus ſexagenos paſſus profluit, dilatatur autem et diffunditur in quadringenta ſtadia. Inſulas Leſbo Cyrnove majores efficit; et cete procreat, quorum adeps unguentorum uſum praeſtat. In eo etiam teſtudines naſcuntur, quarum teſta non minori magnitudine ſit, quam dolium capax viginti amphorarum. Idem crocodilorum genera duo educat; quorum alteri nihil nocent, alteri inexorabili atque immiſericordi in quidlibet voragine carnivori ſunt; in eorum ſummo roſtro quiddam, ſimiliter ut in ceraſtis [ſerpentibus] eminet. His adminiſtris ad maleficos puniendos Indi utuntur; nam eoſdem criminum graviſſimorum damnatos illis objiciunt, neque carnifice egent.

CAP. XLII.

Quibus eſcis quidam marini Piſces capiantur.

PISCATIONIS marinae periti, ut auctor eſt Leonides, ſcaris eſcam demittunt coriandrum et carton, ſic enim facile et nullo negotio capiuntur; ſcarus enim his condimentis, ceu praeſtigiis quibuſdam, allicitur. At betarum foliis mulli capiuntur; nam hoc olere gaudet hic piſcis, eoque facile ineſcatus capitur.

CAP.

διεσπάσαλο λέαινα, τιμῶσι τὸ ζῶον αἴτιον αὐτοῖς ἐλευθερίας γεγενημένον. Μιλτιάδης δὲ τὰς ἵππους τὰς τρεῖς Ὀλύμπια ἀνελομένας ἔθαψεν ἐν Κεραμεικῷ. Καὶ Εὐαγόρας δὲ ὁ Λάκων καὶ ἐκεῖνος Ὀλυμπιονίκεις ἵππους ἔθαψε μεγαλοπρεπῶς.

ΚΕΦ. μά.

Περὶ τῶν ἐν Γάγῃ Κητῶν, Χελωνῶν τε, καὶ Κροκοδείλων.

Ο Γάγης ὁ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ῥέων, ὑπαρχόμενος μὲν ἐκ τῶν πηγῶν βαθύς ἐσι εἰς ὀργυὰς εἴκοσι, πλατὺς δὲ εἰς ὀγδοήκονλα σαδίους, ἔτι γὰρ αὐθιγενεῖ τῷ ὕδατι πρόεισι, καὶ ἀμιγεῖ πρὸς ἕτερον· προϊὼν δὲ, τῶν ἄλλων εἰς αὐτὸν ἐμπιπλόντων καὶ ἀνακοινωμένων οἱ τὸ ὕδωρ, εἰς βάθος μὲν ἥκει καὶ ἑξήκονλα ὀργυῶν, πλαλύνεται δὲ καὶ ὑπερεκχεῖται εἰς σαδίους τετρακοσίους. Καὶ ἔχει νήσους Λέσβου τε καὶ Κύρνου μείζονας· καὶ τρέφει κήτη, καὶ ἐκ τῆς τούτων πιμελῆς ἅλιφα ἐργάζονται. Εἰσὶ δὲ ἐν αὐτῷ καὶ χελῶναι, καὶ αὐταῖς τὸ χελώνειον πιθάκνης καὶ εἴκοσιν ἀμφορέας δεχομένης ὃ μεῖόν ἐσι. Κροκοδείλων δὲ παιδεύει διπλᾶ γένη· καὶ τὰ μὲν αὐτῶν ἤκιστα βλάπτει, τὰ δὲ παμβορώτατα Σαρκῶν ἐσθίει καὶ ἀφειδέστατα· καὶ ἔχουσιν ἐπ' ἄκρου τοῦ ῥύγχους ἔξοχὴν, ὡς κεράστου. Τούτοις καὶ πρὸς τὰς τῶν χαλκέων τιμωρίας ὑπηρέταις χρῶνται· τοὺς γὰρ ἐν τοῖς μεγίστοις τῶν ἀδικημάτων ἁλωκότας ῥίπτουσιν αὐτοῖς, καὶ δημίου δέονται ἤκιστα.

ΚΕΦ. μβ'.

Τίνα τίσιν ἁλίσκεται τῶν Θαλαττίων.

Δελεαρ καθιᾶσιν οἱ Σοφοὶ τὰ Θαλάττια τοῖς μὲν Σκάροις, ὡς Λεωνίδης φησὶ, κορίαννα καὶ κάρτα, καὶ ἔστιν εὑθήρατα ταῦτα καὶ ἑλεῖν ῥᾴστα· προσνεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ Σκάρος γοητευόμενος, ὥσπερ ἡδύσμασι. Φύλλα δὲ τευτλίων αἱρεῖ τὰς τρίγλας, χαίρει γὰρ τῷδε τῷ λαχάνῳ τὸ ζῶον, καὶ δι' αὐτοῦ ἁλίσκεταί τε καὶ δουλοῦται ἅπασα.

CAP. XLIII.

Piſcationis modi diverſi.

PISCATIONIS modi quatuor traduntur; fit enim vel reti, vel conto, vel naſſa, vel hamo. Ea, quae retibus utitur, praecipue ditare piſcatores poteſt propter copioſam capturam, qua piſces pariter plurimi, ut occupatis hoſtium caſtris captivi, in eorum poteſtatem veniunt. Supellectilem vero requirit variam; ut ſunt funes, fila alba et nigra, cyperus, ſuber, plumbum, picea, lora, rhus, lapis, byblus ſive papyrus, cornua, navis ſex remorum, axis, ſcytalides [ſive bacilli teretes,] cottana, tympanum, ferrum, ligna, pix. Incidunt autem in ea diverſa genera piſcium, et varii multique eorum greges. Quae vero per contum piſcatio fit, inter ceteras ſtrenuiſſima eſt, et piſcatore opus habet robuſtiſſimo. Ad eam requiruntur pertica recta oleagina, et funes e ſparto contexti, et taedae vel faces de pinu perquam reſinoſa, item navis parva, et remiges aſſidui validique brachiis. At naſſarum uſus, prae ceteris inſidioſus atque doloſus, ingenuos homines minime decere videtur. Adhibentur holoſchoeni juncorum generis non madidi, vimen, lapis qui facile manibus tractetur, alga marina, funes, coma cupreſſi, ſuber, ligna, eſca, et navis parva. Porro ea, quae hamis fit piſcatio, ut callidiſſima eſt, ita liberis hominibus inprimis decora. Opus autem habet pilis equinis, albis, nigris, ruffis, et ad canum colorem vergentibus, ceteris qui tinguntur inferunt albos vel purpureos; reliquos omnes improbant; aprorum etiam ſetis rigidis utuntur; et linis ſeu filis, et aere multo, plumboque, et e ſparto funiculis, et pennis, praecipue albis aut nigris et variis. Sunt ex piſcatoribus, qui etiam lanis utantur puniceis vel purpureis, et ſuberibus, et lignis; ferroque, et aliis rebus indigeant, et inter illas arundinibus rectis proceriſque,

ΚΕΦ. μγ'.

Ἐνύδρων θήρας διαφοραί.

ΕΝύδρων δὲ θήρας διαφοραὶ δ', φασί· δικτυία, κόπωσις, καὶ κυρτία, καὶ ἀγκιστρία προσέτι. Καὶ ἡ μὲν δικτυία πλατοφόρος, καὶ ἔοικεν ἁλισκομένῳ στρατοπέδῳ, καὶ αἱρεμένοις αἰχμαλώτοις τισί. Καὶ δεῖται χορηγίας ποικίλης· οἷον σπάρτου, καὶ λίνου λευκοῦ, καὶ μέλανος ἄλλου, καὶ κυπέρου, καὶ φελλῶν, μολίβδου τε, καὶ πίτυος, καὶ ἱμάντων, καὶ ῥοῦ, καὶ λίθου, καὶ βύβλου, καὶ κεράτων, καὶ νεὼς ἐξήρους, ἄξονός τε, καὶ σκυταλίδων, καὶ κοττάνης, καὶ τυμπάνου, καὶ σιδήρου, καὶ ξύλων, καὶ πίτης. Ἐμπίπτει δὲ γένη τε ἰχθύων διάφορα, καὶ ἀγέλαι ποικίλαι τε καὶ πολλαί. Ἡ δὲ διακόντωσίς ἐστι μὲν τῶν ἄλλων ἀνδρειοτάτη, καὶ δεῖται θηρατοῦ ῥωμαλεωτάτου. Παρεῖναι δὲ δεῖ κάμακα ὀρθὴν ἐλαίαν, καὶ σχοινία σπάρτινα, πυρία τε πεύκης τῆς λιπαρωτάτης, νεὼς μικρᾶς, ἐρετῶν σκυλόνων καὶ βραχίονας ἀγαθῶν. Ἡ δὲ κυρτία δολερωτάτη θήρα καὶ ἐπισκυλοτάτη δεινῶς ἐστι, καὶ ἐλευθέροις πρέπειν δοκεῖ ἥκιστα. Δεῖται δὲ ὁλοσχοίνων τε ἀβρόχων, καὶ λύγου, καὶ χερμάδος, καὶ ἄνεων, καὶ λίθου, καὶ φύκους θαλασσίου, σχοίνων τε, καὶ κυπαρίττου κόμης, καὶ φελλῶν, καὶ ξύλων, καὶ δελέατος, καὶ νεὼς μικρᾶς. Ἡ δὲ ἀγκιστρία σοφωτάτη ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐλευθέροις πρεπωδεστάτη. Δεῖται γὰρ ἱππείων τριχῶν, τὰς χρόας καὶ λευκὰς, καὶ μελαίνας, καὶ πυῤῥὰς, καὶ μεσαιπολίου, τῶν δὲ βαπτομένων ἐγχρίνουσι τὰς λευκὰς, ἢ τὰς ἁλιπορφύρου, αἱ γὰρ ἄλλαι πᾶσαι πονηραί, φασί· χρῶνται δὲ καὶ τῶν ἀγρίων σκυῶν ταῖς θριξὶ ταῖς ὀρθαῖς, καὶ πετρίνθῳ δὲ, καὶ χαλκῷ πολείσῳ, καὶ μολίβδῳ, καὶ σπαρτίναις, καὶ πτεροῖς, μάλιστα μὲν λευκοῖς ἢ μέλασι καὶ ποικίλοις. Χρῶνται γε μὴν οἱ ἁλιεῖς καὶ φοινικοῖς ἐρίοις καὶ ἀλουργέσι, καὶ φελλοῖς, καὶ ξύλοις· καὶ σιδήρου, καὶ ἄλλων δεόνται, ἐν δὲ τοῖς καὶ καλάμων εὐφυῶν, καὶ ἀβρόχων, καὶ ὁλο-

nec madidis, holoſchoenis vero madefactis, et ferula raſa, et virga de corno arbore, et caprae cornibus, et corio. Alii enim piſces aliis iſtorum capiuntur, ut jam ſupra explicatum eſt.

CAP. XLIV.

De Indicis Elephantis et Equis Libycis.

DVAE hae narrationes, quarum una Indica eſt, altera Libyca, generatim utique inter ſe differunt; illa autem, quae regioni ſuae peculiaria eſſe utraque perhibet, haec ſunt. Si Indicus elephantus robore aetatis confirmatus capiatur, ex feritate aegre traducitur ad manſuetudinem, et quod deſiderio libertatis teneatur, ideo caedes molitur; ac ſi vinculis devinciatur et conſtringatur, magis incitatur animo, neque ullam ſervitutem perpetitur. At enim Indi variis et multiplicibus cibariorum illecebris ventrem implere, eumque delinire ſtudent; ille tamen nihil de acerbitate ſua remittens, nihilque ab iis blanditiis miteſcens, iis praeclare contemptis, pergit iiſdem infeſtus eſſe. Quid igitur ii comminiſcuntur, et machinantur? Inſtrumento quodam muſico, quod ſcindapſum vocant, vernaculam cantiunculam ei canunt; is animum attendit, auremque ad audiendum erigit, et ſuavitate illius demulcetur, animi incitatio comprimitur, ac paulatim in objectum cibum reſpicit; et quamvis omnibus vinculis exſolvitur, tamen cantu devinctus non amplius ad priſtinos mores a manſuetudine deficit, et cibo libenter veluti conviva fruitur. Tibiae cantu (nam et alteram narrationem audire oportet) uſque eo capiuntur Libycae equae, ut hujus blandimentis ad homines manſueſcant ac mitigentur, et inſultare ac laedere deſinant; et quocunque eas cantiuncularum blanditiae invitaverint, eo paſtorem conſequuntur; cum ille inſiſtit, hae etiam a progrediendo ſe ſuſtinent; ac ſi cantum contentiorem ad tibiam canat, ex eo tanta voluptate adficiuntur, ut lachrymas tenere non poſſint. Harum igitur paſtores ex rododaphnes arboris ramo excavato paſtoritiam fiſtulam conficiunt,

cujus

σχοίνων βεβρεγμένων, καὶ νάρθηκος ἐξεσμένου, καὶ ῥάβδου κρανείας, καὶ χιμαίρας κεράτων, καὶ δέρματος. Ἄλλος δὲ ἄλλῳ τέτων ἰχθὺς αἱρεῖται, καὶ τάς γε θήρας ἤδη εἶπον αὐτῶν.

ΚΕΦ. μδ'.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Ἐλεφάντων, καὶ τῶν ἐν Λιβύῃ Ἵππων.

Λόγου δὲ ἄρα τώδε Ἰνδὸς καὶ Λίβυς τὸ γένος διαφόρω· ἐρεῖ δὲ ὁ μὲν Ἰνδὸς τὰ ἐπιχώρια, ὁ δὲ Λίβυς ὅσα οἶδε καὶ ἐκεῖνος· ἃ δὲ ἔν ἄδελον ἄμφω τῷ λόγῳ ἐσὶν ἐκεῖνα. Ἐν Ἰνδοῖς ἂν ἁλῷ τέλειος ἐλέφας, ἡμερωθῆναι χαλεπός ἐσι, καὶ τὴν ἐλευθερίαν σοθῶν φονᾷ· ἐὰν δὲ αὐτὸν καὶ δεσμοῖς διαλάβοις, ἔτι καὶ μᾶλλον ἐς τὸν θυμὸν ἐξάπλαι, καὶ δεσπότην οὐχ ὑπομένει. Ἀλλ' οἱ Ἰνδοὶ καὶ ταῖς τροφαῖς κολακεύσιν αὐτὸν, καὶ σοικίλοις καὶ ἐφολκοῖς δελέασι σραΰνειν σειρῶνται, σαραλιθέντες ὡς σληρῶν τὴν γασέρα, καὶ θέλγειν τὸν θυμόν· ὁ δὲ ἄχθεται αὐτοῖς, καὶ ὑπερορᾷ. Τί ἔν ἐκεῖνοι καλασοφίζονται, καὶ δρῶσιν; Μῆσαν αὐτοῖς σροσάδσιν ἐπιχώριον, καὶ καλάδσιν αὐτὸς ὀργάνῳ τινὶ, καὶ τέτῳ ζυνήθει, καλεῖται Σκινδαψὸς τὸ ὄργανον· ὁ δὲ ὑπέχει τὰ ὦτα καὶ θέλγεται, καὶ ἡ μὲν ὀργὴ σραΰνεται, ὁ δὲ θυμὸς ὑποσέλλεταί τε καὶ θόρνυται, καὶ μικρὰ δὲ καὶ εἰς τὴν τροφὴν ὁρᾷ· εἶτα ἀφεῖται μὲν τῶν δεσμῶν, μένει δὲ τῇ μέσῃ δεδεμένος, καὶ δειπνεῖ σροθύμως ἀδρὸς δαιτυμὼν καταδεδεμένος, σόθῳ γὰρ τῶ μέλος οὐκ ἂν ἔτι ἀποσαίη. Διβύων δὲ ἵπποι (δεῖ γὰρ ἀκῦσαι καὶ τὸν λόγον τὸν ἕτερον) ἐς τοσῶτον αὐτὰς αἱρεῖ ἡ αὔλησις, σραύνονται τε καὶ ἡμερῦνται, καὶ ὑπολήγσι μὲν τῶ ὑβρίζειν τε καὶ χαίρᾳν· ἕπονται δὲ τῷ νομεῖ, ὅπη ἂν αὐτὰς τὸ μέλος ἐπάγῃ· ἐπισάντος δὲ, καὶ ἐκεῖναι ἐφίσανται· ἐὰν δὲ σαραλείνῃ εἰς τὸ αὔλημα, λείβεται δάκρυα ὑφ' ἡδονῆς αὐταῖς. Οἱ μὲν ἔν βυκόλοι τῶν ἵππων ῥοδοδάφνης χλάδον κοιλάναντες καὶ ἐργασάμενοι αὐλὸν, καὶ εἰς αὐτὸν ἐμπνέοντες,

cujus ſonoro inflatu armentum antegredientes demulcent. Euripides dicit, paſtores hymenaeos ad tibiam cantantes ad venerem equas incitare, atque etiam equos ad ineundas feminas incendere. Ad hunc igitur modum equinae nuptiae initiantur, ut nuptiale carmen tibia praecinat.

CAP. XLV.

De Delphinorum muſices amore.

DELPHINORVM genus quantopere cantu et tibiis delectetur, luculentum Arionis Methymnaei hiſtoria nobis teſtimonium fuerit; quam et ſtatua ejus in Taenaro, et ſubſcriptum epigramma repraeſentant, hoc videlicet diſtichon:

E pelago ſervavit Ariona Cyclone natum
Delphinus vector, diis ducibus, Siculo.

Ceterum hymnus, quo ſe Arion gratum Neptuno declarare, et ſimul delphinorum in muſicam ſtudium teſtari voluit, tanquam et illis mercedem pro ſe ſervato et ſuperſtite exſolvens, ab eo conditus ejuſmodi eſt:

Neptune deum maxime,
Qui rex maris profundi
Tridente clarus aureo
Complecteris undique terram:
Te branchiis et pinnis
Inſigne piſcium genus
Mutae colunt natantes:
Prae ceteris te pandi
Circumnatant delphines,
Canes marini, et errant
Iuxta, leveſque ſaliunt;
Quandoque et inſtar jaculi
Vibrant ſeipſos eminus
Pernicitate mira,

Cervice

πνέονλες, εἶτα ὕτω τροειρημένων καλαυλῆσιν. Λέγει δὲ Εὐριπίδης καὶ τοιμνίτας τινὰς ὑμεναίους· ἔσι δὲ ἄρα τῦτο αὔλημα, ὅπερ ἦν τὰς μὲν ἵππυς τὰς θηλείας εἰς ἔρωλα ἐμβάλλει, καὶ οἶσρον ἀφροδίσιον· τὰς δὲ ἄῤῥενας μίγνυσθαι αὐταῖς ἐκμαίνει. Τελεῦλαι μὲν ἱππικοὶ γάμοι τὸν τρόπον τῦτον, καὶ ἔοικεν ὑμέναιον ᾄδειν τὸ αὔλημα.

ΚΕΦ. μέ.

Περὶ τῆς τῶν Δελφίνων φιλομυσίας.

Το τῶν δελφίνων φῦλον, ὡς εἰσι φιλῳδοί τε καὶ φίλαυλοι, τεκμηριῶσαι ἱκανὸς καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος, ἔκ τε τῦ ἀγάλματος τῦ ἐπὶ Ταινάρῳ, καὶ τῦ ὑπ' αὐτῦ γραφέντος ἐπιγράμματος· ἔσι δὲ τὸ ἐπίγραμμα·

Ἀθανάτων πομπαῖσιν Ἀρίονα Κύκλοπος υἱὸν,
Ἐκ Σικελῆ πελάγυς ζῶσεν ὄχημα τόδε.

Ὕμνον χαριςήριον τῷ Ποσειδῶνι, καὶ μάρλυρα τῆς τῶν δελφίνων φιλομυσίας, οἱονεὶ καὶ τύτοις ζωάγρια ἐκλίνων, ὁ Ἀρίων ἔγραψε· καὶ ἔσιν ὁ ὕμνος ὅτος·

Ὕψισε θεῶν πόντιε,
Χρυσοτρίαινε Πόσειδον,
Γαιήοχ', ἐκυμονάλμαν·
Βράγχιοι περὶ δέ σε πλωτοὶ θῆρες
Χορεύσιν ἐν κύκλῳ,
Κήφοισι ποδῶν ῥίμμασιν
Ἑλαφρὰ ἀναπαλλόμενοι·
Σεισμοὶ φριξαύχενες
Ὠκυδρόμοι Σκύλακες,
Φιλόμυσοι δελφῖνες,

Ἔναλε

Cervice rigidi recta;
Oblectat hoſce muſica;
Amant eos Nereides
Suum pecus puellae,
Quas Amphitrite peperit.
Vos me vagantem Siculo
In aequore ad Tenarium
Litus tuliſtis equitem,
Vectumque dorſis veſtris;
Veſter chorus me placide,
Non pervium mortalibus,
Longe ſalum lateque
Sulcans natando eduxit;
In quod viri me nautae
Dejecerant e navi
Curva, marina, perfidi.

Ergo etiam alia, quae praediximus, et muſicae ſtudium in delphinis laudari convenit.

CAP. XLVI.

Apri et Cervi quomodo muſica capiantur.

TYRRHENORVM ſermone pervagatum eſt apros et cervos apud eos, cum retibus et canibus, ut venandi ſane uſus ferre ſolet, tum multo maxime muſicae adjumento capi; quod quidem ipſum quemadmodum fiat, jam porro dicam. Circumjectis retibus, et ceteris inſtrumentis idoneis ad faciendas beſtiis inſidias collocatis, homo tibia canendi bene peritus, quoad ejus fieri poteſt, omnem cantus contentionem remittit et relaxat, et quidlibet ad canendum ſuave praeclare uſurpat; et ſenſim pedetentimque progrediente illo, in montium vertices et convalles, et denſa frutetis loca, atque, ut brevi explicem, in omnia luſtra ferarum

Ἔναλα θρέμματα χερᾶν
Νηρηίδων θεᾶν,
Ἃς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα.
Οἵ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ
Ταιναρίαν ἀκτὰν ἐπορεύσατε
Πλαζόμενον Σικελῷ ἐνὶ πόντῳ,
Κυρτοῖσι νώτοις χορεύοντες,
Ἄλοκα Νηρείας πλακὸς
Τέμνοντες, ἀσιδῆ πόρον·
Φῶτες δ' ἕλιοί με ἀπὸ ἁλιπλόου
Γλαφυρᾶς νεὼς εἰς οἶδμα
Ἁλιπόρφυρον λίμνας ῥίψαν.

Ἴδιον μὲν δήπου δελφίνων, πρὸς τοῖς ἄνω λεχθεῖσι, καὶ τὸ φιλόμουσον.

ΚΕΦ. μέ.

Πῶς ἄρα τὰ ζῶα ἁλίσκεται ὑπὸ μουσικῆς, Σύες τε καὶ Ἔλαφοι.

Λόγος που διαῤῥεῖ Τυῤῥηνὸς, ὁ λέγων τοὺς ὗς τοὺς ἀγρίους, καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐλάφους, καὶ ὑπὸ δικτύων μὲν καὶ κυνῶν ἁλίσκεσθαι, ἥπερ ἦν θήρας νόμος, ζυναγωνιζομένης δ' αὐτοῖς τῆς μουσικῆς καὶ μᾶλλον· πῶς δὲ, ἤδη λέγω. Τὰ μὲν δίκτυα περιβάλλουσι, καὶ τὰ λοιπὰ θηρατρα, ὅσα ἐλλοχᾷ τὰ ζῶα· ἔστηκε δὲ ἀνὴρ αὐλῶν τεχνίτης, καὶ ὡς ὅτι μάλιστα πειρᾶται τοῦ μέλους ὑποχαλᾶν, καὶ ὅ,τι πολέ ἐστι τῆς μούσης ζύντονον ἐᾷ, πᾶν δὲ ὅτι γλύκιστον αὐλῳδίας, τοῦτο ᾄδει· ἡσυχίᾳ τε καὶ ἠρεμίᾳ ῥᾳδίως διαπορθμεύει, καὶ εἰς τὰς ἄκρας, καὶ εἰς τοὺς αὐλῶνας, καὶ εἰς τὰ δάση, καὶ εἰς ἁπάσας, ζυνελόντι εἰπεῖν, τὰς τῶν θηρίων

rarum et cubilia, tibiae cantus influit. Ac nimirum primo in eorum aures influentis ſoni inſolentia ipſos exterret; deinde cum impotenti voluptate aures tenentur, tum nullo negotio comprehenduntur, cantuſque ſuavitate permulſi et deliniti in eorum, quae procreaverint, et domeſticarum ſedium oblivionem veniunt; etiamſi ferae beſtiae non a locis, ubi verſari adſueverunt, aberrare ſolent. Sic igitur Tyrrhenae beſtiae paulatim tanquam ſuadae illecebra ducuntur, et quaſi cantu praeſtrictae in laqueos ſeſe inſerunt, quibus illaqueatae comprehenduntur.

CAP. XLVII.

Quid capti piſces, Anthiae qui appellantur, faciant.

ANTHIAE cum ſunt capti, miſerabile praebent ſpectaculum, mortemque ſuam lugere et quodammodo ſupplicare videntur, ſicut homines, qui in latrones immiſericordes et caedis avidos incurrerunt. Nonnulli autem eorum, dum aufugere nituntur, ac retibus inſultantes inſidias tranſilire conantur, trucidantur ferro; qui vero mortem evadunt, in terram antehac eis inimicam exſiliunt, atque ibidem mortem obire malunt, quam gladio perire.

AELIANI

κοίτας ϗ εὐνὰς τὸ μέλος εἰσρεῖ. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα, ϖαρ-
ιόν]ος εἰς τὰ ὦτα αὐτοῖς τῦ ἤχυ, ἐκπέπλη]ε, ϗ διὰ τὸ ἄη-
θες καί πυ ϗ δείματος ὑποπίμπλαν]αι· εἶτα ἀπρα]ῶς ϗ ἀμά-
χως αὐτὰ ἡδονὴ τῆς μύσης περιλαμβάνει, τὰ δὲ κα]ακηλέ-
μενα λήθην ἔχει ϗ ἐγόνων, ϗ οἰκιῶν, ϗ χωρίων· καί τοι φιλεῖ
τὸ θηρίον μὴ ἀπὸ τῶν Cυν]ρόφων χωρίων ϖλανᾶσθαι. Τά δ'
ἂν Τυῤῥηνὰ κατ' ὀλίγον ὥσπερ ὑπό τινος ὄπ]γος ἀναπειθόσης
ἕλκον]αι, ϗ κα]αγοη]εύον]ος τῦ μέλυς ἀφικνεῖται, ϗ ἐμπίπ]ει
ταῖς ϖάγαις τῇ μύσῃ κεχειρωμένα.

ΚΕΦ. μζ'.

Τί δρῶσιν οἱ ἰχθύες, οἱ καλύμενοι Ἀνθίαι, ἁλισκόμενοι.

ΑΝθίαι δὲ βαλλόμενοι ὅταν ἁλῶσι, οἴκλισάν εἰσι θεαμάτων,
ϗ ἀποθνήσκον]ες ἑαυ]ὺς ἐοίκασιν θρηνεῖν, ϗ τρόπον τινὰ
ἰκε]εύειν, ὡσπερῦν ἄνθρωποι λησαῖς ἐν]υχόν]ες ἀνοικλίσοις τε ϗ
φονικω]άτοις. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀποδιδράσκειν ϖειρώμενοι
εἶτα τοῖς δικ]ύοις ἐμπλάσσον]αι, ὑπεράλλεσθαι δὲ αὐτὺς ϖει-
ρωμένυς τὸν λόχον εἶτα μέντοι κα]αλαμβάνει αἰχμή· οἱ δὲ
ἀποδιδράσκον]ες τὸν θάνα]ον, ἐς τὴν τέως ϖολεμίαν ἰχθύσι
γῆν ἐξεπήδησαν, τὸ τέλος τῦ βίυ τὸ χωρὶς τῦ ξίφυς ϖροη-
ρημένοι, ϗ μάλα ἀσμένως.

AELIANI
DE
NATVRA ANIMALIVM
LIBER XIII.

CAPVT I.

De Aquila, quae Gordio regnum praeſignificavit; et de Lupo, qui Gelonem Syracuſanum ſervavit.

GORDIO filium ſuum Midam regem fore aquilam praeſignificaſſe audio, cum ea ſupra hujus caput arantis primo volaſſet, deinde totum diem in jugo ſeſſitare non prius deſtitiſſet, quam is, veſpera accedente, arationem dimiſiſſet. Lupus item maxima magnitudine cum in ludum invaſiſſet, et de manibus Gelonis Syracuſani pueri tabellam rapuiſſet, Gelon de ſede ſurgens, non quidem feram timore perterrebat, ſed acerrimo tabellae ſuae deſiderio eam inſequebatur. Poſtea autem quam hic extra tabernam ludi literarii fuiſſet, haec quidem repentina ruina corruens pueros una cum praeceptore confecit et oppreſſit, ac Gelon ſolus divinae providentiae munere ſodalibus ſuis ſuperfuit; quod ipſum, non eum a lupo occiſum, ſed potius ſervatum fuiſſe, magnam profecto admirationem habet. Non igitur rationis expertia deus negligit, imo vero cara habet, cum per illa Gordio regnum praeſignificarit, Gelonem vero ex impendente periculo ſervaverit. Ergo beſtiae etiam in amore ſunt divino numini.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΓ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ά.

Περὶ Ἀελῦ τῦ προσημήναντος Γορδίῳ τὴν βασιλείαν, καὶ Λύκου τῦ Ζώσαντος Γέλωνα τὸν Συρακόσιον.

ΑΕΤΟΝ ἀκόω Γορδίῳ τὴν τῦ παιδὸς αὐτῦ Μίδου βασιλείαν ὑποσημῆναι, ἡνίκα ἁρῦλι τῷ Γορδίῳ ἐπιπλὰς, εἶτα μέντοι καὶὰ τὸ ζύγον καθίσας, ζυνδιημέρευσεν, ἐδὲ προαπέση, πρὶν ἢ γενομένης ἑσπέρας καὶ ἐκεῖνος καλέλυσε τὴν ἄροσιν, ἐπισάντος τῦ βελῦς. Γέλωνος δὲ τῦ Συρακοσίου παιδὸς ὄντος, λύκος μέγιστος εἰσπηδήσας εἰς τὸ διδασκαλεῖον ἐξήρπασε τῶν χειρῶν τοῖς ὀδοῦσι τὴν δέλτον, καὶ ὁ Γέλων ἐξαναστὰς τῦ θάκου ἐδίωκεν αὐτὸν, τὸ μὲν θηρίον μὴ καταπλήξας, περιεχόμενος δὲ τῆς δέλτου ἰσχυρῶς. Ἐπεὶ δὲ ἔξω τῦ διδασκαλείου ἐγένετο, τὸ μὲν κατηνέχθη, καὶ τὰς παῖδας αὐτῷ διδασκάλῳ κατέλαβε, θείᾳ δὲ προμηθείᾳ ὁ Γέλων περιήει μόνος· καὶ τόγε παράδοξον, ὃν ἀπέκτεινεν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἔσωσε λύκος. Οὐκ ἀτιμασάντων τῶν θεῶν ὅσον ἐ διὰ τῶν ἀλόγων τῷ μὲν τὴν βασιλείαν προδηλῶσαι, τὸν δὲ τῦ μέλλοντος κινδύνου ζῶσαι. Ἴδιον δὲ τῶν ζώων καὶ τὸ θεοφιλές.

ΚΕΦ.

CAP. II.

De piſcatione Sargorum.

SARGOS Cares hoc modo capiunt. Cum auſter placide et mollibus auris ſpirat, et undae tranquillae leni ad litus murmure offendunt; tum piſcator non indigens arundine, juniperi alicujus vegetiſſimae virgam accipit, et extremitati ejus lineam alligat, hamoque lycoſtomum neque recentem neque plene ſalſum, ac in mare demittit; in piſcatorii autem navigii puppe ſedens, inſidias in mare demiſſas leviter movet, ſimulque ei quiete inſeſervit puer, qui probe tenens ut ſenſim pedetentimque navis impellenda ſit, ad terram verſus remigat. Tum ſargi permulti exſultantes ex ſuis latibulis proſiliunt, et ad hamum congregantur; piſcis enim jampridem occiſus, et ad capiendum divulſus, eos veluti illecebra allectat: cumque propius a terra ſunt, cibi aviditate irretiti facile comprehenduntur.

CAP. III.

Herbarum marinarum differentiae; et quod alii Piſces alias depaſcantur.

PISCES alii alia loca amant et incolunt; alii inter ſaxa morantur, in arenis alii, quidam inter herbas. Sunt enim in mari etiam herbae, ut brya, et vites, et uvae dictae, et fuci vel algae; eſt et braſſica quaedam marina, ſunt mnia, et triches. Ex his piſces alii aliam deguſtant, familiarem ſibi, et cui ſit adſuetus quiſque; nec aliam attigerit.

CAP.

ΚΕΦ. β'.

Περὶ τῆς τῶν Σαργῶν θήρας.

Οἱ Κᾶρες αἱρῶσι τὲς Σαργὲς τὸν τρόπον τῦτον. Νότῳ καταπνέοντος ἡσυχῆ, καὶ προσβάλλοντος αὔρας μαλακωτέρας, καὶ τῦ κύματος σαρεσθέντος, καὶ πρᾴως ταῖς ψάμμοις ἐπηχοῦντος, τηνικαῦτα ὁ θηρατὴς καλάμῳ μὲν ὐ δεῖται οὐδὲ ἓν, λαβὼν δὲ ἀρκεύθε ῥᾴβδον πάνυ σφόδρα ἐῤῥωμένης, ἐπ' ἄκρας αὐτῆς ἐξάπτει σειρὰν, καὶ περὶ τῷ ἀγκίστρῳ κυκλόσομον ὅλα ἡμιτάριχος, καὶ καθίησιν εἰς τὴν θάλατταν· καὶ κάθηται μὲν ἐπὶ τῇ πρύμνῃ τῆς πορθμίδος, καὶ τὸν δόλον ὑποκινεῖ, ὑπηρετεῖ δέ οἱ καὶ παῖς ἡσυχῆ, προμαθὼν τῆς ἐλάσεως τὸ σχολαῖον ἐπιτηδὲς, καὶ ὡς ἐπὶ τὴν γῆν προάγει τὸ σκάφος. Πολλοὶ δὲ οἱ Σαργοὶ παρασκιρτῶσιν ἐκ τῶν συντρόφων φωτεῶν ἀναθορόντες, ἀθροίζονται δὲ ἐπὶ τὸ ἄγκιστρον· ἄγει γὰρ αὐτὲς οἱονεὶ ἴυγξ ὁ πάλαι τεθνηκὼς μὲν, εἰς τὸ ἑλεῖν δὲ διασπασθεὶς ἰχθύς· εἶτα πλησίον τῆς γῆς γενόμενοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται, τῇ λιχνείᾳ τῆς γαστρὸς δεδεμένοι.

ΚΕΦ. γ'.

Θαλαττίας Πόας διαφοραὶ, καὶ ὅτι ἄλλος Ἰχθὺς σιτεῖται ἄλλην.

Διαφοραὶ δὲ ἰχθύων πολλαὶ, καὶ γίνονται οἱ μὲν ἐν ταῖς πέτραις, οἱ δὲ ἐν ταῖς ψάμμοις, ἄλλοι δὲ ἐν ταῖς πόαις. Καὶ γάρ τοι καὶ πόαι θαλάττιαί εἰσι, καὶ αἱ μὲν αὐτῶν καλοῦνται βρύα, αἱ δὲ ἄμπελοι, καὶ σαφυλαί τινες, καὶ φύκια ἄλλα· ἦν δὲ ἄρα θαλαττίᾳ πόας καὶ κράμβη ὄνομα, καὶ μυία καλεῖταί τινα ἐν αὐταῖς, καὶ τρίχες. Τροφὴ δὲ ἄρα τέτων ἄλλῳ ἄλλο ἦν, καὶ ὐκ ἂν πάσαιτο ἕτερον ὁ εἰθισμένος τῇ συντρόφῳ καὶ ὁμοεθνεῖ, ὡς ἂν εἴποι τις.

ΚΕΦ.

CAP. IV.

De Callionymo piſce.

De rei piſcatoriae bene peritis audire potes, ex piſcibus quendam eſſe nomine callionymum. Huic Ariſtoteles ait in dextra jecoris fibra copioſum fel ſitum eſſe, jecur autem ad laevum latus collocatum eſſe. Cui quidem rei teſtimonio eſt Menander in Meſſenia inquiens:

Facio te habere fel callionymo copioſius.

Anaxippus item in Epidicazomeno:

Me ſi moveas, et ſicut callionymi
Fervere efficias omne fel,
Nihil a xiphia cane me differre videbis.

Sunt qui eum dicant edulem, alii plerique negant. Poetae quidem ubi convivia et epulas deſcribunt, non facile ejus meminerunt, cum alioqui pleroſque, quorum uſus eſt, ſuis verſibus nominarint: ut Epicharmus in Nuptiis Iunonis, et Terra Marique, et inſuper Muſis; et Mneſimachus in Iſthmionice,

CAP. V.

De Rana marina.

Non animatos partus edit, ſed, ſimiliter ut aves, ex ſeſe rana marina ovum parit: cujus quidem foetus vel a partu recentes capite praediti ſunt tum magno tum aſpero; eamque ob rem cum quippiam metuunt, ipſa intra ſe recipere minime eſt idonea, nam illam etiam rurſus ſubeuntes exulcerant; et ſimiliter ſi vivos in lucem proferret, exeundo laederent. Non ergo vivos parit, nec foetibus bona perfugia praeſtat. Hujus ovum non naturae

ΚΕΦ. δ'.

Περὶ τῦ ἰχθύος τῦ καλυμένυ Καλλιωνύμυ.

Ἀκύσαις δ' ἂν ἁλιέων ἢ ἰχθύων τινὰ καλλιώνυμον ὕτω λεγόντων· ἢ ὑπὲρ αὐτῦ Ἀριστοτέλης λέγει, ὅτι ἄρα ἐπὶ τῦ λοβῦ τῦ δεξιῦ καθημένην ἔχει χολὴν πολλὴν, αὐτῷ δὲ τὸ ἧπαρ καλὰ τὴν λαιὰν φορεῖται πλευράν. Καὶ μαρτυρεῖ τύτοις ἢ ὁ Μένανδρος, ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ οἶμαι λέγων·

Τίθημ' ἔχειν χολήν σε καλλιωνύμυ
Πλείω.

Καὶ Ἀνάξιππος ἐν Ἐπιδικαζομένῳ·

Ἐάν με κινῆς, ἢ ποιήσῃς τὴν χολὴν
Ἅπασαν ὥσπερ καλλιωνύμυ ζέσαι,
Ὄψει διαφέρων τῦ ἐγχιφίυ κυνός.

Εἰσὶ μὲν ἓν οἱ καί φασιν αὐτὸν ἐδώδιμον, οἱ δὲ πλείυς ἀντιλέγυσιν αὐτοῖς. Οὐ ῥᾳδίως δὲ αὐτῦ μνημονεύσιν ἐν ταῖς ὑπὲρ τῶν ἰχθύων πανθοινίαις, ὧν τι ἢ ὄφελός ἐσι, ποιητῶν θεμένων ζπυδὴν εἰς μνήμην ἔνθεσμον. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Ἥρας Γάμῳ, ἢ Γῇ ἢ Θαλάσσᾳ, ἢ προσέτι Μέσαις· Μνησίμαχος δὲ ἐν τῇ Ἰσθμιονίκῃ.

ΚΕΦ. έ.

Περὶ Θαλατλίυ Βατράχυ.

Βάτραχος δὲ Θαλάττιος τίκτει καλὰ τὰς ὄρνιθας ὠὸν ἢ ἔτος, ὐ ζωογονεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ· κεφαλὴν γὰρ ἔχει ἢ τὰ ἀρτιγενῆ, μεγάλην τε ἅμα ἢ τραχεῖαν· ἢ διὰ ταῦτα ὑποδέξασθαι τὰ βρέφη δείσανλα ἧκισός ἐσι, ἑλκῦσι γὰρ αὐτὸν ἢ κακῶς εἰσπίπλονλα τὴν αὖθις· ἀλλὰ ἢ τικτόμενα ἂν ἢ ἐξιόνλα εἰργάζελο παραπλήσια. Οὔτε ἓν εὐώδινες εἰς ζώων γένεσίν εἰσιν, ὅτε μὴν κρησφύγηλα τοῖς ἐγγόνοις ἀγαθοί. Ὧν δὲ τὴν

turae ovatae ſpeciem ſimilitudinemque proprie gerit, cum ſit ſquamoſum, aſperum, et ad tactum reſiſtens et durum.

CAP. VI.

Quod Polypi ad maximam magnitudinem procedant, et difficulter capiantur.

TEMPORIS longinquitate polypi adeo magni evadunt, ut ad ceti magnitudinem accedant, cetaceique generis numerum obtineant. Puteolis oppido Italiae auditum eſt polypum, cum ad inuſitatam corporis molem excreviſſet, ſpreto et neglecto maritimo victu, in continentem proceſſiſſe, et terrena quaedam depraedatum eſſe; et cum per ſubterraneum ſpecum, Puteolanas ſordes in mare tranſmittentem, natando in maritimam domum adſcendiſſet, ubi mercatorum ex Iberia res ſalſamentaque in magnis vaſis eſſent, brachiorum circumplexione vaſa primo ſtricte comprimentem confregiſſe, deinde ſalſamenta depopulatum fuiſſe. Mercatores vero ingreſſos, ubi dolia diſrupta inſpexiſſent, et permagnum earum rerum, quas navi advexiſſent, numerum exhauſtum deprehendiſſent, ſtupuiſſe; ac nimirum cum ab inſidiis fores integras, tecta ab omni irruptione intacta, parietes non perfoſſos intuerentur, quiſnam populator fuiſſet, nulla conjectura adſequi potuiſſe; at enim cum reliquias conditorum piſcium a non vocato conviva relictas animadverterent, eos conſtituiſſe ex domeſticis audaciſſimum armatum intus in inſidiis ponendum eſſe. Polypum vero noctu ad adſuetas epulas adrepentem revertiſſe; et tanquam athleta adverſarium ſtrictiſſime correptum ſuffocat, ſic flagellis vaſa circumplicantem facillime perfregiſſe praedonem, ut ita dicam, polypum. Eum porro, qui inſidias moliretur, etiamſi lunae fulgore domus illuſtraretur, omniaque conſpicua eſſent, non tamen, quoniam ſolus eſſet, beſtiae tantae metu perterritum, hanc aggreſſum fuiſſe, ſed mane mercatoribus

φύσιν ἢ ἰδιότητα ἔχ ὁμολογεῖ τὸ τῶν βατραχων, τραχὺ δέ ἐςι κὴ ἐκεῖνο, κὴ ἔχει φολίδας, κὴ προσαψαμένῳ φανεῖταί σοι ἀνῤίτυπον.

ΚΕΦ. ς΄.

Ὅτι μέγιςοι γίνονται οἱ Πολύποδες, κὴ αἱρεθῆναι δυσκαταγώνιςοι.

Οἱ πολύποδες κὴ αὐτοὶ χρόνῳ γίνονται μέγιςοι, κὴ εἰς κήτη προχωρῶσι, κὴ ἐναριθμῆσθαι ἐν αὐτοῖς κὴ ἔτοι. Ἀκέω γῶν ἐν Δικαιαρχίᾳ τῇ Ἰταλικῇ πολύπων εἰς ὄγκου ςώματος ὑπερήφανον προελθόντα, τὴν μὲν ἐν τῇ θαλάττῃ τροφὴν, κὴ τὰς ἐκεῖθεν νομὰς ἀτιμάσαι, κὴ ὑπερφρονῆσαι αὐτῶν, προΐει δὲ ἄρα ἔτος κὴ εἰς τὴν γῆν, κὴ ἐλπίζετο κὴ τῶν χερσαίων ἔσεσθαι· ἐκῶν κὴ διά τινος ὑπονόμου κρυπτῆς, ἐκβάλλοντος εἰς τὴν θάλατταν τὰ ἐκ τῆς πόλεως τῆς προειρημένης ῥυπαρὰ, εἰσνέων, κὴ ἀνιὼν εἰς οἰκόν τινα πάραλον, ἔνθα ἦν ἐμπόρων Ἰβηρικὸς φόρτος, κὴ ταρίχη τὰ ἐκεῖθεν ἐν ςκεύεσιν ἀδροῖς, εἶτα τὰς πλεκτάνας περιχέων, κὴ ςφίγγων τὸν κέραμον, ἐῤῥήγνυτο τὰ ἀγγεῖα, κὴ καταδαίνυτο τὰ ταρίχη. Οἱ δὲ εἰσιόντες, ὡς ἑώρων τὰ ὄςρακα, πολὺν δὲ τῆς φόρτου ἀριθμὸν ἀφανῆ καταλάμβανον, ἐξεπλήττοντο· κὴ τίς ἦν ὁ κεραΐζων αὐτὰς, ςυμβαλεῖν ἔκ εἶχον, τῶν μὲν θυρῶν ἀνεπιβλεύτων βλεπομένων, τῆς δὲ ὀρόφου ὄντος ἀσινοῦς, κὴ τῶν τοίχων μὴ διεσκαμμένων· ἐωρᾶτο δὲ κὴ τῶν ἰχθύων τῶν ταρίχων λείψανα ἀπολειφθέντα ὑπὸ τῆς ἀκλήτου δαιτυμόνος, ἔκριναν δέ τινα τῶν οἰκείων μάλιςα εὐτολμότατον ἔνδον ὡπλισμένον καταλιπεῖν ἐλλοχῶντα. Νύκτωρ ὧν ἐπὶ τὴν ςυνήθη δαῖτα ὁ πολύπους ἀνέρπει, κὴ περιχυθεὶς τοῖς ςκεύεσιν, ὥσπερ εἰς πύγμα ἀθλητὴς, ςυλλαβῶν τὸν ἀντίπαλον ἐγκρατῶς τε κὴ μάλα εὐλαβῶς, εἶτα ςυνέτριβε τὸν κέραμον λῃςὴς, ὡς εἰπεῖν, ὁ πολύπους ἔῤῥα. Ἦν δὲ διχόμηνος, κὴ καταλάμπετο ὁ οἶκος, κὴ πάντα ἦν εὐσύνοπτα· ὁ δὲ ἔκ ἐπεχείρει μόνος, δείσας τὸν θῆρα, κὴ γὰρ μόνου μείζων ὁ ἐχθρὸς ἦν, περιηγεῖ-

toribus totam rem explicaſſe; quod quidem ipſum ii audientes ei fidem non habebant. Deinde tum negociatores ob tantum acceptum detrimentum, periculi memoria depoſita, conſenſerunt ſimul ingredi, et congredi cum hoſte; tum alii inuſitati et incredibilis ſpectaculi ſtudio ſua ſponte ſeſe auxiliatores una in domo illa concluſerunt. Poſtea vero quam ſub veſperam in ſolita dolia fur invaſiſſet, ex eis partim cloacam obſtruebant, partim armis tecti in hoſtem irruentes dolabris et cultris acutiſſimis ejus brachia abſcindebant; cumque, quemadmodum vinitores et putatores arborum robuſtiſſimos ramos ſecant, ſic ii ipſius membra circumciderent, tandem vix non parvo labore eum ipſum confecerunt; et, quod quidem admirationem habet, in terra piſcem mercatores fuerunt expiſcati, hujuſque belluae propriam veteratoriam nobis oſtenderunt.

CAP. VII.

Quemadmodum Elephantorum vulneribus et oculorum, aliiſque morbis medeantur Indi.

EORVM, quos ceperint Indi, elephantorum vulneribus ad hunc modum medicinam adferunt. Aqua primum tepida haec perfundunt, ut Eurypyli Patroclus apud praeſtantiſſimum Homerum; deinde butyro ungunt; poſtea, ſi profundiora fuerint, inflammationem leniunt, ſuillam carnem recenti ſanguine ſuo madentem et calidam adhuc admoventes. Oculorum vero morbos ſanant, bubulum lac tepefactum iis infundentes; quo hi remedio oculos aperiunt, et magno cum voluptatis ſenſu, ſicut homines, vim medicinae agnoſcunt; tamdiu vero utuntur ac repetunt hoc remedium, donec lippitudo ceſſet. Ceteris, quibus adfliguntur, morbis vinum nigrum medetur; quod ſi hac medicina ex morbo non liberantur, inſanabiles ſunt.

CAP.

ται δὲ ἔωθεν τοῖς ἐμπόροις τὰ πεπραγμένα· ἀκούοντες δὲ ἠπίστων. Εἶτα οἱ μὲν τῆς ζημίας τῆς τοσαύτης τὸν κίνδυνον μνήμην ἀνερρίπτων, καὶ συνεισελθεῖν τῷ ἐχθρῷ συνέσπευδον· οἱ δὲ τῆς καινῆς καὶ ἀπίστου θέας διψῶντες συναπεκλείοντο αὐθαίρετοι σύμμαχοι. Εἶτα ἑσπέρας ὁ φὼρ ἐπιφοιτᾷ, καὶ ὁρμᾷ ἐπὶ τὴν συνήθη τράπεζαν· ἐνταῦθα οἱ μὲν ἀπέφρατον τὸν ὀχετὸν, οἱ δὲ ὡπλίζοντο ἐπὶ τὸν πολέμιον, καὶ κοπίσι καὶ ξυροῖς τεθηγμένοις αὐτῷ διέκοπτον τὰς πλεκτάνας, ὡς δρυὸς κλάδους ἀδροτάτους ἀμπελουργοί τε καὶ δρυοτόμοι· καὶ τὴν ἀλκὴν αὐτῷ περικόψαντες, καθεῖλον ὀψὲ καὶ μόγις ἐκ ὀλίγα πονήσαντες· καὶ τὸ καινότατον, ἐν τῇ γῇ τὸν ἰχθὺν ἐθηράσαντο ἔμποροι, καὶ τὸ κακοῦργον δὴ τοῦδε τοῦ ζώου, καὶ τὸ δολερὸν ἀναπέφηναν ἡμῖν ἴδιον ὄν.

ΚΕΦ. ζ'.

Τίνα τρόπον ἰῶνται τὰ τῶν Ἐλεφάντων τραύματα οἱ Ἰνδοὶ, καὶ τὰς ὀφθαλμίας, καὶ ἄλλα νοσήματα.

ΤΩΝ τεθηραμένων ἐλεφάντων ἰῶνται τὰ τραύματα οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον. Καταιονοῦσι μὲν αὐτὰ ὕδατι χλιαρῷ, ὥσπερ καὶ τὸ τοῦ Εὐρυπύλου παρὰ τῷ καλῷ Ὁμήρῳ ὁ Πάτροκλος· εἶτα μέντοι διαχρίουσι τῷ βουτύρῳ αὐτά· ἐὰν δὲ ᾖ βαθέα, τὴν φλεγμονὴν παύουσιν, ὕεια κρέα θερμὰ μὲν, ἔναιμα δὲ ἔτι προσφέροντες, καὶ ἐντιθέντες. Τὰς δὲ ὀφθαλμίας θεραπεύουσιν αὐτῶν, βόειον γάλα ἀλεαίνοντες, εἶτα αὐτοῖς ἐγχέοντες· οἱ δὲ ἀνοίγουσι τὰ βλέφαρα, καὶ ὠφελούμενοι ἥδονταί τε καὶ αἰσθάνονται, ὥσπερ ἄνθρωποι· καὶ εἰς τοσοῦτον ἐπικλύζουσιν, εἰς ὅσον ἂν ὑποπαύσωνται λημῶντες, μαρτύριον δὲ τοῦ παύσασθαι τὴν ὀφθαλμίαν τοῦτ' ἔστιν. Τὰ δὲ νοσήματα ὅσα αὐτοῖς προσπίπτει ἄλλως, ὁ μέλας οἶνός ἐστιν αὐτοῖς ἄκος· εἰ δὲ μὴ γένοιτο ἐξάντης τοῦ κακοῦ τῷ φαρμάκῳ τῷδε, ἄσωτά οἱ ἐστί.

ΚΕΦ.

CAP. VIII.

Differentiae victus Elephantorum gregariorum, et certamini deſtinatorum.

ELEPHANTVS quidem gregarius adſuefactus aquae utitur potione; ei vero, qui in bello certat, vini, non quidem ex vitibus confecti, ſed ex oryza vel calamis factitii uſus indulgetur. Simul et flores eis dantur, atque in prata ad legendos flores, quia ſuavitatem odorum amplexentur, et manſuetiores evadant, aguntur; ipſo enim odoratu flores internoſcentes colligunt, atque etiam hos lectos in calathum inferunt, quem eorum rector ſuſtinet. Poſtquam hunc floribus compleverint, tanquam vindemia facta, lavatione, ſimiliter atque homines lauti, delectantur. Vt vero ea uſi reverterint, flores ſuos expetunt; quod ſi rector adferre tardaverit, barritum edunt, neque prius cibum ſumunt, quam eis quiſpiam, quos collegerint, flores attulerit; eos allatos de quaſillo tollentes ſui praeſepis labra ornant, hanc nimirum cibo ſuavitatem ex his bene olentibus, ut ita dicam, excogitantes: ſtabulum etiam, ubi diverſantur, floribus permultis ſternunt, ut ſuavius dormiant. Ceterum Indici elephanti novem cubitorum altitudine, latitudine vero quinque, habentur; maximi illic, qui praſii appellantur; his magnitudine proximi exiſtimantur taxilae nuncupati.

CAP. IX.

Quod Equi Indici ad domandum difficillimi ſunt; et de Elephantis.

INDICVM equum exſultantem, et immoderatius excurrentem continere, et habenis adductis coercere, non eſt cujuſvis, ſed hominum, qui a prima aetate ad rerum equeſtrium ſcientiam inſtituti ſint. Hi fraeno ipſos ſuſtinere, regere, et moderari adſueverunt; et quanquam nullis lupatis, ſive fraenis aculeatis, os et palatum

ΚΕΦ. ή.

Διαφοραὶ τροφῆς Ἐλεφάντων ἀγελαίων, καὶ ἀθλητῶν.

Ἐλέφαντι δὲ ἀγελαίῳ μὲν, εἰθισμένῳ γε μὴν, ὕδωρ πόμα ἐστί· τῷ δὲ εἰς πόλεμον ἀθλοῦντι οἶνος μὲν, ἢ μὴν ὁ τῶν ἀμπέλων, ἐπεὶ τὸν μὲν ἐξ ὀρύζης χειρωγοῦσι, τὸν δὲ ἐκ καλάμου. Προΐασι δὲ καὶ ἄνθη σφίσιν ἀθροίσαντες, εἰσὶ γὰρ ἔραται εὐωδίας, καὶ ἄγονται ἐπὶ τοὺς λειμῶνας, καὶ ὀσμῇ πωλευθησόμενοι τῇ ἡδίστῃ· καὶ ὁ μὲν ἐκλέγει κρίνας τῇ ὀσφρήσει τὸ ἄνθος, τάλαρον δὲ ἔχων ὁ πωλευτὴς τρυγῶντος καὶ ἐμβάλλοντος ὑπέχει. Εἶτα ὅταν ἐμπλήσῃ τοῦτον, ὡσπερεῖ ὀπώραν δρεπόμενος, λοῦται, καὶ ἥδεται τῷ λουτρῷ, καθὰ τοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀβρολέρους. Εἶτα ἐπανελθὼν τὰ ἄνθη πωθεῖ, καὶ βοᾷ βραδύνοντος, καὶ ἐκ αἱρεῖται τροφὴν, πρὶν ἢ κομίσῃ τίς οἱ, ὅσα ἐτρύγησεν· εἶτα μέντοι τῇ προβοσκίδι ἀναιρούμενος ἐκ τοῦ τάλάρου τῆς φάτνης καταπλάττει τὰ χείλη, ἥδυσμα τοῦτό γε τῇ τροφῇ διὰ τῆς εὐοσμίας ἐπινοῶν, ὡς εἰπεῖν· καταστρώννυσι δὲ καὶ τοῦ χώρου, ἔνθα αὐλίζεσθαι τῶν ἀνθέων πολλὰ, ἡδυσμένον αἱρεῖσθαι γλιχόμενος ὕπνον. Ἰνδοὶ δὲ ἐλέφαντες ἦσαν ἄρα πηχῶν ἐννέα τὸ ὕψος, πέντε δὲ τὸ εὖρος· μέγιστοι ἄρα τῶν ἐκεῖθι ἐλεφάντων οἱ καλούμενοι παραίσιοι, δεύτεροι δ' ἂν τούτοιντε τῶνδε οἱ ταξίλαι.

ΚΕΦ. θ'.

Ὅτι δυσμεταχείριστοι οἱ Ἰνδοὶ Ἵπποι· καὶ περὶ Ἐλεφάντων.

Ἵππον δ' ἄρα Ἰνδὸν καταστρέφειν, καὶ ἀναστρέφεσθαι προπηδῶντα καὶ ἐκθέοντα, ἃ πανοὺς ἦν, ἀλλὰ τῶν ἐκ παιδὸς ἱππείαν πεπαιδευμένων. Τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐστιν ἐν ἔθει, χαλινῷ ἄρχειν αὐτῶν, καὶ ῥυθμίζειν αὐτοὺς, καὶ ἰθύνειν· κημοῖς δ' ἄρα πεπλεγμένοις ἀκόλαστόν τε ἔχουσι τὴν γλῶτταν, καὶ τὴν ὑπερῷαν ἀβασάνιστον

latum ipſorum urgeant; cogunt tamen eos, utcunque effraenes, equinae tractationis bene periti in gyrum circumagi, ut ipſe vidi. Veruntamen ad hunc gyrum agendum, atque ad conficiendum orbem, manuum robore opus eſt, et ſumma rei equeſtris ſcientia. Qui hujus diſciplinae ſunt experientiſſimi et callidiſſimi agitatores, currum etiam ſive quadrigas verſare in orbem plane norunt, cujus certamen non eſt contemnendum; currus vero duos milites pugnantes fert. Ceterum militaris elephantus thoracio, ut vocant, aut etiam nudo dorſo ſuo, tres bellatores fert, alterum dextra, alterum ſiniſtra pugnantem, tertium retro verſus; ac ſimul quartum ſecurim manibus tenentem, ſicque illa belluam dirigentem, tanquam navem clavo navicularium, reique nauticae peritum.

CAP. X.

Quemadmodum Pardales venantur Mauri.

PARDALES cum Mauri venantur, ut vivas capiant, ejuſmodi inſidias collocant, ut intra aedificatiunculam, lapidibus quam primo ſtruxerint, putreſcentis jam carnis fruſtum ex longiore funiculo appendant; deinde e virgis et arundinibus januam rara ſtructura imponant, per eas ut foetidae carnis odor emanet, et longe lateque vagetur. Hunc incluſum foetorem ferae beſtiae ſentiunt, nam quodammodo tetris odoribus delectantur; eum igitur percipiunt, ſive in deſertis montibus, ſive in valle profunda, ſive alio tractu ſylveſtri fuerint: et quae primum hunc odorem hauſerit, cibi deſiderio incitata, quanto poteſt impetu, ad dilectas dapes feſtinat et ſalit, tanquam quadam amatoria illecebra attracta; et incidit in januam, eamque ſubvertit, et infelici eſca conſtricta tenetur. Nam cum funiculo praedicto contextus eſt laqueus, perquam callide, qui, dum eſca movetur, comprehendit guloſam feram; quae ſubito miſere illaqueata poenas dat liguritionis, et helluationis importunae.

CAP.

νισον· ἀναλκάζεσι δὲ αὐτὲς ὅμως οἵδε οἱ τὴν ἱππείαν Ζοφισαὶ περικυκλεῖν καὶ περιδινεῖσθαι ἐς ταὐτὸν στρεφομένες, καὶ, ἥπερ εἶδον, ἀσόμες. Δεῖ δὲ ἄρα τῦτο δράσοντι καὶ ῥώμης χειρῶν, καὶ ἐπισήμης εὖ μάλα ἱππικῆς. Πειρῶνται δὲ οἱ προήκοντες εἰς ἄκρον τῆσδε τῆς Ζοφίας καὶ ἅρμα ἅτως περικυκλεῖν καὶ περιάγειν, εἴη δ' ἂν ἆθλος ἐκ εὐκαταφρόνητος ἀδδηφάγων ἵππων τέτρωρον περισρέφειν ῥᾳδίως· φέρει δὲ τὸ ἅρμα ἐπιβάτας καὶ δύο. Ὁ δὲ στρατιώτης ἐλέφας ἐπὶ τῦ καλυμένυ θωρακίυ, ἢ καὶ νὴ Δία τῦ νώτυ γυμνῦ καὶ ἐλευθέρυ, πολεμιστὰς μὲν τρεῖς, παρ' ἑκάτερα βάλλοντας, καὶ τὸν τρίτον καλόπιν· τέταρτον δὲ τὸν τὴν ἅρπην καθέχοντα διὰ χειρῶν, καὶ ἐκείνῃ τὸν θῆρα ἰθύνοντα, ὡς οἶσθα ναῦν κυβερνητικὸν ἄνδρα, καὶ ἐπισάτην τῆς νεώς.

ΚΕΦ. ί.

Πῶς οἱ Μαυρύσιοι θηρῶσι τὰς Παρδάλεις.

Θήρα δὲ παρδάλεων Μαυρυσία τοιή ἂν, καὶ ἔσιν αὐτοῖς οἰκοδομία λίθων πεποιημένη, καὶ ἔοικε ζωαγρίᾳ τινί, καὶ ἔσι μὲν ὁ λόχος ὅδε ὁ πρῶτος· ὅγε μὴν δεύτερος ἐνδοτέρω Ζαπρῦ κρέως καὶ ὀδωδότος μοῖραν μηρίνθυ τινὸς μακροτέρας ἐξαρτῶσιν, θύραν δὲ ἐκ κρηπίδων καί τινων καλάμων ἀραιὰν ἐπέσησαν, καὶ μέντοι καὶ δι' αὐτῶν ἐκπνεῖται ἡ τῦ κρέως τῦ προειρημένυ ὀσμὴ διαῤῥέυσα. Αἴσθονται δὲ αἱ θῆρες, καὶ γάρ πως τοῖς κακόσμοις φιληδῦσι· προσβάλλει γὰρ αὐταῖς ὁ τῶν προειρημένων ἀὴρ, ἐάν τε ἐν ἀγρίοις τοῖς ὄρεσιν, ἐάν τε ἐν φάραγγι, καὶ μέντοι καὶ ἐν αὐλῶνι· εἶτα ἀνεφλέχθη, καὶ ἡ τῇ ὀσμῇ ἐνηυχῦσα, καὶ ὑπὸ τῆς ἄγαν ὁρμῆς ἐς τὴν θοίνην τὴν φίλην ἄττει φερομένη, ἕλκεται δὲ ὑπ' αὐτῆς ὡς ὑπό τινος ἴυγγος· εἶτα ἐμπίπτει τῇ θύρᾳ, καὶ ἀναῤῥέπει αὐτὴν, καὶ ἔχεται τῦ δυσυχῦς δείπνυ. Τῇ γάρ τοι μηρίνθῳ τῇ προειρημένῃ ζυνυφάνθη ἡ πάγη, καὶ μάλα ζοφὴ, ἥπερ ὢν ἐσθιομένυ τῦ κρέως κινεῖται, καὶ περιλαμβάνει τὸν λίχνον πάρδαλιν· καὶ ἑάλω γασρὸς ἀδδηφάγυ, καὶ μυσαρᾶς ἐσιάσεως δίκας ἐκτίνυσα ἡ δυσυχής.

CAP. XI.

Quemadmodum a Vulpibus Lepores captantur.

LEPORES interdum a vulpibus non tantum curſu, ſed etiam magis arte, comprehenduntur; captioſe enim circumvenire et inducere vulpes probe novit. Cum igitur noctu in leporis veſtigium inciderit, et feram olfecerit, tacite et ſine ſtrepitu ingrediens, ſpiritum comprimit, eumque in ipſo cubili deprehendens, tanquam de inſidiis, ſecurum animi et inſperantem capere aggreditur. At enim lepus non diſſoluto et ignaviter remiſſo animo ſomnum capit; et ſimulac primum vulpem adventantem ſenſu comprehenderit, de cubili exſilit, properans fugam capere, et curſum ad ſummam celeritatem facit; vulpes item veſtigiis eum inſequens ingreditur currere. Verum longam viam ubi hic confecerit, ut qui jam longinquo abſceſſu contra vulpem ſuperior factus ſit, ſub dumeta, aliave fruteta denſiora ſubiens, ex longo curſu, libenti animo ſe quieti dat; at vulpes e veſtigio inſequens ei non concedit, ex fuga ut conſiſtat, et laboris requietem habeat, ſed ad alterum curſum ex quiete eum excitat et agitat. Poſtea vero quam incitato curſu is non minorem viam quam prius exegerit, rurſus vehementer quietem cupit capere; illa vero cito adventans, et frutetum concutiens, leporem ſomnum capere non ſinit. Itaque is iterum excurrit, et illa non tardius inſequitur. Cum autem continenter ex alio alius curſus hunc vigiliis diu multumque fatigatum exceperit, currendo feſſus et laboribus ſuccumbit, et longius procedere deſiſtit; ipſa vero conſecuta eum ipſum non ſane curſu, ſed longinquitate temporis, et captioſa inveſtigatione comprehendit. Haec de leporis curſu alibi alio feſtinans dicenda diſtuleram; nunc aliud etiam de hoc animali opportune addam, ut ne ab inſtituto diſcedam. Foetus ſuos cum in plures locos lepus diſpergit, hoc pacto arbitratur a rapinis tutiores eſſe; nam ſummo in eos amore flagrat,

ΚΕΦ. ιά.

Τίνα τρόπον ὑπὸ τῶν Ἀλωπέκων οἱ Λαγὼ θηρῶνται.

Ἁιρῦνται δὲ οἱ λαγὼ ὑπὸ ἀλωπέκων ἐνίοτε, ὐχ ἥττον δρόμῳ, ἀλλὰ κ μᾶλλον τέχνῃ· Σοφὸν γὰρ ἀπανταχῆν ἀλώπηξ, κ δόλυς οἶδεν. Ὅταν γῦν νύκτωρ εἰς ἴχνος ἐμπέσῃ τῦ λαγῶ, κ αἴσθηται τῦ θηρίυ, ζυγῆ τε ἐπιβαίνει κ ποδὶ ἀψόφῳ, κ ἀνασέλλει τὸ ἄσθμα, κ καλαλαβῦσα ἐν τῇ κοίτῃ πειρᾶται αἱρεῖν, ὡς ἀδεᾶ κ ἄφρονα. Ὁ δὲ ὐκ ἂν τρυφῶν ὐδὲ ῥᾳθύμως καθεύδει· ἀλλά τε ἅμα ἤσθητο τῦ ζώυ τῦ προσιόντος, κ τῆς εὐνῆς ἐξεπήδησε, κ θεῖ· κ ὁ μὲν ἀνύει τὸν δρόμον, κ μάλα ὠκέως· ἡ δὲ ἀλώπηξ κ αὐτὴ κατ' ἴχνος ἐσὶ, κ τῦ δρόμυ ἔχεται. Καὶ ὁ μὲν πολλὴν ὁδὸν διανύσας, ὡς ἤδη κρείττων, κ ὐκ ἂν ἁλοὺς, ἐμπεσὼν εἰς λόχμην ἀσμένως ἀναπαύεται· ἡ δὲ ἀλώπηξ ἐφίσαται, κ ἀτρεμεῖν ὐκ ἐπιτρέπει, πάλιν τε αὐτὸν ἐγείρει, κ εἰς δρόμον ἐξηνέμωσεν ἕτερον. Εἶτα ὐχ ἥττων τῆς προτέρας ὁδὸς κ δὴ διηνύσθη, κ ὁ μὲν ἀναπαύσασθαι διψᾷ πάλιν· ἡ δὲ ἐφίσαται, κ ζεύσα τὸν θάμνον, ἀγρυπνίαν ἐνεργάζεται αὐτῷ. Ὁ δὲ πάλιν ἐκεῖ, κ ἡ ἀλώπηξ ὐχ ὑστερεῖ. Συνεχέστερον δὲ ὅταν αὐτὸν δρόμος ἐκ δρόμυ διαλάβῃ, κ ἀγρυπνία διαδέξηται, ὁ μὲν ἀπεῖπε κ μένει· ἡ δὲ ἐπελθῦσα καθέσχεν αὐτὸν, ὐ μὰ Δία δρόμῳ, ἀλλὰ γὰρ τῷ χρόνῳ, κ τῷ δόλῳ καθελῦσα. Ταῦτα μὲν ἄν ἄλλως προεκθέων ὁ λόγος ὑπὲρ τῦ δράμυ τῦ λαγῶ ἀναβέβληται, τὰ δὲ λοιπὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις λέγειν εὐκαιρότερον· ὅθεν δὲ ἐξεραπόμην, κ μὴν ἐπάνειμι αὖθις. Ἦν δὲ ἄρα τῦ διασπείρειν τὰ ἔγγονα, κ ἄλλο ἄλλῃ τρέφειν, αἰτία ἥδε· ἔσι μὲν ὁ λαγὼς φιλότεκνον δεινῶς, δέδοικε δὲ κ τὰς ἐκ τῶν

flagrat, neque a venaticis modo insidiis de illis timet, verum etiam vulpium incursiones perhorrescit: nec minus quidem avium impetus extimescit, imprimis vero corvorum et aquilarum vocem metuit; cum his enim avibus nulla pace conjungitur, sed sese abstrudit in dumeta, in aliave fruteta, aut cespites, aut cum necessitate urgetur, in quodvis aliud latibulum se occultat.

CAP. XII.

Quod etiam mas Lepus parit.

De viro rei venatoriae bene perito, et cetera quam bono, et a mendaciis alieno, sermonem accepi, cui fidem habeo, ideoque dicetur. Dixit igitur mares lepores parere, et uno eodemque tempore tum alios implere, tum ex sese parere, tum nutrire, quippe qui sint utriusque sexus participes. Idemque testabatur aliquando duos, aliquando tres parere. Huc etiam addebat, marem semimortuum captum fuisse, ipsius autem ventrem intumuisse, utpote praegnantem, atque in dissecti utero matricem et tres lepusculos repertos fuisse: eos primum extractos immobiles fuisse, et veluti offas quasdam carnis sine motu jacuisse; deinde a sole intepescentes, seque colligentes, revixisse; et eorum quendam postea se movere coepisse, et suspexisse, confestim etiam linguam porrexisse, et cibi desiderio os aperuisse; lac igitur iis admotum, et paulatim alitos fuisse, verisimile est, ad ostentandum parentem. Non possum equidem mihi, ut huic narrationi non credam, persuadere; quod viri illius sermo ab omni mendacio et ostentatione alienus fuerit.

CAP.

θηρώλων ἐπιβολὰς, ϗ τὰς ἐκ τῶν ἁλωπέκων ἐπιδρομάς· ϖέφρικέ γε μὴν ϗ τὰς ἐκ τῶν ὀρνίθων ὐχ ἧττον, φωνὴν δὲ κοράκων ϗ ἀετῶν μᾶλλον· ϖρὸς γὰρ δὴ ταῦτα τῶν ϖηνῶν ὐκ ἔστιν αὐτῷ ἔνσπονδα, ὑποκρύπτει δὲ αὐτὸν ἢ θάμνῳ κομῶντι, ἢ γηδίῳ δασεῖ, ἤ τινα ἄλλην ἑαυτῷ ϖροβάλλεσθαι ἀναγκαίαν ϗ εὐμήχανον τὴν σκέπην.

ΚΕΦ. ιϛ'.

Ὅτι ϗ ἄῤῥενα λαγὼς τίκτει.

Ἡρακλῆ δὲ ἀνδρὸς, ϗ τἆλλα ἀγαθοῦ, οἷα μὴ ἂν ψεύσασθαι, λόγον ἤκουσα, ϗ αὐτῷ ϖεπίστευκα· ϗ δὴ ϗ διὰ ταῦτα εἰρήσεται. Τίκτειν γὰρ δὴ ϗ ἄῤῥενας λαγὼς ἔλεγε, ϗ ἔχειν ϖαιδοποιεῖσθαί τε ἅμα ϗ ὠδίνειν, ὡς τῆς φύσεως μὴ ἀμοιρεῖν ἑκατέρας, ϗ ὡς ἐκτρέφει τεκὼν ἔλεγε. Καὶ ὡς ἀποτίκτει ϗ δύο ϖου ϗ τρία, ϗ τοῦτο ἐμαρτύρει. Καὶ δὴ ϗ τὸν κολοφῶνα ἐπῆγε τῷδε τῷ λόγῳ ϖάντη ἐκεῖνον, θηραθῆναι γὰρ λαγὼ ἄῤῥενα ἠμιθνῆτα, ἐξοικωθῆναι δὲ αὐτοῦ τὴν γαστέρα ἅτε ἔγκαρπον, ἀναλμηθῆναί τε αὐτὸν ὡμολόγει, ϗ μήτραν ϖεφωρᾶσθαι, ϗ τρεῖς λαγώς· τούτους ἓν ἀκινήτους τέως εἶναι ἐξαιρεθέντας, ϗ κεῖσθαι οἱονεὶ κρέα ἄλλως· ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἁλεαινόμενοι ϗ δὴ καὶ μικρὰ ὑποθαλπόμενοι ἐξέτριψαν, ἀναφέροντες ἑαυτοὺς ἀνεβιώσκοντο· καί ϖού τις αὐτῶν ϗ ἐκινήθη, ϗ μετὰ ταῦτα ἀνέβλεψε, τάχα δὲ ϗ γλῶτταν ἐπὶ τούτοις ϖροὔβαλε, ϗ σῶμα ἀνέῳξε τροφῆς ϖόθῳ· ϖροσενεχθῆναι ἓν αὐτοῖς ἦν εἰκὸς τοῖς τηλικούτοις γάλα, ϗ κατ' ὀλίγον ἐκτραφῆναι αὐτοὺς, ϗ δεῖγμα ἐμοὶ δοκεῖν εἰς θαῦμα τοῦ τεκόντος τούτους. Μὴ ϖιστεύειν ἓν τῷ λόγῳ ϖεῖσαι ἐμαυτὸν ὃ δύναμαι· τὸ δὲ αἴτιον, ἡ τοῦ ἀνδρὸς γλῶττα ὅτε ψεῦδος ὅτε κόμπον ἠπίσατο.

ΚΕΦ.

CAP. XIII.

Quod tempora et ventos Lepus cognoſcit.

RATIONEM tum ventorum tum temporum lepus plane ſcit, animal callidius quam blandius. Hieme apricis locis cubilia idcirco ſternit, quod apricationem vehementem appetit, frigus hoſtilem in modum declinat; aeſtate vero alſioris ſedis ſtudio captus ad aquilonem cubitat. Temporum commutationes nares ei indicant. Non oculos claudit, cum ſomnum capit, ſolus animalium, nec ſomno ejus palpebrae cedunt; imo vero cum reliqua membra ſomnum accipiunt, interea tamen oculi vident. Dico autem ea, quae a viris rei venatoriae peritis intellexi. In paſtionibus tum nocturnis tum longinquis pabulum inquirit, ſive quod forte peregrini cibi deſiderio tenetur, ſive etiam, quantum equidem intelligo, ut ſe exerceat, et pedum celeritatem etiam noctu (dum abſtinet ſomno) firmet. Viam retroverſus pertinentem cupide amplexatur, et conſuetam ſedem omnibus locis antefert; eoque non parum ſaepe capitur, quod adſuetum cubile relinquere non poſſit.

CAP. XIV.

De Leporum velocitate montanorum et campeſtrium.

LEPVS, quem canes et equi inſectantur, ſi campeſtris ſit, celeriore et concitatiore curſu, quam montanus, viam conficit, propter corporis exiguitatem, et tenuitatem; cum enim gracili habitu ſit, ipſum levitate et celeritate praeſtare vero proximum eſt. Primum igitur ex terra exſiliens ſaltu fertur, et per dumeta aliave denſiora virgulta et rigua loca expeditus perlabitur; tum vero ſicubi herbae ſint altae et frequentes, ex eis facile ſeſe explicat atque elabitur. Ac quod leoni caudam ad excitandas et inſtigandas eorum vires magno adjumento eſſe dicunt; ſic lepori aures roboris quaſi vexilla, et curſus incitamenta praeſtant. Fugiens

ΚΕΦ. ιγ'.

Ὅτι ϗ ὡρῶν ϗ ἀνέμων ἐπιϛήμων ὁ Λαγώς.

ΗΝ δὲ ἄρα ὁ λαγὼς ϗ ἀνέμων τε ϗ ὡρῶν ἐπιϛήμων, ϛοφὸν γάρ τι χρῆμα αὐτῷ, ἀλλ' ὐκ εὔχαρι ὄν. Ἐν χειμῶνος ἓν κοιλῶν ἐν τοῖς πρωσηλίοις τίθεται, δῆλα γὰρ δὴ ὅτι θάλπεται μὲν ἀσμένως, κρύει δὲ ἐχθρῶς ἔχει· θέρους δὲ πρὸς ἄρκτον ἀποκλίνει πόθῳ ψύχους. Τῆς δὲ τῶν ὡρῶν διαφορᾶς αἱ ῥῖνες αὐτῷ γνώμων. Οὐ μὴν ἐπιμύει καθεύδων ὁ λαγὼς, ϗ τοῦτο αὐτῷ ζώων μόνῳ περίεϛιν, ὐδὲ νικᾶται τῷ ὕπνῳ τὰ βλέφαρα· φασὶ δὲ αὐτὸν καθεύδειν μὲν τὸ ϛῶμα, τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς τηνικάδε ὁρᾶν. Γράφω δὲ, ἅπερ ἔϛιν οἱ ϛοφοὶ τῶν θηραλῶν λέγουϛιν. Εἰϛὶ δὲ αὐτῶν νύκτωρ αἱ νομαὶ, τοῦτο πόρρω μὲν ϗ τροφῆς ξένης ἐπιθυμία ἴσως, ἐγὼ δ' ἂν φαίην ὅτι γυμνασίας ἕνεκα, ἵνα ϗ τηνικάδε, ἐπὰν ἀπὸ τοῦ ὕπνου καρτερῇ, ἐνεργὸς ὢν κραταίνηται τὸ τάχος. Τῆς δὲ ὁδοῦ τῆς ὀπίσω ἐρᾷ δεινῶς, ϗ ϛυκτρόφου παντὸς χωρίου ἥττᾶται· ἔνθεν τοι ϗ ἁλίσκεται τὰ πολλὰ, ἤθη τὰ οἰκεῖα ἐκλιπεῖν ὐκ ὑπομένων.

ΚΕΦ. ιδ'.

Περὶ Λαγωῶν ὠκύτητος ἐν ὄρει ϗ ἐν πεδίῳ τραφέντων.

ΘΕΙ δὲ λαγὼς ὑπό τε κυνῶν ϗ ἱππέων διωκόμενος, εἰ μὲν ἐκ πεδιάδος γῆς εἴη, ὠκύτερον τῶν ὀρείων λαγῶν, ἅτε μικρὸς τὸ ϛῶμα, ϗ λιπός· ἔνθεν τοι ϗ κοῦφον αὐτὸν εἶναι ὐκ ἀπεικός. Σκιρτᾷ γοῦν τὰ πρῶτα ἀπὸ τῆς γῆς, ϗ πηδᾷ· διαδύεται δὲ ϗ διὰ θάμνων ὀλισθηρῶς ϗ εὐκόλως, ϗ διὰ παντὸς ἑλώδους τόπου· ϗ εἴπου πόαι βαθεῖαι, ϗ διὰ τούτων διεκπίπτει ῥᾳδίως. Καὶ ὅπερ τοῖς λέουϛί φασι τὴν ἀλκαίαν δύνασθαι πρὸς τὸ ἐγείρειν αὐτοὺς, ϗ ἐποτρύνειν· τοῦτό τοι ϗ ἐκείνῳ τὰ ὦτά ἐϛι ῥώμης ϛυνθήματα, ϗ ἐγερτήρια δρόμου.

Ἀνα-

giens enim ad tergum eas retorquet; ſtimulis etiam utitur, ne a currendo quieſcat et retardetur. Iam porro curſum nec unum nec recta tenet, ſed huc illuc ſe verſat, et de recto curſu deflectit, ut perturbet ac decipiat canes. Ad id quidem diverticulum, quo vult iter convertere, de auribus alterutram inflectit, eaque quaſi moderatrice curſum dirigit. Neque vero improvide omnes ſuarum virium nervulos prodigit, ſed impetum inſequentis obſervat: qui ſi ad inſequendum tardus et ſegnis ſit, non omnem ſuam celeritatem profundit; ſed duntaxat canes antegredi maturans ſeſe a currendo reprimit, ne ex incitato curſu viribus deficiat. Penitus enim cognoſcit ſe curſu praeſtare, et obſervat tempus, quo curſu defatigare non habet neceſſe. Quod ſi pedum celeritate canis ad conficiendum iter pollet, tum omnibus revocatis viribus lepus, quanto maximo poteſt curſu, fertur. Cum autem longe multumque canibus anteverterit, et longo ſane intervallo venatores atque equos reliquerit; tum in aliquem tumulum adſcendit, et in poſteriores pedes ſeſe erigens, tanquam ex ſpecula, et inſectantium certamen proſpicit, et, quantum equidem exiſtimo, eos ut debiliores ridet. Et ita hoc veluti lucro confidentior, veluti pacem tranquillitatemque adeptus, jucunde quietem captus dormit. Montium incolae non tam veloces, quam qui in planitie verſantur, niſi quando ſub montem ſubjectos habent tractus in planitiem explicatos, quo ex montibus decurrant; unde fit, ut tametſi montes incolant, tamen in campis ſe exerceant, unde ſaepe campani homines eos excitant atque inſequuntur. Cum autem proximi ſunt ut capiantur, a campeſtri via parum declinantes in altiores locos et montanos ſe convertunt, in ſuas nimirum ſedes feſtinantes, idcircoque evadunt, et inſperatam ſalutem adſequuntur; quod canibus et equis montium itinera infeſta atque inimica pedes obterunt et debilitant; ſed eo acerbius canes vexantur, quod carneos

Ἀναπλίνει γῆν καὶ τὸν νῶτον αὐτά· πέχρηται δὲ αὐτοῖς πρὸς τὸ μὴ ἐλινύειν, μηδὲ ὀκνεῖν οἷον μύωψι. Δρόμον δὲ ἕνα καὶ ἰθὺν ὃ θεῖ, δεῦρο δὲ κὴ ἐκεῖσε παραπλίνει, καὶ ἐξελίττει τῇ καὶ τῇ, ἐκπλήττων τὰς κύνας καὶ ἀπαλῶν. Ὁποί ποτε δ' ἂν ὁρμήσῃ καὶ ἀπονεῦσαι θελήσῃ, κατ' ἐκείνην τὴν ἑτεροπὴν κλίνει τῶν ὤτων τὸ ἕτερον, οἷον ἰθύνων ἑαυτῷ διὰ τέτου τὸν δρόμον. Οὐ μὴν ἀναλίσκει τὴν ἑαυτῷ δύναμιν ἀταμιεύτως, τηρεῖ δὲ τῷ διώκοντος τὴν ὁρμήν· καὶ ἐὰν μὲν ᾖ νωθὴς, ὑπάνυ ἀνῆκε τὸ ἑαυτῷ τάχος· ἀλλὰ καί τι καὶ ἀνέσειλεν, ὡς προενθεῖν μὲν τῷ κυνὸς, ὑ μὴν ἀπαλορεῦσαι ὑπὸ τῷ ζυντόνου τῷ δρόμου αὐτός. Οἶδε γὰρ ἀμείνων ὢν, καὶ ὁρᾷ εἰς τὸ μὴ ὑπερπονεῖσθαί οἱ τὸν καιρὸν ὄντα. Ἐὰν δὲ καὶ ὁ κύων ᾖ ὤκιστος, τηνικαῦτα ὁ λαγὼς φέρεται θέων ᾗ ποδῶν ἔχει. Ἤδη γῆν καὶ πολὺ τῆς ὁδῷ προλαβὼν, καὶ ἀπολιπὼν ἐκ πολλῷ θηρατὰς, καὶ κύνας, καὶ ἵππους, ἐπί τινα λόφον ὑψηλὸν ἀναθορὼν, καὶ ἑαυτὸν ἀναστήσας ἐπὶ τῶν καλόπιν ποδῶν, οἷον ἀπὸ ζκοπιᾶς ὁρᾷ τὴν τῶν διωκόντων ἄμιλλαν, καί μοι δοκεῖ ὡς ἀσθενεςέρων καταγελᾶν αὐτῶν. Εἶτα ἐκ τέτου θαρσήσας ὡς πλέον ἔχων, οἷον εἰρήνης καὶ γαλήνης λαβόμενος, ἀσμένως ἡσυχάζει καὶ κεῖται καθεύδων. Λαγὼ δὲ ὄρειοι ἐχ ἧττως ταχεῖς, ὥσπερῶν οἱ τοῖς πεδίοις ἐνοικοῦντες, εἰ μή ποτε ἄρα κἀκεῖνοι πεδίον ἔχοιεν ὑποκείμενον, ἐν ᾧ καλιόντες διαθέσει· καὶ τὸ μὲν ὄρος καλοικοῦσι, γυμνάζονται δὲ ἐνταῦθα, ἔνθεν τοι τοῖς ἐκ τῶν πεδίων πολλάκις· φιλεῖ γῶν ἐν μὲν τοῖς πεδίοις αὐτὸς διώκεσθαι, καὶ τὰ μὲν ὑποκινεῖν, τὰ δὲ ὑπολανθάνειν, εἶτα ἐκ τῆς ζυνήθως διώξεως ἀνισαμένως ὑπεκφυγεῖν ὠδείς. Ἐπὰν δὲ ὦσιν ὁμῷ τῷ ἁλίσκεσθαι, τῆς πεδιάδος ὁδῷ βραχὺ ἀποκλίνοντες εἰς τὰ ἀνάντη καὶ τὰ ὄρεια ἀνέθορον, ἅτε εἰς οἰκεῖα ἤθη καὶ ἐννόμια σφίσι ζπεύδοντες· καὶ τῦτον τὸν τρόπον ἀπιόντες οἴχονται, καὶ ἀδοκήτῳ ζωτηρίας τυχόντες· ὀρειβασίαι γὰρ καὶ ἵπποις καὶ κυσὶν ἐχθραὶ πεφύκασιν, ἀπαλορευόντων αὐτοῖς τῶν ποδῶν καὶ ἐκριβομένων ῥᾷσα· κυνῶν δὲ ἔτι καὶ μᾶλλον ἅπεται τὸ πάθος, ζαρκώδεις

neos pedes ſaxis minime reſiſtentes, nec quemadmodum equi ungulas habent; contra lepus conveſtitos pilis pedes habet, et duritatis et aſperitatis patientes. Iam ex leporibus, qui in crebris dumetorum frequentia locis commorantur, laboris inertia ſegnes ad curſum velocitate non valent, ex pedum tarditate ad fugiendum laborantes; nam hujuſcemodi opimo habitu, et ceſſatione torpentes, curſui non adſueti ſunt, et ad proficiſcendum longiſſime a ſuis frutetis inhabiles. Ipſorum ratio venandorum talis eſt: Primum per frutices perparvulos et minime continenti crebritate denſos permeant; denſiores vero, qui ſubiri non poſſunt, tranſiliunt; at ubi fruticetum ex alio nexum latiſſime continuatur, ibi hoc ipſum crebro facere coacti cum ſint, corporis gravitate ad ſaltum parum valentes, ſane quam cito laborant, et ſuccumbunt. Canes vero ab eis ipſis primum aberrant, quod propter minutarum arbuſcularum frequentiam eos non vident, quare et ipſi per frutices ſaliunt odoris ſenſu illecti; deinde tandem aliquando viſos inſequuntur, de contentione currendi nil remittentes: illi autem ipſi ex continuatione ſaliendi ad capiendam fugam longiorem remolleſcunt, et viribus defecti comprehenduntur. Porro ut facile ſurſum verſus curſu feruntur lepores, quia poſteriora crura longiora habent; ſic ſane deorſum verſus aegre ideo decurrunt, quia anteriora, cum ſint breviora, eos afflictent.

CAP. XV.

De Leporibus in Hiſpania; et de oſſiculo, quod Cervi in corde habent.

ALIVD eſt etiam genus leporum natura perparvum, nec tamen augetur unquam, cui cuniculus nomen eſt: quod quidem ipſum novatum a me non eſt, ſed Iberico utor, quod a principio Hiſpani ei impoſuerunt, apud quos naſcitur et abundat. Color

γὰρ αὐτῶν εἰσιν οἱ πόδες, καὶ ἔχουσιν ὧδε πρὸς τὴν φέτραν ἀντίτυπον, ὡς ἵπποι τὴν ὁπλήν· ὁ δὲ λαγὼς τέτραγλον, φέφυκε γὰρ δασὺς τὰς πόδας, καὶ δὴ καὶ τῶν τραχέων ἀνέχεται. Ὅτῳ δέ εἰσι λαγῷ αἵτε ἐν σοῖς δάφεσι καὶ ταῖς θάμνοις διατριβαὶ, νωθεῖς μὲν ἤτοι εἰς τὸν δρόμον, βραδεῖς δὲ εἰς τὴν φυγήν· πεπιασμένοι γὰρ οἱ τοιοίδε εἰσὶ, καὶ ὑπὸ τῆς ἀργίας ἐκὶ ἠθάδες τῷ δρόμῳ, ἥκιστοί τε ὡς ὅτι πορρώτατω τῶν θάμνων ἀποφοιτᾷν. Θῆραι δὲ καὶ τέτων εἰσὶ τοιαίδε· Τὰ μὲν πρῶτα διαδύονται διὰ τῶν θάμνων τῶν μικρῶν, ὅσοις μὴ ξυνεχὴς ἡ λόχμη· τὸς γε μὴν δασυτέρους αὐτῶν, ἅτε μὴ οἷοί τε ὄντες ὑπελθεῖν, εἰκότως ὑπερπηδῶσι· πεφύκασι δὲ ἤτοι ξυνεχεῖς καὶ δι' ἀλλήλων, ὅπῃ τοιῦτοι, ἅτε ἂν πολλάκις ἀναλαζόμενος τῦτο δρᾷν ὁ λαγὼς, καὶ διὰ τὴν βαρύτητα τὴν τῷ σώματος ἐκ ὢν ἀλτικὸς, κάμνει ῥᾷσα καὶ ἀπαγορεύει. Αἴγε μὴν κύνες τὰ πρῶτα σφάλλονταί τε αὐτῷ καὶ ἁμαρτάνουσιν, ὐ γὰρ ὁρῶσιν αὐτὸν διὰ τὴν τῆς ὕλης πυκνότητα, πηδῶσι δὲ καὶ αὗται καλὰ τῶν θάμνων ὑπὸ τῆς ὁρμῆς ἀγόμεναι· τελευτῶσαί γε μὴν εἶδον, καὶ διώκουσι, καὶ ἐνδιδόασιν ὠδέν· ὁ δὲ ἐκ τῆς τῦ πηδᾶν ξυνεχείας κάμνει τε καὶ ἀπαγορεύει, καὶ ἐντεῦθεν ἑάλωκε. Τὰ δὲ ἀνάντη μὲν καὶ ὑψηλὰ οἱ λαγῳὶ ἀναθέουσι ῥᾷσα· τὰ γάρ τοι καλόπιν κῶλα μακρότερα ἔχουσι τῶν ἔμπροσθεν, καὶ καταθέουσιν ἐκ ὁμοίως, λυπεῖ γὰρ αὐτὸς τῶν ποδῶν τὸ ἐναντίον.

ΚΕΦ. ιέ.

Περὶ τῶν ἐν Ἰβηρσι τοῖς Ἑσπερίοις λαγωῶν· καὶ περὶ τῦ τῶν Ἐλάφων ἐν τῇ καρδίᾳ ὀσέου.

ΠΕφυκε δὲ καὶ λαγὼς ἕτερος μικρὸς τὴν φύσιν, ὐδὲ αὔξεταί ποτε, κόνιλος ὄνομα αὐτῷ· ἔκ εἰμι δὲ ποιητὴς ὀνομάτων, ὅθεν καὶ ἐν τῇ ξυγγραφῇ φυλάττω τὴν ἐπωνυμίαν τὴν ἐξ ἀρχῆς, ἥπερ ἦν Ἰβηρίαν Ἑσπεριοὶ ἔθεντο οἱ πάρος, καὶ γίνεταί τε καὶ ἔστι πάμπολυ. Τύτῳ τοίνυν ἡ μὲν χρόα παρὰ

lor ei quam ceteris nigrior: et caudam ceteris breviorem habet, cetera reliquis leporibus consimilis est; praeterquam quod magnitudo capitis quippiam differt, quia exilius sit, et minima carne praeditum ac brevius reliqui corporis respectu. Reperitur et in cervi corde officulum, cujus usum referant alii.

CAP. XVI.

Quemadmodum Thynnorum piscationem appellant Itali et Siculi.

THYNNORVM piscationem Itali et Siculi cetiam appellare solent: tum loca, quo magna retia reponere soliti sunt, ceterumque instrumentum, quo captari assueverunt, cetotheria ideo nominant, quod magnos thynnos in numerum reliquorum cetaceorum referre velint. Celtas audio, et Massilienses, atque omnes Ligures, maximis et firmissimis hamis ex ferro confectis thynnos comprehendere solere. Haec de thynnis, praeter ea quae alias retuli, hic addiderim.

CAP. XVII.

De Aulopia pisce.

QVI circum insulas Tyrrhenicas nuncupatas piscium capturae operam dant, cetaceum quempiam piscem aulopiam appellant, cujus naturam explicare non alienum est. Aulopiam maximi thynni superant, at robore aulopias cum illis collatus primas fert. Quamvis enim thynnorum natio fortissima est, adversarii tamen aulopiae prompte repugnantis ne primum quidem impetum sustinet;

τὰς ἑτέρας μέλαινα, καὶ ὀλίγην ἔχει τὴν ὠρὰν τῶν ἄλλων ὅτι καὶ πλέον, τάγε μὴν λοιπὰ τοῖς προειρημένοις ἰδεῖν ἐμφερής ἐστι· διαλλάττει δὲ ἔτι καὶ τὸ τῆς κεφαλῆς μέγεθος, λεπτοτέρα γὰρ ἡ τύτε καὶ δεινῶς ἄσαρκος, καὶ βραχυτέρα, δηλονότι καὶ τὸ πᾶν ζῶμα, λευκότερος δὲ τῶν λοιπῶν· λασαρὰ διεπσίας φύσει, ἀφ' ὧν οἰσρᾷ τε καὶ ἐκμαίνεται, ὅταν ἐπὶ τὰς θηλείας ἄτπ. Ἔστι δὲ καὶ ἐλάφῳ ὀστέον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῇ, ὅπερ ἂν τίνος ἀγαθὸν εἰδέναι μελήσει ἄλλῳ.

ΚΕΦ. ιε'.

Πῶς καλῦσι τὴν τῶν Θύννων θήραν Ἰταλοί τε καὶ Σικελοί.

Τὴν τῶν θύννων θήραν Ἰταλοί τε καὶ Σικελοὶ δὲ κπίαν φιλῦσιν ὀνομάζειν· τάτε χωρία, ἔνθα αὐτοῖς εἴωθε θησαυρίζεσθαι τάτε δίκτυα τὰ μεγάλα, καὶ ἡ λοιπὴ παρασκευὴ θηρατικὴ, καλεῖται μέντοι κπθηρία, τῦ θύννυ τὸ μέγεθος ἐς τὰ κήτη βυλομένων τὸ λοιπὸν ἀποκρίνειν. Ἀκύω δὲ Κελτὺς, καὶ Μασαλιώτας, καὶ τὸ Λιγυστικὸν πᾶν, ἀγκίστροις τὺς θύννυς θηρᾶν, εἴη δ' ἂν ταῦτα ἐκ σιδήρυ μὲν πεποιημένα, μέγιστα δὲ καὶ παχέα ἰδεῖν. Καὶ τάγε ὑπὲρ τῶν θύννων νῦν πρὸς τοῖς ἤδη προειρημένοις τοσαῦτα ἔσω μοι.

ΚΕΦ. ις'.

Περὶ τῦ καλυμένυ Αὐλωπίυ ἰχθύος.

Περὶ τὰς καλυμένας νήσυς Τυρρηνικὰς θηρῶσιν οἱ καλὰ τὴν ἁλιείαν ἔχοντες τὴν ἐκεῖθι κπιώδη ἰχθὺν, καὶ καλῦσιν αὐτὸν αὐλωπίαν, καὶ περιηγήσασθαί γε τύτυ τὰ ἴδια ἐ χεῖρόν ἐστι. Μέγεθος μὲν ἡτπᾶται τῶν μεγίστων θύννων ὁ μέγιστος αὐλοπίας, ῥώμην τε καὶ ἀλκὴν τὰ πρῶτα φέροιτο ἂν πρὸς ἐκείνυς ἀντικρινόμενος. Ἀλκιμον μὲν γὰρ ἰχθύων φῦλόν ἐστι καὶ οἱ θύννοι, ἀλλὰ τῷ παραταξαμένῳ καὶ προθύμως ἀνταγωνισαμένῳ

tinet; ſed ſanguine ei refrigerato cedit, unde reſolutus mox vincitur. Aulopias vero, cum omni conatu ei reſiſtit, perdiu pugnam tolerat; ac nimirum contra piſcatores quoque decertat, et ſaepiſſime victoriam reportat, ſeſe premens, et capite deorſum nutans, idque in profundum impellens; ore enim ac cervice valida, velutique ſuperbiente, et robore plurimum valet. Cum eſt captus, eximia forma ſpectatur; oculis eſt patulis, rotundis, magnis, cujuſmodi Homerus bubulos canit; maxillae non ſolum robuſtae, ut dixi, ſunt, ſed etiam pulchritudinem ei conciliant; dorſo eſt caeruleo, coloris ſaturati; ventre eſt candido; a capite ad caudam pertinens aurea quaedam linea in orbem deſinit. Iam quam inſidioſis captionibus comprehendatur, mihi, ſicut auditione accepi, exponere lubet. Piſcatores loca, ubi domeſticas ſedes et commorationes arbitrantur aulopias tenere, ex ſpeculatione praecipiunt et praeſumunt; deinde poſtquam permagnum piſcium coracinorum numerum retibus ceperunt, et navem ſuam anchoris firmaverunt, ſtrepitum quendam more veſparum faciunt, et coracinos ad illiciendos eos praetendunt. Vbi vero ii ſtrepitum exaudierunt, et eſculentam illecebram animadverterunt, alii aliunde eo ire pergunt, et gregatim circum navim piſcatoriam errant; atque eatenus et plauſu et cibi abundantia ad piſcatores manſueſcunt, ſive meo judicio eſcae cupiditate capti, ſive quemadmodum piſcatores inquiunt, ſuo permulto robore nitentes, ut non ab hominum contactu refugiant. Nonnulli ex eis cicures ſunt, quos ſane piſcatores ut beneficos ab aliis internoſcunt, foedereque cum iis devinciuntur, pacemque ſervant. Hos tanquam duces ſectantur alii peregrini aulopiae, quos, ut ita dicam, advenas piſcatores et capiunt et occidunt; ita a manſuetiorum, quos columbis allectatricibus contulerim, captura ſe abſtinent, quaſi foedus quoddam

γωνισαμένῳ πρώτην ὁρμὴν ἀφίσθαι τῦ κράτυς, τῦ αἵματος αὐτῷ πηγνυμένυ, ὃ περιέμενος ὤκισα εἶτα ἐάλω. Διαχαρτερεῖταί γε μὴν ὁ αὐλωπίας ἐπὶ μακρὸν, ὅταν ἐπιθῆταί οἱ καλὰ τὸ καρτερόν· καὶ ὡς πρὸς ἀνλίπαλον ἴσασθαι τὸν ἁλιέα, καὶ κραλεῖ τὰ πλεῖσα, καὶ ἔτι μᾶλλον ἑαυτὸν πιέσας, καὶ κάτω νεύσας τὴν κεφαλὴν, καὶ ὠθήσας καλὰ τῦ βυθῦ· πέφυκέ τε γένυν ἰσχυρῶς καὶ τὸν αὐχένα καρτερὸν, ὡσπερῶν καὶ ζυνλύφονλά οἱ, καὶ ῥώμης ἔχει κάλλισα. Ὅταν δὲ αἱρεθῇ, ἰδεῖν ὡραιότατός ἐσι· τὺς μὲν ὀφθαλμὺς ἔχων ἀνεῳγότας, καὶ περιφερεῖς, καὶ μεγάλυς, οἵυς Ὅμηρος τὺς τῶν βοῶν ἄδει· ἡ δὲ γένυς, ὡσπερῶν εἶπον, καρτερὰ ἅσα, ὅμως καὶ ἐς ὥραν οἱ ζυμμάχεται· καὶ τὰ μὲν νῶτα αὐτῦ κυανῦ μεμίμηται χρόαν τὴν βαθυλάτην· ὑπέζωσαι μὲν λευκὴν τὴν νηδύν· ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτῦ γραμμὴ χρυσίτις τὴν χρόαν, καλιῦσα δ' ἐς τὸ ἀραῖον μέρος, ἀπολήγει εἰς κύκλον. Εἰπεῖν δὲ καὶ τὴν δολερὰν ἐπ' αὐτοῖς θήραν, ἥνπερ ἔν ἀκέσας οἶδα, ἐθέλω. Προελόμενοι χώρυς ἐκ πολλῦ, εἰς ὃς ἀθροίζεσθαι τὺς αὐλωπίας ὑπολαμβάνυσιν, εἶτα μέλοι κορακίνυς ταῖς ὑποχαῖς πολλὺς ζυλλαβόλες, τὴν ἑαυλῶν ἄκαλον ἐπ' ἀγκυρῶν ὁρμίσανλες, καὶ ζυνεχῶς κλύπον τινὰ ὑποδρῶνλες, διαλείνυσι τὺς κορακίνυς ἅμα ζφηκῦνλες. Οἱ δὲ ἀκόονλες τῦ κλύπυ, καὶ τὸ δέλεαρ ὁρῶνλες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνανεύυσι, καὶ ἀθροίζονλαί τε καὶ περιέρχονται τὴν ἁλιάδα· πραύνονλαί τε ἐς τοσῦτον τῷ κρότῳ, καὶ πλήθει τῆς τροφῆς, ὡς καὶ προλειγόνλων τὰς χεῖρας παραμένειν· ἀνέχονλαι δὲ ἀνθρωπίνης ἐπιψαύσεως, ὡς μὲν κρίνειν ἐμὲ, τῇ βορᾷ δεδυλωμένοι, ἤδη δὲ, ὡς οἱ θηραλικοί φασι, καὶ τῷ πλήθει τῆς ἁλκῆς. Εἰσὶ δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ χειροήθεις, ὅσπερ ἔν οἱ ἁλιεῖς ὡς τὺς εὐεργέτας καὶ τὺς ἄλλυς γνωρίζυσιν, εἶτα μέντοι τὰ πρὸς ἑαυλὺς ἔχυσιν ἔνσπονδα. Ἔπονλαι δὲ τύτοις οἷον ἡγεμόσι καὶ ἄλλοι ξένοι, καὶ τύτυς μὲν, ὡς ἂν εἴποι τις, ἐπήλυδας καὶ θηρῶσιν, ἢ ἀποκλείνυσι· πρός γε μὴν τὺς τιθασσὺς, οἵγε μὴν ἐοίκασι ταῖς παλευλρίαις πελειάσιν,

ἀθηρία

dam cum iis ſancitum habentes. Nec vero piſcator bene peritus, quantalibet inopia prematur, manſuetum aulopiam prudens et ſciens comprehendit; quinimo ſi eum ipſum forte ceperit, non mediocri dolore afficitur. Capitur aut hamo transfixus, aut mortifero vulnere ictus. Videmus etiam aucupes nullas aves, quae alias per inſidias allectant, occidere, ut eas vel vendant, vel edant. Sed et aliis modis hi piſces capiuntur.

CAP. XVIII.

De Pſittacis, aliiſque avibus, in India.

In regiis aedibus Indiae, ubi regum maximus illic regna tenentium aetatem degit, cum alia permulta et magnam hominum admirationem, et nullam comparationem habent, quibuſcum ſane nec Memnonia Suſa, totaque eorum ſumptuoſitas conferri poſſunt, neque Ecbatanorum magnificentia (etenim illa Perſici faſtus vanitas, ſi cum iis comparentur, videri poſſint) tum porro in hortis pavones et phaſiani manſueti aluntur, et plantae quidem ſumma regiorum procuratorum cura elaboratae ſunt. Enimvero umbroſa ſunt nemora, et paſtiones arboribus conſitae, et rami ſapienti quadam frondatorum colligatione conſerti et contexti; et, quod praecipue ad coeli illius commendationem facit, arbores ſemper virentes nulla ſenectute folia amittunt, ex eiſque partim ſunt indigenae, partim ex aliis locis Indiae magno ſtudio importatae, quae regionem ornant; olivam tamen terra India non gignit, neque aliunde importatum fert. Sunt item aliae aves ab nexu liberae, nullaque ſervitutis conditione adſtrictae, quae ſua ſponte eo ventitantes nidos conſtruunt; ibi etiam pſittaci aluntur, et ſurſum deorſum, ultro citroque, circum regem verſantur. Nec pſittacum idcirco Indorum quiſquam, etſi eorum magna illic multitudo ſit, edit; quia eos ſacros putent, et Brachmanes quidem ex

ἀθηρία τε αὐτοῖς ἐστι, καὶ ἐκεχειρία. Οὐδ' ἂν ἁλιέα ζοφὸν τοσαύτη πολὺ καλαλάβοι ἀπορία, ὡς ἐξ ἐπιβολῆς ἑλεῖν αὐλωπίαν ἥμερον· ἐκ γάρ τινων αἰτιῶν αἱρεθεὶς καλὰ τύχην καὶ λυπεῖ. Ἁλίσκεται δὲ ἢ τῷ ἀλκίτρῳ περιπαρεὶς, ἢ τρωθεὶς εἰς θάναλον. Ὁρῶμεν δὲ καὶ τὰς ὀρνιθοθήρας μὴ ἂν τῶν ἑλλοχώντων ὀρνίθων ἑτέρας ἀποκλείναλάς τινας, ἢ ἐπὶ πράσει, ἢ ἐπὶ δείπνῳ. Καὶ ἄλλαι δὲ θῆραι τῶνδε τῶν ἰχθύων εἰσί.

ΚΕΦ. ιή.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Ψιτλακῶν, καὶ λοιπῶν ὀρνίθων.

Ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις τοῖς Ἰνδικοῖς, ἔνθα ὁ μέγιστος τῶν βασιλέων διαιλᾶται τῶν ἐκεῖθι, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἐστὶ θαυμάσαι ἄξια, ὡς μὴ αὐτοῖς ἀνλικρινειν μήτε τὰ Μεμνόνια Σῶσα καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς πολυτέλειαν, μήτε τὴν ἐν τοῖς Ἐκβαλάνοις μεγαλοργίαν (ἐοίκασι γὰρ κόμπος εἶναι Περσικὸς ἐκεῖνος, εἰ πρὸς ταῦτα ἐξελάζοιλο) καὶ τὰ λοιπὰ μὲν περιελθεῖν τῷ λόγῳ ἀ διὰ τῆσδε τῆς Συγγραφῆς ἐστιν· ἐν δὲ τοῖς παραδείσοις τρέφονται μὲν καὶ ταὼς ἥμεροι, καὶ χειροήθεις φασιανοί· ἔχουσι δὲ ἐν τοῖς φυλοῖς τοῖς ἠσκημένοις, ἅπερ ἔν οἱ μελεδωνοὶ οἱ βασίλειοι τῆς δεύσης ἀξιοῦσι κομιδῆς. Καὶ γάρ εἰσιν ἄλση ζιερὰ, καὶ νομὴ ζύμφυλος, καὶ χλάδη δι' ἀλλήλων ζυνυφασμένα ζοφίᾳ τινὶ δενδροκομικῇ· καὶ τὸ ζεμνότερον τῆς ὥρας τῆς ἐκείθι, τὰ δένδρα αὐτὰ τῶν ἀειθαλῶν ἐστι, καὶ ὅπολε γηρᾷ, καὶ ἀποῤῥεῖ τὰ φύλλα, καὶ τὰ μὲν ἐπιχώρια ἐστι, τὰ δὲ ἀλλαχόθεν ζὺν πολλῇ κομισθέντα τῇ φροντίδι· ἅπερ ἔν κοσμεῖ τὸν χῶρον καὶ ἀγλαΐαν δίδωσι, πλὴν ἐλαίας· ἃ γὰρ αὐτὴν ἡ Ἰνδῶν φέρει, ἔστε αὐτὴ, ἔστε ἤκουσα ἀλλαχόθεν τρέφειν. Ὄρνιθες ἔν καὶ ἕτεροι ἐλεύθεροι, καὶ ἀδέσμωτοι, καὶ ἐλθόντες αὐτομάτως ἔχουσι καλὰ ταὐτὸν κοίτας καὶ εὐνάς· ἐνταῦθά τοι καὶ οἱ ψιτλακοὶ τρέφονται, καὶ εἰλοῦνται περὶ τῷ βασιλεῖ. Σιτεῖται δὲ Ἰνδῶν ἕδεις ψιτλακὸν, καί τοι παμπόλλων ὄντων τὸ πλῆθος· αἴτιον δὲ, ἱερὸς αὐτὸς εἶναι πεπιστεύκασι, καὶ οἱ Βραχμᾶνες, καὶ μέν-

ex avibus plurimi hunc aeſtiment. Quod quidem ipſum non ab re ſe facere profitentur, quod ſolus pſittacus humanam verborum appellationem explanata oris expreſſione, et vocis conformatione, imitando conſequatur. Atque etiam in iis hortis perbella ſtagna ſunt manu facta, ubi maxima magnitudine piſces cicures degunt; nec eos quiſquam alius piſcatur, quam regis liberi, qui nondum ex pueris exceſſere; ii enim in aqua tranquilla, et non periculoſa, ludentes et captant piſces, et vero navigare diſcunt.

CAP. XIX.

De Capitonibus in Ionio mari.

In mari Ionio ad Leucaten et Actium, Epirotica promontoria, capitones velut confertis turmis frequentes natant. Ipſorum captura, quae ad hanc rationem fit, mirifica eſt. Piſcatores bini, obſervato tempore, cum luna filet, navem coenati conſcendunt, et a terra ſolventes, modo mare a tempeſtate conquieſcat, ſilentio et moderate remigant; ſimul et eorum alteruter ſenſim ac leniter remo navem impellit; alter in cubitum recubans ſuam navis partem uſque eo deprimit, quoad ejus labrum proxime ad aquam acceſſerit. Capitones, horumque ſpeciem ſimilitudinemque gerentes mugiles, ſive quod ex nocte laetitiam et voluptatem percipiunt, ſive etiam quia tranquillitate maris delectantur, latebras ſuas et cavernas relinquentes, ſic ad ſummam aquam efferuntur, ut ex aqua ſummo roſtro emineant, et natare uſque eo pergant, donec ad litus propius acceſſerint. Quod quidem ipſum piſcatores poſtquam perſpexerunt, ſedata remigatione et pedetentim acceſſu ad piſces facto, navigant; ubi vero ex naviculae piſcatoriae motione fluctus cieri ac agitari coepti ſunt, a terra ſtatim piſces refugiunt, et frequentes in partem navis deorſum vergentem ſine retibus innatant, et ſub poteſtatem piſcantium cadunt.

CAP.

τοι ϗ τῶν ὀρνίθων ἀπάνλων ωρολιμῶσι. Καὶ ἐπιλέγυσι δρᾷν τῦτο μόνον εἰκότως, μόνον γὰρ τὸν ψιτλακὸν ἀνθρώπυ ςόμα εὐςομώταλα ὑποκρίνεσθαι. Εἰσὶ δ' ἄρα ἐν τοῖσδε τοῖς βασιλείοις ϗ λίμναι χειροποίηλοι ὡραῖαι, ϗ ἰχθύας ἔχυσι μεγέθει μεγίςυς ϗ ωρᾳεῖς· ϗ θῆρα αὐτῶν ὑδεὶς, ὅτι μὴ οἱ τῦ βασιλέως ὑεῖς ωαῖδες ἔτι ὄντες, ϗ ἐν ἀκλύςῳ ϗ ἥκιςα ἐπικυνδύνῳ τῷ ὕδαλι, ϗ ἁλιεύονλές τε ϗ ωαίζονλες, ϗ ἅμα ϗ πλέειν μανθάνονλες.

ΚΕΦ. ιθ'.

Περὶ τῶν ἐν τῷ Ἰωνίῳ Κεφάλων.

ΕΝ τῷ Ἰωνίῳ ωελάγει καλὰ τὸν Λευκάτην, ϗ τὴν ωρὸς τῷ Ἀκλίῳ θάλατλαν, ἔνθά τοι ϗ τὸν χῶρον καλῦσιν Ἤπειρον, κεφάλων εἰσὶ καλὰ ἴλας, ὡς ἂν εἴπῃ τις, ἄφθονοι, νήξει ϗ ωλήθει ωάμπολλοι. Οὐκῦν θηρῶνλαι, ϗ μάλα ἐκπλησικῶς· ὁ δὲ τρόπος τῆς θήρας ὅτός ἐςι. Νύκλα ἀσέληνον οἱ ἐκεῖθι ἁλιεῖς ωαραφυλάξανλες, ἀπὸ δείπνυ γενόμενοι, καλὰ δύο ἐπῆραν Ϛκάφος, ὄκ ὄγλος κύμαλος, ἀλλ' ἀκλύςυ ϗ γαληναίας τῆς θαλάτλης, εἶτα ἡσυχῇ ϗ καλὰ μικρὰ ωροσερέτλυσι· ϗ ὁ μὲν αὐτὴν ὑποκινεῖ τῷ κωπίῳ, ωροσάγων τὴν ωορθμίδα βάδην, ὡς ἂν εἴποις· ἄτερος δὲ καλακλινεὶς ἐπ' ἀϛκῶνος τὸ καθ' ἑαυλὸν μέρος ἐπιβρίθει τῆς ωορθμίδος, ϗ εἰς τοσῦτον ἐπικλίνει εἰς ἄκρον, ὅσον τὸ χεῖλος αὐτῆς ωροσπελάζειν τῷ ὕδαλι. Οἱ κέφαλοι δὲ, ϗ οἱ τύτοις ὁμοειδεῖς κεςρέες, ἤτοι τῇ νυκτὶ τερπόμενοι, ἢ χαίρονλες τῇ γαλήνῃ, τὰς μὲν χηραμὰς τὰς ἑαυλῶν ϗ τὰς φωλεὰς ἀπολείπυσιν, ἀνανέυσι δὲ, ϗ τὰ ἄκρα γε τῦ ωροσώπυ ὑπὲρ τὸ ὕδωρ φαίνυσι, ϗ τοσῦτον ἐς τὸ ἄνω τῆς νήξεως ἐπιλαμβάνυσι, ϗ γίνονλαι τῆς ἠιόνος ωλησίον. Θεασάμενοι δὲ θηραλαὶ ωλέυσι, ϗ τὸ ῥόθιόν γε τῆς ωορθμίδος ἡσυχῇ πως ὑποκυμαίνειν ἄρχελαι· φεύγονλες δὲ τὴν γῆν, ϗ ὑποςρέφονλες, ἄνευ δικλύων εἰς τὸ ἐπικλινὲς τῆς ἀκάτυ Ϛφᾶς ἑαυλὰς ὑποπλήθυσι, ϗ εἴσω ωαρελθόνλες ἑαλώκασι.

CAP. XX.

De Cetis maximis, quae etiam Rotae appellantur.

CETE immenſa corporis mole exaggerata in altitudine maris verſantur, et fulminibus quandoque feriuntur. Inter hujuſcemodi belluas, et quidem rariores, numerantur, quae rotae appellantur. Hae gregatim natant, et maxime prope Athon Thraciae montem ad dextram, in finibus e regione Sigei Troadis promontorii, et juxta dictum Artacaei tumulum, et Acanthaeum iſthmum, ubi et Xerxis ſciſſura illa, qua montem Athon abſcidit, ſpectatur. Eas quidem fortes eſſe negant. Cervices earum apparent, et adeo longis ſunt hirſutae ſpinis, ut hae extra mare ſaepe emineant. Cum remigationis ſtrepitum percepere, tum circumverſantur et circumvolvuntur, ut quam altiſſime ſeſe in profundum detrudant; rurſuſque ex imo gurgite ad ſummum volutantes ſeſe ac revolventes remeant.

CAP. XXI.

De Tritonibus.

ETSI non admodum explicatam rationem ad demonſtrandam tritonum formam piſcatores adferre poſſe dicuntur; magna tamen fama eſt in ſermone hominum ſane multorum, cete quaedam a capite ad medium corporis humanam ſpeciem ſimilitudinemque gerentia in mari naſci. Demoſtratus in libris, quos De piſcatu conſcripſit, inveteratum tritonem in oppido Tanagra ſpectatum fuiſſe dicit, cetera quidem fictis et pictis ſimilem; ejus vero caput, quod vetuſtate obſcuratum eſſet et evanuiſſet, non facile intelligentia comprehendi et percipi potuiſſe; ſed cum ſolum attigiſſem, inquit, ſquamae aſperae et praedurae dilabebantur.

Cum

ΚΕΦ. κ.

Περὶ Κηῶν μεγίσων, ἃ ϗ Τροχοὶ καλῦνται.

ΤΩΝ δὲ κηῶν τὰ ὑπέροικα ἄγαν ϗ τὸ μέγεθος ὑπερήφανα, νήχεται μὲν ἐν τοῖς ϖελάγεσι μέσοις, ἤδη γε μὴν ϗ ζκηπτοῖς βάλλεται. Πρὸς τούτοις μὲν ἕν, ϗ ὅσα ἕτερα ζπάνια τοιαῦτα, ϗ ὄνομα τροχὸς αὐτοῖς. Καὶ νεῖ μὲν κατ' ἀγέλας ταῦτα, μάλιστα δὲ ἐν δεξιᾷ τῆ Ἄθω τῆ Θρᾳκίᾳ, ἔν γε τοῖς κόλποις τῆ ἀπὸ Σιγείᾳ ϖλέονται ἐντυχεῖν ἐστιν αὐτοῖς καλὰ τὴν ἀνλιπέραν ἤπειρον, ϖαρά τε τὸν Ἀρταικαίᾳ καλούμενον τάφον, ϗ τὸν Ἀκανθαῖον ἰσθμὸν, ἔνθά τοι ϗ ἡ τῆ Παραίᾳ φαίνεται διαλαμὴ, ἡ δίαιτα μὲν τὸν Ἄθω. Τὰ κήτη δὲ ταῦτα, ἃ καλῶσι τροχὺς, ἄλκιμα μὲν ἄ φασιν εἶναι. Λοφιὰν δὲ ὑποφαίνει, ϗ ἀκάνθας ὑπερμήκεις, ὡς ϗ ϖολλάκις ὁρᾶσθαι ἐξάλους αὐτάς. Ἀκάνθαι δὲ εἰρεσίας κλύπᾳ ϖεριστρέφεταί τε ϗ καθειλεῖται, ὡς ὅτι καλῶτατα ἑαυτὰ ὠθῆται· ἔνθεν τοι ϗ τῦδε τῆ ὀνόμαλος μεθείληχεν· ἀναπλεῖ δὲ ἀνελιχθέντα ϗ κυλιόμενα ἔμπαλιν.

ΚΕΦ. κά.

Περὶ Τριῶνων.

ΤΡιῶνων ϖέρι ζαφῆ μὲν λόγον ϗ ἀπόδειξιν ἰσχυρὰν ἀμάλα τοι φασιν εἰπεῖν ἔχειν τὰς ἁλιέας· ἔχει δ' ἤν φήμη διαῤῥέουσα, ναὶ μὰ Δία, ϖολλῶν, γίνεσθαί τινα ἐν τῇ θαλάτῃ κήτη ἀνθρωπόμορφα, τὰ ἀπὸ κεφαλῆς ὅσα εἰς ἰξὺν λήγει. Λέγει δὲ Δημόκριτος ἐν Λόγοις ἁλιευτικοῖς ἐν Ταναγρᾳ θεάσασθαι τάριχον Τρίτωνα· ϗ τὰ μὲν ἄλλα ἦν, φησὶ, ϗ τοῖς ϖλατομένοις ὅμοιος, ϗ τοῖς γραφομένοις· τὴν δὲ οἱ κεφαλὴν ὑπὸ χρόνῳ διεφθαρμένην ἐ ϖάνῃ ζαφῆ ἔφαλον εἶναι, ἐδὲ οἵαν ἐντυχεῖν τε ϗ γνωρίσαι ῥᾴδιον· ϖροσαψαμένῳ δέ μοι, φολίδες ἀπέπιπτον τραχεῖαι, ϗ μέν τοι ϗ ἀντίτυποι

εἶ

Cum vero quiſpiam ſenatorii ordinis ex iis, qui ſortito Achaiam adminiſtrant, et annuum magiſtratum gerunt, ejus naturam exquirere experirique vellet, paulum quiddam de corio detraxit, atque in ſuccenſum ignem injecit; idque ambuſtum in circumſtantium nares teterrimum odorem immiſit; neque vero, inquit, terrenumne an marinum eſſet animal, conjectura aſſequi poteramus. Sed male ei haec curioſitas ceſſit. Paulo poſt enim diem extremum clauſit, cum e parva navicula exiguum et anguſtum fretum trajiciens in mare incidiſſet; quod ei accidiſſe Tanagraei interpretabantur propter impietatis crimen adverſus Tritonem, conjectura inde ſumpta, quod defuncti cadaver e mari rejectum ſanie ſtillaſſet ejuſdem odoris, qualem aduſtum ab ipſo tritonis corium emiſerat. Ceterum unde hic triton aberrarit, et quomodo hunc in locum ejectus ſit, Tanagraei et Demoſtratus dicant. Ego ut tritones eſſe credam, dei veraciſſimi teſtis reverentia moveor; is eſt Apollo Didymaeus, apud nullum non ſanae mentis hominem fide dignus, qui tritonem marinam pecudem cognominat, ubi cecinit:

Dum vocale maris monſtrum natat aequore triton,
Neptuni pecus, in funes forte incidit extra
Demiſſos navim.

Ergo ſi omniſcius ille tritonas eſſe pronunciat, nos de illis dubitare non oportet.

CAP. XXII.

De Elephantis Indorum regi adſtantibus.

ELEPHANTVS Indorum regem ad forum euntem primus adorat, id quidem facere edoctus, nec hoc officium vel recuſat, vel obliviſcitur. Huic adeſt rector, qui illum hujus inſtituti commonefacit, ipſique memoriam diſciplinae falcis, qua illum moderatur

εὖ μάλα. Τῶν δέ τις τῶν ἐκ βυλῆς ἁρμοζόνλων κλήρῳ τὴν Ἑλλάδα, καὶ πεπισευμένων τὴν ἀρχὴν ἑνὸς ἔτους, βασανίζων οἷα δὴ καὶ ἐλέγχων τὸ βλεπομένυ τὴν φύσιν, εἶτα τῷ δέρμαλος παρελὼν ὀλίγον καθήγισεν ἐπὶ πυρὸς, καὶ ὀσμὴ μὲν βαρεῖα καιομένυ τῷ ἐμβληθέντος προσέβαλλε τῶν παρόντων τὰς ῥῖνας· ἃ μὴν ζυμβάλλειν, φησὶν, εἴτε χερσαῖον τὸ ζῶον εἴτε θαλάσσιον εἴη τὴν φύσιν, εἴχομεν. Ἀλλ' ἦγε πεῖρα ἃ χρησόν οἱ τὸν μισθὸν ἀπέδωκεν. Οὗτος γὰρ μελὰ μικρὸν τὸν βίον καλέσρεψε, περαιύμενος ὀλίγον καὶ σενὸν πορθμὸν ἐξῄει πορθμείῳ καὶ βραχεῖ· καὶ ἔλεγόν γε, ὡς ἐκεῖνος λέγει, Ταναγραῖοι παθεῖν αὐτὸν ταῦτα, ἀνθ' ὧν εἰς τὸν Τρίτωνα ἠσέβησε, τεκμηριῶνλες ὅτι ἀποψύχων μὲν ἐξῃρέθη τῆς θαλάτης, ἰχῶρα δὲ ἠφίει παραπλήσιον τὴν ὀσμὴν τῇ τῦ Τρίτωνος δαρᾷ, ὅτε αὐτὴν ἐκεῖνος ἔκαιε καὶ ἐνεπίμπρα. Ὁπόθεν δὲ ἄρα ὁ Τρίτων ὗτος ἐπλανήθη, καὶ ὅπως δεῦρο ἐξεβράσθη, Ταναγραῖοί τε λεγέτωσαν καὶ Δημόσραλος. Ἐπὶ τύτοις δὲ αἰδεῖμαι τὸν θεὸν, καὶ ἄξιον πείθεσθαι τῷ μάρλυρι τῷ τοσῷδε· εἴη δ' ἂν ὁ ἐν Διδύμοις Ἀπόλλων, τεκμηριῶσαι ἱκανὸς παντὶ, ὅτῳ νῦς τε ὑγιαίνει καὶ ἔῤῥωλαι ἡ φρὴν, Τρίτωνα γῦν θρέμμα θαλάτλιόν φησιν εἶναι, καὶ ἃ λέγει καὶ ταῦτ' ἐτι·

Θρέμμα Ποσειδάωνος ὑγρὸν τέρας, ἠπύτα Τρίτων,
Νηχόμενον γλαφυροῖς ὁρμήμασι ζύνλυχε νηός.

Εἰ τοίνυν ὁ πάντα εἰδὼς καὶ Τρίτωνας εἶναί φησιν, ἡμᾶς ὑπὲρ τύτυ διαπορεῖν ἃ χρή.

ΚΕΦ. κβ'.

Περὶ τῶν Ἐλεφάντων τῶν παραμενόντων τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν.

ΤΟΝ Ἰνδῶν βασιλέα προϊόντα ἐπὶ δίκαις προσκυνεῖ ὁ ἐλέφας πρῶτος, δεδιδαγμένος τῦτο, καὶ μάλα γε δρῶν μνημόνως τε καὶ εὐπειθῶς αὐτό. Παρέσηκε δὲ καὶ ἐκεῖνος, ὅσπερ ἂν ἐνδίδωσίν οἱ τῦ παιδεύματος τὴν ὑπόμνησιν τῇ ἐκ τῆς ἅρπης κρύσει,

deratur, pulsu, et voce quadam vernacula renovat, cujus natura quadam ineffabili et peculiari elephanti intelligentes sunt; tum etiam motus quosdam bellicos edit, velut ostendens, quod hanc etiam disciplinam servat. Viginti quatuor elephanti huic regi permanent custodes alternis vigiliis, alii aliis in stationem succedentes, tanquam ceteri custodes; et sapientia quadam Indica ad vigiliarum disciplinam erudiuntur, ne inter custodias somnum capiant. Hecataeus quidem Milesius Amphiaraum Oiclis filium scribit somno oppressum neglexisse custodiam, et tantum non ea passum esse, quae dicit. At elephanti ad vigilias agendas praestantissimi excubitores, et a somno invictissimi, et secundum homines fidissimi illic sunt.

CAP. XXIII.

Quod Scolopendra sit cetus marinus.

SCOLOPENDRAE vim et naturam, quanto equidem maximo potui studio, cum multum ac diu perscrutatus essem, quendam maximum cetum marinum hanc quoque esse audivi, quam de mari tempestatibus in litus expulsam, nemo foret tam audax, quin adspicere horreret. Ii vero, qui res maritimas percallent, eas inquiunt spectari toto capite eminentes e mari; et narium pilos magna excelsitate apparere; et ejus caudam, similiter atque locustae, latam perspici; reliquum etiam corpus aliquando in superficie aequoris spectari, idque conferri posse cum triremi justae magnitudinis; atque permultis pedibus utrinque ordine, tanquam e scalmis appensis, ut ita dicam, remigare. Addunt harum rerum periti, ac fide digni, ipsos etiam fluctus, ea natante leviter subsonare.

CAP.

κρύσει, ἢ φωνῇ τινι ἐπιχωρίῳ, ἥσπερ ἂν ἐλέφαντες ἐπαίειν εἰλήχασι φύσει τινὶ ἀποῤῥήτῳ, ἢ μάλα γε ἰδίᾳ τῷ ζώῳ τῷδε· ἢ μέντοι γε ἢ κίνησίν τινα ὑποκινεῖται πολεμικὴν, οἷον ἐνδεικνύμενος, ὅτι ἢ τοῦτο τὸ μάθημα ἀποσώζει. Τέσσαρες δὲ ἢ εἴκοσι τῷ βασιλεῖ φρουροὶ παραμένουσιν ἐλέφαντες ἐκ διαδοχῆς, ὥσπερ ἂν οἱ φύλακες οἱ λοιποί· ἢ αὐτοῖς παίδευμα τὴν φρουρὰν ὑ καταγυμάζασι, διδάσκονται γάρ τοι Σοφίᾳ τινὶ Ἰνδικῇ ἢ τοῦτο. Καὶ λέγει μὲν ὁ Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος Ἀμφιάρεων τὸν Ὀικλέους καταχοιμίσαι τὴν φυλακὴν, ἢ ὀλίγῳ πάθεῖν, ὅσα λέγει. Οὗτοι δὲ ἄρα ἄγρυπνοι, ἢ ὕπνῳ μὴ ἡττώμενοι, πιστόταοι τῶν ἐκεῖθι φυλάκων μετά γε τοὺς ἀνθρώπους εἰσί.

ΚΕΦ. κγ΄.

Ὅτι ἢ Σκολοπένδρα θαλάττιόν ἐστι κῆτος.

ΕΓΩ δὲ ἄρα ὡς εἶχον ὁρμῆς, ἐπὶ μακρότατον ταῦτά τε ἢ τὰ ὑπὲρ τούτων ἀνασκοπούμενός τε ἢ ἀνιχνεύων, πέπυσμαι ἢ Σκολοπένδραν εἶναί τι θαλάττιον κῆτος, μέγιστον κητῶν ἢ τοῦτο, ἢ ἐκβρασθεῖσαν μὲν θεάσασθαι οὐκ ἄν τις θρασύνοιτο. Λέγουσι δὲ οἱ ἀκριβοῦντες ἄνθρωποι τὰ θαλάττια ὁρᾶσθαι αὐτὰς πολιάς· ἢ πᾶν μὲν ὅσον ἐστὶ κεφαλὴ, τοῦτο ὑπερείνειν ἔξαλον· ἢ μέντοι ἢ μυκτήρων τρίχας ἐξεχούσας, ἢ μάλα γε ὑψηλὰς ἀποδεικνύναι· πολαιᾶν δὲ τὴν ὀρὰν, ἢ οἷον δοκεῖ καράβου· ἤδη δ' ἄρα αὐτῆς ἢ τὸ λοιπὸν Σῶμα ἐπιπολάζον τοῖς κύμασιν ὁρᾶται, ὅσον ἀνικρίναι τριήρους τελείας αὐτὸ μεγέθει· νήχονται δὲ ἄρα πολλοῖς τοῖς ποσὶ, ἢ καὶ σοῖχον αὐτοῖς ἢ ἐντεῦθεν ἢ ἐκεῖθεν, οἱονεὶ Σκαλμοῖς πεπηγμένοις, εἰ ἢ τραχύτερον ἀκοῦσαι, ἑαυτοῖς ἐρέτησαι. Λέγουσιν ὧν οἱ δεινοὶ ταῦτα, ἢ ὑπηχεῖν τὸ ῥόθιον ἡσυχῇ, ἢ πείθουσι λέγοντες.

CAP. XXIV.

De agitatione Canum ſecundum Xenophontem.

XENOPHON de canibus haec ait: Per montes eos agitari oportere, per arva rarius; tramites enim cultorum locorum eis negotium exhibere, et in errorem inducere. Multo ſane idem praeſtare ait, per aſpera canes agitari, robuſtioribus enim fieri pedibus, et ad curſum praeſtantiores, corpora exercentes: itemque leporis veſtigia multum hiemis tempore procedere, propter longiores noctes; contra autem aeſtate. Atque ex praedictis appareret, quid ſignificet τὸ ἐναντίον [contra.]

CAP. XXV.

Quantum ſtudii rex Indorum Equorum et Elephantorum nutritioni adhibeat.

CIRCA equos et elephantos, quod eorum in armis ac bellis uſus ſit, Indi perquam ſtudioſi ſunt. Itaque regi ſuo foeni manipulos adferunt, quos in praeſepia injiciunt; et ſemina vel fruges, quae recentia atque integra oſtentant: quod ſi talia fuerint, laudantur a rege; ſin minus, acerbe tum elephantorum curatores, tum equiſones, ab eo caſtigantur. Sed ne alias quidem utcunque minimas animantes contemnit; et cum dono ei offeruntur, admittit libenter. Siquidem Indi animal nullum, ſive cicur ſive ferum, aſpernantur. Quamobrem ſubditi, qui in aliqua dignitate ſunt, munera ferunt grues, anſeres, gallinas, anates, turtures, attagenas, perdices, et pindalos (aves attagenum ſimiles) et praedictis minores quaſdam, ut boccalides, ficedulas, et miliarias. Has apertas oſtendunt, ut interior earum pinguitudo appareat. Adferunt

ΚΕΦ. κδ'.

Περὶ τῆς ἀγωγῆς τῶν Κυνῶν καὶ Ξενοφῶντα.

Ξενοφῶν δὲ ὑπὲρ κυνῶν λέγει ἢ ταῦτα· Δεῖν εἰς τὰ ὄρη πολλάκις ἄγειν αὐτὰς, τὰ δὲ ἔργα ἧττον· τὰς γάρ τοι τριμμὰς ἐκ τῶν ἐνεργῶν χωρίων λυπεῖν τε αὐτὰς ἢ σφάλλειν. Λῷον δ' εἶναι ὁ αὐτός φησιν εἰς τὰ τραχέα ἄγειν, ἢ κέρδος γε ἐκεῖνο πρὸς τοῦτο διδάσκει, εὔποδάς τε αὐτὰς γίνεσθαι, ἢ ἀλκιμωτέρας, ἐκπονέσας τὸ σῶμα· ἴχνη δ' ἄρα λαγὼ τῷ μὲν χειμῶνος μακρὰ ὁρᾶσθαι λέγει, διὰ τὸ μῆκος τῶν νυκτῶν· τἐναντίον δὲ τούτῳ, τῷ θέρους. Καὶ σαφὲς ἐκ τῷ προειρημένῳ τί βούλεται τὸ ἐναντίον.

ΚΕΦ. κέ.

Τίνα τρόπον ἄγει διὰ σπουδῆς ὁ Ἰνδῶν βασιλεὺς τὴν τῶν Ἵππων τε καὶ Ἐλεφάντων τροφήν.

Ἵππους καὶ ἐλέφαντας, ἅτε ζῶα καὶ ἐν ὅπλοις καὶ πολέμοις λυσιτελῆ, τιμῶσιν Ἰνδοὶ, καὶ μάλα γε ἰσχυρῶς. Τῷ γοῦν βασιλεῖ κομίζουσι καὶ κωμύθας, ἃς ἐμβάλλουσι ταῖς φάτναις· καὶ χιλὸν, καὶ ἐπιδεικνύουσι νεαρόν τε καὶ ἁσινῆ· καὶ ἐὰν μὲν εἴη τοιοῦτος, ἐπαινεῖ ὁ βασιλεύς· εἰ δὲ μὴ, κολάζει τούς τε τῶν ἐλεφάντων μελεδωνοὺς, καὶ τοὺς ἱπποκόμους πικρόταλα. Οὐκ ἀτιμάζει δὲ οὐδὲ τὰ ἄλλα τὰ μικρόταλα ζῶα· ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα προσίεται, δῶρά οἱ κομιζόμενα. Ἰνδοὶ γὰρ οὐκ ἐκφαυλίζουσι ζῶον οὔτε μὴν ἥμερον, οὐδὲ ἄγριον οὐδέν. Αὐτίκα γοῦν δωροφοροῦσι τῶν ὑπηκόων οἱ διὰ τιμῆς ἴόντες γεράνους τε καὶ χῆνας, ἀλεκτορίδας τε καὶ νήττας, καὶ τρυγόνας τε καὶ ἀτταγὰς, προσέτι πέρδικάς τε καὶ πινδάλους (ἔστι δὲ ἐμφερὲς τῷ ἀτταγᾷ τοῦτό γε) καὶ τὰ ἐπὶ τούτῳ τῶν προειρημένων βραχυτέρας τε, καὶ βομβυλίδας, καὶ ζυγαλίδας, καὶ τὰς καλουμένας κεγχρίδας. Ἐπιδεικνύουσι δὲ αὐτὰ ἀναπτύξαντες, τὸν εἰς βάθος αὐτῶν ἐλέγχοντες πιασμόν. Καὶ τούτων πεπιασμένων, ἐλεφάντων τε, καὶ βουβαλίδων,

runt et cervos obeſos, et bubalides, et capreas, et oryges, et aſinos unicornes (quorum ſupra mentionem feci) denique piſcium genera diverſa.

CAP. XXVI.

De marinis Cicadis.

Est etiam cicadarum genus marinum. Harum maxima parvo carabo ſimilis eſt, cornua vero non ſimiliter atque ille magna, nec aculeos habet; adſpectu etiam nigrior eſt, et, cum captus eſt, ſtridorem quendam edere videtur; pinnae ipſius exiguae ſub oculis enaſcuntur, terrenarum alis ſimiles. Hominum plerique ab ea comedenda idcirco abſtinent, quod ſacram exiſtiment. Seriphios autem, cum mortuam ceperint, eam ſepelire audio; et vivam in retia delapſam non retinere, ſed mari reddere; mortuas vero etiam deflent, aiuntque eas Perſeo, Iovis filio, in deliciis eſſe.

CAP. XXVII.

De Hyaena, Trachuro, Thynno, Torpedine, et Pulmone piſcibus.

Si piſcis hyaenae nuncupati, eodem quo terreſtris nomine, pinnam dextram ad hominem ſomno conſopitum admoveas, ſane quam eum ipſum perturbabis; etenim formidoloſa ſecundum quietem ſpectra et ſimulacra videbit, acerbaque inſomnia perpetietur. Item, ſi poſteaquam trachuri caudam abſcideris, ipſumque in mare liberum remiſeris, eam equae ventrem ferenti appendas, non multo certe poſt abortum pariet. Iam vero ſi quis, qui nondum exceſſerit ex extrema pueritia, thynni ſanguine illinatur, non pubeſcet. Hoc idem torpedo et marinus pulmo efficiunt; nam in aceto

λίδων, καὶ δορκάδων, καὶ ὀρύγων τε, καὶ τῶν ὄνων τῶν ἐχόντων ἓν κέρας (ὧν καὶ ἀνωτέρω τοῦ τὴν μνήμην ἐποιησάμην) καὶ ἰχθύων γένη διάφορα, καὶ κομίζουσι καὶ ταῦτα.

ΚΕΦ. κϛ'.

Περὶ Τετλίγων Θαλατλίων.

Ἔστι δὲ ἄρα καὶ τέτλιξ ἐνάλιος. Καὶ ὁ μὲν μέγιστος αὐτῶν ἔοικε καράβῳ μικρῷ, κέρατα δὲ οὐκ ἔχει μεγάλα κατ' ἐκείνους, οὐδὲ κέντρα· ἰδεῖν δέ ἐστι τοῦ καράβου ὁ τέτλιξ ζοφωδέστερος, καὶ ἐπὰν αἱρεθῇ, προσέοικε τετριγότι· πτέρυγες δὲ ὀλίγαι τὸ μέγεθος ὑπὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐκπεφύκασι, καὶ εἶεν ἂν καλαὶ τὰς τῶν χερσαίων καὶ αὗται. Οὐ θεμιτὸν δὲ αὐτὸν οἱ πολλοὶ, νομίζοντες ἱερόν. Σεριφίους δὲ ἀκούω καὶ θάπτειν νεκρὸν ἁλωκότα· ζῶντα δὲ εἰς δίκτυον ἐμπεσόντα οὐ καθέχουσιν, ἀλλὰ ἀποδιδόασι τῇ θαλάσσῃ αὖθις· θρηνοῦσι δὲ ἄρα τοὺς ἀποθανόντας, καὶ λέγουσι Περσέως τοῦ Διὸς ἄθυρμα αὐτοὺς εἶναι.

ΚΕΦ. κζ'.

Περὶ Ὑαίνης ἰχθύος, καὶ Τραχύρου, καὶ Θύννου, Νάρκης τε, καὶ Πνεύμονος.

Ὑαινα ἰχθὺς ὁμώνυμος τῇ χερσαίᾳ ὑαίνῃ ἐστί· ταύτης ἔντην πτέρυγα δεξιὰν εἰ ὑποθήσεις ἀνθρώπῳ καθεύδοντι, εὖ μάλα ἐκλαράξεις αὐτόν· δέα γάρ τινα καὶ ἰνδάλματα καὶ φάσματα ὄψεται, καὶ ἐνύπνια ἕτερα ἀθαμβῶς εὐμενῆ καὶ φίλα. Τραχύρου γε μὴν ζῶντος ἐὰν ἀποκόψῃς τὴν οὐρὰν, καὶ τὸν τράχυρον ἄρα ἐλεύθερον ἀπολύσῃς ἐς τὴν θάλασσαν, τήν γε μὴν προειρημένην οὐρὰν ἐξαρτήσῃς ἵππου κυέσης, οὐ μετὰ μικρὸν ἐκπεσεῖται τὸ ἔμβρυον, καὶ ἐξαμβλώσει ἡ ἵππος. Μειρακίου γε μὴν δεομένου ἐπὶ μήκιστον τριχῶν ἀπορίας τῶν ἐπὶ τοῦ γενείου, αἷμα ἐπιχρισθὲν θύννου ἀωρόλειον τὸ μειράκιον ἐνεργάζεται. Δρᾷ δὲ ἄρα καὶ νάρκη καὶ πνεύμων τὸ αὐτό· ἐν ὄξει γὰρ διασαπεῖσαι

aceto putrefactae eorum carnes, et mento adſperſae, fugam pilorum facere dicuntur. Quid ad haec Tarentini et Tyrrheni ſophiſtae et mangones variorum malorum, qui picis uſu pſilothrum oſtenderunt, ut pro viris redderent mulieres?

CAP. XXVIII.

Quod Aurata piſcium timidiſſima ſit.

AVRATA omnium piſcium timidiſſima eſt. Nam ſub Arcturi tempus, cum maris acceſſus et receſſus maxime fiunt, et eo altius exaggerata arena ad litus relinquitur, ut naves ſaepe ex omnibus aquis nudae in terra remaneant; tum piſcatores, poſtquam populorum arborum ramos frondibus conveſtitos, paxillorum modo in mucronem acutos, in arenam defixere, diſcedunt; poſt autem rurſus accedens mare ſecum imbellem auratarum multitudinem attrahit, quae ubi aeſtus reciprocavit et receſſit, in exigua aqua concavis locis retenta relinquuntur, et vero ramorum metu quieſcunt; adeo enim ramos vento agitatos exhorrent, ut ne loco quidem ſe commovere audeant. Quamobrem primo cuique magnum meticuloſorum piſcium numerum capere et ferire licet; neque modo ab uſu piſcandi inſtructi, ſed etiam totius piſcationis rudes, atque adeo pueri et feminae capere poſſunt.

AELIANI

σαι αἱ τέτων Ϛάρκες, ϰ) ἐπιχρισθεῖσαι τοῖς γενείοις, φυγὴν τριχῶν ἐνεργάζονται, φησί. Τί πρὸς ταῦτα Ταραντῖνοί τε ϰ) Τυῤῥηνοὶ Ϛοφισαὶ ϰαϰῶν δαιδάλων, ἐϰεῖνο ἀνιχνεύσαντές τε ϰ) πειράσαντες τὴν πίτταν, ὡς ἐξ ἀνδρῶν εἰς γυναῖϰας ἀποϰρίνειν;

ΚΕΦ. ϰή.

Ὅτι δειλόταλος ἰχθύων ἐστὶν ὁ Χρύσοφρυς.

Ο Χρύσοφρυς ἄρα ἰχθύων ἁπάντων δειλόταλος ἦν. Ἐν δὴ ταῖς παλιῤῥοίαις τῆς θαλάττης, ὅταν ᾖ ὥρα Ἀρϰτέρε Ϛύνδρομος, ἡ μὲν ὑπονοσεῖ μάλιϛα ἡ θάλαττα περὶ τὸ ἄϰλιον, ψιλὴ δὲ ἡ ψάμμος ὑπολείπεται, ϰ) αἱ ναῦς πολλάϰις ἐπὶ τῆς γῆς ἐσήϰασιν ὕδαλος χῆραι· ἐϰῶν οἱ ἐπιχώριοι ὄρπηϰας αἰγείρων χλωρὰς ϰ) ϰομῶντας ὀξύναντες δίϰην Ϛολόπων, ϰ) ἐμπήξαντες τῇ ψάμμῳ, ὑπαναχωρῶσιν· εἶτα ὑποῤῥέψαν τὸ ϰῦμα ὑποσύρει ἰχθύων τῶν προειρημένων πλῆθος ἄμαχον, ὑπονοσεῖ αὖθις, ϰ) ἀπολείπονται πολλοὶ χρύσοφροι ἐν ὀλίγῳ ὕδαλι, ἔνθα ϰαθειμένον εὑρεθῇ ϰ) ϰοῖλον, εἶτα ὑπὸ τοῖς ϰλάδοις πλήξαντες ἡσυχάζουσι· διασειομένους γὰρ αὐτοὺς ϰ) διαϰινημένους ὑπὸ τῦ προσπίπτοντος πνεύματος ὀῤῥωδοῦσι, ϰ) ὅτε Ϛραίρουσιν, ὅτε ἀναπάλλονται. Πάρεσι δή σοι λαβεῖν ὡς αἰχμαλώτους, ϰ) παίειν παντὶ τῷ προσπεσόντι δειλῶν ἰχθύων δῆμον, εἴποι τις ἄν· αἱροῦσι γὰρ αὐτοὺς ὐ τεχνῖται μόνοι, ἀλλὰ ϰἂν ἰδιώτης παρατυχὼν, ἢ ϰ) παῖδες ϰ) γυναῖϰες.

AELIANI
DE
NATVRA ANIMALIVM
LIBER XIV.

CAPVT I.

De Scombris in Ionio prope Epidamnum mari.

IN mari Ionio prope Epidamnum, ubi et Taulantii habitant, inſula eſt, quae Minervae appellatur, eamque piſcatores incolunt; et iſtic lacus eſt, ubi ſcombrorum, qui ad piſcatorum conſuetudinem aſſueverunt, et manſuefacti ſunt, greges aluntur. Iis cibaria objiciunt piſcatores, cum quibus iidem foedere et pace devinciuntur; et captura liberi ſunt, atque eatenus aetate procedunt, ut vivant ibidem ad ſummam ſenectutem. Nec ſane ignaviter victitant, neque in ſuos altores ingrati ſunt; at enim de piſcatoribus paſtum cum mane acceperint, piſcationem mox capeſſunt, ut ſe nutricantibus praeminum pro nutrimento perſolvant. Quare ex portu ſolventes ad feros ſcombros gentiles ſuos natare contendunt, ac, ſimul ut ad eos pervenerunt, cum ipſis ita continuo tanquam cum aliqua turma aut phalange ſuorum popularium errant; et nimirum cum ejuſdem generis et naturae ſint, non inter ſe fugiunt, ſed ſimul natant; poſt autem cicures circum feros concurſantes in orbem conſiſtunt, et ſuorum corporum obſtructione eos fuga exituque intercludentes, ſuorum nutritiorum, ut pro iis quibus expleti cibis fuerint, illos remunerentur, adventum acerrime

tamdiu

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ

ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ά.

Περὶ Σκόμβρων τῶν ἐν τῷ Ἰωνίῳ Ἐπιδάμνῳ πλησίον.

Ἐν δὲ τῷ Ἰωνίῳ πελάγει πλησίον Ἐπιδάμνου, ὅπου καὶ Ταυλάντειοι παροικοῦσι, νῆσός ἐστι, καὶ Ἀθηνᾶς κέκληται, καὶ οἰκοῦσιν ἐνταῦθα ἁλιεῖς· ἔστι δὲ καὶ λίμνη αὐτόθι, καὶ Σκόμβρων ἠθάδων καὶ ἡμέρων ἀγέλαι τρέφονται. Καὶ τούτοις μὲν τροφὰς ἐμβάλλουσιν οἱ ἁλιεῖς, καὶ ἔστιν αὐτοῖς πρὸς αὐτοὺς ἔνσπονδα, καί εἰσιν ἐλεύθεροι, καὶ ἀθηρίαν εἰλήχασι, καὶ προΐασιν εἰς χρόνου πλῆθος, καὶ ζῶσιν αὐτόθι καὶ Σκόμβροι γέροντες. Οὐ μὴν ἀργοὶ ζῶσιν, οὐδὲ μὴν ὑπὲρ ὧν τρέφονται εἰσιν ἀχάριστοι· λαβόντες δὲ καὶ ἐκ τῶν ἁλιέων τροφὰς τὰς ἑωθινὰς, εἶτα μέντοι καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὴν θήραν ἴασιν, ὥσπερ ὧν τροφεῖα ἐκτίνοντες. Καὶ τοῦ λιμένος προελθόντες ἐπὶ τοὺς ξένους καὶ τοὺς ξενίους σέλλονται Σκόμβρους, καὶ ἐντυχόντες ὡς ἴλη τινὶ ἢ φάλαγγι, ἅτε ὁμοφύλοις καὶ τῆς αὐτῆς φύσεως ὄσι προσνέουσι, καὶ ὅτε τούτους ἐκεῖνοι φεύγουσιν, ὅτε ὅτοι ἐκκλίνουσιν αὐτοὺς, ἀλλὰ ζυνίασιν· εἶτα οἱ τιθασσοὶ τοὺς ἐπήλυδας περιελθόντες, καὶ κυκλόσε γενόμενοι, καὶ αὐτοὺς ζυμφράξαντες, ἀπειλήφασι μέσους πολύ τι πλῆθος, καὶ οὐκ ἐῶσι διαδιδράσκειν, ἀναμένουσι δὲ τοὺς τροφέας, καὶ ἀνθ' ὧν ἐκορέσθησαν, ἀντεφεσιῶσι

tamdiu exſpectant, dum piſcatores eo profecti captorum permultas caedes effecerint. Cicures vero mature properantes ad portum regrediuntur, atque ibidem intra cavernas abditi a piſcatoribus coenam exſpectant; quam quidem ipſi eis largiuntur, ſi ipſos ad piſcatum adjutores atque amicos fidos habere velint. Haec autem quotidie ac diligenter fieri aiunt.

CAP. II.

De Scaro ad morbum regium utili.

SCARVM, cujus bilis per totum corpus diffuſa eſt, ſi comedendum dederis homini jecore aegrotanti, et arquato morbo laboranti, ad ſanitatem redibit, ut periti piſcatores docent.

CAP. III.

Quomodo capiantur Piſces in ſinuoſis et vadoſis locis.

CAPIVNTVR piſces etiam ſine naſſis, hamis, et retibus, hoc modo. Sinus maris multi deſinunt in paludes quaſdam, quae quidem vadoſae ſunt. Ad haec loca periti piſcatores, cum aer ſerenus eſt, et tempeſtates conquieſcunt, multos homines adducunt, eoſque jubent inambulare, et arenam eatenus proterere, et conculcare, quoad ex vehementi pedum impreſſione bene alta veſtigia faciant; quae ſi permaneant, nec ipſa concidens arena confundat, neque a ventorum perturbatione aqua concitetur, non longo intervallo eo ingreſſi in veſtigiis impreſſis planos piſces conſopitos, pſettas, rhombos, ſtrothos [paſſeres] torpedines, et alios ejuſmodi capiunt.

CAP.

τὰς ἁλιέας, ἐπελθόντες γὰρ αἱροῦσιν αὐτὰς, καὶ πολὺν ἐργάζονται φόνον. Οἱ δὲ τιθασσοὶ ἐπανίασι ταπεινοὶ εἰς τὸν λιμένα, καὶ τὰς ἑαυτῶν χηραμὰς ὑπελθόντες ἀναμένουσι τὸ δειλινὸν δεῖπνον· οἱ δὲ ἥκουσι κομίζοντες, εἰ βέλονται ταινθήρας ἔχειν, καὶ φίλας πιστάς. Ὀσημέραι μέντοι πράττεται ταῦτα καὶ δεινῶς, φασί.

ΚΕΦ. β'.

Περὶ τῆς Σκάρου πρὸς ἕτερον ὠφελήσεως.

Σκάρος διαχυθείσης τῆς χολῆς περὶ πᾶν τὸ σῶμα, ἐὰν δῷς ἐμφαγεῖν ἀνθρώπῳ νοσοῦντι τὸ ἧπαρ, καὶ ἕτερον ἔχοντι, σωθήσεται, ὡς οἱ σοφοὶ τῶν ἁλιέων διδάσκουσι.

ΚΕΦ. γ'.

Πῶς ἁλίσκονται οἱ Ἰχθύες ἐν τοῖς κόλποις καὶ τοῖς τενάγεσι.

Ἁλίσκεται δὲ ἄρα ἰχθὺς καὶ ἄνευ κύρτων, καὶ ἀγκίστρων, καὶ δικτύων, τὸν τρόπον τοῦτον. Κόλποι θαλάττης πολλοὶ τελευτῶσιν ἐς τενάγη τινὰ, καὶ ἔστι ταῦτα ἐπιβαλά. Ὅταν ἓν ἡ γαλήνη καὶ εἰρήνη πνευμάτων, οἱ τεχνῖται τῶν ἁλιέων ἄγουσι πολλὰς ἐνταῦθα, εἶτα αὐτὰς προσάπτουσι βαδίζειν, καὶ πατεῖν τὴν ψάμμον, ὡς ὅτι μάλιστα ἐπερείδοντας τὸ πέλμα ἰσχυρῶς· εἶτα ἴχνη καταλείπεται βαθέα, ἅπερ ἓν ἐὰν φυλαχθῇ, καὶ μή πού τε συμπεσοῦσα ἡ ψάμμος συγχέῃ αὐτὰ, μηδὲ ἐναραχθῇ ὑπὸ πνεύματος τὸ ὕδωρ, ὀλίγον διαλείπουσιν οἱ ἁλιεῖς, καὶ ἐκβάντες καταλαμβάνουσιν ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν βημάτων, καὶ τοῖς ἴχνεσι, τὰς ἰχθῦς τὰς πατείς ἀναζομένους, ψήττας τε, καὶ ῥόμβους, καὶ σκυθὰς, καὶ νάρκας, καὶ τὰ τοιαῦτα.

CAP. IV.

Quibus rebus utilis ſit Echinus marinus, atque etiam terreſtris.

De echino marino et ſupra dixi, et nunc denuo dicam, quae inſuper accepi. Ad ſtomachum hebeſcentem non parum proficit echinus marinus, etenim vel omnium ciborum faſtidio laborantem in priſtinae valetudinis ſtatum reſtituit; atque ad veſicam, quemadmodum harum rerum bene periti affirmant, exonerandam utilis eſt; et ſi corpus ſcabie infectum eo perungatur, ad ſanitatem redit; item vulnerum ſordes cum teſtis crematus extergit. Cinis terreni herinacii cremati ad picem admiſtus, et locis a pilo nudis illitus, pilum, ut ſic joco dicam, a ſuis ſedibus fugitivum reducit; in vini autem potione ſumptus remedium ad dolores renum adhibetur, et aqua intercute laborantes ſanat, ut antea dixi; ejuſdemque jecore ad aſſum ſolem exſiccato elephantiaſi laborantes ſanantur.

CAP. V.

Quaenam cornua Elephantorum, maris vel feminae, praeſtantiora ſunt.

Ex elephantino genere cornua feminae majus pretium quam maris habere, hujuſcemodi rerum ſcientia inſtructi et praedicant, et illa nos docent; nimirum in Mauritania, quemadmodum quotannis cervis, ſic decimo quoque anno cornua elephantis excidere ſolere. Itaque hi in genua incumbentes uſque adeo cornua impellunt et defigunt in terram expoſitam in planiciem et riguam, quam alteri praeferunt, quoad illa ipſa occultaverint, quibus ſe exonerare tantopere cupiunt; deinde locum, in quem abſtruſerunt et repoſuerunt ejuſmodi theſaurum, pedibus exaequant

ΚΕΦ. δ'.

Θαλάττιος Ἐχῖνος εἰς ὅσα ἐσὶν ἀγαθὸς, καὶ ἔτι ὁ χερσαῖος.

Ἐχίνε θαλαττίε περὶ εἶπον ἀνωτέρω, καὶ νῦν δὲ εἰρήσεται, ὅσα προσακήκοα. Ἔστι μὲν καὶ τῷ σομάχῳ ἀγαθὸν, τὸν τέως γὰρ κακόσιτον ὄντα, καὶ ὧν ὀτιῦν βδελυττόμενον, ὅδε ἀναῤῥώννυσιν· ἔστι δὲ καὶ κύστεως κενωτικὸς, ὡς οἱ πάντων λέγουσι Σοφοί· εἰ δὲ αὐτῷ καὶ ἐπιχρίσαις σώματι ψωριῶντι, ὅδε σῶν ἐργάζεται τὸν τέως νοσοῦντα τὴν νόσον τὴν προειρημένην· καυθεὶς δὲ ἄρα ὀστράκοις αὐτοῖς ἐκκαθαίρει τε τὰ ῥυπῶντα τῶν τραυμάτων. Χερσαίε δὲ ἐχίνε καυθέντος ἡ σποδιὰ πίτῃ προσαναπραθεῖσα εἶτα μέντοι καταχρίεται τῶν λειψατρίχων μερῶν, καὶ αἱ τέως φυγάδες, ἵνα τι καὶ παίζω, ὑπαναφύονται· πινομένη δὲ οἴνῳ νεφροῖς ἀγαθόν ἐσι, σώζει δὲ ἄρα καὶ ὑδεριῶντας ποθεῖσα, ὥσπερ δὴ καὶ προεῖπον· τὸ δὲ ἧπαρ ἄρα τῦ ἐχίνε τύτε ἰᾶται ὑφ' ἡλίε γενόμενον αὖον τὸς μέντοι νόσῳ τῇ τῦ καλυμένε ἐλέφαντος κατειλημμένυς.

ΚΕΦ. έ.

Πότερα κέρατα τιμιώτερα Ἐλέφαντος, τὰ τῦ ἄῤῥενος, ἢ τὰ τῦ θήλεος.

Ἔλεφας ὁ θῆλυς, τιμιώτερα εἶναι τὰ τύτε κέρατα οἱ Σοφοὶ ταῦτα ὑμνῦσί γε, καὶ ἐκεῖνα ἡμᾶς διδάσκυσιν· ἐν τῇ Μαυρυσίᾳ γῇ οἱ ἐλέφαντες δεκάτῳ ἔτει πάντως αὐτοῖς τὰ κέρατα ἐκπεσεῖν Σπεύδει, ὥσπερ καὶ τῶν ἐλάφων, ἀλλὰ τύτων ἀνὰ πᾶν ἔτος. Οἱ τοίνυν ἐλέφαντες οἵδε γῆν πεδιάδα καὶ ἔνδροσον προαιροῦνται τῆς ἄλλης, καὶ ἐπερείδυσιν εἰς αὐτὴν ὀκλαξ ἐπικύψαντες, ἐκδῦναι αὐτῶν δεινῶς Σφριγῶντες· τοσῦτον δὲ ἄρα ἐπωθῦσιν, ὡς καὶ τέως αὐτὰ ἀποκρύψαι, εἶτα μέντοι ὑποψήσαντες τοῖς ποσὶ λεῖον τὸν χῶρον ἀπέφηναν τὸν φερερῦντα

exaequant et complanant. Terra autem, quod ſit feraciſſima, poſt paulum herbam proferens, abditorum cornuum adſpectum viatoribus adimit. Eorum vero perveſtigatores, qui ſane ad illorum inſidias et aſtus prudentes ſunt, in eum locum, in quem cornua defoſſa ſuſpicantur, utribus caprinis aquam deportant; dein alios alio ex utribus repletis diſpertiunt atque ibidem commorantur, et alius quidem dormiens, alius potans, alius inter pocula cantiunculam canens ſuos amores meditatur: et ſi quis formoſum juvenem iſtic praeſentem, et venationis comitem, de amore interpellet, haud mirum mihi videtur; ſunt enim Mauruſii pulchri et proceri, adſpectuque virili, et rei venatoriae ſtudioſi, iidemque, quamvis aetate provecta, multos juvenes in amorem ſui concitant. Quod ſi cornua ſint alicubi prope defoſſa, quadam mirabili illecebra ex utribus ſic aquam eliciunt, ut vaſa exſiccent et exinaniant. Ii autem, qui cornua exquirunt, ſtatim fine canibus ſagaciſſime praedam odorati locum illum bidentibus et ligonibus perfodiunt, et optatum conſequuntur; ſi vero utres permanſerint pleni, eos inde transferentes alio ſe conferunt.

CAP. VI.

Quod Elephantus cor duplex habere feratur, item de Lynce.

DVPLICI tum corde tum ſenſu animi elephantus eſſe dicitur, et altero quidem ira incendi, altero mitigari et leniri, Maurorum ſermonibus pervagatum eſt. Iidem de lynce tradunt, magis eſſe ſimam quam pardalim, et ſummis hirſutam auriculis; feram hanc maxime ſaltu valere, et ad retinendum, quod corripuerit, pertinaciſſime validiſſimam eſſe. Videtur et Euripides

φρυρῶλα τὸ θησαύρισμα αὐτοῖς. Γονιμωλάτη δὲ ἄρα ἡ γῆ ἔσα εἶτα ἤκισα τὴν ὠόαν ἀναφύει, ϗ ἀφανίζει τὴν ὄψιν τῦ γελενημένυ τοῖς ὁδῶ χρωμένοις. Οἱ δὲ ϗ ταῦτα ἀνιχνεύοντες τὰ φώρια, καί τινα ζοφίαν τῆς ἐκείνων ἐπιβελῆς ἔχονλες, ἐν ἀσκοῖς αἰγείοις ὕδωρ κομίζυσιν· εἶτα αὐτοὶ διασπείρυσι πεπληρωμένυς ἄλλυς ἀλλαχόσε, ϗ αὐτοὶ καλαμένυσι, ϗ καθεύδει τις, ϗ ἄλλος ὑποπίνει, ϗ ὥ τις ϗ μελαξὺ ἐπιῤῥοφῶν τῆς κύλικος ὑπαναμέλπει, ϗ μέμνηλαι διὰ τῦ μέλυς, ἧς ἐρᾷ· εἰ δὲ ϗ νέον ὠρικὸν ὑποπειρᾷ ωαρόντά τις, ϗ αὐτὸν τῆς ἰχνεύσεως κοινωνὸν, ἐκ ἂν θαυμάσαιμι· εἰσὶ γὰρ Μαυρύσιοι ϗ καλοὶ ϗ μεγάλοι, ϗ ἀνδρικὸν ὀρῶσι, ϗ ἔργων ἔχονλαι θηραλικῶν, ϗ μέντοι ϗ πολλὰ ἀναφλέγυσι μειράκια ἔτι ϗ τηλικοίδε ὄντες. Οὐκῦν εἰ τὰ κέραλα εἴη καλωρυγμένα ωλησίον ἐκεῖνα, τάδε ἴυγί τινι ἀποῤῥήτῳ ϗ θαυμασῇ δὲ τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο ἐκ τῶν ἀσκῶν ἔλκει, ϗ ἀποδείκνυσι κενὺς αὐτές. Ἐνταῦθα τοίνυν ζμινύαις τε ϗ μαχέλλαις διασκάπλυσι τὸν χῶρον, ϗ ἔχυσι τὸ θήραμα ῥινηλαλήσαντες ἄνευ κυνῶν· ἐὰν δὲ ἔμπλεῳ μείνωσιν οἱ ἀσκοὶ, ὅπερ ἓν ϗ καλέθεσαν αὐτὺς οἱ τῶν κεράτων τῶνδε θηραλαὶ, οἵδε ἀπίασιν ἐπ' ἄλλην θήραν, ϗ μέντοι ϗ ἀσκὺς ϗ ὕδωρ ἐπάγονλαι πάλιν, τὰ θήραλρα τῆς ἄγρας τῆς προειρημένης.

ΚΕΦ. ς'.

Ὅτι λέγελαι διπλῆν καρδίαν ἔχειν ὁ Ἐλέφας, ϗ περὶ τῆς καλυμένης Λυγός.

Λέγελαι δὲ ϗ ἐλέφας διπλῆν ἔχειν καρδίαν, ϗ διπλᾶ νοεῖν, ϗ τῇ μὲν θυμῦσθαι, ϗ ωραΰνεσθαί γε μὴν τῇ ἑτέρᾳ· Μαυρυσίοις δὲ ἄρα μὴν ἕπομαι λόγοις, λέγων ταῦτα. Ἐπεί τοι ϗ ἐκεῖνα οἱ αὐτοὶ ὑμνῦσι, λύγλας εἶναι· φασὶ δὲ αὐτὰς ωαρδάλεως μὲν ἔτι ϗ ωλέον ζιμὰς, ἄκρά γε μὴν τὰ ὦτα λασίυς· θηρίον τῦτο ἀλλικὸν δεινῶς, ϗ καλασχεῖν βιαιόταλά τε ϗ ἐϗραλέσαλα καρλερόν. Ἔοικε δὲ ἄρα τῷ θηρίῳ τύτῳ μαρλυρεῖν

Euripides hujus tanquam informis beſtiae meminiſſe, cum ait:

Accedit ille vel humeris aprum ferens,
Lyncemve deformem malamque beſtiam.

Cur autem δύστοκον [difficulter parientem] eam dicat, a criticis quaerendum.

CAP. VII.

De magna Struthione.

De magna ſtruthione haec etiam quis dixerit. In ejus ventre a ſordibus expurgato lapides inveniuntur, quos haec poſteaquam devoravit, in omaſo prope reticulum diu adſervatos concoquit; ii ſane ad efficiendam oculorum medicinam ſalutares ſunt: atque illius adeps et nervi auxilium et ſalutem nervis hominum adferunt. Eadem in curſu deficiens laſſitudine comprehenditur ab equitibus; etenim in orbem currit exterius, verum equites interiore et breviore orbe circumacti currendo tandem defeſſam adſequuntur. Ad hunc etiam modum capitur: Pedibus ſane nidum ex ſabulo architectans in ſolo humilem conſtruit, cujus medium cavum eſt, labra ambientia alte exaggerat, ac tanquam muro circummunit, ne per labra defluens aqua pluvia in nidum influat, et pullos etiamnum teneros alluat. Amplius quidem octoginta ova ex ſeſe parit, non tamen uno eodemque tempore ex ovis pullos excludit, ſed ex his partim jam in lucem proferuntur, partim intra ova informantur, partim etiam foventur. Cum autem ipſam ſic incubantem vir hujus venationis bene peritus animadverterit, peracuta haſtilia mucronibus e ferro ſurſum erectis et reſplendentibus circa nidum defigit; et alicubi prope in occulto latens ex inſidiis rei eventum avide expectat. Struthio vero pullos ſuos vehementer amans, et eorum conſortii quam maxime avida, a paſtu revertitur;

μαρμαρεῖν καὶ Εὐριπίδης τὸ ἀπρόσωπον ἦν, ὅταν που λέγῃ·

Ἥκει δ' ἐπ' ὤμοις ἢ Συὸς φέρων βάρος,
Ἢ τὴν ἄμορφον λύγα, δύσοχον δάκος.

Ὑπὲρ ὅτου δὲ λέγει δύσοχον τὰς Κρητικὰς ἐρέσθαι λῴον.

ΚΕΦ. ζ'.

Περὶ τῆς Στρυθοῦ τῆς μεγάλης.

ΠΕρὶ στρυθοῦ δὲ τῆς μεγάλης, εἴποι τις ἂν καὶ ἐκεῖνα. Ἡ γαστὴρ αὐτῆς ἀνῃρημένης εὑρίσκεται καθαιρομένη λίθους ἔχουσα, ὥσπερ ἦν καταπιοῦσα ἡ στρουθὸς ἐν τῷ ἐχίνῳ φυλάττει, καὶ πέττει τῷ χρόνῳ· εἶεν δ' ἂν ἔτοι καὶ ἀνθρώπων ὄψεως ἀγαθοί· νεῦρα δὲ τὰ ταύτης καὶ λίπος ἀνθρωπείων νεύρων ἀγαθά εἰσιν. Ἁλίσκεται μὲν ἦν αὕτη ὑπὸ ἵππων ἀπειποῦσα τῷ δρόμῳ· θεῖ μὲν γὰρ εἰς κύκλον, ἀλλ' ἐξωτέρω περιθέουσα· οἱ δὲ ἵπποις τῷ ἐνδοτέρῳ ὑποτέμνονται κύκλῳ, καὶ ἔλαττον περιιόντες ἀπειποῦσαν τῷ δρόμῳ ἀγχεύουσιν αὐτὴν χρόνῳ. Λαμβάνεται δὲ καὶ τοῦτον τὸν τρόπον· Καλιὰν ἐργάζεται ταπεινὴν ἐν τῷ δαπέδῳ τὴν ψάμμον διαγλύψασα τοῖς ποσὶ, καὶ τὸ μὲν μεσαίταλον αὐτῆς κοῖλόν ἐστι, τὰ χείλη δὲ τὰ κύκλῳ ὑψηλὰ ἐργάζεται, ἀποληιχίζουσα τρόπον τινὰ, ἵνα τὸ ἐκ Διὸς ὕδωρ ἀποσάξῃ τὰ χείλη, καὶ μὴ εἰσρέῃ τῇ καλιᾷ, καὶ ἐπικλύζῃ τῆς στρουθοῦ τοὺς νεοττοὺς ὄγλας ἀπαλούς· τίκτει δὲ καὶ ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα, ὑπὸ μὴν ἀθρόα ἐκγλύφει, οὐδὲ ἐν ταὐτῷ χρόνῳ πασίασιν ἐς τὸ φῶς πτῆναι, ἀλλὰ τὰ μὲν ἤδη πέτεται, ἄλλα δὲ ἔτι ἐν τοῖς ᾠοῖς ὑποπήγνυται μὲν, τὰ δὲ ὑποθάλπεται. Ὅταν οὖν ἐν τούτοις ᾖ ἐκείνη, θεασάμενος ἀνήρ τις, οὐκ ἄφρων, ἀλλὰ τῆς τοιαύτης θήρας πεπειραμένος, αἰχμὰς περὶ τὴν καλιὰν πήγνυσι τεθηγμένας, ὀρθὰς δὲ ἄρα καλὰ τοῦ ζαυρωτῆρος πήγνυσι, καὶ ὁ ζίδηρος ἐκλάμπει, καὶ ἀναχωρήσας ἐλλοχᾷ τὸ πρατλόμενον. Ἐπάνεισιν οὖν ἐκ τῆς νομῆς ἡ στρουθὸς, ἐρῶσα τῶν νεοττῶν ἰσχυρῶς,

vertitur; ac nimirum priuſquam in nidum introeat, huc illuc verſans oculos circumſpectat, quod metuat ne quis ipſam ſpeculetur; deinde ardentiſſimo pullorum ſtudio victa, et tanquam oeſtro percita, etſi ferrum ſplendeſcit, ita tamen alis, tanquam velis expanſis, continuo curſu et cum ſtridore fertur, et intra nidum ſe recipit, et miſerrime quidem; nam cuſpidato ferro implicata et traſfixa moritur. Venator vero id animadvertens, ſimul cum matre pullos capit.

CAP. VIII.

De Anguillis in Pado, et quomodo eae capiantur.

In Italiae occidentem verſus regionibus civitas eſt, Patavium nomine, quam ab Antenore Trojano conditam ferunt, cum Ilio patria capto in hanc terram veniſſet ſuperſtes, et dimiſſus a Graecis, eo quod Menelaum et Vlyſſem propter Helenam legatione fungentes ipſe ſervaſſet, quos Antimachus occidendos ſuaſerat,

Amplis muneribus Paridis corruptus et auro,

ut canit Homerus. Non procul hac urbe Patavio diſtat alia, nomine Bitetia, quam fluvius Eretenus alluit, et terram non modicam praeterlapſus tandem in Eridanum influit. Ceterum in Eridano anguillae maximae et omnium pinguiſſimae naſcuntur; capiunturque hoc modo: Piſcator ad ſinuoſum locum, ubi latius confluens dilatatur, vel in ſaxo ex aqua eminente, vel in arbore radicitus ventorum turbinibus exſtirpata, et jam putreſcenti et ad ignem inutili, ſedens perpinguis inteſtini ovilli recentis tria aut

καὶ διψῶσα αὐτῶν τῆς ζυνουσίας· καὶ τὰ μὲν πρῶτα περιβλέπει δεῦρο καὶ ἐκεῖσε, καὶ ἐλίττει τὸ ὄμμα, δεδοικυῖα μή τις αὐτὴν θεάσηται· εἶτα μέντοι νικωμένη ὑπὸ τῦ ἱμέρυ καὶ οἰσρυμένη, τὰς πλέρυγας ἁπλώσασα, ὡς ἱςίον δρόμῳ ζυλόνῳ φερομένη καὶ ῥοίζῳ, εἶτα εἰσήλαλο εἰς τὴν ἑαυτῆς καλιὰν, καὶ οἴκλισα· ταῖς γὰρ αἰχμαῖς ἐμπλεχθεῖσα καὶ περιπαρεῖσα ἀποθνήσκει. Ἐπίζαλαι ἂν ὁ θηρατὴς, καὶ ἤρηκε ζὺν τῇ μητρὶ τὰς ἐκγόνυς.

ΚΕΦ. ή.

Περὶ τῶν ἐγχελύων τῶν ἐν τῷ Ἠριδανῷ ποταμῷ, καὶ ὅπως θηρῶνται.

Πόλις ἐςὶν ἐν τοῖς ὑπὸ τὴν ἑσπέραν χωρίοις Ἰταλικοῖς, καὶ ὄνομα αὐτῇ Παλάβιον, Ἀνήνορος ἔργον εἶναι λέγυσι τῦ Τρωὸς τὴν πόλιν· ταύτην δ' ᾤκησεν ἄρα γῆν οἴκοθεν ζωθεὶς, ὅτε ἀπηλλάγη τῆς ποτρίδος ἁλώσης τῆς Ἰλίυ, αὐτὸν αἰδεσθέντων τῶν Ἑλλήνων, ἐπεὶ πρεσβεύοντα τὸν Μενέλεων ζὺν τῷ Ὀδυσσεῖ ὑπὲρ τῆς Ἑλένης ἔσωσεν, Ἀντιμάχυ ζυμβυλεύοντος ἀποκτεῖναι αὐτύς· ἔλεγε δὲ ἄρα καὶ ἅτος ταῦτα,

Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος ἀγλαὰ δῶρα,

ὡς Ὅμηρός φησιν. Οὐκῦν τῷδε τῷ Παλαβίῳ πόλις γειτνιᾷ ἑτέρα, καὶ Βιγηλίαν καλῦσιν αὐτὴν, καὶ παραῤῥεῖ ποταμὸς αὐτῇ, Ἠρεληνὸς ὄνομα, καὶ παραμείβεται ἅτος γῆν ὐκ ὀλίγην, εἶτα εἰς τὸν Ἠριδανὸν ἐμβάλλει, καὶ ἀνακοινῦται τὸ ὕδωρ. Ἐν δὴ τῷ Ἠριδανῷ ἐγχέλεις γίνονται μέγισαί τε, καὶ τῶν ἀλλαχόθεν πιόνται μακρῷ· ἁλίσκονται δὲ ἄρα τὸν τρόπον τῦτον· Ἐπὶ πέτρας προβλῆτος κάθηται ὁ θηρατὴς ἔν τινι κολποειδεῖ χωρίῳ, ὅπυ καὶ πλατύνεται τὸ ῥεῦμα ἔτι μᾶλλον, ἢ καὶ ἐπί τινος δένδρυ κάθηται προῤῥίζυ πλησίον τῆς ὄχθης ῥιφέντος ὑπὸ πνεύματος ζκληρῦ, ὅπερ ἦν ὑποσήπεται μὲν, ἀχρεῖον δὲ ἐςι καλαχῆναί τε καὶ ἐκκαῦσαι αὐτό· ἔχων ἑαυτὸν καθίσας ὁ τῶν ἐγχελύων τῶνδε ἁλιεὺς, καὶ λαβὼν ἔντερον νεοσφαγῦς ἀρνὸς τριῶν

aut quatuor cubita patentis alterum caput in aquam dejicit, quod aquae vorticibus agitatum volutatur; idemque illius alterum extremum manibus tenet, in quod quidem ipſum arundinis fruſtum perinde longum, atque gladii capulus, inſertum eſt. Neque vero diu anguillas eſca latet, gaudent enim hoc inteſtino; et continuo earum prima quaeque, fame ſtimulata, hiante ore atque imminenti hamatos ac uncinatos dentes ſuos in idipſum inteſtinum defigit, atque hoc idem crebra inſultatione detrahere conatur. At piſcator anguillam intelligens ex fluctuatione inteſtino inhaereſcere, arundinem, ad quam alligatum eſt inteſtinum, ori ſuo admovet, et quoad poteſt inteſtinum vehementer inflat, quod quidem ipſum defluente hominis adſpiratione et impletur et intumeſcit; et ventus in anguillam illapſus illius caput et fauces flatu opplet, atque anhelitum eatenus obſtruit, ut ea non queat neque reſpirare, neque inteſtino infixos dentes detrahere; quare ſuffocatur, et a tribus velut adverſariis calamo, ſpiritu, et inteſtino capta ſubtrahitur. Hoc cum quotidie fiat, multae a multis capiuntur. Has autem iſtorum piſcium proprietates etiam referre mihi viſum fuit.

CAP. IX.

De marino Leone.

MARINVM leonem locuſtae ferme ſimilem eſſe ſcio; praeterquam quod corpore tenuior et gracilior apparet, et ex aliqua cruſtarum ſuarum parte caeruleus, item quod ignavus eſt; et forcipes illius maximae cancrorum forcipibus figura ſimiles ſunt. A piſcatoribus bene peritis membranas quaſdam habere dicitur appenſas ex teſtis et colligatas, ſub quas ſubjectae ſint molles carunculae et tenerae, quae leonis adeps appellentur. Is ad hoc ipſum, aiunt, homines adjuvat, ut ſqualidam et infuſcatam faciem ad nitorem

μὲν ἢ τετραχῶν πηχῶν, πεπιασμένον δ' ἰσχυρῶς, τὴν μὲν ἀρχὴν αὐτῷ καθίησιν ἐς τὸ ὕδωρ, ἢ εἰλεῖται ἐν ταῖς δίναις φερόμενον· τόγε μὴν τέλος διὰ χειρῶν ἔχει, ἐμβέβληται δὲ εἰς αὐτὸ καλάμου τρύφος, ὅσον κώπην εἶναι τὸ μῆκος ξίφους. Οὐ μὴν λανθάνει τὰς ἔγχελυς ἡ τροφὴ, χαίρουσι γὰρ τῷδε τῷ ἐνδέρῳ· ἢ ἦγε πρώτη προσελθοῦσα, οἰστρουμένη ὑπὸ τοῦ λιμοῦ ἢ περιχανοῦσα, ἐμφύει τοὺς ὀδόντας, γυρούς τε ἢ ἀγκιστρώδεις ἢ δυσελίπτους ὄντας, ἢ συνεχῶς ἐπισκαίρει τε, ἢ πειρᾶται καθέλκειν τὸ δέλεαρ. Ὁ δὲ χραδαινομένου τοῦ ἑντέρου συνεὶς ἔχεσθαι τὴν ἔγχελυν, τὸν κάλαμον, ᾧ τὸ ἔντερον προσήρτηται, ἐνθεὶς τῷ ἑαυτοῦ στόματι, ἢ οἷον σθένει καταπνέων, φυσᾷ τὸ ἔντερον ἢ μάλα γε ἰσχυρῶς, τὸ δὲ ἐκ τοῦ καταῤῥέοντος πνεύματος πίμπλαται ἢ οἰδαίνει· ὁ τοίνυν ἄνεμος καταλισθαίνει εἰς τὴν ἔγχελυν, ἢ πληροῖ μὲν τοῦ πνεύματος αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, πληροῖ δὲ τὴν φάρυγγα, ἢ ἐμφράττει τῷ θηρίῳ τὸ ἄσθμα· ἢ ἀναπνεῦσαι μὴ δυναμένη, μηδὲ μὴν ἐξελεῖν τοῦ σπλάγχνου τοὺς ἐμπεφυκότας ὀδόντας, ἀποπνίγεται, ἢ ἀναστᾶται αἰλῶσα ὑπὸ τοῦ ἑντέρου, ἢ τοῦ πνεύματος, ἢ τοῦ καλάμου τρίτου. Καθ' ἑκάστην μὲν ὧν δρᾶται τοῦτο, αἱλίσκονται δὲ ὑπὸ πολλῶν πολλαί. Ἔσω δέ μοι ἢ ταῦτα πῶγδε τῶν ἰχθύων λεχθέντα ἴδια.

ΚΕΦ. ϛ'.

Περὶ τοῦ θαλαττίου Λέοντος.

Λέοντα θαλάττιον ἐοικέναι καράβῳ ἀμηγέπη ἢ ἡμεῖς ἴσμεν· λεπτότερον δὲ τὴν ἕξιν τοῦ σώματος ὁρῶμεν αὐτὸν, ἢ ὑπό τι ἢ κυανοῦ μέρη τῶν ὀστράκων προσβάλλοντα· νωθῆ δὲ, ἢ ἔχοντα χηλὰς μεγίστας, ἢ ταῖς τῶν καρκίνων προσεοικυίας παρὰ σχῆμα. Λέγεται δὲ ὑπὸ τῶν σοφωτέρων ἁλιέων ἔχειν τινὰς ὑμένας προσηρτημένους τοῖς ὀστράκοις, ὑφ' οἷς ὑμέσιν εἶναι σαρκία ἁπαλὰ, ἢ καλεῖσθαι ἐκείνου τοῦ λέοντος σέαρ ταῦτα. Ὀνίνασθαι δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐξ αὐτοῦ ἐκεῖνα· προσ-

ώπου

torem adducat; et cum roſaceo in unguentum conformatus formae pulchritudinem conciliat, et venuſtum ſplendorem enitere facit. Id etiam auditione accepi, terrenum leonem ſumme timere marini adſpectum, abſurdum ſcilicet ac formidabilem; ſed neque odorem ejus ferre. Quantopere gallinaceus quidem ab eodem timeatur, ſupra dixi. Illum ipſum leonem terreſtrem dicunt marini contritarum cruſtarum pulverem ex aqua bibentem a ventris morbo liberatum iri. Haec de marini leonis natura peculiari mihi dicta ſunto.

CAP. X.

De Aſinis Mauritanis.

MAVRVSII aſini curſu celerrimi, primum ut ſe in viam dederunt, velociſſimi ſunt, ut vento quodam aut avis alis ferri videantur; at cito delaſſantur, et ipſorum pedes fatiſcunt, ac ſpiritus deficit, atque velocitatis ſuae obliviſcuntur, tarditateque conſtricti inſiſtunt, et acerrimas profundunt lachrymas, non tantopere, meo judicio, ob futuram mortem, quam ob pedum infirmitatem. Quare ab equis deſilientes Mauritani illorum collo funem injiciunt, et ſic alligatos ad ſuum quiſque equum trahunt, tanquam captivos. Ceterum et equos et aſinos Libycos corporibus eſſe exiguis, curſu vero perniciſſimos, ſuperius dixi.

CAP. XI.

De Libycis Bobus.

LIBYCORVM boum, qui feri ſolutique errant, multitudo innumera eſt, et tanta celeritas, ut unum inſequentes venatores interdum fallantur; quod nimirum in alios feros incidant, et ille interim ſub dumeta ſaltuſve ſubiens ſe ſubducat; alii autem ſimiles exoriantur, et venatorum oculos fallant. Horum quempiam

ὥπω καθαίρωσι χρῶτα θολερόν· καὶ ἐλαίῳ ῥόδοις ἀναμεμιγμένῳ ἐμβληθέντα, καὶ γενόμενα χρίσμα, εἰς ὥραν καὶ ἀγλαΐαν συμμάχεσθαι. Προσακήκοα δὲ καὶ ἐκεῖνο, τὸν ἐπὶ τῆς γῆς λέοντα δεδιέναι ἰσχυρῶς τὸ θαλατθίου τῆς ὄψεως τὸ ἐκπράπελον, καὶ μὴ φέρειν αὐτοῦ τὴν ὀσμήν. Ὡς δέδοικε δὲ καὶ ἀλεκτρυόνα ὁ λέων αὐτὸς, ἀνωτέρω μοι λέλεκται. Λέγουσι δὲ καὶ συντριβέντων αὐτοῦ τῶν ὀστράκων, καὶ ἐμβληθείσης τῆς κόνεως εἰς ὕδωρ, πιόντα τὸν χερσαῖον λέοντα ἔξω ἂν γίνεσθαι νόσου λυπούσης αὐτοῦ τὴν κοιλίαν. Εἰρήσθω δέ μοι καὶ ταῦτα τοῦ θαλατθίου λέοντος ἴδια.

ΚΕΦ. ί.

Περὶ τῶν Ὄνων τῶν Μαυρουσίων.

Οἱ δὲ Μαυρούσιοι ὦκιστοι δραμεῖν, παρά γε τὴν πρώτην ὁρμήν εἰσιν ὀξύταλοι, ἢ ὡς καὶ νὴ Δία αὔρας τινὸς ἐμβολὴν εἶναι, ἢ πτερὸν αὐτόχρημα ὄρνιθος· ταχέως δὲ κάμνουσι, καὶ αὐτοῖς οἱ πόδες ἀπαγορεύουσι, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιλείπει, καὶ τῆς τε ὠκύτητος εἰλήφασι λήθην, καὶ ἑστᾶσι νωθεῖς πεπεδημένοι, καὶ ἀφιᾶσι δάκρυα θαλερὰ, ἅ μοι δοκεῖ ἐπὶ τῷ μέλλοντι θανάτῳ τοσοῦτον, ὅσον ἐπὶ τῇ τῶν ποδῶν ἀσθενείᾳ. Τῶν μὲν ἓν ἵππων ἀποπηδήσαντες εἶτα μέντοι περιβάλλουσιν αὐτοῖς βρόχους περὶ τὴν δέρην, καὶ τῷ ἵππῳ προσαρτήσας ἕκαστος ἄγει ὡς αἰχμάλωτον ἑαλωκότα. Ὅτι δὲ μικροὶ μὲν ἰδεῖν εἰσιν οἱ Λίβυες ἵπποι καὶ ὄνοι, δραμεῖν δ' ὦκισοι, ἀνωτέρω εἶπον.

ΚΕΦ. ιά.

Περὶ τῶν ἐν Λιβύῃ Βοῶν.

Βοῶν δὲ Λιβύων πλῆθος ἦν ἄρα καὶ πλέον ἀριθμοῦ, καί εἰσιν ὦκισοι οἱ ἄγριοί τε καὶ ἐλεύθεροι· καὶ οἵγε θηραὶ πολλάκις σφάλλονται ἕνα διώκοντες, καὶ ἐμπίπτουσιν εἰς ἑτέρους ἀκμῆτας· καὶ ὁ μὲν εἰσδὺς εἰς θάμνον ἢ νάπην ἠφανίσθη, ἕτεροι δὲ ἀναφαίνονται ὅμοιοι, καὶ ἀπαλῶσι τὴν ὄψιν. Καὶ εἴ γέ τις

piam ſi quis ingrediatur inſequi, primum cohibendus eſt equus, ſic enim feſſum longinquitate temporis comprehendet; ſin ab initio ſtatim equi habenas laxarit, illo demum defeſſo, bovem non capiet. Quamvis vero multi quotannis capiantur, et mactentur; ſobolis tamen eorum ſucceſſio perfoecunda eſt. Cum vitulis etiam tauri oberrant, et vaccae una, aliae foetae, aliae foetus expertes. Quod ſi quis vitulum adhuc tenerum ceperit, et non ſtatim occiderit, ex eo duplici commodo afficietur; nam cum vitulo ſimul matrem comprehendit, ſi ea fecerit, quae hic referre opportunum eſt: Poſtquam venator vitulum fune alligavit, ab eo ſecedit: illa filii deſiderio inflammata, tanquam aſilo ſtimulata furit, et cupiens diſſoluta reſte eum abducere, cornua impingit, ut vinculum laxet et diſtrahat; at enim alterutro cornu in funis complicationem inſerto, una cum vitulo conſtricta tenetur, ſobolem ſuam non liberans, et ipſa inſuper vinculo indiſſolubili ſe implicans. Hujus venator cum jecur extraxit, et ubera turgentia lacte excidit, et pellem exemit, carnes devorandas relinquit avibus et feris; vitulum vero integrum domum fert, qui et in cibo ſuaviſſimus eſt, et lacti denſando coagulum praebet.

CAP. XII.

De marino Dracone.

MARINVS draco aliis piſcibus reliquo corpore ſimilis eſt, caput vero et oculorum magnitudo terreni draconis ſpeciem ſimilitudinemque gerunt, magni enim ſunt et venuſti: maxillae etiam ſimilitudinem quandam habent cum terreſtribus; et ejus pellis non procul abeſſe a terreni draconis pelle palpanti videtur, ſquamarum ſcilicet aſperitate; quin et infeſtis ac venenatis armatur aculeis, tactu noxiis.

CAP.

τις ὑπάρξοιτο τούτων διώκειν τινὰ, προσαπαίρειν αὐτῷ ἵππῳ· τὸν μὲν γὰρ ἤδη καμόντα αἱρήσει τις τῷ χρόνῳ, τὸν δὲ αὐτῶν ἀρχομένους δρόμου, προπονήσαντός οἱ τοῦ ἵππου, οὐχ αἱρήσει. Ἁλίσκονται δὲ ἀνὰ πᾶν ἔτος πολλοὶ, καὶ ἀποθνήσκουσιν· ἥγε μὴν ἐπιγονὴ αὐτῶν διαδέχεται, καὶ μάλα ἀφθόνως. Ἁλῶνται δὲ σὺν τοῖς μόσχοις καὶ οἱ ταῦροι κοινῇ, καὶ αἱ θήλειαι, αἱ μὲν κύουσαι, αἱ δὲ ἄτοκοι. Εἰ δέ ἕλῃ τις μόσχον ἔτι νεαρὸν, καὶ μὴ παραχρῆμα ἀποκλείνῃ, διπλοῦν κέρδος ἕξει· συνήρηκε γὰρ καὶ τὴν τεκοῦσαν αὐτὸν, δράσας γε ἐκεῖνα, ἅπερ εἰπεῖν οὐκ ἔσιν ἄτοπον. Τὸν μὲν καλαδήσας σχοινίῳ ἀπολέλοιπε, καὶ ἀναχωρεῖ αὐτός· ἡ δὲ τῷ πόθῳ τοῦ τέκνου τηρεῖται, καὶ φλεγομένη οἰσρᾶται, καὶ βυλομένη λύσασα ἀπάγειν ἐμβάλλει τὰ κέραλα, ἵνα διαξάνῃ τε καὶ διασήσῃ τὰ δεσμά· ὅτῳ δ' ἂν τῶν κεράτων ἐς τὴν τῆς σχοίνου συμπλοκὴν διείρῃ, καλέχεται, καὶ πεδηθεῖσα σὺν τῷ μόσχῳ καλαμένει, ἐκεῖνον μὲν οὐκ ἀπολύσασα, ἑαυτὴν γε μὴν ἀφύκτῳ τῷ δεσμῷ περιβαλοῦσα. Ταύτης ὧν ὁ θηρατὴς ἐξελὼν τὸ ἧπαρ αὐτὸ, καὶ τὰ ὄθεια σφριγῶντα ἔτι ἑπτεμὼν, καὶ τὴν δορὰν δείρας, τὰ κρέα ἀφῆκεν ὄρνισι καὶ θηρίοις δαῖτα· τὸν δὲ μόσχον οἴκαδε κομίζει πάντα, ἔσι γὰρ καὶ ἐδωδὴν ἥδιστος, καὶ πῆξαι γάλα παρέξει ὁπὸν δύς.

ΚΕΦ. ιϛ'.

Περὶ θαλατίου Δράκοντος.

Δράκων θαλάσσιός ἐσι μὲν παραπλήσιος τοῖς ἰχθύσι τοῖς ἄλλοις, ὅσα ἐς τὸ λοιπὸν σῶμα· τήν γε μὴν κεφαλὴν ἔοικε τῷ χερσαίῳ δράκοντι, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὸ μέγεθος, εἰσὶ γὰρ μεγάλοι καὶ καλοί· καὶ τοῦτο μέντοι, καὶ αἱ γένυς μὲν τοῖς χερσαίοις προσβάλλουσι τὴν ἑαυτῶν ἀμωσγέπως μορφήν· ἔχει δὲ καὶ φολίδας, καὶ τραχεῖαί εἰσι, καὶ τῆς δορᾶς τῆς δρακοντείου ὑπόῤῥῳ δοκοῦσιν, εἴτις προσάψαιτο· ἐκπέφυκε δὲ καὶ κέντρα χαλεπὰ αὐτοῦ, καὶ ἰὸν φέρει τὰ κέντρα, καὶ ἔσι τῷ θίγοντι ὑχρησά.

CAP. XIII.

Quibus Animalibus Indorum rex ſecundis menſis veſcatur.

INTER cetera animalium naturae propria hoc quoque non omiſerim. Indorum rex ſecundis menſis et bellariis non iiſdem delectatur quibus Graeci, qui palmarum pumilarum fructus expetunt; at ille vermem quendam in planta naſcentem ſecundis menſis igne toſtum adhibet, ſuaviſſimum quidem illum, ut Indi aiunt, et eorum, qui guſtaverunt, nonnulli aſſerunt, quibus ego fidem habuerim. Eidem tragematum loco ſunt, olorum, ſtruthionum, et anſerum ova. Ex his ut ipſe cetera non reprehendo, ita ne cycnis quidem amici ſunt Indi; quod illas quanquam Apollini ſacras, et mire canoras aves, ſuae tamen pullitiei inſidiari, et ova propria perdere, fama ſit.

CAP. XIV.

De Dorcadibus Libycis.

DE Libycis dorcadibus et cemadibus animus eſt mihi nunc dicere. Dorcades quanquam velocitate ſunt mirabili, tamen curſu inferiores ſunt equis Libycis. Capiuntur et retibus. Ventre ſunt albo, qui color eis ad laparas uſque adſcendit; ad ventrem vero utrimque latera nigris vittis diſtinguuntur, reliqui corporis color ruffus aut flavus eſt; et pedes quidem eis longi ſunt, oculi nigri, cornibus caput ornatur, et longiſſimas aures habent. Porro κεμὰς a poetis etiam nuncupata, turbinis inſtar, celerrime fertur; pilis eſt ruffis et perquam hirſuta, cauda vero albicat; ejus oculi cyaneo colore tincti videntur, ac aures denſiſſimis pilis refertae; cornua antrorſum ſpecioſa tendunt, quibus venatores invadit, ſimul ad iis metum incutiendum, et nocendum idonea.

ΚΕΦ. ιγ'.

Τίνα Ζῶα ἐπιδόρπια ἐσθίει ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεύς.

Ζῶων δ' ἂν εἴη με εἰπεῖν καὶ τὸ ἴδιον αὐτῶν. Ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπιδόρπια ζητεῖται ταῦτα, οἷα δήπου οἱ Ἕλληνες, ὅσα ἐναργεῖν αἰτοῦσι φοινίκων τῶν χαμαιζήλων· ἐκεῖνος γλωχίνα τινὰ ἐν τῷ φυτῷ τικτόμενον σαθρὸν ἐπιδειπνεῖ, γλύκισον, ὡς Ἰνδοὶ λέγουσι λόγοι, καί φασιν οἱ τὴν ἡδονὴν τὴν τοσαύτην ἐκ τοῦ ζητεῖσθαι, καὶ ἐμέ γε αἱροῦσι λέγοντες. Ἐπέχλα δέ οἱ καὶ ἐκεῖνά ἐστι· κύκνων τε ὠά, καὶ τὰ τῶν χερσαίων σρουθῶν καὶ χηνῶν. Τὰ μὲν δὴ ἄλλα ὀ μέμφομαί πω· καὶ κύκνων γε μὴν Ἀπόλλωνι μὲν λαμπρυόντων, ᾠδικωτάτων δὲ, ὡς ἡ φήμη διαῤῥεῖ, λέγουσα ἐπιβλεύειν ἐγγόνοις, καὶ διαφθείρειν τὰ ὠά, Ἰνδοὶ φίλοι οὐκ ἔτι.

ΚΕΦ. ιδ'.

Περὶ τῶν ἐν Λιβύῃ Δορκάδων.

Λιβυσίνων γε μὴν περὶ δορκάδων καὶ κεμάδων τῶν ἐκεῖθι εἰπεῖν αἱρεῖ με θυμὸς τὰ νῦν ταῦτα. Ὤκισαι μὲν δὴ εἰσιν αἱ δορκάδες, καὶ ὅμως τοὺς ἵππους τοὺς Λίβυας ὀ διαδιδράσκουσι. Λαμβάνονται δὲ καὶ ἄρκυσι. Καὶ αἷς μὲν δὴ καὶ τὴν γαστέρα, καὶ αὐταῖς ἤδε ἡ χρόα ἐς τὰς λαπάρας ἄνεισι· παρ' ἑκάτερα δὲ τῆς νηδύος μέλαιναι ταινίαι καθέρπουσιν αὐταῖς, ξανθαί γε μὴν τὸ λοιπὸν ζῶμά εἰσι· μακραὶ τοὺς πόδας, μέλαιναι τὸ ὄμμα, τὴν κεφαλὴν κέρασι κεκοσμημέναι, τὰ ὦτα αὐταῖς εἰσι μήκιστα. Ἦγε μὴν καλυμένη καὶ ὑπὸ τῶν Ποιητῶν κεμὰς δραμεῖν ὠκίστη, θυέλλης δίκην· ἰδεῖν δὲ ἄρα πυῤῥόθριξ καὶ λασιωτάτη, τὴν δὲ ὀρὰν λευκὴν ἔχει· εἴκασαι δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς κυανοῦ βαφῇ, τὰ δὲ ὦτα τριχῶν ἀνάπλεως βαθυλάτων· τὰ κέραλά τε αὐτῆς ἀντία καὶ ὡραῖα, ὡς ἐπιέναι μὲν τὴν θήραν, ἐν αὐτῷ δὲ καὶ φοβεῖν ἅμα καὶ βλάπτεσθαι καλήν. Αὕτη δὲ ἄρα ἡ

Neque modo in terra pedum celeritatem oſtendit; ſed etiam cum in fluvii confluentem inciderit, biſulcis pedum, ut ita dicam, remigans ungulis fluctus perrumpit: et vero in lacubus natare gaudet, unde ſibi paſtum comparat, ſemperque viridia thrya et cyperum depaſcitur; unde et venter ei initio veris evacuatur, poſtquam jam ſuos foetus enutrivit.

CAP. XV.

De piſce, quem Myrum vel Myronem vocant.

PISCEM eſſe accepi nomine myron; unde nomen duxerit, haud equidem ſcio. Eum ipſum eſſe dicunt marinum ſerpentem. Si illius utercunque oculus erutus tanquam amuletum geſtetur, oculum improbe adfectum ex lippitudine ſicca curabit; et ſimul huic alterum renaſci loco eruti aiunt. Oportet autem vivum dimittere, vel fruſtra illius oculum geris amuletum.

CAP. XVI.

De feris Capris Libycis.

CAPRAE ferae in ſummis Libycorum montium verticibus commorantes ad boum magnitudinem accedunt. Ipſarum femora, pectus, cervix, et maxillae denſiſſimis pilis diffluunt; frons rotunda protuberat, tibiis brevibus, oculis ravis ſunt: cornibus poſt primum exortum a ſe invicem averſis, et aberrantibus, et ad latera incurvis: non enim ſimiliter atque aliarum caprarum montanarum recta exſiſtunt, ſed eatenus retorquentur tranſverſa, ut ad armos pertingant, adeo ſunt procera. Ex capris longe maxima ad ſaliendum habilitate ſunt; nam ex ſummis montium cacuminibus, quae paſtorales poetae ἄπιπλας appellare ſolent, facile in aliud cacumen tranſiliunt. Et tametſi ſaepe earum quaepiam dum

κεμὰς ἐκ ἐπὶ τῆς γῆς μόνης τὴν τῶν ποδῶν ὠκύτητα ἀποδείκνυται· ἀλλὰ ἐμπεσοῦσα καὶ εἰς ῥεῦμα ποταμοῦ, ταῖς χηλαῖς τῶν ποδῶν, ὡς εἰπεῖν, ἐρέτησα, εἶτα μέντοι διακόπτει τὸ ῥεῦμα· χαίρει δὲ καὶ ἐν λίμνῃ νήξασθαι, καὶ ἐνταῦθά τοι καὶ τροφὴν ἔχει, τεθηλός τε ἀεὶ θρύον καὶ κυπέρου δειπνεῖ· ἐκεῖθεν καὶ τὴν γαστέρα ἦρος ἀρχομένου πεπληρωμένην ὑπολαπάτει, καὶ ταῦθ' ὅτ' ἂν καθῆκε, καὶ μέντοι καὶ ἐξέθρεψε τὰ ἑαυτῆς βρέφη ἡ κεμάς.

ΚΕΦ. ιέ.

Περὶ τοῦ ἰχθύος, ὃν καλοῦσι Μύρον.

Μυρὸς δ' ἄρα καὶ ἰχθὺς πυνθάνομαί ἐστιν· ἐξ ὅτου μὲν Ζπάσανθος τὴν ἐπωνυμίαν ἐκείνου, εἰπεῖν ἐκ οἶδα, κέκληται γοῦν ταύτῃ. Λέγουσι δὲ αὐτὸν εἶναι θαλάττιον ὄφιν. Ὀφθαλμὸς δὲ ἄρα ὁ τούτου ὁπότερος ἂν ἐξαιρεθεὶς, καὶ περίαπτον γενόμενος, ἀπαλλάττει ξηρᾶς ἄνθρωπον ὀφθαλμίας· ἔστι δέ φασι τῷδε ἄρα μύρῳ τόδε, ἀναφύεται ὀφθαλμὸς ἕτερος. Δεῖ δὲ αὐτὸν ἀπολῦσαι τὸν ἰχθὺν ζῶντα, ἢ μάτην τὸν ὀφθαλμὸν ἔχων φυλάττεις.

ΚΕΦ. ις'.

Περὶ τῶν ἐν Λιβύῃ ἀγρίων Αἰγῶν.

Αἶγες ἄγριοι τὰς Λιβύων ἄκρας ἐπισείβοντές εἰσι καὶ τὸς βοῦς τὸ μέγεθος ἰδεῖν. Τούς γε μὴν μηρούς, καὶ τὰ στέρνα, καὶ τοὺς τραχήλους κομῶσι θριξὶ δασυτάταις, καὶ σὺν τούτοις καὶ τὴν γένυν τὰ μέτωπα μὲν ἀγκύλοι καὶ περιφερεῖς, καὶ τὰ ὄμματα χαροποὶ, στέλη δὲ αὐτοῖς ἐστι κολοβά· κέρατα μετὰ τὴν πρώτην συμφυὴν ἀλλήλων ἀπηρτημένα καὶ πλάγια· ὑ γάρ τοι πο καὶ τοὺς ὀρειβάτας αἶγας τοὺς ἄλλους ὀρθά ἐστι, κάτεισι δὲ ἐγκάρσια, καὶ εἰς τοὺς ὤμους προήκοντα, ὥστε ἄρα μήκιστά ἐστιν. Ἐκ δὲ τῶν λόφων τῶν ὑπεράκρων, οὓς ἐπιπλὰς οἶγε νομευτικοὶ φιλοῦσιν ὀνομάζειν ποιητῶν παῖδες, ῥᾳδίως εἰς ἕτερον πάγον πηδῶσιν· ἀλτικώτατοι γὰρ αἰγῶν ἁπάντων οἵδέ εἰσι. Εἴγε μὴν

dum ex uno vertice in alterum ſaltare contendit, ob nimiam intervallorum diſtantiam per praerupta ſaxa praeceps agitur, nihil tamen laeditur; ſic eſt adverſus ſaxorum duritiem membrorum reſiſtenti firmitate, ut nec cornua frangat, nec caput diminuat; eſt enim durities ipſorum ingens, et ipſarum aemula rupium. In ſummis montibus plurimas, ſolertia quadam captandi caprarii generis, nimirum vel jaculis, vel retibus, vel laqueis, a doctrina artis venaticae inſtructi comprehendunt. Iam in patentium camporum aequoribus quilibet vel tardus pedibus eas, quod ibidem non valent ad fugiendum, capere queat. Earum pelles et cornua aliquot commoditates habent: nam in frigidis tempeſtatibus ad vim frigorum atque hyemem excipiendam paſtoribus, et fabris materiariis, pelles mirifice proſunt; cornua ad hauriendam de praeterfluentium rivorum confluentibus, aut e fontibus, potionem aeſtivo tempore ad depellendam ſitim non minori uſui habentur, quam calices etiam ampli; tanta enim capacitate ſunt, ut ex calore anhelationem, aeſtumque omnem extinguant. Ab homine expoliendi bene perito cornu intrinſecus politum tres menſuras facile capere poteſt.

CAP. XVII.

De Teſtudine montana Libyca.

SVNT et teſtudines in Libya, eaeque montanae, et adſpectu criſpiſſimae, quarum teſta barbitis eſt accommodata.

CAP. XVIII.

De Hippomane.

CVM equa peperit, carunculam una cum pullo enatam, alii in fronte inſitam eſſe, alii ad lumbos, alii ad genitalia adhaereſcere aiunt; quam ſane hippomanes nuncupatam equa continuo

μὴν ϗ πέσοι τις, προῤῥωλέρω τῦ ὑποδεξομένυ ὄντος αὐτὸν, ἢ ὡς ἐκεῖνον ἐφικέσθαι, τὸ δὲ ἄρα μελῶν παρίεσι τοσῦτον κράτος, ὡς ἀσινῆ μένειν καλενεχθέλα αὐτόν· θραύει γῦν ὐδὲ ἓν, εἰ ϗ πέσοι καλὰ ῥωγάδος, ὐ κέρας, ὐ βρέγμα· ἔσι δὲ καρτερὰ ϗ προσομοία ταῖς πέτραις ἀνλιτυπία. Οἱ πλεῖσοι μὲν ἓν τύτων ἐν ταῖς ἀκρωρείαις αὐταῖς ἄρχυσι, ϗ ἀκοντίοις, ϗ πολάγραις αἱρῦνλαι, Ϛοφία δὲ ἄρα τῆτε ἄλλη κυνηγέταις ἀνδράσι, ϗ γῦν ϗ ἀποθηρίασιν. Θηρῶνλαι δὲ ϗ ἐν πεδίοις, ϗ φυγεῖν ἐνταῦθα ἀσθενεῖς εἰσιν· αἱρήσει γῦν αὐτὺς ϗ ὅς τις ἐσὶ βραδὺς τὰς πόδας. Ἦν δὲ ἄρα ἀγαθὸν ϗ δορά τε ϗ κέραλα· ἡ μὲν δορὰ ἐν χειμῶσι τοῖς Ϛροδροιάτοις τὸν κρυμὸν ὐ πελάζει ϗ νομευλικοῖς ἄρα, ϗ ὑλυργοῖς ἀνδράσι· κέραλα δὲ ἐκεῖνα ἀρύσασθαι ϗ πιεῖν ἐκ πολαμῦ παραῤῥέονλος, ἢ πηγῆς τινος ἀνασελλύσης, ἐν ὥρᾳ θερείῳ χρησὰ, ϗ δίψος ἀκέσασθαι λυσιτελῆ· παρέχει γὰρ ἀμυσὶ πιεῖν τῶν ἀδρῶν κυλίκων μεῖον ὐδὲν, ἕως ϗ αὔξειν τὸ ἆσθμα, ϗ Ϛρέσαι τὸ ὑπεκκαῖόν τε πᾶν ϗ τὸ ἀναφλέγον. Οὐκῦν εἰ τὰ ἔνδον καθαρθείη ὑπό τινος ξέειν εἰδότος κεραλοφόρυ, ϗ τρία μέτρα ῥᾳδίως αὐτοῖν δέξελαι τὸ ἕτερον ἄν.

ΚΕΦ. ιϛ'.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Λιβύῃ Χελώνης τῆς ὀρείυ.

Εἰσὶ δὲ ἄρα ϗ χελῶναι θρέμμα Λιβύης, ὐλόταλαι ὅσα ἰδεῖν, ὄρειοι δὲ αὗται, ϗ ἔχυσι τὸ χελώνειον εἰς βάρβιλα ἀγαθόν.

ΚΕΦ. ιή.

Περὶ τῦ καλυμένυ Ἱππομανῦς.

Ἵππος ὅταν τέκῃ, τῦ βρέφυς ἐκπεφυκῦαν Ϛάρκα ὐ πολλὴν, ἀλλὰ ὀλίγην, ἀπηρῆσθαι οἱ μὲν καλὰ τῦ μελώπυ φασὶν, οἱ δὲ καλὰ τῆς ὀσφύος, ἄλλοι γε μὴν καλὰ τῦ αἰδοίυ· ταύτην ἓν ἀπολραγῦσα ἀφανίζει, καλεῖται δὲ τὸ Ϛαρκίον τῦτο ἱππομανές.

tinuo devorat. Id autem fit naturae quadam benignitate miſericordi in equinam ſtirpem; ne ſi, ut ferunt, idipſum uſque ad extremum vitae diem pullus ſemper inſitum in ſe perſeveraret habere, inſana veneris cupidine, tam mas quam foemina accenderetur. Et forſan Equeſtris ſive Neptuni ſive Minervae munus hoc fuerit, ad conſervandam equini generis ſucceſſionem, ne libidinis rabie funditus periret. Quod quidem ipſum penitus cognitum paſtores habent, ac ſi quando ad moliendas alicui amatorias inſidias egeant, ut ipſum ad cupidinem veneris inflamment, diligenter obſervant, quando equa ventrem ferens pariat, atque ſtatim a partu pullium a pullo abſcindunt, et in equae ungulam injiciunt (nam in hanc ſolum abditum et conditum optime ſervatur) ſimul et pullum, quod ipſum poſtea non lactaret mater illo inſigni et propria benevolentiae nota carentem, exorienti ſoli immolant; nam ideo pullum mater vehementer amare ingreditur, quod illam devorarit carunculam. Iam quicunque per inſidias carnem illam guſtaverit, inſana libidine conſtrictus tenetur, ardet, et vociferatur; atque effrenatus ad amores etiam turpiſſimos, et quantumvis deformem annoſamque mulierem, cupiditatis adjicit oculos, ac morbum teſtans obviis omnibus, quemadmodum conflagret amoris flamma, exponit; tum ex eo illius corpus diffluit et extabeſcit, ac veneris inſania animus exagitatur. Equam Olympiae ex aere excitatam eſſe accepi, ad cujus conſpectum equi libidinoſe adhinniant, ac amoris furore incitati cum ea geſtiant venereo complexu implicari, quod abſtruſa quadam artificis machinatione hippomanes reconditum intra aeream ſtatuam equos alliciat; neque enim eſſe tam diligentem fabricam, ut ex ea equi eatenus falli et induci poſſint, ut tantopere ad illius conſpectum in venerem ſtimulari deberent. Quod ſive verum ſive falſum eſt, ita ut accepi, literis mandavi.

CAP.

μανές. Οἴκῳ δ' ἄρα τῆς φύσεως, καὶ ἐλέῳ ἐς τὰς ἵππους, δρᾶται τοῦτο· εἰ γὰρ ἀεί φασι καὶ διὰ τέλους προσήρηντο ἐκεῖνο, εἰς οἶστρον ἂν ἀκαλασχέτου μίξεως ἐξήπτοντο οἵτε ἄρρενες, καὶ αἱ θήλειαι αὐτῶν. Ἔστω δὲ καὶ εἰ δοκεῖ ἱππίου Ποσειδῶνος ἢ Ἀθηνᾶς Ἱππίας τοῦτο δῶρον ἵπποις δοθὲν, ἵνα αὐτοῖς τὸ γένος διαμένῃ, μὴ δὲ ἀφροδισίων λύτρῃ διαφθείρηται. Ἴσασι δ' ἄρα ἱπποφορβοὶ τοῦτο εὖ καὶ καλῶς, καὶ ἐάν ποτε δεηθῶσι τοῦ προειρημένου Ζαρκίου εἰς ἐπιβουλήν τινος, ὡς ἐξάψαι οἱ ἔρωτα, τὴν ἵππον κύουσαν παραφυλάττουσι, καὶ ὅταν τέκῃ παραχρῆμα ἁρπάζουσι τὸ πωλίον, καὶ ἀποκόπτουσι τὴν προειρημένην Ζάρκα, καὶ εἰς ὁπλὴν ἐμβάλλουσιν ἵππου θηλείας (ἐνταυθοῖ γὰρ καὶ μόνως ἂν φυλαχθείη καλῶς καὶ ἀποθησαυρισθείη) τὸν δὲ πῶλον ἀνίσχουσι τῷ ἡλίῳ καταθύουσιν· ὁ γὰρ ἔτι θηλάζει ἡ μήτηρ αὐτὸν τὸ γνώρισμα ἀφῃρημένον, καὶ τῆς εὐνοίας οὐκ ἔχουσα τὴν ὑπόθεσιν, οὐ γάρ τοι τοῦ καταγηράσκειν τὴν Ζάρκα ἡ μήτηρ φιλεῖν τὸ βρέφος ἰσχυρῶς ἄρχεται. Ὅσις δ' ἂν καλά τινα ἐπιβουλὴν ἀνὴρ ἐκείνου γεύσηται τοῦ Ζαρκίου ἔρωτι καὶ μάλα γε ἀκρατεῖ ζυνέχεται, καὶ ἐμφρύγεται, καὶ βοᾷ· καὶ ἀκαταστάτως ὁρμᾷ καὶ ἐπὶ παιδικὰ αἴσχιστα, καὶ ἐπὶ γυναῖκα ἀφήλικα καὶ ἀπρόσωπον, καὶ μαρτύρεται τὴν νόσον, καὶ τοῖς ἐντυχοῦσιν, ὅπως ἐξοίστρηται, λέγει· καὶ λείβεται μὲν τὸ ζῶμα καὶ φθίνει, ἐλαύνεται δὲ τὴν ψυχὴν ἐρωτικῇ μανίᾳ. Ἀκούω τοίνυν καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὴν ἵππον τὴν χαλκῆν, ἧς ἐρῶσιν ἵπποι, καὶ ἐπιβαίνονται, καὶ ἐγχρίπτεσθαι ἐθέλουσι, καὶ χρεμετίζουσι θεασάμενοι χρεμέτισμα ἐρωτικὸν, ἔχειν τὴν ἐκ τοῦδε τοῦ ἱπποµανοῦς ἐπιβουλὴν τὴν ἐν τῷ χαλκῷ γεγοητευμένῳ λανθάνουσαν, καὶ κρυφίῳ τινὶ μηχανῇ τοῦ τεχνίτου ἐπιβουλεύειν ἐν τῷ χαλκῷ τοῖς ζῶσι· μὴ γὰρ εἶναι τοσαύτην ἀκρίβειαν, ὡς ὅτως ἐξ αὐτῆς ἀπαλλάσθαι καὶ ἐξοίστρου σθαι τὰς ἵππους τὰς ὁρώντας. Καὶ ἴσως λέγουσί τι οἱ λέγοντες, ἴσως δὲ οὐδὲν λέγουσι· ἃ δ' ἔν ἤκουσα, καὶ ὑπὲρ τούτων εἶπον.

CAP. XIX.

De lacu ferventi in Africa, et Piſces nutrienti.

In Africa ferventis aquae lacus eſſe dicitur, in quo piſces et vivere et natare, et ad objectum cibum adſilire aiunt; ac ſi quis in frigidam eos injecerit, auditione accepi ipſos interire.

CAP. XX.

De ventre Hippocampi.

Rei piſcatoriae bene periti homines dicunt, hippocampi ventrem in vino decoctum ſi quis dederit culpiam bibere, eum multo aliter et inſolentius quam ex aliis venenis adfici; primo ex ea potione acerrimo ſingultu laborare, deinde tuſſire, et ficca quidem tuſſi vehementer torqueri, nihil interim excreare; ſed et ſuperiorem ei ventrem intumeſcere, et calidas fluxiones in ſummum caput efferri, et vero per nares rurſus tenues et aquoſas defluere, ac piſculentum odorem reddere; ſimul et oculos ejus ſanguine ſuffuſos igneo colore flagrantes videri, et eorundem oculorum genas inflari, et vomendi quidem cupiditate ardere, verum nihil emittere ferunt. Quod ſi natura etiam evicerit, id tamen mortis eſſe ſignum, et hominem mox in oblivionem et dementiam incurrere: ſin in ventrem inferiorem delapſum fuerit, nihil horum jam fieri, omnino tamen hominem e vitâ excedere. Ex morte porro qui evadunt, mente capti aquam ſummo ſtudio perſequuntur; hanc enim ipſam idcirco expetunt aſpicere, tum ſtillantem audire, quod ſane eis aegritudinis levationem adferat, et ſomnum conciliet. Itaque ad perennes fluvios, aut ad litora, aut juges fontes, aut lacus commorationes eis gratae ſunt et jucundae; cum tamen non magnopere deſiderent bibere, ſed natare, et pedes aqua madefacere, et abluere

ΚΕΦ. ιθ΄.

Περὶ τῆς ἐν τῇ Λιβύῃ ζεούσης Λίμνης, καὶ τρεφούσης Ἰχθῦς.

ΛΕγεται δὲ ἐν τῇ Λιβύῃ λίμνη εἶναι ζέοντος ὕδατος, καὶ ἐν τῷδε τῷ ὕδατί φασιν ἰχθύας ζῆν, καὶ νήχεσθαι, καὶ τροφῆς ἐμβληθείσης ἀναπάλλεσθαι πρὸς τὴν τροφήν· εἰ δέ τις αὐτὰς εἰς ὕδωρ ἐμβάλῃ ψυχρὸν, ὅτι ἀποθνήσκουσι, καὶ τοῦτο προσακήκοα.

ΚΕΦ. κ΄.

Περὶ τῆς τοῦ Ἱπποκάμπου γαστρός.

ΛΕγουσι δὲ ἄνδρες ἁλιεῖς ἐπιστήμονες, τὴν τοῦ ἱπποκάμπου γαστέρα εἴτις ἐν οἴνῳ καταπήξει ἕψων, καὶ τοῦτο δοίη τινὶ πιεῖν, φάρμακον εἶναι τὸν οἶνον ἄηθες ὡς πρὸς τὰ ἄλλα φάρμακα ἀντικρινόμενον· τὸν γάρ τοι πιόντα αὐτοῦ πρῶτα μὲν καταλαμβάνειν λυγὶ σφοδροτάτη, εἶτα βήττειν ξηρὰν βῆχα, καὶ στρεβλοῦσθαι μὲν, ἀναπλεῖν δὲ αὐτῷ ἡδὲ ἓν, διοῖχθαι δὲ καὶ διοιδαίνειν τὴν ἄνω γαστέρα, θερμά τε κεφαλῆς ἐπιπολάζειν ῥεύματα, καὶ διὰ τῆς ῥινὸς καλιέναι λεπτὰ, καὶ ἰχθυηρᾶς ὀσμῆς προσβάλλειν· τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ὑφαίμους αὐτῷ γίνεσθαι καὶ πυρώδεις, τὰ βλέφαρα δὲ διοῖχθαι, ἐμέτων δὲ ἐπιθυμίαν ἐξάπτεσθαί φασιν, ἀναπλεῖ δὲ ἡδέν. Εἰ δὲ ἐκνικήσῃ ἡ φύσις, τὸ μὲν εἰς θάνατον σφαλερὸν παριέναι, εἰς λήθην δὲ ὑπολισθαίνειν καὶ παράνοιαν· ἐὰν δὲ εἰς τὴν κάτω γαστέρα διολισθῇ, μηδὲν ἔτι εἶναι, πάντως δὲ ἀποθνήσκειν τὸν ἁλωκότα. Οἱ δὲ περιγενόμενοι εἰς παράνοιαν ἐξοκείλαντες, ὕδατος ἡμέρῳ πολλῷ καταλαμβάνονται, καὶ ὁρᾶν διψῶσιν ἀκούειν αὐτοὺς, καὶ ἀκούειν λειβομένου· καὶ τοῦτό γε αὐτοὺς καταβυκαλᾷ, καὶ καταννυστάζει. Καὶ διαῤῥίβειν φιλοῦσιν ἢ παρὰ τοῖς ἀεννάοις ποταμοῖς, ἢ αἰγιαλῶν πλησίον, ἢ παρὰ κρήναις, ἢ λίμναις τισί· καὶ πιεῖν μὲν ἐ πάνυ γλίχονται, ἐρῶσι δὲ νήχεσθαι, καὶ τέγγειν τῶ πόδε,

abluere manus, eis plurimum jucunditatis adfert. Sunt, qui non haec mala dicant hujus beſtiae ventrem creare; ſed hippocampum algam peramaram, ex qua ita adficiatur, depaſci. Veruntamen ſolertia veterani piſcatoris, et ad res maritimas bene prudentis, ſalutaris etiam repertus eſt hippocampus; is et Cretenſis erat, et filios adoleſcentes piſcatores etiam habebat. Accidit autem, ut hic piſcator hippocampos ſimul cum aliis piſcibus caperet, et adoleſcentes a rabida canicula morderentur; unus ex eis primum, deinde etiam ceteri, dum fratri adeſſe et opem ferre conantur. Cum vero eorum in Methymna Cretica (quem vicum eſſe aiunt) ad litus jacentium vicem dolentes ſpectatores interficiendam caniculam cenſerent, et illius jecur medicamentum ad rabiem edendum juvenibus dandum eſſe; alii conſulerent a Diana Rhoccaea ſalutem petendam eſſe: ſenex piſcator eos de conſiliis, quae adferrent, laudatos dimiſit, et hippocamporum diligenter exenteratorum, ventriculo et inteſtinis abjectis, alios aſſos eis comedendos dedit; alios cum aceto et melle contrivit, eoque cataplaſmate morſus ulcera obligavit; atque filiorum adoleſcentium, excitato in ipſis per hippocampos aquae deſiderio, rabiem vicit, eoſque ad incolumitatem, quamvis ſero, reſtituit.

CAP. XXI.

De Canibus fluviatilibus.

De canibus marinis non pauca in praecedentibus attuli. Fluviatiles vero caniculae ſpecie referunt terreſtres parvos, et caudam quoque hirſutam habent. Sanguis earum ex poſca illitus intumeſcentes hominum nervos mitigare dicitur. Ex pelle calcei fiunt commodi, et ipſi utiles nervis, ut aiunt.

CAP.

ἢ ἀπονίπ]ειν τῶ χεῖρε. Οἱ δὲ ἐκ αὐτὴν τὴν τᾶ ἱπποκάμπα γαςέρα τότων αἰτίαν εἶναί φασιν· ἀλλὰ νέμεσθαί τι φυκίον τὸ ζῶον πικρὸν δεινῶς, ἐξ ἃ τὴν ποιότη]α εἰς ἐκείνην με]αχωρεῖν. Εὑρέθη δὲ ἄρα κ᾽ εἰς Ζω]ηρίαν ἱππόκαμπος ἐπι]ήδειον ἀγχινοίᾳ παλαιᾶ μὲν ἁλιέως, Ζοφᾶ δὲ τὰ θαλάτ]ια· ἦν Κράης ἁλιεὺς γέρων, κ᾽ παῖδας νεανίας εἶχε, κ᾽ τότας ἁλιέας. Οὐκᾶν Ζυνηνέχθη τὸν μὲν πρεσβύτην ἱπποκάμπας θηρᾶσαι με]ὰ κ᾽ ἄλλων ἰχθύων, τὰς δὲ νεανίας δηχθῆναι ὑπὸ κυνὸς λυτ]ώσης, τῷ πρώτῳ δηχθέν]ι τῶν ἄλλων ἀμυνόν]ων, κ᾽ τῷ αὐτῷ πάθει περιπεσόντων. Οἱ μὲν ἓν ἔκεινο Μηθύμνης τῆς Κρη]ικῆς πρὸς ταῖς ἠϊόσιν (ἔσι δὲ αὕτη κώμη, ὥς φασιν) οἱ δὴ θεώμενοι Ζυνήλγεν τῷ πάθει, κ᾽ τὴν κύνα ἀποκ]εῖναι προσέτατον, κ᾽ τὸ ἧπαρ δᾶναι τοῖς νεανίαις ὡς φάρμακον τᾶ κακᾶ, κα]αφαγεῖν· οἱ δὲ ἐκ τῆς Ῥοκκαίας ἔτω καλεμένης Ἀρ]έμιδος ἄγειν, κ᾽ αἰτεῖν ἴασιν παρὰ τῆς θεᾶ· ὁ δὲ γέρων, κ᾽ μάλα ἀδεῶς τε κ᾽ ἀτρέπ]ως, ταῦτα μὲν ἐπαινῶν τὰς Ζυμβ]ευσάν]ας εἶα, τῶν δὲ ἱπποκάμπων τὰς γαςέρας ἐκκαθάρας, κ᾽ ἐκβαλὼν, τὰς μὲν ὤπ]ησε κ᾽ ἔδωκεν αὐτοῖς προσενέγκασθαι· τὰς δὲ Ζυντρίψας εἰς ὄξος κ᾽ μέλι, κ᾽ τὰ ἕλκη περιπλάσας τότοις τὰ τᾶ δήγμα]ος, εἶτα τῆς τῶν νεανιῶν ἐκράτησε λύτ]ης τῷ πόθῳ τᾶ ὕδα]ος, ὅνπερ ἓν οἱ ἱππόκαμποι αὐτοῖς ὑπεξῆπ]ον· κ᾽ τόνδε τὸν τρόπον τὰς παῖδας ἰάσα]ο, ὀψὲ μέν τοι.

ΚΕΦ. κά.

Περὶ τῶν Κυνᾶν τῶν πο]αμίων.

ΥΠὲρ ἓν θαλατ]ίων μὲν κυνᾶν εἴρη]αι ἡμῖν κ᾽ πολλά. Κύνες δὲ οἱ πο]άμιοι ἰδεῖν μέν εἰσι κα]ὰ τὰς κύνας τὰς χερσαίας τὰς μικρὰς, λάσιοι δέ εἰσι κ᾽ τὴν ὀράν. Λέγον]αι δὲ τῷ μὲν αἵμα]ι νεῦρα ἀνθρώπων διοιδαίνον]α πραΰνειν, ἢ ἔχειν ὕδατι κ᾽ ὄξει ἀναμιχθέν]ι. Ἡ δορὰ δὲ ὑποδήμα]α δίδωσιν ἀγαθὰ, κ᾽ ταῦτα νεύρων χρηςὰ, ὥς φασιν.

ΚΕΦ.

CAP. XXII.

De Thymallo piſce.

PISCEM thymallum, ſic nuncupatum, Ticinus fluvius Italiae procreat; is ad cubiti magnitudinem accedit, et lupi et mugilis mediam ſpeciem ſimilitudinemque gerit. Ejus capti odor dignam admirationem habet; non enim ut ceteri piſces piſculentum quendam mittit odorem, exiſtimes vero te ejus gentilem herbam recentem ex terra lectam manibus tenere. Tanta ſane odoris ſuavitate fragrat, ut qui eum ipſum non videt, gratiſſimam apibus herbam, unde nomen duxit, intus latere putet. Retibus facillime capitur; non item hamatis eſcarum illecebris: non adipe ſuis, non ſerpho, non chama, non alterius piſcis inteſtino, non denique ſtrombi collo; ſed ſolo culice, improba ſane beſtiola, et noctes dieſque homini tum morſu tum ſtrepitu ſuo moleſta, quod hac ſola delectetur eſca, comprehenditur.

CAP. XXIII.

De Xiphia in Iſtro, et aliis piſcibus.

INITIVM Europaeorum fluminum maximi Iſtri, ad ſeptentriones ventos ſub Alpium radices ſubjectum contra ſolis exortum, a non magno fonte naſcitur, ubi gens rei equeſtris perita habitat; deinde ſimul permulti, tanquam ſtipantes indigenarum fluviorum regem exoriuntur, et eorum confluens continuatus et perennis eſt, quorum ſingulorum nomina eorundem accolae ſciunt; ii poſtquam in Iſtrum influxerunt, primogenio nomine appellari deſiſtentes Europae fluminum regi de ſuo nomine decedunt, atque ex eo nominati ſimul in Euxinum defluunt. In hoc flumine per-

ΚΕΦ. κβ΄.

Περὶ τῦ ἰχθύος τῦ καλυμένυ Θυμάλλυ.

Θύμαλλον δὲ ἰχθὺν, ἕτω καλύμενον, τρέφει Τέκηνος, ποταμῦ δὲ ὄνομα τῦ Ἰταλῦ· ϗ μέγεθος μὲν ὅσον ϗ ἐπὶ πῆχυν προήκει, ἰδεῖν δὲ μελαξὺ λάβρακός ἐςι ϗ κεφάλυ. Ἄξιον δὲ αὐτῦ ἐαλωκότος θαυμάσαι τὴν ὀσμήν· ὐ γάρ τι πυ προσβάλλει ἰχθυηρὸν ἀέρα καὶ τὰς λοιπὰς, ἀλλὰ εἴποις ἂν διὰ χειρῶν καλέχειν θύμαλλον νεωσὶ τῆς γῆς τρυγηθέντα. Καὶ ἦν ϗ εὐοσμός ἐςι, καί τις ὐκ ἰδὼν τὸ ζῶον, οἰήσεται πόαν ἔνδον εἶναι, τὴν μάλιςα μελιτῶν τροφὸν τὴν προειρημένην, ἔνθεν τοι ϗ κέκληται. Λίνῳ μὲν αἱρεθείη ἂν ῥᾷςα, δελέατι δὲ ϗ ἀγκίςρῳ ὐχ αἱρήσεις αὐτὸν ῥᾷςα· ὐχ ὑὸς πιμελῇ, ὐ ζέρφῳ, ὐ χήμῃ, ὐκ ἰχθύος ἑτέρυ ἑντέρῳ, ὐ ςρόμβυ τένοντι· κώνωπι δὲ αἱρεῖται μόνῳ, πονηρῷ μὲν ζώῳ, ϗ μεθ' ἡμέραν ϗ νύκτωρ ἀνθρώποις ἐχθρῷ ϗ δακεῖν ϗ βοῆσαι· αἱρεῖ δὲ τὸν θύμαλλον τὸν προειρημένον, φιλησεῖ γὰρ αὐτῷ μόνῳ.

ΚΕΦ. κγ΄.

Περὶ τῦ ἐν Ἴςρῳ Ψιφίυ, ϗ ἑτέρων Ἰχθύων.

ΥΠΟ τῷ ποδὶ δὲ τῶν Ἀλπέων ὀρῶν πρὸς ἄνεμον βορρᾶν ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ ὅτω κέκληται, γένος δὲ τοιῦτον ἱππικοὶ ἄνδρες, ἐντεῦθέν τοι πρόεισιν ὁ τῶν Εὐρωπαίων ποταμῶν μέγιςος Ἴςρος, ἐκ πηγῆς μὲν ὐ πολλῆς, ταῖς δὲ τῦ ἡλίυ προσβολαῖς ταῖς πρώταις ἀντίος· εἶτα οἱονεὶ δορυφορῦντες αὐτὸν, ἅτε τῶν ἐπιχωρίων ῥευμάτων βασιλέα, ϛυναυίσχυσιν οἱ πολλοὶ, ϗ ἀένναον τὸ ῥεῦμα αὐτῶν ἔςι, ϗ ἴσασι μὲν ἑκάςυ τὸ ὄνομα οἱ περιοικῦντες αὐτύς· ὅταν δὲ εἰς τὸν Ἴςρον ἐμβάλωσι, τοῖς μὲν ἡ ἀπὸ γενεᾶς ἐπωνυμία πέπαυται, ἀφίσανται γε μὴν ἐκείνῳ τῦ ὀνόματος, ϗ ἐξ αὐτῦ καλῦνται πάντες, ϗ ϛυνεκβάλλυσιν εἰς τὸν Εὔξεινον. Γίνονται δὲ ἐνταῦθα ἰχθύων γένη

multi et diverſi piſces naſcuntur, coracini, mulli, antacaei, et nigri colore cyprini, item porci, heſychi albi, percae, et gladii, qui convenientiſſimum nomen habent: cum enim omni reliquo corpore teneri ſunt, et tactu mites; tum dentes eorum nec admodum curvi, neque immanes ſpectantur; neque ſic horret ſpina in dorſo, quemadmodum delphinorum, nec in cauda: ſed quod magnam vel audientium vel videntium admirationem moveat, ſub ipſis naribus, qua reſpirant, et aqua ad branchias eis influit ac refluit, in mucronem roſtrum procedit, et in rectum porrigitur, ſenſimque et leniter in longitudinem et craſſitudinem augetur; et dum ad cetaceam magnitudinem piſcis excreſcit, illius etiam mucro tandem vel triremis roſtro comparari poteſt. Neque modo cum cibi inopia urgetur, mucronati roſtri incurſu piſces interficit atque exeſt; ſed etiam maxima cete propellit et ulciſcitur, non quidem armis ex ferro confectis, ſed natura comparatis; ut ii, qui magnitudine procefferunt, contra navem, mucronem in eam defigentes, venire audeant. Quidam gloriantur ſe ſpectaviſſe navem Bithynicam in litus extractam, ut carina ejus jam vetuſtate fatiſcens reſarciretur, atque in ea gladii caput adfixum inſpexiſſe, cujus cum in navem mucronem ſuum defixiſſet, et nullis viribus ipſum retrahere quiviſſet, corpus quidem reliquum a cervice avulſum fuerit, roſtrum vero infixum, ut a principio inhaeſerat, remanſerit. Capitur in mari et Iſtro, nam et ſalſa et dulci aqua delectatur.

CAP. XXIV.

De Alga marina magnitudine myricam referente.

CANICVLAE et alia maris alumna animalia, quibus audaciam natura inſevit, cum ſummus per aeſtatem calor viget, ad litora ſe recipiunt, et verſus praecipitia natant, et expoſita

γένη διάφορα, κορακῖνοί τε, καὶ μυαλοὶ, καὶ ἀνθακαῖοι, καὶ κυπρῖνοι μέλανες ἔτοι, καὶ χοῖροί τε, καὶ ἥσυχοι ἰδεῖν λευκοὶ, σέρκαι τε ἐπὶ τούτοις, καὶ ξιφίαι· σρέπουσι δὲ τῷ ὀνόματι οἱ ἰχθύες οἵδε, καὶ τὸ μαρμύριον, τὸ μὲν ἄλλο σᾶν ζῶμα ἁπαλοί τ' εἰσι, καὶ ἅλυποι σροσαπτομένῳ· καὶ ὀδόντες οἱ ὐ σάντη σχολιοὶ, ὐδὲ ἀπηνεῖς ἰδεῖν· ὐκ ἄκανθα ἐπὶ τῷ νώτῳ ὀρθὴ τῳ τῶν δελφίνων ἐκπέφυκεν, ὐ καλὰ τὸ ὐραῖον· ὃ δέ ἐσι θαῦμα καὶ ἀκούσαντι καὶ ἰδόντι, ὑπ' αὐτὴν τὴν ῥῖνα, ἐξ ἧς καὶ ἀναπνεῖ, καὶ τὸ ῥεῦμα αὐτῷ διαῤῥεῖ ἐς τὰ βράγχια, καὶ ἐκπίπτει, εἰς ὀξύ οἱ σροήκει ἡ γένυς, καὶ εὐθεῖά ἐσι, καὶ αὐξάνεται κατ' ὀλίγον εἰς μῆκός τε καὶ σάχος· καὶ κητωμένῳ τῷ ἰχθύϊ συνεπείγεται καὶ ἐκείνη, καὶ ἔοικε τριήρει ἐμβόλῳ. Καὶ διὰ σορείας ἐμπίπτων ὁ ξιφίας ἰχθῦσι, καὶ ἀποκτείνας, εἶτα θοινᾶται, καὶ ἀμύνεται δὲ τῷ αὐτῷ τὰ μέγιστα τῶν κητῶν· καὶ ἀχάλκευτόν γε τοῦτο τὸ ὅπλον σροσπέφυκέν οἱ, καὶ τέθηκται φύσει· ὐκοῦν οἵδε οἱ ξιφίαι εἰς μέγεθος σροήκοντες ἔρχονται καὶ νεὼς ἀντίον. Καὶ νεανιεύονταί γέ τινες λέγοντες ναῦν Βιθυνίδα ἰδεῖν ἀνασπωμένην, ἵνα αὐτῇ σονήσασα ὑπὸ γήρως ἡ τρόπις τύχῃ τῆς δεύσης κομιδῆς, ὐκοῦν σροσηλωμένην θεάσασθαι τὴν τοῦ ξιφίου κεφαλὴν, αὐτοῦ τοῦ θηρὸς ἐμπήξαντος μὲν τῷ Σκάφει τὴν αἰχμὴν τὴν Συμφυῆ, ἀποσπάσαί τε αὐτὸν σειρώμενον ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς σολλῆς, ἐνσχεθῆναι μὲν ὑπὸ τοῦ τένοντος τὸ σᾶν ζῶμα, τὴν δὲ ἀπομεῖναι σεπηγμένην, ὡς ἐνέπεσεν ἐξ ἀρχῆς. Θηρᾶται δὲ ὅτος ἄρα καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ ἐν τῷ Ἴσρῳ, χαίρει δὲ καὶ σικρῷ ὕδατι καὶ γλυκεῖ ῥεύματι.

ΚΕΦ. κδ'.

Περὶ τοῦ θαλαττίου φύκους τοῦ ἰσομεγέθους τῇ μυρίκῃ.

Θέρους ἐνακμάζοντος τοῦ Σφοδροτάτου, οἱ θαλάττιοι κύνες καὶ τὰ ἄλλα ζῶα, οἷσπερ ὃν ἐσι Συμφυὴς ἡ τόλμα, ἔς τε τοὺς αἰγιαλοὺς παραβάλλει, καὶ εὐθὺ τῶν κρημνῶν ἔρχεται, καὶ

ſita fluctibus promontoria ſubeunt, et anguſtis profundiſque fretis ſeſe inſinuant; refugiunt enim pelagus, et, quae in eo ſunt paſcua, eo tempore negligunt. Naſcitur autem genus quoddam algae [ſeu fuci] in petris profundis, quae magnitudine myricam, fructu papaver refert. Fructus reliquo anni tempore occluſus, ſoliduſque, et oſtrei inſtar durus eſt; dehiſcit autem ab aeſtivo ſolſtitio, ut calices roſarum. Exterior pars fructus, nempe cruſta quaedam ſive membrana, teſtae vel oſtrei modo dura, et viſu quam maxime flava, interiorem, cui color caeruleus, ſubſtantia mollis, et tanquam veſicae inflatae pellucida, valli modo ambit ac munit; et ex hac [interiore parte] noxium ſtillat venenum. Emittit autem noctu igneum quendam, et veluti ſcintillantem ſplendorem; et, oriente jam Sirio, veneni vehementia creſcit. Quamobrem piſcatorum natio omnis, quae pancynicum hanc ſtirpem appellat, a Canis ortu venenum hoc gigni arbitrantur. Porro canes marini ad igneum iſtum in hac marina myrica floris ſplendorem, tanquam inopinati alicujus lucri ſpe allecti, veneno partim adſperſi, partim devorato, et branchiis etiam hauſto, extincti fluitant. Vnde his in rebus exercitati homines venenum ſecundarium ex piſcium iſtorum tum ore, tum partibus ceteris, colligunt; idque utile eſt, quemadmodum etiam terreſtris aglaophotis, quam etiam cynoſpaſtum appellarunt: quare autem haec herba ita dicta ſit, ſi exponere meminerim, ex ſequentibus intelligetis.

CAP.

τὰς ῥοώδεις ἄκρας ὑποτρέχει, ϗ ἐς τὲς ϛενὲς ϗ βαθεῖς εἰσνήχονται πορθμές· φεύγυσι δὲ τὰ πελάγια ἤθη, ϗ τῆς ἐκεῖ νομῆς τηνικάδε τῆς ὥρας ὑπερορῶσι. Γίνεται δὲ ἄρα τι φῦκος ἐν τοῖς ἕρμασι τοῖς βαθέσι, ϗ τὸ μέγεθος αὐτῷ καλὰ τὴν μυρίκην ἐϛὶ, φέρει δὲ καρπὸν τῇ μήκωνι προσεμφερῆ. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων ὡρῶν τῷ ἔτυς μέμυκε, ϗ ἔϛιν ἀντίτυπος ϗ ϛερεὰ φύσει ὀϛρέυ· ἁπλῶταί γε μὴν μελὰ τὰς τροπὰς τὰς θερινὰς, ὥσπερῶν αἱ ἐν ῥοδωνιαῖς κάλυκες. Καὶ τὸ μὲν περιχείμενον ἔλυτρον φυρεῖ τὸ ἔνδον, ϗ δίκην ἔρκυς ὀϛρακώδες ὂν περιέρχεται, ἰδεῖν γε μὴν ξανθότατόν ἐϛι· τὸ δὲ ὑπὸ τύτῳ τῷ χιτῶνι κυάνεόν ἐϛι χρόᾳ ϗ χαῦνον, ὥσπερῶν πεπρημένη κύϛις, διαυγὴς ἄγαν· λείβεταί τε ἐξ αὐτῆς πονηρὸν φάρμακον. Καὶ νύκτωρ μὲν ἐκπέμπει τὔτο αὐγὴν, πυρὶ ἐοικυῖαν, καί τινας ἀφίησι μαρμαρυγάς· ὑπαναλέλλοντος δὲ τῦ ζειρίυ, ἔτι ϗ μᾶλλον καλισχύει ἡ τῦ φαρμάκυ κακία. Καὶ ἐντεῦθεν ὅσον ἐϛὶν ὑδροθηρικὸν παϛύνικόν οἱ ὄνομα θέμενοι, εἶτα οἴονται τὴν τῦ ἄϛρυ ἐπιτολὴν τίκτειν αὐτό. Οἱ θαλάττιοι δ' ὧν κύνες πρὸς τὴν νύκτωρ τῦ ἄνθυς φαντασίαν τὴν φλογώδη εἶτα ἐμπεσόντες, ὥσπερῶν εἰς ἕρμα τὴν ἔναλον μυρίκην τήνδε, τῷ φαρμάκυ τῷ μὲν καταλύσαντος αὐτὲς, τῷ δὲ καταποθέντος, ϗ ἑτέρυ διὰ τῶν βραγχίων αὐτοῖς εἰσθορόντος, εἶτα μέντοι τεθνήκασι, ϗ παραχρῆμα ἀναπλέυσιν. Οἱ τοίνυν δεινόταλοι τὰ τοιαῦτα ἀνιχνεύειν τῦδε τῷ φαρμάκυ ἐκ τῶν χητῶν τῶν προειρημένων, τὸ μὲν ἐκ τῶν μελῶν τῶν λοιπῶν, τὸ δὲ ἐκ τῦ ϛόμαλος τῦ θηρὸς, φάρμακον ἀθροίζυσι δεύτερον· ϗ καλὸν τῦτο τῆς καλυμένης χερσαίας ἀγλαοφώτιδος, ὄνομα δὲ αὐτῇ ἄρα ἔθενλο ϗ κυνόσπασον· ϗ τίς ἡ αἰτία, ἐὰν ὑπομνησθῶ εἰπεῖν, εἴσεσθε εἰσαῦθις.

CAP. XXV.

De Piſcium in Myſia captura.

MYSI, non ii qui Telephi Pergamum incolunt, ſed inferiores, qui ad Pontum, quique vicinorum Scytharum incurſiones propulſant, et ſuis viribus praedictam regionem defendunt; ea prope Heracleam eſt, et circa Naxium flumen prope Tomin civitatem; eodem in loco Medeam, Aeëtae filiam, impium illud adverſus Abſyrtum fratrem facinus perpetraſſe, nefarium ſane Colchidis veneficae inter alia crimen, incolae Myſi, Graecis commemorant: hi, inquam, piſcandi rationem obſervant hujuſmodi. Iſtrianus natione piſcator ad Iſtri ripam boum par impellit, non ad arandum iis opus habens. Nam quemadmodum, ut in ſermonem hominum venit, nulla bovi communitas cum delphino intercedit; ſic piſcatoris manibus unde amicitia cum aratro? Quod ſi equorum par adſit, iiſdem utitur; et jugum ipſe humeris gerens, iſtic accedit, ubi commodam ſibi et ſedem et piſcationem fore arbitratur; atque ad ripam jumentis pabulum apponit, unde interea haec complentur, dum ipſe funis bene firmi, et ad trahendum idonei, alterum caput ad medium jugum alligat; ex altero capite hamum appendit validiſſimum illum acutiſſimumque, quem aſſo tauri pulmone inſtructum ad illiciendum Iſtrianum ſilurum ſuaviſſimam ei eſcam dejicit; poſtquam ex linea, ad quam hamus alligatus eſt, quantum ſatis ſit plumbi, ad moderandum tractum appendit. Vbi ſilurus bubulae eſcae ſenſum percepit, ſtatim eſcam appetens, eaque, quae deſiderabat, abunde nactus, hamum incaute totis faucibus

ΚΕΦ. κέ.

Περὶ τῆς τῶν Ἰχθύων θήρας τῶν ἐν Μυσίᾳ.

Μυσοὶ δὲ, οὐχ οἱ τὸ Τηλέφου τὸ Πέργαμον καλοικοῦντες Μυσοὶ, ἀλλ' ἐκεῖνοι τοὺς πρὸς τῷ Πόντῳ μοι νόει τοὺς κάτω, οἵπερ ἓν καὶ τῇ γῇ τῇ Σκυθίδι προσοικοῦσι, τὰς ἐκείνων ἐπιδρομὰς ἀνειρξοντες, καὶ τῇ ῥώμῃ τὸν χῶρον τὸν προειρημένον φρουροῦντες πάντα. Ἡρακλείας πλησίον φημὶ, καὶ τῶν Ναξίου ῥευμάτων τοῦ καλουμένου Τόμεως πλησίον· ἐνταῦθά τοι καὶ τὴν Αἰήτου Μήδειαν οἱ ἐπιχώριοι ὑμνοῦσι τὸ ἔργον ἐκεῖνο ταῖς τῶν Ἀψύρτων τῶν ἀδελφῶν χερσὶ κακαῖς τολμῆσαι, ναὶ μὰ Δία δυσυχῆ φήμην ἐπὶ τῇ Κόλχῳ φαρμακεῖ, πρὸς τοῖς ἄλλοις, τοῖς Ἕλλησι τήνδε ᾄδοντες οἱ Μυσοί· ἀλλ' ἤτοί γε θήραν ἰχθύων ἐκείνην θηρῶσιν. Ἀνὴρ Ἰσριανὸς γένος, τὴν τέχνην ἁλιεὺς, τῆς τοῦ Ἴστρου ὄχθης πλησίον ἐλαύνει βοῶν ζεῦγος, ἅτι που δεόμενος ἀρῶν ἔτος. Ὥσπερ γάρ φησιν ὁ λόγος, μηδὲν εἶναι βοῒ κοινὸν ἅμα καὶ δελφῖνι· ἅτω τοι φιλία χερσὶν ἁλιέων καὶ ἀρότρῳ πόθεν ἂν γένοιτο; Εἰ γοῦν οἱ καὶ ἵππων παρεία ζεῦγος, τοῖς ἵπποις χρῆται, καὶ τὸν μὲν ζυγὸν ὁ ἀνὴρ φέρει καλὰ τῶν ὤμων, ἔρχεται δὲ ἔνθά οἱ δοκεῖ καλῶς ἔχειν ἑαυτὸν καθίσαι, καὶ ἐν καλῷ τῆς ἄγρας εἶναι πεπίστευκε· τῆς ἓν μηρίνθου σειρᾶς ἄσης καὶ ἀγκιστρικῆς τὴν μὲν ἀρχὴν ἐξῆψε μέσου τῶν ζώων τοῦ ζυγοῦ, ἄκρην δὲ τροφῆς παρατίθησιν ἢ τοῖς βουσὶν, ἢ τοῖς ἵπποις, οἱ δὲ ἐμπίμπλανται· καὶ ἐκεῖνος τῇ μηρίνθῳ καλὰ θάτερα προσῆψεν ἄγκιστρον ἰσχυρὸν, καὶ μέντοι καὶ τεθνυμένον δεινῶς, περιείρας δὲ ἄρα αὐτῷ πνεύμονα ταύρου τεθνεῶτος, αὐτὸ μεθῆκε τροφὴν Ἰσριανῷ Κιλίκῳ, καὶ μάλα γε ἡδίστην· ὑπὲρ τοῦ Κυνδέου τὸ ἄγκιστρον λίνου ἐξάψας τὸν ἀρκοῦντα μόλυβδον, οἷον ἐς τὴν ἕλξιν εἶναι ἕρμα αὐτῷ. Ὁ τοίνυν ἰχθὺς ὁπόταν αἴσθηται τῆς ταυρείου βορᾶς, παραχρῆμα καλὰ τὴν ἄγραν ὁρμᾷ· εἶτα ὧν ἰμείρει τούτοις ἐντυχὼν ἀθρόως, καὶ περιχανὼν ἄκρην καὶ ἀταμιεύτως, τὴν ἐμπεσοῦσάν οἱ κακὴν δαῖτα εἰς ἑαυτὸν κατᾷ· εἶτα

faucibus devorat; et nimia gulae aviditate transfixus imprudens, dum ex eo evadere cupit, omnibus viribus funem exagitat. Quod quidem ipsum animadvertens piscator, cum summo gaudio quam mox a sessione exsurgit, et boves equosve admotis stimulis incitat, tanquam arator jam ex piscatore factus (ut qui in fabulis subito personam mutant) ac jumentis cum cetaceo pisce bene robusto luctatio est. Nam hic Istri alumnus omni virium contentione in altitudinem se deprimit, illa contra funem retrahunt; piscis igitur vincitur ex amborum tractu, atque in ripam jugo extrahitur. Diceret sane aliquis Homeri studiosus mulos hoc pacto in Patrocli funere, quod poeta celebrat, quernos advexisse truncos.

CAP. XXVI.

De Piscibus, qui in Istro conglaciante capiuntur; et de Antacaeo.

Est etiam in Istro sinus admodum profundus et latus, et spatioso ambitu mari similis esse videtur; profundissimum autem esse ex eo demonstratur, quod onerariae naves mare transmittentes ad usum accolentium lacum circumnavigant. Itaque tempestatibus cum is quatitur, quemadmodum mare inhorrescit. Sunt etiam in eo insulae et recessus quidam riparum, in quos refugere licet; et crepidines et colles longe eminentes, quibus, cum aestus reciprocatur, fluctus vehementes refringuntur; atque eodem velut in angustias compulsi, in mare redundantes aguntur. Hoc ipsum ineunte hieme fieri solet; tum enim hunc augescentem boreas

εἶτα ὑφ' ἡδονῆς ἑλιτ]όμενος ὅδε ὁ γάτ]ις ἑαυ]ὸν διαλέληθε τῷ πτοειτημένῳ πτεριπαρεὶς ἀγκίτρῳ, κ᾽ ἀποδρᾶναι τὸ ἐμπεσὸν κακὸν διψῶν τὴν μήτινθον, ὡς ἔχει δυνάμεως, ὑπο]αράτ]ει τε κ᾽ κινεῖ. Συνίησιν ἦν ὁ θηρα]ὴς, κ᾽ ἡδονῆς ὑπερεμπίπλα]αι, εἶτα τῆς ἕδρας ἀνέθορε, κ᾽ μεθῆκεν ἑαυ]ὸν πο]αμίων τε κ᾽ κυνηγεσίων ἐνύδρων, (ὥσπερ δὲ ἐν δράμα]ι ὑποκρι]ὴς ἀμείψας πτροσωπεῖον) ὅδε τῶ βόε ἐλαύνει ἢ τῶ ἵππω, ἀλκὴ δὲ ἄρα κ᾽ ἡ τᾶ κήτευς κ᾽ ἡ τῶν ὑποζυγίων ἀν]ίπα]ός ἐτιν. Ὁ μὲν γὰρ θὴρ ὁ τᾶ Ἴτρυ τρόφιμος ἕλκει κάτω, ὅτον πο]ὲ ἄρα τῆς ἐν αὐτῷ ῥώμης ἔχει, κ᾽ μέντοι ζεῦγος τὸ ἀνθέλκον ἐκ]είνει τὴν μήτινθον· ἀλλά οἱ πτλέον ἐδὲ ἓν, τῆς γᾶν ἐπ᾽ ἀμφοῖν ἕλξεως ἰχθὺς ἡττᾶται, κ᾽ ἀπειπὼν ἕλκε]αι κα]ὰ τῆς ἠϊόνος. Εἴποι ἂν Ὁμημηρίδης δρυῶν τελέχη ἕλκειν ἡμιόνους τινὰς, ὡς ἐπὶ τῇ Πα]ρόκλυ ταφῇ Ὅμηρος ᾄδει ταῦτα δήπυ τὰ ὑμνύμενα.

ΚΕΦ. κς΄.

Περὶ Ἰχθύων τῶν ἐν τῷ κρυτάλλῳ τᾶ Ἴτρυ θηρωμένων, κ᾽ περὶ τᾶ καλυμένυ Ἀν]ακαίυ.

Ετι δὲ ἄρα τῷ Ἴτρῳ κ᾽ κόλπος οἷος βαθύτα]ος, κ᾽ ἔοικε τῇ θαλάτ]ῃ τὴν πτολλὴν πτερίοδον· κ᾽ μέντοι βάθυς εὖ ἥκει ὅδε ὁ κόλπος, κ᾽ ἐκεῖνο τεκμηριῶται ἱκανόν· αἱ ναῦς αἱ φορ]ίδες, αἱ τὴν θάλατταν πτερῶται, κ᾽ ἐνταῦθα κα]ακολπίζυτι, χρείᾳ τῶν πτεριοικύν]ων δηλονότι. Πεφρίκατι δὲ κ᾽ τᾶτον, ὡς θάλατ]αν, ὅταν ἀγριαίνη]αι ὑπὸ τῶν κα]απνεόν]ων ἀνέμων εἰς κύμα]α ἐξαπ]όντων τε αὐτὸν κ᾽ ἐκμαινόν]ων. Πεφύκατι δὲ ἄρα ἐν αὐτῷ κ᾽ νῆτοι, καί τινες μέν]οι κ᾽ τῆς ὄχθης ὑποδρομαὶ, εἰς ἃς ἐτι κα]αφυγεῖν· ἀλλὰ κ᾽ ἀκ]αὶ κ᾽ ἄκραι πτροήκυτι, κ᾽ πτροτρήγυ]αι αὐτοῖς, κ᾽ πτερισχίζε]αι κλύδων ἄγριος· ἡνίκα δ᾽ ἂν ἑαυτᾷ μάλιτα ὑποπλητθεὶς, εἶτα εἰς τὴν θάλατταν οἱονεὶ τενοχωρύμενος ὠθεῖται. Φιλεῖ δ᾽ ἄρα δρᾷν τᾶτο ἤδη τελάρ]ης ὥρας φθινοπτωρινῆς πταραδραμύτης, ὑπαρχομένης δὲ τῆς χειμερίυ, κ᾽ ἀκμάτας αὐτὸς πτρόετι πτλημμυρῶν·

reas impellit, et concitat: hic adeo duram glaciem defert, ut haec vecturas omneis ſuſtineat; contra acerrimus boreas flans huic reſiſtit, et undas ſuas magno motu, et, ut ita dicam, deſiderio in mare exonerare feſtinantem non ſinit, et repulſum cedere cogit. Sic fit, ut glacies in altitudinem deprimatur, ut bene penitus congeletur aqua, ejuſque confluens viis occultis infra delabatur; glacies vero campus eſſe videatur, ac per eam homines accolae vel equis inſidentes, vel jugata jumenta agentes, tunc iter faciant. De vulpe, quomodo improba et doloſa haec beſtia hujus fluvii, et Thracii Strymonis, glaciem ejuſque firmitatem exploret, ſupra dixi. Porro Iſtri glacies etiam navem onerariam, inter navigandum ei adnaſcens, et in ipſo confluente verſantem tantopere circumligat, ut nec paſſa vela opus ſint, nec proreta ſpectet antrorſum, nec gubernator navis gubernacula regat; omnia enim et inſtrumenta et navis ipſa glacie conſtricta tenentur, nec ſane navis eſſe videtur; non enim amplius fluctibus verberatur; ſed in magna planicie tumuli, aut hercle cujuſdam ſpeculae, vel promontorii ſimilitudinem ſpeciemque gerit. Tum vectores et nautae exſiliunt in flumine excurrentes, plauſtriſque onera ſupra glaciem tranſvehunt; donec rurſus, exacta hieme, et flumine ad priſtinum reverſo fluendi impetum, ipſum jam Iſtrum calcantes boves onera navibus reddant; quae interim in loco manent, ceſſantque, donec ſoluta fuerit glacies, et mirabile gelu adſtringentis vinculum laxatum. Eo tempore piſcatores glaciem in orbem ligonibus perfodientes, ubicunque libuerit, puteum excavant, ut vel putei vel maximi dolii os eſſe videatur. Permulti vero piſces lucis deſiderio ex glacie, tanquam ex tecto incumbente, effugere cupientes

μυρῶν· πληθύονλα δ' ἄρα βορέας ἐπωθεῖ αὐτὸν, καὶ ἐξάπλει καλιέναι ἄγριον· καὶ ὁ μὲν καλαφέρει μάλα γε κρυμώδες καὶ ζχληρὸν, ὡς εἰς πλῆν ἀγώγιμον τὸν καθ' ἑαυλῆ κρύσαλλον· ὁ δὲ ἀνλιπίπλει ὁ βορέας αὐτῷ καλαπνέων ζχληρὸν, ἔχειν αὐτὸν ἐκβάλλειν εἰς τὸ πέλαγος ὠδῖνα, ὡς ἂν εἴποις, ἐπιρέπει, ἀλλ' ἀναθέων καὶ ἀνωθέμενος ἵησιν. Ὁ κρύσαλλος ἓν ἐπινηχόμενός τε καὶ ἀνασελλόμενος ἐς βάθος χωρεῖ, καὶ ἀδρύνεσθαι ἐς πολὺ, καὶ ἐνλεῦθεν ὑποῤῥεῖ μὲν ὁ Ἴστρος τὸ γνήσιον ὕδωρ ὁδοῖς, ὡς ἂν εἴποις, κρυπλαῖς· τὸ δὲ ἐπίκληλόν οἱ καὶ νόθον ἐπίκεισθαι πεδίῳ δίκην, καὶ καλὰ τόδε τῆς ὥρας τηνικάδε ὁδοιπορέουσιν οἱ τῇδε ἄνθρωποι καλὰ ζεύγη καὶ μονίππους. Ὁπόσα μὲν ἓν ἐλέγχει τε καὶ βασανίζει τὴν πῆξιν τοῦ πολαμοῦ, καὶ τοῦδε τοῦ Θρᾳκίου Στρυμόνος, τὸ πονηρόν τε καὶ δολερὸν θηρίον ἡ ἀλώπηξ, ἀνωτέρω εἶπον. Ὁ δ' ἓν κρύσαλλος ὁ ἐν τῷ Ἴστρῳ καὶ νηὶ φορτηγῷ καλὰ ῥᾶον φερομένη περισραφεὶς, εἶτα ἐπέδησεν αὐτὴν, καὶ ὅτε ἰσίων ἁπλωμένων ἔτι δεῖ, ὅτε πρωράτης τὰ πρόσω βλέπει, ὅτε ὁ τῆς νεὼς ἄρχων ἐπισρέφει τὰς οἴακας· πεπήγασι γὰρ, ἐπεὶ καὶ τὸ πᾶν ζκάφος τῷ περικειμένῳ καλείληπται δεσμῷ, καὶ ἔοικεν ἁ μὰ Δία νήσῳ· ἁ γὰρ ἔτι τοῖς κύμασι τύπεσθαι· ἀλλὰ ἐν πολλῷ πεδίῳ λόφῳ τινὶ ἀνεσῶτι, ἢ καὶ ναὶ μὰ Δία ζκοπιᾷ, ἢ ἄκρᾳ. Ἐνλαῦθά τοι καὶ οἱ περίνεῳ καὶ οἱ ναῦται ἐκπηδῶσι, καὶ καλὰ τοῦ πολαμοῦ θέουσι, καὶ ἀμάξας ἄγουσι, καὶ τὸν φόρτον μεθῆραν ἐπὶ τοῦ τέως ὕδατος· καὶ πάλιν μετὰ τὴν χειμέριον ὥραν τοῦ αὐτοῦ φερομένου ζφοδρῶς, παραφέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ ἄχθη, καὶ τὸν Ἴστρον πατοῦσι βόες· μένει δὲ ἡ ναῦς, ἕς τ' ἂν ὑπανῇ μὲν τὰ τοῦ κρυμοῦ, καμῇ δὲ ὁ κρύσαλλος καὶ λυθῇ, ἐλευθέρα δὲ τοῦ παραδόξου πείσματος ἡ ὁλκὰς ἀπολυθῇ. Ἐνλεῦθέν τοι τοῦ καιροῦ καὶ οἱ ἁλιεῖς μακέλλας λαβόνλες, ἔνθα αὐτὲς ἄγει θυμὸς διακόπλουσι τὴν πῆξιν τοῦ ὕδατος, καὶ τάφρον κυκλοερῆ ἐργάζονλαι καλιόντες ἐς τὸ ὕδωρ, εἴποις ἂν ἢ φρέατος εἶναι ζόμα, ἢ μεγίσου πίθου καὶ πάνυ γάστριδος. Οὐκοῦν ἰχθύες πολλοὶ τὸν κρυμὸν διαδρᾶναι θέλονλες, οἱονεὶ ζέγην ἐπικειμένην, καὶ ποθοῦν-

cupientes in apertum os innatant, eodemque frequentes congregantur, ut inter ſe trudant; ubi ut in ſtricta ſcrobe cum permulti alii piſces facile capiuntur, tum plurimi cyprini, et coracini, et percae; et xiphiae, qui necdum confirmata aetate, nec mucronato roſtro exſiſtunt; et antacaei, et ii quidem teneri, nam qui aetate proceſſerunt, ad maximi thunni magnitudinem accedunt. Is ſane pinguiſſimo eſt abdomine, ut ejus ventrem lactantis ſcrophae ſuos foetus ubera dicas; ſicque aſpero corio tegitur, ut eo perpoliantur haſtae; ab illius capitis medio a medulla [cerebro] ipſius ad caudam mollis et ſtricta membrana pertinet, quam ad aſſum ſolem exſiccatam flagellum ad concitanda jumenta efficere poſſis, nihil enim fere a corio differt. Cum eſt juſta magnitudine, nunquam ad cavum ſeu puteum glaciei pervenit; ſed aut ſub ſaxa ſubjicitur, aut in imam harenam ad vitandum frigus abditur. Nam id temporis cum gelidum eſt flumen, et perfrigida tempeſtas, nullis nec herbis, nec piſcibus veſci neceſſe habet; tantum inertia laboris gaudet, et alitur ex pingui ſuo ſucco: et quemadmodum polypi, cum praeda deſtituuntur, brachia ſua circumrodunt; ſic is ſuam pinguitudinem exedens vivit. Ineunte rurſus vere, jamque libere fluente Iſtro, odit ignaviam, itaque feſe ex latibulis ad ſummam aquam incitans, aquae ſpuma abundante expletur. Vbi magno murmure rapidus fertur, ibi a piſcatoribus ad hunc modum inſidias ei molientibus facile capitur, ut hamus cum linea in ſpumam demiſſus ſub alborem occultetur, et ferri ſplendor minime perſpicuus ſit; is tum ore hiante atque imminente liguriens inſidioſam eſcam devorat, ex eoque perit, unde prius alebatur.

CAP.

τες τὸ φῶς, ἀσμένως εἰς τὸ ἀνεῳγμένον ςόμιον εἰσνέυσι, ϗ γίνονται πλῆθος ἄμαχοι, ϗ ἐπωθεῖνται ἀλλήλοις, αἱρεῖνται δὲ ἅτε ἐν βόθρῳ ςενῷ ῥᾳδίως· ϗ πάρεσι λαβεῖν κυπρίνυς τε, ϗ κορακίνυς ἄδην, ϗ πέρκας, ϗ ξιφίαν, ἀλλ' ὅπω μέγαν, ϗ ἔτι τῦ κένῃρυ τῦ προμετωπιδίυ ἄμοιρον· ϗ ἀνθακαῖον, ϗ τῦτον ἁπαλὸν, ἐπεὶ οἵγε μεγάλοι, ϗ προήκοντες τὴν ἡλικίαν, γένοιντο ἂν ϗ καλὰ τὸν θύννον τὸν μέγιςον. Οὗτός τοι ϗ πιόταλός ἐςι τὰς λαπάρας ϗ τὴν γαςέρα, ϗ φαίης ἂν υὸς ἔθαρ εἶναι θηλαζόσης βρέφος· δορὰν δὲ ἔχει τραχεῖαν, ϗ μέντοι ϗ τὰ δόρατα λεαίνυσι ταύτῃ δορυξόοι· ὑπὸ δὲ τῷ μυελῷ τῦδε τῦ ζώυ, ἀρξάμενος ἐκ μέσης τῆς κεφαλῆς, ϗ μέχρι τῆς ὠρῆς καθήκων, ὑμὴν ὑγρὸς ϗ ςενὸς ἔρχεται· τῦτον ἢν πρὸς τὴν εἴλην αὖον ἐργασάμενος ἕξεις, εἰ θέλεις, ϗ μάςιγας ὡς ἐλαύνειν ζεῦγος ἵππων, ζεῦγος γὰρ ἤ τινι ἢ ὐδὲν διαφέρει. Εἰς μέγεθος δὲ ἤδη τροήκων, ὐκ ἂν αὐτὸν θεάσαιτό τις ὑπεκδυόμενον τῦ κρυσάλλυ, ϗ ἐμπίπτοντα εἰς τὴν βόθρον· ἀλλ' ἢ ὕτεραν ὑπελθὼν τολυσκεπῆ εὗρε, ϗ ἐν ἄμμῳ βαθείᾳ ἑαυτὸν ἐγκρύψας εἶτα ὑποθάλπει, ϗ μάλα ἀγαπητῶς. Δεῖται δὲ ὅτε τόας τηνικάδε, ὅτε ἰχθύος εἰς βορὰν ἑτέρυ· κρυμῦ δὲ ὄντος, ἀργὸς εἶναι ἐθέλει, ϗ τρέφεται τῇ Cχολῇ, ϗ τὴν ἑαυτῦ τιμελὴν ἐσθίει· ὥσπερ ϗ οἱ τολύποδες ἐν ἀθηρίᾳ τῶν τλεκτανῶν τῶν ἰδίων τραλραγόντες, ἑαυτὲς ϗ ἐκεῖνοι βόσκυσι. Χειμῶνος δὲ λήγοντος, ϗ ὑπαρχομένυ ἦρος, ϗ ἐλευθέρυ τῦ Ἴςρυ ῥέοντος, μισεῖ τὴν ἀργίαν ϗ ἀναπλεύσας, ἐμφορεῖται τῦ καλὰ τὸ ὕδωρ ἀφρῦ, τολὺς δὲ ἔτός ἐςι. Μορμύροντος δὲ τῦ ῥεύματος ϗ ὠθυμένυ Cφοδρόταλα, ἐνταῦθά τοι ϗ ἁλίσκεται ῥᾳδίως, ἐλλοχώντων αὐτὸν τῶν ἁλιέων, ϗ τὸ ἄγκιςρον εἰς τὸν ἀφρὸν καθιέντων Cὺν τῇ ὁρμιᾷ, ϗ τὸ μὲν κρύπτεται ὑπὸ τῇ λευκότητι, ϗ αἴγλῃ τῦ χαλκῦ εὐσύνοπτον οἷον ὐκ ἔςι· ϗ διὰ ταῦτά τοι τερικανὼν ϗ λάθρως σπῶν τῦ τροειρημένυ Cιλίυ, καλαπίνει τὸν δόλον, ϗ ἀπόλωλεν ἐντεῦθεν, ὅθεν τὰ τρῶτα ἐτρέφετο.

CAP. XXVII.

Quomodo Cynoſpaſtum, quae etiam Aglaophotis dicitur, per canem eruant.

CYNOSPASTVS herba alio nomine aglaophotis dicitur (recordatus enim fidem liberare volo) haec per diem inter ceteras herbas, a quibus ne minimum quidem differt, deliteſcit, nec ullo modo agnoſcitur; nocte vero ſtellae inſtar lucens, et igneo ſplendore coruſcans, facile in conſpectum venit. Itaque ſigno ad radices ejus defixo diſcedunt, abſque eo neque colorem ejus interdiu, neque ſpeciem cognituri. Nocte jam exacta adventant, et herbam ex ſigno agnoſcunt; evellere vero, aut circumfodere tantum, cavent: primum enim, qui ejus naturae imperitus eam attigit, periiſſe ferunt. Canem igitur juvenem adducunt diei ſpatio famelicum, et funiculum validum arctiſſime ad inferiorem herbae ſtipitem vinctum cani etiam alligant, et carnes aſſas multas ei objiciunt, quam longiſſime interim poſſunt recedentes: canis nidore motus, impetu ad carnes fertur, et herbam radicitus eruit; cujus radices ſi ſol viderit, canis mox exſpirat, et ſecretis quibuſdam ceremoniis, utpote in ipſorum gratiam extinctus, ſepelitur. Tum demum herbam contingere, et ſecum domum ferre audent. Vſus ejus ad multa celebratur: et inter cetera, ad comitialem morbum remedium ex ea homini commendant;

ΚΕΦ. κζ'.

Πῶς διὰ Κυνὸς ἀναςπῶσι τὴν καλεμένην Κυνόςασον, ἢ καὶ Ἀγλαοφώτιδα.

ΟΝομα φυλῷ κυνόςασος, καλεῖται δὲ ἄρα καὶ ἀγλαοφῶτις ἡ αὐτὴ (βέλομαι γὰρ ἐκλίσαι χρέος ὑπομνησθεὶς) ὁ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τοῖς ἄλλοις διαλέληθε, καὶ ὐκ ἔςι φάνλῃ ζύνοπλον· νύκλωρ δὲ ἐκφαίνελαι καὶ διαπρέπει, ὡς ἀςὴρ, φλογώδης γάρ ἐςι, καὶ ἔοικε πυρί. Οὐκῶν ζημεῖόν τι ταῖς ῥίζαις παραπήξανλες αὐτῆς ἀπαλλάτλονλαι, ὅτε τὴν χρόαν ἔχονλες μεθ' ἡμέραν, εἰ μὴ τῦτο δρᾶσαι ἐμνημόνευσαν, ὅτε μὴν τὸ εἶδος. Παρελθόσης δὲ τῆς νυκτὸς, ἥκασι, καὶ θεασάμενοι τὸ ζημεῖον, ὅπερ ὧν καλέλιπον, καὶ γνωρίσανλες, ἔχασι ζυμβαλεῖν, ὅτι ἄρα τοῦτο ἐκεῖνό ἐςι, ὃ καὶ δέονλαι, ἐπεί τοι γε ἄλλως ὅμοιόν ἐςι τοῖς πάρεσῶσι, καὶ ὀδὲ ὀλίγον διαλλάτλει αὐτῶν· ὐκ ἀναςπάσασι δὲ αὐτοὶ τὸ φυτὸν τόδε, ἢ ὀ χαιρήσασι πάνλως, ὐκῶν ὅτε περισκάπλει τις, ὅτε ἀναςπᾷ· ἐπεὶ καί φασι, τὸν πρώτιςον ὑπ' ἀπειρίας τῆς κατ' αὐτῦ φύσεως προσαψάμενον, οὐκ εἰς μακρὰν ἀπώλεσεν. Ἄγασιν ὧν κύνα νεανίαν ἡμερῶν ἀτροφήσανλα καὶ λιμώτλοντα ἰσχυρῶς, καὶ τότε ζπάρλον ἐξάψαντες εὖ μάλα ςερεὸν, καὶ τῆς ἀγλαοφώτιδος τῷ κάτω ςελέχει βρόχον τινὰ δύςλυλον προσαρλήσαντες, ὡς οἷοί τέ εἰσι μακρόθεν, εἶτα τῷ κυνὶ προλιθέασι κρέα πάμπολλα ὀπλὰ, κνίσσης προβάλλονλα· ὁ δὲ ὑπὸ τῦ λιμῦ φλεγόμενος, καὶ ςρεβλούμενος ὑπὸ τῆς κνίσσης, ἐπὶ τὰ προκείμενα ἔναντι κρέα καὶ ὑπ' ὀδύνης αὐτόῤῥιζον ἀναςπᾷ τὸ φυλόν· ἐὰν δὲ ὁ ἥλιος ἴδῃ τὰς ῥίζας, ὁ κύων ἀποθνήσκει παραχρῆμα, θάπλασι δὲ ἐν αὐτῷ τῷ χωρίῳ αὐτὸν, καί τινας δράσανλες ἀποῤῥήτας ἱερασργίας, καὶ τιμήσανλες τῦ κυνὸς τὸν νεκρὸν ὡς ὑπὲρ αὐτῶν τεθνεῶτος. Εἶτα μέντοι προσάψασθαι τολμῶσι τῦ φυτῦ τῦ προειρημένυ, καὶ κομίζασιν οἴκαδε. Καὶ καλαχρῶνλαι, φασὶν, εἰς πολλὰ καὶ λυσιτελῆ· ἐν δὲ τοῖς, καὶ τὴν ἐκ τῆς ζελήνης νόσον ἐνσκήπλειν τοῖς ἀνθρώποις λεγομένην, ἰᾶσθαί

mendant; item ad oculorum vitium, quod, delato in eos humore nimio, videndi facultatem adimit.

CAP. XXVIII.

De cochlea marina, quae vocatur Nerites.

COCHLEA marina magnitudine exigua, formae pulchritudine eximia ſpectatur; eo maris, ubi ſordium vacuitas eſt, et tranquillitas viget, et in ſaxis tum tectis mari, tum eminentibus modice, quae choeradas vocant, naſcitur. Haec nerites appellatur, et duplex ſuper ea narratur fabula, quas, ut accepi, referam; nam in longo opere modice ad fabulas deflectere, tum animi recreandi, tum condiendi edulcandique ſermonis gratia, nihil prohibet. Nereo [daemoni] marino, quem veracem et minime fallacem eſſe hactenus omnes praedicant, Doris Oceani filia, ut canit Heſiodus, filias peperit quinquaginta, quarum Homerus quoque in Megaris poemate meminit. Poſt tot vero filias etiam filium unicum ei natum eſſe, non illi quidem auctores ſunt, ſed vulgus piſcatorum praedicat; cui nomen fuerit Nerites, hominum ſimul atque deorum formoſiſſimo: quocum Venus etiam in mari ſe oblectarit, magno illum amore proſecuta. Cum vero jam tempus fatale adveniſſet, et Venerem diis coeleſtibus juſſu patris inſcribi oporteret; audio eam de mari exeuntem Neriten quoque delicias ſuas, ſecum abducere voluiſſe; illum vero recuſaſſe, quod inter parentes ac ſorores vivere, quam coelo potiri mallet. Et cum alas etiam, quandocunque libuiſſet, ad volandum ſibi producere poſſet; hoc quoque munus a Venere, ni fallor, acceptum adſpernatus neglexit. Quamobrem indignata Iovis filia illum in cochleam ejuſdem nominis convertit; comitem vero et miniſtrum illius loco Cupidinem, ipſum quoque juvenem et formoſum, ſibi delegit: et alis, quas Nerites habuerat, eundem induit. Altera vero fabula Neptunum ait amaſſe Neriten, et pariter ab eodem reda-

ἰᾶσθαί φασιν αὐτήν· καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὸ πάθος, ὅπερ ἂν, ὑγρῷ ἐπικλύσαντος καὶ ῥαγέντος, ἀφαιρεῖται τὴν ὄψιν αὐτοῖς.

ΚΕΦ. κή.

Περὶ τοῦ κόχλου τοῦ θαλατ[ίου, τοῦ καλουμένου Νηρίτου.

Κόχλος ἐστὶ θαλάττιος, μικρὸς μὲν τὸ μέγεθος, ἰδεῖν δὲ ὡραιότατος· καὶ ἐν θαλάττῃ τίκτεσθαι τῇ καθαρωτάτῃ, καὶ ἐν ταῖς ὑφάλοις πέτραις, καὶ ἐν ταῖς καλουμέναις χοιράσιν. Ὄνομα δὲ νηρίτης ἐστὶν αὐτῷ, καὶ διαῤῥεῖ λόγος διπλοῦς ὑπὲρ τοῦδε τοῦ ζώου, καὶ εἰς ἐμέ γε ἀφικέσθην ἄμφω τὼ λόγω· καὶ μέντοι καὶ διαμυθολογῆσαι μικρὰ ἄτοπα ἐν μακρᾷ τῇ συγγραφῇ οὐδὲν ἄτοπον, ἀλλ' ἢ διαναπαῦσαί τε τὴν ἀκοὴν, καὶ ἐφηδῦναι τὸν λόγον. Τῷ Νηρεῖ τῷ θαλατ[ίῳ, ὅνπερ ἂν ἀληθῆ τε καὶ ἀψευδῆ ἀκούομεν δεῦρο ἀεὶ, πεντήκοντα μὲν τεκεῖν θυγατέρας τὴν Ὠκεανοῦ Δωρίδα Ἡσίοδος ᾄδει· μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ὅμηρος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ Μεγάροις. Ἕνα δέ οἱ γενέσθαι παῖδα ἐπὶ ταῖς τοσαύταις θυγατράσιν, ἐκεῖνοι μὲν ἂν ἃ φασι, λόγοι δὲ θαλάττιοι ὑμνοῦσι· καὶ Νηρίτην αὐτὸν κληθῆναι λέγουσι, καὶ ὡραιότατον γενέσθαι καὶ ἀνθρώπων καὶ θεῶν· Ἀφροδίτην δὲ συνδιαιτωμένην ἐν τῇ θαλάττῃ ἡσθῆναί τε τῷ Νηρίτῃ τῷδε, καὶ ἔχειν αὐτὸν φίλον. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο χρόνος εἱμαρμένος, ἔδει τοῖς ὀλυμπίοις ἐγγραφῆναι καὶ τήνδε τὴν δαίμονα, τοῦ πατρὸς παρακαλοῦντος· ἀνιῶσαν αὐτὴν ἀκούω, καὶ τὸν ἑταῖρόν τε καὶ συμπαίσην τὸν αὐτὸν ἐθέλειν ἄγειν· τὸν δὲ οὐχ ὑπακοῦσαι λόγος ἔχει, τοῦ ὀλύμπου προτιμῶντα τὴν σὺν ταῖς ἀδελφαῖς καὶ τοῖς γειναμένοις διατριβήν. Παρῆν δ' ἄρα αὐτῷ καὶ ἀναφύσαι πτερὰ, καὶ τοῦτο ἐγῷμαι δῶρον τῆς Ἀφροδίτης δωρουμένης· ὁ δὲ καὶ ταύτην παρ' οὐδὲν ποιεῖται τὴν χάριν. Ὀργίζεται τοίνυν ἡ Διὸς παῖς, καὶ ἐκείνῳ μὲν εἰς τὸν κόχλον τόνδε ἐκτρέπει τὴν μορφήν· αὐτὴ δὲ αἱρεῖται παιδόν τε καὶ θεράποντα ἀντ' ἐκείνου τὸν Ἔρωτα, νέον καὶ τοῦτον καὶ καλόν· καὶ οἱ τὰ πτερὰ τὰ ἐκείνου δίδωσιν. Ὁ δὲ ἄλλος λόγος ἐρασθῆναι βοᾷ Νηρίτου Ποσειδῶνα, ἀνταρᾷν καὶ τοῦ Ποσειδῶνος,

καὶ

redamatum esse, unde nomen et celebritas Anterotis [h. e. amoris mutui] inter homines exorta sint. Et hunc Neptuni amasium tum alias familiariter cum ipso vivere solitum esse audio, tum currum ejus et equos, si quando per aequora veheretur, quam proxime semper secutum, marinis bestiis omnibus sua celeritate superatis: nam pisces cetacei, delphini, tritones etiam, aliique e penetralibus maris excitati, circumsiliendo currum, et tripudiando (quod eos facere Homerus etiam in Iliade testis est) omnes mox fessi desistebant, et relinquebantur a tergo; puer vero proxime eum comitabatur semper, fluctibus etiam ei ob reverentiam Neptuni se submittentibus, et locum aquarum divortio cedente mari; quod Neptunus voluisset tam praestantis formae puerum, tum ceteris in rebus excellere, tum corporis habitu et viribus prae cunctis florere. Solem igitur inquit fabula pueri celeritate commotum succensuisse, et in cochleam corpus ejus vertisse. Quam vero ob causam sol iratus hoc fecerit, ignoro, nec exprimit fabula; verisimile tamen est, si quid conjicere licet in rebus obscuris, hos deos fuisse rivales: et solem aegre tulisse, quod tam formosus puer in mari degeret, quem ipse digniorem inter sidera, quam inter belluas maris, numerari judicaret. Hic fabulam utramque finierim. Precor autem deos mihi propitios esse, et quae narravi in meliorem partem accipere; et si quid peccatum est, id omne fabulis vulgi adscribere.

CAP. XXIX.

Quomodo Eridano et Taenari fluviis Pisces capiantur.

Ubi insignis Eridanus et parum nobilis Taenarus coitionem faciunt, ibi peculiaria hercle piscandi genera accolae exercent; quae ex Mitylenaei cujusdam viri, mihi etiam noti, carminibus didici, non indigna referri. Hiberno quidem tempore, dum

καὶ τόγε ὑμνημένε Ἀνδρῶντος ἐντεῦθεν τὴν γένεσιν ὑπάρξασθαι. Συνδιατρίβειν ἔν τάτε ἄλλα τῷ ἐρασῇ τὸν ἐρώμενον ἀκέω· καὶ μέντοι καὶ αὐτῷ ἐλαύνοντος κατὰ τῶν κυμάτων τὸ ἅρμα, τὰ μὲν κήτη τὰ ἄλλα, καὶ τὲς δελφῖνας, καὶ προσέτι καὶ τὲς Τρίτωνας ἀναπηδᾶν ἐκ τῶν μυχῶν, καὶ περισκιρτᾶν τὸ ἅρμα, καὶ περιχορεύειν (ὃ καὶ Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι λέγει ἡμῖν) ἀπολείπεσθαι γᾶν τᾷ τάχος τῶν ἵππων πάντας καὶ πάντα· μόνα δὲ ἄρα τὰ παιδικά οἱ παρομαρτεῖν καὶ μάλα πλησίον, σόρνυσθαι δὲ ἄρα αὐτοῖς καὶ τὸ κῦμα, καὶ διΐσασθαι καὶ τὴν θάλασσαν, αἰδοῖ Ποσειδῶνος· βέλεσθαι γὰρ τῇ τε ἄλλῃ τὸν θεὸν εὐδοκιμεῖν τὸν καλὸν ἐρώμενον, καὶ ἓν καὶ τὴν ἕξιν διαπρέπειν. Τὸν δὲ Ἥλιον νεμεσῆσαι τῷ τάχει τᾷ παιδὸς ὁ μῦθος λέγει, καὶ ἀμεῖψαί οἱ τὸ Ζῶμα εἰς τὸν κόχλον. Τὸν ἓν ἐκ οἶδα εἰπεῖν ὁπόθεν ἀγριάνακτα, ἐδὲ γὰρ ὁ μῦθος λέγει· εἰ δέ τι χρὴ Συμβαλεῖν ὑπὲρ τῶν ἀτεκμάρτων, λέγονται ἀνδρᾶν Ποσειδῶν καὶ Ἥλιος· καὶ ἠγανάκτει μὲν ἴσως ὁ Ἥλιος, ὡς ἐν θαλάττῃ φερόμενος, ἐβέλετό τε αὐτὸν ἐκ ἐν τοῖς κήτεσιν ἀριθμεῖσθαι, ἀλλ' ἐν ἄστροις φέρεσθαι. Καὶ τῷ μὲν μύθῳ ἐς τοσόνδε ἐληξάτην. Ἐμοὶ δὲ ἔκ τῶν θεῶν ἵλεω ἔσω, καὶ τάγε παρ' ἐμᾶ ἔσω πρὸς αὐτὲς εὖσομα· εἰ δέ τι θρασύτερον εἴρηται τοῖς μύθοις, ἐκείνων τὸ ἔγκλημα.

ΚΕΦ. κθ'.

Πῶς θηρῶσιν ἐν τῷ Ἠριδανῷ ποταμῷ καὶ τῷ Ταινάρῳ τὲς ἰχθῦς.

ΕΝθα ὁ Ταίναρος ποταμὸς καὶ ὁ Ἠριδανὸς Συμβάλλετον, ἅτος μὲν καὶ διὰ δόξης ἰὼν καὶ κλέους, ἐκεῖνος δὲ ἐ πάντη γνώριμος· ἐνταῦθά τοι θῆραι ναὶ μὰ Δία ἰχθύων ἴδιαι, καὶ εἰς ἐμὲ ἥκουσαι μέτροις Μιτυληναίᾳ ἀνδρὸς, ὃν ἤδειν καὶ αὐτὸς, μηδὲ ἐξ ἡμῶν ἀγέρασοι γενέσθωσαν τῷ λόγῳ τῷδε. Πεπεδημένων αὐτοῖς ὑπὸ κρυσάλλε τῶν ῥευμάτων, ὅσοι περιοικᾶσιν

dum glacies adſtringit aquam, ſationi operam dant; fertilem enim regionem colunt. Deinde, ineunte vere, nondum confluente frigoribus conglaciare deſinente, qui antea agricolae eſſent, nunc piſcatores facti, ſinuoſum locum deligunt; quem peracutis ſecuribus circumcidunt, ut figurae rotunditate quiddam lacui vel paludi ſimile efficiant: non tamen glaciem prope ripam ſecant, ſed in ſuo ſtatu conſiſtere ſinunt; atque locum a glacie nudatum circundant amplo verriculo, quod fune valido ambitur. Tum rete piſcatores, aliique in ripa conſiſtentes, trahunt; ac nimirum permulti, etiam piſcatoriae artis imperiti, piſcium captionem animi oblectandi cauſa ſpectant. Cum autem ii, qui adducunt, prope ripam venerunt, tum piſcatores alii extrinſecus glaciem ripae continentem frangunt; detinetur enim rete in lacu, quem diximus, et promoveri ultra non poteſt. Ita igitur circumcidunt glaciem, ut pars ejus in medio jam libera abſolutaque, et inſulae fluitantis inſtar, cui inſiſtunt, qui rete trahunt, ab reti piſcibus pleno, dum trahitur, verſus ripam agatur ac impellatur. Hoc quidem illo in loco piſcandi genus, uſitatis piſcationibus aliis longe diſſimile, hujuſmodi eſt. De piſcatoribus vero illis Homerice dixerim, eos duplicem fructum percipere, alterum ex terra, alterum ex flumine, ut iidem et nautae et agricolae cenſendi ſint.

AELIANI

αὐτὲς, τῇ μὲν ὥρᾳ χειμερίῳ ἀρῦσί τε καὶ ζπείρῃσι· καὶ γάρ πως καὶ εὔγεω χῶρον κεκλήρωνται. Εἶτα ὑπαρχομένῃ τῆ ἦρος, τῶν ῥευμάτων τῶν προειρημένων, δι' ἣν αἰτίαν εἶπον, ἔτι ἐσώτων, κολπώδη τινὰ τόπον προαιρῦνται οἱ γεωργοὶ τέως, νῦν δὲ ἁλιεῖς· καὶ περιτέμνῃσι τῦτον εὖ μάλα τεθηγμένοις πελέκεσι, καὶ τὸ ὕδωρ ἀναφαίνεται, περιφερὲς καλὰ τέλμα· ἐ μὴν πλησίον ἔτι τῆς ὀχθῆς κόπτῃσιν, ἀλλὰ ἐῶσι τὸν κρύσαλλον, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐνεράφη· περιβάλλῃσιν ἕν τῷ χώρῳ τῷ γεγυμνωμένῳ πλατὺ δίκτυον, καὶ μέντοι καὶ περιβάλλῃσιν αὐτὸ κάλων ἀδρότερον. Καὶ τῦτό γε τὸ δίκτυον ἐπισπῶσιν ἄνδρες ἐπὶ τῆς ὄχθης ἑσῶτες, καὶ ἁλιεῖς καὶ ἄλλοι· καὶ μέντοι τὴν τῶν ἰχθύων ἅλωσιν θεῶνται πολλοὶ, τῆς τέχνης ἐκ ἐπαΐοντες, ψυχαγωγία δέ τις ὕπεισιν αὐτές. Ὅταν γε μὴν ἀγόμενοι τῆς ὄχθης πλησίον ἀφίκωνται, τηνικαῦτα καὶ τὸν ἐνῦθεν τέμνῃσι κρύσαλλον οἱ ἔξωθεν ὑδροθῆραι· τῇ γάρ τοι θήρᾳ ἐνέχονται, καὶ ἀνασέλλονται τοῖς ἰχθύσι τὸν ἔξω πόρον. Τύτῳ δὲ ὕτω γενομένῳ, πλῆρες ἰχθύων τὸ δίκτυον ἐκεῖνο τὴν περιμηθεῖσαν ἐπωθεῖ τῷ κρυσάλλῳ πέτραν, καὶ ζυνεπάγη, καὶ οἷγε ἐφεσῶτες ἁλιεῖς αὐτῇ ἐοίκασιν ἐπὶ νήσῳ φέρεσθαι πλωτῆς. Ἴδια μὲν δὴ καὶ ταῦτα ἰχθύων τῶν ἐκεῖσε, καὶ θήραις ἑτέραις ἔκ ἂν εἰκασμένα. Δώσει δὲ Ὅμηρος εἰπεῖν μοι, ὅτι καὶ διπλῆν αἱρῆνται μισθὸν οἵδε οἱ ἄνδρες, τὸν μὲν ἐκ τῦ πολαμῦ, τὸν δὲ ἐκ τῆς γῆς, ὡς τὲς αὐτὲς εἶναι καὶ ναύτας καὶ γεωργές.

AELIANI
DE
NATVRA ANIMALIVM
LIBER XV.

CAPVT I.

Piſcium captura in Macedonia non admodum uſitata.

HVIVSCEMODI Macedonicam piſcandi rationem auditione accepi. In fluvio, nomine Aſtraeo, qui inter Beroeam et Theſſalonicen medius fluit, diſtincti variis coloribus piſces gignuntur; quorum nomen ab incolis Macedonibus melius interroges. Hi autem indigenis muſcis in fluvio volitantibus paſtum ſibi comparant, quae nec ſimile de ſpecie quicquam aliarum muſcarum habent, nec ad apum ſimilitudinem accedunt, nec veſparum, nec denique anthedonum [crabronum] ſpeciem gerunt; harum tamen aliquam cujuſque propriam particulam referunt. Nam in audacia quiddam ſimile ceterarum muſcarum habent, tum magnitudine anthedoni ſimiles ſunt, tum veſparum colorem reddunt, et ſimiliter quidem atque apes bombo ſtrepunt. Eas hippuros appellant indigenae. Ad ſummam autem aquam verſantes ſui gratia alimenti piſcium nationem non latent. Vt ex his igitur quiſpiam earum aliquam per ſumma apparentem conſpexit, ſilentio ſub aquas ſubit, metuens ne praedam aquae agitatione loco moveat: et proxime ad illius umbram accedens,

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ

ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΕ΄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ά.

Θήρα Ἰχθύων ἐν Μακεδονίᾳ ὰ πάνῃ Ϛυνήθης.

ΘΗΡΑΝ ἰχθύων Μακέτιν οἶδα ἀκέσας, ϗ ἥδε ἡ θήρα ἐϛί. Βεροίας τε ϗ Θεσσαλονίκης μέσος ῥεῖ πολαμὸς ὄνομα Ἀϛραῖος, εἰσὶν ἓν ἐνταῦθα ἰχθύες τὴν χρόαν καλάϛικοι· τίνας αὐτὲς οἱ ἐπιχώριοι καλοῦϛι, Μακεδόνας ἔρεσθαι λῷόν ἐϛιν. Οὐκοῦν ὅτοι ποιοῦνται τροφὴν μίας ἐπιχωρίους ἐν τῷ πολαμῷ πελομένας, ὐδέν τι ταῖς ἀλλαχόθι μίαις προσεικασμένας, ὐδὲ μὴν Ϛφηκῶν ὄψει παραπλησίας, ὐδ' ἂν εἴποι τις ταῖς καλυμέναις ἡμέρεσι τὴν μορφὴν εἰκότως ἂν ἀντικρίνεσθαι τοῦτο τὸ ζῶον, ὐδὲ ταῖς μελίϛσαις αὐταῖς· ἔχυϛι δέ τινα τῶν προειρημένων ἑκάϛυ μοῖραν ἰδίαν. Ἐοίκασιν οὖν τὸ μὲν θράσος μίᾳ, τὸ δὲ μέγεθος εἴποις ἂν ἀνθηδόνα, Ϛφηκὸς δὲ τὴν χρόαν ἀπεμάξαλο, βομβεῖ δὲ ὡς αἱ μέλιτ]αι. Καλοῦϛι δὲ ἵππυρον αὐτὸν, πᾶν ὅϛον εἰϛὶν ἐπιχώριον. Ἐκδιαιτῶϛιν οὖν ἐπικείμενοι τῷ ῥεύμαλι τροφὴν τὴν ἑαυλοῖς φίλην, ὰ μὴν ὰ δύνανλαι τὺς ἐπινηχομένυς λαθεῖν ἰχθύας. Ὅταν γοῦν αὐτοῦ ἐπιπολάζυϛαν τὴν μῦαν θεάϛηλαί τις, ἡσυχῇ ϗ ὕφυδρος νέων ἔρχελαι, κινῆϛαι τὸ ἄνω δεδοικὼς ὕδωρ, ἵνα μὴ Ϛοβήϛῃ τὸ θήραμα· εἶτα ἐλθὼν πλησίον καλὰ τὴν Ϛκιὰν αὐτῆς, ὑπα-

dens, quemadmodum vel de grege ovem lupus, vel anſerem ex cohorte aquila rapit; ſic is ore hianti atque imminenti eam devorat, et mox ſub aquae ſuperficiem denuo mergitur. Quod quidem ipſum etſi piſcatores haudquaquam ignorant, non iis tamen muſcis ad ineſcandos piſces utuntur; ſimul enim ac hominis manu continguntur, et nativum colorem perdunt, et pennae evaneſcunt, et inepti ad eſcam piſcium omnino redduntur. Quae cauſa eſt, cur earum odio incenſi ipſas a ſe deteſtentur. Verumtamen qui piſcandi ſcientiam cognitionemque praeclare tenent, captioſa quadam machinatione atque ſolertia ejuſmodi piſces circumveniunt. Purpuraſcente enim lana hamum circumveſtiunt, et ad eandem lanam gallinacei pennas duas e barba ſeu paleis, cerei coloris ſpeciem ſimilitudinemque gerentes, accommodant; quaternum cubitorum eſt arundo, et ejuſdem longitudinis linea. Has ergo abſtruſas inſidias in flumen demittunt; piſces vero colore illecti cupide pergunt contrà venire, ac nimirum lautum cibum ſe habituros ex pulchro adſpectu arbitrantes, ore hiantes hamatis eſcis configuntur, iiſdemque acerbis captivi fruuntur.

CAP. II.

De marinis Arietibus, et quomodo Vitulos marinos iidem capiant.

MARINI arietes, quorum quidem nomen apud multos pervagatum eſt, ſed non tamen hiſtoria omnino explicata, niſi quatenus a pictoribus et fictoribus oſtenditur, circa Corſicum et Sardoum fretum hibernant, atque ex ſumma aqua eminentes ſpectantur, et maximi delphini circum eos natant. Mas aries frontem alba vitta redimitam habet; ut vel hanc Lyſimachi, vel Antigoni, vel alterius cujuſpiam regum Macedoniae diadema dicas. Aries vero femina, quemadmodum barbae appendiculas gallinacei quaſdam poſſident, ſic ipſa cirros ex imo collo pendentes habet. Neque modo eorum uterque cadavera cibum ſibi facit, ſed et viva corpora corripit. In natando magnos fluctus faciens tempe-

ὑποχανὼν καλέπιε τὴν μῆαν, ὡς ὅϊν ἐξ ἀγελῶν λύκος ἁρπάσας, ἢ χῆνα ἐξ αὐλῆς ἀελός· ἢ τῦτο δράσας ὑπεισῆλθε τὴν φρίκα. Ἴσασιν ἦν οἱ ἁλιεῖς τὰ ωρατλόμενα, ἢ ταῖσδε μὲν ταῖς μύαις εἰς δέλεαρ τῶν ἰχθύων χρῶνται ὐδέν· ἐὰν γὰρ αὐτῶν ωροσάψηται χεὶρ ἀνθρωπίνη, ἀφήρηνται μὲν τὴν χρόαν τὴν Cυμφυῆ, μαραίνεται δὲ αὐτοῖς τὰ ωλερὰ, ἢ ἄβρωτοι γίνονται τοῖς ἰχθύσι. Καὶ διὰ ταῦτα ὐ ωροσίασιν αὐτοῖς, ἀποῤῥήτῳ φύσει τὰς εἰρημένας μεμισηκότες. Σοφίᾳ δ' ἦν ωεριέρχονται ὑδροθηρικῇ, δόλον αὐτοῖς ἐπινοήσαντες. Οἷον τῷ ἀγκίστρῳ ωεριβάλλυσιν ἔριον φοινικῦν, ἥρμοσαί τε τῷ ἐρίῳ δύο ωλερὰ ἀλεκτρυόνος ὑπὸ τοῖς καλλέοις ωεφυκότα, ἢ κηρῷ τὴν χρόαν ωαρεικασμένα· ὀργυὰ δὲ ὁ καλαμός ἐστι, ἢ ὁρμιὰ δὲ τοσῦτον ἔχει τὸ μῆκος. Καθίησιν ἦν τὸν δόλον· ἑλκόμενος δὲ ὑπὸ τῆς χρόας ὁ ἰχθὺς, ἢ οἰστρέμενος, ἀντίος ἔρχεται, ἢ θοίνην ὑπολαμβάνων ἐκ τῦ κάλλυς τῆς ὄψεως ἕξειν θαυμασὴν, εἶτα μέντοι ωεριχανὼν ἐμπλάσσεται τῷ ἀγκίστρῳ, ἢ ωικρᾶς τῆς ἐσιάσεως ἀπολέλαυκεν ἠρημένος.

ΚΕΦ. β'.

Περὶ τῶν θαλατλίων Κριῶν, ἢ ὅπως θηρῶσι τὰς Φώκας.

Οἱ θαλάτλιοι κριοὶ, ὥνπερ ἓν ὄνομα μὲν ἐς τὺς ωολλὺς διαῤῥεῖ, ἱςορία δὲ ὐ ωάνλη Cαφὴς, ἢ ὅσον γραφῇ χειρυργίας ἢ ωλάσματι δείκνυται, χειμάζυσι μὲν ωερὶ τὸν Κύρνειόν τε ἢ Σαρδῷον ωορθμὸν, ἢ φαίνονται γε ἢ ἔξαλοι, περινήχονται δὲ ἄρα αὐτὺς ἢ δελφῖνες μεγέθει μέγιστοι. Ὁ τοίνυν ἄῤῥὴν κριὸς λευκὴν τὸ μέτωπον ταινίαν ἔχει περιθέυσαν· εἴποις ἂν Λυσιμάχυ τῦτο διάδημα, ἢ Ἀνλιγόνυ, ἢ τινος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βασιλέων ἄλλυ. Κριὸς δὲ θῆλυς, ὡς οἱ ἀλεκτρυόνες τὰ κάλλεα, ὕτω τοι ἢ ἕτος ὑπὸ τῇ δέρῃ ἠρτημένυς πλοκάμυς ἔχει. Ἁρπάζει δὲ ἄρα τοῖνδε τοῖν κριοῖν ἑκάτερος ἢ νεκρὰ Cώματα, ἢ ποιεῖται τροφὴν αὐτὰ, ἢ ζῶντας ἁρπάζει. Ἀλλὰ ἢ τῷ τῆς νήξεως κλύδωνι πολὺς ὢν ἢ ὑπέροπκος, ἢ ναῦς περι-

tempeſtate, quam ex ſua agitatione ciet, naves funditus evertit; ac eos, qui ſecundum mare verſantur, rapit. Qui Corſicam incolunt, dicunt virum, qui ex tempeſtate naufragium feciſſet, natandi bene peritum, ubi permultum maris natando tranſmiſiſſet, circa Corſicam crepidinem quandam adſecutum adſcendiſſe, ibique conſtitiſſe, tanquam periculo jam omni exemptum atque ſecurum; poſt vero quam aries famelicus eum oculis comprehendiſſet, convolutum agitatumque poſteriore ſui parte plurimum mare concitaſſe; deinde ab intumeſcente aeſtu ſurſum elatum, inſtar procellae et turbinis, hominem corripuiſſe. Haec de ariete circa Corſicam. Ceterum oceani accolae fabulantur veteres Atlantidis reges, qui genus ad Neptunum referunt, in capitibus ſuis arietum marium taenias geſtaſſe, imperii inſigne; et reginas ſimiliter cirros feminarum arietum. Tanto narium robore praedita eſt hujuſmodi bellua, ut permultum aëra reſpiratione ad ſe attrahat, eaque adſpiratione marinos vitulos ad hanc rationem comprehendat: Cum arietem illi noverunt vicinum eſſe ad moliendas ipſis inſidias, in terram celerrime enatantes in ſpecus ſaxorum conduntur; is, cognita fuga, inſequitur; et contra antrum ſtans ex corporis odore praedam intus eſſe percipit, et narium illecebra quadam acri inter ſe et vitulos aërem intermedium attrahit: hi, tanquam vel ſagittam vel ſpiculum, ſic ſane ſpirationis illius appulſum declinant et refugiunt; tandem tamen violentiſſimo anhelitus ductu inviti, et tanquam loris quibuſdam aut funibus conſtricti, ex latebra extrahuntur, et ſtrident, et ab ariete devorantur. Ex earum naribus enatos pilos harum rerum periti magnos uſus adferre teſtantur.

CAP.

περιῤῥέπει, χειμῶνα αὐταῖς ἐξ ἑαυτῆ τοῦτον ἐργασάμενος· ἁρπάζει δὲ καὶ ἀπὸ γῆς ἑσῶτας τῆς πλησίον. Λέγουσι δὲ οἱ τὴν Κύρνον καταοικοῦντες, νεὼς διεφθαρμένης ἐν χειμῶνι, ἄνδρα εὖ μάλα νηπτικὸν πολλὴν θάλατταν διανύσαντα λαβέσθαι τινὸς ἄκρας σφίσιν ἐπιχωρίου, καὶ ἀνελθόντα ἑσάναι καὶ μάλα ἀδεῶς, ἤδη κινδύνων ἀπάντων ἐλεύθερον γενόμενον, καὶ ἐν ἀδείᾳ τοῦ ζῆν καὶ ἐξουσίᾳ ὄντα· κριὸν ἕν παρανηχόμενον θεάσασθαι τὸν ἑσῶτα καὶ ἀναφλεχθέντα ὑπὸ λιμοῦ ἐλίξαι τε ἑαυτὸν καὶ κυρτῶσαι, καὶ τῷ ὠραίῳ μέρει πολλὴν ἐλάσαι θάλασσαν· εἶτα ἑαυτὸν μετεωρίσαι ἀρθέντα ὑπὸ τοῦ οἰδήσαντος κύματος, καὶ ἐπὶ τὴν ἄκραν φθάσαι ἀνατεθέντα, καὶ δίκην καταιγίδος ἢ σροβίλου ἁρπάσαι τὸν ἄνθρωπον. Καὶ τὸ μὲν Κύρνειον ἅρπαγμά τε καὶ θήραμα τοῦ κριοῦ ἐσι τοιοῦτον. Μυθοποιοῦσι δὲ οἱ τὸν ὠκεανὸν οἰκοῦντες, τὸν πάλαι τῆς Ἀτλαντίδος βασιλέας, τὸν ἐκ τῆς Ποσειδῶνος Σπορᾶς, ἐπιφέρειν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τὰς τῶν κριῶν τῶν ἀῤῥένων ταινίας, γνώρισμα τῆς ἀρχῆς τοῦτο· καὶ τὰς ἐκείνων γαμετὰς τὰς βασιλίδας τὸν πλοκάμους τῶν ἑτέρων, καὶ ἐκείνας φορεῖν τῆς ἄρχης ἔλεγχον. Ἔσι δὲ ἄρα τὸν μυκητῆρας τὸ ζῶον τοῦτο καρτερὸν δεινῶς, καὶ πολὺ πνεῦμα εἰσπνεῖ, καὶ ἕλκει ἀέρα ἐφ' ἑαυτὸν πάμπολυν, θηρᾷ δὲ καὶ τὰς φώκας τὸν τρόπον τοῦτον· Αἱ μὲν Σκυλεῖσαι πλησίον που κριὸν εἶναι, καὶ φέρειν Σφίσιν ὄλεθρον, ὡς ὅτι τάχισα ἐκνήχονται, καὶ παρελθοῦσαι εἰς τὴν γῆν, καὶ τὰς ὑπάντους πέτρας ὑπελθοῦσαι καταδύονται· οἱ δὲ αἰσθόμενοι τὴν φυγὴν μεταθέουσιν, καὶ ἀντίοι σάντες τοῦ ἄντρου καταὶ τὴν τοῦ χρωτὸς ὀσμὴν ἔνδον εἶναι σφίσι τὴν ἄγραν Σκυλᾶσι, καὶ ὡς ἴσγί τινι βιαιοτάτῃ ἕλκουσι ταῖς ῥισὶ τὸν μεταξὺ ἑαυτῶν καὶ τῆς φώκης ἀέρα· ἡ δὲ, ὡς βέλος ἢ δόραλος αἰχμὴν, ἐκκλίνει τὴν τοῦ πνεύματος προσβολὴν, καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὑπαναχωρεῖ· τελευτῶσα δὲ ὑπὸ τῆς βιαιοτάτης ἕλξεως ἐκσπᾶται τοῦ ἄντρου, καὶ ἅπασα ἀκολουθεῖ, ὥσπερ ὑμᾶσί τισιν ἢ Σχοίνοις καταλεινομένη, καὶ τέτριγε, καὶ γίνεται τῷ κριῷ δεῖπνον. Τάς γε μὴν ἐκπεφυκυίας τῶν μυκητήρων τοῦ κριοῦ τρίχας οἱ ταῦτα ἐξελάζειν δεινοὶ λέγουσιν εἰς πολλὰ ἀγαθάς.

CAP. III.

De Thynnis ad promontorium Bubonicum.

AD promontorium Bubonicum innumeri thynnorum greges verſantur. Eorum maximi, ſimiliter ut ſues, ſolitarii ſunt, et ſeparatim natant; alii, more luporum, bini pabulantur; alii gregatim, quemadmodum caprae, in latis paſtionibus paſcuntur. Exoriente canicula, et ingraveſcente aeſtivo calore, in Euxinum natare contendunt; et marinis fluctibus e fervide radiato ſole caleſcentibus, inter ſe velut conſerti contextique confertis turmis natant, et corporum conjunctione umbra quodammodo perfruuntur.

CAP. IV.

De piſce, quem Lunam vocant.

DEMOSTRATVS vir rei piſcatoriae peritiſſimus, ſimul et diſertus, piſcem quendam eſſe affirmat ſpecie perpulchrum, et appellari lunam, exigua magnitudine, lata figura; idemque ait, cyanei coloris ſpeciem ſimilitudinemque gerere, et in dorſo pinnas habere molles ac lenes; eaſdemque in natando explicare, et ad ſimilitudinem lunae ſemicirculum efficere: atque haec ſe vidiſſe Cyprii piſcatores aiunt. Proinde dicit Demoſtratus, cum eſt plena luna, tum impleri hunc piſcem, tum arbores implere, ſi ex his illum appenderis; decreſcente vero luna exſiccari atque interire, ac ſi ad plantas admoveris, eas marceſcere et evaneſcere: item ſi jam plena vel creſcente luna in id aquae, quod in perfoſſis puteis reperitur, quis hunc piſcem injecerit, aquam jugem et perennem fore; ſin extrema aut decreſcente luna, aquam exareſcere: quod ſi hunc eundem in fontem

ſcatu-

ΚΕΦ. γ.

Περὶ τῶν Θύννων τῶν ἐν τῷ ῥίῳ τῷ Βιβωνικῷ.

ΕΝ δὲ τῷ ῥίῳ τῷ Βιβωνικῷ θύννων ἔθνη μυρία. Καὶ οἱ μὲν αὐτῶν καλὰ τὰς ζῦς εἰσι μονίαι, ᾗ καθ' ἑαυτὰς νήχονται μέγιστοι ὄντες· οἱ δὲ ζυνδυασθέντες, ᾗ εἰς τὸν καλὰ τὰς λύκους ζύννομον· ἄλλοι δὲ κατ' ἀγέλας, ὡσπερεῖν τὰ αἰπόλια, πλατείας νομὰς νενεμημένοι. Ἐπιτέλλονται δὲ τῷ Σειρίῳ, ᾗ τῆς ἀκτῖνος ἐναχμαζούσης ὀξύταται, ἐπὶ τὸν Εὔξεινον στέλλονται· ᾗ τῷ κύματος αὐτῷ ἐμπύρῳ δοκοῦντος, ἀλλήλοις ζυνυφασμένοι νήχονται, ᾗ τῇ τῶν ζωμάτων ζυναφῇ ζχιᾶς τινος ἀμωσγέπως μεταλαγχάνουσι.

ΚΕΦ. δ.

Περὶ τοῦ ἰχθύος, ὃν καλοῦσι Σελήνην.

ΛΕγει δὲ Δημόστρατος, ἀνὴρ ἁλιευτικῆς ζοφίας ἐπιστήμων, ναὶ μὰ Δία ᾗ ἑρμηνεῦσαι χρηστὸς, εἶναί τινα ἰχθὺν ὡραῖον τὸ εἶδος, ᾗ καλεῖσθαι ζελήνην τοῦτον, τὸ μέγεθος βραχὺν, κυανοῦν τὸ εἶδος, πταλὺν τὸ ζχῆμα· τὸν νῶτον δέ οἱ λοφιὰς ἔχειν, ᾗ τάσδε ἀναλείνειν, ὁ αὐτός φησι, μαλακὰς δὲ εἶναι αὐτὰς, ᾗ ὅτε ἀνλιτύπους, ὅτε τραχείας· ταύτας ὧν, ὅταν ὁ ἰχθὺς ὅτος ὑπονήχηται, διαιρεῖσθαι ᾗ ἀποδεικνύναι κύκλου ἡμίτομον, ᾗ εἶναι ζελήνης τῆς διηρημένης ζχῆμα· ᾗ ταῦτα μὲν ὅσα ἰδεῖν Κύπριοι δὴ ἁλιεῖς φασιν. Δημοστράτου δὲ ᾗ ὅτος ὁ λόγος, πληρουμένης μὲν τῆς ζελήνης τὸν ἰχθὺν τόνδε ἠρημένον, πεπληρῶσθαί τε αὐτὸν, ᾗ πληροῦν ᾗ τὰ δένδρα, ἐὰν τούτοις προσαρήσῃς φέρων αὐτόν· ληγούσης δὲ ἄρα ὑποτεθῆχθαι ᾗ ἐκλείπειν, ᾗ φυλοῖς προσαχθέντα αὐαίνειν αὐτά· ὀρυττομένων τε φρεάτων, ἐὰν μὲν τοῦ μηνὸς ὑποφαινομένου εἰς τὸ εὑρεθὲν ὕδωρ ἐμβάλῃ τις τὸν ἰχθὺν τοῦτον, ἀένναον ἔσαι τὸ ὕδωρ, ᾗ οὐκ ἐπιλείψει ποτέ· εἰ δὲ ὑπολήγοντος, ὐχ ἕξει τὸ ὕδωρ· ᾗ

ſcaturientem conjeceris, quomodo dixi de puteo, is ad rationem lunae vel evaneſcet, vel implebitur.

CAP. V.

De Thynnis in Ponto.

QVEMADMODVM in Propontidem thynni innatant, et enatant, ſupra ſcripſi: jam porro qui Heracleam, Tion, Amaſtriam, Ponticas urbes incolunt, plane ſciunt, quo anni tempore ejuſmodi piſces eo accedant. Quare tum ad mare ſe conferunt, habentque permulta contra eos inſtrumenta parata, naves, retia, ſpeculam in excelſum excitatam, quam in litoris eminenti loco, et circumſpectum facilem habenti, defigunt; cujus conficiendi rationem moleſtum mihi non erit explicare, nec tibi audire injucundum. Tigna bina proceriſſima abiegna excitant intercepta et juncta inter ſe, trabibus latis et crebris immiſſis, et facilem aſcenſum ſpeculatori praeſtantibus: ſingulae naves utrinque ſex remos ac juvenes expedite remigantes habent: retia bene longa ſunt, non admodum levia, et quae magis deprimantur plumbo, quam ſurſum attollantur ſuberibus; copioſi autem iſtorum piſcium greges in ea feruntur. Itaque verno ſole illucente, ventis placide et tranquille flantibus, coelo laeto et quaſi ridente, conquieſcente a tempeſtatibus mari, jam propinquare thynnos ſimul ut ex ſpecula prudenter et acute ſpeculator proſpexit, piſcatoribus unde veniant, denunciat. Hi ad vocis ſignificationem retia tendunt: jam ſi intra retia ingrediantur, ſicut dux exercitus, vel choro praefectus, hoc ipſum ſigno dato edocet; itaque ſaepe totum gregem capit, et non aberrat a ſcopo, nec deſiderio fruſtratur. Cum vero thynnorum cohortes in altum ſeſe incitaverint, is qui ex ſpecula acerrima oculorum

μέντοι καὶ εἰς τηγὴν ὑπανατέλλουσαν εἰ τὸν αὐτόν γε ἐμβάλλῃς ἰχθὺν, ἕξεις ἢ πεπληρωμένην αὐτὴν, ἢ κενὸν τὸν χῶρον τὸ ἐνταῦθεν.

ΚΕΦ. έ.

Περὶ τῶν ἐν Πόντῳ Θύννων.

Ὅπως μὲν δὴ εἰσνέουσί τε εἰς τὴν Προποντίδα, καὶ ὅπως ἐκνέουσιν ἄρα οἱ Θύννοι, οἶδα εἰπὼν ἄνω που τὸν λόγον τόνδε· νοείτω δέ μοί τις ἐνταῦθα Ἡράκλειαν, καὶ Τῖον, καὶ Ἀμάστρειαν, πόλεις Ποντικὰς, ἐκεῖνοι τόνδε τὸν χῶρον πάντα οἰκοῦντες τὴν τῶν Θύννων ἐπιδημίαν ἴσασι κάλλιστα. Καὶ μέντοι καὶ ἀφικνοῦνται τοῦ ἔτους τηνίκα, καὶ ὅπλα κατ' αὐτῶν εὐτρέπισαι πολλὰ, ναῦς, καὶ δίκτυα, καὶ Σκοπιὰ ὑψηλὴ, Σκοπιὰ δὲ αὕτη ἐπί τινος αἰγιαλοῦ παγεῖσα ἀνέσηκεν ἐν περιωπῇ Σφόδρα ἐλευθέρᾳ· καὶ γὰρ αὐτῆς τὸ ποίημα περιηγήσασθαι ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔτι μόχθος, Σοὶ δὲ τῷ ἀκούοντι τῆς τῶν ὥτων τρυφῆς τῶν ἐκείνου φεῦ. Δύο πρέμνα ἐλάτης ὑψηλὰ δοκίσι παλαιαῖς διειλημμένα ἔσηκε πυκναῖς ταύταις διυφασμέναις, ἀνελθεῖν τῷ Σκοπῷ καὶ ἐπιβῆναι μάλα ἀγαθαῖς· αἱ δὲ ναῦς ἑρέτας ἑκάστη καὶ ἓξ ἔχει παρ' ἑκάτερα νεανίας εὖ μάλα ἐρέτοντας· δίκτυα δὲ προμήκη, ἃ κῶλα λίαν, καὶ ἀνεχόμενα τοῖς φελλοῖς, μολίβῳ γεμὴν βριθόμενα μᾶλλον· ἀθρόαι δὲ ἄρα αἱ τῶνδε τῶν ἰχθύων ἀγέλαι εἰσνέουσιν. Ἥρος δὲ ὑπολάμποντος, καὶ τῶν ἀνέμων εἰρηναῖον ἤδη καταπνεόντων, καὶ τοῦ ἀέρος φαιδροῦ τε ὄντος καὶ οἰονεὶ μειδιῶντος, καὶ τοῦ κύματος κειμένου, καὶ λείας ὅσης τῆς θαλάττης, ὁ Σκοπὸς ἰδὼν Σοφίᾳ τινὶ ἀπορρήτῳ, καὶ φύσει ὄψεως ὀξυωπεστάτῃ, λέγει μὲν τοῖς θηραταῖς, ὁπόθεν ἀφικνοῦνται οἵδε. Οἵγε μὴν πρὸς τὴν φωνὴν παραλεῖναι τὰ δίκτυα, καὶ τοῦτο ἐκδιδάσκει· εἰ δὲ ἐνδοτέρω, δίδωσιν ὥσπερ ὁ στρατηγὸς τὸ Σύνθημα, καὶ χορολέκτης τὸ ἐνδόσιμον· αἱρεῖ γε μὴν πολλάκις καὶ τὸν πάντα ἀριθμὸν, καὶ οὐκ ἁμαρτήσεται τοῦ Σκοποῦ. Ἐκεῖνα δὲ ὁποῖα, ὅταν ἑαυτὸς ὠθήσωσιν εἰς τὸ πέλαγος ἡ τῶν Θύννων ἴλη,

ὁ τὴν

oculorum acie horum actiones obſervat, contenta voce exclamat recta ad altum remigationem contendendam, illucque inſequendos eſſe. Hi porro, alligato ad alterum tignum, quod ſpeculam ſuſtinet, perlongo retium fune, naves ordine remis propellunt, ita ut invicem non ſeparentur (nam et rete in ſingulas diſtributum eſt naves) et prima navis, ubi ſuam retis partem ejecit, diſcedit; hoc idem facit deinceps ſecunda, et tertia, et quarta; qui quintam remis impellunt, interim ſeparant, ut mox ejecturi videantur; reliqui vero nunquam laxare debent: deinde alii alio remigant, et pro ſe quiſque retis partem trahit, poſtea quieſcunt. Thynni vero circumvallati per ignaviam et timiditatem non ſe loco movent, itaque conferti comprehenduntur; et remiges, tanquam civitate aliqua in poteſtatem redacta, totum piſcium, ut poeta diceret, populum capiunt. Norunt haec, o amici Graeci, tum Eretrienſes, tum Naxii, hac piſcatione inſignes, ut Herodotus et alii referunt. Ejus autem reliqua audietis ab aliis.

CAP. VI.

Cur Thynnos piſcantes Neptuno vota nuncupent, item de Gladio et Delphino.

NON vero in Ponto tantum capiuntur thynni, ſed in Sicilia etiam, ut mihi videtur (cum Sophron ſuavis thynnorum piſcatoris meminerit) imo et alibi quoque piſcatores eorum eſſe conſtat. Cum autem jam circumretiti tenentur, Neptuno malorum depulſori omnes omnino vota faciunt. Cujus rei cauſam dum mecum ſtudioſe inquiro, invenio illos hoc daemone maris domino opus habere, ne vel gladius piſcis, vel delphinus, huic thynnorum

ὁ τὴν Σκοπιὰν φυλάττων, καὶ ἀκριβῶν τὴν τῶν προειρημένων ἱστορίαν, καὶ μάλα ὀξὺ ἐμβοήσας, λέγει διώκειν ἐκείθι, καὶ τὸ πελάγος ἐρέττειν ἰθύ. Οἱ δὲ ἐξαρτήσαντες ἐλάττης τῶν τὸν Σκοπὸν ἀνεχόντων τῆς ἑτέρας Σκοῖνον εὖ μάλα μακρὰν τῶν δικλύων ἐχομένην, εἶτα ἐπαλλήλαις ταῖς ναυσὶν ἐρέττουσι καλὰ σοῖχον, ἔχονταί τε ἀλλήλων (ἐπεί τοι καὶ τὸ δίκλυον ἐφ' ἑκάστῃ διήρηται) καὶ ἦγε πρώτη τὴν ἑαυτῆς ἐκβαλοῦσα μοῖραν τοῦ δικλύου ἀναχωρεῖ, εἶτα ἡ δευτέρα δρᾷ τοῦτο, καὶ ἡ τρίτη, καὶ δεῖ καθεῖναι τὴν τελάρτην, οἱ δὲ τὴν πέμπτην ἐρέττοντες ἔτι μέλλουσι, τοὺς δὲ ἐπὶ ταύτῃ ἃ χρὴ καθεῖναί πω· εἶτα ἐρέττουσιν ἄλλοι ἄλλῃ, καὶ ἄγουσι τοῦ δικλύου τὴν μοῖραν, εἶτα ἡσυχάζουσι. Νωθεῖς δὲ ἄρα ὄντες οἱ θύννοι, καὶ ἔργον τι τόλμης ἐχόμενον ἀδυναστοῦντες δρᾶσαι, πεπιεσμένοι μένουσί τε καὶ ἀτρεμοῦσιν· οἱ δὲ ἐρέται, ὡς ἁλούσης πόλεως, αἴρουσιν ἰχθύων, ποιητὴς ἂν εἶπε, δῆμον. Οὐκοῦν, ὦ φίλοι Ἕλληνες, καὶ Ἐρετριεῖς ἴσασι ταῦτα, καὶ Νάξιοι, καλὰ κλέος τῆς θήρας τῆς τοιαύτης παθόντες ὅσα Ἡρόδοτός τε καὶ ἄλλοι λέγουσι. Τὰ δὲ ἔτι λοιπὰ τῆς θήρας ἀκούσεσθε ἄλλων.

ΚΕΦ. ε'.

Διὰ τί εὔχονται τῷ Ποσειδῶνι οἱ θηρῶντες τοὺς Θύννους, καὶ περὶ Ξιφίου καὶ Δελφῖνος.

Θύννων δὲ ἄρα ἠρημένων τῇ θήρᾳ τῇ Ποντικῇ, ἐγὼ δ' ἂν φαίην ὅτι καὶ Σικελικῇ (τί καὶ βυλόμενος ἂν τὸν ἡδὺν θυννοθήραν ὁ Σώφρων ἔγραψε;) πάντως δὲ καὶ ἀλλαχόθι ἄγραι τῶνδε τῶν θύννων εἰσί. Τῷ δικλύῳ ἤδη περιπλακέντων, αὐτῷ Ποσειδῶνι πάντες εὔχονται πάντως ἀλεξικάκῳ τηνικάδε. Καὶ ὁπόθεν καὶ τοῦδε τοῦ δαίμονος ἀξιῶ τὸ ὄνομα εἰπεῖν, ἐμαυτὸν καὶ μάλα γε ἀπαιτῶν τε καὶ βυλόμενος ἐπευφήμησα τοῦτο· οἱ δέονται τοῦ Διὸς ἀδελφοῦ τοῦ θαλάττης κρατοῦντος, μήτε τὸν ξιφίαν τὸν ἰχθὺν τῇδε τῇ ἴλῃ ξυνέμπορον ἀφι-

thynnorum agmini captivo accedat. Nam ſaepe ſtrenuus aliquis gladius, lacerato reti, thynnorum gregi irretito ad ſe exuendum ex laqueis facultatem dedit; delphinus etiam, ad moliendas retibus inſidias acerrimus, dentibus ea conficere novit.

CAP. VII.

Quomodo Lac apud Indos dulceſcat.

In India, et maxime in Praſiorum regione, liquido melle pluit, quod in herbas, ac paluſtrium arundinum comas, decidens mirificas paſtiones ovillo et bubulo pecori praeſtat; quod quidem ipſum a paſtoribus eo, ubi dulcis plus roris de coelo delapſum eſt, agitur; et ſic illis paſtionibus tanquam epulis jucunde recipitur, paſtoreſque viciſſim ſuavi epulo compenſat; nam ex pecore illi ſuaviſſimum lac exprimunt, nec ei, ſicut Graeci faciunt, mel miſcere habent neceſſe.

CAP. VIII.

De Margarita Indica.

Indica margarita, de Erythraea enim ſupra dixi, hoc modo capitur. Vrbs eſt nomine Perimuda, cui eo tempore, cum in Bactris Eucratides regnaret, Soras ex generis regii ſtirpe natus imperavit. Hanc quidem ipſam Ichthyophagi incolentes margaritas, retibus in orbem circa litus ampliſſimum extenſis, comprehendunt. Margaritiferae conchae magnorum ſtromborum ſimilitudinem gerentes gregatim natant; et quemadmodum apum examina reges, ſic eae habent, tum coloris pulchritudine, tum magnitudine praeſtantes. Summa autem contentione urinatores ideo certant ad capiendum gregis ducem; quod, eo capto, cunctum

ἀφικνεῖσθαι, μήτε μὴν δελφῖνα. Ὁ γῦν γενναῖος ξιφίας πολλάκις τὸ δίκτυον διέκειρε, καὶ ἀφῆκεν ἐλεύθερον διεκπεσεῖν τὴν ἀγέλην· καὶ δελφὶς τὸν ἐπίβουλον δικτύῳ ζῶον, διατραγεῖν γάρ τοι δεινός ἐσι.

ΚΕΦ. ζ'.

Πῶς γλυκὺ γίνεται τὸ ἐν Ἰνδοῖς Γάλα.

ΤΕται Ἰνδῶν γῆ διὰ τῦ ἦρος μέλιτι ὑγρῷ, καὶ ἔτι καὶ πλέον ἡ Πραισίων χώρα, ὅπερ ἦν ἐμπίπλον ταῖς τόαις, καὶ ταῖς τῶν ἐλείων καλάμων κόμαις, νομὰς τοῖς βυσὶ καὶ τοῖς τροβάτοις παρέχει θαυμασὰς, καὶ τὰ μὲν ζῶα ἐσιᾶται τήνδε τὴν ἡδίσην· μάλισα γὰρ ἐνταῦθα οἱ νομεῖς ἄγυσιν αὐτὰ, ἔνθα καὶ μᾶλλον ἡ δρόσος ἡ γλυκεῖα κάθηται τεσῦσα, ἀντεφεσιᾷ δὲ καὶ τὰ ζῶα τὺς νομέας· ἀμέλγυσι γὰρ τεριγλύκισον γάλα, καὶ ὃ δέονται ἀναμίξαι αὐτῷ μέλι, ὅπερ ἦν δρῶσιν Ἕλληνες.

ΚΕΦ. ή.

Περὶ τῦ ἐν Ἰνδοῖς Μαργάρυ.

Ὁ Δὲ Ἰνδὸς μάργαρος, ἄνω γὰρ εἶπον τερὶ τῦ Ἐρυθραίυ, λαμβάνεται τρόπῳ τοιῷδε. Πόλις ἐσὶν, ἧς ἦρχε Σώρας ὄνομα, ἀνὴρ γένυς βασιλικῦ, ὅτε καὶ Βάκτρων ἦρχεν Εὐκρατίδης, ὄνομα δὲ τῇ τόλει Περιμύδα. Κατοικῦσι δὲ αὐτὴν ἄνδρες Ἰχθυοφάγοι, ὅθεν ὁρμωμένυς ζὺν τοῖς δικτύοις φασὶ τύσδε τὺς τροειρημένυς τεριλαμβάνειν ἀγκῶσι μεγάλοις αἰγιαλῦ κύκλον εὐμεγέθη. Γίνεσθαι δὲ τὸν τροειρημένον λίθον ἐκ κόγχης ςρόμβῳ ἐμφερῦς μεγάλυ, νήχεσθαί τε καλὰ ἀγέλας τὺς μαργάρυς, καὶ ἔχειν ἡγεμόνας, ὡς ἐν τοῖς ζμήνεσιν αἱ μέλιτται τὺς καλυμένυς βασιλέας· ἀκύω δὲ εἶναι καὶ τῦτον διαπρεπῆ καὶ τὴν χρόαν, καὶ τὸ μέγεθος. Ἀγώνισμα δὲ ἄρα τοιῦνται ζυλλαβεῖν αὐτὸν οἱ κολυμβηταὶ οἱ ὕφυδροι·

ctum gregem rectione orbatum, nec loco ſe moventem, aſſequuntur; quamdiu vero rex fugiendo elabi poteſt, ſapienter eas regit et conſervat. Iam porro captas in parvulis doliis ſale condiunt, ubi cum contabuerit caro et defluxerit, unio ſolus relinquitur. Optimus Indicus, et in mari Rubro procreatus, exiſtimatur. Idem in occiduo oceano, ubi inſula Britannia eſt, naſcitur; ſed is magis fulvi coloris eſt, minuſque ſplendidus. Iuba in Boſporo etiam freto naſci ſcribit, qui et Britannicis inferiores ſint, et cum Indicis ac Erythraeis nullo modo comparandi. Indicus terrenus dicitur naturam habere non propriam, ſed foetura eſſe cryſtalli, non gelu concreſcentis, ſed foſſitii.

CAP. IX.

De Grue marino.

De gruibus volucribus jam prius me verba feciſſe probe novi; ſed gruem quoque piſcem marinum, Corinthiaci pelagi alumnum, eſſe audivi. Declinabat autem ea pars Corinthiaci maris, qua grus piſcis captus eſt, Atticam verſus, juxta latus iſthmi, quod Athenas reſpicit. Procedebat hic piſcis ad quindecim juſtae menſurae pedum longitudinem; craſſitudine anguillam, non tamen maximam, ut audio, aequabat. Ejus et caput et os alitis gruis ſpeciem ſimilitudinemque gerit, ſquamae pennis gentilis avis ei ſimiles ſunt. Natat autem non convoluto in ſpiras corpore, ut alii piſces anguillarum inſtar anguſti et oblongi; tanto vero robore ſaliendi eſt, ut tanquam emiſſum a contento nervo telum feratur. In ſermonem Epidauriorum venit hoc animal

τέτε γὰρ ἠρημένε, ᾗ τὴν ἀγέλην αἱρῆσι πᾶσαν ἐρήμην, ὡς ἂν εἴποι τις, ᾗ ἀπροσάτευλον ἔσαν· ἀτρεμεῖ γὰρ, ᾗ ἐκ ἔτι πρόσεισιν, οἷα δήπε ποίμνη τὸν νομέα ἀφηρημένη, καλά τινα τύχην ἐχθράν· ἕως δὲ διαφεύγει, ᾗ μάλα γε ζοφῶς ἐξελίττει, ᾗ προηγεῖται, ᾗ ζώζει τὸ ὑπήκοον. Τὲς δὲ ληφθέντας ἐν ποθάκναις λέγονται παριχεύειν, ὅταν δὲ ἡ ζὰρξ μυδήσῃ ᾗ περιῤῥυῇ, καταλείπεται ἡ ψῆφος. Ἄριος δὲ ἄρα ὁ Ἰνδικὸς γίνεται, ᾗ ὁ τῆς θαλάττης τῆς Ἐρυθρᾶς. Γίνεται δὲ ᾗ κατὰ τὸν ἑσπέριον ὠκεανὸν, ἔνθα ἡ Βρεττανικὴ νῆσός ἐσι· δοκεῖ δέ πως χρυσῷ ὁπότερος ἰδεῖν εἶναι, τάς τε αὐγὰς ἀμβλυτέρας ἔχων ᾗ χλωροτέρας. Γίνεσθαι δέ φησιν Ἰόβας ᾗ ἐν τῷ κατὰ Βόσπορον πορθμῷ, ᾗ τὲ Βρεττανικὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν, τῷ δὲ Ἰνδῷ ᾗ τῷ Ἐρυθραίῳ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀντικρίνεσθαι. Ὁ δὲ ἐν Ἰνδίᾳ χερσαῖος ὃ λέγεται φύσιν ἔχειν ἰδίαν, ἀλλὰ ἀπογέννημα εἶναι κροκόττε, ὃ τὲ ἐκ τῶν παγετῶν ζυνισαμένε, ἀλλὰ τὲ ὀρυκτέ.

ΚΕΦ. θ'.

Περὶ Γεράνε Θαλαττίας.

Γεράνων μὲν ἔν περὶ τῶν πτηνῶν ἐν τοῖς πρεσβυτέροις λόγον εἰπεῖν ἐμαυτὸν καλῶς οἶδα· Θαλάττιον δὲ γέρανον ἰχθῦν, Κορινθίῳ πελάγει ἔντροφον, ἀκῆσαί φημι. Ἀπέκλινε δὲ ἄρα τῆτο τὸ πέλαγος, ἔνθα ὁ γέρανος ἀνιχνεύθη ἕτος, ἐν τῷ πρὸς τὰς Ἀθήνας πελάγει, τῆ ἰσθμῆ κατὰ τὴν πλευρὰν τὴν εἰς αὐτὰς ὁρῶσαν. Μῆκος μὲν ἦν ἔν προήκων εἰς πεντεκαίδεκά πε πόδας μεμετρημένης δικαίῳ μέτρῳ· ἐγχέλυος δὲ, ὡς ἀκέω, εἶχεν ὃ μέντοι τῆς μεγίστης πάχος. Κεφαλὴ δὲ ἄρα ἐκείνη ᾗ σόμα γεράνε ἐσὶ τῆ πτηνῆ, λεπίδες δὲ αὐτῷ, γεράνε πτερὰ ᾗ ταῦτα εἶπες ἄν. Ἔρχεται δὲ ἐκ ἑλικτὴν τὴν νῆξιν, ὥσπερ ἂν οἱ τῶν ἰχθύων κατὰ τὰς ἐγχέλυς σενοὶ ᾗ μακροί· ἔχει δὲ ῥώμην, ᾗ μάλα ἀλτικὴν, πηδᾷ γᾶν ὥσπερ ἀπὸ νευρᾶς ὀϊστὸς ἀφεθείς. Λέγεσιν ἔν οἱ λόγοι οἱ μὲν Ἐπιδαύριοι

mal ex nullo piſce generari: ſed dum volucres grues Thracium frigus, et reliquum ad occidentem, fugiunt, obvio vento, tum feminas ad coitum exardeſcentes, tum mares veneris libidine conflagrantes, inter ſe complexu venereo jungi cupere; feminas vero ſuſpenſum coitum ſuſtinere non poſſe, idcircoque mares ſemen temere emittere, quod voti compotes fieri non poſſint: ac ſi ſupra terram volent, id ipſum ad nihilum recidere, et perire; ſin ſupra mare id delapſum, tanquam theſaurum per manus traditum, ſic a mari hunc foetum adſervari, animantemque effici, neque velut in alvum ſterilem illapſum perire. Haec Epidaurii. Sed et Demoſtratus vir genere mihi ignotus, cujus ante mentionem feci, Hunc, inquit, piſcem vidi, et magnopere conſideravi, cumque, ut aliis oſtendere poſſem, exſiccare vellem, atque coquis ipſum ſecantibus viſcera inſpicerem; tum ex utroque latere ſpinas exortas rurſum inferius inter ſe ſuis extremis coire, et ſimiliter atque tabulas legum triangulas eſſe; tum ejus jecur in longitudinem procedere adſpexi, et jecori ſubjectum fel longum, inſtar manticae aut bulgae, ut faba recens videretur: ubi vero primum jecur et fel exempta fuiſſent, ambo ſtatim intumuiſſe; ut jecur inſtar hepatis maximi piſcis videretur, fel vero lapidem, ſuper quem forte poſitum fuerat, liquefeciſſe. Hic et Epidauriorum et Demoſtrati ſermones finierim.

CAP.

τῦτο τὸ ζῶον ὐδενὸς ἰχθύων ἔγγονον· ἀλλὰ κ τὰς γεράνυς πληνὰς φευγύσας τὸν Θρᾴκιον κρυμὸν, κ τὸν ἑσπέριον τὸν ἄλλον, ἐμπίπλειν μὲν τῷ πνεύματι, τάς γε μὴν θηλείας εἰς μίξιν οἰσρεῖσθαι, τὺς δὲ ἄῤῥενας αὐταῖς ἐπιφλέγεσθαι, κ μέντοι κ ἐς τὴν πρὸς αὐτὰς ὁμιλίαν κυμαίνειν, κ διὰ ταῦτά τοι κ διαβαίνειν αὐτὰς ἐθέλειν· τὰς δὲ, ὐχ ὑπομένειν γὰρ οἷόν τε εἶναι μελέωρον μίξιν, φέρειν ὐδὲ ἑτέραν, τὺς δὲ ἐγκραλεῖς ὐκ ἔχοντας γενέσθαι τῦ πόθυ, ἐκβάλλειν τὴν γονήν· κ εἰ μὲν τύχοιεν ὑπὲρ γῆς φερόμενοι, τήνδε ἐκπίπλειν εἰς ὐδὲ ἓν, ἀλλ' ἀπόλλυσθαι ἄλλως· εἰ δὲ ὑπὲρ τῦ πελάγυς πέτοιντο, ἐνταῦθά τοι τὴν θάλατταν, ὡσπερῶν θησαύρισμα παραλαβῦσαν φυλάττειν ἔμβρυον, κ γεννᾷν τὸ ζῶον τῦτο, ἀλλ' ὐ διαφθείρειν ὥσπερ εἴς τινα ἄγονον κ στερίφην μασέρα ἐμπεσόν. Καὶ τύτων μὲν τῶν λόγων ἄτερος κ δὴ διηνύσθη ὁ Ἐπιδαύριος. Λέγει δὲ κ ἄλλος, ὃ τὸ γένος ὐκ οἶδα, ἑτέραν ὁδὸν τρεπόμενος (εἶτα μέντοι ὐ ταὐτὰ ὁμολογεῖ, ὡς ἂν μὴ δοκῇ μὴ ἀμαθὴς εἶναι αὐτῦ) λελέξθαι μέντοι κ ἐκεῖνος Δημόσθενος, ὅπερ ὃν κ ἀνωτέρω μνήμην ἐποιησάμην· Εἶδον τὸν ἰχθῦν, ἦ δ' ὃς, καί μοι εἰσῆλθεν αὐτῦ θαῦμα, κ ἐβυλήθην αὐτὸν ποιῆσαι τάριχον, ἵνα ἧ κ ἄλλῳ βλέπειν· ὐκῦν ἐνεργῶν ὄντων κ ἀνοιγνύντων τῶν μαγείρων αὐτὸν, κ τεμνόντων τὴν μασέρα, ἐπεσκόπυν τὰ Σπλάγχνα αὐτός· ἀκάνθας εἶδον ἐξ ἑκατέρας τῆς πλεῦρας Συνιύσας τε κ ἐκκλινύσας τὰ πέρατα εἰς ἀλλήλας, τρίγωνοι δὲ, φησὶ, ἦσαν ὡσπερῶν αἱ κύρβεις· ἦπάρ τε ἐνέκειτό οἱ προῆκον εἰς μῆκος, ὑπέκειτο δὲ αὐτῷ κ χολὴ μακρὰν ἔχυσα τὴν φύσαν κατὰ τὰ φασκώλια, εἶπες δ' ἂν ἰδὼν τὴν χολὴν κύαμον ὑγρὸν εἶναι· ἐξῃρεθέντα ἓν ἄμφω, κ ἥ χολὴ κ τὸ ἧπαρ, ὐ μεθ' ὕσερον μέντοι διοσκωθῆναι· κ ἐῴκει ἰχθύος ἥπατι μεγίστυ, διαληξασα δὲ ἡ χολὴ τὸν λίθον, κ γάρ πως ἔτυχε τεθεῖσα ἐπὶ λίθυ, εἶτα ἠφανίσθη. Ἄμφω δὲ τῶ λόγω τώδε ἐνταῦθα ὁρίζομεν.

ΚΕΦ.

CAP. X.

De captura Pelamydum.

RATIONEM piſcandi pelamydes, haud ſane pervulgatam, non a ſeria conſideratione alienum eſt explicare. Decem juvenes, ad ſummum aetatis vigorem floreſcentes, expeditam navem et celerem conſcendunt; et ſimulatque ſe cibo expleverint, pariter continuo aequaliterque in utrumque navis latus diſtributi remigare contendunt, atque huc illuc errant. Eorum unus aliquis ad puppim ſedens, armatas hamis lineas binas, quibus et aliae adnectuntur, ad utramque navis partem demittit; tum ad ſingulos hamos eſcam ex purpura Lacaena confectam ſtricte religat, tum lari [marinae avis] pennam ad hamum quemque alligat, ut ab occurrente aqua ſenſim et leviter agitetur. Pelamydes autem eſcae ſic inſtructae illecebra delinitae in hamos innatant; et cum ex iis aliqua liguritione apprime ſtimulata os in eſcam impegerit, tum reliquae conſequentes hamis configuntur, ut hami ob multitudinem uno eodemque tempore transfixorum piſcium vexentur. Iuvenes vero remigare deſiſtentes, de tranſtris ſurgunt ad ſubtrahendas lineas multitudine piſcium onuſtas: quos poſteaquam in navem ſubduxerunt, ſecundiſſima piſcatio ex permagno piſcium numero aperte oſtenditur.

CAP. XI.

De Muſtela terreſtri et marina.

MVSTELAM terreſtrem aliquando mulierem fuiſſe audivi, eodemque nomine vocatam, quo nunc a Graecis quadrupes vocatur gale, incantationum ac veneficiorum peritam, immodice protervam, et inceſta libidine laborantem; nec illud me latet, quod ab Hecate irata in hanc feram converſa dicitur. Sed haec dea

ΚΕΦ. ί.

Περὶ θήρας Πηλαμύδων.

Θήραν δὲ πηλαμύδων εἰπεῖν, μὴ πάνυ ἂν ξυνειθισμένην, ὐκ ἔστιν ἔξω τῆσδε τῆς ξυνδῆς. Δέκα νεανίαι τὸ ἀκμαιότατον ἀνθῶνται ἀναβαίνουσι ναῦν ἐλαφρὰν, καὶ διὰ ταῦτα μέντοι καὶ ταχυτάτην· διανέμονται δὲ αὐτοὺς εἰς ἑκατέραν ἴσους τὴν πλευρὰν, καὶ κορεσθέντες εὖ μάλα τροφῆς, εἶτα μέντοι τοῖς ἐρεμοῖς καὶ ἕκαστος ἐπιχειροῦσι, πλανώμενοι δεῦρο κἀκεῖσε. Κάθηνται δὲ εἷς ἐπὶ τῆς πρύμνης, καὶ ἐντεῦθέν τε καὶ ἐκεῖθεν παρασείρας καθίησιν ὁρμιὰς, ἧρηνται δὲ τούτων καὶ ἄλλαι, καὶ ξυνῆπται πάσαις τὰ ἄγκιστρα· καὶ ἕκαστον ἄγκιστρον δέλεαρ φέρει Λακαίνης πορφύρας μᾶλλον καλειλημμένον, καὶ πλεῖον μέντοι λάρυ ἑκάστῳ ἀγκίστρῳ προσήρτηται ἡσυχῇ, ὥστε διασείεσθαι ὑπὸ τοῦ προσπίπτοντος ὕδατος. Τούτων δὲν ἡμέρᾳ προσνέουσιν αἱ πηλαμύδες· μία δὲ ἡ πρωΐ ἔνθης ὅταν τὸ σῶμα ἐναπερείσῃ, προσίασι καὶ αἱ λοιπαὶ, καὶ δανεῖται τὰ ἄγκιστρα ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν περιπαρέντα τοῖς ἰχθύσιν. Οἱ ἄνδρες δὲν τοῦ μὲν ἐρέπτειν ἔτι ἀπέσησαν, παρῆκαν δὲ τὰς κώπας, ἐξαναστάντες δὲ ἀναστῶσι τὰς μηρίνθους εὐαγρέσας, καὶ μέντοι καὶ βριθομένους τοῖς ἰχθύσιν· ὅταν δὲ ἐς τὴν ναῦν ἐμπέσωσι, διαφαίνεται τῆς εὐθηρίας τὸ μαρτύριον ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων τῶν ἑαλωκότων.

ΚΕΦ. ιά.

Περὶ Γαλῆς χερσαίας τε καὶ θαλαττίας.

Ἡ Χερσαία γαλῆ ὅτι ἦν ἄνθρωπος ἤκουσα, καὶ ὅτι τοῦτο ἐκαλεῖτο, καὶ ὅτι ἦν γόης καὶ φαρμακὶς, καὶ ὅτι δεινῶς ἀκόλαστος ἦν, καὶ ἀφροδίτην παράνομον ἐνόσει, καὶ ταῦτα εἰς ἀκοὴν τὴν ἐμὴν ἀφίκετο· καὶ ὡς εἰς τοῦτο τὸ ζῶον τὸ κακὸν ἔτρεψεν αὐτὴν Ἑκάτης τῆς θεοῦ μῆνις, οὐδὲ αὐτό με λέληθεν. Ἡ μὲν οὖν

dea mihi benigna ſit, ego hujuſmodi fabulas aliis relinquo. Hanc beſtiam inſidioſiſſimam eſſe conſtat, inque defunctos homines invadere, et, niſi arceatur, eorum oculos diripere et exſorbere. Teſticulos ejus mulieri ſive dolo, ſive ſponte, appenſos omnes conceptus, et fecunditatis vim, abolere dicunt. Ejuſdem viſcera, neſcio quo modo praeparata, harum rerum artificibus cognito, et infidioſe immiſſa vino, amicitiam dirimunt, et benevolentiam prius coalitam diſſolvunt, ut quidam aiunt. Verum haec magis et veneficis, quibus Martem ſuum inimicitiae principem colant, cedamus. Eſt et parvus piſcis, muſtela nomine, qui nullam cum muſtelo dicto piſce communitatem habet. Hic enim cartilagineus eſt, et pelagius, et magnitudine praeſtans, ſimul et caniculae piſcis ſpeciem ſimilitudinemque gerit: muſtelam vero diceres eſſe hepatum; nam piſcis eſt parvus, et oculis conniventibus, pupillae oculorum ad cyaneum colorem accedunt; ejus barba quam hepati major eſt, et minor quam chremetis; algas depaſcitur, et ſaxatilis eſt, atque ſimiliter ut terrena omnium cadaverum, in quae incurrit, oculos exeſt et conficit, ut audio. Qui Epirum incolunt piſcatores quidam veneficiis dediti ad eadem hac marina muſtela utuntur, ad quae alii terrena. Porro cum plerique piſces carnivori ſint, homines urinatores, qui maris interiora ſcrutantur, manuum volas et pedum veſtigia denigrant, ut partium iſtarum ſplendor obſcuretur; hae enim prae ceteris humani corporis partibus in aqua reſplendere, et piſces ad ſe allicere ſolent.

CAP.

οὖν θεὸς, ἵλεως ἔσω μύθως δὲ ἐῶ καὶ μυθολογίαν ἄλλοις. Ὅτι δέ ἐσι θηρίον ἐπιβελότατον, καὶ νεκροῖς ἀνθρώποις ἐπιτίθεται γαλαῖ, καὶ μὴ φυλατόμεναι ἐπιτιθεῖσι, καὶ ζυλῶσι τὺς ὀφθαλμὺς καὶ ἐκροφῦσι, δῆλόν ἐσι. Φασὶ δὲ καὶ ὄρχεις γαλῆς γυναικὶ κατ' ἐπιβελὴν, ἢ ἐκύση, περιαφθέντας ἐπισχεῖν τὸ ἔτι μητέρας γίνεσθαι, καὶ ἀναστέλλειν αὐτῶν. Σπλάγχνα δὲ γαλῆς, ζχευασίαν δέ τινα προσλαβόντα, ἣν ἴσωσαν οἱ ζοφοὶ τὰ καλὰ ταῦτα, καὶ εἰς οἶνον ἐμβληθέντα κατ' ἐπιβελὴν, φιλίαν, ὡς λόγος, διΐσησι, καὶ ἠνωμένην τέως εὔνοιαν διακόπτει. Καὶ ὑπὲρ μὲν τύτων τὺς γόητάς τε καὶ φαρμακέας Ἄρει φίλῳ κολάζειν καὶ διακαίειν καταλείπωμεν. Εἴη δ' ἂν καὶ ἰχθὺς γαλῆς, μικρὸς ἔτος, καὶ ἀδέν τι κοινὸν πρὸς τὺς καλυμένυς γαλεὺς ἔχων. Οἱ μὲν γάρ εἰσι ζελάχιοι, καὶ πελάγιοι, καὶ μέγεθος προήκοντες, εἶτα μέντοι καὶ κυνὶ ἐοίκασιν· ἡ γαλῆ δὲ, φαίην ἂν αὐτὴν εἶναι τὸν καλύμενον ἤπατον· ἰχθὺς δέ ἐσιν αὔτη βραχὺς, καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπιμέμυκε· κόρας δὲ ἔχει κυανῆ χρόᾳ προσεικασμένας· καὶ τὸ μὲν γένειον ἔχει τῆ ἡπάτυ μεῖζον, ἡτταται δὲ αὖ πάλιν τῆ χρέμπος καλάγε τῦτο· πετραίαν δὲ οὖσαν τὴν γαλῆν, καὶ νεμομένην φυκία, ἀκέω πάντων ζωμάτων, οἷς ἂν νεκροῖς τύχῃ, τὺς ὀφθαλμὺς καὶ ταύτην ὡς τὴν χερσαίαν ἐσθίειν. Χρῶνται δὲ αὐτοῖς ἐς τὰ ὅμοια ἁλιεῖς, ὅσοι καλὰ τὺς Ἠπειρώτας φαρμακεύυσι, πονηροὶ καὶ οὗτοι ζοφισαὶ κακῶν. Ἐπεὶ δὲ ὠμοβόρον ἐσὶ τὸ τῶν ἰχθύων φῦλον πᾶν, τὸ ταῖς ὑδροθηρίαις γένος ζυμβιῦν, καὶ τὰς ἀποδύσεις τὰς καλωτάτω μελιὸν, μελαίνυσι τὰς ἑαυτῶν βάσεις, καὶ τὰ κοῖλα τῶν χειρῶν, ἀφανίζειν πειρώμενοι τὴν ἐξ αὐτῶν αὐγήν· τὰ γάρ τοι τῶν ἀνθρωπίνων μελῶν, ὡς ὅτι μάλισα ἐκλάμπολα ἐν τῷ ὕδαλι, καὶ ἐφολκὰ τῶν ἰχθύων ταῦτά ἐσιν.

CAP. XII.

De Chamis marinis.

CHAMAE marinae et variae et multiplices ſunt: aliae aſperae, aliae laeves; quaedam digitorum compreſſu confringuntur; aliae vel ſaxo aegre conteruntur; et hae quidem nigerrimae ſunt, nonnullae argentei coloris ſimilitudinem gerere videntur, illae utroque colore mixto inſignes. Ac quemadmodum earum eſt varium et multiplex genus, ſic multas et diverſas ſedes habent; quaedam enim in litoribus diſperſae jacent in arena, vel in limo quieſcunt, nonnullae ſub algam ſubjiciuntur, aliae in limo commorantur, aliae ſaxis tanquam mordicus adhaerent. Aeſtivo tempore, cum incipit meſſis, in Iſtrico mari gregatim ſupernatant, et leviter feruntur: cum ante id tempus ſua ſibi mole graves efferri non poſſent. Euri, boreae, et auſtri idcirco fugientes ſunt, quod eos ventos ferre non poſſint. Contra ex tranquillo mari mirifica voluptate adficiuntur, et favonii mollibus auris adflari gaudent; eamque ob rem in latebras abditae, et ſuis conniventes teſtis, cum a tempeſtatibus mare ſentiunt conquieſcere, et favonium flare, tum relictis ſedibus, ad ſummam maris aquam natant, et apertis teſtis eminent, et tanquam vel ſponſae e thalamis prodeunt, vel roſae ad ſolis radios exporrectae ex involucris ſeu calycibus ſuis erumpunt; quieſcentes igitur ventum expectant placidum ac ſecundum; qui ſi contigerit, alteram concham ſubſternentes, alteram erigentes, hac pro velo, illa pro navi ad navigandum utuntur; ut ſi eas procul videas ſic per tranquillum mare natantes, claſſem navium exiſtimes. Quod ſi navem ad ſe accedere ſentiunt, aut belluae impetum

ΚΕΦ. ιϐ'.

Περὶ τῶν θαλατ]ίων χημῶν.

ΧΗμαι δὲ θαλάτ]ιαι ζῷόν εἰσι κ᾽ αὗται διάφορον· αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν τραχεῖαι πεφύκασιν, αἱ δὲ λεῖαι πάνυ· κ᾽ τὰς μὲν τοῖς δακ]ύλοις πιέσας ζυνθλάσεις, τὰς δὲ ζυν]ρίψεις λίθῳ, κ᾽ μόγις· κ᾽ αἱ μὲν αὐτῶν μελάν]αι τὴν χρόαν εἰσὶν, αἱ δὲ ἀργύρῳ φαίης ἂν αὐτὰς προσεοικέναι, αἱ δὲ ἀναχραθεῖσαι περίκειν]αι τὰς χρόας ἁπάσας τὰς προειρημένας. Γένη δὲ αὐταῖς διάφορα, κ᾽ εὐναὶ πάνυ ποικίλαι· αἱ μὲν γὰρ ἐν ταῖς ψάμμοις κεῖν]αι διεσπαρμέναι ταῖς τῶν αἰγιαλῶν, διαναπαύον]αί τε καὶ τῆς ἰλύος, αἱ δὲ ὑπόκειν]αι βρύῳ, αἱ δὲ εἰλημμέναι τῶν ζπιλάδων εἶτα αὐταῖς προσέχον]αι μάλα ἐγχραλῶς. Ἐν δὲ τῇ καλυμένῃ Ἰσριάδι θαλάτ]ῃ αἵδε αἱ χῆμαι καὶ τὴν ὥραν τὴν θέρειον, ὑπαρχομένυ τῦ ἀμήτυ, δίκην ἀγέλης ἀλλήλαις ζυμφέρον]αι, κ᾽ ἀναπλέυσι κύφως· τάγε πρῶτα ἑαυ]αῖς βαρεῖαί τε κ᾽ ἐπαχθεῖς ὖσαι, κ᾽ ὐκ ἀναπλεύσασαι, ἀλλ᾽ αἱ τηνικάδε ὐκ ἔτι τοιαῦται. Ἀποδιδράσκυσι δὲ τὸν νότον, κ᾽ φεύγυσι τὸν βορέᾶν, κ᾽ τὸν εὖρον ὐδὲ ἀνέχον]αι. Χαίρυσι δὲ ἀκύμονι θαλάτ]ῃ, κ᾽ ζεφύρυ καθαπνεύσαις αὔραις ἡδείαις τε κ᾽ μαλακαῖς· ὑπὸ ταύταις ὖν τὺς ἑαυ]ῶν εἰλεὺς ἐκλιπῦσαι, μεμυκῖαί τε κ᾽ καθάκλεισοι ἔτι, ἀνιᾶσιν ἐκ τῶν μυχῶν, κ᾽ ἀκύμονος ὔσης τῆς θαλάτ]ης νέυσι, κ᾽ τότε ἀνοίξασαι τὰς ἑαυ]ῶν σέγας ἐκκύπ]υσιν, ὡς ἐκ τῶν ἰδίων θαλάμων αἱ νύμφαι, ἢ τὰ ῥόδα πρὸς τὴν εἴλην ὑπαλεσθέν]α κ᾽ ἐκκύψαν]α τῶν καλύκων· ὐκῦν κ᾽ αἱ κόγχαι καὶ μικρὰ ὑποθαρσῦσαι, μάλα γε ἁσμένως ἡσυχάζυσι κ᾽ ἀτρεμῦσι τὸν ἕτερον ἄνεμον προσδεχόμεναι, κ᾽ τὸν μὲν ὑπεσόρεσαν χιτῶνα, τὸν δὲ ὤρθωσαν, κ᾽ πλέυσι τῷ μὲν ἰσίῳ χῆμαι, τῷ δὲ ζκάφει χρώμεναι· κ᾽ προΐασι μὲν τὸν τρόπον τῦτον, ἡσυχίας ὔσης κ᾽ εὐδίας, ὐδὲν φαίης ἂν μακρόθεν ἰδὼν, ἢ νηῖτην ζόλον ἰέναι. Ἐὰν δὲ αἴσθων]αι

petum, aut valentioris piſcis natationem, metu percuſſae, contractis uno impetu teſtis, frequentes delabuntur et occultantur.

CAP. XIII.

De Vipera, quam Haemorrhoum vocant.

HAEMORRHOVS e genere viperarum in ſaxorum cavernis domeſticam ſedem habet; pedem unum tum longus eſt, tum a capite in tenuitatem ejus corporis habitus procedit; colore eſt partim flammeo, partim nigro; ejus caput tanquam cornibus quibuſdam inhorreſcit. Lente ſerpit, et ventris ſquamis terram premens, tortuoſa via progreditur; gradiendo etiam leniter ſubſtrepit, unde ejus ſegnities et infirmitas oſtenditur. Primum ut momordit, ſtatim punctus cyanei coloris exoritur; percuſſus ſtomachi doloribus affligitur; venter copioſe fluit et exhauritur; et prima ſtatim nocte ſanguis per nares, fauces, et aures, cum bilioſa ſanie emittitur; veſica quoque ſanguineam urinam reddit; cicatrices vero, ſi quae ſint in percuſſi corpore, etiam ſi conſenuerunt, tamen recrudeſcunt et rumpuntur. At ſi haemorrhois femina morſum alicui inflixerit, ſanguis etiam per ſummos ungues emanat, et gingivae quoque veneno inficiuntur, et ſanguis ab eis fluit copioſus, et eliduntur dentes. In hanc feram incidiſſe aiunt Canobum Menelai gubernatorem in Aegypto, Thonide regnante; et Helenam, cum vim veneni intellexiſſet, ſerpentis ſpinam confregiſſe, et pharmacum exemiſſe; in quem vero uſum hoc eximere et reſervare voluerit, ignoro.

CAP.

νεὼς ἐπιπλῶν, ἢ ἔφοδον θηρίῳ, ἢ νῆξιν ἰχθύος ἀδρῷ, ἑαυτὰς ὑφ' ἑνὶ κρότῳ τῶν ὀστράκων πλύξασαι, καλώλισθόν τε ἀθρόαι, καὶ ἠφανίσθησαν.

ΚΕΦ. ιγ'.

Περὶ τοῦ ἔχεως, ὃν Αἱμόῤῥουν καλοῦσιν.

Ὁ δὲ αἱμόῤῥους, εἴη δ' ἂν γένος ἔχεως, ὅτος μάλιστα ἐν τοῖς πετρώδεσι χηραμοῖς ἤθη τε ἔχει καὶ διαιτᾶται· μῆκός τε σώματος εἴληχε πόδα, πλάτος δὲ ἐξ εὐρείας τῆς κεφαλῆς μείωρος κάτεισιν ἔς τε ἐπὶ τὴν οὐράν· καὶ πῇ μὲν φλογώδης ἰδεῖν ἐστι, πῇ δὲ δεινῶς μέλας· φρίττει δὲ τὴν κεφαλὴν οἱονεὶ κέρασί τισιν. Ἕρπει δὲ ἥσυχος ἐπιθλίβων τὰς τῆς νηδύος φολίδας, λοξὸν δὲ οἶμον προέεισιν· ἠρέμα γῆν ὑπηχεῖ, ὡς καταγνῶναι νωθείαν αὐτῆ καὶ ἀδένειαν. Δακὼν δὲ νύγμα ἐργάζεται καὶ τῆ τόγε ἰδεῖν ἐστι παραχρῆμα κυανοῦν· καρδιώττει γε μὴν ὁ πληγείς, ἀλλὰ ὤκιστα· ἐκκρίνει δὲ ἡ γαστὴρ ὀχετός· νυξ δὲ ἀφίκετο ἡ πρώτη, καὶ αἷμα ἐκρεῖ διά τε ῥινῶν, καὶ αὐχένος, καὶ μέντοι καὶ δι' ὤτων ζὺν ἰῷ χολώδει· ἕρα δὲ ἀφίησιν ὕφαιμα ἡ κύσις· εἰ δὲ καὶ ὠτειλαί εἰσί τινες παλαιαὶ περὶ τὸ ζῶμα, ῥήγνυνται καὶ αὗται. Οἱ δὲ θήλεις αἱμόῤῥους χρώσει τινὶ, μεθίασιν ἐκ τῶν ὀνύχων ἄκρων, καὶ εἰς τὰ ἕλκα ὁ ἰὸς ἀναθεῖ, καὶ αἷμα ἐκχεῖται πάμπολυ, καὶ ἐκθλίβονται τῶν ἕλκων οἱ ὀδόντες. Τούτῳ φασὶ τῷ θηρίῳ περιπεσεῖν ἐν Αἰγύπτῳ τὸν τοῦ Μενέλεω κυβερνήτην Κάνωβον, Θώνιδος βασιλεύοντος· καὶ ζυνεῖσαν τὴν Ἑλένην τοῦ δακέτου τὴν ἰσχὺν, καλάξαι μὲν αὐτοῦ τὴν ῥάχιν, ἐξελεῖν δὲ τὸ φάρμακον· ἐς τίνα δὲ ἄρα χρείαν ἔσπευσε λαβεῖν τὸ θησαύρισμα, τοῦτο οὐκ οἶδα.

ΚΕΦ.

CAP. XIV.

De animalibus, quae ſuo regi adferant Indi, ut Tigrides, et Pardos, et reliqua.

ADFERVNT regi ſuo Indi animantes diverſas, ut tigrides cicures, pardos manſuetos, oryges quadricornes: item boum genera duo, quorum alii ad curſum velociſſimi ſunt, alii perquam feri: et ex his bubus [eorum caudis] etiam muſcaria faciunt, qui corpore omnino nigri ſunt, caudas vero egregie albas habent. Columbas quoque luteas adferunt, quas unquam manſuefieri aut cicurari negant; et aves, quas cerciones nominant; et canes generoſos, de quibus ſupra dixi: et ſimias albas, et alias nigerrimas; ruffas enim, tanquam nimium libidinoſas et incontinentes erga mulieres, non ferunt in civitates; et ſi forte in eis reperiantur, tanquam adulteros exoſi occidunt.

CAP. XV.

De cornigeris apud Indos certantibus Beſtiis.

MAGNVS Indorum rex quotannis uno die certamen non modo hominibus proponit, ut alibi dixi, ſed etiam beſtiis cornutis; quae ſane inter ſe cornibus appetentes, mirabili natura quadam eatenus ſtrenue decertant, quoad adverſarium funditus vicerint; ſicque omni nervorum contentione, quemadmodum athletae, ut aut maximo adficiantur praemio, aut gloriam capiant certaminis luculentam, nituntur. Rationis quidem expertes ſunt luctatores iſti: tauri feri, arietes manſueti, et qui vocantur μέσοι, et aſini uno armati cornu, denique hyaenae; quod animal capreis minus eſſe aiunt, ſed cervis animoſius multo et cornibus ferociens: poſtremi in certamen veniunt elephanti, qui inter ſe vulnerant,

ΚΕΦ. ιδ'.

Περὶ ζώων, ἃ νομίζουσιν οἱ τῶν Ἰνδῶν ὑπήκοοι βασιλεῖ τῷ σφετέρῳ, οἷον Τίγρις τε, καὶ Πάνθηρας, καὶ τὰ λοιπά.

Νομίζουσι δὲ ἄρα τῷ ζφελέρῳ βασιλεῖ οἱ Ἰνδοὶ, τίγρις πεπωλευμένους, καὶ τιθασσοὺς πάνθηρας, καὶ ὄρυγάς τετράκερως· βοῶν δὲ γένη δύο, δρομικούς τε, καὶ ἄλλους ἀγρίους δεινῶς· ἐκ τούτων γε τῶν βοῶν καὶ τὰς μυοσόβας ποιοῦνται, καὶ τὸ μὲν ζῶμα παμμέλανές εἰσιν οἵδε, τὰς δὲ ὀρὰς ἔχουσι λευκὰς ἰσχυρῶς. Καὶ περισερὰς ὠχρὰς νομίζουσιν, οἱάσπερ οὖν καὶ λέγουσι μήτε ἡμερῶσθαι, μήτε ποτὲ παύνεσθαι· καὶ ὄρνιθας δὲ, οὓς κερκορώνους φιλοῦσιν ὀνομάζειν· καὶ κύνας γενναίους, ὑπὲρ ὧν ἄνω μοι λέλεκται· καὶ πιθήκους λευκοὺς, καὶ μελανιάτους ἄλλους καὶ τούτους πιθήκους· τοὺς γάρ τοι πυρσοὺς, ὡς γυναιμανεῖς, εἰς τὰς πόλεις οὐκ ἄγουσι· ἀλλὰ καὶ ποθὲν ἐπιπηδήσαντας ἀναιροῦσιν, ὡς μοιχοὺς μεμισηκότες.

ΚΕΦ. ιέ.

Περὶ Ζώων κεραιοφυῶν τῶν ἐν Ἰνδοῖς ἀγωνιζομένων.

Ἰνδῶν δὲ ὁ μέγας βασιλεὺς μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ πᾶν ἔτος ἀγωνίαν προτίθησι, τοῖς τε ἄλλοις, ὅσοις εἶπον ἑτέρωθι, ἐν δὲ δὴ τοῖς, καὶ ζώοις ἀλόγοις, ἀλλ' ἐκείνοις ὧν ἐκπέφυκε κέραα· κυρίττει δὲ ταῦτα ἄλληλα, καὶ φύσει τινὶ θαυμαστῇ μέχρι νίκης ἁμιλλᾶται, ὥσπερ οὖν ἀθληταὶ, ἢ ὑπὲρ ἄθλων μεγίστων ἰσχυριζόμενοι, ἢ ὑπὲρ κλέους ζεμνοῦ, καὶ φήμης τινὸς ἀγαθῆς. Εἰσὶ δὲ οἱ ἀγωνισταὶ οἵδε οἱ ἄλογοι· ταῦροί τε ἄγριοι, καὶ κριοὶ ἥμεροι, καὶ οἱ καλούμενοι μέσοι, καὶ ὄνοι μονόκερῳ, καὶ ὕαιναι· φασὶ δὲ εἶναι τοῦτο τὸ ζῶον, δορκάδος μὲν ἧττον, ἐλάφου δὲ πολλῷ θρασύτερον, καὶ θυμούμενον εἰς κέρας· εἶτα ἐπὶ πᾶσιν οἱ ἐλέφαντες ἀγωνισταὶ παρίασι, προχωροῦσι δὲ ἔτοι, καὶ μέχρι

θανάτου

rant, et alter ſaepe alterum vincit atque adeo interimit, ſaepe etiam uterque vulneribus confectus ſimul decumbit.

CAP. XVI.

Quid Theophraſtus ſentit de partu Viperarum.

VIPERAE catulos Theophraſtus ſcribit parentis uterum non exedere, atque conficere; neque ſane, ut quiddam ludens dicam, foribus effractis, obſtructum exitum perrumpere; at enim feminae uterum anguſtiis compulſum non amplius reniti poſſe, ut Homerice dicam, ſed diſrumpi. Cujus ſententia ita rem habere mihi ad veritatem plane perſuadet; ſiquidem et marinae acus, quia tenues ſunt, et haudquaquam ſinuoſam et capacem alvum habeant, idcirco ſimiliter a ſuis foetibus adficiuntur, ut jam ante ſcripſi. Interim vero Herodotum rogo, ne mihi ſuccenſeat, ſi ea, quae ſuper viperarum partu ipſe adfert, ego fabuloſa cenſeam.

CAP. XVII.

Naturalis Leonis affinitas cum Delphinis.

NATVRALIS quaedam communitas et occulta affinitas leoni eſt cum delphino; non ex ea parte ſolum, quod uterque imperat, ille quidem terrenis beſtiis, hic vero aequoreis; ſed etiam quod ſenectute ambo tabeſcunt; et cum ſunt aegroti, illi terreſtris ſimia medetur, huic marina quoque ſimia remedio eſt. Simiam enim in mari quoque eſſe alias dixi, quae ſimiliter huic, ut illi terrena, medicinam morbi adfert.

CAP.

θανάτῳ τιμῶσκονται ἀλλήλους τοῖς κέρασι, καὶ πολλάκις μὲν ὁ ἕτερος κρατεῖ καὶ ἀποκτείνει τὸν ἀντίπαλον, πολλάκις δὲ καὶ συναποθνήσκουσι.

ΚΕΦ. ιε'.

Τί φρονεῖ περὶ τῆς τῶν Ἐχενηΐδων ὠδῖνος ὁ Θεόφραστος.

Θεόφραστος ἔ φησι τὸ ἔχενηΐς τὰ βρέφη διεσθίειν τῆς μητρὸς τὴν γαστέρα, ὥσπερ ὧν θυροκοπῦντα, ἵνα τι καὶ παίζω, καὶ ἐξαράττοντα πεφραγμένην ἔξοδον· ἀλλὰ τὸν θῆλυν θλιβόμενον αὐτὸν, καὶ τῆς γαστρός οἱ στενομένης, Ὁμηρείως δὲ εἶπον, τήνδε ὐκ ἀντέχειν, ἀλλὰ διαῤῥήγνυσθαι. Καί με πείθει λέγων· ἐπεί τοι καὶ θαλάττιαι βελόναι ἄκολποί τε ὧσαι καὶ λεπταὶ, ὅτι τὰ αὐτὰ πάσχουσιν ὑπὸ τῶν στενῶν βρεφῶν, καὶ ἐκεῖνα ἄνω που τῶν λόγων εἶπον. Ἡρόδοτον δὲ ἀξιῶ μή μοι μηνιεῖν, εἰ μύθους ἐγγράφω, ὅσα ὑπὲρ τῆς τῶν ἔχενηΐδων ὠδῖνος λέγει.

ΚΕΦ. ιϛ'.

Φυσικὰ κοινὰ Δελφίνων καὶ Λεόντων.

Φυσικὴ δ' ἄρα ἦν κοινωνία τις καὶ συγγένεια λέοντι καὶ δελφῖνι ἀπόῤῥητος· ἃ γὰρ ὅτι βασιλεύουσιν, ὁ μὲν τῶν χερσαίων, ὁ δὲ τῶν ἁλίων, τοῦτο ἀπόχρη· ἀλλὰ γάρ τοι καὶ τίκτοντα προϊόντες εἰς γῆρας, καὶ ἄλλως νοσήσαντες, ὁ μὲν τὸν χερσαῖον πίθηκον ἔχει φάρμακον, ὁ δὲ ἀναζητεῖ τὸν συμφυῆ. Ὡς γάρ ἐστι καὶ ἐν θαλάττῃ πίθηκος, εἶπόν που· καὶ ἔστι καὶ τῷδε ἔτος ἀγαθὸν, ὡς ἐκείνῳ ἐκεῖνος.

CAP. XVIII.

Quod Sepedon e genere ſerpentum ſit.

INTER feras, quae propter ingentem illarum numerum deſcribi nequeunt, ſepedon eſt, pernicioſus ſerpens; quem tum figura haemorrhoo cognatum, tum colore ſimilem eſſe, Nicander cecinit: ſed celerior eſſe videtur, et quoniam per gyros et flexiones graditur, parva apparet; quod quidem cauſa eſt, quamobrem inſpectantes neſciant de ejus magnitudine judicare. Vulnus, quod infert, acerbitatis plurimum habet, et bene penitus intrat, et putrefacit; qua ex vi nomen traxit. Inexpiabili celeritate ipſius venenum in univerſum corpus tranſitionem facit; capillus enim tabe quadam putreſcit et funditus interit, tum ſuperciliorum et palpebrarum pili defluunt, oculi offuſi tenebris obſcurantur; et corpori maculae, tanquam aduſta a ſole cute, ſuperveniunt.

CAP. XIX.

De libidine Teſtudinum.

TERRESTRIS teſtudo animal eſt libidinoſiſſimum, ſed mas; femina enim non niſi invita coit. Cujus rei cauſam inquirit Demoſtratus, ſenator Romanus, nec ideo tamen hac in re fide dignior, niſi pariter rei etiam piſcatoriae exquiſitam notitiam ſibi comparaſſet, et quaecunque cognovit, dictione etiam venuſta ornaſſet; condidit autem, ni fallor, et alia quaedam, et argumento graviore ingenii doctrinaeque ſuae ſpecimen edidit admirabile. Hic, inquam, ſcribit, ſi quid aliud in cauſa ſit, cur femina maris coitum averſetur, non ſatis ſibi exploratum eſſe; hanc vero ſuam eſſe conjecturam: Feminam, dum coit, humi ſtratam, ait, ſupinam jacere; deinde, expleto coitu, propter teſtae magnitudinem, et corporis in terram niſum, cum ſe convertere non queat,

ΚΕΦ. ιή.

Ὅτι γένος ἐςὶ δακέτυ καὶ ἡ καλυμένη Σηπεδών.

Ἔστι δὲ ἄρα ἐν τοῖς ἀδιηγήτοις, καὶ ἀριθμῦ περιττοτέροις, καὶ Ζηπεδὼν κακὸν ἑρπετόν· ὁμόχρων τε εἶναι τῷ αἱμόῤῥῳ καὶ τήνδε φησι Νίκανδρος, καὶ ἀδελφὴν καλὰ Ζχῆμα καὶ τῦτο ἐκεῖνος λέγει· ὠκυλέρα δὲ εἶναι δοκεῖ, ἀφίησι δὲ καί τινος μικρὰν φανλασίαν· γυρὸν γὰρ καὶ περιξ καὶ ἑλικλὸν προέισι τὸν οἶμον, καὶ μάλισα ἐν τύτῳ διαψεύδεσθαι τὺς ὁρῶντας, ὅση τὸ μέγεθός ἐςι. Δεινὸν δὲ ἄρα τὸ ἐξ αὐτῆς τραῦμα, προέισι γᾶν, καὶ ὑποσήπει, καὶ τήνγε θῆρα τὴν προειρημένην ἀποδείκνυσι φερώνυμον. Ὁ γᾶν ἰὸς ἐπὶ πᾶν ὠθεῖται τὸ Ζῶμα τῷ τάχει ἀμάχῳ· καὶ μέντοι καὶ ἡ θρὶξ καὶ ἐκείνη μυδῶσα ἀφανίζεσθαι, λείβονται δὲ αἱ ὀφρῦς, καὶ αἱ βλεφαρίδες, καὶ τὺς ὀφθαλμὺς ἀχλὺς καλέχει, καὶ ἔφηλοι γίνονται.

ΚΕΦ. ιθ΄.

Περὶ τῆς τῶν Χελωνῶν λαγνείας.

Χερσαία χελώνη ζῶον λαγνίςατον, ἀλλὰ ὅγε ἄῤῥην· ὁμιλεῖ δὲ ἡ θήλεια ἄκυσα. Καὶ λέγει Δημόςρατος, ἀνὴρ ὃς καὶ τῦτο λέγει τῶν ἐκ τῆς Ῥώμης τῆς βυλῆς γενόμενος, καὶ ἔ τί πυ διὰ τῦτο ἤδη τεκμηριῶσαι ἱκανός· δοκεῖ δέ μοι ἐπιςήμης τῆς ἁλιευτικῆς ἐς ἄκρον ἐλάσαι, καὶ ὅσα ἔγνω, εἰπεῖν κάλλισα· εἰ δέ τι οἱ καὶ ἄλλο ἐσπύδασαι τῦδε Ζοφωρώτερον, καὶ Ζοφίας τῆς περὶ τὴν ψυχὴν προσέψαυσε θαυμάσια αὐτῦ. Λέγει δὲ ὅδε ἀνὴρ, ὑπὲρ ὅτυ μὲν καὶ ἑτέρυ τὴν ὁμιλίαν ἀναίνεται ἡ θήλεια, ὐκ ἔχειν Ζαφῶς εἰδέναι, τεκμαίρεσθαι δὲ ἐκεῖνό φησιν· Ἡ θήλεια ὐκ ἄλλως ὁμιλεῖ, ἢ πρὸς τὸν ἄρσενα ὁρῶσα· καὶ ὁ μὲν ἐξέπλησε τὴν ἐπιθυμίαν, καλὰ ἀπαλλαγὴν δὲ ἑαυτὴν ἐπισρέψαι ἡκίση ἐςὶ, τῷ τε ὄγκῳ τῦ χελωνίυ, καὶ ἐρεισθεῖσα εἰς τὴν γῆν, δεῖπνον ἦν ἕτοιμον ὑπὸ τῦ γαμέτυ

queat, eſcam paratam a marito relinqui cum aliis animalibus, tum aquilae; unde fit, ut mares eas ad coitum ideo illicere non poſſint, quod feminae magna moderatione libidines contineant, et ſalutem voluptati anteponant. At enim mares mirabili quadam natura illecebram amatoriam, et omnis metus oblivionem adferentem, feminis injiciunt; neque tamen hujuſcemodi illecebrae ſunt cantiunculae, quales Theocritus paſtoritiae luſionis compoſitor nugatur; ſed occulta herba, cujus neque ille nomen ſe ſcire dicit, neque alium cognoſcere confitetur. Itaque mares eam ore continentes ad libidinem feminas alliciunt, et jam illi amorem diſſimulant: feminae vero, quae hactenus fugiebant, nunc exardeſcunt ad coitum, et ſecurae de ſe nullo amplius timore adficiuntur.

CAP. XX.

De Gallinaceis in Niba.

NIBAS locus eſt vicinus Theſſalonicae civitati Macedoniae, in quo gallinacei familiari ſibi cantu deſtituuntur, atque omnino muti ſunt. Inde profluxit proverbium, de re impoſſibili, quo dicitur, *Tunc illud habebitis, cum Nibas cucuriverit.*

CAP. XXI.

De Dracone, quem in India invenit Alexander Macedo.

ALEXANDER dum Indiae loca alia oppugnat aut vaſtat, alia etiam capit, cum alia pleraque animalia invenit, tum draconem; quem, quia ſacrum in antro quodam Indi exiſtimarent, et ſumma religione colerent, idcirco ſummis precibus Alexandrum obſecrarunt, ne illum ipſum invaderet: quod quidem ipſum ille annuit.

καὶ ἀλέλειπται τοῖς τε ἄλλοις ζώοις, καὶ ὧν καὶ τοῖς ἀετοῖς· αἱ μὲν οὖν ταῦτα ὀρρωδοῦσιν, ὡς ἐκεῖνος λέγει, οἵγε μὴν ἄρρενες οἵδε ζωφρονέοσας αὐτὰς, καὶ τιθεμένας πρὸ τοῦ ἡδέος τὸ ζωτήριον οὐκ ἔχουσιν ἀναπείθειν. Οἱ δὲ φύσει τινὶ ἀμάχῳ ἴυγγα ἀποῤῥήτως προϊέασι ἐρωτικὴν, καὶ δεῦρο ἐπίληθον παντός· ἦσαν δὲ ἄρα ἐρωτικῶς ἐχόντες χαλώντες ἴυγγες οὐκ ὠδαὶ μὰ Δία, ὁποίας Θεόκριτος ὁ τῶν νομευτικῶν παιγνίων ζυνθέτης λαρεῖ, ἀλλὰ ἀπόῤῥητος πόα, ἥσπερ ὧν ὅτε ἐκεῖνος ὄνομα εἰδέναι φησὶ, οὐδ' ἄλλον ἐγνωκέναι ὁμολογεῖ· ἐοίκασι δὲ τῇ πόᾳ καλλωπίζεσθαι καί τινας καὶ ἀποῤῥήτους παλιώρας. Εἰ γοῦν ἐκείνην διὰ στόματος ἔχοιεν, ἔμπαλιν γίνεται τὰ τῶν προειρημένων, θρύπτεται γὰρ ὁ ἄῤῥην ἐρῶν ὡς οὐκ ἐρῶν· μεταθεῖ δὲ ἡ θήλεια ἡ τέως φεύγουσα νῦν φλεγομένη, καὶ ἐξοισρεῖται, καὶ ἱμείρει τῆς ζυνόδου, δέος δὲ ἐκεῖνο φρικῶδον ἐστι, καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν ὀῤῥωδοῦσιν ἥκιστα.

ΚΕΦ. κ'.

Περὶ τῶν ἐν Νίβᾳ ἀλεκτρυόνων.

Θεσσαλονίκη τῇ Μακεδονίτιδι χώρός ἐστι γειτνιῶν καὶ καλεῖται Νίβας, οὐκοῦν οἱ ἐνταῦθα ἀλεκτρυόνες, ὠδῆς τῆς ζυμφυοῦς ἀμοιροῦσι, καὶ ζιωπῶσι πάντα πάντη. Καὶ διαῤῥεῖ λόγος παροιμιώδης ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, ὃς λέγει, Τότε ἂν ἔχηε τόδε τι, ὅταν Νίβας κοκκύσῃ.

ΚΕΦ. κά.

Περὶ τοῦ ἐν Ἰνδοῖς δράκοντος, ᾧ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἐνέτυχε.

ΟΤΕ Ἀλέξανδρος τὰ μὲν ἐδόνει τῆς Ἰνδῶν γῆς, τὰ δ' ἤρει, πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις ζώοις ἐνέτυχεν, ἐν δὲ τοῖς καὶ δράκοντι· ὅνπερ ὧν ἐν ἄντρῳ τινὶ νομίζοντες ἱερὸν Ἰνδοὶ, μετὰ πολλοῦ τοῦ θειασμοῦ προεῤῥέποντο, οὐκοῦν παντοῖοι ἐγένοντο οἱ Ἰνδοὶ δεόμενοι τοῦ Ἀλεξάνδρου μηδένα ἐπιθέσθαι τῷ ζώῳ· ὁ δὲ

annuit. At enim draco cum praetereuntis exercitus ſtrepitum ſenſit (quod ſit animal tum audiendi tum videndi acerrimo ſenſu praeditum) maximo ſibilo et ingenti afflatu edito, omnes exterruit et perturbavit. Septuaginta cubita longus eſſe dicebatur; non tamen eis totus apparuit, ſed illius ſolum caput ex antro eminuit; oculi vero ejus ad magni et rotundi clypei Macedonici magnitudinem acceſſiſſe dicuntur.

CAP. XXII.

De contentione Aquilae et Cornicis.

CORNICIBVS ſtudium eſt irritare aquilas; hae vero illas praeclare contemnunt, et deorſum ferri ſinunt; ipſae ſurſum ſubvolantes aethereum locum celeri alarum remigio ſecant: quod quidem ipſum non cornicum timore agunt (quiſnam hoc dicat, qui plane ſciat aquilarum vim?) ſed propria quadam animi magnitudine earum infra ſe volantium lapſus facile patiuntur.

CAP. XXIII.

De Piſcibus, qui Pompili vocantur.

POMPILVM piſcem dicunt non modo Neptuno, ſed etiam diis in Samothracia ſacrum et charum eſſe. Ob eamque cauſam piſcatorem olim nomine, ſicut dicitur, Epopeum, in Icaro inſula natum, cui filius erat, quod aliquando cum nihil aliud piſcium praeter pompilos cepiſſet, eoſdem cum filio comediſſet, protinus huic piſci meritas poenas perſolviſſe; etenim cetacea bellua, facto in ejus piſcatoriam impetu, ipſum in conſpectu filii devoravit. Pompilum hoſtili odio delphinos perſequi aiunt, neque eos tamen hoc impune facere; cum enim hunc guſtaverunt, diſcruciantur et convelluntur continuo; et quod furore inflammati conſiſtere

ὁ δὲ καλένευσε. Παριόσης ἓν τὸ ἄντρον τῆς σραλιᾶς, καὶ κλύσθ γενομένθ, εἶτα ὁ δράκων ἤσθελο (ὀξυηκοώταλον δὲ ἄρα τῶν ζώων ἐσὶ, καὶ ὀξυωπέσαλον) ζυρισμὸν μὲν ἓν ἀφῆκε μέγισον, καὶ φύσημα, ὡς ἐκπλῆξαί τε πάνλας καὶ ἐκλαράξαι. Ἐλέγελο δὲ ἄρα πηχῶν ὁ εἶναι, καὶ ἐφάνη μὲν ὃ πᾶς, μόνην γὰρ ἐξέκυψε τὴν κεφαλήν· καὶ οἵγε ὀφθαλμοὶ ἄδονλαι αὐτῷ τὸ μέγεθος ἔχειν Μακεδονικῆς περιφερῦς ἀσπίδος μεγάλης.

ΚΕΦ. κβ΄.

Περὶ ἔριδος Αελῦ καὶ Κορώνης.

ΤΑῖς κορώναις ἔργον τὺς ἀετὺς ἐρεσχελεῖν ἐσιν· οἱ δὲ ὑπερφρονῦσιν αὐτῶν, καὶ ἐκείνας μὲν ἀπολείπυσι τὴν κάτω φέρεσθαι πλῆσιν, αὐτοὶ δὲ τὸν αἰθέρα ὑψηλότερον ὄντα τοῖς ὠκίσοις τέμνυσιν αὐτῶν πλεροῖς· ὃ δή πυ δεδιότες (πῶς γὰρ ἂν τῦτο εἴποι τις, τὴν τῶν ἀελῶν ἀλκὴν καλῶς ἐπισάμενος;) ἀλλ' ἰδίᾳ τινὶ μεγαλονοίᾳ ἐῶσιν ἔρρειν ἐκείνας κάτω.

ΚΕΦ. κγ΄.

Περὶ τῶν ἰχθύων τῶν καλυμένων Πομπίλων.

ΤΟΝ ἰχθῦν τὸν πομπίλον ὃ μόνον Ποσειδῶνος λέγυσιν εἶναι ἱερὸν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ θεῶν φίλον· ἁλιέα γῦν τινα ἐν τοῖς ἄνω τῦ χρόνυ τιμωρίαν ὑποσχεῖν τῷδε τῷ ἰχθύϊ. Καὶ τὸ μὲν ὄνομα ἦν, ὡς λόγος, τῦ ἁλιέος Ὀπωπεὺς, ἦν δὲ ἐξ Ἰκάρυ τῆς νήσυ, καὶ υἱὸς αὐτῷ ἦν· ἀθηρίας ἓν πολε γενομένης ἰχθύων, ἀνήγαγε τὸν βόλον, μόνυς θηράσανλα τὺς πομπίλυς, ἅσπερ ἓν καὶ δεῖπνον ζὺν τῷ παιδὶ ὁ Ὀπωπεὺς ἔθελο· ὃκ εἰς μακρὰν δὲ δίκη τιμωρὸς μεῆλθεν αὐτὸν, τῇ γὰρ ἁλιάδι αὐτῦ κῆτος ἐπελθὸν ἐπ' ὄψει τῦ παιδὸς τὸν Ὀπωπέα καλέπιε. Λέγυσι δὲ καὶ τὺς δελφῖνας πολεμίυς τῷ πομπίλῳ εἶναι, ὃ μὴν ὐδὲ ἐκείνυς καλῶς ἀπαλλάτλειν ὅταν αὐτῦ γεύσωνται· ζφαδάζυσι γὰρ παραχρῆμα, καὶ ἐκμαίνονλαι, καὶ ἀτρεμεῖν ἀδυνα-

ſtere non queunt, idcirco in litora expelluntur, atque fluctu ejecti a cornicibus maritimis gaviiſque exeduntur et conficiuntur. Apollonius Rhodius, ſive Naucratites, dicit hunc aliquando hominem fuiſſe portitorem: et cum puellae, inquit, Apollo amore teneretur, quacum etiam complexu venereo jungi conaretur, haec effugiens Miletum venit, et Pompilum quendam precibus obſecravit, ut ſe trajiceret: is quidem paruit; at vero Apollo ſeſe oſtendens hanc quidem rapuit, navem autem in lapidem, Pompilum in piſcem convertit.

CAP. XXIV.

De certamine curſus Boum apud Indos.

In bubulo pecore, quod incitato curſu valet, curam Indi ponunt; et ſimul de eorum velocitate rex et permulti principes decertant, neque turpe ducunt pro hujuſcemodi animalium genere auro argentove ſponſionem facere; adjungunt autem ipſos bigis, et fortunae aleam ſuper victoria periclitantur. Equi igitur in medio jugati currunt, at boves utrinque loris annexi, donec ad metam, quae a carceribus ſtadiis abeſt triginta, perventum ſit. Aequales ſane ac pares boves equis currunt, neque velocitate alteros ab alteris internoſcas. Quod ſi quando rex de ſuis bobus cum quopiam ſponſionem fecerit, in tantum contentionis ſtudium procedit, ut is ipſe in curru ſequatur, atque aurigam incitet. Is ſane quidem equos ſtimulis cruentat, a bubus vero manus abſtinet, ſiquidem ii nullis admotis ſtimulis incitato curſu ſponte feruntur. Ac nimirum tam ambitioſa eſt bubuli certaminis contentio, ut non divites modo et domini, magno pretio depoſito, inter ſe certent; ſed etiam ſpectatores, ut apud Homerum Idomeneus Cretenſis, et Ajax Locrus, inter ſe certantes repraeſentantur. Sunt item apud Indos alii boves, maximorum hircorum magnitudine; ii quoque per ſe conjugati velociſſime currunt, nec minus ſtrenue quam Getici equi curſum conficiunt.

CAP.

ἀδυναλῆντες ἐπὶ τὲς αἰγιαλὲς ἐκφέρονλαι, καὶ ἅπαξ ἐκβρασθέντες ὑπὸ τῦ κύμαλος κορώναις τε ἐναλίαις καὶ λάροις δεῖπνόν εἰσι. Λέγει δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος, ἢ Ναυκραλίτης, ὅτι καὶ ἄνθρωπός πολε ἔτος ἦν, καὶ ἐπόρθμευεν· ὁ δὲ Ἀπόλλων ἠράσθη κόρης, καὶ ἐπειρᾶτο αὐτῇ ὁμιλῆσαι· ἡ δὲ ἀποδιδράσκεσα ἦλθεν εἰς Μίλητον καὶ ἐδεήθη Πομπίλε τινὸς θαλατλεργῦ, ἵνα αὐτὴν διαγάγῃ τὸν πορθμόν· ὁ δὲ ὑπήκεσεν· ἐπιφανεὶς δὲ ὁ Ἀπόλλων τὴν μὲν κόρην ἁρπάζει, τὴν δὲ ναῦν λίθον ἐργάζελαι, τὸν δὲ πομπίλον εἰς τὸν ἰχθῦν τόνδε μετέβαλε.

ΚΕΦ. κδ'.

Περὶ τῆς ἁμίλλης τῶν ἐν Ἰνδοῖς βοῶν τῶν δρομικῶν.

Ἰνδοὶ δὲ ἄρα καὶ περὶ τὲς βῦς τὲς δρομικὲς τίθενλαι ζπεδήν· καὶ ὑπὲρ τῆς ὠκύτηλος τῆς ἐκείνων ἁμιλλῶνλαι βασιλεύς τε αὐτὸς καὶ τῶν ἀρίσων πολλοὶ, καὶ ποιῆνλαι ῥήτρας ἐπὶ χρυσίῳ παμπόλλῳ καὶ ἀργυρίῳ, καὶ ἐχ ἡγῆνλαι αἰσχρὸν εἶναι ἐρείδεσθαι ὑπὲρ τῶνδε τῶν ζώων. Ζυνωρίζεσι δὲ αὐτὲς ἄρα, καὶ ὑπὲρ τῆς νίκης κυβεύεσιν. Οἱ μὲν ἓν ἵπποι ζύγιοι θέεσιν, οἱ δὲ βῦς παράσειροι, καὶ ἐγχρίπλει τῇ νύσσῃ ὁ ἕτερος, καὶ δεῖ δραμεῖν ζαδίες τριάκονλα. Ἴσοι δὲ τοῖς ἵπποις οἱ βόες συνθέεσι, καὶ ἐκ ἂν ἀποκρίναις τὸν ὠκύτερον ἔτε βῦν ἔτε ἵππον. Ἐὰν δέ πολε ὁ βασιλεὺς πρός τινα ὑπὲρ τῶν ἑαυλῦ βοῶν ζύνθηλαι, ἐς τοσαύτην προχωρεῖ φιλονεικίαν, ὡς αὐτὸς ἐφ' ἅρμαλος ἕπεσθαι, καὶ παρορμᾷν τὸν ἡνίοχον. Ὁ δὲ ἄρα τὲς μὲν ἵππες ἐξαιμάτλει τῷ κέντρῳ, τῶν δὲ βοῶν τὴν χεῖρα ἀνέχει, ἄκενλοι γὰρ θέεσι. Τοσαύτη δέ ἐσι περὶ τὴν βοεικὴν ἅμιλλαν ἡ φιλολιμία, ὡς μὴ μόνες τὲς πλεσίες ὑπὲρ αὐτῶν ἐπὶ πολλῷ φιλονεικεῖν, μηδὲ τὲς δεσπότας· ἀλλὰ καὶ τὲς θεωμένες, οἱαδήπε καὶ ὁ Ἰδομενεὺς ὁ Κρὴς, καὶ ὁ Λοκρὸς Αἴας παρὰ τῷ Ὁμήρῳ φιλονεικῆνλες ἀποδείκνυσθον. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι παρ' αὐτοῖς βόες, ἰδεῖν καλὰ τὲς μεγίσες τράγες· αὐτοὶ δὲ καθ' ἑαυλὲς ζεύγνυνλαι, καὶ τρέχεσιν ὤκισα, καὶ τῶν ἵππων γε τῶν Γελικῶν οὔκ εἰσι νωθέςεροι.

CAP. XXV.

De Equis, qui bibunt e Coſſinito fluvio et fonte Potnio; item de aliis Equis, Bubus, et Ovibus, qui piſcibus veſcuntur.

EQVOS efferari et tanquam rabie inflammari ferunt, bibentes ex Coſſinito flumine Thraciae, qui defluit in Abderitarum regionem, et in Biſtonicum ſtagnum influit; ubi Diomedis Thracis, qui immanes illos equos habebat, quos Hercules expugnavit, regia olim fuit. Ex eodem morbo laborare dicunt equos bibentes de fonte Potnio; is eſt in loco, quem Potnias vocant, non longe ab urbe Thebis. Item Oritas et Gedroſios fama eſt, tanquam foenum, piſces equis edendos objicere. Celtas quoque audio boves et equos piſcibus alere. Apud eoſdem aiunt equos odore hominum offenſos ad meridianas Europae regiones perfugere, praeſertim auſtro flante. Nonnulli quoque teſtantur Macedones et Lydos piſcibus equos ſuos paſcere, quin et oves Lydiae et Macedonicae ex eiſdem pingueſcere dicuntur. Apud Myſos cum equinum genus coit, quidam velut hymenaeum quendam nuptiis praecinunt: unde cantus ſuavitate permulſae equae mox gravidae fiunt, et formae pulchritudine eximios pullos ex ſeſe pariunt. Iſtud vero etiam audivi, equos aetate adfectos pullos cum ceteris in rebus debiles, tum pedibus infirmos, procreare ſolere. Quod ad aetatem et vitam equorum, mares aiunt ad annos triginta quinque vivere.

CAP.

ΚΕΦ. κέ.

Περὶ τῶν Ἵππων τῶν ἐκ τῦ Κοσσινίτυ ποταμῦ, καὶ τῆς Ποτνιάδος χρήνης φινόπλων· καὶ περὶ Ἵππων ἑτέρων, βοῶν τε, καὶ Προβάτων ἰχθυοφάγων.

Λόγος ἔχει τὺς ἵππυς τὺς φινόπλας ἐκ τῦ Κοσσινίτυ ποταμῦ· ἔσι δὲ ὗτος ἐν Θράκῃ, δεινῶς ἐκθηριῦσθαι· ἐκδίδωσι δὲ ὁ ποταμὸς ὗτος ἐς τὴν Ἀβδηριτῶν, καὶ ἀναλίσκεται εἰς τὴν βισονίκην λίμνην· ἐνταῦθά τοι καὶ τὰ βασίλεια γενέσθαι ποτὲ Διομήδυς τῦ Θράκος, ᾧ καὶ αὗται αἱ ἀνήμεροι ἐκεῖναι ἵπποι κτῆμα ἦσαν Ἡράκλειος ἆθλος. Τὸ δὲ αὐτό φασι πάσχειν καὶ τὺς ἵππυς τὺς ἐκ τῆς Ποτνιάδος χρήνης φινόπλας· αἱ δὲ Πότνιαι τὸ χωρίον, ἔνθα ἡ χρήνη, ὐ μακρὰν, ἀπὸ Θηβῶν ἐσιν. Ὠρώτας δὲ λέγυσι καὶ Ἀδρασίυς ἰχθῦς παραβάλλειν τοῖς ἵπποις χόρτον. Κελτὺς δὲ ἀκύω καὶ τοῖς βυσὶ καὶ τοῖς ἵπποις ἰχθῦς διδόναι δεῖπνον. Ἐνταῦθά τοι λέγυσι καὶ τὺς ἵππυς τὴν ἀποπνοὴν τὴν ἐκ τῶν ἀνθρώπων φεύγοντας, εἰς τὰ νότια μέρη τῆς Εὐρώπης φέρεσθαι, μάλιτα ὅταν οἱ νότοι καταπνέωσι. Καὶ Μακεδόνας δὲ καὶ Λυδὺς ὁμολογῦσί τινες καὶ αὐτὺς ἰχθύσι τὺς ἑαυτῶν ἵππυς τρέφειν, καὶ τὰ πρόβατα δὲ τὰ Λύδια καὶ τὰ Μακεδονικὰ ἐκ τῶν αὐτῶν παιίνεσθαι λέγυσιν. Ἐν Μυσοῖς δὲ τῶν Θηλειῶν ἵππων ἀναβαινομένων, ἐπήυλυν τινὲς οἷον ὑμέναιόν τινα τῦτον τοῖς τῶν ἵππων γάμοις ἐπάδοντες· τάς τε ἵππυς ὑπὸ τῦ μέλυς θελγομένας τάχιτα ἐγκύμονας γίνεσθαι, καὶ οὖν καὶ καλὺς τὺς πώλυς ἀποτίκτειν. Καὶ ἐκεῖνο δὲ περὶ ἵππων ἤκυσα· τὺς πρεσβυτέρυς ἤδη φασὶ καὶ προήκοντας τὴν ἡλικίαν ἀσθενῆ γεννᾶν τὰ ἐξ αὐτῶν ἔκγονα, τότε γὰρ ἄλλα, καὶ τὺς πόδας ἀγεννεῖς ἔχειν. Βίον δὲ ἵππων καὶ χρόνον ἀριθμῦσιν εἰς τοσόνδε ἔτη, τῶν μὲν γὰρ ἀρρένων εἰς πέντε καὶ λ ἔτη διαβιῶναι ἵππον.

CAP. XXVI.

De Scorpiis inter Mediam et Suſidem; et de Muribus Aegyptiacis bipedibus.

In ſecunda manſione eorum, qui a Perſicis Suſis in Mediam proficiſcuntur, permagna ſcorpiorum multitudo naſci dicitur; idcirco Perſarum rex, quum eo ſuſcepit iter, triduo ante omnibus imperat ut eos venentur, et ei, qui plurimos confecerit, donat munera: niſi enim hoc fit, locus tranſiri non poteſt; nam ſubter omnem lapidem et ceſpitem abditus ſcorpius manet. Rhytienſes aiunt a ſcolopendris pulſos eſſe, cum infinita earum vis in illos ingruiſſet. In Cyrene diverſa tum colore, tum forma, murium genera naſci tradunt; ac quoſdam ipſorum, quemadmodum muſtelae, ita lata facie eſſe; alios echini ſpeciem ſimilitudinemque gerentes acutas ſpinas habere, quos indigenae echenatas appellant. In Aegypto audio bipedes mures maxima magnitudine eſſe, et prioribus pedibus tanquam manibus uti; eos enim breviores eſſe poſterioribus. Hos videre memini, Libyci ſunt; recti duobus pedibus nitentes gradiuntur, cum autem ab inſequentibus urgentur, ſaliunt. Haec Theophraſtus prodit.

CAP. XXVII.

Quod libertatem in volando amat Attagen.

Attagenes aves ferunt ex Lydia in Aegyptum tranſportatas, et in ſylvam demiſſas, primo coturnicis vocem ediſſe; poſt cum fluvio non ex ripis ſuis excedente, coelum peſtilens factum eſſet, quo multi paſſim mortales perierunt, ejuſmodi aves non intermiſiſſe longe clarius et articulatius, quam quemvis explanatiſſimae linguae puerum loqui, et dicere, Τρὶς τοῖς κακοῖς τὰ κακά, id eſt, *Ter mala malis.* Itemque aiunt eas captas non ſolum

ΚΕΦ. κϛ'.

Περὶ τῶν Σκορπίων τῶν μεταξὺ Μηδίας τε καὶ Σόσιδος, καὶ περὶ Αἰγυπτίων μυῶν τῶν διπόδων.

ΕΚ Σόσων τῶν Περσικῶν εἰς Μηδίαν ἀπιόντων, ἐν τῷ δευτέρῳ σταθμῷ πάμπολύ τι λέγεται Σκορπίων πλῆθος γενέσθαι· ὥστε τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, ὁπότε δέοι, πρὸ τριῶν ἡμερῶν προσάττειν πᾶσι θηρεύειν αὐτούς, καὶ τῷ πλείστους θηράσαντι, δῶρα διδόναι· εἰ γὰρ τοῦτο μὴ γένοιτο, ὁ χῶρος ἄβατός ἐστι, ὑπὸ παντὶ γὰρ λίθῳ καὶ βώλῳ πάσῃ Σκορπίος ἐστί. Λέγουσι δὲ καὶ ὑπὸ Σκολοπενδρῶν ἐξανασῆναι Ῥυτιεῖς, τοσοῦτο πλῆθος αὐτοῖς ἐπεφοίτα τούτων. Φασὶ δὲ καὶ ἐν Κυρήνῃ μυῶν διάφορα γενέσθαι γένη, ἃ μόνον ταῖς χρόαις, ἀλλὰ καὶ ταῖς μορφαῖς· ἐνίους γὰρ αὐτῶν πλατυπροσώπους εἶναι, καθάπερ τὰς γαλάς· καὶ αὖ πάλιν ἄλλους ἐχεώδεις ὀξείας ἀκάνθας ἔχοντας, ἅσπερ ἔν καὶ οἱ ἐπιχώριοι καλοῦσιν ἐχενάτας. Ἐν Αἰγύπτῳ δὲ ἀκούω δίποδας εἶναι μῦς, καὶ μεγίστους μεγέθει φύεσθαι, τοῖς γε μὴν ἐμπροσθίοις ποσὶν ὡς χερσὶ χρῆσθαι· εἶναι γὰρ αὐτοὺς τῶν ὄπισθε βραχυτέρους. Εἶδον τούτους, Λιβυκοί εἰσι· βαδίζουσι δὲ ὀρθοὶ ἐπὶ τοῖν δυοῖν ποδοῖν, ὅταν δὲ διώκωνται, πηδῶσι. Θεόφραστος λέγει ταῦτα.

ΚΕΦ. κζ'.

Ὅτι φιλεῖ τὴν ἐλευθέραν πῆσιν ὁ Ἀτταγᾶς.

ΛΟγος τις λέγει τοὺς ὄρνιθας τοὺς ἀτταγᾶς μεταπεμπομένους εἰς Αἴγυπτον ἐκ Λυδίας, καὶ ἀφεθέντας εἰς τὰς ὕλας, τὰ μὲν πρῶτα ὄρτυγος φωνὴν ἀφιέναι· χρόνῳ δὲ ὕστερον τῷ ποταμῷ κοίλου ῥέοντος, λοιμὸς ἐγένετο, καὶ πολλοὶ τῶν καταὶ τὴν χώραν ἀπώλλυντο· ἃ διέλιπον ἕν οἱ ὄρνιθες ἔτοι πολλῷ βαρύτερον καὶ ἐναρθρότερον παιδίου μεῖζον φθέγμα ἀφιέντες, καὶ λέγοντες, Τρὶς τοῖς κακοῖς τὰ κακά. Λέγει δὲ ὁ αὐτὸς λόγος,

ὅτι

ſolum non manſueſcere, ſed neque idcirco amplius priſtinam vocem edere; quia arctior cuſtodia ipſis ſilentium infert. Quod ſi in libertatem volandi dimittantur, et in ſuas ſedes perveniant, rurſum vocales fieri, pariterque cum libertate vocem recipere.

CAP. XXVIII.

Quod Scopes etiam aves ſaltatione capiuntur.

SCOPES aves (quarum Homerus in Odyſſea mentionem facit, cum earum multas circum Calypſus antrum verſari ſcribit) ſaltatione etiam comprehendi dicunt viri ſaltandi periti; quae, ſi adhibenda illis fides ſit, ζκώψ appellatur. Nam quod iis avibus jucundiſſimum ſit quoſdam ridicule imitari et illudere, ex eo profectum eſt verbum ζκώπτειν, id eſt, effingere, et non aberrare ab eis imitandis, quos ludicra adſimulatione imitantur. Minor eſt haec avis quam noctua; plumbei coloris ſaturati ſimilitudinem ejus pennae gerunt, et albicantibus maculis diſtinguuntur; a ſuperciliis ſecundum utraque tempora duae plumae exſiſtunt. Callimachus duo genera ponit, ζκῶπας et ἀείσκωπας; quorum alterum vocale ſit, alterum mutum. Ariſtoteles dicit apud Homerum non ζκῶπας per ſigma, ſed κῶπας legi oportere; et peccare illos adverſus Homeri de hac ave ſententiam, qui ſigma praefixerint; et aliis quidem anni temporibus non comeduntur, autumno vero uno alterove die capti comedi poſſunt. Differunt autem ſcopes a perennibus illis corpulentia, et turturi et palumbis ſimiles ſunt.

CAP.

ὅτι ζυλληφθέντες καὶ ἀγρευθέντες οὐ μόνον οὐ τιθασσεύονται, ἀλλὰ οὐδὲ φωνὴν ἔτι ἀφιᾶσιν, ἣν πρότερον ἠφίεσαν· ἡ δουλεία δὲ αὐτῶν καὶ ἡ κάθειρξις καταψηφίζεται ζιωπήν. Ἐὰν δὲ ἀφεθῶσι, καὶ ἐλεύθερον ἁπλώσωσι τὸ πτερὸν, καὶ εἰς ἦθη τὰ ἑαυτῶν ἀφίκωνται, πάλιν γίνονται ἔμφωνοι, ὁμοῦ καὶ τὸ φθέγμα καὶ τὴν παῤῥησίαν ἀναλαβόντες.

ΚΕΦ. κή.

Ὅτι καὶ οἱ Σκῶπες οἱ ὄρνιθες ὀρχήσει ἁλίσκονται.

Λέγουσι δὲ καὶ τὸς Σκῶπας (ὧν καὶ Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ μέμνηται, λέγων πολλὸς αὐτὸς περὶ τὸ ἄντρον τὸ τῆς Καλυψοῦς εὐνάζεσθαι) καὶ ἐκείνους ἁλίσκεσθαι ὀρχήσει· ἄνδρες ὀρχησικοί φασι, καὶ ὀρχήσεως εἶδός τι ἐξ αὐτῶν κεκλῆσθαι· καὶ εἴγε αὐτοῖς χρὴ πιστεύειν, ἡ ὄρχησις αὕτη Σκὼψ κέκληται. Καὶ τὸ μιμεῖσθαι δέ τινας ἐπὶ τὸ γελοιότερον, καὶ διαπαίζειν, ἥδιστον δοκεῖ τοῖσδε τοῖς ὄρνισιν· ἔνθεν τοι ἐτράπη ὁ λόγος, καὶ ἡμεῖς τὸ Σκώπτειν οὕτω καλοῦμεν. Λέγεται δὲ ὁ Σκὼψ οὗτος μικρότερος ἀεὶ εἶναι γλαυκός· καὶ τὴν χρόαν ἔχει μολίβῳ προσεοικυῖαν βαθύταται, ἔχειν δὲ τὰ πτερὰ αὐτοῦ φασι καὶ σίγματα ὑπόλευκα· ἀναφέρει τε δύο ἀπὸ τῶν ὀφρύων παῤ ἑκάτερον τὸν κρόταφον πτερά. Καλλίμαχος δὲ δύο φησὶν εἶναι γένη Σκωπῶν· καὶ τὰς μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ ζυγκεκληρῶσθαι ζιωπῇ· καὶ τὰς μὲν αὐτῶν λέγεσθαι Σκῶπας, τὰς δὲ ἀεισκωπας. Λέγει δὲ Ἀριστέλης τὰς παῤ Ὁμήρῳ διὰ τοῦ Σίγμα μὴ λέγεσθαι, ἀλλὰ ἁπλῶς ὀνομάζεσθαι κῶπας· τὰς ἓν τιθέντας τὸ σίγμα ἁμαρτάνειν τῆς κατὰ τὸ ὄνομα ἀληθείας, καὶ τῆς Ὁμήρου περὶ τὸν ὄρνιν κρίσεώς τε καὶ γνώσεως· καὶ ταῖς μὲν ἄλλαις ὥραις τοῦ ἔτους μὴ ἐσθίεσθαι αὐτὰς, ἐν δὲ τῷ μετοπώρῳ δύο ἡμέραις ἢ μιᾷ τοὺς θηρωμένους, ἀλλὰ τότους γε ἐδωδίμους εἶναι. Τῶν δὲ ἀεισκώπων διαφέρουσιν οἱ κῶπες τῷ πάχει, παραπλήσιαι δέ εἰσι τὴν ἰδέαν τρυγόνι τε καὶ φάττῃ,

ΚΕΦ.

CAP. XXIX.

De Pygmaeis, et fabula de iiſdem.

PYGMAEORVM gentis proprium et peculiare regnum eſſe audio, et cum maſculum genus regium aliquando defeciſſet, mulierem, Geranam nomine, ipſis imperitaſſe; quae, cum a Pygmaeis, ſupra quam deceret, divinis prope honoribus adficeretur, inde animo inflata ipſas etiam deas contemnebat; maxime vero Iunonem, Minervam, Dianam, et Venerem, ne tantillum quidem cum forma ſua comparandas eſſe dictitabat. At hunc ſuae jactantiae morbum non impune tulit; nam a Iunone irata ex homine in avem adſpectu turpem protinus converſa eſt, quae nunc geranos [grus] nominatur, et Pygmaeis infeſta eſt eam ob cauſam, quod illi, immodicis honoribus ei delatis, ad inſaniam et exitium eam adegerint.

ΚΕΦ. κθ'.

Περὶ τῶν καλουμένων Πυγμαίων, καὶ τοῦ κατ' αὐτοὺς μύθου.

Ἀλλὰ τόγε τῶν Πυγμαίων ἔθνος ἀκούω καὶ ἐκεῖνο καθ' ἑαυτὸ βασιλεύεσθαι, καὶ ἓν καὶ γενέσθαι παρ' αὐτοῖς, ἐκλείπουσος τοῦ γένους τοῦ τῶν ἀρρένων βασιλέως, βασιλίδα τινὰ, καὶ κρατῆσαι τῶν Πυγμαίων, Γερήναν ὄνομα· ἥνπερ οὖν ἐκθεῶνται οἱ Πυγμαῖοι Ζεμνοτέραις, ἢ κατ' ἄνθρωπον, ἐτίμων ταῖς τιμαῖς· ἐκ τούτων οὖν ἐκείνη, φασὶ, τὴν διάνοιαν ἐξηνεμώθη, καὶ τὰς θεὰς παρ' οὐδὲν ἐτίθετο· μάλιστα δὲ τὴν Ἥραν, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ τὴν Ἄρτεμιν, καὶ τὴν Ἀφροδίτην, οὐδὲ ἴκταρ ἔλεγε βάλλειν πρὸς τὸ αὐτῆς κάλλος. Οὐκοῦν ἔμελλε ἁμαρτήσεσθαι κακοῦ νοσοῦσα τοιαῦτα· καὶ γὰρ τὸν τῆς Ἥρας χόλον εἰς ὄρνιν αἰσχίστην τὸ εἶδος τὸ ἐξ ἀρχῆς ἤμειψε, καὶ ἔστιν ἡ νῦν γέρανος, καὶ πολεμεῖ τοῖς Πυγμαίοις, ὅτι αὐτὴν ἐξέμηναν τῇ πέρα τιμῇ, καὶ ἀπώλεσαν.

AELIANI
DE
NATVRA ANIMALIVM
LIBER XVI.

CAPVT I.
De Purpura animali.

PVRPVRARIVS piſcator, ſi poſtquam purpuram non in hominum cibum, ſed ad tingendas lanas comprehenderit, inexhauſtum, conſtantem et genuinum velit fieri colorem, et perfecte tinctum, uno ſaxi ictu purpuram una cum teſta interimit. Quod ſi levior plaga inferatur, et etiam nunc ſpirans relinquatur, atque iterum lapide percutiatur, ad tincturam fit inutilis; nam ex eo dolore tincturam amittit, ſive illa per ejus corpus diſperſa imbibatur, ſive aliter effluat. Quod quidem ipſum praeclare Homerum intellexiſſe dicunt; idcircoque uno ictu celeriter morientes purpurea morte affici ait, pervulgatum ſuis verſibus illud canens:

Purpurea illum mors, violentaque Parca peremit.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ

ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ιε'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ά.

Περὶ Πορφύρας τοῦ ζώου.

ΑΝΗΡ πορφυρεὺς ὅταν θηράσῃ πορφύραν, οὐκ εἰς ἀνθρώπων τροφὴν, ἀλλ' εἰς ἑρίων βαφὴν, εἰ μέλλει μένειν ἡ ἐκ τοῦ ζώου χρόα δευσοποιὸς, καὶ δυσέκνιπτος, καὶ οἵα τε ἔσαι τὴν βαφὴν ἐργάσασθαι γνησίαν, ἀλλ' ὁ δεδολωμένην, μιᾷ λίθου καταφορᾷ διαφθείρει τὴν πορφύραν αὐτοῖς ὀστράκοις. Ἐὰν δὲ κοφοτέρα ἡ πληγὴ γένηται, καταλειφθῇ δὲ τὸ ζῶον ἔτι ἔμπνουν, ἀχρεῖός ἐστιν εἰς τὴν βαφὴν ἡ δεύτερον βληθεῖσα τῷ λίθῳ πορφύρα· ὑπὸ γὰρ τῆς ὀδύνης ἐξανάλωσε τὴν βαφὴν, ἀναποθεῖσαν εἰς τὸν τῆς Σαρκὸς ὄγκον, ἢ ἄλλως ἐκρυεῖσαν. Τοῦτό τοι καὶ Ὅμηρος οἶδε, φασί· καὶ τοὺς ἀποθνήσκοντας ἀθρόως μιᾷ πληγῇ τῷ τῆς πορφύρας θανάτῳ καταλαμβάνεσθαί φησι, τὸ ᾀδόμενον ἐν τοῖς ἑαυτοῦ μέτροις ἀναμέλπων ἐκεῖνος·

Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.

CAP. II.

Quot genera Indicorum Pſittacorum reperiantur; item de Pavonibus, Palumbis lividis, et Gallinaceis.

APVD Indos intelligo pſittacos aves naſci, quorum ſupra etiam mentio a nobis facta eſt; ea vero, quae ante praetermiſi, nunc commode addam. Tria eorum genera eſſe audio: hi omnes verba, quae didicerint, tanquam pueri, reddunt, et ſermonis imitatione humani loquaces evadunt. At in ſylvis avibus proprium edunt ſonum; nullum vero articulatum et ſignificantem exprimunt, indocti adhuc, et nondum loquaces. Sunt et pavones in India maximi omnium, et palumbi quidam parvi [quibus a livido colore apud Graecos factum eſt nomen] virides pennas habentes; ut is primo adſpectu, qui ſit rudis in ſcientia avium, pſittacum, non palumbum dicat; earum labra et crura colore Graecis perdicibus ſunt ſimilia. Naſcuntur et gallinacei maximi; nec rubram habent criſtam, ut noſtri, ſed ita variam et floridam, quemadmodum coronam ex floribus contextam; pennas poſteriores non inflexas habent, neque in orbem revolutas, ſed latas, quas cum non erigunt, ut pavones trahunt; eorum pennae partim auri, partim coerulei vel ſmaragdi colorem gerunt.

CAP. III.

De Cercione Indica.

NASCITVR in India etiam alia avis ad ſturni magnitudinem accedens, variis coloribus picta, quae et humanam vocem effingit, et pſittacis vocalior, et majore eſt docilitate ac ingenio; non tamen ab hominibus ali libenter ſuſtinet, ſed libertatis aliarumque avium, cum quibus una paſci conſuevit, deſiderio famem potius

ΚΕΦ. β'.

Πόσα γένη τῶν Ἰνδικῶν Σιτ]ακῶν· κ] περὶ Ταώνων, Πελειάδων τε, κ] Ἀλεκ]ρυόνων.

ΕΝ Ἰνδοῖς μανθάνω Σιτ]ακὲς ὄρνις γίνεσθαι, ὥνπερ ἔν κ] ἀνω]έρω μνήμην ἐποιησάμην· ἃ δὲ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν ἐκ εἶπον, ταῦτά μοι λεχθῆναι νῦν δοκεῖ πρεπωδέσ]α. Γένη τρία αὐτῶν ἀκέω· οἱ πάν]ες δὲ ἔτοι μαθόντες, ὡς παῖδες, ἔτω κ] αὐτοὶ γίνον]αι λάλοι, κ] φθέγγον]αι φθέγμα ἀνθρωπικόν. Ἐν δὲ ταῖς ὕλαις ὀρνίθων μὲν ἀφίσιν ἦχον· φωνὴν δὲ εὔσημόν τε κ] εὔσομον ἐ προ]ίεν]αι, ἀλλ' εἰσὶν ἀμαθεῖς, κ] ἔπω λάλοι. Γίνον]αι δὲ κ] ταὼς ἐν Ἰνδοῖς τῶν πανταχόθεν μέγισοι, κ] πελειάδες χλωρόπιλοι· φαίη τις ἂν πρῶτον θεασάμενος, κ] ἐκ ἔχων ἐπισήμην ὀρνιθογνώμονα, Σιτ]ακὸν εἶναι, καὶ ἐ πελειάδα· χείλη δὲ ἔχσι κ] Σκέλη τοῖς Ἕλλησι πέρδιξι τὴν χρόαν προσεοικότα. Ἀλεκ]ρυόνες δὲ γίνον]αι μεγέθει μέγισοι· κ] ἔχσι λόφον ἐκ ἐρυθρὸν, κα]ά γε τὲς ἡμεδαπὲς, ἀλλὰ ποικίλον κα]ὰ τὲς ἀνθινὲς σεφάνες· τὰ δὲ π]ερὰ τὰ πτυγαῖα ἔχσιν ἐ κυ]ὰ, ἐδὲ εἰς ἕλικα ἐπικαμφθέν]α, ἀλλὰ π]αί]εα, κ] ἐπισύρσιν αὐτὰ, ὥσπερ κ] οἱ ταὼς, ὅταν μὴ ὀρθώσωσί τε κ] ἀνασήσωσιν αὐτά· χρόαν δὲ ἔχει τὰ π]ερὰ τῶν Ἰνδῶν ἀλεκ]ρυόνων, χρυσωπές τε κ] κυανανγεῖς κα]ὰ τὴν Σμάραγδον λίθον.

ΚΕΦ. γ'.

Περὶ Κερκίωνος ἐν Ἰνδοῖς ὄρνιθος.

ΓΙνε]αι ἐν Ἰνδοῖς κ] ἄλλο ὄρνεον, κ] ἔχει τὸ μέγεθος κα]ὰ τὲς ψάρας, κ] ἔσι ποικίλον, κ] μισωθὲν ἀνθρώπε φωνὴν, εἶτα μέντοι τῶν Σιτ]ακῶν ἐσι λα]ίσερόν τε κ] θυμοσοφώτερον· ἐ μὴν τὴν ἐξ ἀνθρώπων τροφὴν ἡδέως ὑπομένει, ἀλλ' ἐλευθερίας πόθῳ, κ] παῤῥησίας τῆς κα]ὰ τὴν Συν]ροφίαν ἐπιθυμίᾳ, ἀσπά-

ζεται

potius, quam ſervitutem deliciis ciborum refertam, amplectitur. Vrbium, quas Alexander Philippi filius in India excitavit, et Macedonibus incolendas dedit, ut Bucephalorum et adjacentis agri, et Cyropolis aliarumque incolae, ideo cercionem appellant; quod ſimiliter caudam, atque cinclus, movet.

CAP. IV.

De ave, quam Indi Celam vocant.

CELAM avem praeterea in India naſci accepi, magnitudine triplo majorem otide, ore permagno, et longis cruribus, ingluvie etiam maxima, perae ſimilitudinem habente, abſonum quiddam ſonare, ejuſque ſummas alas pallidas, ceteras vero pennas cinericias eſſe.

CAP. V.

De Vpupa Indica.

INDICAM upupam duplo majorem noſtra, et adſpectu formoſiorem eſſe audio. Et quemadmodum Homerus regum Graecorum decus et oblectamentum eſſe ſcribit frenum, et reliquum ornatum equi; ita Indorum rex amores et delicias ſuas upupam habet, manibus illam geſtat, ea ſe oblectat, et nativam ejus venuſtatem ſumma admiratione frequenter intuens magnam inde laetitiam voluptatemque capit. Brachmanes vero fabulam hujuſmodi de ea narrant: Regi Indorum, inquiunt, olim filius fuit minimus natu, quem fratres ceteri majores, cum plane improbi et iniqui eſſent, propter aetatem contempſerunt; cum vero parentes quoque jam ſenectute graves contumelioſe ab eis tractarentur, ut improbitatem eorum declinarent, aſſumpto filio minimo, diſcedunt ac fugiunt. Et illi quidem magnis laboribus in itinere conſumpti moriuntur; defunctos vero filius minime neglexit, ſed in capite ſuo, quod enſe

diſſe-

ζεται λιμὸν μᾶλλον, ἢ δυλείαν μελὰ τρυφῆς. Καλῦσι δὲ αὐτὸ οἱ Μακεδόνων Ἰνδοῖς ἐποικίσανλες, ἔν τε Βυκεφάλοις πόλει καὶ τῇ περὶ ταύτην, καὶ τῇ καλυμένῃ Κυροπόλει, καὶ ταῖς ἄλλαις, ἃς ἀνέσησεν Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππυ, κερκιόνα· ἔσχε δὲ ἄρα τὸ ὄνομα τήνδε τὴν γένεσιν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ διασείει τὸν ὄρρον, ὡσπερῦν καὶ οἱ κίγκλοι.

ΚΕΦ. δ'.

Περὶ τῦ ὄρνιθος, ὃν καλῦσι Κήλαν οἱ Ἰνδοί.

Γίνεσθαι δὲ καὶ κήλαν ἐν Ἰνδοῖς ἀκύω ὄρνιν, καὶ τὸ μέγεθος τριπλάσιον ὠτίδος ἐσὶ, καὶ τὸ σόμα ἔχει γενναῖον δεινῶς, καὶ μακρὰ τὰ σκέλη, φέρει δὲ καὶ προηγορεῶνα καὶ ἐκεῖνον μέγισον προσεμφερῆ κωρύκῳ, φθέγμα δὲ ἔχει καὶ μάλα ἀπηχὲς, καὶ τὴν μὲν ἄλλην πολίλωσίν ἐσι τεφρὸς, τὰς δὲ πλέρυγας ἄκρας ὠχρός ἐσι.

ΚΕΦ. έ.

Περὶ τῦ ὄρνιθος, ὃν καλῦσιν Ἔποπα.

Ακύω δὲ ἔγωγε καὶ Ἰνδὸν ἔποπα διπλασίονα τῦ παρ' ἡμῖν, καὶ ὡραιότερον ἰδεῖν. Καὶ Ὅμηρος μὲν λέγει βασιλεῖ κεῖσθαι ἄγαλμα Ἕλληνι χαλινὸν, καὶ κόσμον ἵππυ· ὁ δὲ ἔποψ ἕτος Ἰνδῶν βασιλεῖ ἄθυρμά ἐσι, καὶ διὰ χειρῶν αὐτὸν φέρει, καὶ ἥδεται αὐτῷ, καὶ ζυνεχὲς ἐνορᾷ τὴν ἀγλαΐαν τεθηπὼς τῦ ὄρνιθος καὶ τὸ κάλλος τὸ αὐτοφυές. Ἐπάδυσι δὲ ἄρα τῷδε τῷ ὀρνέῳ καὶ μῦθον Βραχμᾶνες, καὶ ὅγε μῦθος ὁ ᾀδόμενος ἕτός ἐσιν· Βασιλεῖ παῖς ἐγένελο Ἰνδῶν, καὶ ἀδελφὺς εἶχεν, οἵπερ ἕν ἀνδρωθέντες ἐκδικώταλοί τε γίνονλαι, καὶ λεωργόταλοι, καὶ τύτυ μὲν ὡς νεωλάτυ καλαφρονῦσι· τὸν δὲ παλέρα ἐκερλόμυν, καὶ τὴν μηλέρα, τὸ γῆρας αὐτῶν ἐκφαυλίσανλες· ἀναίνονλαι ἕν ἐκεῖνοι τὴν σὺν τύτοις διαλριβὴν, καὶ ᾤχονλο φεύγονλες, ὅ, τε παῖς καὶ οἱ γέρονλες. Συντόνυ δὲ ἄρα αὐτὺς πορείας διαδεξαμένης, οἱ μὲν ἀπεῖπον καὶ ἀποθνήσκυσιν· ὁ δὲ παῖς ὐκ ὠλιγώρησεν αὐτῶν, ἀλλ'

diſſecuerat, ſepelivit. Inſigni hac ejus pietate motus ſol omnia luſtrans puerum in avem formoſam admodum, et vita longaevam, convertit; criſta in capitis vertice erecta, veluti rei geſtae, cum fugeret, monumento. Talia quaedam de alauda etiam fabulantur Athenienſes, ut in Avibus Ariſtophanis comici poetae apparet ita ſcribentis:

Indoctus nimirum natus es, et minime curioſus, neque Aeſopum triviſti;
Qui dicit alaudam avem omnium primam fuiſſe,
Ante terram natam: et deinde patrem ejus morbo interiiſſe,
Cum terra hactenus eſſet nulla; illum autem ad quintum diem inſepultum jacuiſſe, hanc vero conſilii expertem
Prae rei difficultate patrem ſuum in capite contumulaſſe.

Hanc de upupa Indorum fabulam cum audiviſſent Graeci, ad aliam avem ab eis tranſlatam veriſimile eſt. Ante multa quidem ſecula Brachmanes ab epope Indo, homine adhuc, et aetate puero, hanc in parentes pietatem declaratam aiunt.

CAP. VI.

De Indico animali, quod Phattages vocatur.

In India naſcitur beſtia, quae crocodili terreni ſpeciem ſimilitudinemque gerit; magnitudine eſt Melitenſis catelli; pellis adeo aſpero denſoque cortice munitur, ut detracta limae uſum praebeat, et vel aes diffecet, ac ferrum exedat et conficiat: eam Indi Phattagen vocant.

ἀλλ' ἔθαψεν αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν διαλεμών. Ἀγασθένλα δὲ τὸν πάνλα ἐφορῶντα ἥλιον οἱ αὐτοί φασι τῆς εὐσεβείας τὴν ὑπερβολὴν, ὄρνιν αὐτὸν ἀποφῆναι, κάλλιστον μὲν ὄψει, μακραίωνα δὲ τὸν βίον· ὑπανέστηκε δέ οἱ καὶ λόφος ἐκ τῆς κορυφῆς, οἱονεὶ μνημεῖον τοῦτο τῶν πεπραγμένων, ὅτε ἔφευγεν. Τοιαῦτα ἄτλα καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὲρ τοῦ κορύδου τεραλευόμενοι προσεῖχον μύθῳ τινὶ, ὥπερ ἂν ἀκολουθῆσαί μοι δοκεῖ καὶ Ἀριστοφάνης ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Ὄρνισι λέγων·

Ἀμαθὴς γάρ ἔφυς, καὶ πολυπράγμων, ὦδ' Αἴσωπον πεπάτηκας·

Ὃς ἔφασκε λέγων Κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι,
Προτέραν τῆς γῆς· κἄπειτα νόσῳ τὸν παλερ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν,
Γῆν δὲ μὴ εἶναι· τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπλαῖον, τὴν δὲ ἀποροῦσαν
Ὑπ' ἀμηχανίας τὸν παλέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ καλορύξαι.

Ἔοικεν ἂν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλα μὲν ὄρνιθος, ἐπιῤῥεῦσαι δ' ἂν καὶ τοῖς Ἕλλησι. Ὠγύγιον γάρ τι μῆκος χρόνου λέγουσι Βραχμᾶνες, ἐξ οὗ ταῦτα τῷ Ἕποπι τῶν Ἰνδῶν ἔτι ἀνθρώπῳ ὄντι, καὶ παιδὶ τήνγε ἡλικίαν, ἐς τοὺς γειναμένους πέπραχλαι.

ΚΕΦ. ς'.

Περὶ τοῦ ἐν Ἰνδοῖς, ὃς καλεῖται Φατλάγης.

Ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι ζῷον, κροκοδείλῳ χερσαίῳ παραπλήσιον ἰδεῖν· μέγεθος δὲ αὐτῷ κυνιδίου Μελιλαίου ἂν εἴη· περίκειλαι δὲ φολίδα τραχεῖαν ἄρα ἔτω καὶ πυκνὴν, ὥστε, ὅταν δαρῇ, ῥίνης αὐτοῖς ἔργα παρέχει· διαλέμνει δὲ καὶ χαλκὸν, καὶ τὸν σίδηρον ἐσθίει· καλοῦσι δὲ φατλάγην αὐτό.

CAP. VII.

De Syroperdice Phrygio.

SYROPERDIX circa Antiochiam Pisidiae nascitur, et lapides comedit; perdice minor est, et niger, excepto rostro, quod ruffum spectatur; non mansuescit neque cicuratur, ut alius perdix, sed semper perseverat ferus esse; ejus carnes et densiores sunt quam ceterorum, et suaviorem cibi usum praestant.

CAP. VIII.

De marinis Hydris et Serpentibus in India.

INDICVM mare hydros gignit marinos caudis latis, lacus etiam hydros maximos producunt; ceterum marini isti serpentes asperum potius serratis dentibus, quam venenosum os videntur habere.

CAP. IX.

De mulis feris in India.

IN India equorum ferorum et asinorum similiter greges sunt; et asinos equae facillime admittunt, et coitu eorum delectantur, et rufos mulos pariunt, ad currendum praestantissimos, sed contrectationis impatientes, quos compedibus captos ad Prasiorum regem adducunt. Ex iis qui bimi comprehenduntur domari possunt, contra vetuli ab immanibus et carnivoris feris nihil differunt.

CAP.

ΚΕΦ. ζ'.

Περὶ τῦ ἐν Φρυγίᾳ Συροπέρδικος.

Συροπέρδιξ γίνεται περὶ τὴν Ἀντιόχειαν τὴν Πισιδίας, καὶ σιτεῖται καὶ λίθυς· μικρότερος δέ ἐστι τῦ πέρδικος, καὶ μέλας τὴν χρόαν, πυῤῥὸς τὸ ῥάμφος· ἐχ ἡμερῦται δὲ καλὰ τὸν ἄλλον, ἐδὲ γίνεται τιθασσὸς, ἀλλ' ἄγριος εἰς τὸ ἀεὶ διαμένει· ἔστι δὲ ὁ μέγας, βρωθῆναί τε ἡδίων τῦ ἑτέρυ, καὶ τὴν Ζάρκα πως δοκεῖ πυκνότερος.

ΚΕΦ. ή.

Περὶ τῶν Θαλαττίων Ὑδρων καὶ Ὄφεων τῶν ἐν Ἰνδοῖς.

Ἡ δὲ Ἰνδῶν θάλαττα ὕδρυς θαλαττίυς τίκτει πλατείας τὰς ὑρὰς, τίκτυσι δὲ λίμναι μεγίστυς ὕδρυς· οἱ δὲ θαλάττιοι ὄφεις οἵδε κάρχαρον ἐοίκασι μᾶλλον ἔχειν τὸ δῆγμα, ἢπερῦν ἰῶδες.

ΚΕΦ. θ'.

Περὶ τῶν Ἡμιόνων τῶν ἐν Ἰνδοῖς τῶν ἀγρίων.

Ἐν Ἰνδοῖς ἵππων τε ἀγρίων καὶ ὄνων τοιύτων εἰσὶν ἀγέλαι· ἐκῦν ἀναβαινόντων ὄνων τὰς ἵππυς, ὑπομένειν ἐκείνας λέγυσι, καὶ ἥδεσθαι τῇ μίξει, καὶ τίκτειν ἡμιόνυς πυρσὰς τὴν χρόαν, καὶ ἄγαν δρομικὰς, δυσλόφυς δὲ καὶ γαστρὶ λεῖς ἄλλως· ποδάγραις δὲ τύτυς αἱρῦσι, εἶτα ἀνάγεσθαι τῷ τῶν Πραισίων βασιλεῖ φασι· καὶ διελεῖς μὲν ἑλκωτὸς μὴ ἀναίνεσθαι τὴν πώλευσιν, ποσθυλάτυς δὲ μὴ διαφέρειν τῶν καρχάρων θηρίων καὶ Ζαρκοφάγων μηδὲ ἕν.

CAP. X.

De Simiis Praſiorum Indiae.

In Praſiis Indicis ſimiarum genus eſſe ferunt humanis ſenſibus, et magnitudine Hyrcanorum canum; tum earum comam etſi naturalem, artificio tamen homini veritatis imperito elaboratam videri; tum barbam ipſarum ſpeciem ſatyricae ſimilitudinemque gerere, caudamque leoninae ſimilem ſpectari; reliquo corpore albas, capite et extrema cauda flavas eſſe: neque vero quod vivendi ratione et genere ipſo ſylveſtres ſint (avibus enim agreſtibus paſcuntur) propterea feras eſſe; imo natura cicures et moderatas. Ad ſuburbium Latages, Indicae urbis, frequentes proficiſcuntur, quibus coctam oryzam rex comedendam objicit, ac quotidie cibaria eis projiciuntur; expletae ad ſylveſtres ſedes decenter redire, neque obvium quicquam laedere dicuntur.

CAP. XI.

De Poëphagis animalibus Indicis pulcherrimas caudas habentibus.

Indicvm animal poëphagus, duplo quam equus major, ſpiſſiſſimam caudam et nigerrimam habet; humani pili ſubtilitatem ejus ſetae vincunt, quas permagni idcirco Indicae mulieres aeſtimant, quod eis ipſis crines ſuos pulcherrime implicent et devinciant. Ad bina cubita ſingulae ipſius ſetae longitudine procedunt, et ex una radice circiter triginta ſimul fimbriarum inſtar exoriuntur. Omnium animalium timidiſſimus eſt; nam ſi a quopiam animalium videatur, ſeque conſpectum ſentiat, e veſtigio,

quanta

ΚΕΦ. ί.

Περὶ τῶν Πιθήκων τῶν ἐν Πρασίοις τοῖς Ἰνδικοῖς.

ΕΝ Πραισίοις δὲ τοῖς Ἰνδικοῖς εἶναι γένος πιθήκων φασὶν ἀνθρωπόνεν, καὶ ἰδεῖν δέ εἰσι καλὰ τὰς Ὑρκανὰς κύνας τὸ μέγεθος· προκομία τε αὐτῶν ὁρᾶται Συμφυὴς, εἴποι δ' ἂν ὁ μὴ τὸ ἀληθὲς εἰδὼς, ἀσκηλὰς εἶναι αὐτάς· γένειον δὲ αὐτοῖς ὑποπέφυκε Σαλυρῶδες, ἡ δὲ ὀρὰ καλὰ τὴν τῶν λεόντων ἀλκαίαν ἐσί· καὶ τὸ μὲν ἄλλο πᾶν σῶμα πεφύκασι λευκοὶ, τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὴν ὀρὰν ἄκραν εἰσὶ πυρσοί· Σώφρονες δὲ καὶ φύσει τιθασσοί· εἰσὶ δὲ ὑλαῖοι τὴν δίαιταν καὶ τὸ γένος, καὶ Σιτοῦνται τῶν ὀρνέων τὰ ἄγρια. Φοιτῶσι δὲ ἀθρόοι εἰς τὸ τῆς Λαλαγῆς προάστειον (πόλις δέ ἐστιν Ἰνδῶν ἡ Λαλαγὴ) καὶ τὴν προτεθειμένην αὐτοῖς ἐκ βασιλέως ἐφθὴν ὄρυζαν Σιτοῦνται· ἀνὰ πᾶσαν δὲ ἡμέραν ἡ δαὶς αὐτοῖς εὐτρεπὴς πρόκειται· ἐμφορηθέντας δὲ ἄρα αὐτοὺς ἀναχωρεῖν αὖθις ἐς ἦθη τὰ ὑλαῖά φασι σὺν κόσμῳ καὶ σίνεσθαι τῶν ἐν ποσὶν ὐδὲ ἕν.

ΚΕΦ. ιά.

Περὶ τῶν πτηνοφάγων ζώων τῶν Ἰνδικῶν τῶν ἐχόντων τὰς ὀρὰς τὰς ὡραιοτάτας.

ΠΤηνοφάγον Ἰνδοῖς ζῶόν ἐσι, καὶ πέφυκέ γε διπλάσιον ἵππου τὸ μέγεθος· ὀρὰν δὲ ἔχει δασυτάτην, καὶ μελαίνης ἀκροτάτως χρόας· καί εἰσιν αὗται αἱ τρίχες καὶ τῶν ἀνθρωπείων λεπτότεραι ἂν, καὶ ἐν μεγάλῳ τίθενται ταύτας ἔχειν Ἰνδῶν αἱ γυναῖκες· καὶ γάρ τοι παραπλέκονται ἐξ αὐτῶν, καὶ κοσμοῦνται μάλα ὡραίως ταῖς πλοκαμίσι ταῖς Συμφύτοις, καὶ ταύτας ὑποδέσαι. Προήκει δὲ καὶ εἰς δύο πήχεις ἑκάστης τὸ μῆκος τριχὸς, ἐκ μιᾶς δὲ ῥίζης ὁμοῦ τι καὶ τριάκοντα θυσανηδὸν ἐκπεφύκασι. Ζώων δὲ ἄρα ἁπάντων τοῦτο δειλότατον ἦν· ἐὰν γὰρ ὑπό τινος ὀφθῇ, καὶ αἴσθηται βλεπόμενον, ἢ ποδῶν ἔχει φεύγει, καὶ

quanta poteſt maxima celeritate, ſeſe in fugam properat conjicere; in quam majori animi alacritate, quam velocitate ſe impellit. Ac ſi, cum inſequentibus canibus et equitibus ad curſum promptiſſimis urgetur, intelligat ſe captum iri; prius occultata cauda in aliquo fruteto, frontem obvertens ſtat, et venatores exſpectat, ex timore colligens ſe, et quadam fiducia nitens; neque enim jam, cauda abdita, ſe ullius precii putat amplius viſum iri, quod praeclare ſcit in ea pulchritudinem ſuam ſitam eſſe. Verum tali imaginatione ſe deludit; nam quiſpiam venenato telo illum ferit, et ab occiſo caudam praemium praedae abſcindit; et pelle, quae utilis eſt, ex toto corpore detracta, cadaver abjicit; quod ejuſmodi carnium uſum nullum Indi habent.

CAP. XII.

De Cetis Indici maris, et Lupis piſcibus, et Amiis, Auratiſque.

CETE in mari Indico quintupla ad elephantum vel maximum magnitudine degunt; nam una etiam coſta ceti ad viginti cubita accedit, labrum habet quindecim cubitorum, pinnam ad utranque branchiam ſeptem cubitos longam. Purpurae etiam et buccina hujus maris tanta ſunt, ut facile congium capiant; quemadmodum et echinorum teſtae ſive cruſtae. Sunt et piſces magnitudine immenſa, praeſertim lupi, amiae, et auratae. Fertur autem, quo tempore fluvii augentur, et majore jam profluentes impetu in agros exundant, hos piſces etiam ſimul abreptos inundationem ſequi, et per agros in pauca et tenui aqua ferri et oberrare; poſtquam vero imbres, ex quibus augentur fluvii, ceſſarint, et confluentes ad ſuos redierint alveos, in humilibus, planis, paluſtribus, et ſinuoſis locis, ubi et enneae, ut vocant, reperiri ſolent, piſces vel octo cubitorum relicti, quippe qui non in profundo

καὶ προέεσι, καὶ κέχρηται προθυμίᾳ μᾶλλον, ἢ σκελῶν ὠκύτητι. Καὶ διώκεται μὲν ὑπὸ ἵππέων, καὶ κυνῶν ἀγαθῶν δραμεῖν· ἐὰν μέντοι συνίδῃ ὅτι ἄρα ἁλίσκεσθαι μέλλει, τὴν ὀρὰν ἀπέκρυψεν ἔν τινι δάσει· αὐτὸ δὲ ἀντιπρόσωπον ἔσηκε, καὶ δοκεύει τὰς θηρατὰς, καὶ ὑποθαρρεῖ πως, καὶ οἴεται μηκέτι φανεῖσθαι περισπάσασον, τῆς ὀρᾶς μὴ βλεπομένης· ἐκείνην γὰρ οἶδεν εἶναι τὸ κάλλος. Κενὴν δ' ἴσχει τὴν ὑπὲρ τοῦδε φαντασίαν· βάλλει γάρ τις αὐτὸ βέλει πεφαρμαγμένῳ, καὶ ἀποκλείνας ἀποκόψει τὴν ὀρὰν, τὸ ἆθλον τῆς ἄγρας· καὶ δείρας τὸ πᾶν σῶμα (ἀγαθὴ γὰρ καὶ ἡ δορὰ) ἀφῆκε τὸν νεκρόν· σαρκῶν γὰρ τῶν ἐκείνου δέονται Ἰνδοὶ οὐδὲ ἕν.

ΚΕΦ. ιϚ'.

Περὶ τῶν Κητῶν τῶν ἐν τῇ θαλάττῃ τῇ Ἰνδικῇ, Λαβράκων τε, καὶ Ἀμιῶν, καὶ Χρυσοφρύων.

Κητη δὲ ἦν ἄρα ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν θαλάττῃ πενταπλασίονα μέγεθος ἐλέφαντος τοῦ μεγίστου· πλευραὶ γοῦν μία κήτους καὶ εἰς τοὺς εἴκοσι πήχεις προέεισι, χελήνην δὲ πηχῶν πενταικαίδεκα ἔχει, τὸ δὲ πλέρωμα βραγχίου ἑκατέρου πηχῶν τὸ εὖρος καὶ ἑπτά. Κήρυκες δὲ καὶ πορφύραι ὡς καὶ χεῖν ῥᾴσα δέξασθαι, καὶ μέντοι καὶ τῶν ἐχίνων τὰ χελώνια δύναιτο ἂν τοσοῦτον σέγειν. Μεγέθη δ' ἰχθύων ἄπειρα, λαβράκων μάλιστα, καὶ ἀμίαι, καὶ χρύσοφροι. Ἀκέω δὲ τούτους καλὰ τὴν ὥραν, ὅταν ἐπιῤῥέωσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ λάβροι καταίνται ἐκ τῆς πλημμύρας καὶ ἐς τὴν γῆν ἀναχέωνται, καὶ αὐτοὺς ὑπερχεῖσθαι, καὶ καλὰ τὰς ἀρούρας, καὶ ἐν ὕδατι λεπτῷ φέρεσθαί τε καὶ ἁλᾶσθαι· παυσαμένων δὲ τῶν ὑπερπιμπλάντων τοὺς ποταμοὺς ὑετῶν, καὶ ἀναχωρούντων ὀπίσω τῶν ῥευμάτων, καὶ ἐς τὰς ὁδοὺς τὰς καλὰ φύσιν ὑποσρεφόντων, ἐν τοῖς καθειμένοις χωρίοις, καὶ τοῖς τεναγώδεσι καὶ ἀπέδοις, ἔνθα δήπου φιλοῦσι καὶ ἐννέαι καλούμεναι κόλποι τινὰς ἔχειν, ἰχθῦς ἀπομένουσι καὶ ὀκτὼ πηχῶν· καὶ αἴρουσιν οἱ γεωργοῦντες αὐτοὺς, ἀσθενεῖ τῇ

profundo maris, ſed in ſuperficie feruntur, et vitam utcunque ſuſtinentes, ab agricolis capiuntur.

CAP. XIII.

De Raiis et Squillis Indicis.

INDICIS piſcibus haec etiam peculiaria ſunt. Non minores Argolico clypeo raiae gignuntur in India, itemque ſquillae locuſtis majores Indicae ſunt. Harum quae ex mari veniunt in Gangem, forcipes maximas et tangentibus aſperas habent; quae vero ex mari Rubro in Indum excidunt, laeves audio habere ſpinas, ſed oblongos et implicatos ab eis dependentes cirros, et forcipibus carere.

CAP. XIV.

De fluviatili et terrena Teſtudine.

TESTVDO Indica fluviatilis etiam maxima eſt, et teſtam habet non minorem ſcapha juſtae magnitudinis; decem enim leguminum medimnos capit. At illic quoque terrenae teſtudines gignuntur, magnitudine maximarum glebarum, quae in altis arationibus terrae non difficilis excitantur, bene penitus intrante aratro, et ſulcum facillime proſcindente, et glebas in excelſum excitante. Ejuſmodi teſtudinum genus aiunt teſtas exuere; ac ſane eaſdem ab agricolis ſic ligonibus abſtrahi, quemadmodum vermes ex verminoſis plantis; eaedemque non amarae, ut marinae ſunt; ſed et ſuaves et pingues habentur earum carnes.

CAP.

τῇ νήξει χρωμένους, ἅτε μὴ ἐν βυθῷ φερομένους, ἀλλὰ ἐπιπολῆς, καὶ ἐκ τοῦ ὀλίγου ὕδατος ἀγαπητῶς καὶ μόλις ἀποζῶντας.

ΚΕΦ. ιγ'.

Περὶ Βαλίδων καὶ Καρίδων Ἰνδικῶν.

Ἰνδῶν δὲ ἰχθύων ἴδια καὶ ἐκεῖνα. Βαλίδες γίνονται παρ' αὐτοῖς ὐδέν τι μείους Ἀργολικῆς ἀσπίδος ἑκάστη, καρίδες τε καὶ μείζους καράβων αἱ Ἰνδῶν εἰσίν· αἱ μὲν οὖν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναθέουσαι διὰ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γάγγου χηλὰς μεγίστας ἔχουσι, καὶ τραχείας θίγειν αὐτῶν· τάς γε μὴν ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς ἐκπιπλώσας εἰς τὸν Ἰνδὸν λείας ἔχειν πέπυσμαι τὰς ἀκάνθας, προμήκεις γε μὴν καὶ βοστρυχώδεις τὰς ἀπηρτημένας ἕλικας· χηλὰς δὲ οὐκ ἔχειν ταύτας.

ΚΕΦ. ιδ'.

Περὶ Χελώνης ποταμίας τε καὶ χερσαίας.

Χελώνη δὲ ἐν Ἰνδοῖς ποταμία, μεγίστη τε αὕτη, καὶ τὸ χελώνειον ἔχει σκάφης οὐ μεῖον τελείας, χορηγοῦν ἕκαστον μεδίμνους δέκα ὀσπρίων. Γίνονται δὲ καὶ χερσαῖαι χελῶναι, καὶ εἶεν ἂν τὸ μέγεθος καθὰ τὰς βώλους τὰς μεγίστας, αἵπερ ἂν ἐπανίσανται ἐν τοῖς βαθέσιν ἀρόμασιν, εὐπειθοῦς μὲν ὄσης τῆς γῆς, εἰς πολὺ δὲ καλιόντος τοῦ ἀρότρου, καὶ τὴν αὔλακα σχίζοντος ῥᾷσα, καὶ ἐγείροντος τὰς βώλους ὑψοῦ. Ταύτας δὲ καὶ ἀποδύεσθαι τὸ ἔλυτρόν φασιν· οἱ τοίνυν ἀρόται, καὶ πᾶν τὸ περὶ τὰς ἀγρὰς ἐργαλικὸν, ταῖς μακέλλαις ἀναστῶσιν αὐτὰς, καὶ ἐξαιροῦσιν ὥσπερ ἐκ τῶν θριπηδεστάτων φυτῶν τὰς εὐλάς· εἰσὶ δὲ γλυκεῖαι τὴν σάρκα καὶ πίονες, οὐ μὴν καθὰ τὰς θαλατίας, πικραὶ καὶ αὗται.

CAP. XV.

Animalia Indica ſolertia, et de Formicis.

NATVRALI quodam ingenio et prudentia valent etiam apud nos animalia, non totidem tamen quot ſunt in India. Illic enim ejuſmodi ſunt, elephantus, pſittacus, ſphinges, et nuncupati ſatyri; ſed et Indica formica etiam ſolers. Noſtrates quidem formicae cavernas et latibula quaedam effodiunt, ſub terra habitantes, et veluti in fodinis metallicis cuniculiſque eruendis ſeſe exercent; at Indicae domunculas commodas in excelſis locis conſtruunt, non in devexis et planis, qui facile inundari queant. In eis ambitus, et, ut ita dicam, foſſas Aegyptias, vel Creticos labyrinthos, ineffabili ſapientia effodientes domeſticas ſedes conſtituunt, non rectas quidem et pervias, aut in quas quippiam influere poſſit, ſed ſinuoſis foraminibus obliquas; in quarum ſuperficie foramen unum relinquunt, per quod quidem ipſum ingrediantur ipſae, et ſemina, quae colligunt, in ſuos theſauros inferant. In excelſis quidem locis latibula machinantur, ut fluminum eluvies et inundationes effugiant. Itaque hac ſua induſtria veluti in ſpeculis habitare poſſunt, aut etiam inſulis, cum ſcilicet adjuncta colliculis illis humiliora loca circumquaque ſtagnant. Ipſorum vero aggeres quanquam congeſti, tantum abeſt alluente aqua ut ſolvantur ut confirmentur magis; primum enim ex matutino rore admixto pulveri tunica quadam veſtiuntur, ut ita dicam, tenui, ſed valida; deinde parte inferiori de fluviatili coeno cortex muſcoſus adnaſcens aggerem adſtringit. Sed de formicis Indicis etiam iterum dicam, haec in praeſentia dicta ſufficiant.

CAP.

ΚΕΦ. ιέ.

Θυμόσοφα Ἰνδικὰ ζῶα, καὶ περὶ Μύρμηκος.

Θυμόσοφα δὲ καὶ παρ' ἡμῖν ζῶά ἐστιν, ἃ μὴν ὅσα ἐν Ἰνδοῖς ἐστιν, ἀλλ' ὀλίγα. Ἔχει δὲ ὅ, τε ἐλέφας τοιοῦτός ἐστι, καὶ ὁ Στιγλακὸς, καὶ αἱ Σφίγγες, καὶ οἱ καλούμενοι Σάτυροι· Σοφὸν δὲ ἄρα ἦν καὶ ὁ μύρμηξ ὁ Ἰνδός. Οἱ μὲν ἂν ἡμεδαποὶ τὰς ἑαυτῶν χειὰς καὶ ὑποδρομὰς ὑπὸ τὴν γῆν ὀρύττουσι, καὶ φωλεούς τινας κρυπτοὺς ἀποφαίνουσι γεωρυχοῦντες, καὶ μεταλλείας, ὡς εἰπεῖν, τισὶν ἀποῤῥήτοις καὶ λανθανούσαις καταξαίνονται· ἀλλὰ οἵγε Ἰνδοὶ μύρμηκες οἰκίσκους τινὰς Συμφορητοὺς ἐργάζονται, καὶ τούς γε αὐτοὺς οὐκ ἐν χωρίοις ὑπτίοις καὶ λείοις καὶ ἐπικλυζομένοις ῥᾴστα, ἀλλὰ μετεώροις καὶ ὑψηλοῖς. Ἐν αὐτοῖς δὲ περιόδους τινὰς, καὶ, ὡς εἰπεῖν, Σύριγγας Αἰγυπτίας, ἢ λαβυρίνθους Κρητικοὺς, Σοφίᾳ τινὶ ἀποῤῥήτῳ διατρήσαντες οἰκεῖα ἑαυτοῖς ἀπέφηναν, οὐκ εὐθυτενῆ καὶ ῥᾴδια παρελθεῖν ἢ εἰσρεῦσαί τι, ἀλλ' ἑλιγμοῖς καὶ διατρήσεσι λοξά· καὶ ἀπολείπουσί γε ἐπιπολῆς μίαν ὀπὴν, δι' ἧς εἰσίασί τε αὐτοὶ, καὶ τὰ Σπέρματα, ὅσα ἐκλέγονται, εἶτα ἐς τοὺς ἑαυτῶν θησαυροὺς εἰσκομίζουσι. Παλαμῶνται δὲ ἄρα τὰς ἐν ὕψει φωλεύσεις, ὑπὲρ τοῦ τὰς ἐκ τῶν πλαμῶν ἀναχύσεις τε καὶ ἐπικλύσεις διαδιδράσκειν. Καὶ αὐτοῖς ὑπὲρ τῆσδε τῆς Σοφίας περιγίνεται ὥσπερ ἐν Σκοπιαῖς τισιν, ἢ νήσοις καλοικεῖν, ὅταν τῶν λοφιδίων ἐκείνων τὰ κύκλῳ περιλιμνάσῃ. Τὰ δ' ἂν χώματα ἐκεῖνα καί τοι Συμπεφορημένα, τοσοῦτον ἀποδεῖ τοῦ λύεσθαί τε καὶ διαξαίνεσθαι ὑπὸ τῆς περικλύσεως, ὡς καὶ κραλύνεσθαι αὐτά· πρῶτον μὲν ὑπὸ τῆς ἑῴας δρόσου, ὑπαμφιέννυται γὰρ, ὡς εἰπεῖν, ἐκ ταύτης καὶ πάτου τινὰ χιλῶνα ὑπόλεπτον, πλὴν καρτερόν· εἶτα μέντοι δεσμεύεται κάτω βρυώδει τῆς πολαμίας ἰλύος φλοιῷ. Καὶ μυρμήκων μὲν Ἰνδῶν πέρι ἴσμαι πάλαι, ἐμοὶ δὲ νῦν ἐς τοσοῦτον λελέχθω.

CAP. XVI.

De Animalibus, quae in Plutonis hiatum dejiciuntur.

APVD Arianos Indos hiatus Plutonis eſt, in cujus profundo occultae cavernae, et viae abſconditae, et hominibus incognitae ac profundae, et in immenſum ſpatium porrectae; quemadmodum autem ſint in tantam altitudinem depreſſae, neque Indi explicant, neque id ego cognoſcere admodum laboro. Amplius triginta millia diverſorum animalium, ovium, caprarum, boum, et equorum, eo agunt Indi; ac quiſquis vel ſomnio, vel voce divina, aut oſtento perculſus fuerit, malive auſpicii avem inſpexerit, is pro facultatibus ſuis ſe ſuamque ſalutem redimens, dejici curat animal. Iſta autem nec conſtricta vinculis, nec alio modo adacta, ſed ſua ſponte viam conficiunt, tanquam ſecretis illecebris quibuſdam allecta; poſtea vero quam ad barathri fauces acceſſerunt, non invita deſiliunt, neque ſane poſtquam in hiatum immenſum et caecum inciderunt, amplius hominibus comparent. Boum tamen mugitus, ovium balatus, hinnitus equorum, et caprarum vox ſupra exaudiuntur; ac ſi quis ſuperne inceſſerit, et aures illius faucibus admoverit, diutiſſime ejuſmodi voces audiet; neque enim ſane promiſcuus ille ſonus ceſſat reſonare, quod eo quotidie ad ſalutem ſuam redimendam praecipites beſtias agunt Ariani. Anne vero ſolae recentes dejectae exaudiantur, an etiam ex primis quaedam, haud equidem ſcio; exaudiuntur vero. Et hoc ſingulare animalium, quae illic ſunt, dictum quoque eſt mihi.

CAP.

ΚΕΦ. ις΄.

Περὶ τῶν ἐν τῷ Πλίτωνος χάσματι ἐμβαλλομένων Ζώων.

Παρὰ τοῖς Ἀρειανοῖς τοῖς Ἰνδικοῖς χάσμα Πλίτωνός ἐςι, καὶ κάτω τινὲς ἀπόῤῥηκτοι ζυρίγγες, καὶ ὁδοὶ κρυπταὶ, καὶ διαδρομαὶ ἀνθρώποις ἀθέατοι, βαθεῖαι δ' ἂν, καὶ ἐπὶ μήκιςον προήκουσαι· γενόμεναι δέ πως καὶ ὀρωρυγμέναι, τρόπῳ τῷ ὅτε Ἰνδοὶ λέγουσιν, ὅτε ἐγὼ μαθεῖν πολυπραγμονῶ. Ἄγουσι γὰρ Ἰνδοὶ καὶ ὑπὲρ τὰ τρισμύρια ἐνταῦθα κλήνη διάφορα, προβάτων τε, καὶ αἰγῶν, καὶ βοῶν, καὶ ἵππων· καὶ ἕκαςος τῶν ἢ δεισάντων ἐνύπνιον, ἢ ὅταν τινὰ, ἢ φήμην, ἢ ὄρνιν ἐκ εὐέδρου ὑφορωμένων, ἀντὶ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ἐμβάλλει καλὰ τὴν οἰκοθεν αὐτοῦ δύναμιν, ἑαυτὸν λυτρούμενος, καὶ δίδοὺς ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς τὸ ζῶον. Τὰ δὲ ἄγεσθαι ὅτε δεσμοῖς ἐπαγόμενα, ὅτε ἐλαυνόμενα ἄλλως, ἐκόντα δὲ τὴν ὁδὸν τήνδε ἀνύει, ἕλξει τινὶ καὶ ἴυγγι ἀποῤῥήτῳ· εἶτα ἐπισάντα τῷ σομίῳ ἐκόντα ἐμπηδᾷ, καὶ ὄψει μὲν ἀνθρωπίνῃ οὐκ ἔστιν οὐκ ἔτι ζύνοπτα, εἰς γῆς χάσμα ἀπόῤῥηκτόν τε καὶ ἀφανὲς ἐμπεσόντα. Ἀκούσθαι γοῦν ἄνω βοῶν μὲν μυκηθμοὶ, τῶν δὲ οἰῶν βληχὴ, χρεμετισμοὶ δὲ τῶν ἵππων, καὶ μηκασμοὶ τῶν αἰγῶν· καὶ εἴ τις ἐπιπολῆς βαδίζοι, καὶ προσχωροῖ τὸ οὖς παραβαλὼν, ἀκούσεσθαι ἐπὶ μήκιςον τῶν προειρημένων· ἐδὲ ἐκλείπει ποτὲ ὁ ζυμμιγὴς ἦχος, ἐπιπερπόντων ὁσημέραι τὰ ὑπὲρ ἑαυτῶν ζῶα. Εἰ μὲν οὖν τὰ πρόσφατα ἐξακούεσθαι μόνα, ἢ καὶ τῶν πρώτων τινὰ, οὐκ οἶδα· ἀκούεσθαι δ' ἂν. Καὶ εἴρηταί μοι ζώων τῶν ἐκεῖ καὶ τοῦτο ἴδιον.

ΚΕΦ.

CAP. XVII.

De Teſtudinibus maris magni.

IN nuncupato mari magno inſulam eſſe maximam, nomine Taprobanam, pervagatum eſt, eandemque longiſſimam atque excelſam; longitudine ſeptem millium ſtadiorum, latitudine vero quinque millium; urbes autem non habere, ſed quinquaginta et ſeptingentos vicos; domos, in quibus incolae degunt, e ligno factas eſſe, aut arundinibus. Maximae teſtudines in eo mari procreantur, quarum ſuperficies integrum tectum praeſtare poteſt; nam ſingulae teſtae ad quindecim cubitorum magnitudinem procedunt, ut ſub eis non pauci habitare queant; ac nimirum vehementiſſimos ſolis ardores defendant, et prolixam umbram efficiant; ſicque ad perferendos imbres reſiſtunt, ut melius quam ullae tegulae pluviarum vim repellant; nec aliter illiſa eis aqua coeleſtis perſtrepit, quam ſi in tegulas illaberetur. Neque vero ſic eas habitatores, quemadmodum tegulas fractas, ſarcire habent neceſſe; nam totum tectum ex ſolida teſta conſtat, ut ſuffoſſo ſaxo et cavernoſo, et nativum tectum efficienti, ſimilis eſſe videatur.

CAP. XVIII.

De Elephantis Indicis, et Cetis ferarum ſpeciem habentibus, et Balaenis, atque Delphinis.

IN magni maris inſula Taprobane palmeta in ordinem ſic mirifice plantantur, quemadmodum in elaboratis hortis a peritis artificibus opacantes arbores ſeruntur. Itemque permultorum et valde grandium elephantorum paſtiones in ea inſula vigent. Ac nimirum hi inſulani elephanti animi robore, et ingenii indole, et corporis magnitudine, eis, qui in continenti degunt, praeſtantiores omnino exiſtimantur. Hos magnis navibus (nam et ſylvas

inſula

ΚΕΦ. ιζ'.

Περὶ τῶν Χελωνῶν τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Θαλάσσῃ.

ΕΝ δὲ τῇ καλυμένῃ μεγάλῃ Θαλάττῃ ϗ νῆσον ἄδυσι μεγίστην, ϗ ὄνομα αὐτῆς ἀνέω Ταπροβάνην· πάνυ δὲ δολιχὴν πυνθάνομαι, ϗ ὑψηλὴν τὴν νῆσον εἶναι· ϗ μῆκος μὲν ἔχειν σαδίων ζ', πλάτος δὲ έ· ϗ ἔχειν δὲ πόλεις, ἀλλὰ κώμας πενῆκονῆα ϗ ἑπῆακοσίας· σέγας δὲ ἔχυσιν, ὅθεν καλάγονῆαι οἱ ἐπιχώριοι, ἐκ ξύλων πεποιημένας, ἤδη δὲ ϗ δονάκων. Τίκτονῆαι δὲ ἄρα ἐν ταύτῃ τῇ Θαλάττῃ ϗ χελῶναι μέγισαι, ὧνπερ ἕν τὰ ἔλυῆρα ἄροφοι γίνονῆαι· ϗ γάρ ἐσι ϗ πενῆεκαίδεκα πηχῶν ἓν χελώνειον, ὡς ὑποικεῖν ἐκ ὀλίγυς· ϗ τὲς ἡλίυς πυρωδεσάτυς ἀποσέγει, ϗ σκιὴν ἀσμένοις παρέχει· πρός γε μὴν τῶν ὄμβρων τὰς καλαφορὰς ἀνῆίτυπόν ἐσι, ϗ κεράμυ παντὸς κρατερώτερον, τάς τε ἐμβολὰς τῶν υἐῶν ἀποσείεται· ϗ κρολῄμενον ἀκέσσιν οἱ ὑποικέντες, ὡς εἴς τι σέγος ἐμπιπλόντων τῶν ὑδάτων. Οὐ δέονῆαί γε μὴν, ὡς κέραμον ῥαγένῆα, ἀμείψαι· Σκληρὸν γὰρ τὸ χελώνειον, ϗ ἔοικεν ὑπορωρυγμένῃ πέτρᾳ, ϗ ὑπάντρῳ τε ϗ αὐτορόφῳ σέγῃ.

ΚΕΦ. ιή.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς ἐλεφάνῆων, ϗ Κηῆῶν θηριομόρφων, Φαλαινῶν τε, ϗ Δελφίνων.

ΗΤοίνυν νῆσος ἡ ἐν τῇ μεγάλῃ Θαλάττῃ, ἣν καλέσι Ταπροβάνην, ἔχει φοινικῶνας μὲν θαυμασῶς πεφυῆευμένυς εἰς σοῖχον, ὡσπερεὶ ἐν τοῖς ἄβροῖς τῶν παραδείσων οἱ τέτων μελεδωνοὶ φυῆεύσι τὰ δένδρα τὰ Σκιαδηφόρα. Ἔχει δὲ ϗ νομὰς ἐλεφάνῆων πολλῶν, ϗ μεγίσων. Καὶ οἵδέ γε νησιῶται ἐλέφανῆες τῶν ἠπειρωτῶν ἀλκιμώτεροί τε τὴν ῥώμην, ϗ μείζυς ἰδεῖν εἰσι, ϗ θυμοσοφώτεροι δὲ πάνῆα πάνῆη κρίνοινῆο ἄν. Κομίζεσί τε ἓν αὐτὲς εἰς τὴν ἀντιπέραν ἤπειρον ναῦς μεγάλας τεκῆη-

inſula habet) in continentem tranſportantes Calingarum regi vendunt. Inſulae quidem magnitudo ea eſt, ut mediterranei ejus incolae mare incognitum habeant; et tanquam in continenti viventes mare, quod eos circumcingit atque ambit, ſolum auditione accipiant. Maritimi autem elephantorum venationis ignari ſint, niſi fama eandem cognorint; omne igitur ſtudium atque operam ad piſcium et cetorum capturam conferunt. Id mare magnum eam inſulam ambiens, immenſam multitudinem piſcium et cetorum procreare ferunt: et eorum quaedam habere capita leonum, pantherarum, et arietum, aliorumque animalium; et, quod magnam admirationem habet, ſatyrorum ſpeciem ſimilitudinemque cete nonnulla gerunt. Alia exſiſtunt muliebri facie, eiſque pro crinibus ſpinae dependent. Addunt et alia reperiri abſurda, quorum genera tam monſtroſa exacte explicari ne a peritiſſimis quidem pictoribus poſſent; caudae eis oblongae et involutae, pro pedibus forfices aut pinnae. Ac in eodem mari belluas in utraque ſede viventes audio, et noctu ſegetes et herbas depaſci, inſtar gregalium et ſeminibus victitantium animalium; quodque palmarum fructu jam maturo gaudeant, idcirco eas arbores amplexu ſuo molli flexilique concutere, et excuſſas violento impetu palmulas comedere; eaſdemque crepuſculo matutino, cum jam incipit diluceſcere, in mare redire abdique merſas. Tum etiam multas balaenas ibidem eſſe aiunt, quae thynnis inſidientur, nec exeant in terram. Tum duo delphinorum genera illic naſci: alterum ferum, dentibus ſerratis et inexpiabili immanitate, piſcatoribus infeſtum; alterum natura manſuetum, circum homines natare, et more catelli blandiri, et ſe contrectari ſuſtinere, atque objectum cibum libenter ſumere.

CAP.

τελῃνάμενοι (ἔχει γὰρ δήπου καὶ δάση ἡ νῆσος) σιπράσκασί τε διαπλεύσανλες τῷ βασιλεῖ τῷ ἐν Κωλίγλαις. Διὰ μέγεθος δὲ ἄρα τῆς νήσου οὐδὲ ἴσασιν οἱ τὰ μέσα αὐτῆς οἰκοῦντες τὴν θάλατλαν, ἀλλὰ ἠπειρώτην μὲν βίον τρίβουσι· τὴν σεριεχομένην δὲ αὐτοὺς καὶ κυκλουμένην συνθάνονλαι θάλατλαν. Οἱ δὲ τῇ θαλάτλῃ πρόσοικοι τῆς μὲν ἄγρας τῆς τῶν ἐλεφάνλων ἀμαθῶς ἔχουσιν, ἀκοῇ δὲ αὐτὴν ἴσασι μόνῃ· περί γε μὴν τὰς τῶν ἰχθύων, καὶ τὰς τῶν κηλῶν ἄγρας, τίθενλαι τὴν σπουδήν. Τὴν γάρ τοι θάλατλαν, τὴν περιεχομένην τὸν τῆς νήσου κύκλον, ἄμαχόν τι πλῆθος καὶ ἰχθύων καὶ κηλῶν ἐκλρέφειν φασί· καὶ ταῦτα μέντοι καὶ λεόντων ἔχειν κεφαλὰς, καὶ σαρδάλεων, καὶ ἄλλων, καὶ κριῶν δὲ, καὶ τὸ ἔτι θαῦμα, Ϛαλύρων μορφὰς κήτη ἐσὶν, ἃ περιφέρει. Καὶ γυναικῶν ὄψιν ἔχουσιν, αἴσπερ ἀντὶ πλοκάμων ἄκανθαι προσήρτηνλαι. Ἔχειν δὲ καὶ ἄλλας τινὰς ὑμνοῦσιν ἐκλόπους μορφὰς, ὧν τὰ εἴδη μήδ' ἂν τοὺς ἐνταῦθα δεινοὺς γράφειν, καὶ κράσει Ϛωμάτων συμπλέκειν ἐς τεραλείαν ὄψεων, ἀκριβῶσαι πολὺ καὶ Ϛοφίᾳ γραφικῇ παρασῆσαι δύνασθαι ἄν· σρομήκη δ' ἔχει τὰ ὠραῖα καὶ ἑλικὰ, σόδας γε μὴν χηλὰς ἢ σλερύγια. Πυνθάνομαι δὲ αὐτὰ καὶ ἀμφίβια εἶναι, καὶ νύκλωρ μὲν ἐπινέμεσθαι τὰς ἀρούρας· σόαν μὲν γὰρ ἔσθιειν τῶν ἀγελαίων τε καὶ Ϛερμολόγων δίκην, χαίρειν δὲ καὶ τῷ φοίνικι τῷ δρυπελεῖ, διασείειν τε ἐκ τούτου τὰ δένδρα ταῖς Ϛείραις σεριβάλλονλα αὐτὰ ὑγραῖς ὔσαις, καὶ οἵαις σεριπλέκεσθαι· τοῦτον ἓν τὸν φοίνικα ἐκ τοῦ Ϛεισμοῦ τοῦ βιαίου καλαῤῥέονλα ἐπινέμεσθαι· ὑπολήγει δὲ ἄρα ἡ νὺξ καὶ Ϛαφὴς ὅπω ἡ ἡμέρα, καὶ ἐκεῖνα ἠφανίσθη καλαδύνλα εἰς τὸ σέλαγος, ἑῴου μέλλονλος ὑπολάμπειν αὐτό. Εἶναι δὲ καὶ φαλαίνας φασὶ πολλὰς, ἃ μὴν εἰς τὴν γῆν σροϊέναι αὐτὰς, τοὺς θύννους ἐλλοχώσας. Καὶ δελφίνων δὲ γένη δύο φασὶν εἶναι· τῶν μὲν ἀγρίων, καὶ καρχάρων, καὶ ἀφειδεσάτων εἰς τοὺς ἁλιέας, καὶ Ϛόδρα ἀνοίκλων· τῶν δὲ πράων τε καὶ τιθασσῶν φύσει σεριστειλᾷ γοῦν καὶ περινήχεσθαι, καὶ ἔοικε κυνιδίῳ αἰκάλλονλι· καὶ ψηλαφήσεις, ὁ δὲ ὑπομένει· καὶ τροφὴν ἐμβαλεῖς, καὶ ἀσμένως λήψεσθαι.

CAP. XIX.

De Lepore marino.

MAGNI maris lepus (nam alterum, qui in alio mari naſcitur, ante dixi) ex omni parte ad terreni ſimilitudinem accedit praeter pilos. Nam terreſtris pili et molles ſunt, et ad tactum haudquaquam reſiſtentes; contra, illius ſpinoſi et erecti, et qui contigerit, laeditur. Hunc in ſumma aqua maris natare, non in profundum demergi dicunt; celeri autem et concitata natatione uti; et vivum eo difficillimum ad capiendum eſſe, quod neque in rete incidit, neque ad lineae eſcam accedit. Cum aegritudine afficitur, ita ut natare nequeat, et in litus ejiciatur; quiſquis manu eum tetigerit, niſi medicina adhibetur, perit: ac ſi hunc bacillo tetigerit, hoc idem periculum ei procreatur, quod baſiliſci contactus affert. Radicem ad idem mare in inſula quadam naſci ferunt, haudquaquam in vulgus ignotam, quae animi defectionibus illius, qui ſic adfectus fuerit, medetur; ea enim animo deficientis naribus admota, facit ut is reviviſcat, et recreetur. Sin negligitur, tam ſane robuſta pernicie hic lepus praeditus eſt, ut ad mortem uſque homini morbus procedat.

CAP. XX.

De Feris montium Indiae interiorum, et de Cartazono.

MONTES eſſe dicunt in intimis regionibus Indiae, inacceſſos hominibus, et feris refertos; ubi, quae apud nos beſtiae domeſticae ſunt, feras aiunt eſſe, ut oves, canes, capras, boves, et per ſe, et ſua ſponte errare, ab omni cura paſtoritia exſolutas.

Earum

ΚΕΦ. ιθ΄.

Περὶ Λαγωῦ θαλασσίου.

ΛΑγὼς θαλάττιος τῆς μέντοι μεγάλης (τὸν γὰρ ἕτερον εἶπον τὸν ἐκ τῆς ἑτέρας) ἀλλ' ὅτός γε ἔοικε τῷ χερσαίῳ πάντα πάντη, πλὴν τῶν τριχῶν. Τῦ μὲν γὰρ ἠπειρώτυ ἡ λάχνη ἔοικεν ἁπαλή τε εἶναι, καὶ ἐπαφωμένη μὴ ἀντίτυπος· ἔχει δὲ ὅτος ἀκανθώδεις τὰς τρίχας καὶ ὀρθὰς, καὶ εἴ τις προσάψεται, ἀμύσσεται. Φασὶ δὲ αὐτὸν ἐπ' ἄκρα τῇ φρίκῃ τῆς θαλάσσης νήχεσθαι, καὶ μὴ καταδύνειν εἰς βάθος· ὤκιστον δὲ εἶναι τὴν νῆξιν· ζῶν δ' οὐκ ἂν ἁλῴη ῥᾳδίως, τὸ δὲ αἴτιον, οὐκ ἐμπίπτει πολὲ εἰς δίκτυον, ὐ μὴν οὐδὲ καλάμυ προσεισιν ὁρμιᾷ καὶ δελέαι. Ὅταν δ' ἄρα νοσήσας ὅδε ὁ λαγὼς, εἶτα ἧκιστος ὢν νήχεσθαι ἐκβραισθῇ· πᾶς ὅστις ἂν αὐτῦ προσάψηται τῇ χειρὶ, ἀπόλλυται ἀμεληθείς· ἀλλὰ καὶ τῇ βακτηρίᾳ ἐὰν θίγῃ τῦ λαγὼ τῦδε, καὶ δι' αὐτῆς πάσχει τὸ αὐτὸ, ὥσπερῦν καὶ οἱ τῦ βασιλίσκυ προσαψάμενοι. Ῥίζαν δὲ ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλὰ τὴν μεγάλην θάλατταν φύεσθαί φασι, καὶ εἶναι πᾶσιν εὔγνωστον, ἥπερ ἓν τῇ λειποθυμίᾳ ἀντίπαλός ἐστι· προσενεχθεῖσα γῦν τῇ τῦ λειποψυχῦντος ῥινὶ, ἀναβιώσκεσθαι τὸν ἄνθρωπον. Ἐὰν δὲ ἀμεληθῇ, καὶ μέχρι θανάτυ πρόεισι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ πάθος· τοσαύτην ἄρα ἐς τὸ κακὸν ὅδε ὁ λαγὼς ἔχει τὴν ἰσχύν.

ΚΕΦ. κ΄.

Περὶ τῶν ἐνδοτέρω τῶν ὀρῶν τῆς Ἰνδικῆς ζώων, καὶ περὶ τῦ λεγομένυ Καρταζώνυ.

ΕΝ τοῖς χωρίοις τοῖς ἐν Ἰνδίᾳ, λέγω δὴ τοῖς ἐνδοτάτω, ὄρη φασὶν εἶναι δύσβατά τε, καὶ ἔνθηρα· καὶ ἔχειν ζῶα, ὅσα καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς τρέφει γῆ, ἄγρια δέ· καὶ γάρ τοι καὶ τὰς ὄϊς τὰς ἐκεῖ φασιν εἶναι καὶ ταῦτα θηρία, καὶ κύνας, καὶ αἶγας, καὶ βῦς, αὐτόνομά τε ἀλᾶσθαι καὶ ἐλεύθερα, ἀφειμένα νομευτικῆς ἀρχῆς.

Earum quidem ferarum multitudinem innumeram, et hiſtorici, et Indorum ſapientes teſtantur; inter quos Brachmanes etiam numerandi, qui hoc idem ſentiunt. In iis unicornem, quem vocant cartazonon, numerant; eumque magnitudine ad confirmatae aetatis equum accedere dicunt, jubaque praeditum, et pilis fulvis eſſe, pedum bonitate, et totius corporis celeritate excellere, atque ſimiliter ut elephantos pedibus inarticulatis eſſe, apri caudam habere; inter ſupercilia cornu unum, idemque nigrum exſiſtere, non laeve quidem, ſed verſuras quaſdam naturales habens, atque in acutiſſimum mucronem deſinens, omnium maxime animalium abſonam vocem et contentam mittere, et ad alias quidem beſtias ad ſe accedentes manſueſcere, cum ſuis vero gregalibus pugnare. Neque modo mares inter ſe naturali quadam contentione diſſidere, ſed contra etiam feminas certare, pugnamque uſque ad mortem victi ingraveſcere; nam et reliqui corporis maximo robore praeditus eſt, et cornu imprimis inexpugnabili armatur. Deſertiſſimas regiones perſequitur, ſimul et ſolitarius errat. Coitus tempore ad feminam ſuam manſuete adſueſcit, et pariter paſcuntur; cum hoc tempus tranſierit, et ventrem femina ferre coeperit, rurſus efferatur, et ſolus vagatur. Ad Praſiorum regem illius pullos etiamnum teneros aiunt deportari, eoſdemque feſtis et panegyricis diebus ad pugnam committi ad robur oſtendendum; nam integrae aetatis et perfectae nullum unquam quiſquam meminit captum fuiſſe.

CAP.

Πλήθη δὲ αὐτῶν καὶ ἀριθμῷ πλείῳ φασὶν οἱ τότων ζυγγραφεῖς, καὶ οἱ τῶν Ἰνδῶν λόγιοι· ἐν δὴ τοῖς καὶ τὲς Βραχμᾶνας ἀριθμεῖν ἄξιον, καὶ γάρ τοι καὶ ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῶνδε ὁμολογῦσι τὰ αὐτά. Λέγεται δὲ καὶ ζῶον ἐν τότοις εἶναι μονόκερων, καὶ ἀπ' αὐτῶν ὀνομάζεσθαι καρκάζωνον· καὶ μέγεθος μὲν ἔχειν ἵππυ τῦ τελείυ, καὶ λόφον, καὶ λάχνην ἔχειν ξανθὴν, πυδῶν δὲ ἄρισα εἰληχέναι, καὶ εἶναι ὤκισον, καὶ τὲς μὲν πόδας ἀδιαρθρώτυς τε καὶ ἐμφερεῖς ἐλέφανκι ζυμπεφυκέναι, τὴν δὲ ὐρὰν ζυός· μέσον δὲ τῶν ὀφρύων ἔχειν ἐκπεφυκὸς κέρας, ὐ λεῖον, ἀλλὰ ἑλιγμὲς ἔχον τινὰς καὶ μάλα αὐτοφυεῖς, καὶ εἶναι μέλαν τὴν χρόαν, λέγεται δὲ καὶ ὀξύταλον εἶναι τὸ κέρας ἐκεῖνο· φωνὴν δὲ ἔχειν ἀκύω τὸ θηρίον τῦτο πάνκων ἀπηχεςάτην τε καὶ γεγωνοκάτην, καὶ τῶν μὲν ἄλλων αὐτῷ ζώων πυροσιόντων, φέρειν καὶ πρᾷον εἶναι, λέγυσι δὲ ἄρα πυρὸς τὸ ὁμόφυλον δύσερίν εἶναί πως. Καὶ ὐ μόνον φασὶ τοῖς ἄρρεσιν εἶναί τινα ζυμφυῆ κύριξίν τε πυρὸς ἀλλήλυς καὶ μάχην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς θηλείας ἔχυσί θυμὸν τὸν αὐτὸν, καὶ πυροάγειν τε τὴν φιλονεικίαν καὶ μέχρι θανάτυ ἡτηθέντα ἐξάγυσαν· ἔςι μὲν ὃν καὶ διὰ πανὸς τῦ ζώμαλος ῥωμαλέον, ἀλκὴ δέ οἱ τῦ κέραλος ἄμαχός ἐςι. Νομὰς δὲ ἐρήμυς ἀσπάζεται, καὶ πλανᾶται μόνον. Ὥρᾳ δὲ ἀφροδίτης τῆς ζφελέρας συνδυασθεὶς πρὸς τὴν θήλειαν πεπράϋνται, καὶ μέντοι καὶ ζυννόμω ἐσόν· εἶτα ταύτης παραδραμύσης, καὶ τῆς θηλείας κυύσης, ἐκθηριῦται αὖθις, καὶ μονίας ἐςὶν ὅδε ὁ Ἰνδὸς καρκάζωνος. Τότων ὃν πάνυ νεαρὲς πώλυς κομίζεσθαί φασι τῷ τῶν Πραισίων βασιλεῖ, καὶ τὴν ἀλκὴν ἀλλήλοις ἀποδείκνυσθαι καλὰ τὰς θέας τὰς πανηγυρικάς· τέλειον δὲ ἁλῶναί πολε ὐδεὶς μέμνηται.

ΚΕΦ.

CAP. XXI.

De Indicis animalibus Satyrorum ſimilitudine.

FINITIMOS Indiae montes tranſmittenti, ad intimum latus denſiſſimas convalles videri aiunt, et Corudam locum nominari; ubi beſtiae Satyrorum ſimilitudinem formamque gerentes, et toto corpore hirſutae verſantur, atque equina cauda praeditae dicuntur. Eae cum non a venatoribus agitantur, in opacis et ſpiſſis ſylvis ſolent ex frondibus et fructibus vivere; cum autem venantium ſtrepitum ſentiunt, et canum latratus exaudiunt, in montium vertices incredibili celeritate recurrunt: nam per montes iter conficere aſſuetae ſunt. Contra eos qui ſe inſequuntur pugnant, de ſummis montibus ſaxa devolventes, quorum impetu ſaepe multi deprehenſi pereunt. Itaque difficillime capiuntur; et ex iis nonnullae, ſed aegerrime tandem, aut aegrotantes nimirum, aut gravidae comprehenduntur; illae quidem propter morbum, hae vero ob graviditatem. Captae autem ad Praſios deferuntur.

CAP. XXII.

De Sciratis gente ultra Indiam, et maximis apud eos Serpentibus.

SVNT et Sciratae gens ultra Indiam, ſimi naribus, ſive ita nati, ſive a teneris aſſueti in mari degere [et urinando offendere naſum ad ſaxa.] Apud hos ſerpentes maximi naſcuntur; quorum alii greges pecorum rapiunt, et vorant; alii ſanguinem tantum exſugunt, quemadmodum [lac] aves caprimulgi a Graecis dictae, quarum ſuo loco mentio a nobis facta eſt.

CAP.

ΚΕΦ. κά.

Περὶ τῶν Ἰνδικῶν ζώων τῶν τοῖς Σαλύροις προσεοικότων.

Περελθόντι τὰ ὄρη τὰ γειτνιῶντα τοῖς Ἰνδοῖς καλὰ τὴν ἐνδοτάτην πλευρὰν φανῆναί φασιν αὐλῶνες δασύτατοι, καὶ καλεῖταί γε ὑπ' Ἰνδῶν ὁ χῶρος Κόρυδα· ἀλῶνται δὲ ἄρα φασὶν ἐν τοῖσδε τοῖς αὐλῶσι ζῶα Σαλύροις ἐμφερῆ τὰς μορφὰς, τὸ πᾶν σῶμα λάσια, καὶ ἔχει καλὰ τῆς ἰξύος ἵππειν. Καὶ καθ' ἑαυτὰ μὲν μὴ ἐνοχλούμενα διαρρίβειν ἐν τοῖς δρυμοῖς ὑλοφαγοῦντα· ὅταν δὲ αἴσθωνται κυνηγετῶν κλύπου, καὶ ἀκούσωσι κυνῶν ὑλακῆς, ἀναθέουσιν εἰς τὰς ἀκρωρείας αὐτὰς ἀμηχάνῳ τῷ τάχει· καὶ γάρ εἰσι ταῖς ὀρειβασίαις ἐντριβεῖς. Καὶ ἀπομάχονται πέτρας τινὰς κυλινδοῦντες καλὰ τῶν ἐπιόντων, καὶ καταλαμβανόμενοί γε πολλοὶ διαφθείρονται. Καὶ ἐκ τούτων εἰσὶν ἐκεῖνοι δυσάλωτοι· καὶ μόλις ποτὲ, καὶ διὰ μακροῦ, τινὰς αὐτοὺς εἰς Πραισίους κομίζεσθαι λέγουσι· καὶ τούτων μέντοι ἢ τὰ νοσοῦντα ἐκομίσθη, ἢ θήλεά τινα καὶ κυοῦντα· καὶ ζυνέβη γε θηραθῆναι τοῖς μὲν διὰ τὴν νωθείαν, ταῖς δὲ διὰ τὸν τῆς γαστρὸς ὄγκον.

ΚΕΦ. κβ'.

Περὶ Σκιράτων πέρα τῆς Ἰνδικῆς, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Ὄφεων μεγίστων.

Ἔστι δὲ καὶ Σκιρᾶται πέραν Ἰνδῶν ἔθνος καὶ τοῦτο, καὶ εἰσὶ μὲν σιμοὶ τὰς ῥῖνας, εἴτε ὅτως ἐκ βρεφῶν ἁπαλῶν ἐνθλάσει τῇ τῆς ῥινὸς διαμείναντες, εἴτε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τίκτονται. Γίνονται δὲ ὄφεις παρ' αὐτὰ μεγέθει μέγιστοι, ὧν οἱ μὲν ἁρπάζουσι τὰς ποίμνας, καὶ σίτονται· οἱ δὲ ἐκθηλάζουσι τὸ αἷμα, ὡσπερεῖν παρὰ τοῖς Ἕλλησι οἱ αἰγοθῆλαι, ὥνπερ ἓν καὶ ἀνωτέρω οἶδα ποιησάμενος μνήμην εὐκαιροτάτην.

ΚΕΦ.

CAP. XXIII.

De docilitate Equorum, qui apud Sybaritas ad tibiam ſaltare edocti ſunt.

DOCILITATEM equo peculiarem eſſe iſtud etiam argumento eſt. Sybaritas in Italia luxuriae nimium addictos fuiſſe, et reliquarum rerum ſtudium negligentes ignoraſſe, et vitam in otio et ſumptuoſo luxu tranſegiſſe audio. Sed referre ſingula prolixum foret, iſtud vero unum ſupremum eorum luxum teſtatur. Equi eis inſtituti erant, ut inter epulas ad tibiarum numeros ſaltarent. Quod cum ſcirent Crotoniatae, et bellum adverſus eos gererent, tubam et omnem vehementiorem et adhortatorium ad arma ſonum ſilere juſſerunt: tibiam vero et tibicines ſecum in acie adductos, cum jam intra ſagittae ictum ab hoſte abeſſent, numeros ſaltationi aptos canere praeceperunt; quibus auditis, Sybaritarum equi, ſaltationis domeſticae memoria, tanquam in mediis verſarentur conviviis, excuſſis ſeſſoribus, ſaltare et tripudiare coeperunt, et confuſo Sybaritarum ordine, ſtragis et cladis cauſa ſuis fuerunt dominis.

CAP. XXIV.

De Lycoſpadibus equis.

DE equis illis, quos lycoſpades nominant, ſupra etiam dixi; et nunc, quae inſuper audivi, addam. Roſtrum habent, breve, bene compactum, et ſimum. Quin et Graecorum hominum cum ſtudioſi eſſe dicuntur, tum de hujuſcemodi hominum genere mirificam notionem habere, ut naturali quodam ſenſu ad eos amandos afficiantur; neque enim accedentibus, et palpantibus, aut cava manu applaudentibus ſe offenduntur, neque reſiliunt; ſed, tanquam conſtricti tenerentur, totum diem cum iis traducunt, atque

ΚΕΦ. κγ΄.

Περὶ τῆς τῶν Ἵππων εὐμαθείας, τῶν παρὰ Συβαρίταις πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι δεδιδαγμένων.

Ἵππος δὲ ἄρα καὶ τὸ εὐμαθὲς ἴδιον ἦν, καὶ τούτου μαρτύριον ἐκεῖνο. Συβαρίτας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ τρυφῆς ἀκμὴν ποιήσασθαι φρονήματος ὑπερβαλλομένους, καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἔργων τε καὶ σπουδασμάτων ἀμαθῶς ἔχειν, ταῦτα δὲ τὸν ἑαυτῶν βίον διάγειν ῥᾳσωνευομένους ἐν ἀργίᾳ καὶ πολυτελείᾳ. Περιηγεῖσθαι μὲν ἓν ἕκαστα τῶν ἐν Συβάρει μακρὸν ἂν εἴη νῦν, ἐκεῖνο δ' ἓν ὁμολογεῖ τρυφὴν ἄμαχον. Δεδιδαγμένοι ἦσαν αὐτοῖς ἵπποι παρὰ τὸν τῆς εὐωχίας καιρὸν ὀρχεῖσθαι πρὸς αὐλὸν τῷ ῥυθμῷ. Τοῦτο ἓν εἰδότες οἱ Κροτωνιάται ἐπολέμουν αὐτοῖς, σάλπιγγα μὲν καὶ ἦχον σύντονον, καὶ παρακλητικὸν εἰς ὅπλα κελεύσιγγα· αὐλοὺς δὲ καὶ αὐλητὰς παραλαβόντες, ἐπεὶ ὁμοῦ ἦσαν, καὶ τάξευμα ἐξικνεῖτο ἤδη, ἐνέδοσαν ἐκεῖνοι τὸ μέλος τὸ ὀρχηστικόν· ὅπερ ἓν ἀκούσαντες οἱ τῶν Συβαριτῶν ἵπποι, κατὰ τὴν οἴκοι μνήμην, ὡς ἐν μέσοις ὄντες τοῖς συμποσίοις (ἀπεσείσαντο μὲν τοὺς ἀναβάτας, ἐστίχησαν δὲ καὶ ἐχόρευον, καὶ τῇ γε ἄλλῃ τὴν τάξιν συνέσχεαν, καὶ τὸν πόλεμον ἐξωρχήσαντο.

ΚΕΦ. κδ΄.

Περὶ τῶν ἵππων τῶν καλουμένων Λυκοσπάδων.

Ὑπὲρ τῶν ἵππων τῶν καλουμένων λυκοσπάδων εἶπον καὶ ἀνωτέρω, καὶ νῦν εἰρήσεται, ὅσα προσακήκοα ἴδια. Τὴν ὄψιν ἔχουσι συνεσταλμένην καὶ βραχεῖαν, ἔτι δὲ σιμήν. Λέγουσι δὲ αὐτὰς εἶναι καὶ φιλέλληνας, καὶ ἔχειν τοῦ γένους τοῦδε σύνεσίν τινα ἀπόῤῥητον, καὶ συμφυῆ πρὸς αὐτοὺς ἀποσώζειν φιλίαν· καὶ προσιόντων τε, καὶ ἐπαφωμένων, καὶ κοίλῃ τῇ χειρί πως ἐπικρούντων μὴ ἄχθεσθαι, μηδὲ ἀποσκιρτᾶν· καὶ συνδιημερεύειν μὲν αὐτοὺς, ὥσπερ δεδεμένους, καθευδόντων δὲ, καθεύ-

que ſomnum prope eoſdem capiunt. Sin ad ipſos barbarus accedit, quemadmodum ex veſtigiis ſagaciter odorantes canes feras percipiunt, ſic eum equi illi cognoſcunt, et clamorem tollunt, et, tanquam ſane feram beſtiam extimeſcentes, dant ſe in fugam. Iam porro iis, ad quos adſueverunt, et pabulum objicientibus mirifice oblectantur, maxime vero aurigis formoſi videri ſtudent: quod quidem ipſum, cum natant, oſtendunt; tum enim in aquam lacus, maris, aut fontis bene penitus procedunt, ut et nitidum os efficiant, et ne ſordidum quippiam ex praeſepi, aut de via, illitum deformet nitorem. Quin et odorati unguenti ſuavitatem, ſicut puella, in amore et deliciis habere exiſtimantur hoc genus; quanquam Homerus equos omnes natura unguentis delectari teſtatur, cum canit:

Auriga egregio privati, ſaepius illis
Qui ſolitus liquido fuerat perfundere olivo
Cervicem atque jubas ablutis flumine puro.

Quin et Simonides, canens ex diverſis beſtiis natas et conformatas eſſe mulieres, nonnullis earum ornatus et unguentorum ſtudium ex equorum natura innatum eſſe ſcribit his verſibus:

At delicatus mulier quam genuit equus,
Labore abhorret et operibus ſervilibus;
Nec attigiſſe vellet aut cribrum, aut molam,
Non expurgare et verrere ſcopis domum,
Non juxta furnum, ne trahat fuliginis
Quidquam, ſedere; ſponte non ſua virum,
Coacta ſed amat; corpus in die ſuum
Bis terve lavat, et ungitur, pectit comas,
Alitque, et ornat ſe ſuperba floribus.

Talis

δειν πλησίον. Ἐὰν δὲ προσέλθῃ βάρβαρος, ὡσπερῶν αἱ ῥινηλατοῦσαι κύνες ἐκ τῶν ἰχνῶν ξυνιᾶσι τὰ θηρία ἐκεῖνα, ἴτω τοι καὶ αἱ ἵπποι γινώσκουσι τὸ γένος, καὶ χρεμετίζουσι, καὶ φεύγουσιν οἱαδήπω δεδοικυῖαι θηρίον. Τοῖς μὲν ὧν ξυνήθεσι, καὶ χιλὸν ἐμβάλλουσι, καὶ τὴν ἄλλην κομιδὴν προσφέρουσι πάνυ ἥδονται, καὶ βόλονται ὡραῖαι φαίνεσθαι, καὶ ἔτι καὶ μᾶλλον τοῖς ἑαυτῶν ἡνιόχοις· καὶ τὸ μαστύριον, ὅταν νήχωνται, ἐνδοτέρω προχωροῦσιν ἢ τῆς λίμνης, ἢ τῆς θαλάττης, ἢ τῆς κρήνης, καὶ τὸ πρόσωπον φαιδρύνειν βουλόμεναι, ἵνα μή τι ἄμορφον ἢ ἀκαλλὲς ἐκ τῆς φάτνης, ἢ ἐκ τῆς ὁδῶ προσπεσὸν, εἶτα ἐπιθολώσῃ τὸ κάλλος. Λυκοσπάδι δὲ ἄρα ἵππῳ καὶ ἀλοιφαὶ εὐώδεις, ὡς νύμφῃ, φίλαι, καὶ μύρων ὀσμή· καὶ Ὅμηρος δὲ τὸ φιλησεῖν ἵππους χρίσμασι φύσει πάντας ὁμολογεῖ λέγων·

Τοίω γὰρ ζθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο
Ἠπίω· ὃς ζφῶϊ μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
Χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.

Καὶ ὁ Σιμωνίδης δὲ, ἐκ πανοδαπῶν θηρίων λέγων τὰς γυναῖκας γενέσθαι τε καὶ διαπλασθῆναι, φησὶν ἐνίαις ἐκ τῶν ἵππων τό,τε φιλόκοσμον καὶ φιλόμυρον ξυντεχθῆναι κατ' ἐκείνας φύσει· ἃ δὲ λέγει, ταῦτά ἐστι·

Τὴν δ' ἵππος ἀβρὴ χαιτήεσσ' ἐγείναθο,
Ἣ δάλι' ἔργα καὶ ἄτην περιτρέπει·
Κἄτ' ἂν μύλης ψαύσειεν, ἄτε κόσκινον
Ἄρειεν, ἄτε κόπρον ἐξ οἴκω βάλοι,
Οὔτε πρὸς ἵπνον ἀσβόλην ἀλευμένη
Ἵζοιτ'· ἀνάγκη δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον·
Λοῦται δὲ πάσης ἡμέρας ἀπὸ ῥύπον
Δὶς, ἄλλοτε τρὶς, καὶ μύροις ἀλείφεται.
Ἀεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ
Βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.

Talis quidem uxor praebet ſe ſpectaculum
Aliis jucundum, ſed viro nocet ſuo;
Niſi ille fuerit aut rex, aut vir praepotens,
Hujuſmodi uxor oblectare quem queat.

CAP. XXV.

Quemadmodum Perſae Equos, quibus in bello utuntur, audaces efficiunt.

HAEC etiam equorum propria ſunt. Eos ad aeris ſonitum et ſtrepitum adſuefaciunt Perſae, ne armorum in bello fremitum, et gladiorum ad clypeos reſonantium crepitum extimeſcant; armataque cadaverum ſimulachra paleis farta eis ſubjiciunt, ut caeſorum calcationem in bello ferre conſueſcant, et ne rerum terribilium metu affecti ad rem militarem, cum neceſſitas poſtulat, inutiles ſint. Non latuit vero Homerum neque hoc, ut ipſe oſtendit. Quod igitur occiſus ſit Rheſus Thrax, et cum eo ſocii, audivimus in Iliade a pueris; quae vero audivimus, haec ſunt: Diomedes quidem Thraces jugulat; Vlyſſes vero interfectos pedibus ſubtrahit, ne in cadavera incurrentes Thraces equi, qui nuper advenerant, formidine perterrerentur, atque ad haec ipſa inſueti, ut per formidoloſa quaedam ingredientes, praecipiti effrenatione efferrentur. Equi autem artem, quam didicerunt, nunquam oblivioni dant; adeo ad diſcendum dociles ſunt res utiles quaſvis. Iidem quomodo, et quantopere homines ament, in praecedentibus explicavi.

CAP.

Καλὸν μὲν ἔν θέημα τοιαύτη γυνὴ
Ἄλλοισι, τῷ δ' ἔχοντι γίνεται κακόν·
Ἢν μή τις ἢ τύραννος, ἢ σκηπτοῦχος ᾖ,
Ὅσις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.

ΚΕΦ. κέ.

Πῶς τοὺς Ἵππους τοὺς πολεμικοὺς Πέρσαι ἀδεεῖς ἐργάζονται.

Ἴδια δὲ ἵππων καὶ ἐκεῖνα δήπου. Οἱ Πέρσαι, ἵνα μὴ ὦσιν αὐτοῖς οἱ ἵπποι καταπλῆγες, ψόφοις αὐτοὺς καὶ ἤχοις χαλκοῖς προσεθίζουσι, καὶ κωμῳδοῦσιν, ὡς μή ποτε ἐν τῷ πολέμῳ δείσωσι τοὺς τῶν πανοπλιῶν ἀράβους, καὶ τῶν ξιφῶν τὸν πρὸς τὰς ἀσπίδας δοῦπον· εἴδωλά τε νεκρῶν δὴ σεσαγμένα ἀχύροις ὑποβάλλουσιν αὐτοῖς, ἵνα προσεθισθῶσι νεκροὺς ἐν τῷ πολέμῳ πατεῖν, καὶ μὴ δεδιότες ὥς τι ἐκπληκτικὸν, εἶτα μέν τοι δυσωπούμενοι ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς ὁπλιτικοῖς ἀχρεῖοι ὦσιν. Οὐκ ἐλελήθει δὲ Ὅμηρον ἠδὲ τοῦτο, ὡς αὐτὸς δείκνυσιν. Ὅτι γοῦν ἀνῃρέθη μὲν ὁ Θρᾴξ Ῥῆσος, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ οἱ ἑταῖροι, οὓς ἀκούομεν ἐν Ἰλιάδι ἐκ παίδων· ἃ δὲ ἀκούομεν, ταῦτά ἐσιν· Ἀποσφάττει μὲν ὁ τοῦ Τυδέως τοὺς Θρᾴκας· ὁ δὲ τοῦ Λαέρτου τοὺς ἀνῃρημένους ὑπάγει τῶν ποδῶν, ἵνα μή ποτε νεήλυδες ὄντες οἱ Θρᾴκες ἵπποι, εἶτα μέντοι ἐκπλήττωνται τοῖς νεκροῖς ἐμπαλαττόμενοι, καὶ ἀήθως κατ' αὐτῶν, ὥς τινων φοβερῶν βαίνοντες, ἀποσκιρτῶσιν. Οἱ δὲ ἅπαξ μαθόντες, ἐκ ἂν αὐτοὺς λάθοι τοῦ μαθήματος λήθη· ἔτως εἰσὶν ἀγαθοὶ μαθεῖν ὁτιοῦν τῶν λυσιτελῶν οἱ ἵπποι. Φιλεῖν δὲ οἷοί ποτέ εἰσι, καὶ εἰς ὅσον, ἐμοὶ μὲν εἴρηται ἐν λόγοις τοῖς ἄνω.

ΚΕΦ.

CAP. XXVI.

Quemadmodum in gelidis locis Oves fellis expertes ſunt.

In regionibus perfrigidis, cum nive et hieme vehementi anni tempus infeſtum eſt, fellis expers eſt ovillum pecus; intra enim ovilia compulſum novo pabulo non utitur; deinde, ineunte vere, cum ad paſtiones proficiſcitur, felle impletur. Hoc autem Scythicis ovibus uſu maxime evenire ſolere aiunt.

CAP. XXVII.

De hominibus in Africa, qui Pſylli dicuntur.

Agatharchides dicit in Africa nationem eſſe, Pſyllos nuncupatam; et nihil quidem quoad vivendi rationem a reliquis hominibus differre, veruntamen cum aliis nationibus peregrinum eorum corpus comparatum admirationem habere: non enim venenatas beſtias, quae vel ictu vel morſu venenum relinquunt, eis quippiam nocere poſſe; neque aut ſerpentis morſu, aut phalangiorum mortiferis vulneribus, ut ceteros homines, affici; neque ſcorpiorum aculeis laedi ſolere. Cum enim venenatum quiddam ad eos acceſſerit, et vel eorum corpus attigerit, vel aliquem odorem exhauſerit, veluti ſoporiferam bibiſſet potionem, ſtupore adfectum ac ſenſu privatum ſopitur; et tamdiu debilitatur, quoad ab eo Pſyllus receſſerit. Porro natos ſibi infantes quomodo, germani an ſpurii ſint, experiantur, ſerpentibus admotis, ut auri puritatem igne explorant aurifabri, ſupra narravi.

ΚΕΦ. κς΄.

Πῶς ἐν τοῖς κρυμώδεσι χωρίοις τὰ Πρόβαλα ἄχολά ἐσι.

ΕΝ τοῖς κρυμώδεσι τόποις τὰ πρόβαλα, τῆς χιόνος ἐπιῤῥέσης, καὶ τῷ κρύει ἐναχμάζοντος, ἄχολά ἐσι· καθειργμένα δ' ἄρα, καὶ τῷ χιλῷ τῷ νέῳ μὴ μεταλαμβάνοντα, εἶτα μὲν τοιαῦτα εὑρίσκεται· ὑπαρχομένου δὲ τοῦ ἦρος, καὶ προϊόντα ἐπὶ τὰς νομὰς, τῆς χολῆς ὑποπίμπλαται. Τοῦτο δὲ ἄρα ἔτι καὶ μᾶλλον φιλεῖ παρακολουθεῖν τοῖς Σκυθικοῖς προβάτοις, φασί.

ΚΕΦ. κζ΄.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ ἀνθρώπων, τῶν καλουμένων Ψύλλων.

ΑΓαθαρχίδης φησὶν εἶναι γένος ἐν τῇ Λιβύῃ τινῶν ἀνθρώπων, καὶ μέν τοι καὶ καλεῖσθαι αὐτοὺς Ψύλλους· καὶ ὅσα μὲν καλὰ τὸν ἄλλον βίον τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων διαφέρειν οὐδὲ ἓν, τὸ δὲ ζῶμα ἔχειν ξένον τε καὶ παράδοξον ὡς πρὸς τοὺς ἑτερόφυλους ἀντικρινόμενον· τὰ γάρ τοι ζῶα τὰ δακελὰ, καὶ τὰ ἐγχρίποντα πάμπολλα ὄντα, μηδὲν αὐτοὺς μόνους ἀδικεῖν· ὅτε γοῦν ὄφεως δακόντος ἐπαίουσιν, ὅτε φαλαγγίου νύξαντος, ὡς τοὺς ἄλλους, εἰς θάνατον· ὅτε μὴν σκορπίου κέντρον ἀπερείσαντος. Ἐπὰν δὲ ἄρα τούτων προσπελάσῃ τι ἅμα καὶ παραψαύσῃ τοῦ ζώματος, καὶ ἅμα τι καὶ ὀσμῆς τῆς ἐκείνων ψαύσῃ ἢ σπάσῃ, ὥσπερ οὖν φαρμάκου γευσάμενοι ὑπνοποιοῦ, κάρωσίν τινα ἐλπικὴν εἰς ἀναισθησίαν ἐμποιοῦντος, ἐξασθενεῖ καὶ παρεῖται, ἕως ἂν παραδράμῃ ἄνθρωπος ἐντός. Ὅπως δὲ ἐλέγχωσι τὰ ἑαυτῶν βρέφη, εἴτε ἐσὶ γνήσια, εἴτε καὶ νόθα, ἐν τοῖς ἑρπετοῖς βασανίζοντες, ὡς ἐν τῷ πυρὶ τὸν χρυσὸν οἱ βάναυσοι χρυσουργοὶ, ἀνωτέρω εἶπον.

ΚΕΦ.

CAP. XXVIII.

Pſylli quomodo morſis opem ferant.

CALLIAS libro decimo hiſtoriae, quam conſcripſit De Syracuſano Agathocle, ceraſtas inquit peſtiferum morſum infligere ſolere, et beſtias ratione carentes, et homines interficere; niſi Libycus vir, natione Pſyllus, ad curandum acceſſerit. Hic ſane ſive evocatus, ſive fortuito advenerit, et plagam adhuc tolerabiliter dolentem viderit, ſolam ſalivam ictui morſuive inſpuens dolorem mitigat, et perſtringit. Sin percuſſum offenderit aegerrime dolentem, intra dentes permultam aquam haurit, et os ſuum primo ex ea colluit, poſt vero eam in poculum injectam vulnerato exſorbendam tradit. Quod ſi veneni acerbitas acrius invaleſcit, hic aegrotanti nudo nudus accumbit, et proprio ſuo corpore morbi vim frangit, et malo hominem liberat. Hoc autem ita ſe habere idoneus teſtis etiam Nicander Colophonius fuerit, cujus verſus adſcribam:

Audivi Libycos Pſyllos, quos aſpera Syrtis
Serpentumque ferax patria alit populos,
Non ictu inflictum diro, morſuve venenum
Laedere; quin laeſis ferre et opem reliquis,
Non vi radicum, proprio ſed corpore juncto:

Et quae ſequuntur.

CAP.

ΚΕΦ. κή.

Πῶς ἐπαμύνεσιν οἱ Ψύλλοι τοῖς δηχθεῖσι.

Καλλίας ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Περὶ τὸν Συρακόσιον Ἀγαθοκλέα λόγων φησὶ τὰς κεράσας ὄφεις δεινὰς εἶναι τὸ δῆγμα· ἀναιρεῖν γὰρ καὶ ζῶα ἄλογα, καὶ ἀνθρώπους, εἰ μὴ παρείη Λίβυς ἀνὴρ, Ψύλλος ὢν τὸ γένος. Οὗτος γὰρ ἐάν τε κληδὸς ἀφίκηται, ἐάν τε καὶ παρῇ καλὰ τύχην, καὶ θεάσηται πρᾴως ἔτι ἀλγοῦντα τὴν πληγὴν, ἢ τὸ δῆγμα, μόνον προσπλύσας εἶτα μέντοι τὴν ὀδύνην ἐπράϋνε, καὶ καταγοήτευσε τὸ δεινὸν τῷ ζιάλῳ. Ἐὰν δὲ εὕρῃ δυσαναισχέστατα, καὶ ἀτλήτως φέροντα, ὕδωρ ἀθρόον ζπάσας εἴσω τῶν ὀδόντων, καὶ χρησάμενος αὐτῷ τῷ στόματος κλύσματι, εἶτα τοῦτο εἰς κύλικα ἐμβαλὼν δίδωσι ῥοφῆσαι τῷ τρωθέντι. Ἐὰν δὲ περαιτέρω καὶ τοῦδε τοῦ φαρμάκου καταισχύῃ τὸ δεινὸν, ὅδε τῷ νοσοῦντι παρακλίνεται γυμνῷ γυμνὸς, καὶ τῷ χρωτὸς οἱ τοῦ ἰδίου προσαναλείψας τὴν ἰσχὺν τὴν ζυμφυῆ, εἶτα μέντοι τοῦ κακοῦ πεποίηκε τὸν ἄνθρωπον ἐξάνδην. Ἀπόχρη δὲ ἄρα ὑπὲρ τούτου εἴη ἂν μάρτυς καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος λέγων·

Ἔκλυον ὡς Λίβυες, Ψύλλων γένος, ὅτέ τι θηρῶν
Αὐτοὶ κάμνωσι μυδαλέαισι τυπαῖς,
Οὓς Σύρτις βόσκει θηροτρόφος· εὖ δὲ καὶ ἄλλοις
Ἀνδράσιν ἤμυναν τύμμασιν ἀχθομένοις,
Οὐ ῥίζαις ἔρδοντες, ἐὼν δ' ἀπὸ ζύγχροα γήων.

Καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις.

CAP. XXIX.

De bigeneribus et inſititiis vel biformibus Animalibus.

EMPEDOCLES phyſicus De animalium proprietate ſcribens, auctor eſt naſci quaedam bigenera, in unum ſcilicet corpus natura duplici coalita. Ea autem, quae canit, haec ſunt:

Multa genus duplex referunt animalia membris,
Pectore vel capite, aut alio; ſicut videatur
Ante viri retroque bovis forma, aut vice verſa:
In pecore humanae quondam veſtigia formae
Inſunt, et pecoris humano in corpore contra.

CAP. XXX.

De Capris in Lycia.

CALLISTHENES Olynthius capras ſcribit in Lycia tonderi, ut ubique locorum oves; ſunt enim denſiſſimo et prolixiſſimo hirſutae pilo, ut ab iis cincinni, et capillorum quaſi capreoli, implexi ab eis dependere videantur; ex eiſdemque navium fabri rudentes contexunt.

CAP. XXXI.

De Cynamolgis Indiae populo, et Canibus apud eoſdem.

IN libris, quos Cnidius Cteſias De rebus Indicis conſcripſit, Cynamolgorum gentem ait canes permultos, magnitudine Hyrcanis canibus pares, alere ſolere. Quamobrem vero ſit haec natio tam canum ſtudioſa, cauſam idem adfert. Cum ab aeſtivo ſolſtitio ad mediam hiemem, tanquam apum examina, aut concitata

ΚΕΦ. κθ'.

Περὶ διφυῶν καὶ συγκεκραμένων Ζώων.

ΕΜπεδοκλῆς ὁ φυσικός φησι Περὶ ζώων ἰδιότητος λέγων καὶ ἐκεῖνος δήπου, γίνεσθαί τινα συμφυῆ καὶ κράσει μορφῆς μὲν διάφορα, ἑνώσει δὲ σώματος συμπλακέντα. Ἃ δὲ λέγει, ταῦτά ἐστι·

Πολλὰ μὲν ἀμφιπρόσωπα, καὶ ἀμφίστερνα φύεσθαι,
Βυγενῆ, ἀνδρόπρωρα, τὰ δ' ἔμπαλιν ἐξαναλέλλειν
Ἀνδροφυῆ βύκρανα· μεμιγμένα τῇ μὲν ὑπ' ἀνδρῶν
Τῇ δὲ γυναικοφυῆ σχιεροῖς ἠσκημένα γύοις.

ΚΕΦ. λ'.

Περὶ τῶν ἐν Λυκίᾳ Αἰγῶν.

ΕΝ Λυκίᾳ λέγει Καλλισθένης ὁ Ὀλύνθιος κείρεσθαι καὶ τὰς αἶγας, ὥσπερεῖν ποιμαχῇ τὰ πρόβατα· γίνεσθαι γὰρ δασυλάτας καὶ εὐτριχας δεινῶς τὰς αἶγας, ὡς εἰπεῖν βοσρύχους, ὥς τινας ἕλικας κόμης, ἐξηρῆσθαι αὐτῶν· καὶ μέντοι καὶ τὰς τεχνίτας τῆς τῶν νεῶν ἐργασίας καταχρῆσθαι αὐταῖς τὰς σειρὰς συμπλέκουσας, ὡς καὶ τὰς κάλως ἄλλοι.

ΚΕΦ. λά.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Κυναμολγῶν καλουμένων, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Κυνῶν.

ΛΕγει δὲ ἄρα Κτησίας ἐν Λόγοις Ἰνδικοῖς τὰς καλουμένας Κυναμολγὰς τρέφειν κύνας πολλὰς, καὶ τὰς Ὑρκανὰς τὸ μέγεθος. Καὶ εἶναί γε ἰσχυρῶς κυνοτρόφους, καὶ τὰς αἰτίας ὁ Κνίδιος ἐκείνας λέγει. Ἀπὸ τῶν θερινῶν τροπῶν εἰς μεσοῦντα χειμῶνα ἐπιφοιτῶσιν αὐτοῖς ἀγέλαι βοῶν, οἱονεὶ με-

citata veſparum vis, ſic armenta numero ampliora boum ferorum eos cornibus vehementer incitata appetant; hi non aliter haec retundere valentes canes, quos magna cura aluerunt, in ipſos immittunt, qui facile boves debellant et interimunt. Deinde ante commemorati homines, quas eſculentas carnes exiſtimant, ſibi auferunt; reliquas canibus impertiunt, libenterque communicant, tanquam pro accepto beneficio grati. Reliquo anni tempore, cum non amplius eo boves accedunt, ad venandas alias feras ſecum ducunt. Idcircoque Cynamolgi appellantur, quod a canibus lac exprimunt mulctra; tum vero ſic idipſum, quemadmodum nos vel ovillum, vel caprinum, bibunt.

CAP. XXXII.

De Ovibus in Cio, et Caſeo e ſpinis.

AESCHYLIDES in libris De re ruſtica in Cio inſula prodit agricolas ſingulos oves poſſidere paucas, eo quod ſolum perquam macrum ſit, et paſcua non habeat; itaque eos ovibus cytiſum, folia fici et oleae decidua objicere, et paleas leguminum variorum, quibus illae in pabulo acquieſcant. Sed ſpinas etiam quaſdam ab eis ſeri ait, e quibus quod emanarit lac coagulari, et in optimum caſeum converti, quem Cynthium nominant; ejuſque talentum venire drachmis [centum] et nonaginta. Addit et agnos hujus inſulae egregios haberi, et majore quam ceteros pretio vendi.

CAP.

λιτῶν Ϛμῆνος, ἢ Ϛφηκία κεκινημένη, πλῆθος ἀριθμῷ κρείττους οἱ βόες, εἰσὶ δὲ ἄγριοι καὶ ὑβρισαὶ, καὶ εἰς κέρας θυμοῦσθαι δεινῶς· ὥκιν ἔχουσες αὐτὰς ἀνασέλλειν ἑτέρως οἶδε, τὰς τροφίμους αὐτῶν κύνας ἐπ' αὐτὰς ἀφιᾶσιν, ἐς τοῦτο ἀεὶ τρεφομένους, οἵπερ ἂν καταγωνίζονταί τε καὶ διαφθείρουσιν αὐτὰς ῥᾳδίως. Εἶτα τῶν μὲν κρεῶν τὰ δοκοῦντα Ϛφισιν εἰς ἐδωδὴν ἐπιτήδεια ἐξαιροῦσι· τὰ δὲ λοιπὰ τοῖς κυσὶν ἀποκρίνουσι, καὶ μάλα γε ἀσμένως κοινωνοῦντες αὐτοῖς, ὡσπερεὶ εὐεργέταις ἀπαρχόμενοι. Καλὰ τὴν ὥραν δὲ, καθ' ἣν ὥκ ἔτι φοιτῶσιν οἱ βόες, Ϛυνθήρας αὐτὰς ἐπὶ τοῖς ζώοις τοῖς ἄλλοις ἔχουσιν. Καὶ τῶν θηλειῶν ἀμέλγουσι τὸ γάλα, καὶ ἓξ τούτου κέκληνται· τίνουσι γὰρ αὐτὸ, ὡσπερεὶ ἡμεῖς τὸ τῶν ὀΐων τε, καὶ τῶν αἰγῶν.

ΚΕΦ. λβ'.

Περὶ τῶν ἐν Κίῳ Προβάτων, καὶ τοῦ ἐξ ἀκανθῶν Τυροῦ.

ΑΙσχυλίδης ἐν τοῖς Περὶ γεωργίας καλὰ τὴν Κίων γῆν πρόβαλα γίνεσθαι ὀλίγα ἑκάστῳ τῶν γεωργῶν φησι· τὸ δὲ αἴτιον, λεπτογεών τε εἶναι τὴν Κίον ἰσχυρῶς, καὶ νομὰς ὥκ ἔχειν· κύτισον δὲ καὶ θρία ἐμβάλλειν, καὶ τῆς ἐλαίας τὰ ῥεύσαντα φύλλα, καὶ μέντοι καὶ τῶν ὀσπρίων ἄχυρα ποικίλα τε καὶ ποικίλων ἐκείνοις ἀγαθὰ εἶναι ταῦτα δεῖπνον. Παρασπείρειν δὲ καὶ ἀκάνθας, γίνεσθαι δὲ ἐξ αὐτῶν γάλα, καὶ τοῦτο τρεφόμενον τυρὸν ἐργάζεσθαι κάλλιστον, καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν Κύνθιον, ὃ αὐτὸς λέγει· καὶ μέντοι καὶ τὸ τάλαντον αὐτοῦ πιπράσκεσθαι δραχμῶν καὶ ἐννενήκοντα. Γίνεσθαι δὲ καὶ ἄρνας τὴν ὥραν διαπρεπεῖς, καὶ πιπράσκεσθαι ὰ καλὰ τὰς ἑτέρας, ἀλλὰ καὶ Ϛοβαρωτέρα τῇ τιμῇ.

ΚΕΦ.

CAP. XXXIII.

De Vaccis Phoeniciae, et de Bobus et Capris Libycis; item de Bobus Leuctricis.

PHOENICVM libri teſtantur indigenas vaccas ea eſſe magnitudine, ut vel proceriſſimi paſtores, cum mulgent, ſtare, aut etiam in ſcabellum adſcendere habeant neceſſe, ubera ut poſſint pertingere. In Libya Indis finitima retroverſus paſcentium boum eſſe armenta auditione accepi; cujus rei cauſa eſt, quod non rite collocata a natura ante oculos cornua habent, et quae ante pedes ſunt, videre non queant; ex quo fit, ut ingreſſionem ad caudam retorquentes herbam depaſcantur. Ariſtoteles ait Leuctricorum boum cornua atque aures ex una ſtirpe cognata et ſimul contexta eſſe. Idem auctor eſt, in loco quodam Libyae caprarum ubera a pectore dependere; et apud Budianos Cariſci accolas albam ovem nullam naſci, ſed nigras omnes eſſe.

A

CAP. XXXIV.

De Capris Sardiniae.

SARDINIAM pecudum optimam eſſe parentem Nymphodorus ſcribit: capraſque procreare, quarum pellibus pro veſtimentis indigenae utantur; tamque mirifica naturae vi eſſe, ut hiberno tempore calefaciant, aeſtivo refrigerent; ſimulque in iis ipſis pellibus cubiti magnitudine pilos innaſci: atque ei, qui iis indutus fuerit, ſi commodum videatur, cum eſt frigida tempeſtas, pilos ad corpus convertit, ut ab iis caleſcat; cum autem eſt aeſtas, invertit, ne calore vexetur.

CAP.

ΚΕΦ. λγ΄.

Περὶ τῶν ἐν Φοινίκῃ Βοῶν, καὶ τῶν ἐν Λιβύῃ Βοῶν καὶ Προβάτων· ἔτι δὲ καὶ τῶν ἐν Λεύκλοις Βοῶν.

Φοίνικες λέγουσι λόγοι τὰς βῦς τὰς ἐπιχωρίους τοσαύτας εἶναι τὸ μέγεθος, ὡς ἐσάναι τοὺς ἀμέλγοντας ὄντας μεγίστους, ἢ δεῖσθαι θρανίου, ἵνα ἀναβάντες ἐφίκωνται τῶν μαζῶν. Λιβύων δὲ ἄρα τῶν γειτνιώντων Ἰνδοῖς ὀπισθονόμων βοῶν ἀγέλας εἶναί τινας ἀκούω· τὸ δὲ αἴτιον, ἡ φύσις ὡς ἐξήμαρτε τὸ πρῶτον, ἢ ὠλιγώρησεν, ἐπεὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῖς ἐστι τὰ κέρατα, καὶ ὁρᾶν οὐκ ἐᾷ τὰ πρὸ τῶν ποδῶν· ἡ δὲ εἰς ὀπίσω ἐπανάγει τὴν βάδισιν αὐτοῖς, εἶτα ἐπικύπτοντες χείρουσι τὴν πόαν. Ἀριστοτέλης γε μήν φησι τῶν βοῶν τῶν ἐν Λεύκλοις ἐκπεφυκέναι τὰ κέρατα καὶ τὰ ὦτα, ἔκφυσιν τὴν αὐτὴν, καὶ εἶναι ξυμφασμένα. Ὁ δὲ αὐτὸς ἐν χώρῳ τινὶ Λιβύων τὰς αἶγας τοῦ ἤθους φησὶ τοὺς μαζοὺς ἔχειν ἀπηλλημμένους. Εἴη δ' ἂν τοῦ παιδὸς τοῦ Νικομάχου καὶ ταῦτα, ἐν τοῖς περὶ τὸν Σκαρίσκον Βιθυνοῖς οἰκοῦσιν ὑ γίνεσθαί φησι πρόβατον λευκὸν, ἀλλὰ μέλανα πάντα.

ΚΕΦ. λδ΄.

Περὶ τῶν ἐν Σαρδοῖ Αἰγῶν.

Νυμφόδωρος λέγει τὴν Σάρδον εἶναι θρεμμάτων μητέρα ἀγαθήν. Θαυμάσαι δὲ ἄξιον τίκτει ζῶον τὰς αἶγας αὕτη· τὰς γάρ τοι δορὰς τοῖς ἐπιχωρίοις ἠσθῆσθαι, καὶ εἶναι ταῦτα σκέπην· καὶ διὰ χειμῶνος μὲν ἀλεαίνειν, ψύχειν δὲ ἐν τῷ θέρει, φύσει τινὶ ἀποῤῥήτῳ· συμπεφυκέναι δὲ ἄρα ταῖς δοραῖς καὶ τῆχεως τὴν τρίχα· τοῦ φορήματος δὲ ἄρα τούτου ἔοικε χρῆναι διὰ μὲν τοῦ χρυμοῦ τὰς τρίχας ἐς τὸν χρῶτα ἀποσρέφειν, διὰ τοῦ θέρους δὲ ἔξω· εἰ μέλλοι ὁ ἠσθημένος διὰ μὲν τοῦ χρυμοῦ θάλπεσθαι, διὰ δὲ τοῦ θέρους μὴ ἀποπνίγεσθαι.

ΚΕΦ.

CAP. XXXV.

De Capris in Coytha Indiae vico.

CVR ſilentio praeterirem Orthagoram? Is in libris, quos conſcripſit De rebus Indicis, inquit in Coytha, vico ſic nuncupato ab indigenis, piſces aridos capris in ſtabulis comedendos objici.

CAP. XXXVI.

De Elephantorum cum Suibus diſſidio.

ELEPHANTVM a ſuillo timere pecore jam dixi: nunc explicare placet, quod ad Megaram accidit. Cum ab Antipatro Megarenſes circumſederentur, acerrimeque Macedones incumberent, primo in ſues pice liquida oblitos incendium Megarei excitarunt, deinde ſic incenſos in hoſtes immiſerunt. Ii itaque furore inflammati, cum in elephantorum agmina incurrerunt, tum clamantes, nempe igni flagrantes, quaſi quibuſdam furiis elephantos incitarunt, et graviter perturbarunt. Itaque nullum neque ordinem tenebant, neque amplius, quamvis a primo aetatis tempore domiti fuiſſent, manſuefacti erant; ſive quod ſua quadam natura a ſuibus abhorreant, ſive etiam quia horum abſonum vocis acumen perhorreant. Cujus rei non ignari educatores generis elephantini una cum ſuibus pullos alunt, ex conſuetudine eos ut minus horreant.

CAP. XXXVII.

De Indicorum Pſyllorum jumentis, et pecoribus, et reliquis animalibus, eorumque magnitudine; quodque Sues in India non naſcantur, et deteſtabiles habeantur.

APVD Indos Pſyllos (nam ſunt etiam alteri Africi) arietibus non majores equi gignuntur; itemque oves, quae magnitudine

ΚΕΦ. λέ.

Περὶ τῶν ἐν Κωΰθᾳ τῇ κώμῃ Αἰγῶν.

ΤΙ δαὶ Ὀρθαγόραν μνήμης ἄμοιρον ἐάσομεν; ὅσπερ ἔν ἐν Ἰνδοῖς λόγοις φησί. Κώϋθα μὲν, ἔτος εἶναί φησι κώμην τόδε ὄνομα λαχοῦσαν, ταῖς δὲ αἰξὶ ταῖς ἐπιχωρίοις ἔνδον ἐν τοῖς ζηκοῖς παραβάλλειν τὸς νομέας ἰχθῦς ξηρὸς χιλόν.

ΚΕΦ λς΄.

Περὶ τῆς τῶν Ἐλεφάντων πρὸς τὰς Σῦς ἀπεχθείας.

ΟΤΙ δέδοικεν ἐλέφας ὗν ἀνωλέρω εἶπον· τὸ δὲ ἐν Μεγάροις γενόμενον, Μεγαρέων ὑπ' Ἀνλιπάτρῳ πολιορκουμένων, ἐθέλω εἰπεῖν, καὶ μέντοι εἰρησόμενον τοῦτό ἐσι. Τῶν Μακεδόνων βιαίως ἐζκειμένων, ὓς πίτνη χρίσανλες ψυχρᾷ, καὶ ὑποπρήσανλες αὐτὰς, ἀφῆκαν ἐς τὸς πολεμίους. Ἐμπεσοῦσαι δὲ ἄρα ἐκεῖναι οἰζρημέναι ταῖς τῶν ἐλεφάντων ἴλαις, καὶ βοῶσαι, ἅτε ἐμπιπράμεναι, ἐξέμαινον τὸς θῆρας, καὶ ἐτάρατλον δεινῶς. Οὔτε γὰν ἔμενον ἐν τάξει, ἔτε ἦσαν ἔτι πρᾷοι, καίτοι καὶ ἐκ νηπίων πεπωλευμένοι· εἴτε φύσει τινὶ οἱ ἐλέφανλες ἰδίᾳ μισοῦνλες τὰς ὗς καὶ μυσατλόμενοι, εἴτε καὶ τῆς φωνῆς αὐτῶν τὸ ὀξὺ καὶ ἀπηχὲς πεφρικότες ἐκεῖνοι. Συνειδότες δ' ἂν ἐκ τούτων οἱ πωλοτρόφοι τῶν ἐλεφάντων ὗς παραιρέφσιν αὐτοῖς, ὡς φασὶν, ἵνα καὶ ἐκ τῆς ζυνηθείας ἧτλον ὀρρωδῶσιν αὐτάς.

ΚΕΦ. λζ΄.

Περὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἰνδικοῖς Ψύλλοις ἵππων τε, καὶ προβάτων, καὶ λοιπῶν ζώων, πηλίκα τὸ μέγεθός εἰσι· καὶ ὅτι παρ' Ἰνδοῖς ὗς ἀγίνελαι, καὶ ὡς βδελύσσονλαι ἐκείνης κρέα.

ΠΑρά γε τοῖς Ψύλλοις καλεμένοις τῶν Ἰνδῶν (εἰσὶ γὰρ καὶ Λιβύων ἕτεροι) ἵπποι γίνονλαι τῶν κριῶν ἀ μείζες, καὶ τὰ

tudine agnos non ſuperant; aſini quoque tales naſcuntur, et ſimiliter muli, boves, et quod illic cunque beſtiarum perparvulum eſt. Porro apud Indos nullum ſuem, neque ferum neque cicurem, naſci aiunt; et ſuilli generis uſum Indos deteſtari, et tantopere ab eo veſcendo, quam ab humanis carnibus abhorrere.

CAP. XXXVIII.

De metropoleos Epheſiae Serpentibus, et Cancris earundem hoſtibus.

Ad paludem, quae juxta Epheſiam metropolim eſt, aiunt cavernam eſſe ſerpentium plenam maximarum, quae magnum acerbitatis virus habent in mordendo. Hae tametſi ex caverna prodeuntes uſque ad proximam paludem ſerpunt; natando tamen trajicere, ut in oppoſitam ripam exeant, cancrorum, qui eas extenſis forcipibus comprehenſas interficiunt, metu non audent. Conquieſcunt igitur, atque a tranſmittendo ſe ſuſtinent, cancrorum cuſtodias formidantes, et poenarum metum exhorreſcentes: ac niſi mirabili naturae dono paludis ripas cancri incolerent, et tuta illic omnia praeſtarent; dudum peſtiferis ſerpentium morſibus incolae periiſſent.

CAP. XXXIX.

De diverſorum locorum Draconibus et Aſpidibus.

Onesicritvs Aſtypalaeus duos in India ſcribit dracones fuiſſe, quos Apoſiſares Indus nutriverit, alterum ſex et quadraginta, alterum octoginta cubitorum; eoſdemque Alexandrum, Philippi filium, ardenter videre expetiviſſe. Regnante Philadelpho

πρόβαλα ἰδεῖν μικρὰ καλὰ τὰς ἄρνας, καὶ οἱ ὄνοι δὲ τοσοῦτοι γίνονται τὸ μέγεθος, καὶ οἱ ἡμίονοι, καὶ οἱ βοῦς, καὶ πᾶν κτῆνος ἕτερον ὁτιοῦν. Ὑν δὲ ἐν Ἰνδοῖς ἃ φασι γίνεσθαι, ὅτε ἥμερον, ὅτε ἄγριον· μυσάττονται δὲ καὶ ἐσθίειν τοῦδε τοῦ ζώου Ἰνδοὶ, καὶ ἐκ ἂν γεύσαιντό ποτε ὑείων, ὡσπερεῖ ὐδὲ ἀνθρωπείων οἱ αὐτοί.

ΚΕΦ. λή.

Περὶ τῶν ἐν μητροπόλει τῇ Ἐφεσίᾳ Ὄφεων, καὶ τῶν ἀντιπάλων αὐτοῖς Καρκίνων.

ΕΝ μητροπόλει ἀκοάω τῇ Ἐφεσίᾳ λίμνην εἶναι, καὶ πρὸς αὐτῇ Ϛπήλαιον, ἔχει δὲ ἄρα τὸ ἄντρον ὄφεων πλῆθος ἄμαχον, καὶ εἶναι τούτους μεγίστους φασὶ, καὶ δεινοὺς τὸ δῆγμα. Προϊέναι μὲν ἔν αὐτοὺς τοῦ ἄντρου λόγος ἔχει, ὅσον ἐς τὴν λίμνην ἐξερπύσαι τὴν παρακειμένην, καὶ νήχεσθαι· πειρωμένους δὲ περαιτέρω τοῦ ὕδατος προελθεῖν, ὐ δύνασθαι· μέλλοντας γὰρ ἐπιβαίνειν τῆς γῆς ἐλλοχᾶν καρκίνους μεγάλους, οἵπερ ἔν ἀναλείναντες τὰς χηλὰς Ϛυλλαμβάνουσιν ἐς πνίγμα αὐτοὺς καὶ ἀναιροῦσι. Δεδοικότες ἔν οἱ ὄφεις τοὺς ἐχθροὺς ἡσυχάζουσι, καὶ εἰς τὴν γῆν αὐτοῖς ἄβατά ἐστι· περιφέρουσι γὰρ τὴν ἐκ τῶν καρκίνων φρυαὰν, καὶ κόλασιν· ἢ πάντως ἂν ἀπολώλασιν οἱ περὶ τὸν χῶρον ἐκ πολλοῦ, εἰ μὴ φύσει τινὶ ἀποῤῥήτῳ περιειληφότες οἱ προειρημένοι καρκίνοι τῆς λίμνης τὰ χείλη, καὶ ἀνείργοντες, εἶτα εἰρηναῖα ἀπέφαινον τὰ ἐν τῷ τόπῳ πάντα.

ΚΕΦ. λθ΄.

Περὶ τῶν ἐν διαφόροις τόποις Δρακόντων τε καὶ Ἀσπίδων.

ΟΝησίκριτος ὁ Ἀσυπαλαιὸς λέγει ἐν Ἰνδοῖς καλὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ παιδὸς Φιλίππου γενέσθαι δράκοντας δύο, ὧς Ἀποσεισάρης ὁ Ἰνδὸς ἔτρεφεν, ὧν ὁ μὲν ἦν πηχῶν μ΄ καὶ ρ΄, ὁ δὲ π΄· καί φησιν ἐπιθυμῆσαι δεινῶς Ἀλέξανδρον θεάσασθαι αὐτές. Λέγουσι δὲ Αἰγυπτίων λόγοι καὶ ἐπὶ τοῦ Φιλ-

ladelpho, duos item ex Aethiopia dracones in Alexandriam deportatos fuiſſe vivos Aegyptiorum libri teſtantur, alterum magnitudine quatuordecim, alterum tredecim cubitorum. Euergetis regis temporibus tres etiam advectos fuiſſe, unum novem, alterum ſeptem cubitorum, tertium magna cura in Aeſculapii templo nutritum fuiſſe aiunt Aegyptii. Atque etiam aſpides quatuor cubitorum magnitudine naſci iidem referunt. Haec ſuper horum animalium peculiari natura, et incrementi eorum magnitudine, adferre volui. Iam qui de Chiorum rebus hiſtoriam conſcripſerunt, ad quandam in ea inſula Pelinnaei montis vallem, proceris arboribus frequentem atque opacam, maxima magnitudine draconem inquiunt procreatum fuiſſe, cujus ſibilum Chii vehementer perhorreſcerent. Magnitudinem autem cum nulli neque agricolae, neque paſtores, accedendo propius conſiderare auderent, ſed ex ſolo ſibilo ingentem quandam et formidoloſam feram beſtiam eſſe ſuſpicarentur, moles ejus tandem mirabili quadam machinatione atque ſolertia cognita fuit. Vento enim vehementiſſimo vallis arbores concuſſae, et violenter colliſi rami ignem conceperunt, et ſimul inde ingens incendium excitatum locum omnem comprehendit, feramque circumdedit; quae cum intercepta elabi non poſſet, ardore flammae conflagravit. Itaque nudato loco, omnia conſpicua facta fuere; et vero Chii metu liberati cum ſpectatum veniſſent, inuſitata magnitudine oſſa, et immane caput offenderunt; ut ex iis, qualis quantuſque vivus ille fuiſſet, conjici poſſet.

CAP. XL.

De ſerpente, qui Seps nuncupatur.

SEPS e genere ſerpentum ex eo magnam admirationem excitat, quod colorem in eorum, quae contingit, ſimilitudinem immutat.

ἀδέλφῳ ἐξ Αἰθιοπίας εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν κομισθῆναι δράκοντας δύο ζῶντας, καὶ τὸν μὲν αὐτῶν πηχῶν ιδ', τὸν δὲ ιγ'. Ἐπί γε μὴν τοῦ Εὐεργέτου τρεῖς κομισθῆναι, καὶ τὸν μὲν εἶναι πηχῶν θ', τὸν δὲ ζ', τὸν δὲ τρίτον ἐναπολείπεσθαί γε καὶ τρέφεσθαι ἐν Ἀσκληπιῷ, ζὺν πολλῇ τῇ κομιδῇ αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοί φασι. Καὶ ἀσπίδας δὲ τετραπήχεις γίνεσθαι πολλάκις οἱ αὐτοὶ λέγουσι. Μνήμην δ' ἄρα τούτων ἐποιησάμην, τὸ ἴδιον τῶν ζώων ἐπεξελθών, καὶ εἰς ὅσον πέφυκε μῆκος προϊέναι, δεῖξαι βουληθείς. Λέγουσι γοῦν καὶ οἱ τὰς ὑπὲρ τῆς Χίου ζυγράψαντες ἱστορίας γενέσθαι ἐν τῇ νήσῳ, περὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πελινναῖον, ἐν αὐλῶνί τινι δασεῖ καὶ δένδρων ὑψηλῶν πεπληρωμένῳ, δράκοντα μεγέθει μέγιστον, ὅπερ ὂν καὶ τὸν ζυριγμὸν ἐπιπεφρικασιν οἱ τὴν Χίον κατοικοῦντες. Οὐκοῦν οὐδὲ ἐτόλμων τινὲς ἢ τῶν γεωργούντων, ἢ τῶν νεμομένων, πλησίον γενόμενοι καταγνῶναι τὸ μέγεθος, ἀλλὰ ἐκ μονῆς τῆς ζύριγγος πελώριόν τι καὶ ἐκπληκτικὸν τὸ θηρίον εἶναι ἐπίστευον· ἐγνώσθη δ' ὖν, ὅσος ποτὲ τὸ μέγεθος ἦν, δαιμονίᾳ τινὶ καὶ θαυμαστῇ μηχανῇ, ναὶ μὰ Δία. Σφοδρῷ γὰρ ἀνέμου καὶ ζκληρῷ πιεσπεσόντος, ἐτρίφθη πρὸς ἄλληλα τὰ ἐν τῷ αὐλῶνι δένδρα, καὶ οἱ κλάδοι βιαίως ἀρατόμενοι τίκτουσι πῦρ, καὶ αἴρεται μεγίστη φλὸξ, καὶ παραλαμβάνει τὸν πάντα χῶρον, καὶ κυκλοῦται τὸν θῆρα· ὁ δὲ ἀποληφθεὶς, καὶ ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, καταπίμπραται. Οὐκοῦν, γυμνωθέντος τοῦ τόπου, γίνεται κάτοπτα πάντα· καὶ οἱ Χῖοι ἐλευθερωθέντες τοῦ δέους ἦκον ἐπὶ θέαν, καὶ καταλαμβάνουσι τὰ ὀστᾶ μεγέθει μέγιστα, καὶ κεφαλὴν ἐκπληκτικήν· ὡς ἐκ τούτων ἔχειν ζυμβαλεῖν, ὅσος τε ἐκεῖνος ἦν, καὶ ὁποῖος ἔτι περιών.

ΚΕΦ. μ'.

Περὶ τοῦ ὄφεως ᾧ ὄνομα Ζήψ.

ΟΦεως ὄνομα Ζὴψ, καὶ ἔχει θαυμάσαι ἄξιον ἐκεῖνο· τὴν χρόαν ἐκρέπει τὴν ἑαυτοῦ, καὶ ἔοικε τοῖς τόποις, καθ' οὓς

immutat. Ejus imi quatuor dentes cavi ſunt, et tuniculis quibuſdam occultantur; ex iis venenum emittens, celeriter putrefacit, et interimit.

CAP. XLI.

De alatis Scorpiis in India; item de Serpentibus, et Lacertis.

MEGASTHENES in India ſcorpios dicit alatos eoſdemque maximos procreari, et ſimiliter aculeis atque Europaeos pungere; et ibidem ſerpentes gigni volucres, non die ſed noctu infeſtas, quae urinam quoque reddant, cujus contactu animalium partes illico putreſcant. Haec Megaſthenes. Ceterum Polycletus maximos ait lacertos in eadem regione, tum valde vario colore naſci; ut pellis floridis quibuſam picturis maxime diſtincta, et ad tactum mollis, et tenera ſit. In Arabia quidem lacertos naſci, et ad duorum cubitorum magnitudinem accedere, ſcribit Ariſtoteles.

CAP. XLII.

De Scorpiis alatis et duplicis aculei in Aegypto, et de Serpentibus bicipitibus.

PAMMENES in eo opere, quod De feris venenatis ſcripſit, alatos tradit ſcorpios in Aegypto naſci, duplici aculeo armatos: et id quidem ipſum ait ſe non auditione accepiſſe, ſed ex ſeſe hanc hiſtoriam profiteri: item bicipites ſerpentes binis pedibus ad caudam praeditas eſſe. Porro Cteſias Cnidius refert in flumine, cui nomen Argades, quod ad Perſicam Sittacen eſt, ſerpentes abunde gigni, capite albas, reliquo corpore nigras; quatuor

ὡς ἔρχεσθαι. Ὀδόντας δ' ἄρα τέτταρας τοὺς κάτω φέρει κοίλους, ἐφ' ὧν ὑμνώδεις ἐπίκεινται χιλῶνες, καλύπτοντες τὰ κοιλώματα· ἐκ τούτων ἓν παλάξαν τὸ θηρίον, εἶτα ἀφίησι τὸν ἰόν· ζήπει δὲ παραχρῆμα, καὶ ἀναιρεῖ τάχιστα.

ΚΕΦ. μά.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς πλερωτῶν Σκορπίων· ἔτι δὲ καὶ περὶ Ὄφεών τε, καὶ Σαυρῶν.

ΜΕγασθένης φησὶ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν Σκορπίους γίνεσθαι πλερωτοὺς μεγέθει μεγίστους, τὸ κέντρον δὲ ἐγχρίπτειν τοῖς Εὐρωπαίοις παραπλησίως· γίνεσθαι δὲ καὶ ὄφεις αὐτόθι, καὶ τέττιγας πηνούς· ἐπιφοιτᾶν δὲ ἀ μεθ' ἡμέραν, ἀλλὰ νύκτωρ, καὶ ἀφιέναι ἐξ αὑτῶν ἕρον, ὅπερ ἂν ἐὰν κατά τινος ἀποσάξῃ ζώματος, ζῆψιν ἐργάζεσθαι παραχρῆμα. Καὶ τὰ μὲν τῷ Μεγασθένει ταῦτα. Πολύκλειτός γε μήν φησιν ἐν τῇ αὐτῇ γῇ Σαύρους γίνεσθαι μεγίστους, καὶ πολυχρόους, καὶ βαφαῖς τισιν εὐανθέσι τὰς δορὰς πεποικίλθαι δεινῶς, εἶναι δὲ καὶ ἅψασθαι ταύτας ἁπαλωτάτας. Σαύρους δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἀράβων γῇ τίκτεσθαί φησι, καὶ δύο πήχεις ἔχειν αὐτούς.

ΚΕΦ. μβ'.

Περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Σκορπίων πλερωτῶν καὶ δικέντρων, καὶ περὶ Ὄφεων.

ΠΑμμένης ἐν τῷ Περὶ Θηρίων Σκορπίους λέγει γίνεσθαι πλερωτοὺς καὶ δικέντρους ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ ἃ φησιν ἀκοὴν λέγειν, ἀλλὰ ἑαυτῷ τήνδε τὴν ἱστορίαν ὁμολογεῖ· καὶ ὄφεις δικεφάλους, καὶ ἔχειν δύο πόδας κατὰ τὸ ἐραῖον τούτους. Κτησίας γε μὴν ὁ Κνίδιός φησι περὶ τὴν Περσικὴν Σιττάκην ποταμὸν εἶναι, Ἀργάδην ὄνομα· ὄφεις δὲ ἐν αὐτῷ γίνεσθαι πολλούς, μέλανας τὸ ζῶμα, πλήν γε τῆς κεφαλῆς, εἶναι δὲ αὐτοῖς

quatuor cubitorum longitudinem habere, et quos morſu percuſſerint interimere; interdiu eas haudquaquam videri ſolere, ſub aqua natantes; noctu vero vel aquantibus, vel lintea lavantibus (quod non pauci faciunt, vel propter aquae deficientis neceſſitatem, vel quod impediti negotiis interdiu veſtes non abluerint) perniciem inferre.

αὐτοῖς λευκὴν ταύτην· προϊέναι δὲ εἰς ὀργυὰν τὸ μῆκος τὰς ὄφεις τάσδε, τὰς ἂν ὑπὸ τούτων δηχθέντας ἀποθνήσκειν· καὶ μεθ' ἡμέραν μὲν μὴ ὁρᾶσθαι, ὑφύδρους δὲ νήχεσθαι· νύκτωρ δ' ἢ τὰς ὑδρευομένας, ἢ τὰς τὴν ἐσθῆτα φαιδρύνοντας διαφθείρειν· πολλὰς δὲ ἄρα πάσχειν τοῦτο, ἢ χρείᾳ ὕδατος ἐπιλείποντος, ἢ μεθ' ἡμέραν ἀσχοληθέντας, καὶ ἀποπλῦναι τὴν ἐσθῆτα μὴ δεδυνημένους.

AELIANI
DE
NATVRA ANIMALIVM
LIBER XVII.

CAPVT I.

De Serpentibus, quos vidit Alexander; et de Cancris.

IN navigatione maris Rubri Alexander dicit ſe ſerpentes vidiſſe longitudine quadraginta cubitorum, et craſſitudine pro rata longitudinis portione: item genus cancrorum, quorum teſtae circumferentia undique pedis menſuram implebat, et chelae maximae prominebant; neminem vero iis inſidiari, quia ſacri habentur Neptuno, et deo conſecrantur, ut quaſi donaria ſint ejus ab omni noxa et omnibus inſidiis tuta.

CAP. II.

De Serpentibus Indicis.

CLITARCHVS ait circa Indiam ſerpentem ſedecim cubitorum gigni. Atque etiam aliud ſerpentium genus non ſpeciem ſimilitudinemque aliorum gerere, ſed magnitudine multo inferiores eſſe, et tanquam pigmentis diſtinctos, ſic verſicolores ſpectari; vittas enim a capite ad caudam pertinentes habere, alias aerei, alias

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ΠΕΡΙ

ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΖ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ά.

Περὶ Ὄφεων τῶν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ὀφθέντων, καὶ περὶ Καρκίνων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης λέγει ἔτως· ὄφεις ἑωρακέναι μὶ πηχῶν μῆκος, πλάτος καὶ πάχος καθὰ τὸ μῆκος δηλονότι· καὶ γένος καρκίνων, οἷς τὸ μὲν ὄσρακον τὴν περιφέρειαν εἶχε πανταχόθεν πόδα, καὶ χηλαὶ δὲ ἠρτημέναι μέγισαι· προκεῖχον τὸ ἐπηρτημένον· ἐπιβυλεύεσθαι δὲ ὑπ' ὐδενὸς αὐτὺς, τὸ δὲ αἴτιον· ἱεροὶ λέγονται Ποσειδῶνος, καὶ ἀφιέρωνται τῷ θεῷ, οἷον ἀναθήματα εἶναι ἐκείνυ ἀσινῆ τε καὶ ἀνεπιβύλευτα, οἱ καρκίνοι.

ΚΕΦ. β'.

Περὶ Ὄφεων τῶν περὶ τὴν Ἰνδικήν.

ΚΛείταρχος ἐν τῇ περὶ τὴν Ἰνδικὴν φησι γίνεσθαι ὄφιν πηχῶν ἑκκαίδεκα. Γίνεσθαι δὲ καὶ ἄλλό τι γένος ὄφεων ὑμνεῖ, ὐ καθὰ τὺς ἑτέρυς τὸ εἶδος· βραχυτέρυς μὲν γὰρ εἶναι τῷ μεγέθει πολλῷ, ποικίλυς γε μὴν τὴν χρόαν ὁρᾶσθαι, ὡσπερῶν φαρμάκοις καταγραφέντας· τὺς μὲν γὰρ χαλκοειδεῖς ταινίας ἔχειν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐς τὴν ὐρὰν καθερπύσας, τὺς

lias argentei, nonnullas rubri, alias aurei coloris; eoſdemque morſu celerrime interimere poſſe, idem refert.

CAP. III.

De Troglodyticis Viperis et Teſtudinibus.

NYMPHIS libro De Ptolemaeis nono ait viperas in Troglodytide, ſi cum aliis conferantur, ingenti naſci magnitudine, ad cubita quindecim quandoque; porro teſtudinum tegmenta reperiri tanta, ut ſingula ſenos medimnos Atticos capiant.

CAP. IV.

De Preſteribus ſerpentibus.

PRIMVM ut morſu preſter, e genere ſerpentium, affecit, ſtatim ignavos et immobiles reddit; paullo poſt menti oblivio et tenebrae offunduntur, ut neque notionem habeant morſus, neque reſpirare, neque meiere queant; ſimul et percuſſos a pilis jam nudatos ſuffocatio ſequitur, cum convulſionibus, et morte acerrimis doloribus referta.

CAP. V.

Quemadmodum Aſpides ab Aegyptiis manſuefiunt.

PHYLARCHVS libro duodecimo in vulgus edidit, aſpides ab Aegyptiis vehementer coli; eaſdemque ex eo cultu prorſus manſueſcere, ciboque cicures fieri; neque ſimul cum pueris infantibus viventes eis quippiam nocere, et vero appellatas ex cavis prodire, atque ad appellantem accedere; digitorum autem crepitu vocantur. Aegyptii in aſpidum nationem hoſpitaliſſimi: primum enim ut pranſi ſunt, ſtatim temperatas vino et melle farinas

in

δὲ ἀργυρίῳ ϖροσεικασμένους, πεφοινιγμένους ἄλλως, ϗ μέντοι ϗ χρυσοφανεῖς τινας· δακεῖν δ' ἄρα ϗ ἀποκλεῖναι ὤκισα δεινὸς αὐτὸς λέγει ἔτος.

ΚΕΦ. γ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ γῇ τῇ Τρωγλοδύτιδι Ἐχεων ϗ Χελωνῶν.

ΕΝ τῷ ϑ τῶν Περὶ Πτολεμαίων λόγῳ λέγει Νύμφις ἐν τῇ γῇ Τρωγλοδύτιδι γίνεσθαι ἔχεις ἄμαχόν τι μέγεθος, εἰ ϖρὸς τὸς ἄλλους ἔχεις ἀντικρίνοιντο, εἶναι γὰρ ϖηχῶν ϗ πενταεκαίδεκα· τάς γε μὴν χελώνας εἶναι τοσαύτας τὸ χελώνειον, ὡς χωρεῖν μεδίμνους Ἀττικὸς ϗ ἓξ αὐτό.

ΚΕΦ. δ'.

Περὶ ὄφεων Πρηστήρων.

ΕΣτι δὲ ϗ πρηστὴρ ὄφεων γένος, ὅσπερ ἔν εἰ δάκοι, τὰ μὲν ϖρῶτα νωθεῖς ἀπεργάζεται, ϗ ἤκιστα κινητικούς· εἶτα μέντοι κατ' ὀλίγον ἀγνώσους, ϗ ἀναπνεῖν ἀδυνάτους· ϗ μέντοι ϗ λήθην καταχεῖ τῇ γνώμῃ τὸ δῆγμα, ϗ τὴν κύσιν ἐπέχει, ϗ λιπότριχας ἀποφαίνει, εἶτα ἔπεται πνιγμὸς, ϗ Ϛπᾶσθαι ποιεῖ, ϗ τὸ τέλος τῦ βίυ ἀλγεινότατον.

ΚΕΦ. έ.

Ὅπως ϖραΰνονται αἱ Ἀσπίδες ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων.

ΦΥλαρχος ἐν τῇ ιϚ ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων ἀσπίδων ᾄδει τοιαῦτα· τιμᾶσθαί φησιν αὐτὰς ἰσχυρῶς, ϗ ἐκ ταύτης γε τῆς τιμῆς ἡμερωτάτας τε ϗ χειροήθεις γίνεσθαι, τὰς ἐκ τῆς τροφῆς ϖεπωλευμένας· τοῖς ϖαιδίοις ἓν Ϛυμπρεφομένας μηδὲν ἀδικεῖν, ϗ καλυμένας δὲ ἐξέρπειν τῶν φωλεῶν, ϗ ἀφικνεῖσθαι· κλῆσις δὲ αὐτῶν ὁ τῶν δακτύλων ἐστὶ κρότος. Προτείνυσι δὲ ἄρα οἱ Αἰγύπτιοι ϗ ξένια αὐταῖς· ἐπὰν γὰρ ἀπὸ δείπνυ γένωνται, ἄλφιτα οἴνῳ ϗ μέλιτι ἀναδεύσαντες καταὶ τῆς τραπέζης τιθέασι,

in menſam, in qua pranſi ſunt, exponunt; poſtea crepitu digitorum eas, tanquam convivas, ad prandium vocant: illae vero velut ad condictam coenam invitatae, aliae aliunde prorepentes, accedunt, et menſam circumſtant; ac reliqua omni ſpira humi relicta, caput allevantes circumlambunt, ſenſimque atque moderate farina explentur, eamque conſumunt. Cum autem Aegyptii de nocte habent neceſſe ſurgere, ne ipſas in tenebris conculcent, iterum percuſſione digitorum utuntur, eis, ut de via decedant, ſignum dantes; illae ſane ſonitus diſcrimen, et cur fiat, intelligentes, confeſtim ſe ſubducunt, et in latibula abſtruduntur; itaque is, qui de lecto ſurgit, poſtea in nullas ipſarum incurrit.

CAP. VI.

De Crocodilis, Cetis, Scorpiis, et Gobiis.

In tantam ſaepe magnitudinem excreſcit crocodilus, ut Pſammitici Aegyptiorum regis tempore viginti quinque cubitorum dicant viſum fuiſſe; regnante vero Amaſide, palmorum quatuor ſupra ſex et viginti cubita. In Laconico mari accepi ingentia cete naſci, eamque ob cauſam criticorum quidam Homerum dicunt *Lacedaemonem cetoſam* appellaſſe. Circa Cythera inſulam cete praedicant majori granditate generari, eorumque nervos accommodatos eſſe ad conficiendas non ſolum pſalteriorum, et muſicorum aliorum organorum fidiculas; ſed ad bellica etiam inſtrumenta ex his confectae chordae cenſentur optimae. Ceterum in Rubro mari, praeter jam dictos, gignuntur etiam ſcorpii et gobii, partim duum, partim trium cubitorum. Amometus in quadam Libyca urbe dicit ſacerdotes ex lacu quodam cantionum illecebris praeſtrictos crocodilos ſedecim cubitorum educere. Theocles libro quarto in Syrti ait cete procreari triremibus majora. Circa Gedro-

ασι, ἐφ' ἧς ἔτυχον δεδειπνηκότες· εἶτα μέντοι κρο]ήσαντες, οἱονεὶ δαιτυμόνας καλῶσι· κ᾽ ἐκεῖναι ὡσπερῶν ὑπὸ Ζυνθήμαλι παραγίνον]αι, κ᾽ ἄλλη ἀλλαχόθεν ἐξέρπει· κ᾽ περισᾶσαι τὴν τράπεζαν, τὴν μὲν λοιπὴν Ζπεῖραν ἐῶσι καλὰ τῆ δαπέδῳ, ἄρασαι δὲ τὴν κεφαλὴν περιλιχμῶν]αι, κ᾽ ἡσυχῆ κ᾽ κατ᾽ ὀλίγον ἐμπίπλαν]αι τῶν ἀλφίτων, κ᾽ κα]αναλίσκουσιν αὐτά. Νύκ]ωρ δὲ ἐὰν ἐπείγῃ τι τὲς Αἰγυπ]ίους, κρο]ῶσι πάλιν· ὑποσημαίνει δὲ ἄρα ὅδε ὁ ψόφος ἐξίσασθαί τε αὐτὰς, κ᾽ ἀναχωρεῖν· ὀκῶν Ζυνίασι κ᾽ ἐκεῖναι τὴν τῆ κ]ύπῳ διαφορὰν, κ᾽ ἐφ᾽ ὅτῳ τῆτο δρᾶται, κ᾽ παραχρῆμα ἀνασέλλον]αι, κ᾽ ἀφανίζονται, εἰς τὲς χηραμύς τε κ᾽ φωλεὲς ἕρπουσαι· ὁ γῆν ἀνισάμενος ὅτε ἐμβαίνει τινὶ αὐτῶν, ὅτε περιπίπ]ει.

ΚΕΦ. ς΄.

Περὶ Κροκοδείλων, κ᾽ Κη]ῶν, Σκορπίων τε, κ᾽ Κωβιῶν.

Ο Κροκόδειλος γίνε]αι μήκισος πολλάκις, ἐπὶ γῆν Ψαμμη]είχῳ τῆ Αἰγυπ]ίων βασιλέως πέν]ε κ᾽ κ΄ πηχῶν κροκόδειλον φανῆναί φησιν· ἐπὶ δὲ Ἀμάσιδος παλαισῶν δ΄ κ᾽ πηχῶν ς΄ κ᾽ κ΄. Κήτη δὲ περὶ Λάκαιναν θάλατ]αν ἀκόω γίνεσθαι μεγέθει μέγισα, κ᾽ τινές γε τῶν κρ]ικῶν τὸν Ὅμηρον ἐντεῦθεν εἰπεῖν φασι, Λακεδαίμονα κη]ώεσσαν. Περὶ τὰ Κύθηρα δὲ ἔτι κ᾽ μείζω τὰ κήτη ὑμνῆσι γίνεσθαι· ἔοικε δ᾽ αὐτῶν κ᾽ τὰ νεῦρα λυσι]ελῆ εἶναι εἰς τὰς τῶν ψαλτηρίων, κ᾽ τῶν ἄλλων ὀργάνων χορδοσροφίας· κ᾽ μέντοι κ᾽ ἐς τὰ πολεμικὰ ὄρ]ανα αἱ τέτων νευραὶ δοκῆσι λυσι]ελέσ]αι. Ἐν δὲ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, πρὸς τοῖς ἤδη πρειρημένοις, γίνον]αι κ᾽ Σκορπίοι κ᾽ κωβιοὶ β΄ πήχεων, κ᾽ μέντοι κ᾽ γ΄. Ἀμώμη]ος δέ φησιν ἐν τῇ Λιβύῃ πόλιν εἶναί τινα, ἐν ᾗ τὲς ἱερέας ἔκ τινος λίμνης ἐπαοιδαῖς κα]αγοη]εύον]ας εὖ μάλα ἑλκ]ικαῖς ἐξάγειν κροκοδείλες πηχῶν ις΄. Θεοκλῆς δ᾽ ἐν τῇ δ΄ περὶ τὴν Σύρ]ιν λέγει γίνεσθαι κήτη τριήρων μείζονα. Περὶ δὲ τὴν Γεδρωσίαν χώραν,

Gedroſiam, Indiae regionem non ignobilem, Oneſicritus atque Orthagoras ſcripſerunt, cete longitudine dimidiati ſtadii, et latitudine pro rata longitudinis portione naſci; tantoque robore ſepta eſſe, ut ſaepe cum naribus reſpirarint, tantopere in ſublime marinos fluctus jactent, ut haec imperitis maximae maris tempeſtates ac turbines eſſe videantur.

CAP. VII.

De Elephantis.

ARISTOTELES libro octavo De animalibus ait, elephantos novem hordei medimnos Macedonicos ad ſummum comedere (quae tamen quantitas periculoſa eſt) et inſuper polentae quinos, aut etiam ſeptenos ſi dederis, et ſimul arborum frondes ac turiones. Metretas vero, inquit idem, Lacedaemonicas quatuordecim bibere poſſunt, et rurſus ad ejuſdem diei veſperam octo. Ducentos autem annos vivunt, nonnulli etiam trecentos. Clarae aquae potio elephanto inimiciſſima eſt, turbulentam et ſordidam ſuaviſſimam ducit; ac ſi ad flumen aut ad lacum acceſſerit, non prius, quam coenum pedibus perturbarit, et pulchritudinem aquae difformarit, ad hauriendam aquam ſe inclinat. Sine potione vel octo dies fert.

CAP. VIII.

De animali Cepo nuncupato.

TERRESTRE quoddam animal Pythagoras ſcribit in libro De mari Rubro circa idem mare procreari, et cepum [h. e. hortum] appoſite idcirco nominari, quod tanquam hortus variis coloribus diſtinguatur; et cum aetate eſt confirmata, pari magnitudine eſt cum Eretrienſibus canibus. Iam porro hujus colorum varietatem, ſicut ille ſcribit, animus nobis eſt explicare. Ejus caput,

χώραν, ἔσι δὲ μοῖρα τῆς γῆς τῆς Ἰνδικῆς ὐκ ἄδοξος, Ὀνησίκριτος λέγει ϗ Ὀρθαγόρας γίνεσθαι κήτη ἥμισυ ἔχοντα σταδίων τὸ μῆκος, πλάτος δὲ καλὰ λόγον τοῦ μήκους ϗ τοῦτο δηλονότι· τοσαύτην δέ φασιν ἔχειν δύναμιν αὐτὰ, ὡς πολλάκις ὅταν ἀναφυσήσῃ τοῖς μυκτῆρσιν, ἐς τοσοῦτον ἀναῤῥίπτειν τῆς θαλάττης τὸ κλυδώνιον, ὡς δοκεῖν τοῖς ἀμαθέσι ϗ ἀπείροις πρησῆρας εἶναι ταῦτα.

ΚΕΦ. ζ'.

Περὶ Ἐλεφάντων.

Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἡ Περὶ ζώων φησὶ, τοὺς ἐλέφαντας ἐσθίειν κριθῶν μεδίμνους Μακεδονικοὺς ἐννέα πλεῖστον (ἐπικίνδυνον δὲ τοσοῦτον πλῆθος) ἀλφίτων δὲ ἐπὶ τούτοις ἓξ, εἰ δὲ δοίης ϗ ζ', ϗ χειλῶν φύλλα ϗ κλάδους ἁπαλούς· πίνειν δ' αὐτοὺς, ὁ αὐτὸς λέγει, μηρηλὰς Λακεδαιμονικὰς ιδ', ϗ πάλιν τῆς δείλης ἐπιπίνειν ἡ. Βιῶν δ' ἐλέφαντας ἔτη σ φησὶ, προϊέναι δὲ ἐς ὃς ϗ εἰς τρεῖς ἐκαιδεκάδας. Διειδὲς δ' ὕδωρ ϗ ἀκραιφνὲς ἐλέφαντι πιεῖν ἔχθιστόν ἐστι, τεθολωμένον δὲ ϗ ῥυπαρὸν ἥδιστον ποτάμων ἡγεῖται· ϗ μέντοι ϗ ἐς πολαμὸν ἐὰν ἀφίκηται, ἢ λίμνην, ὃ πρότερον ἐπικύπτει πιεῖν, πρὶν ἢ τοῖς ποσὶν ἐπιταράξῃ τὴν ἰλὺν, ϗ ἀφανίσῃ τὸ κάλλος τοῦ ὕδατος. Ἐὰν δὲ ἄποπος μείνῃ, διακαρτερεῖ ϗ ὀκτὼ ἡμέρας.

ΚΕΦ. ἡ.

Περὶ ζώου τοῦ καλουμένου Κήπου.

Πυθαγόρας ἐν τοῖς Περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης λέγει ζῷόν τι γίνεσθαι χερσαῖον περὶ τὸ πέλαγος ἐκεῖνο, τὸ καλούμενον κῆπον· φερώνυμον δὲ εἶναι, ϗ εἰκότως, ἔχει γὰρ χρόας πολλάς· ϗ μέγεθος μὲν εἰληχέναι τὸν τέλειον καλὰ τοὺς κύνας τοὺς Ἐρετριούς. Περιελθεῖν δὲ αὐτοῦ τὸ ποικίλον ἐθέλω, ϗ δεῖξαι τῷ λόγῳ, ὡς ἐκεῖνος γράφει. Τὰ μὲν δὴ

put, et dorſum, et ſpina, ad caudam uſque prorſus valde igneo colore ſunt, tum aurei quidam pili diſſeminati ſpectantur; facies alba ad genas uſque, inde ad collum auro ſimiles vittae pertinent; colli inferiores partes uſque ad pectus, et anteriores pedes omnino albi coloris ſunt; mammae duae manum implentes coeruleo colore viſuntur, venter candidus, pedes poſteriores nigri ſunt; roſtri formam ſi cynocephalo comparaveris, non aberrabis a vero.

CAP. IX.

De Onocentaura.

ANIMAL quoddam onocentauram vocant, eamque quiſquis vidit, non incredibile ducet, quod fama pervagatum eſt, Centaurorum nationes fuiſſe, neque fictores atque pictores in eorum deſcriptione mendaces fuiſſe; ſed eos quoque a tempore productos, et gemina diverſae naturae corpora in unum coaluiſſe, non negabit. Verum ſive revera fuerint, ſive omni cera flexibilior, et ad fingendum habilior, fama illos finxerit, tanquam dimidiato hominis et altero equi corporibus permixtis, et una conciliatis anima, praetereo. De onocentaura quidem mihi nunc eſt animus explicare, quae auditione et fama accepi: Eam ipſam ſcilicet homini ore ſimilem eſſe; et pilis prolixis faciem ejus ambiri; collum et pectus humanam ſpeciem ſimilitudinemque gerere; mammas quoque turgidas in pectore; humeros, brachia, cubitos, manuſque, ac pectus uſque ad lumbum, humanam figuram habere; dorſum, latera, ventrem, poſteriores pedes, aſininis perſimiles eſſe, et quemadmodum aſinum cinereo colore eſſe, at imum ventrem [ad latera] leviter exalbeſcere: duplicem uſum ei manus praeſtare; nam celeritate ubi ſit opus, eae praecurrunt ante poſteriores pedes, ex quo

περὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ, καὶ τὸν νῶτον, καὶ τὴν ῥάχιν εἰς τὴν ὀρὰν τελευτῶντα, ἀκράτως πυρσά ἐστι, θεάσαιο δ' ἂν καὶ τρίχας χρυσοειδεῖς τινας διεσπαρμένας· λευκὸν δὲ τὸ πρόσωπόν οἱ μέχρι τῶν παρειῶν αὐτῶν, ἐντεῦθέν γε μὴν ταινίαι χρυσοειδεῖς καλίασιν ἐς τὴν δέρην· ταύτης δὲ τὰ κάτω μέχρι τῶν στέρνων, καὶ οἱ πόδες δὲ οἱ πρόσθιοι, λευκανθίζει πάντα· μαζοὶ δὲ χειροπληθεῖς δύο κυανοῖ, γαστὴρ δὲ λευκὴ, πόδες δέ οἱ καλόπιν μέλανές εἰσι· προσώπῳ δὲ μορφὴν ἐκείνῳ, κυνοκεφάλῳ παραβαλὼν αὐτὴν, ἀληθεύσεις εὖ ἴσθι.

ΚΕΦ. θ'.

Περὶ Ὀνοκενταύρας.

ΟΝοκενταύραν καλέσι ζῷόν τι, καὶ ταύτην ὅς τις εἶδεν, ὀκ ἂν ἠπίστησεν, ὡς λόγος, ὅτι καὶ Κενταύρων φῦλα ἦν, καὶ ὀ καλεψεύσαντο οἱ χειρουργοὶ περὶ πλασικήν τε καὶ γραφικὴν τῆς φύσεως· ἀλλὰ καὶ ἐκείνους ἤνεγκεν ὁ χρόνος κράσει ζωμάτων ὀχ ὁμοίων ἑνωθέντας. Καταλείπω μὲν δὴ αὐτούς, εἴτε ἐγένοντο ὄντως ἐπιδημίᾳ πάντες μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ· εἴτε ἡ φήμη, κηρὸν πανὸς ὅσα εὐπλαστοτέρα τε καὶ εὐπειθεστέρα, διέπλασεν αὐτούς, καὶ ἀνέμιξεν ἵππῳ καὶ ἀνθρώπῳ δαιμονίᾳ τινὶ ξυναφῇ ἡμίτομα, καὶ ἔδωκε μίαν ψυχήν. Αὕτη δὲ, ὑπὲρ ἧς ὥρμηται λέγειν ὅδε ὁ λόγος, εἰς ἀκοὴν τὴν ἐμὴν τοιάδε ἀφίκετο. Ἀνθρώπῳ τὸ πρόσωπον εἴκασαι· περιέρχονται δὲ αὐτοῦ βαθεῖαι τρίχες· τραχηλός τε ὑπὸ τῷ προσώπῳ, καὶ στέρνα, καὶ ταῦτα ἀνθρωπικά· μαζοὶ δὲ ἠρμένοι, καὶ κατὰ τοῦ σήθους ἐφεστῶτες· ὦμοι δὲ, καὶ βραχίονες, καὶ πῆχεις, ἔτι δὲ χεῖρες, καὶ στέρνα εἰς ἴξὺν, καὶ ταῦτα ἀνθρωπικά· ῥάχις δὲ, καὶ πλευραὶ, καὶ γαστὴρ, καὶ πόδες οἱ καλόπιν, ὄμῳ καὶ μάλα ἐμφερῆ, καὶ τεφρώδης κατ' ἐκείνους ἡ χρόα, τὰ δὲ ὑπὸ ταῖς λαπάραις ἡσυχῇ λευκανθίζει· αἱ χεῖρες τῷδε τῷ ζώῳ διπλῆν παρέχουσι χρείαν· ἔνθα μὲν γὰρ τάχους δεῖ, προθέουσι τῶν ὀπίσω σκελῶν, καὶ τῶν λοιπῶν

quo fit, ut ceterorum quadrupedum curſu non ſuperetur; ac rurſus ubi habet neceſſe vel cibum capere, vel quicquam tollere, ponere, apprehendere, aut conſtringere, qui antea pedes eſſent, manus efficiuntur, tumque non graditur, ſed ſedet. Animal eſt gravi animi acerbitate; nam ſi capiatur, non ferens ſervitutem, libertatis deſiderio ab omni cibo abhorret, et fame ſibi mortem conſciſcit. Haec de onocentaura Pythagoram narrare teſtatur Crates ex Myſio Pergamo.

CAP. X.

De Talpis, aliiſque animalibus, quibus locis ea naſcantur, et quibus non naſcantur.

BOEOTIAE terrae ſolum talpis caret agro Lebadico; ac ſi importentur aliunde, non fodiunt, ſed moriuntur: ad ejus vicinam vero Orchomenum permultae procreantur. In Africa nulli ſunt neque apri, neque cervi. In Ponto neque mollia neque teſtacea, niſi raro et perpauca, gignuntur. Vnicornes aves in Aethiopia naſci, et ſues quadricornes, itemque ovillum pecus a lana quidem inops, verumtamen pilis camelorum hirſutum, auctor eſt Dinon.

CAP. XI.

De Phalangiis in Zacyntho.

IN Zacyntho phalangiorum morſu percuſſis, bene periti harum rerum homines dicunt, non ea modo accidere, quae alibi ictis uſu evenire ſolent; ſed eadem ipſa etiam omnia acerbiora fieri. Primum enim ut quis morſus ſit, totum ejus corpus obtorpeſcere, et tremore affici, et frigidiſſimum eſſe, et vomitum cum convulſione ſubſequi, et membrum genitale eis intendi; dolent et auribus vehementer, et ex utriuſque pedis vola. His autem partibus,

τετραπόδων ἐχ ἡτ]ᾶται τὸν δρόμον· δεῖ δὲ πάλιν τροφῆς, ἢ ἀφελεῖν τι, ἢ κα]αθέσθαι, ἢ Cυλλαβεῖν, κ᾽ Cφίγξαι, κ᾽ οἱ πόδες οἱ τέως, χεῖρες ἐγένο]ο κ᾽ ἐ βαδίζει, κάθη]αι δέ. Βαρύθυμον δὲ ἰσχυρῶς τὸ ζῶόν ἐσιν· ἐὰν γᾶν ἀλῶ, δελείαν μὴ φέρον, κ᾽ τῆς τέως ἐλευθερίας γλιχόμενον, τροφὴν ἀπέσραπ]αι πᾶσαν, κ᾽ ἀποθνήσκει λιμῷ. Πυθαγόρας λέγει κ᾽ ταῦτα, ὡσπερᾶν τεκμηριοῖ Κράτης ὁ ἐκ τᾶ Μυσίᾳ Περγάμᾳ.

ΚΕΦ. ί.

Περὶ Ἀσπαλάκων, κ᾽ ἑτέρων ζώων, ἔνθά τε γίνε]αι, καὶ ἔνθα ἄ.

Η Βοιω]ῶν γῆ ἀσπαλάκων ἀφεῖται, κ᾽ αὐτὴν ἐ διορύτ]ει τὸ ζῶον τᾶτο κα]ὰ Λεβαδίαν· ἐὰν δέ πως κ᾽ ἀλλαχόθεν εἰσκομισθῶσιν, ἀποθνήσκᾳσι· περὶ μὲν ἦν τὴν Ὀρχωμενίων γίνο]αι κ᾽ πολλοί. Ἐν δὲ Λιβύῃ Cυῶν ἀγρίων ἀπορία ἐσὶ, κ᾽ ἐλάφων. Ἐν δὲ τῷ Πόντῳ ἄτε μαλάκια ἄτε ὀσρακόδερμα γίνε]αι, εἰ μὴ Cπανίως κ᾽ ὀλίγα. Λέγει δὲ Δίνων ἐν Αἰθιοπίᾳ γίνεσθαι τὲς ὄρνιθας τὲς μονόκερως, κ᾽ ὗς τε]ράκερως, κ᾽ πρόβα]α ἐρίων μὲν ψιλὰ, τρίχας δὲ καμήλων ἔχον]α.

ΚΕΦ. ιά.

Περὶ τῶν ἐν Ζακύνθῳ Φαλαγγίων.

Εν Ζακύνθῳ λέγᾳσιν οἱ δεινοὶ τὰ τοιαῦτα βασανίσαι τε κ᾽ ἀνιχνεῦσαι, τοῖς ὑπὸ τῶν φαλαγγίων δακνομένοις μὴ μόνον ταῦτα ἀπαν]ᾶν, ὅσα κ᾽ τοῖς ἀλλαχόθι δηχθεῖσιν· ἀλλὰ ἐκεῖνα πάν]α πλείω. Ὅλα γὰρ αὐτοῖς τὰ Cώμα]α γίνε]αι νάρκης ἀνάπλεα κ᾽ μεσὰ, καί πως ὑπότρομα, κ᾽ ψυχρὰ ἰσχυρῶς, κ᾽ ἔμε]οι Cπασμὸν ἀναφύον]ες, κ᾽ ὀρθᾶται τὸ Cκεῦος αὐτοῖς· ἀλγᾶσι δὲ κ᾽ τὰ ὦτα ἰσχυρῶς, κ᾽ τᾷ πο]ὸς ἑκα]έρᾳ τὸ θέναρ κ᾽ τᾶτο ὀδυνῶν]αι. Ἐνδείκνυ]αι δὲ ἄρα ταῦτα κ᾽ ἀλγᾶντες,

tibus, quas dixi, ſe dolere oſtendunt, admotis ad eas manibus. Iam porro quod audientibus magnum terrorem injicit, et videntibus majorem admirationem movet, exponam: Cum ab eorum morſu quidam integri atque intacti balneas, quarum lavatione phalangio vulnerati fuiſſent uſi, ſubiiſſent, aut hercle pedes abluiſſent, (ut ſaepe fieri ſolet, vel fortuito, vel ex inimicorum inſidiis) omnibus doloribus, quibus torquentur morſi, adfecti fuerunt.

CAP. XII.

De rana Rubeta.

RVBETARVM genus eſſe audio, cujus non modo potus eſt pernicioſus, ſed illius etiam adſpectus adſpicientibus infeſtiſſimus exſiſtit. Nam ſi quis ex iis, qui malas artes ingenioſe factitare ſciunt, eam primo contriverit, deinde ejus ſanguinem ſive ad vinum, ſive ad aliam potionem, quam homines venefici idoneam exiſtimarint, admiſtum cuipiam per inſidias bibendum dederit; is ſane ſine mora perit. Ejus vero adſpectus hanc improbitatem habet, ut eam adverſam ſi quis acriter intueatur, et illa contra improbo obtutu ſuo reſpiciat, ac ſuam adſpirationem ſibi familiarem, ſed humano corpori hoſtilem, anhelans emittat, pallore inficiat, unde aliquis rei ignarus, vel primum ſuperveniens, hominem ex colore aegrotum eſſe conjiceret; qui tamen ad dies non multos durat, deinde evaneſcit.

CAP. XIII.

De Charadrio.

CHARADRII avis hoc beneficium eſt, minime hercle contemnendum; nam ſi quis ictericus eum acerrime intueatur, ille contra oculis fixis, tanquam viciſſim ei ſuccenſens, reſpiciat; ejuſmodi mutuus adſpectus hominem morbo, quem dixi, liberat.

CAP.

ἀλγοῦντες, ὅσα εἶπον, ἕκαστος, τὰς χεῖρας ἐπιβάλλοντες αὐτῶν. Ὃ δέ ἐστι μὴ ἀκοῦσαι ἐκπληκτικόν, μὴ μέντοι μὴ θαυμασιώτερον ἰδεῖν· ὅταν τινὲς τῶν ἀδήκτων ἢ ἐμβῶσι τοῖς ἀπολωτρίοις τῶν δηχθέντων, ἢ μὴ νὴ Δία ἀπονίψωνται τοὺς πόδας (οἷα δὴπου γίνεσθαι φιλεῖ πολλά, ἤδη δ' ἄρα ἀπαντᾷ τὰ τοιαῦτα μὴ καλά τινας ἐπιβουλὰς ἐχθρῶν) πάντα μὴ ἐκείνοις γίνεσθαι τὰ ἀλγήματα, ὅσα μὴ τοῖς δηχθεῖσι δήπου.

ΚΕΦ. ιϛ'.

Περὶ Φρύνης τοῦ ζώου.

ΓΕνος τι φρύνης ἀκούω μὴ πιεῖν δεινὸν, μὴ πικρὸν ἰδεῖν. Πιεῖν μέν· εἴ τις αὐτὴν συνθρίψας, εἶτα μέντοι τὸ αἷμα δοίη τῷ πιεῖν, κατ' ἐπιβουλὴν ἐμβαλὼν εἴτε εἰς οἶνον, εἴτε εἰς ἄλλο πόμα τι, ὥσπερ οἱ τούτων καλάμαοι Σοφισαὶ, τὴν πονηρὰν ἀκριβοῦντες Σοφίαν, ἐπιτήδειον ἥγηνται τὴν πρὸς ἐκεῖνο τὸ αἷμα κρᾶσιν· μὴ ποθὲν ἀπέκλεινεν ὂν εἰς ἀναβολὰς, ἀλλὰ παραχρῆμα. Ἰδεῖν δὲ ἡ φρύνη κακόν ἐστι τοιοῦτον· ἐάν τις θεάσηται τὴν θήραν, εἶτα αὐτῇ ἀντίος ὁρῶν προσβλέψῃ δριμὺ, μὴ ἐκείνη καλὰ τὴν ἑαυτῆς φύσιν ἰταμὸν ἀντιβλέψῃ, καί τι φύσημα ἐμπνεύσῃ, ἑαυτῇ μὲν Σύμφυες, χρωτὶ δὲ ἐχθρὸν ἀνθρωπίνῳ, ὠχρὸν ἐργάζεσθαι, ὡς εἰπεῖν τὸν ὂν εἰδότα, ἀλλὰ ἐντυχόντα πρῶτον, ὅτι νοσήσαντα εἶδεν ἄνθρωπον· μένει τε ἡ ὠχρότης ἡμερῶν ὀ πολλῶν, εἶτα ἀφανίζεσθαι.

ΚΕΦ. ιγ'.

Περὶ Χαραδριοῦ.

ΧΑραδριοῦ δὲ ἦν ἄρα δῶρον τοῦτο, ὃ ὀ μὰ Δία ἀτιμάζειν ἄξιον. Ἦν γοῦν ὑπαναπλησθεὶς τὸ Σῶμα ἰκτέρου τις, εἶτά οἱ δριμὺ ἐνορᾷ· ὁ δὲ ἀντιβλέπῃ, μὴ μάλα τε ἀτρέπτως, ὥσπερ ὂν ἀνθυμούμενος· μὴ ἡ τοιάδε ἀνάβλεψις ἰᾶται τοῦ προειρημένου πάθους τὸν ἄνθρωπον.

ΚΕΦ.

CAP. XIV.

De Avibus maximis, quas deſcripſit Eudoxus.

EVDOXVS ait, cui ego hac in re fidem non habeo, alios non prohibeo, ſe cum Herculis columnas ſuperaſſet, aves quaſdam in ſtagnis ſeu lacubus vidiſſe, bubus majores. Hoc etſi mihi, ut dixi, non veriſimile eſt; quod audivi, tamen omittere nolui.

CAP. XV.

De Perdicibus et rana Rubeta.

ARISTOTELES ſcribit perdicem feminam, ſi contra marem ſteterit, aura ab eo flante, mirabili quadam naturae vi concipere. Septem diebus perdix nidum contexit, ſeptem conſumit in pariendo, ſeptenis deinde pullos nutricatur. Timaeus et Neocles medicus rubetas dicunt duo jecora habere; quorum alterum occidat, alterum illi adverſans ſalutem adferat.

CAP. XVI.

De muneribus, quibus Veneti Monedulas excipiunt.

THEOPOMPVS Venetos inquit Adriam accolentes, cum arationis tertiae et ſementis faciendae tempus adeſt, monedulis placentas quaſdam, ſive mazas, ex farina cum oleo et melle temperata muneri mittere; qui quidem idcirco proponunt, ut velut placamenta monedulis ſint, et induciae cum iis pactae, ne Cereris fructum terrae commiſſum refodiant, aut ſublegant. Lycus cum haec vera eſſe fatetur, tum eoſdem addit loros etiam rubros eis proponere, et his propoſitis diſcedere; monedularum vero greges

ΚΕΦ. ιδ'.

Περὶ Ὀρνίθων μεγίστων, ὧν ἱστορεῖ Εὔδοξος.

ΕΓΩ μὲν ἀ πεπίστευκα, εἰ δὲ ἕτερος Εὐδόξῳ πείθεται, πιστευέτω ὅ φησιν Εὔδοξος, ὑπερβαλὼν τὰς Ἡρακλείους στήλας ἐν λίμναις ἑωρακέναι ὄρνιθάς τινας καὶ μείζους βοῶν. Καὶ ὅτι μὲν ἀ πείθει με ὁ λέγων, ἤδη εἶπον· ἃ δ' ἔν ἤκουσα, ἀκ ἐσίγησα.

ΚΕΦ. ιέ.

Περὶ Περδίκων, ἐν ᾧ καὶ περὶ Φρύνης.

ΑΡιστοτέλης λέγει πέρδικα θῆλυν, ὅταν καλὰ νώτου γένηται τοῦ ἄῤῥενος, ἐγκύμονα γίνεσθαι φύσει τινὶ ἀῤῥήτῳ. Διαπλέκει δὲ ἄρα ὁ ὄρνις οὗτος ἐν ἡμέραις τὴν νεοττείαν ἑπτὰ, καὶ ἐν ἑπτὰ μέντοι τίκτει, ἐν δὲ ταῖς τοσαύταις καὶ ἐκφέρει τὰ νεόττια. Τίμαιος δὲ καὶ Νεοκλῆς ὁ ἰατρὸς λέγουσι τὰς φρύνας δύο ἤπατα ἔχειν· καὶ τὸ μὲν ἀποκλείνειν, τὸ δὲ ἑκείνου πεφυκέναι ἀντίπαλον, ζώζειν γάρ.

ΚΕΦ. ις'.

Περὶ τῶν πρὸς τοὺς Κολοιοὺς παρὰ τοῦ ἔθνους τῶν Ἐνετῶν γινομένων.

ΘΕόπομπος λέγει τοὺς περὶ τὸν Ἀδρίαν οἰκοῦντας Ἐνετοὺς, ὅταν περὶ τὸν ἄροτον τρίτον καὶ ζπόρον ἡ ὥρα ᾖ, τοῖς κολοιοῖς ἀποσέλλειν δῶρα, εἶτα ἂν τὰ δῶρα ψαιστὰ ἅπτα, καὶ μεμαγμέναι μάζαι καλῶς τε καὶ εὖ· βεβούλευται δὲ ἄρα ἡ τῶνδε τῶν δώρων προθεσις μειλίγματα τοῖς κολοιοῖς εἶναι, καὶ ζπονδῶν ὁμολογίαι, ὡς ἐκείνους τὸν καρπὸν τὸν Δημήτρειον μὴ ἀνορύττειν καταβληθέντα ἐς τὴν γῆν, μηδὲ παρεκλέγειν. Λύκος δὲ ἄρα καὶ ταῦτα μὲν ὁμολογεῖ, καὶ ἐκεῖνα δὲ ἐπὶ τούτοις προσίθησι, καὶ φοινικοῦς ἱμάντας τὴν χρόαν, καὶ τοὺς μὲν προθέντας

ges extra fines manere: ac nimirum duos aut tres, tanquam legatos, ex urbibus ab iis mitti ſolere, exploraturos hoſpitum multitudinem; qui ut eam perſpexerunt, revertuntur, et invitant eo modo, quo hi quidem vocare, illi intelligere ſolent. Eae autem invitatae gregatim, inſtar nubium, accedunt, ac ſi offas objectas comederint, ſe cum iis pacem et foedus habere Veneti intelligunt; ſin contempſerint, et tanquam vilia non dignentur comedere, indigenae ſibi perſuaſum habent illorum contemptum famem minari. Nam veluti homines muneribus incorrupti, ſic illae nihil ex objectis eſcis guſtantes in arationes involant, et maximam ſatorum partem acerbiſſime praedantur, animo irato effodientes et inveſtigantes.

CAP. XVII.

De Bobus, Muribus, et Vulpibus in Caſpia regione.

AMYNTAS in Manſionibus, quas ſic inſcripſit, in terra Caſpia tradit boum et equorum greges eſſe innumerabiles; et certis temporibus infinitam murium multitudinem accedere. Ejuſque rei teſtimonium adfert, inquiens in perennibus fluviis rapide praecipitantibus intrepide eos innatare, et caudas inter ſe mordicus tenentes hoc firmamento uti, eoque ceu validiſſimo vinculo fluvios tranſmittere. Cum autem in arationes tranſierint, ſegetes ſuccidunt, et in arbores adſcendentes fructus edunt; et, quos vorare nequeunt, ramos frangunt. Quibus Caſpii ubi reſiſtere non queunt, hoc modo infeſtas eorum incurſiones moliuntur ulciſci, ut habentibus uncinatas ungues avibus non quicquam noceant; quae quidem ipſae tantis gregibus, ut nubes eſſe videantur, eo advolantes mures corripiunt, et ſuo proprio quodam naturae munere a

Caſpiis

ταῦτα εἶτα ἀναχωρεῖν· καὶ τὰ μὲν τῶν κολοιῶν νέφη τῶν ὀρων ἔξω καταμένειν· δύο δὲ ἄρα ἢ τρεῖς προηρημένους, καλὰ τὰς πρέσβεις, τὰς ἐκ τῶν πόλεων πέμπεσθαι, καταασκεψομένους τῶν ξένων τὸ πλῆθος· οἵπερ ἂν ἐπανίασι θεασάμενοι, καὶ καλέσιν αὐτὰς, ἢ πεφύκασιν οἱ μὲν καλεῖν, οἱ δὲ ὑπακούειν. Ἔρχονται μὲν καλὰ νέφη, ἐὰν δὲ γεύσωνται τῶν προειρημένων, ἴσασιν οἱ Ἕνετοὶ ὅτι ἄρα αὐτοῖς πρὸς τὰς ὄρνιθας τὰς προειρημένους ἔνσπονδά ἐσιν· ἐὰν δὲ ὑπερίδωσι, καὶ ἀτιμάσαντες ὡς εὐτελῆ μὴ γεύσωνται, πεπισεύκασιν οἱ ἐπιχώριοι, ὅτι τῆς ἐκείνων ὑπεροψίας ἐσὶν αὐτοῖς λιμὸς τὸ τίμημα. Ἄγευσοι γὰρ ὄντες οἱ προειρημένοι, καὶ ἀδέκασοί γε, ὡς εἰπεῖν, ἐπιπέτονται γε ταῖς ἀρούραις, καὶ τόγε πλεῖσον τῶν καταεσπαρμένων ζυλῶσι πικρόταλά γε ἐκεῖνοι, ζὺν τῷ θυμῷ καὶ ἀνορύτοντες καὶ ἀνιχνεύοντες.

ΚΕΦ. ιζ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Κασπίᾳ γῇ Βοῶν τε, καὶ Μυῶν, καὶ Ἀλωπέκων.

Ἀμύντας ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις ὕτως ὑπ' αὐτῦ Σταθμοῖς, καταὰ τὴν γῆν τὴν Κασπίαν καὶ βοῶν ἀγέλας λέγει πολλὰς, καὶ κρείττονας ἀριθμῦ εἶναι, καὶ ἵππων· ἐπιλέγει δὲ ἄρα καὶ ἐκεῖνα ἐν ὡρῶν τισι περιτροπαῖς μυῶν ἐπιδημίας γίνεσθαι πλῆθος ἄμαχον. Καὶ τὸ μαρτύριον ἐπάγει, λέγων, τῶν ποταμῶν τῶν ἀεννάων ζὺν πολλῷ τῷ ῥοίζῳ φερομένων, τόσδε καὶ μάλα ἀτρέπτως ἐπινήχεσθαί τε αὐτοῖς, καὶ τὰς ὁρὰς ἀλλήλων ἐνδακόντας ἕρμα τῦτο ἴσχειν, καὶ τῦ διαβάλλειν τὸν πόρον ζύνδεσμόν φησιν ἰσχυρόταον ἀποφαίνειν τόνδε. Ἐς τὰς ἀρύρας δὲ ἀπονηξάμενοι, φησί, καὶ τὰ λῆια ὑποκείρυσι, καὶ διὰ τῶν δένδρων ἀνέρπυσι, καὶ τὰ ὡραῖα δεῖπνον ἴσχυσι· καὶ τὺς κλάδυς δὲ διακόπτυσιν οἵδε, ἐκείνυς καταγραγεῖν ἀδυνατῦντες. Οὐκῦν ἀμυνόμενοι οἱ Κάσπιοι τὴν ἐκ τῶν μυῶν ἐπιδρομήν τε ἅμα καὶ λύμην, φείδονται τῶν γαμψωνύχων· οἵπερ ἂν καὶ αὐτοὶ καταὰ νέφη πετόμενοι, εἶτα αὐτὺς ἀνασπῶσι, καὶ ἰδίᾳ τινὶ φύσει τοῖς

Caſpiis famem depellunt. Porro vulpium Caſpiarum ea eſt multitudo, ut non modo agreſtia ſtabula adeant, ſed urbes quoque ac domos ingrediantur; nihil tamen hercle nocentes, neque rapientes, ſed ita cicures Caſpiis tanquam caniculae adulantur. Mures autem Caſpiis infeſti neque magnitudine inferiores, quam Aegyptii ichneumones, itemque feri ſunt et acerbi, et robore dentium non aliter ferrum diſſecare ac devorare poſſunt, quam mures in Teredone Babyloniae; quorum pelles molles inſtitores ad Perſas vehunt, quibus veſtes conſuuntur, et corpus optime fovetur; hoſque ſuo ſermone canautanas appellant. Hoc etiam in muribus admiratione dignum eſt: ſi mus praegnans capta diſſecetur, et eximatur foetus, in eo quoque diſſecto foetus reperietur alter.

CAP. XVIII.

De Paſtinaca marina.

De paſtinacae marinae natura hoc etiam cognovi. Paſtinacam ſubnatantem piſcator intuitus ridiculum quiddam in piſcatoria navicula ſaltat, et dicteria aut convitia aliqua jactat; et inſuper tibia, ſi norit, quam tanquam illecebram fert, canere incipit: haec ex ea re magnam voluptatem capit (etenim, ſicut ferunt, tum aures habet muſicae, tum ſaltationis oculos intelligentes) atque hac permulſione illecta ſenſim ad ſummam aquam natat. Interea vero, dum hic cantu et ſaltatione illecebras egregie machinatur, alter quiſpiam naſſa imprudentem ſubducit; itaque praeter omnem ſpem, dum voluptate tota mulcetur, et nihil metuit, capitur.

CAP.

Κασπίοις ἀνασέλλυσι τὸν λιμόν. Ἀλώπεκες δὲ αἱ Κάσπιαι, τὸ πλῆθος αὐτῶν τοσοῦτόν ἐσιν, ὡς καὶ ἐπιφοιτᾶν ἐ μόνον τοῖς αὐλίοις τοῖς καλὰ τὰς ἀγρὰς, ἤδη γε μὴν καὶ ἐς τὰς πόλεις παριέναι, καὶ ἐν οἰκίᾳ ἀλώπηξ φανεῖται· ἐ μὰ Δία ἐπὶ λύμῃ, ἐδὲ ἁρπαγῇ, ἀλλὰ οἷα τιθασσὸς, καὶ ὑποσαίνυσί γε οἱ Κάσπιοι καὶ ὑπαικάλλυσι τῶν παρ' ἡμῖν κυνιδίων. Οἱ δὲ μῦς οἱ τοῖς Κασπίοις ἐπίδημοι ὄντες κακῶν, μέγεθος αὐτῶν ὅσον καλά γε τὰς Αἰγυπτίων ἰχνεύμονας ὁρᾶσθαι, ἄγριοι δὲ καὶ δεινοὶ, καὶ καρτεροὶ τὰς ὀδόντας, καὶ διακόψαι τε καὶ διαπραγεῖν οἷοί τε εἰσὶ καὶ σίδηρον· τοιοῦτοι δὲ ἄρα, καὶ οἱ μῦς οἱ ἐν τῇ Τερηδόνι τῆς Βαβυλωνίας εἰσίν· ὥνπερ ἕν καὶ τὰς δορὰς ἴσασιν οἱ τούτων κάπηλοι, καὶ ἐς Πέρσας ἄγυσι φόρτον· εἰσὶ δὲ ἁπαλαὶ καὶ συνερραμμέναι, χιτῶνες τε ἅμα γίνονται, καὶ ἀλεαίνυσιν αὐτές· καλοῦνται δὲ ἄρα οὗτοι καναυπᾶνες, ὡς ἐκείνοις φίλον. Θαυμάσαι δὲ τῶν μυῶν τῶνδε ἄξιον ἄρα καὶ τοῦτο· Ἐὰν ἀλῷ μῦς κύουσα, κατὰ ἐξαιρεθῇ τὸ ἔμβρυον, αὐτῆς δὲ διαπνοιθείσης ἐκείνης, εἶτα μέντοι καὶ αὐτὸ διανοιχθῇ, καὶ ἐκεῖνο ἔχει βρέφος.

ΚΕΦ. ιή.

Περὶ τῆς Θαλαττίας Τρυγόνος.

ΤΗΣ Θαλαττίας τρυγόνος ἴδιον καὶ τοῦτο προσακήκοα. Ἐπὶ τῆς ἁλιάδος νεὼς ὀρχεῖταί τις, ὅταν αὐτὴν ὑπονέυσαν θεάσηται, καὶ μέντοι καὶ ἀπέσκωψέ τι κέρτομον· καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις, ἐάν πως αὐλητικὸς, καὶ τὸν αὐλὸν ὡς δέλεαρ φέρει, καὶ ὑπαυλεῖ· ἡ δὲ ὑπερήδεται (καὶ γάρ τοι καὶ ὦτα ἔχει μουσικῆς ἐπαΐοντα, ὥς φασι, καὶ ὄμματα συνιέντα ὀρχησικῆς) εἶτα κηλουμένη ἡσυχῇ προσαναπλεῖ. Καὶ ὁ μὲν τὰς ἰύγας τὰς προειρημένας ἐνεργόταλός ἐσιν, ἔθηκε δὲ τὸ φερνίον τις ἕτερος, καὶ τὸν ἰχθὺν ἀνάγει· καὶ τοῦτο δήπου τὸ καινόταλον, κηλουμένη εἶτα ἑαυτὴν διαλέληθεν ἠρημένη.

CAP. XIX.

De Parnopibus apud Galatas.

EVDOXVS ait Galatas, qui ad orientem ſolem pertinent, ejuſmodi facere, quae, ſi cui credibilia videntur, fidem adhibeat; ſin minus, rejiciat. Cum parnopum greges, ut nubes eſſe videantur, in Galatiae agros involantes fruges infeſtant, tum Galatae quibuſdam precibus et obſecrationibus utuntur, ſimul et ſacra conficiunt, quibus aves implorant; eae autem illorum precibus obſequentes frequentes veniunt, et parnopes perdunt. Ac ſi quis e Galatis earum aliquam comprehenderit, hoc ſupplicium in eum ex legibus illius gentis conſtitutum eſt, ut morte mulctetur. Ac ſi huic, qui eas ceperit, ignotum fuerit, aves tantopere offenduntur, ut iterum invocatae, propter impunitatem illius, non ipſorum precationibus obtemperent.

CAP. XX.

De Hirundine in Samo.

ARISTOTELES in Samo ait albam naſci hirundinem, cujus oculos ſi quis pupugerit, ſtatim quidem excaecatur; poſt vero viſum recipit; et, ſicut ille dicit, ſic acute quemadmodum a principio videt.

CAP. XXI.

De Cinnamomo ave.

CINNAMOMVM avem auditione accepi ex plantae gentilis ſuae ſurculis, e paludibus collectis, iis in locis, ubi Herodotus et alii ſcribunt, nidos conſtruere, ac inter ſe contexere. Qui ejuſmodi igitur ramulos ambiunt, ſagittas graves, robuſto et contentiſſimo

ΚΕΦ. ιθ΄.

Περὶ τῶν ἐν Γαλάταις Παρνόπων.

ΓΑλάτας Εὔδοξος τὰς ἐώας λέγει δρᾶν τοιαῦτα, καὶ εἰ φανεῖταί τῳ πισὰ, πισευέτω· εἰ δὲ ἧττον τοιαῦτα, μὴ προσεχέτω. Ὅταν αὐτῶν τῇ γῇ νέφη παρνόπων ἐπιφοιτήσαντα εἶτα λυπήσῃ τὰς καρπὰς, οἵδε οἱ Γαλάται εὐχάς τινας εὔχονται, καὶ ἱερουργίας καταθύουσιν ὀρνίθων ἐστὶν ὡς κατακλητικάς· οἱ δὲ ὑπακούουσι, καὶ ἔρχονται σόλῳ κοινῷ, καὶ τὰς πάρνοπας ἀφανίζουσιν. Ἐὰν δὲ τούτων τις θηράσηται Γαλάτης, τίμημά οἱ ἐκ τῶν νόμων τῶν ἐπιχωρίων θάνατός ἐστιν. Ἐὰν δὲ ξυγγνώμης τύχῃ τινὸς, καὶ ἀφεθῇ, εἰς μῆνιν ἐμβάλλει τὰς ὄρνιθας, καὶ τιμῶντες τῷ ἑαλωκότι, οὐκ ἀξιοῦσιν ὑπακοῦσαι, ἐάν γε καλῶνται αὖθις.

ΚΕΦ. κ΄.

Περὶ τῆς ἐν Σάμῳ Χελιδόνος.

ΑΡιστοτέλης λέγει γίνεσθαι ἐν Σάμῳ λευκὴν χελιδόνα· ταύτης γε μὴν ἐάν τις κεντήσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς, γίνεσθαι μὲν αὐτὴν παραχρῆμα τυφλήν· μετὰ ταῦτα δὲ ἐξομμαοῦται, καὶ τὰς κόρας λελάμπρυται, καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ὁρᾷ, ὡς ἐκεῖνός φησι.

ΚΕΦ. κά.

Περὶ τοῦ Κιννάμωμον ὄρνιθος.

ΤΟΝ κιννάμωμον ὄρνιν ἀκούω εἶναι, καὶ μέντοι καὶ κομίζειν κάρφη φυλῇ τοῦ ὁμωνύμου ἐκ τῶν τῆς γῆς τελμάτων, καὶ καλιὰς ὑποπλέκειν, ἔνθα Ἡρόδοτοί τε ᾄδουσι, καὶ ἄλλοι· φιλοῦσι δέ πως οἵδε οἱ ὄρνιθες τὰς ἑαυτῶν εὐνάς τε καὶ καταγωγὰς ὑφαίνειν. Οὐκοῦν οἷς μέλει τῶνδε τῶν καρφῶν, ὅτου βαρεῖς

ῥοίζῳ

tentiſſimo nervo expulſas, magno impetu contra ramos, quibus nititur nidus, mittunt; itaque rumpuntur, et feſtucae decidunt, quae vulgo cinnamomi nomine celebrantur.

CAP. XXII.

De Horione ave.

CLITARCHVS, quem hic laudabimus, in India ſcribit volucrem amatorio adfectu flagrantem, nomine horionem, ſi bene memini, naſci. Eam magnitudine parem ardeae eſſe dicit, rubris ſimiliter cruribus, oculis, aliter quam illae, coeruleis; ſic a muſica inſtructam, ut naturae munere tam ſuaviter canat, ut ipſas referat Sirenes, et dulcedine ſua ad ſuaviſſimos hominum cantus, qualis imprimis eſt hymenaei nuptialis, accedat.

CAP. XXIII.

De Catreo ave, et aliis Avibus Indicis.

AVEM Indicam Catreum nuncupatam, cum eximia formae pulchritudine Clitarchus ait, tum pavonis magnitudine eſſe, tum pennarum ejus extremitates ſmaragdi ſimilitudinem gerere. Quod ſi quid aliud intueatur, ejus oculi neſcias quo colore ſint; ſin te adſpiciat, cinnabarin te videre in ejus oculis diceres, excepta pupilla, cui color melinus, et acies acuta: quod in aliorum oculis album, in illis pallidum eſt: capitis plumae guttis quibuſdam croceis ſparſis diſtinctae ſunt: pedibus color ſandaracae: vox canora, et ſicut luſciniae, ſic eadem acuta et arguta eſt. Indi ſane ſuas

delicias

ῥοίζῳ βιαιοτάτῳ, καὶ νευρᾶς ἐντάσει σφοδρᾷ ἰσχυρᾶς, καὶ τῶν κλάδων ἀφιᾶσιν· αἱ δὲ ῥήγνυνται, καὶ καταλισθαίνει τὰ κάρφη, καὶ μέντοι καὶ τὸ ᾀδόμενον δήπου κιννάμωμον ταῦτά ἐστι.

ΚΕΦ. κβ΄.

Περὶ ὄρνιθος τοῦ Ὡρίωνος καλουμένου.

ΚΑΙ Κλειτάρχῳ χῶρον δῶμεν. Λέγει δὲ Κλείταρχος ἐν Ἰνδοῖς γενέσθαι ὄρνιν, καὶ εἶναι σφόδρα ἐρωτικὸν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ λέγει ὡρίωνα οἶμαι. Φέρε δὲ καὶ γράψωμεν αὐτὸν τῷ λόγῳ, ὡς ἐκεῖνος διδάσκει· τοῖς μὲν καλοῦσιν ἐρωδιὸν ὅμοιος τὸ μέγεθος ὅδε ὡρίων ἐστίν· ἔστι δὲ καὶ τὰ σκέλη, ὡς ἐκεῖνοι, φοινίξ· ὀφθαλμοὺς δὲ κυανοῦς ἔχει, τοῦτο μὲν οὐχ ὡς ἐκεῖνοι· μέλος δὲ μουσικὸν ὑπὸ τῆς φύσεως πεπαίδευται, οἷα δήπου μέλη ταῦτα ὑμνεῖται γλυκέα, καὶ πρὸς τὸν ᾀδόμενον ὑμέναιον βλέπει, θέλγοντα γονὴν ὕπνῳ τινὶ γαμικῷ, προσιόντα σειρῆνας.

ΚΕΦ. κγ΄.

Περὶ τοῦ ὄρνιθος τοῦ καλουμένου Καλρέως, καὶ ἑτέρων Ἰνδικῶν Ὀρνίθων.

ΚΑτρέα ὄνομα Ἰνδὸν γένος τῇ φύσει ὄρνιν λέγει Κλείταρχος εἶναι τὸ κάλλος ὑπερήφανον, τὸ μέγεθος γὰρ εἶεν πρὸς τὸν ταὼν, τὰ δὲ ἄκρα τῶν πτερῶν ἔοικε σμαράγδῳ. Καὶ ὁρῶν μὲν ἄλλως, οὐκ οἶδας, οἵους ὀφθαλμοὺς ἔχει· εἰ δὲ εἰς σὲ ἀπίδοι, ἐρεῖς κιννάβαριν εἶναι τὸ ὄμμα, πλὴν τῆς κόρης· ἐκείνη δὲ μήλῳ τῇ χρόᾳ παρείκασαι, καὶ βλέπει ὀξύ· τόγε μὴν τοῖς ἀπάντων ὀφθαλμοῖς λευκὸν, ἀλλὰ τοῖς τοῦ καλρέως τοῦδε ὠχρόν ἐστι· τὰ τῆς κεφαλῆς πτίλα γλαυκωπὰ, καὶ ἔχει ῥανίδας οἱονεὶ κρόκῳ παρειλημμένας, εἶτα ἄλλην ἄλλῃ διεσπαρμένας· πόδες δὲ αὐτῷ σανδαράκινοι· ἔχει δὲ καὶ φώνημα εὔμουσον, καὶ καλὰ τὴν ᾀηδόνα τορόν. Ἰνδοὶ δὲ ἄρα καὶ τὴν ἐξ ὀρνίθων τρο-

delicias etiam ex avibus habent, et earum adſpectu oculos paſcunt. Sunt inter ceteras quaedam undiquaque purpureae, et puriſſimae flammae adſimiles; quae gregatim tantopere volant, ut nubes eſſe videantur. Sunt et alia avium genera varia, quarum ſpecies non ſatis deſcribi poteſt; cantandi ſuavitate et oris expreſſione tanta, ut comparatio nulla reperiatur, niſi Sirenes quaſdam eas dixeris. Nam has quoque virgines alatas, et pedibus aves fuiſſe, poetarum fabulae canunt, et pictores oſtendunt.

CAP. XXIV.

De Cycnis.

CYCNIS ſedes et commorationes ſunt in lacubus, paludibus, ſtagnis, et perennibus fluviis, quorum confluens moderate et ſedate fertur. Suapte natura pacati ſunt, ad ſenectutemque perveniunt non ſibi gravem. Robore, quo magno praediti ſunt, confidentiores exſiſtunt, non ut injuriam ipſi inferant priores, ſed ut laceſſiti eam propulſent; itaque facile aquilas etiam provocati vincunt. De pugna autem ſupra dixi.

CAP. XXV.

De Simiis in India.

CLITARCHVS tradit in India eſſe ſimiarum genera colore varia, et magnitudine praeſtantia oriri: tantamque earum in montibus multitudinem eſſe, ut Alexandrum Philippi filium magnis copiis ſeptum eae frequentes perterrefecerint, quod arbitraretur ſe collectum et ſibi inſidiantem exercitum videre. Nam cum Alexandro ſe oſtenderunt caſu, excelſo et recto corpore erant. Non capiuntur retibus, neque ſagacium canum venandi ſolertia, ſed cum ſit animal ſaltationis avidum, ſi ſaltantem viderit, ſaltare cupit; et tibia canere meditatur, ſi vim et numeros inflandi adſequi poſſit. Si item quempiam viderit calceos induentem,

φὴν εἶχον, ἵνα καὶ οἱ ὁρῶντες ἐσιᾶν τὴν ὄψιν δύνωνται. Ἰδεῖν γὲν αὐτοῖς πάρεσι καὶ ὅλως πορφυρᾶς, καὶ τῇ καθαρωτάτῃ φλογὶ προσεοικότας· καὶ τούτων αἱ πτήσεις καλαὶ πλῆθός εἰσιν, ὡς νομίζειν νέφη. Καὶ ἄλλα μὲν ποικίλα, καὶ ὰ πάντη τὸ εἶδος εὕρηται, μελῳδίαν τε καὶ εὐσομίαν καὶ εὐγλωττίαν ἅμαχα, ὡς εἶναι, μή πη καὶ ταχύτερόν ἐσι, Σειρῆνάς τινας, ἢ καὶ τούτων γε ἐγγύθεν. Καλάπτεροι γὰρ ὡς ἦσαν καὶ τᾷ μύθᾳ κόραι, καὶ τὰς πόδας ὄρνιθες ἐδόκουν, ποικίλαί τε ἄδουσι, καὶ ζωγράφοι δεικνύουσι.

ΚΕΦ. κδ'.

Περὶ Κύκνων.

ΚΥκνοι δὲ ἦθη καὶ διαιτηταὶ, λίμναι τε καὶ ἕλη καὶ τενάγη, καὶ ἀέννααι πολαμοὶ πρᾴως καὶ ἡσυχῇ ῥέοντες. Εἰρηναῖοι δέ εἰσι, καὶ εἰς γῆρας προΐασιν ἑαυτοῖς κᾶφον. Εἰσὶ δὲ καὶ πρὸς ῥώμην ἄλκιμοι, καὶ θαῤῥοῦσιν αὐτῇ, ὰ μὲν ὥστε ἄρχειν ἀδίκων, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν ἄρξαντα· ῥᾳδίως γᾶν καὶ τῶν ἀετῶν περιγίνονται, ὅταν ἐκεῖνοι τολμήσωσιν ἐπιθέσθαι αὐτοῖς. Καὶ εἶπον ἀνωτέρω τῆς μάχης τρόπον.

ΚΕΦ. κέ.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Πιθήκων.

ΛΕγει δὲ Κλείταρχος πιθήκων ἐν Ἰνδοῖς εἶναι γένη ποικίλα τὴν χρόαν, μεγέθει δὲ μέγιστα· ἐν δὲ τοῖς χωρίοις τοῖς ὀρείοις τοσοῦτον αὐτῶν τὸ μέγεθος εἶναι, ὡς Ἀλέξανδρόν φησι τὸν Φιλίππου καὶ πάνυ καταπλαγῆναι σὺν καὶ τῇ οἰκείᾳ δυνάμει, οἰόμενον ἀθρόως ἰδόντά τινα στρατιὰν ὁρᾶν συνειλημμένην, καὶ ἐλλοχῶσαν αὐτόν. Ὀρθοὶ δὲ ἄρα ἦσαν οἱ πίθηκοι καὶ τύχην, ἡνίκα ἐφάνησαν. Θηρῶνται δὲ ἔτοι ἔτε δικτύοις, ἔτε κυνῶν ἰνηλατούντων Σοφίᾳ, καὶ μάλα ἀγρευτικῇ· ἔστι δὲ τὸ ζῶον ὀρχηστικὸν, εἰ θεῷτο ὀρχούμενον· καὶ θέλει γε αὐλεῖν, εἰ καταπνεῖν μάθοι εἰδέναι. Πρὸς τούτοις εἰ θεάσαιτό

tem, imitatur; et ſi quem viderit oculos rubrica pingentem, hoc idem facere ſtudet. Itaque pro his ex plumbo factos graves calceos proponunt, et laqueos ſubjiciunt, ut pes quidem inſeri poſſit, ſed interim firmo vinculo retineatur. Itemque viſco decipiuntur. Speculo etiam Indus venator in ſimiarum conſpectu utitur; cujus loco diſcedens aliud relinquit, et laqueum ſubtus addit validum. Simia vero accedens, et fixo obtutu in ſpeculum intenta imitatione hominis, radiis e ſpeculo reflexis ita adficitur oculis, ut hebetati illi palpebris tanquam agglutinatis conniveant; itaque caecutiens facillime capitur, ut quae fuga ſibi conſulere jam nequeat. Haec et alia de ſimiis tum Indicis, tum non Indicis, nobis commemorata, digna profecto ingenii liberalis cognitione videntur.

CAP. XXVI.

De Leonibus Indiae.

LEONES in India naſci maximos, ne tenuiſſima quidem mihi dubitatio eſt; terra enim India mater optima aliorum animalium in cauſa eſt. Hi erga obvios immaniſſimi dicuntur; eorum pelles nigrae ſunt, et pilis horridae, et adſpectu formidoloſae. Si capiantur, manſueſcunt quidem, modo ne maximi ſint: tum vero adeo adſuefiunt loro, ut facile ſimiliter atque canes ad venandos hinnulos, cervos, apros, tauros, et aſinos ſylveſtres duci queant: ſagaciſſime enim, ſicut audio, odorantur.

CAP.

τινα ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιτιθέντα, μιμεῖται τὴν ὑπόδεσιν καὶ ὑπογράφοντα τῷ ὀφθαλμῷ μίλτῳ, καὶ τοῦτο δράσαι θέλει· Οὐκοῦν ὑπὲρ τῶν εἰρημένων μολίβδου πεποιημένα κοῖλα καὶ βαρέα ὑποδήματα προτιθέασι, καὶ βρόχους αὐτοῖς ὑποβαλόντες, ὡς εἰσβαλεῖν μὲν τῷ πόδε, ἔχεσθαι δὲ τῇ πάγῃ καὶ μάλα ἀφύκτῳ. Δέλεαρ δὲ αὐτοῖς ὀφθαλμῶν πρόκειται ὑπὲρ τούτου ἰξός. Καλόπτρῳ δὲ χρησάμενος ὁ Ἰνδὸς, ὁρώντων ἐκείνων, οὐκ εἰσὶ δ' ἔτι τὰ κάτοπτρα, ἀλλ' ἕτερα προσιθέντες· εἶτα καὶ τούτοις ἕρματα ἰσχυρὰ ὑποπλέκουσιν, καὶ μέντοι καὶ τοιαῦτά ἐσιν. Οἱ μὲν ἔρχονται, καὶ ἀγεννῶς ὁρῶσι, καλὰ τὴν μίμησιν ἣν εἶδον, ἐκπηδᾷ δὲ ἰσχύς τις κολλητικὴ βλεφάρων ἐκ τῆς πρὸς τὴν αὐγὴν ἀντιλυπίας, ὅταν ἴδωσιν ἀτενές· εἶτα οὐχ ὁρῶντες αἱροῦνται ῥᾷσα, φυγεῖν γὰρ ἔτι εἰσὶν ἥκιστοι. Εἴρηται μὲν ὑπὲρ πιθήκων καὶ ἄλλα, Ἰνδῶν τε καὶ οὐκ Ἰνδῶν· καὶ ταῦτα δὲ ἔχειν τινὰ τῷ ζυνιέντι οὐκ ἀσπάσιον, ὦ μὰ Δία.

ΚΕΦ. κς'.

Περὶ τῶν Ἰνδῶν Λεόντων.

Λέοντας ἐν Ἰνδοῖς οὐ γίνεσθαι μεγίστους οὐ διαπορῶ· τὸ δὲ αἴτιον, τῶν ζώων τῶν ἑτέρων ἥδε ἡ γῆ μήτηρ ἐσὶν ἀγαθή. Ὅσα δ' ἐνθυχεῖν καλὰ πρόσωπον εἰσὶν οἵδε ἀγριώταλοι καὶ θηριωδέσταλοι· δέρη ἐκείνων λεόντων μέλαινά τε ἰδεῖν, καὶ φρίξασα ὀρθή τε ἀνίσταται, καὶ ζυνεκπέμπει δέος οἷον ἐκπληκτικόν. Εἰ δὲ ἁλῶναι δυνηθεῖεν, προύνοντάί γε, ἀλλ' οὐχ οἱ μέγιστοι· καὶ ἡμερῶνταί γε, καὶ γίνονταί γε ῥᾷσα τιθασσοὶ, ὡς ἄγειν τε ὑπὸ ῥυτῆρος, καὶ καλὰ κυναγωγοὺς ἐπὶ θήραν κεμάδων, καὶ ἐλάφων, καὶ ζυῶν, καὶ ταύρων, καὶ ἀγρίων ὄνων· εἰσὶ γὰρ καὶ ῥινηλατῆσαι, ὡς ἀκέω, δεινοί.

ΚΕΦ.

CAP. XXVII.

De gente in Africa a Leonibus extincta.

In Africa gens fuit, ut fertur, Nomea [id eſt, paſtoralis] dicta, et regionem ſortita paſcuis abundantem, et fortunatam; ſed tandem cum leones plurimi, et maximi, et audacia invicti ſuperveniſſent, penitus eſt extincta, ita ut nihil ejus reliquum ſit factum. Leones enim confertim advenientes expugnari nequeunt.

CAP. XXVIII.

De feris animalibus in Samo, quae Neades vocantur.

Evphorion in Commentariis ſcriptum reliquit, Samum cum olim deſertiſſimam fuiſſe, tum in ea beſtias feras, et infeſtas obviis, maxima magnitudine, nomine Neades fuiſſe, quarum ſola voce terra diſcederet; indeque profectum eſſe id proverbium, quod vulgo Samii dicunt: *Majus vi Neadum.* Idemque adfert earum oſſa maxima vel ſua aetate extitiſſe.

CAP. XXIX.

De vi Elephantorum.

Indorvm regem hoſtibus bellum inferentem bellatorum centum mille elephantorum antecedunt; tum vero aliorum maximorum et fortiſſimorum ter mille ſubſequuntur, ad hoſtiles muros ipſo incurſu evertendos inſtitutorum, cum rex jubet: evertunt autem pectorum ſuorum vi et impetu. Hoc ſe audiviſſe Cteſias ſcribit. Idemque Babylone ſe vidiſſe dicit palmas ab his eodem modo

ΚΕΦ. κζ'.

Περὶ τῦ ἐν Λιβύῃ ἔθνυς τῦ ὑπὸ Λεόντων ἀπολωλότος.

ΕΝ τῇ Λιβύων χώρᾳ ἔθνος ἦν, φασὶ, τὸ καλύμενον Νόμαιον, ϗ τὰ μὲν ἄλλα διευτυχῦν τῆς εὐνόμυ μάλα, ϗ εὐδαίμονος ναὶ μὰ Δία λήξεως· εἶτα ἠφανίσθη τελέως, λεόντων αὐτοῖς ἐπελθόντων, πλήθει τε παμπόλλων, ϗ μεγέθει μεγίσων, ϗ τὴν τόλμαν ἀμάχων, ὑφ' ὧν ωανδημεί τε ϗ ωαγενεὶ διαφθαρέντες, εἶτα ἐς τὸ ωανλελὲς ἀπώλονλο τὸ ἔθνος. Λεόντων γὰρ ἀθρόων ἐπιδημία χρῆμα ἀπρόσμαχον.

ΚΕΦ. κή.

Περὶ τῶν ἐν Σάμῳ θηρίων τῶν καλυμένων Νηάδων.

ΕΥφορίων δὲ ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι λέγει τὴν Σάμον ἐν ταῖς ωαλαιοτάταις τῦ χρόνυ ἐρήμην, γενέσθαι τε ἐν αὐτῇ θηρία μεγέθει μὲν μέγιστα, ἄγρια δὲ, ϗ ωροσπελάσαι τῳ δεινὰ, καλεῖσθαι δὲ μὴν νηάδας, ἅπερ ἦν ϗ μόνη τῇ βοῇ ῥηγνύναι τὴν γῆν· ωαροιμίαν ἦν ἐν τῇ Σάμῳ διαῤῥεῖν τὴν λέγυσαν· Μεῖζον βία τῶν νηάδων. Ὅσα δὲ ἔτι ϗ νῦν αὐτῶν δείκνυσθαι μεγάλα ὁ αὐτός φησι.

ΚΕΦ. κθ'.

Περὶ τῆς τῶν Ἐλεφάντων ἰσχύος.

ΤΟΥ Ἰνδῶν βασιλέως ἐλαύνονλος ἐπὶ τὺς ωολεμίυς, δέκα μυριάδες ἐλεφάντων ωροηγῦνται μαχίμων· ἑτέρυς δὲ ἀκέω τρισχιλίυς τὺς μεγίστυς τε ϗ ἰσχυροτάτυς ἕπεσθαι, οἵπερ ἦν εἰσι ωεπαιδευμένοι τὰ τείχη τῶν πολεμίων ἀνατρέπειν, ἐμπεσόντες ὅταν κελεύσῃ βασιλεύς· ἀνατρέπειν δὲ τοῖς σήθεσι. Καὶ λέγει μὲν ταῦτα ϗ Κτησίας, ἀκῦσαι γράφων. Ἰδεῖν δ' ἐν Βαβυλῶνι ὁ αὐτὸς λέγει τὺς φοίνικας αὐτοῤῥίζυς ἀνατρεπομένυς

modo impetu violentiſſimo exſtirpatas; idque facere ſolent, cum domitor illud ipſis juſſerit.

CAP. XXX.

De Piſcibus in palude Paeonide.

ZENOTHEMIS ſcribit in Paeonide palude quoſdam piſces procreari, quibus adhuc palpitantibus, ſi eos bubulo pecori edendos objicias, expletur non minus libenter, quam ceteri boves foeno; contra ab eorundem mortuorum uſu, ſicut idem ait, tantopere abhorret, ut non attingat.

CAP. XXXI.

De Piſcibus in Armenia.

IN Armenia excelſum ſaxum auditione accepi permultam aquam emittere, atque ſub ipſum ſubjici fontem undiquaque quadratum tres paſſus profundum, ſingulaque ejus latera ſtadii dimidium occupare; et ſimul cum aqua piſces frequentes excidere, cubiti magnitudine, tum majores, tum non multo minores; et ex iis partim delabi ſemimortuos, partim adhuc palpitantes emori. Et pervagatum eſt eos colore eſſe nigerrimos, nec adſpectu inſuaves. Verumtamen ſi quid eorum vel homo vel fera beſtia guſtarit, ſtatim mori. Propterea vero Armenios, quod illorum regio ferarum multitudine redundet, primum eos collectos ad ſolis radios exſiccare; deinde ne hauſta piſcium adſpiratione gravi et peſtilenti, aut excitato inde pulvere hauſto pereant, ore et naribus obturatis hoc piſcium genus contundere, et in farinam redigere; tum

τρεπομένως ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐμπιπλόντων αὐτοῖς θηρίων βιαιόταλα· δρῶσι δ', ἂν ἄρα ὁ Ἰνδὸς ὁ πωλεύων αὐτοῖς κελεύσῃ δρᾶσαι τοῦτο αὐτοῖς.

ΚΕΦ. λ'.

Περὶ τῶν ἐν Παιονίδι τῇ λίμνῃ Ἰχθύων.

ΖΗνόθεμις λέγει περὶ Παιονίδα λίμνην τινὰς φέρειν ἰχθῦς, ὅσπερ ἦν εἰ παραβάλοι τις ἀσπαίρονλας τοῖς βυσὶν, οἵδε ἐμφορᾶσθαι αὐτῶν μάλα ἀσμένως, ὡς οἱ λοιποὶ τοῦ χόρλου· νεκρῶν δὲ τῶν ἰχθύων, ἐκ ἂν πάσαιντο ἔτι οἱ βόες, ἐκεῖνος λέγει.

ΚΕΦ. λά.

Περὶ τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ Ἰχθύων.

ΠΑρὰ Ἀρμενίοις ἀκέω πέτραν εἶναι ὑψηλὴν, εἶτα ταύτην ὕδωρ ἐκβάλλειν πάμπολυ· ὑποκεῖσθαι δὲ τῇ πέτρᾳ πυνθάνομαι κρήνην τελράγωνον πάνλη, κ) ἑκάστην πλευρὰν σαδίου ἥμισυ ἔχειν, βάθος δὲ τριῶν ὀργυῶν εἶναι· ζυνεκπίπλειν δὲ τῷ ὕδαλι προσακέω τῷ προειρημένῳ κ) ἰχθύας πολλάκις ἔχονλας τὸ μῆκος κ) πήχεως, κ) ἔτι μείζους, κ) μέντοι κ) ἐλάτλονας, ἀλλ' ὐ καλὰ πολύ· κ) τοὺς μὲν αὐτῶν καλολισθαίνειν ἡμιθνῆτας, τοὺς δὲ ἀσπαίρονλας κ) μάλα γε ἰσχυρῶς ἀποθνήσκειν. Εἶναι δὲ αὐτοὺς ἡ φήμη λέγει πάνυ ζφόδρα μέλανας, κ) ἰδεῖν ὐκ ἀηδεῖς. Ἂν δέ τι τέτων γεύσηλαι ἢ ἄνθρωπος ἢ θηρίον, παραχρῆμα ἀπόλλυλαι. Τοὺς μὲν ἓν Ἀρμενίους, διὰ τὸ ἔνθηρον αὐτοῖς εἶναι κ) πολύθηρον τὴν γῆν, ἀθροίζειν αὐτοὺς, κ) αὐαίνειν ὑπὸ τῇ εἴλῃ τοῦ ἡλίου· εἶτα κόπλειν ὑποδησανλάς τι κάτω ταῖς ῥισὶ κ) τῷ ζόμαλι, ἵνα μὴ τῷ ἄσθμαλι ἐκσπάσανλες τὸν ἐκπυσσόμενον ἀέρα, ἢ τὴν ἐγειρομένην ἐκ λεπλῶν τινων κόνιν ἀλφίτων, εἶτα ἀποθάνωσι· ποιήσανλες ἓν ἄλευρα τοὺς ἰχθῦς ἐν τοῖς μάλισα θηριωλάτοις χωρίοις καλασπείρουσιν αὐτὰ, ὧν

tum ad ficus admiſtam in ea loca, quae maxime abundant feris, diſſeminare. Beſtiae primum ut eas attigerunt, ſtatim moriuntur; atque ſic apri, dorcades, cervi, urſi, aſini ſylveſtres, feraeque caprae necantur; nam ejuſmodi animalia ficuum et farinarum avidiſſima ſunt: perimuntur autem hoc modo, quod nimium abundent. Iam vero alio modo tollunt leones, pardales, lupos, quippe qui carnivori ſunt. Nam in domeſticarum ovium et caprarum diſciſſo latere, quatenus manus inſeri queat, earum carnibus farinam infarciunt, et infelicem hercle eſcam praedictis feris objiciunt; cum enim ejuſmodi quippiam pardalis, leo, lupus guſtarint, continuo moriuntur. Eſt autem cum omnis Armenia mater et nutrix ferarum, tum praecipue campeſtris circa fluvium.

CAP. XXXII.

De Oxyrynchis piſcibus in Caſpia regione.

In Caſpia regione audio ingentem lacum eſſe, et in eo maximos piſces naſci, qui oxyrynchi vocantur, videlicet a roſtri forma; eoſque ad magnitudinem octo cubitorum excreſcere. Eos Caſpii captos ſale ſpargunt, et ex illis ſalſamenta conficiunt, eoſdemque exſiccatos camelis doſſuariis Ecbatana vehunt. Item adipe detracto, farinas ex iis conficiunt; et hujuſmodi ſalſamenta quidem vendunt; oleo vero pinguiſſimo et non graveolenti ungunt. Atque etiam exempta ex iis viſcera excoquunt, unde ad permultos uſus accommodatum fit glutinum: nam non modo ad quaecunque applicatum fuerit, adhaereſcit, viſu perlucidum; ſed et firmiſſime retinet, ut et decem diebus madefactum non tamen diſſol-

γευσάμενα τὰ ζῶα ἀποθνήσκει, ϗ ζῦκα δὲ παραμίγνυ]αι τοῖς ἀλεύροις ὅτως ἔχουσιν. Οὕτω μὲν ἂν διαφθείρον]αι οἵτε ζῦς οἱ ἄγριοι, ϗ αἱ δορκάδες, ϗ οἱ ἔλαφοι, ϗ οἱ ἄρκ]οι, ϗ οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι, ϗ αἶγες, ἄγριοι μέντοι ϗ ἔτοι· ζυκοφάγα γὰρ ταῦτα ϗ ἀλφι]οφάγα τὰ ζῶά ἐσιν· ἀναιρεῖται δὲ τὸν τρόπον τοῦτον διὰ τὸ πλῆθος. Λέον]ας δὲ, ϗ παρδάλεις, ϗ λύκους, ζαρκοφάγα ὄντα, ἑτέρως ἀναιροῦσι. Τῶν γὰρ ὀΐων τῶν ἡμέρων ϗ τῶν αἰγῶν παρασχίσαν]ες τὴν πλευρὰν, εἰς ὅσον καθεῖναι τὴν χεῖρα, ἐμπλάτ]υσι τῶν αὐτῶν κρεῶν προκεῖσθαι, κακὸν ναὶ μὰ Δία δέλεαρ τοῖς προειρημένοις· ὅταν ἂν ἢ λέων, ἢ πάρδαλις, ἢ λύκος, ἢ ἄλλό τι τοιοῦτον ἐντύχῃ ϗ γεύσ]αι, τέθνηκε παραχρῆμα. Καὶ πᾶσα μὲν ἂν ἡ Ἀρμενία θηρίων ἀγρίων τροφός τε ἅμα ϗ μήτηρ ἐσὶν· ἡ δὲ πεδιὰς ἔτι ϗ μᾶλλον ἢ πρὸς τῷ πολαμῷ.

ΚΕΦ. λβ'.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Κασπίᾳ ἰχθύων Ὀξυρύγχων.

ΕΝ τῇ Κασπίᾳ γῇ λίμνην ἀκούω μεγίσην εἶναι, ϗ ἰχθῦς ἐν αὐτῇ γίνεσθαι μεγάλους, ϗ ὀξύρυγχοι καλοῦνται, κα]ὰ τὸ ζχῆμα τοῦ προσώπου δηλονότι· ϗ προϊέναι μὲν ἐς μῆκος ϗ ὀκ]ὼ πηχῶν. Οὐκοῦν οἱ Κάσπιοι θηρῶσιν αὐτοὺς, ϗ διαπάσαν]ες ἁλσὶ ϗ ταρίχους ἐργασάμενοί τε ϗ ἀποφήναν]ες αὖθις, ἐπισάξαν]ες καμήλοις καμίζουσιν εἰς Ἐκβάταν. Καὶ ποιοῦσιν ἄλφι]α ἐκ τῶνδε τῶν ἰχθύων, ἀφελόντες τὴν πιμελήν· ϗ τοῦ μὲν ταρίχου πιπράσκουσι, τῷ δὲ ἰχθυΐνῳ ἐλαίῳ χρίον]αι, λιπαρῷ ζφόδρα ϗ ὑ δυσώδει. Τὰ δὲ ἔντερα ἐξαιροῦσιν αὐτῶν, ϗ ἕψουσι, ϗ ἐξ αὐτῶν ποιοῦσιν κόλλαν, ϗ μάλα γε ἐν χρείᾳ γίνεσθαι δυναμένην· ζυνέχει γὰρ πάν]α ἐγκρα]ῶς, ϗ προσέχε]αι οἷς ἂν προσπλακῇ, ϗ ἰδεῖν ἐσι λαμπρο]άτη· ὅτω δὲ ζυνέχει πᾶν ὅτι ἂν ζυνδήσῃ τε ϗ ζυνάψῃ, ὡς ϗ δέκα ἡμερῶν αὐτὴν βρεχομένην μήτε λύεσθαι, μήτε μὴν ἀφίσα-

diſſolvatur, neque remittat: itaque etiam artifices, qui circa ebur laborant, eo utuntur, et opera conficiunt pulcherrima.

CAP. XXXIII.

De Ave quadam Caſpia; item de altera Caſpia, vel potius Indica.

FAMA quaedam venit in ſermonem hominum apud Caſpios avem procreari magnitudine maximi gallinacei; verſicolore varietate florentem; atque auditione accepi eam ſupinam volare, et ſub collum extenſis cruribus ſe veluti ſublevare; tum catelli vocem mittere; neque in ſublime, ſed circum terram idcirco volare, quod in altum non queat ſeſe attollere. Eſt et altera avis Caſpia, vel potius Indica (nam in India etiam naſci dicitur) anſeris magnitudine: lato quidem ſed tenui capite, cruribus parvis eſt: vario colore diſtinguitur; nam ejus dorſum purpureum eſt, venter maxime coccineus, caput et cutis exalbeſcunt: vocem caprinam mittit.

CAP. XXXIV.

De Caſpiis Capris et Camelis.

CASPIAE caprae et albiſſimae ſunt; et cornibus mutilae, corpore parvae ac ſimae. Cameli quoque Caſpiis abundant, quarum maximae ad equorum maximorum accedunt magnitudinem. Eorum villi adeo ſunt molles, cum Mileſiis lanis ut mollitudine comparari poſſint; ex iiſque ſacerdotes et Caſpiorum ditiſſimi praecipuique veſtes conficiant.

CAP.

σθαι· ἀλλὰ καὶ τὰς τὸν ἐλέφαντα χειρωσαμένους χρῆσθαί τε αὐτῷ, καὶ τὰ ἔργα ἐκπονεῖν κάλλιστα.

ΚΕΦ. λγ'.

Περὶ τοῦ Ὄρνιθος τοῦ Καστάνου, καὶ ἑτέρου ἔτι Καστάνου, ἢ μᾶλλον Ἰνδοῦ.

Λέγει τις λόγος ἐν Καστάνοις ὄρνεον γίνεσθαι, τὸ μὲν μέγεθος καλὰ τὰς ἀλεκτρυόνας τὰς μεγίστας, ποικίλον γε μὴν τοῖς πτεροῖς, καὶ πολυχροίᾳ διηνθισμένον· καὶ πέταται ὕπτιον, ὡς ἀκούω, ὑπολεῖναν τῷ τραχήλῳ τὰ σκέλη, καὶ οἷον ἀνέχων αὐτοῖς αὐτόν· κλαγγὴν δὲ προΐεσθαι σκυλακίου· ποιεῖσθαι δὲ τὴν πῆσιν οὐκ ἐν ἀέρι βαθεῖαν, ἀλλὰ περὶ τὴν γῆν, ἐλαφρίζειν εἰς ὕψος ἑαυτὸν μὴ δυνάμενον. Κάστιος δὲ ἄρα καὶ ἔτος ὄρνις, ἢ Ἰνδὸς μᾶλλον (λέγεται γὰρ καὶ ἐκείνη τὸ γένος οἱ καὶ ταύτη) καὶ εἴη τὸ μέγεθος καλὰ χῆνα ἄν· καὶ ἔχει κεφαλὴν πταλεῖαν μὲν, λεπτὴν δὲ, καὶ τὰ σκέλη οἱ μικρά· καὶ κεκραμένη χρόα οἱ καὶ μικτὴ, τὸ μὲν γὰρ νῶτον αὐτῷ πορφυροῖς ἠγλάϊσαι, τὸ δὲ ὑπὸ τῇ γαστρὶ κόκκῳ γνησιωτάτῳ καὶ καλλίστῳ προσείκασαι, κεφαλὴ δὲ καὶ δέρμα λευκὰ ἄμφω· φθέγγεται δὲ καλὰ τὴν αἶγα.

ΚΕΦ. λδ'.

Περὶ τῶν Καστίων Αἰγῶν, καὶ Καμήλων.

Αἶγες δὲ Κάστιαι γίνονται λευκαὶ ἰσχυρῶς, καὶ κεράτων δὲ ἄγονοι, μικραὶ τὸ μέγεθος καὶ οἶμαι. Κάμηλοι δ' ἀριθμοῦνται πλείους, αἱ μέγισαι καλὰ τοὺς ἵππους τοὺς μεγίστους, εὔτριχες ἄγαν. Ἁπαλαὶ γάρ εἰσι σφόδρα αἱ τούτων τρίχες, ὡς καὶ τοῖς Μιλησίοις ἐρίοις ἀντικρίνεσθαι τὴν μαλακότητα· ὅθεν ἐκ τούτων οἱ ἱερεῖς ἐσθῆτα ἀμφιέννυνται, καὶ οἱ τῶν Καστίων πλουσιώτατοί τε καὶ δυνατώτατοι.

ΚΕΦ.

CAP. XXXV.

De apibus, quae Chalcoides cognominantur.

ANTENOR in Libris rerum Creticarum in Rhauciorum urbem ait divino quodam impulſu apum, quae vocantur Chalchoides, examen acceſſiſſe, et defixis aculeis obvios vehementer vexaſſe: illos earum impetum non ſuſtinentes e patria migraſſe, et in alium perveniſſe locum, ibique condidiſſe oppidum, quod ſimiliter matriae, ut Cretice loquar, amore Rhaucum in ipſa Creta nominarunt; ut quamvis patria vi fatali eſſent depulſi, nomen tamen illius retinerent. Ait autem Antenor in Ida monte Cretae etiamnum harum apum paucas quaſdam eſſe reliquias, quae ſimiliter, ut illae, obvios acriter pungant.

CAP. XXXVI.

Quemadmodum Leo carnes cameli appetit.

CAMELI carnes a leonibus comedi ſolere teſtimonio eſt Herodotus; cum in Xerxis camelos, qui commeatum portarent, dicit leones invaſiſſe, et ex aliis animalibus nulla, neque jumenta, neque homines attigiſſe. At mihi Herodotus paucarum in natura rerum peritus videtur, qui leones Thracios miratur voluptatem in cibo unam alteri praepoſuiſſe; nam camelos quantopere appetant, Arabes ſciunt, et quicunque regionem leonum ſimul et camelorum parentem atque nutricem habitant. Itaque non admiror, ſi leo vi quadam naturali et occulta cameli carnem expetit, et in hoc animal etiam nunquam prius viſum ſui ſatiandi cauſa irruit. Appetitus enim naturalis eos, etiam cum primum vident, ut ſuaviſſimum inde ſibi futurum parent alimentum, incitat.

CAP.

ΚΕΦ. λέ.

Περὶ τῶν μελισσῶν καλυμένων Χαλκοειδῶν.

ΕΝ Λόγοις Κρητικοῖς Ἀντήνωρ λέγει τῇ τῶν καλυμένων Ῥαυκίων πόλει ἔκ τινος δαιμονίας προσβολῆς ἐπιφοιτῆσαι μελιττῶν Σμῆνος, αἵπερ ὧν καλῶνται χαλκοειδεῖς· ἐγχρίμπτεσθαι δὲ ἄρα αὐτοῖς τὰ κέντρα, εἶτα μέντοι πικρόταλα λυπεῖν ὅσπερ ὦν· ἐκείνους δὲ τὴν προσβολὴν ὑ φέροντας ἀνασῆναι τῆς πατρίδος, ἢ μέντοι ἢ εἰς χῶρον ἐλθεῖν ἄλλον, ἢ οἰκίσαι φιλίᾳ τῆς μητρίδος, ἵνα Κρητικῶς εἴπω, Ῥᾶκον ἐν αὐτῇ τῇ Κρήτῃ· εἰ μὴ τῷ χωρίῳ ὁ δαίμων ἤλαυνεν αὐτούς, ἀλλὰ γῶν τελείως ἀποσπασθῆναι τῷ ὀνόματος οὐχ ὑπομείναντας. Λέγει δὲ ὁ Ἀντήνωρ ἢ ἔτι καὶ τὴν Ἰδην τὴν Κρῆσσαν ἐκείνου τῷ γένους τῶν μελιττῶν εἶναι ἰνδάλματα, ὑ πολλὰ μὲν, εἶναι δ' ὧν ἢ πικρὰς ἐντυχεῖν, ὡς ἐκεῖναι ἦσαν.

ΚΕΦ λϛ.

Ὅπως ἔχει πρὸς τὸ τῆς καμήλου κρέας ὁ Λέων.

ΚΑμήλου κρέας ἥδεσθαι λέοντων ἐσθίειν· ἢ τὸ μαρτύριον Ἡρόδοτος λέγει, ταῖς Ξέρξου καμήλοις ταῖς τὸν σίτον φερούσαις ἐπιθέσθαι λέοντας· τὰ δὲ ἄλλα ὑκ ἐσίνοντο, ὐχ ὑποζύγια, ὑκ ἄνθρωπον, ἦδ' ὅς. Ὀλίγα δὲ Ἡρόδοτος ἤδει, ἐξετάζων τροφὴν τήνδε ἢ τήνδε καὶ τὴν ἡδονὴν λεόντων Θρᾳκίων· ἴσασι δὲ ἢ Ἄραβες ταῦτα, ἢ ὅσοι λῴον ἢ καμήλων μητέρα τε ἅμα ἢ τροφὸν γῆν ἔχουσιν. Οὐκ ἂν γοῦν θαυμάσαιμι, εἰ φύσει τινὶ ἀποῤῥήτῳ λέων ἥδεται καμήλου κρέας, ἢ μὴ θεασάμενος φαγεῖν, εἴ ποτε ἐντύχη ἢ πρῶτον. Ἡ γὰρ φυσικὴ ἐπιθυμία ἢ τοὺς ὑκ εἰδότας ἐς τὴν τῆς τροφῆς ἐπιθυμίαν ἀναφλέγει.

ΚΕΦ.

CAP. XXXVII.

Quemadmodum Aquila ab homine auxilium adſecuta ſtatim ei benefactum retribuerit.

DECEM et ſex viri triturantes, et in maximis ſolis ardoribus ſiti preſſi, unum ex ſuis, ut aquam de proximo hauriret fonte, miſerunt. Is abiens meſſoriam falcem manu tenebat, et in humeris ſitulam geſtabat; ubi vero ad fontem venit, offendit aquilam quam ſtrictiſſime cauteque ſerpente circumplicatam, jamjamque ſuffocandam. In eam enim aquila involaverat, verum non compos voti neque inſidias evadere, neque pullis, juxta Homericum illud, epulas adferre poterat; ſed ſpiris illius, ceu laqueis, circumventa vicina erat ad pereundum, non perdendum. Agricola, vel quod non ignoraret, vel quod auditione accepiſſet, aquilam Iovis nunciam et miniſtram eſſe, et quod noſſet feram et improbam beſtiam eſſe ſerpentem, falce eam diſſecuit; et vinculis aquilam, unde effugere non poterat, exſolvit. Cumque his obiter geſtis revertiſſet, atque hauſta aqua vinum temperatum omnibus miniſtraſſet; ii quidem avidiſſime copioſeque in prandio bibere ingrediuntur: is autem qui aquam hauſiſſet, jam poſt illos bibiturus erat; nam hactenus pocillator, non compotor erat. Ad labra igitur poculum cum admoviſſet, ſervata ab eo aquila circum locum illum etiam nunc felici ejus fortuna verſans, ut hanc mercedem obtentae ſalutis perſolveret, ſic in poculum involavit, ut potio effunderetur. Ille quia ſitiebat, indignatus ait: Hancne gratiam, cum ſis illa (nam avem recognoſcebat) tuo conſervatori refers? at

ΚΕΦ. λζ'.

Ὅπως Ἀεὶὸς βοηθείας ὑπ' ἀνθρώπου τυχὼν εὐθὺς ἤμειψε τὴν ὠφέλειαν.

Ἀλοῶντες ἄνθρωποι τῷ ἡλίῳ καλαφλέγοντος, δίψῃ πιεζόμενοι, τὸν ἀριθμὸν ἑκκαίδεκα, ἕνα ἑαυτῶν ἀπέστειλαν ἐκ πηγῆς γειτνιώσης κομίσαι ὕδωρ. Οὐκοῦν ὁ ἀπιὼν, τὸ μὲν δρέπανον τὸ ἀμητικὸν διὰ χειρὸς εἶχε, τὸ δὲ ἀρυτικὸν ἀγγεῖον καλὰ τοῦ ὤμου ἔφερεν· ἐλθὼν δὲ καταλαμβάνει αἰετὸν ὑπό τινος ὄφεως ἐγκρατῶς τε καὶ εὐλαβῶς περιπλακέντος ἀποπνιγόμενον ἤδη. Ἔτυχε δὲ ἄρα καλαπλὰς μὲν ἐπ αὐτὸν ὁ αἰετὸς, ὰ μὴν κρείττων γενόμενος, ὰδὲ τῆς ἐπιβολῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο, ὰδὲ τοῦτο δὴ τὸ Ὁμηρικὸν τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις τὴν δαῖτα ἐκόμισεν· ἀλλὰ ταῖς ἐκείνου Ϛπείραις περιπεσὼν ἔρμασιν ἔμελλεν ὰ μὰ Δί' ἀπολεῖν, ἀλλ' ἀπολέσθαι. Εἰδὼς οὖν ὁ γεωργὸς, ἢ ἀκέων, τὸν μὲν εἶναι Διὸς ἄγγελον καὶ ὑπηρέτην, εἰδώς γε μὴν κακὸν θηρίον τὸν ὄφιν, τῷ δρεπάνῳ τῷ προειρημένῳ διακόπει τὸν θῆρα· καὶ μέντοι καὶ τῶν ἀφύκτων ἐκείνων εἱργμῶν τε καὶ δεσμῶν τὸν αἰετὸν ἀπολύει. Ὁδῷ μέντοι πάρεργον τῷ ἀνδρὶ ταῦτα καὶ δὴ διεπέπρακτο, ἀρυσάμενος δὲ τὸ ὕδωρ ἦκε, καὶ πρὸς τὸν οἶνον κεράσας ὤρεξε πᾶσιν· οἱ δὲ ἄρα ἐξέπιον, καὶ ἀμυσὶ καὶ πολλὰς ἐπὶ τῷ ἀρίστῳ· ἔμελλε δὲ καὶ αὐτὸς ἐπ' ἐκείνοις πίεσθαι· ἔτυχε γὰρ ὑπηρέτης κατ' ἐκεῖνό πως τοῦ καιροῦ, ἀλλ' ὰ Ϛυμπότης ὤν. Ἐπεὶ δὲ τοῖς χείλεσι τὴν κύλικα προσῆγεν, ὁ Ϛωθεὶς αἰετὸς ζωάγρια ἐκτίνων οἱ, καὶ καλὰ τύχην ἀγαθὴν ἐκείνῳ ἔτι διαλρίβων περὶ τὸν χῶρον, ἐμπίπλει τῇ κύλικι, καὶ ἐκταράττει αὐτὴν, καὶ ἐχεῖ τὸ ποτόν. Ὁ δὲ ἠγανάκτησε, καὶ γὰρ ἔτυχε διψῶν, καὶ λέγει· Εἶτα μέντοι σὺ μὲν ἐκεῖνος ὢν (καὶ γὰρ καὶ τὸν ὄρνιν ἐ-

at quomodo haec decora? itane quis ſtudium ſuum in alterum conferret ob Iovis gratiarum praeſidis atque inſpectoris reverentiam? Cum haec eloqueretur ſitiens, et ſe ad alios converteret, videt ex venenata potione palpitantes extremum ſpiritum efflare. Serpens enim, ut conjicere licebat, ſuo veneno fontem imbuerat. Itaque redemptionis praemium ei, qui ſe conſervaſſet, aquila cum pari ſalute compenſavit. Crates Pergamenus tradit Steſichorum etiam in quodam poemate, in vulgus haudquaquam pervulgato, hujus rei mentionem facere, gravem ſane illum meo judicio et antiquum teſtem citans.

CAP. XXXVIII.

De Avibus, quae in inſulis Caſpii maris naſcantur.

In maris Caſpii inſulis cum alias aves peculiares naſci ferunt, tum maxime unam ea vi et natura adfectam, ut magnitudine quidem anſeribus eam ſimilem eſſe dicant, imo vero egregium anſerem ſuperet; pedes vero habeat grui perſimiles; dorſo ſit vehementer rubro, ventre viridi, collo albo, et diſſeminatis maculis croceis diſtincto, non minus quam duo cubita longo; capite item tenui et longo, roſtro nigro; et vocem ranis ſimilem mittat.

γνώρισε) τοιαύτας ἀποδίδως τοῖς ζωῆρσι τὰς χάριτας; ἀλλὰ πῶς ἔτι ταῦτα καλά; πῶς δ' ἂν ἡ ἄλλος ζπεδὴν καταθέσθαι θελήσει εἴς τινα αἰδοῖ Διὸς χαρίτων ἐφόρε τε ἡ ἐπόπλε; Καὶ τῷ μὲν ταῦτα εἴρηλο, ἡ ἐφρύγετο· ὁρᾷ δὲ ἐπισραφεὶς τὲς πιόντας, ἀσπαίροντάς τε ἡ ἀποθνήσκονλας. Ἦν δὲ ἄρα, ὡς ζυμβαλεῖν, ἐμπεκὼς εἰς τὴν πηγὴν ὁ ὄφις, ἡ κεράσας αὐτὴν τῷ ἰῷ. Ὁ μὲν ἀετὸς τῷ ζώσανλι ἀμοιβὴ τῆς ἰσοτίμε ζωηρίας ἀπέδωκε τὸν μισθόν. Λέγει δὲ Κράτης ὁ Περγαμηνὸς ὑπὲρ τύτων καὶ τὸν Στησίχορον ᾄδειν ἔν τινι ποιήμαλι ὃκ εἰσφοιλήσαντί πε εἰς πολλὲς, ζεμνόν τε ἡ ἀρχαῖον, ὥσγε κρίνειν ἐμὲ, τὸν μάρλυρα εἰσάγων.

ΚΕΦ. λή.

Περὶ τῶν ἐν ταῖς Κασπίαις νήσοις γινομένων Ὀρνίθων.

ΕΝ θαλάσσῃ τῆς Κασπίας εἰσὶ νῆσοι, φασὶ, ἡ γίνονλαι ἐν αὐταῖς ὄρνιθες διάφοροι μὲν ἡ ἄλλοι, εἷς δὲ εἰληχὼς τοιαύτης ἰδιότηλος· εἶναι μὲν γὰρ καλὰ τὲς χῆνας τὸ μέγεθός φασιν αὐτὸν, ἀλλὰ ἡ τὸν εὐγενῆ χῆνα ἡ τὲς ἄλλες ἰδεῖν ὑπερέχονλα, πόδας δὲ ἔχει ἐμφερεῖς γεράνῳ· ἡ τὰ μὲν νῶτα κοκκοβαφῆ καὶ ζφόδρα ἀκραλῶς, τὰ δὲ ὑπὸ τὴν γασέρα πράσινα, τὴν δὲ δέρην λευκὴν εἶναι, καί τινας ἡ ῥανίδας οἱονεὶ διασπαρείσας κροκοειδεῖς ἔχειν, μῆκος δὲ εἰληχέναι ὐ μεῖον πηχῶν δύο· κεφαλὴν δὲ ἄρα λεπλήν τε ἅμα ἡ μακρὰν, τὸ ῥάμφος μέλαν, φωνήν τε ἀφιέναι ἐμφερῆ τοῖς βαλράχοις.

CAP. XXXIX.

De Simiis in India.

In Praſiana Indorum regione Megaſthenes ſimias ſcribit maximis canibus non inferiores eſſe magnitudine; quinque cubitorum caudam habere; tum ex earum fronte comas propendere, eaſdemque barbam promittere; tum facie alba eſſe, corpore vero nigro; neque malitia ceteris ſimiis ingenita, ſed manſuetudine et humanitate imbutas eſſe.

CAP. XL.

De Culicibus Indicis et Scorpiis, item de Phalangiis Tetragnathis.

Indica regio eſt circa Aſtaboram fluvium, ubi Rhizophagi habitant. Illic, oriente Sirio, culicum nubes quaedam terribiles, magna vi occupare aërem viſae, ſubito ſuperventu civitatem quandam infeſtarunt. Circa lacum etiam Arrhatan (qui et ipſe in India eſt prope fluvium jam dictum) feros iſtos culices abundare aiunt, ubi locus deſertus et eſt et appellatur. Eum accolae et finitimi circumquaque negant ab initio, et perpetuo, habitatoribus caruiſſe; ſed ſcorpiorum copias inſeſtas ſuperveniſſe, et nimium phalangiorum exſtitiſſe proventum, illorum quae Tetragnatha nominant. Hanc beſtiolarum diritatem ex corrupta aqua pluvia generatam aiunt; et incolas primum hujus mali impetum aliquandiu magna patientia toleraſſe; ſed cum illud jam inexpugnabile eſſet, et paſſim omnis aetatis homines interirent, tandem conſilii inopia, cum nulla ratione adverſus tantam luem tueri

ΚΕΦ. λθ΄.

Περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς Πιθήκων.

ΕΝ τῇ Πραξιακῇ χώρᾳ, Ἰνδῶν δὲ αὕτη ἐστὶ, Μεγασθένης φησὶ πιθήκους εἶναι τῶν μεγίστων κυνῶν ὀ μείους· ἔχειν δὲ ἡ ὀρὰς πηχῶν έ· προσπεφυκέναι δὲ ἄρα αὐτοῖς ἡ προκόμια, ἡ πώγωνας καθειμένους ἡ βαθεῖς· ἡ τὸ μὲν πρόσωπον πᾶν εἶναι λευκὸν, τὸ Ϛῶμα δὲ μέλανας ἰδεῖν· ἡμέρους δὲ ἡ φιλανθρωποτάτους, ἡ τὸ τοῖς ἀλλαχόθι πιθήκοις Ϛυμφυὲς ὐκ ἔχειν τὸ κακόηθες.

ΚΕΦ. μ΄.

Περὶ Κωνωπίων Ἰνδῶν ἡ Σκορπίων, ἔτι δὲ ἡ περὶ φαλαγγίων τῶν καλουμένων Τελραγνάθων.

ΕΝ Ἰνδοῖς ἐσι χώρα περὶ τὸν Ἀσαβόραν ποταμὸν ἐν τοῖς καλουμένοις Ῥιζοφάγοις. Καλὰ τὴν τοῦ Σειρίου τοίνυν ἐπιτολὴν κωνώπων νέφη τινὰ ἐκπληκτικὰ, ἡ οἷά τινα τὸν ἀέρα πολλὰ καταλαβεῖν ἐπιφανέντα, εἶτα μέντοι ἐλύπησέ τινα πόλιν. Καλὰ μέντοι τὴν λίμνην τὴν καλουμένην Ἀῤῥάταν (Ἰνδῶν δ' ἄρα ἡ αὕτη πλησίον ἐστὶ τοῦ προειρημένου ποταμοῦ) ἡ τοῦτο μὲν τὸ θηρίον τὸν κώνωπα ἐπιπολάζειν· ἔρημον δὲ ἡ εἶναι τὸν χῶρον ἡ καλεῖσθαι. Τὴν δὲ αἰτίαν ἐκείνην Ἰνδοί φασιν οἱ κύκλῳ περιοικοῦντες τὸν χῶρον τὸν προειρημένον, ὐκ ἄνωθεν, ὐδὲ ἐξ ἀρχῆς, ἄγονον ἀνθρώπων γενέσθαι· Σκορπίους δὲ ἐπιπολάσαι πλῆθος ἄμαχον, ἡ φαλαγγίων τινὰ ἐπιφοιτῆσαι φοράν, φαλαγγίων δὲ ἃ καλοῦσι τελράγναθα. Τεκεῖν δ' ἄρα τὰ κακὰ ταῦτά φασιν ὄμβρων πονηρίαν· καί πως μὲν ἐγκαρτερεῖν τοὺς ἐκεῖθι τλημόνως τοῦ κακοῦ τὴν προσβολὴν ἡ φιλοπόνως ὑπομείναντας· ἐπεὶ δὲ ἦν παντελῶς ἄμαχον, ἡ διεφθείροντο ἡλικίαι πᾶσαι, εἶτα μέντοι τελευτῶντες ὑπ' ἀπορίας

τοῦ

tueri ſe poſſent, deſerta regione, gratam prius et optimam patriam reliquerunt ſolitariam: nec forte peccarim, ſi eandem μηλείδα appellaverim.

CAP. XLI.

De Muribus, et Ranis, aliiſque Animalibus, quae gentes quaſdam patriis ſedibus expulerunt.

De patriis ſedibus quoſdam Italiae populos incurſio murium agreſtium pernicioſa expulit, atque in fugam compulit; quod ſane ſic ſegetes et plantas, tanquam ſumma ſiccitas, aut teterrimum frigus, aliave intempeſtiva tempeſtas vaſtarent, non modo ſeminibus et ſuperficie arroſis, ſed radicibus quoque ſucciſis. Et alia quaedam animalcula, cum Medicam regionem invaſiſſent, perditis et vaſtatis frugibus, incolas ad emigrationem adegerunt. Autoriatas Indorum gentem plurimae ranae et imperfectae de coelo lapſae in alium locum demigrare coegerunt. Et quandam nationem Libycam, cujus et ſupra memini, leones de patria terra depulerunt.

CAP. XLII.

De Formicis in Babylonia.

In Babyloniorum terra formicae naſcuntur, quarum genitale membrum retro averſum eſt, contrario quam in aliis modo.

CAP.

τῦ ἀμύνεσθαι τὴν καλαβολὴν τῆς ἐπιμελείας τῆς ωροειρημένης, ἐξέλιπον τὴν χώραν, ϗ ἐρήμην εἴασαν τὴν φίλην ωρότερον ϗ ωαλρίδα ἀρίσην· ἐχ ἁμαρλήσομαι δὲ ἴσως ἐδὲ μηρίδα εἰπὼν τὴν αὐτὴν.

ΚΕΦ. μά.

Περὶ Μυῶν ϗ Βαλράχων, ϗ ἑτέρων Ζώων, τῶν αἰτίων τισὶ μελανασάσεως γενομένων.

ΜΥῶν ἀρυραίων ἐπιφοίτησις ϗ ϛόλος, ὃ μὰ τὺς θεὺς χρησὸς, τῶν ἐν Ἰταλίᾳ τινὰς ἐξήλασαν τῆς ωαλρώας γῆς, ϗ φυγάδας ἀπέφηναν· λυμαινόμενοι ϗ λήϊα ϗ φυτὰ, δίκην αὐχμῶν, ἢ κρυμῶν, ἤ τινος ἀκαιρίας ὡρῶν ἑτέρας, τὰ μὲν διακείρονλες, διακόπλοντες δὲ τὰς ῥίζας. Τῇ Μηδικῇ δὲ ἐπιφοιλήσαντες τῇ φορᾷ, ἐξήλασαν ϗ ἐκεῖνοι τὺς καλοικῦντας, διαφθείρονλες τὰ Ϛπέρμαλα, ϗ ἀφανίζονλες αὐτά. Βάτραχοι δὲ ἡμιτελεῖς ωολλοὶ ωεσόντες ἐξ ἀέρος Αὐτωριάτας Ἰνδῶν μελῴκισαν εἰς χῶρον ἕτερον. Καὶ γένος μέντοι Λιβυσινὸν, ὃ καὶ ἀνωλέρω μνήμην ἐποιησάμην, ἐπιφοιλησάντων αὐτοῖς λεόνλων, εἶτα τύτυς ἀνασῆναι τῆς ωαλρώας γῆς ἐξενίκησαν.

ΚΕΦ. μβ΄.

Περὶ Μυρμήκων ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ.

ΕΝ τῇ Βαβυλωνίᾳ γῇ γίνονλαι μύρμηκες, ϗ ἔχυσι τὸ παιδοποιὸν σῶμα ἐς τὐπίσω μελεϛραμμένον, ἀντίως τοῖς ἄλλοις ϗ ἔμπαλιν.

CAP. XLIII.

De Pantheris Cariae et Lyciae.

PANTHERA in Caria et Lycia non eſt iracunda, neque ſaltu admodum valet; corpus ei oblongum, et quanquam haſtilibus et lanceis vulneretur, reſiſtit tamen, nec facile concedit ferro, juxta illud Homeri:

Quae, quamvis ferro fuerit transfixa, repugnat.

CAP. XLIV.

De Rhinocerote, et quemadmodum pugnat contra Elephantum.

RHINOCEROTIS figuram nimis frivolum eſſet deſcribere, quum permulti ex Graecis et Romanis, qui illum viderunt, ejus formam plane ſciant; at enim vim illius et naturam actionum non alienum eſt exponere. Quod in ſumma nare cornu gerit, cujus mucro acutus exſiſtit, ex eo nomen traxit; neque ipſum illud de robore concedit ferro. Quod quidem ipſum, cum eſt contra elephantum pugnaturus, ſaxis exacuit et limat: cetera non ei paria cum elephanto, utpote qui proceriſſimus eſt, et fortiſſimus; cornu igitur cuſpidato elephanti crura ſubiens alvum diſcerpit, et lacerat; iſque, effuſo ſanguine, decumbit. Pugna autem eorum eſt de paſtionibus, multoſque elephantos ita periiſſe evenit. At ſi alvum non praeoccuparit rhinoceros, ſed inter hunc conatum ab elephanto praeveniantur, illius promuſcide apprehenſus attrahitur, ac retinetur, et dentibus ceu ſecuribus conſcinditur. Tametſi enim ejus pellis ea exſiſtat firmitate, ut aegre jaculo penetrari queat; tamen tam violentus eſt elephanti impetus, ut eam trajiciant.

CAP.

ΚΕΦ. μγ'.

Περὶ Παρδάλεων Καρικῶν τε καὶ Λυκιακῶν.

ΠΑρδαλις Καρικὴ καὶ Λυκιακὴ οὐκ ἔστι μὲν θυμικὴ, οὐδὲ οἵα ζφόδρα ἀλτικὴ εἶναι, τὸ σῶμα δὲ μακρά· τιτρωσκομένη δὲ καὶ δόρασι καὶ αἰχμαῖς ἀντίτυπός ἐστι, καὶ ὑ ῥᾳδίως τῷ ζιδήρῳ εἴκει, τοῦτο δὴ τὸ Ὁμηρικὸν δρῶσα·

Ἦ ῥά γε καὶ περὶ θυρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει.

ΚΕΦ. μδ'.

Περὶ Ῥινοκέρωτος, καὶ ὡς ἀγωνίζεται πρὸς Ἐλέφαντα.

ΡΙνοκέρωτος εἶδος γράφειν τρισέωλόν ἐστιν, ἴσασι γὰρ καὶ Ἑλλήνων πολλοὶ καὶ Ῥωμαίων οἱ τεθεαμένοι· τὰ δὲ ἴδια αὐτοῦ καλὰ τὸν βίον εἰπεῖν ὑ χεῖρόν ἐστιν. Ἐπ' ἄκρας τῆς ῥινὸς τὸ κέρας φέρει, ἔνθεν τοι κέκληται· καὶ ἔστι μὲν ὀξύταλον ἐπ' ἄκρῳ, ζιδήρῳ δὲ τὸ καρτερὸν αὐτοῦ προσείκασαι. Ταῖς πέτραις γε μὴν αὐτὸ παραλρίβων, εἶτα ἐπιθήσει ἐλέφαντι ὁμόσε ἰών· τὰ δὲ ἄλλα οὐκ ὢν ἀξιόμαχος, διά τε τὸ ἐκείνου ὕψος, καὶ τὴν ῥώμην τὴν τοῦ θηρὸς τὴν τοσαύτην· ὕπεισιν ὧν αὐτοῦ τὰ σκέλη καὶ τὴν νηδὺν ὑπολέμνει τε, καὶ ὑποσχίζει τῷ κέραλι· ὁ δὲ ὑ μελὰ μικρὸν ἐκρυέντος οἱ τοῦ αἵματος καλολισθαίνει. Μάχη δὲ ῥινοκέρωτος πρὸς ἐλέφαντα ὑπὲρ τῆς νομῆς ἐστι, καὶ πολλοῖς ἐλέφασιν ἐντυχεῖν ἐστι τεθνεῶσι τοῦτον τὸν τρόπον. Ἂν δὲ μὴ φθάσῃ ὁ ῥινόκερως δράσας τοῦτο, ἀλλὰ ὑπολρέχων πως ὑποπεσόντος πιεσθῇ, περιβαλλόμενος τὴν προβοσκίδα καὶ καλέχει, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἕλκει, ἐμπίπλων τοῖς κέρασι καλακόπει ὡς πελέκυσιν. Εἰ γὰρ καὶ φορίνην ὁ ῥινόκερως ἔχει σερεὰν, καὶ δυσδιακόνλισον, ἀλλ' ἡ βία τοῦ ἐμπίπλονλος μάλα καρλερά.

CAP. XLV.

De Tauris Aethiopicis, et quemadmodum capiantur.

TAVRI Aethiopici, qui carnivori nominantur, animalium ferociſſimi ſunt; et ſi cum Graecorum bobus conferantur, duplam habent magnitudinem, ac velocitate corporis excellunt: tum rufis pilis veſtiuntur, tum caeſiis ſunt oculis, idque magis quam leones. Et alias quemadmodum aures, ſic cornua mobilia habent; at in pugna ea ita exſerunt, ut, poſtquam prae ira erecta ſunt, flecti nequeant. Ejus etiam tergora tanto robore ſunt, ut nullis neque ſpiculis, neque telis penetrari poſſint; inhorreſcens enim taurus cutis rigore ferrum elidit. In equorum et boum armenta, et pecorum greges, et feras omneis invadunt. Itaque paſtores, ad tuendum ſuum pecus occultas foveas in magnam altitudinem depreſſas machinantes, moliuntur eis inſidias. Hi cum inciderunt, atroci animi excandeſcentia ſuffocantur. Iudicatur autem apud Troglodytas jure praeſtantiſſimum hoc animal; ut quod viribus praeditum ſit leonis, velocitate equi, robore tauri, et ferro ſit impenetrabile.

CAP. XLVI.

De Gallinaceo genere, cujus meminit Mnaſeas.

MNASEAS in libro De Europa ſcribit eſſe templum quoddam Herculis et uxoris ejus, quam ceu Iunonis filiam poetae celebrant. In hujus templi conſepto cicures aves multas nutriri ait, nempe gallos et gallinas. Compaſcuntur autem, et gregatim

ΚΕΦ. μέ.

Περὶ ταύρων Αἰθιοπικῶν, καὶ ὅπως θηρῶνται.

Ἀγριώταλον δὲ ἄρα ἦσαν τῶν ζώων οἱ τῶν Αἰθιόπων ταῦροι, καὶ καλέμενοι Σαρκοφάγοι· καί εἰσι μὲν τὸ μέγεθος τοῖς παρὰ τοῖς Ἕλλησι διπλασίως, ὤκιστοι δὲ τὸ τάχος· εἰσὶ πυῤῥότριχες, γλαυκοὶ τὰς ὀφθαλμὰς, καὶ ὑπὲρ τὰς λέοντας ἔτως. Τὰ κέρατα δὲ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον κινᾶσιν, ὡς καὶ τὰ ὦτα· ἐν δὲ ταῖς μάχαις σπείρασιν αὐτὰ, καὶ ἀνασήσαντες αὐτὰς ἰσχυρῶς εἶτα ἀμάχονται, τὰ δὲ ἀ κλίνονται ὑπὸ τῷ θυμῷ ἀνεσῶτα, φύσει ναὶ μὰ Δία θαυμασῇ. Ἄτρωτοι δέ εἰσι καὶ λόγχαις καὶ βέλει παντὶ, ὁ γάρ τοι σίδηρος ἀκ εἰσδύεται· ὁ γὰρ ταῦρος φρίξας ἐκβάλλει αὐτὸν μάτην προσπεσόντα. Ἐπίθεται δὲ καὶ ἵππων ἀγέλαις, καὶ ποίμναις, καὶ θηρίων ἄλλων. Οἱ τοίνυν νομεῖς ἐπαρκεῖν ταῖς ἑαυτῶν ἀγέλαις βαλόμενοι, τάφρας αὐταῖς κρυπτὰς ἐργάζονται βαθείας, καὶ ταύταις αὐτὰς ἐλλοχῶσιν. Οἱ δὲ ὅταν ἐμπέσωσιν, ὑπὸ τῷ θυμῷ ἀποπνίγονται. Κέκριται δὲ παρὰ τοῖς Τρωγλοδύταις δικαίως ἄριστον τῦτο τὸ ζῶον· ἔχει μὲν γὰρ λέοντος τὴν ἀλκὴν, τὴν δὲ ὠκύτητα ἵππε, ῥώμην ταύρε, σιδήρε δὲ κρεῖττόν ἐσι.

ΚΕΦ. μς.

Περὶ Ἀλεκτρυόνων τε καὶ Ἀλεκτορίδων, ὧν μέμνηται Μνασέας.

Λέγει ὁ Μνασέας ἐν τῇ Εὐρώπῃ Διὸς, Ἡρακλέας ἱερὸν εἶναι καὶ τῆς τότε γαμετῆς, ἣν ἄδεσιν οἱ ποιηταὶ τῆς Ἥρας θυγατέρα. Οὐκᾶν ἐν τῷ τᾶ νεὼ περιβόλῳ τιθασσὰς ὄρνιθας πολλὰς τρέφεσθαί φησι, καὶ τῦτο δὲ εἶναι ἀλεκτρυόνας τε καὶ ἀλεκτορίδας τόσδε τὰς ὄρνις. Νέμονται δὲ, καὶ συναγελάζονται

gregatim pro ſui generis ſexu degunt, et ſumptu aluntur publico, diis, quos diximus, conſecrati. Gallinae in aede Hebes, gallinacei in Herculis paſcuntur. Fluit autem in medio rivus perennis et limpidae aquae. Gallinarum igitur nulla ad Herculis templum accedit; at ſuo tempore mares ſtimulati libidine rivum tranſvolant, et poſtquam impleverint feminas, ad deum ſuum et ſuas redeunt ſedes, luſtrati purgatique interfluente rivo, quo ſexus uterque diſpeſcitur. Natis igitur, ut conſentaneum eſt, ovis gallinae incubant, pulloſque excludunt; ac mares genitoribus, feminae novellae matribus accedunt et aluntur.

EPI-

ζονται σφισι καὶ γένος, καὶ δημοσίας ἔχουσι τροφὰς, καὶ τῶν θεῶν ἀναθήματά εἰσι τῶν προειρημένων. Αἱ μὲν δὴ ἀλεκτορίδες ἐν τῷ τῆς Ἥρας νέμονται νεῷ, οἱ δὲ ἐν Ἡρακλέους οἱ τῶνδε γαμέται. Ὀχετὸς δὲ ἄρα ἀεννάου τε καὶ καθαροῦ ὕδατος διαῤῥεῖ μέσος. Θῆλυς μὲν δὴ οὐδὲ εἷς εἰς Ἡρακλέους πάρεισιν· οἱ δὲ ἄῤῥενες, ὅταν ἡ καιρὸς ὑποθόρνυσθαι, ὑπερπέτονται τὸν ὀχετόν· εἶτα ὁμιλήσαντες ταῖς θηλείαις ἐπανίασιν εἰς τὰ ἕτερα αὖθις περὶ τὸν θεὸν, ᾧ λατρεύουσι, καθηράμενοι τῷ διειργοντι τὰ γένη τῶν ὀρνίθων ὕδατι. Τίκτεται δὴ, οἷα εἰκὸς, πρῶτα ἐκ τῆς ὁμιλίας ὠά· εἶτα ὅταν αὐτὰ θάλψωσι καὶ ἐκλέψωσι τοὺς νεοττοὺς αἱ μητέρες, τοὺς μὲν οἱ ἄῤῥενες παρ' ἑαυτοὺς ἄγουσι καὶ ἐκτρέφουσι, αἱ δὲ ὄρνις κἀκείναις ἐπὶ τρέφειν τὰς θυγατέρας.

ΕΠΙ-

EPILOGVS AVCTORIS,

Quo rationem reddit ſui in deſcribenda animalium natura collocati ſtudii.

DIXI hactenus, quantumcunque ſtudio, cura, labore, ingenio, et aemulatione quadam honeſtorum et eruditorum hominum, qui ante me hoc argumentum veluti certatim excoluerunt, diligentiam ſuperandi, indagare ac invenire potui; et ne quid eorum, quae adſecutus eram, omitterem, operam dedi: nam ſapientiae amor, quo nihil ingenio hominis liberalis cognatum aut familiare magis eſt, omni pigritia excuſſa, animantium etiam brutarum mutarumque contemplationem ne aut contemnerem, aut negligerem, me excitavit. Non equidem ignoro homines tum avaros et pecuniae mancipatos, tum ambitioſos, et gloriae potentiaeque cupidos omnes, hoc mihi vitio daturos, quod in hujuſmodi rebus tempus et otium meum occupare voluerim; cum ad multo majora adſpirare, gravitatem auctoritatemque apud hominum vulgus mihi comparare, ac inter potentes in aulis principum viros cenſeri, denique magnas divitias mihi conquirere licuiſſet. Ego vero ingenium vulpis, naturam ac vim lacerti, ſcarabaei, ſerpentis, et leonis, quid agat panthera, quae pietas commendet ciconiam, quam ſuaviter arguteque ſuos meditetur et edat cantus luſcinia, quam ingenioſus ſit elephas, item piſcium genera, et gruum migrationes, et draconum naturas, et reliqua, quae hoc volumine comprehenſa obſervavi, indagare malui; copioſis et locupletibus hominum adnumerari, et ex illorum ordine cenſeri, non libet. Quod ſi de numero hominum naturae ſtudioſorum, inter quos et poetae ſunt eruditi, et philoſophi ingenioſi, et alii ſcriptores rerum naturalium experientia clari, etiam ipſe unus eſſe cupio, et enitor; multo ſane honeſtiore loco, et dignitate majori, quam pro illorum judicio, futurum

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ὑπὲρ τῆς εἰς ταῦτα Σπουδῆς τοῦ φιλοσοφήσαντος.

ΟΣΑ μὲν ἔν Σπουδῇ τῇ ἐμῇ καὶ φροντὶς, καὶ πόνος, καὶ ἐς τὸ πλεῖον μαθεῖν καὶ ἐν τοῖσδε ἡ γνώμη προχωρῆσα, ἀνίχνευσέ τε καὶ ἀνεῦρε, δοκίμων δὲ ἀνδρῶν καὶ φιλοσόφων ἀγώνισμα θεμένων τοῖς ἐπ' αὐτοῖς ἐμπειρίαν, καὶ δὴ λέλεκταί μοι, ὡς οἷόν τε ἦν εἰπεῖν· μὴ περιλιπόντα ἅπερ ἔγνων, μὴ βλακεύοντα, ὡς ἀλόγου τε καὶ ἀφώνου ἀγέλης ὑπεριδόντα, καὶ ἀτιμάσαντα, ἀλλὰ κἀνταῦθα ἔρως με σοφίας ὁ Κύνοικός τε καὶ ὁ Συμφυὴς ἐξέκαυσεν. Οὐκ ἀγνοῶ δὲ ἄρα, ὅτι καὶ τῶν εἰς χρήματα ὁρώντων ὀξὺ, καὶ τεθηγμένων ἐς τιμάς τε καὶ δυνάμεις τινὲς, καὶ πᾶν τὸ φιλόδοξον, δι' αἰτίας ἕξουσιν, εἰ τὴν ἐμαυτοῦ Σχολὴν καλεθέμην καὶ εἰς ταῦτα· ἐξὸν καὶ ὀφρυοῦσθαι, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐξελάζεσθαι, καὶ ἐπὶ μέγα προήκειν τοῦ πλήθους. Ἐγὼ δὲ ὑπέρ τε ἀλωπέκων, καὶ Σαυρῶν, καὶ κανθάρων, καὶ ὄφεων, καὶ λεόντων, καὶ τί δρᾷ πάρδαλις, καὶ ὅπως πελαργὸς φιλόστοργον, καὶ τί ἀηδὼν εὔσομον, καὶ πῶς φιλόσοφον ἐλέφας, καὶ εἴδη ἰχθύων, καὶ γεράνων ἀποδημίας, καὶ δρακόντων φύσεις, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα ἥδε ἡ Συγγραφὴ πεπονημένως ἔχει, καὶ φυλάττει, περιέρχομαι· ἀλλ' ἔ μοι φίλον Σὺν τοῖσδε τοῖς πλησίοις ἀριθμεῖσθαι, καὶ πρὸς ἐκείνους ἐξελάζεσθαι. Εἰ δὲ ὧν καὶ ποιηταὶ Σοφοὶ, καὶ ἄνδρες φύσεως ἰδεῖν τε ἅμα καὶ καλασκέψασθαι δεινοὶ, καὶ Συγγραφεῖς ἐκ πείρας ἐς τὸ μήκιστον προελθόντες ἑαυτὸς ἠξίωσαν, τούτων τοι καὶ ἐμαυτὸν ἀμωσγέπως ἕνα πειρῶμαι ἀριθμεῖν καὶ ἐθέλω· δῆλον ὡς ἀμείνων ἐμαυτῷ Σύμβουλός εἰμι

τῆς

turum me confido. Ita enim ſentio, ut vel unam alicujus egregiae diſciplinae portiunculam potius, quam celeberrimas ditiſſimorum quorumvis opes atque poſſeſſiones, mihi accedere optarim. Haec de ſtudiis meis et animi inſtituto hactenus. Iam porro reprehenſum hoc iri a nonnullis non dubito, quod non de ſingulis animalium, quae dici poterant, omnia unum in locum collecta conjunxerim, neque ſeparatim ſingulorum proprietates in unum locum congeſſerim; ſed mixta narratione varias variorum animalium proprietates enarraverim, de multis etiam per ſingulas partes differens; ita ut alicubi ab hoc vel illo animante digreſſus, rurſus alibi ad idem redierim, et alia quaedam ſuper ejus natura attulerim. His reſpondeo, primum me hominem eſſe meae ſpontis, nec ab alieno arbitrio aut conſilio pendere. Deinde, voluiſſe me varietate argumenti lectorem allicere, et taedium, quod ex earundem aut ſimilium rerum narratione oboritur, evitare; atque ideo e diverſis animantibus per intervalla digeſtis veluti floribus hoc volumen, ceu ſertum quoddam aut corollam elegantem et multicolorem, concinnandum mihi contexendumque propoſuiſſe. Quod ſi venationis ſtudioſi homines, vel una quapiam fera deprehenſa, ſibi gratulantur, et lucrum exiſtimant: multo magis tantae animalium multitudinis non veſtigia inveniſſe, non corpora cepiſſe; ſed facultates illas, quibus natura eas dignata eſt, inveſtigaſſe, rem longe pulcherrimam et praeclaram eſſe dixerim. Nihil huc fecerint Cephali, et Hippolyti, aut ſi qui alii ferarum in montibus venationes egregie exercuerunt. Nihil rei piſcatoriae etiam peritiſſimi, ut Metrodorus Byzantius, aut filius ejus Leonides, aut Demoſtratus, aut alii piſcatores, quales profecto non pauci fuerunt. Nihil eximii pictores, etſi quidam illorum magnam ſibi ſua arte gloriam pepererunt; nam artificioſa equi pictura Aglaophontem nobilitavit, et Apellem hinnulus, Myronem vero ſtatuarium vacca ceu bucula ex aere facta, et alios alia opera. Nam ſi unus aliquis non unius, non paucorum, ſed majoris, quae natura produxit, partis animalium mores, formam,

τῆς ἐξ ἐκείνων κρίσεως. Βελοίμην γὰρ ἂν μάθημα ἓν γῶν πεπαιδευμένον περιγενέσθαι μοι, ἢ τὰ ᾄδόμενα τῶν πάνυ πλουσίων χρήματά τε ἅμα καὶ κλήματα. Καὶ ὑπὲρ μὲν τούτων ἱκανὰ νῦν. Οἶδα δὲ, ὅτι καὶ ἐκεῖνα οὐκ ἐπαινέσουσί τινες, εἰ μὴ καθ' ἕκαστον τῶν ζώων ἀπέκρινά μοι τὸν λόγον, μηδὲ ἰδίᾳ τὰ ἑκάστων εἶπον ἀθρόα· ἀνέμιξα δὲ καὶ τὰ ποικίλων ποικίλα, καὶ ὑπὲρ πολλῶν διεξῆλθον· καὶ πῆ μὲν ἀπέλιπον τὸν περὶ τῶνδε λόγον τῶν ζώων, πῆ δὲ ὑπέστρεψα ὑπὲρ τῆς αὐτῶν φύσεως ἕτερα εἴρων. Ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν, τὸ ἐμὸν ἴδιον, οὐκ εἰμι τῆς ἄλλου κρίσεώς τε καὶ βουλήσεως δοῦλος, οὐδέ φημι δεῖν ἕπεσθαι ἑτέρῳ, ὅπη μ' ἂν ἀπάγῃ. Δεύτερον δὲ τῷ ποικίλῳ τῆς ἀναγνώσεως τὸ ἐφολκὸν θηρῶν, καὶ τὴν ἐκ τῶν ὁμοίων βδελυγμίαν ἀποδιδράσκων, οἱονεὶ λειμῶνά τινα ἢ στέφανον ὡραῖον ἐκ τῆς πολυχροΐας, ὡς ἀνθοφόρων τῶν ζώων τῶν πολλῶν, ᾠήθην δεῖν τήνδε ὑφάναι τε καὶ διαπλέξαι τὴν Συγγραφήν. Εἰ δὲ τοῖς θηριακοῖς καὶ ἓν ζῶον εὑρεῖν δοκεῖ πως εὐερμία· ἀλλὰ τό γε τῶν τοσούτων οὐ τὰ ἴχνη, οὐδὲ τὰ μέλη συλλαβεῖν, ἐγώ φημι γενναῖον, ὁπόσα ἡ φύσις ἔδωκέ τε αὐτοῖς, καὶ ὅσων ἠξίωσεν, ἀνιχνεῦσαι. Τί πρὸς ταῦτα Κέφαλοί τε, καὶ Ἱππόλυτοι, καὶ εἴ τις ἐν ὀρείαις ἄγραις θηρία μελεθεῖν δεινὸς ἕτερος· ἢ αὖ πάλιν τῶν ὑδροθηριῶν οἶδεν, ὡς ἢ Μηρόδωρος ὁ Βυζάντιος, ἢ Λεωνίδης ὁ τούτου παῖς, ἢ Δημόστρατος, ἢ ἄλλοι τινὲς θηραταὶ ἰχθύων οἱ δεινότατοι, πολλοὶ ναὶ μὰ Δία; Καὶ γραφικοὶ δὲ ἄνδρες, μέγα αὐτοὺς φρονεῖν ἀνέπειθεν, ἢ ἵππος γραφεὶς κάλλιστα, ὡς Ἀγλαοφῶντα· ἢ νεβρὸς, ὡς Ἀπελλῆν· ἢ τὸ πλασθὲν βοΐδιον, ὡς Μύρωνα· ἢ ἄλλό τι. Εἰ δὲ εἰς τὰ τῶν τοσούτων ἐκδεικνύοι, καὶ ὑπ' αὐγὰς ἄγοι, καὶ ἤθη, καὶ πλάσεις, καὶ Σοφίαν, καὶ ἀγχίνοιαν,

mam, ingenium, induſtriam, juſtitiam, temperantiam, fortitudinem, adfectum et amorem innatum erga ſuos, ac pietatem, veluti venando indagandoque deprehenderit; maxima medius fidius admiratione dignus fuerit. Hic vero res ipſa et inſtitutum ſermonis me admonet, ut aegre feram et indoleſcam brutorum animalium pietatem commendari, in hominibus vero taxari impietatem. Sed hac de re in praeſentia non dicam plura; hoc tantum, ut par eſt, monebo lectorem, cujus ab initio quoque hujus ſcripti mentionem feci, non mereri me reprehenſionem, ſi eadem fere, quae omnes vel plerique, ſcripſerim: nova enim animalia creare non potui; eorum vero, quae natura produxit, permulta mihi cognita eſſe deſcribendo oſtendi. Inter cetera autem peculiaria quaedam, aliis hactenus in eadem hiſtoria verſatis indicta, protuli; et cum in aliis, tum in his quoque, veritatem me maximi facere declaravi. Ceterum de diligentia mea, et cura ſtyli, hoc eſt, elocutione, compoſitione, et vocabulorum totiuſque dictionis proprietate ac honeſtate, judicium penes illos eſto, quos judices ac cenſores minime iniquos nactus fuero.

FINIS.

ΚΕΦ. μθ'.

Ὅτι ἄβαλος τοῖς Ἰοβόλοις ὁ ἐν Κλάρῳ τῦ Ἀπόλλωνος ναός.

Ἰδίᾳ δὲ ϗ ἐν τῇ Κλάρῳ τὸν Διὸς ϗ Λητῦς τιμῶσιν οἱ Κλάριοι, ϗ πᾶν τὸ Ἑλληνικόν. Οὐκοῦν ὁ ἐνταῦθα χῶρος τοῖς ἰοβόλοις θηρίοις ἀσιβής τε ἅμα ϗ ἔχθισός ἐσι· τῦτο μὲν ϗ τῇ τῦ δαίμονος βελῇ· πάντως δὲ ϗ πεφρικότων τῶν θηρίων αὐτὸν, ἅτε ϗ σώζειν θεὸν εἰδότα, ϗ μέντοι ϗ τὸν Σωτῆρα, ϗ νόσων ἀντίπαλον τὸν Ἀσκληπιὸν φύσαντα. Ἀλλά γε ϗ Νίκανδρος οἷς λέγω μάρτυς, λέγει δὲ Νίκανδρος·

Οὐκ ἔχις, οὐδὲ φάλαγγες ἀπεχθέες, οὐδὲ βαθυπλὴξ
Ἄλσεσιν ἐν ζώοις Σκορπίος ἐν Κλαρίοις.
Φοῖβος ἐπὶ ῥαυλῶνα βαθὺ μελίαισι καλύψας
Ποιηρὸν δάπεδον θῆκεν ἑκὰς δακελῶν.

ΚΕΦ. ν'.

Ὅτι ἄσυλα τὰ ἐν τῷ ἐν Ἐρύκῃ ναῷ τῆς Ἀφροδίτης, ϗ ὅπως τὰ Ἱερεῖα αὐτόμαλα φοιτᾷ.

Ἀκούω λεγόντων ἐν Ἐρύκῃ, ἔνθα δήπου ϗ ὁ τῆς Ἀφροδίτης ὑμνούμενος νεώς ἐσιν (ὅπερ ἔγωγε ϗ ἀνωτέρω τὴν μνήμην ἐποιησάμην, τῶν ἐκεῖθι περιτερῶν εἰπὼν τὰ ἴδια) εἶναι ϗ χρυσὸν πολὺν, ϗ ἄργυρον πάμπλειστον, ϗ ὅρμους, ϗ δακτυλίους μέγα τιμίους· ἄσυλα δὲ εἶναι ϗ ἄψαυστα ταῦτα, τῷ τῆς θεᾶ δέει· ϗ ἀεὶ τοὺς ἄνω τῦ χρόνου δι' αἰδῦς ἄγειν θαυμαστῆς ϗ τὴν δαίμονα τὴν προειρημένην, ϗ τὰ κειμήλια ἐκείνης. Ἀμίλκαν πυνθάνομαι τὸν Λίβυν συλήσαντα αὐτὰ, ϗ ἐργασάμενον χρυσίον ϗ ἀργύριον, εἶτα μέντοι διανεῖμαι τῇ στρατιᾷ πονηρὰν νομὴν, ϗ ὑπὲρ τύτων αὐτὸν ἀλγεινόταται ϗ βαρύταται αἰκισθέντα ἅμα ϗ κολασθέντα κρεμασθῆναι· πᾶν δὲ ὅσον αὐτῷ

pes, violentas diraſque mortes ſuſtinuiſſe; patria quoque ejus, cujus antea ſtatus felix beatuſque videbatur, paucos poſt dies, quam ſacra haec pecunia in eam invecta eſſet, in ſervitutem redacta eſt. Haec quanquam majeſtatem quandam prae ſe ferunt, nihil tamen ad propoſitum noſtrum faciunt, de quo nunc dicetur. Singulis per totum annum diebus tum incolae, tum peregrini, ſacrificant. Ara maxima ſub dio eſt, quae cum multa ſubinde ſacrificia recipiat, die toto uſque ad noctem accenditur. Illuceſcente vero jam aurora, non amplius prunam, non cinerem, non ullos titiones oſtendit; ſed rore eſt plena, et recentibus herbis, quae ſubinde ſingulis noctibus in ea renaſcuntur. Porro victimae de pecorum gregibus ſua ſponte accedunt, et ad aram adſtant. Ducit autem illas primum deae vis, deinde voluntas ſacrificantis. Nam ſi ovem ſacrificare libuerit, en tibi ovis ad aram adſtat, et gutturnium ad ſacrificandi uſum; ſi capram, ſi hoedum, ſimiliter. Quod ſi copioſior fueris, et vaccam aut etiam plures ferire volueris, neque paſtores, nimio ejus pretio indicato, tibi moleſti erunt vendendo, neque tu ipſis licitando. Intuetur enim dea contractus juſtitiam, quam ſi ſervaris, et juſtum ſolveris pretium, propitiam eam experieris; at ſi minoris, quam par eſt, emere volueris, fruſtra a te deponetur pecunia; victima enim recedet, nec erit, quod ſacrifices. Hoc igitur Erycinis animalibus proprium iis, quae ſupra dixi, hic addiderim.

AELIANI

τῆς πράξεως, καὶ τῆς ἐκδίκου θεοσυλίας, ἐγένετο μέτοχον βιαίοις τε καὶ δεινοῖς χρήσασθαι θανάτοις· ἥτε παλὶς ὡς εὐδαιμονιζομένη τέως αὐτῷ καὶ ζηλωτὴ δοκοῦσα, ἐν ὀλίγαις τῶν ἱερῶν χρημάτων εἰσκομισθέντων, ἥδε δύλη ἦν. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὴν παροῦσάν μοι χρείαν ξυνὰ ὅλα ὅλως οὐκ ὀρθῶ πω, τὸ δὲ τοῖς λόγοις ξυγγενὲς τοῦτο εἰρήσεται. Ἀνὰ πᾶν ἔτος καὶ ἡμέραν πᾶσαν θύουσι τῷ θεῷ καὶ οἱ ἐπιχώριοι, καὶ οἱ ξένοι. Καὶ ὁ μὲν βωμὸς ὑπὸ τῷ οὐρανῷ ὅ μέγιστός ἐστι, πολλῶν δὲ ἐπ' αὐτὸν καθαγιζομένων θυμάτων, ὁ δὴ πανημέριος καὶ εἰς νύκτα ἐξάπτεται. Ὡς δὲ καὶ ὑπολάμπει, καὶ ἐκεῖνος οὐκ ἀνθρακιὰν, οὐ ξποδὸν, οὐκ ἡμικαύστων τρύφη δάδων ὑποφαίνει· δρόσου δὲ ἀναπλεώς ἐστι, καὶ πόας νεαρᾶς, ἥπερ ἂν ἀναφύεται ὅσαι νύκτες. Τάγε μὴν ἱερεῖα ἑκάστης ἀγέλης αὐτόμαλα φοιτᾷ, καὶ τῷ βωμῷ παρέσηκεν. Ἄγει δὲ ἄρα αὐτὰ πρώτη μὲν ἡ θεὸς, εἶτα ἡ δύναμίς τε, καὶ ἡ τοῦ θύοντος βούλησις. Εἰ γοῦν ἐθέλοις θῦσαι ὄϊν, ἰδού σοι τῷ βωμῷ παρέσηκεν ὄϊς, καὶ δὴ κέρνιβος, καὶ κατάρξασθαι εἴτε αἶγα, εἴτε ἔριφον. Εἰ δὲ εἴης τῶν ἀδροτέρων, καὶ ἐθέλοις βοῦν θήλειαν, ἢ καὶ ἔτι πλείω, εἶτα ὑπὲρ τῆς τιμῆς, ἄτε ὁ νομεὺς ἐπιλιμῶν ζημιώσει, ἄτε ξὺ λυπήσεις ἐκεῖνον. Τὸ γὰρ δίκαιον τῆς πράσεως ἡ θεὸς ἐφορᾷ, καὶ εὖ καλαθεὶς ἵλεων ἕξεις αὐτήν· εἰ δὲ ἐθέλοις τοῦ δέοντος πρίασθαι λυσιτελέστερον, ξὺ μὲν καλέθηκας τὸ ἀργύριον ἄλλως· τὸ δὲ ζῷον ἀπέρχεται, καὶ θῦσαι οὐκ ἔχεις. Ἴδιον μὲν δὴ καὶ Ἐρυκίνων ζώων εἰρήσθω καὶ τοῦτο ἡμῖν ἐπὶ τοῖς ἄνω.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ

ERRATA

in decem prioribus libris sic emendentur.

Pag.	Lin.	Lege
17.	4.	ἐπιλιχμῶνται
33.	24.	θελκτικῆς
37.	6.	μυρσίνη
51.	16.	ὠλιγώρησεν
55.	13.	αἰσθητικώταλον
59.	20.	ὑγρίαινον
70.	16.	praedicant
79.	25.	Προσῆγε
97.	17.	περιῤῥευσάντων
114.	21.	et
119.	14.	κέντρῳ. Καὶ
126.	20.	bubalos
160.	24.	simile
169.	25.	περιφράσει φησὶ
203.	28.	κολοιὸς
210.	20.	calidissimis
219.	9.	μελεαγρίδας
221.	9.	εὖ
227. 233.	5. 11.	ἄῤῥενος
245.	11.	δὴ
253.	4.	δὲ
285.	25.	ἀπολύσει
297.	ult.	φιλοχωρῆσι

Pag.	Lin.	Lege
317.	12.	λαβομένη
337.	24.	ἄῤῥενα
339.	9.	δὴ
	11.	ῥᾳδίως
349.	9.	παίγας
356.	10.	Animalibus
357.	7.	πυκτερίδα
371.	1.	ἢ δ'
	25.	ἀλλήλους
375.	17.	δὲ ὁ
377.	5.	ἰχῖνός ἐστιν
383.	4.	ταύρου
387.	28.	περιρυσσόμενοι
423.	6.	τῦδε
441.	17.	παραδοθῆναι
489.	13.	προελθὸν
493.	20.	μηλῴων
496.	16.	infestiores
518.	14.	prepontes
535.	23.	Πτολεμαίῳ δὲ
537.	5.	λίμνην
597.	2.	ῥωμαλέος
	30.	προειρημένης

καὶ δικαιοσύνην, καὶ σωφροσύνην, καὶ ἀνδρείαν, καὶ σοργὴν, καὶ εὐσέβειαν θηράσας· πῶς ἂν ἤδη καὶ θαυμάσαι ἄξιος; Ἥκων δὲ ἐνταυθοῖ τῷ λόγῳ καὶ πάνυ ἄχθομαι, εἰ ζώων μὲν εὐσέβειαν ἀλόγων ᾄδομεν, ἀνθρώπων δὲ εὐσέβειαν ἐλέγχομεν. Καὶ τοῦτο μὲν ἂν ἐνταῦθα ἀποδείξομεν· ἐκεῖνο δὲ προσέτι εἰπεῖν δικαιότατον, ὅπερ ἂν καὶ ἐναρχόμενος τῶνδε τῶν λόγων μνήμην ἐποιησάμην, εἰ ταῦτα εἶπον, ὅσα πάντες, ἢ οἵγε πλεῖστοι, ἔπω δίκαιον αἰτιᾶσθαι· ζῶα γὰρ αὐτὸς ἄλλα πλάσαι ἂν ἐδυνάμην· ὅτι δὲ ἔγνων πολλὰ, ἐπεδειξάμην. Ἤδη μέντοι καὶ εἶπόν τινα, ὧν ἂν ἄλλος εἶπε διά γε τῆς πείρας τῆσδε αὐτὸς ἐλθών· φίλη δὲ ἡ ἀλήθειά μοι, τῇ τε ἄλλῃ, καὶ ἐνταῦθα ἂν ἧκισα. Ὅπως δὲ αὐτὰ εἶπον, καὶ ξὺν ὅσῳ πόνῳ, τό,τε εὐγενὲς τῆς λέξεως, οἷόν τε καὶ τῆς ξυνθήκης, τῶν τε ὀνομάτων καὶ τῶν ῥημάτων τὸ κάλλος, ὁπόσοις ἂν μὴ χρήσωμαι πονηροῖς κριταῖς, ἐκεῖνοι εἴσονται.

ΤΕΛΟΣ.

ERRATA

in ſeptem poſterioribus libris ſic emendentur.

Pag.	Lin.	Lege
652.	3.	loligo
716.	7.	Taenarium
771.	27.	*dele* μὴν
802.	14.	conglaciante
818.	21.	iidem
837.	11.	ἴδ' ἂν
841.	24.	Ἐλένην
855.	17.	καλαπτέωσι
867.	21.	συνιχὲς
879.	24.	διαξαίνεσθαι
885.	18.	δὲ γένη
891.	10.	κυνῶν
907.	15.	ἀπηξημένες
936.	9.	fovetur

ANIMADVERSIONES

CONRADI GESNERI,

DANIELIS WILHELMI TRILLERI,

ET

ABRAHAMI GRONOVII,

IN

AELIANI

LIBROS XVII.

DE

NATVRA ANIMALIVM.

ANIMADVERSIONES
CONRADI GESNERI,
DANIELIS WILHELMI TRILLERI,
ET
ABRAHAMI GRONOVII,
IN
AELIANI
LIBROS XVII.
DE
NATVRA ANIMALIVM.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ.] Geſnerus Suidam ſecutus ediderat: ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟ ΠΡΑΙΝΕΣΤΟΥ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ.

PRAEF. ἡ ὅπως ἐπιδάθη ὁ μεῖον τ᾽ ἀνθρώπων [ἕκαστον] τ᾽ ἀλόγων ζώων,] Τὸ ἕκαστον Geſneri eſt, non Aeliani. In Mediceo legitur, ὁ μεῖον τ᾽ ἀνθρώπων ἡ τ᾽. Hinc putem Aelianum ſcripſiſſe, ἡ ὅπως ἐπιδάθη ὁ μεῖον τ᾽ ἀνθρώπων τοὺ τ᾽ ἀλόγων ζώων.

LIBER I.

CAP. I. ἐρωδιὸς] *Diomedeas aves* vocat Plinius lib. x. cap. 44. Ovidius lib. xiv. Metamorph. ℣ 508. de iiſdem canit:

Si volucrum quae ſit ſubitarum forma requiris,
Ut non cycnorum, ſic albis proxima cycnis.

Confer Lycophronem Alexandra ℣ 595. et Philen Carm. v.

ὅπι ξενίας κληθέντες.] Lege ὅπι ξένια. Infra lib. ii. cap 1. ἔπειτα ἄκληροι ξενίων μέλαλαΐχάνυσιν. Theophraſtus Charact. cap. 11. ἡ (βδελυρὸς) ἀπὸ τ᾽ ξενίων τὸ μέρος τὸ αὑτῷ ἀπαιτήσας ἀπεδόθη.

ἔτοι Διομήδης ἑταῖροι] Vide Strabonem lib. vi. pag. 435. Auctorem libelli Περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων pag. 722. Antoninum Liberalem cap. 37. Antigonum Caryſtium cap. 189. Servium ad Virgilium lib. xi. Aeneid. ℣ 270. Stephanum Byzant. in Διομήδεια. Tzetzen ad Lycophronem Alex. ℣ 603.

CAP. II. ἀπιθένται οἱ τὸν τρόπον τοῦτον.] Plinius lib. xxxii. cap. 11. Oppianus lib. iv. Ἁλιευτ. ℣ 40.

CAP. III. Ὁ ἰχθὺς ὁ κέφαλος] Athenaeus lib. vii. cap. 16. Εὐθύδημος δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ Περὶ ταείχων, εἴδη κεφαλέων εἶναι σφηνέα, καὶ δακτυλέα, καὶ κεφάλους μὲν λέγεσθαι, ἀφ' ὃ τὸ βαρυτέρην τὴν κεφαλὴν ἔχειν. Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ℣ 523. Philes Carm. lxxv.

ἀφ' ὃ τὴν ὀρφὼ κινῆσαι.] Mſ. cl. Bardonii, τῇ ὀρφῷ κινῆσαι.

CAP. IV. ὥσπερ ἀνθίας] Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ℣ 324. Tzetzes Chil. iv. 126. ℣ 135.

πρεσίασι γῆν,] Ovidius Halieut. ℣ 9. Plinius lib. xxxii. cap. 2. Plutarchus in libello Πότερα τῶν ζώων φρονιμώτερα p. 977. Philes Carm. lxxiv.

CAP. V. Ὁ ἰχθὺς ὁ τρώκλης·] Philes Carm. lxxiii. Euſtathius ad Homerum, Odyſſ. Ξ. pag. 1757. Τὸν δ' αὐτὸν Φοίνικα καὶ ὁμωνύμως ἰχθύϊ τῷ παρὰ Αἰλιανῷ τρώκλην καλεῖ, ὅ ἐστι Φάγου, Φιλοκέρδη, Φιλάργυρον, ἐπὶ παντὸς ἐθέλουσα τρώγειν, ὅ ἐστι κερδαίνειν· καὶ τὰς παλαιὰς δὲ καὶ ἀπαλεώνας, παρελογίσήν. Adde Ariſtotelem lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 37. pag. 437. Oppianum lib. iii. Ἁλιευτ. ℣ 144.

CAP. VI. οἱ μὲν ὑ ὠμία, ἀλλὰ κελόν·] Infra lib. v. cap. 29. καὶ ἐν Χίῳ Γλαύκης τὸ κιθαρῳδὸν ὠμοφαγίστης ἅπας, εἰ μὴ ἥρων ἄνθρωποι, τοῦτο μέγα ἀδέπω· ἠρέσθησαν δὲ καὶ κελὸς, καὶ χὴν, ὡς ἀκύω, τὸ αὐτῆς. Et viii. 11. εἰ δὲ Γλαύκης τῆς κιθαρῳδοῦ κελὸς ἥπτητο, καὶ Πτολεμαίῳ γε τῷ Φιλαδέλφῳ ἀντήρατο. Item lib. ix. Var. Hiſt. cap. 39. Γλαύκης δὲ τὸ κιθαρῳδὸν οἱ μὲν φασιν ἐρασθῆναι κυώς, οἱ δὲ κελὸν, οἱ δὲ χῆνα.

ἄλλως δὲ ὠμίᾳ] Doctiſſimus Kuhnius in notis ad V. H. loc. laud. malebat ἀλλ' ἰδοὺ ὠμαίᾳ, quam conjecturam recte refellit cl. Perizonius; ſiquidem ipſe auctor vulgatam ſcripturam tueatur infra lib. xii. cap. 37. ἠράσθη δὲ ἄρα καὶ κολοιὸς ὠμαίᾳ παιδός.

CAP. VII. τὰ θῶα] Philes Carm. l. Adde Ritterſhuſium ad Oppianum, lib. iii. Κυνηγ. ℣ 336. et Bochartum P. I. Hieroz. lib. iii. cap. 12.

ὠφελητύχῃ] mſ. cl. Bardonii, ὠφελητυχάνει.

CAP. VIII. ἐπὶ τὸ πάθος,] Quanquam τὸ πάθος hic optime locum habere poſſit, ſicuti infra lib. ii. cap. 10. in fine, καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἔοικε μεμνῆσθαι τοῦ πάθους, et alibi; mallem tamen hic legere βάθος, unica mutata littera homogenea, ita ut ad camini profunditatem, in quam delapſus narratur Nicias, reſpiceretur. TRILLER.

CAP. IX. Ὁ κηφὴν ὁ ἐν μελίτταις γινόμενος,] Plinius lib. xi. cap. 11 et 16. Philes Carm. xxviii.

ἐν τοῖς θειγκίοις] Al. ἐν τοῖς ἀθρηνίοις. GESNER. Codex Mediceus et mſ. cl. Bardonii, ἐν τοῖς ἀνθρηνίοις: quam vocem conjectura adſecutus fuit cl. Pauwius in notis ad Philen v. 7. Heſychius, Ἀνθρήνιον, τὸ τῶν μελισσῶν πλάσμα. Vide Suidam in Ἀνθρήνη.

λυμαίνεται τὰς ζίμβλας.] Iidem mſs. λυμαίνεται τοῖς ζίμβλοις, ut cap. ſeq. ὁ γὰρ λυμαινόμενος τοῖς κηρίοις. Suidas, Λυμαινόμενον τοῖς μισσηκίοις, ἀντὶ τοῦ, Μισσήκια ἐνυβρίζοντα· ὅτω δὲ αὐτοῖς

[leg.

[leg. Ἀτλικοῖς] ζωηθές· ἀχλ, Τὰ μεσόκια λυμαινόμενον. Alibi tamen quartum casum huic verbo junxit auctor, ut lib. x. cap. 16. λυμαίνονται γὰρ τὰ λῆια.

καὶ κερατίζων ἐκεῖνον τὸν θησαυρὸν τῶν μελιττῶν] Idem mss. ἐκεῖνο.

ὥσ' ὡς εἰς Φυγὴν τρέψαι,] τρέψασαι. Gesner. Idem mss. ὥσ' ὅσον εἰς Φυγὴν τρέψαι. Infra lib. xiii. cap. 1. ὑπ' ἀτιμασάντων τὸν θεῶν, ὅσον ὑ Δι' τὸν ἀλόγων τῷ μὴ τὴν βασιλείαν προδηλῶσαι. Et lib. iii. Var. Hist. cap. 9. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν ἐξ ἐνὸς ἠλιτημμένοι δαίμονος εὖ καὶ καλῶς ἀγωνίζονται τοσοῦτον, ὅσον ἐνθυσιᾶν αὐτοὺς ἅπαξ. Et xiii. 1. ὕδατά τε Δαίλη καὶ εἰσρέοντα, καὶ καθαρὰ ἰδεῖν, καὶ ψυχρά, ὅσον τε ἀψαμένῳ τεκμήραιτο, καὶ καταγνῶναι πιόντι, χύδην καὶ ἀφθόνως ἐπέρρει.

Cap. x. Εἰσὶ δέ τινες] Philes Carm. xxix. Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. xl. pag. 445. Antigonus Caryst. cap. 58.

ἀργαὶ μέλιτται,] Uterque ms. ἀργοὶ μέλιτ. Ἀτλικῶς.

Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν] Mediceus, Αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν.

καὶ οὐκ ἀνέχονται νεκρὸν] Virgilius lib. iv. Georg. ℣ 255.

tum corpora luce carentum
Exportant tectis, et tristia funera ducunt.

Ἀλλὰ καὶ νύκτωρ φερομῶσιν,] Gyllius legit, ἄλλαι ἢ νύκτωρ φερομῶσιν. Gesner. Cum Gyllio consentit Philes v. 15.

Ἄλλη δέ τις ἄγρυπνον εἰσφέρει πόνον
Τῇ τ' φυλακῆς ἀκριβεῖ προσαράσει.

Cap. xi. Μελιττῶν ἢ ἡλικίαν] Plinius lib. xi. cap. 10.

Αἱ ἢ πρεσβύτεραι τραχεῖαι] Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 40. pag. 444. et seqq.

ἅψασθαι] Mss. cl. Bardonii, προσψαῦσαι.

ῥυσαὶ] Idem, ῥυσταί.

ὑετὸν ἢ χρύσῃ ἐπιδημίαν] Mediceus, ὕελῶν.

περιθύρσιν.] περιθύρσι, *circumludunt*. Gesner. Mediceus et ms. cl. Bardonii, περιθυρῶσιν: quomodo hic legendum conjecerant Avus, qui margini Genevensis editionis adscripsit, "Forte περιθυρῶσιν;" et cl. Pauwius ad Philen Carm. xxxv. ℣ 30. Hesychius, Περιθυρεῖν, τὰ ἐπὶ ταῖς θύραις ἵστασθαι.

μελιτθεργοί] Ms. cl. Bardonii, οἱ μελιτθεργοί.

καὶ τρόπον τινὰ τοῦτο ἔρμα ἑαυτοῖς ἐπιτεχνῶνται] Infra lib. v. cap. 13. εἰ ἢ αὐτῇ (μελίττῃ) περὶ δόξαν γένοιτο τὸ ἧττον πνεύματος, ὤφει φέρουσαν λίθον ἐκάστην ἄκροις τοῖς ποσὶν ἔρμα εἶναι, καὶ μὴ ἀνατρέπεσθαι.

Cap. xii. κέφαλος·] Oppianus lib. iv. Ἁλιευτ. v. 128.

ὀξέος] ὀξέως. Gesner.

Φυλάττει φιλοπόνως· ὁ δικτυοῦς ἕτος ὑκεῖν ὁ μὲν ἄγειραι·] Hunc locum ita interpungendum censeo: Φυλάττει φιλοπόνως ὁ δικτυοῦς ἕτος· ὑκεῖν ὁ μὲν (nempe θῆλυς κέφαλος) ἄγει.

Cap. xiii. Αἰτναῖος] Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 512. Philes Carm. li.

ὁ δεῖται ζυμβολαίων εἰς πίσιν, ὁ προικός.] Cl. Pauwius ad Philen correxit, ὁ δεῖται ζυμβολαίοις εἰς πίσιν, οὐδὲ προικί: *non constringitur pactis nuptialibus, neque dote.*

καὶ πόλεις ζεμναὶ,] Idem vir cl. legit, καὶ πόσεις ζεμνοί.

Cap. xiv. Κοασύφῳ ἢ τῷ θαλαττίῳ] Oppianus lib. iv. Ἁλιευτ. ℣ 375. Philes Carm. lxxxiv.

τὴν δύνην νενεμημένην] Al. τὴν ὁρμὴν νενεμημένην. Gesner. eandemque scripturam repraesentat Mediceus.

ὧν

ἐν παιδιᾷ] Al. σὺν παιδιᾷ. GESNER. nec aliter Mediceus.

ὅταν αἱ νύμφαι τίκτωσιν] Mediceus, τίκτωσιν.

CAP. XV. Ἐπιβαλδίων θήρᾳ κοσύφῳ] Oppianus lib. iv. Ἁλιευτ. ℣ 217.

Εὐάδνην ℣ Ἰφιδος] Uxorem Cyanei, quae in mariti ardentem rogum se conjecit. Vide Apollodorum lib. iii. pag. 157. et Hyginum Fab. 243.

Ἅλκησιν τὴν Πελίᾳ] Eandem laudat auctor lib. xiv. V. H. cap. 45. ubi videndae notae cl. Perizonii.

παῖδα ἐνδόξως θρηνοῦντες;] Mediceus, πάλαι ἐνδόξως θρηνοῦντες;

CAP. XVI. ὁ γλαῦκος] Glaucum oviparum, non viviparum et galeum cognominatum, hoc loco intelligendum esse ostendit ex Oppiano lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 759. cl. Pauwius ad Philen Carm. lxxvi. Junge etiam Tzetzen Chil. iv. 126. ℣ 141.

ὧδε χανὼν εἰσεδέξαλο] Apud Apostolium Cent. viii. prov. 69. corrupte legitur πρὶ ὧδε χανὼν εἰδέξαλο.

καλαφυγόντα] Forte καλαφαγέντα. GESNER. καλαφαγέντα etiam in suo codice reperit Gyllius, idemque participium exhibet Apostolius.

CAP. XVII. Κύων δὲ θαλατλία] Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 734. Philes Carm. lxxvii. ℣ 1——4. Tzetzes Chil. iv. 126. ℣ 145.

ἄρθρον·] Id est, κατ' εὐφημισμὸν, *membrum genitale*; ut infra lib. iii. cap. 47. quomodo et Lucianus dixit in Eunucho pag. 845. ἄρθρα ἐν ἄρθροις ἔχειν, ἀντὶ τοῦ ζωγραφίζειν. Confer Herodotum in Thalia et Melpomene, item Aristotelem lib. i. Hist. Anim. cap. 1. Ea de re plura notavimus ad Gillium lib. ix. cap. 10. et ad Epist. ad Romanos. Conf. Grotius in Adject. ad Daniel. cap. xiii. pag. 722. tom. 1. Oper. Theolog. TRILLER.

CAP. XVIII. Δελφὶν ἢ ἄρρα θῆλυς] Aristoteles lib. vi. Hist. Anim. cap. 12. Plinius lib. ix. cap. 7. Oppianus lib. v. Ἁλιευτ. ℣ 525. Philes Carm. lxxii. ℣ 20—29.

ἡ μὴν ἀκὶς] Doctissimus Gesnerus hanc figuram in margine editionis suae expresserat:

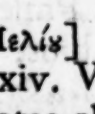

ὑπό τε βίας] Mediceus, ὑπὸ τῆς βίας.

δύω κακὰ] Mediceus, δύω κακώ.

νοήσει ἐντελοῦσθαι] Aliter τελοῦσθαι. GESNER. Mediceus, νοήσεις τετρῶσθαι.

CAP. XIX. Ὁ βῆς ὁ θαλάττιος] Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 141. Philes Carm. lxxxv.

ἢ ἔστιν ἐξ ὠδίνων βεβρυλάτων] Al. βεβρύταλος. GESNER. idemque exhibet Mediceus.

ἔστι ἢ μῆκις] Mediceus, ἔστι ἢ μῆκις.

κώλυει] Al. κωλύων. GESNER.

CAP. XX. τῶν Ἰνδικῶν] τῶν φθινικῶν legit doctissimus Bochartus Part. 1. Hieroz. lib. ii. cap. 45. pag. 508.

Οἱ δὲ τέτλιγες] Philes Carm. xxv.

ἡλίᾳ δὲ ὑπαρχομένῳ τῆς ἀκμῆς] Adi cap. xx. lib. ii.

ἢ τοῦτο μὲν τὸ φιλόμυσον ἔδωκε τοῖς ἄρρεσιν] Infra lib. xi. cap. 16.

CAP. xxi. Argum. Περὶ τῆς Ἀφύης.] Lege, Περὶ τῆς Ἀφύης.

Τὴν δὲ χράχνην ἡ φύσις] Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 39. Infra lib. vi. cap. 53. et i. Var. Hist. 2. Georgius Pisides De opificio mundi ℣ 1152. Philes Carm. lxvii.

Καὶ φιλοτέχνει κῆ νῆμα,] Οὐ φιλοτεχνεῖ

τεχνεῖ καὶ νῆμα, Gyllius. GESNER. Mediceus, καὶ φιλοτεχνεῖ δὲ καὶ νῆμα.

CAP. XXII. τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἕκ μηνὸς τῇ νέᾳ,] Antigonus Caryſtius cap. cxl.

CAP. XXIII. Οἰκία τῷ ζαργῷ] Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 132. et iv. ℣ 267. Philes Carm. lxxxvi.

βεβάχη,] Thucydides βεβαχέα dixit. GESNER.

Φιλεῦσι δέ πως τῶν ἀλόγων αἶγας] Confer Oppianum lib. iv. Ἁλιευτ. ℣ 311. et ii. Κυνηγ. ℣ 434.

Θηρῶν] ἢ καὶ ὑπὸ χειρὸς,] Adde eundem lib. iv. Ἁλιευτ. ℣ 597.

CAP. XXIV. Ὁ ἔχις] Herodotus lib. iii. cap. 109. Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 29. Plinius lib. x. cap. 62. Auctor libelli Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. pag. 739. Horapollo lib. ii. cap. 59. et ſeqq. Infra cap. 16. lib. xv.

αὐτῇ τῇ κεφαλῇ·] ζωὴ αὐτῇ τῇ κεφαλῇ magnus legit Bochartus in Hierozoic. P. ii. lib. iii. cap. 1. pag. 363. TRILLER. Αὐτῇ τῇ κεφαλῇ elegans eſt, et vere Atticum. Infra lib. xvi. cap. 1. μίαν λίθον καταφορᾷ διαφθείρει (πορφυρᾶν) ἢ πορφύραν αὐτοῖς ὀσράκοις. Vide notas ad i. Var. Hiſt. cap. 3.

ἢ μηλέων νηδύν,] Mediceus, ἢ μηλεῶν νηδύν. Philes, μηλεκὴν νηδύν.

κατ' αὐτὰ] κεῖ τοῦτο. GESNER.

οἱ Ὀρέσαι καὶ οἱ Ἀλκμαίωνες] Anacreon Od. xxxi.

Ἐμαίνετ' Ἀλκμαίων τε,
Χ' ὁ λευκόπυς Ὀρέσης,
Τὰς μηλέδας κλονίδες.

CAP. XXV. Τὴν ὕαιναν] ὄφιν hic inferendum docet Bochartus Hierozoic. Part. i. lib. iii. cap. 7. p. 367. TRILLER. Hanc cl. Bocharti conjecturam refellit cl. Pauwius ad Horapollinem lib. ii. cap. 69. Porro de hyaena ſexum quotannis mutante agunt Ariſtoteles lib. vi. cap. 32. Hiſt. Anim. et lib. iii. De gener. Anim. cap. vi. ubi id diſerte negat. Adde Plinium lib. viii. cap. 3. Oppianum lib. iii. Κυνηγ. ℣ 289. et Philen Carm. xlix.

τὸν Καινέα καὶ τὸν Τειρησίαν] Vide Antoninum Liberalem cap. 16.

ἀλλ' ἔργοις αὐτοῖς] Mediceus, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς.

CAP. XXVI. ὡς ὑπὲρ ὠρείων] Apoſtolius Cent. xix. prov. 57. ὥσπερ ὠρείων.

οἱ ταῦροι πρὸς ταύρους,] Virgilius lib. iii. Georg. ℣ 220. Ovidius lib. ix. Met. ℣ 46. Oppianus lib. ii. Κυνηγ. ℣ 44.

Γίνον] ἢ ἐν τοῖς καλαμώδεσιν ἄπροις χωρίοις,] Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ℣ 338.

Ἄλλους δ' αὖ βρώμῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι δολώσας
Ἀγρώσται ἁλιεύς· ἀγαθὸς δέ οἱ ἔσσεται ἰχθύς
Κάνθαρος, ὃς πέτρῃσιν ἀεὶ λεπρῇσι μέμηλε.

καὶ ἔστιν ὁ ἀγὼν ὑπὲρ πολλῶν,] καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀγὼν ὑπὲρ πολλῶν. GESNER. Mediceus et Apoſtolius, καὶ ἔστιν ὁ ἀγὼν οὐχ' ὑπὲρ πολλῶν.

ὡς τοῖς ζαργοῖς ὁ πόλεμος,] Oppianus lib. iv. Ἁλιευτ. ℣ 375.

Ἄλλος δ' αὖ ζαργοῖσι μέλει πόθος εἴαρος ὥρῃ
Ἀλλήλων· δίνῃς ἢ γάμων πέρι δηριόωνται.
Πολλαῖς δ' εἰς ἁλόχοις πέρι μάρναται· ἐς δέ κεν ἀλκῇ
Νικήσῃ, πάσῃσιν ἐπάρχιος ἔπλετ' ἀκοίτης.

Ceterum pro τοῖς ζαργοῖς apud Apoſtolium legitur τοῖς Ἀργείοις, ubi cl.

cl. Pantinus notat: " Infra ὡς τοῖς " Ἀργείοις, male in Aeliano ὡς τοῖς " Ζαργοῖς, nisi forte ex eodem lib. " cap. 4. Χάροις legendum sit, qui " pro gregalibus suis pugnant."

τῷ Μενελάῳ] Mediceus, τῷ Μενέλεῳ.

Cap. xxvii. Ἐσιᾶται μὴ ἢ ἄλλαις] Lib. i. Var. Hist. cap. 1. Philes Carm. lxxxvi. ℣ 8—12. Apostolius Cent. xvi. prov. 25.

Γένηαι] Apostolius, Γένηαι. Mediceus, Γένοιο.

ἢ γαστέρα] Apostolius, ἢ αὐτῆ γαστέρα.

ἠκέσαιο] Apostolius, ἠρέσαιο.

ἑτοίμως τὸ δεῖπνον] Mediceus et Apostolius, ἕτοιμον τὸ δεῖπνον.

Cap. xxviii. Ἵππῳ ἐρρίμμῳ Ζφηκῶν γλώσσις ἐσιν] Nicander Ther. ℣ 738.

Ἄλλό γε μὴν δύσδηλον, τὸ ἢ Ζφηκεῖον ἔπεσι,
Πυρσὸν ἄλις Ζφηκὶ παναλίγκιον ὠμοβορῆϊ,
Ὃς δὴ θαρσαλέην γλωχῖνα σκιάσειαι ἵππου.
Ἵπποι γὰρ Ζφηκῶν γλώσσις, ταῦροι ἢ μελιασῶν.

Confer Antigonum Caryst. cap. 23. et Servium ad Virgilium lib. i. Aeneid. ℣ 439.

Ὁ μὲν γὰρ ἱππόσηπελαι,] Mf. cl. Bardonii, Ὁ μὲν γὰρ ἵππος σήπελαι.

Cap. xxix. Αἰμύλον ζῶον,] Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 1. Philes Carm. xxii.

Περιάγουσιν ἓν αὐτὴν] Mediceus, Περιάγουσι γὰρ αὐτήν.

θήσεται ἕτερα τοῖς ὄρνισι προσήει] Forte προφέρει, vel προλείνῃ. Gesner. προσφέρει malebat doctissimus Bochartus P. ii. Hierozoic. lib. ii. cap. 23. et προσάγει cl. Pauwius ad Philen: προσείει Mediceus.

περιμένουσιν] Mediceus, περιμένουσιν. Philes ℣ 6.

Σαίνει τὰ μικρὰ τῶν ὑπτιπλέρων γλώη,
Ἃ ἢ περιμένουσα μέχεις ἐπέρχεσ,
Ὅταν ἔχῃ τῶν ὄψιν ἀσφαλεσέραν.

ἠρεμαίοις δέει, ἢ μάλα γε ἰσχυρῷ,] Al. ἰσχυρῶς. Gesner. Vir summus loco laud. Hierozoic. legit, ἠρεμαίοις θέᾳ ἢ αἰμυλίᾳ γε ἰσχυρῶς, et cl. Pauwius, ἠρεμαίοις ἴδει ἐ μάλα γε ἰσχυρῷ.

Cap. xxx. Ὁ λάβρακξ] Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 130. Philes Carm. lxxxviii.

καρίδα] Καρὶς in obliquis iota vel acuto, vel circumflexo scribi potest. In testimoniis quidem poëtarum ab Athenaeo citatis plerumque iota producit, rarius corripit. Gesner.

τὰς ἐλείας ἑλλοχῶσιν] Mediceus, τὰς ἐλείας ἑλλοχῶσιν. Τὰς ἐλείας, nempe καρίδας.

Εἰσὶ γὰρ τῷ γλάνει τεκταί·] Lege, Εἰσὶ δὲ αἱ καρίδες τῷ γλάνει τεκταί. Gesner.

Ἀμυάζῃ δὲ αὐτὰς] Mediceus, Ἀμυάζῃ δὲ αὐτὰς, nempe λάβρακας. Oppianus lib. ult. ℣ 132.

ταῖς δ' ὅτι φυγεῖν θέν, ὐδὲ μάχεσθαι·
Ὀλλύμναι δ' ὀλέκουσι, καὶ ὃς πέφνουσι φονῆας.

Κέχηνε δὲ ὁ λάβρακξ καὶ μέγα, ἔσιν οἱ τὰ τ' δέρης ἁπαλά.] Cl. Pauwius ad Philen, transposita vocula καὶ, hunc locum ita constituendum censet: Κέχηνε δὲ ὁ λάβρακξ μέγα, καὶ ἔσιν οἱ τὰ τ' δέρης ἁπαλά: cui eleganti conjecturae suffragatur scriptura Medicea.

Cap. xxxi. ἢ δὲ ὑσείχα] Infra lib. xii. cap. 26. Plinius lib. xii. cap. 26.

καὶ

ἢ σοχῷ βάλλει] Forte ἀσόχως. GESNER. Mallem aut ζκοπῷ aut ζκοπόν: phraſis ipſa occurrit apud Lucianum in Hermotimo, et in libello Adverſ. indoct. multos libros coëmentem, et alibi. TRILLER. Εὐσόχως exhibet Apoſtolius Cent. x. Prov. 33. neque dubitem, quin ita ſcripſerit Aelianus. Cl. Pauwius ad Philen malebat σίχῳ, vel σοίχῳ.

CAP. XXXII. Ἡδεινὸν κακὸν] Ex Oppiano lib. ii. Ἁλιευτ. ᾠ 252. GESNER.

ὅπερ ἔν ἢ τοῖς ἀλόγοις ἐνέτηκε, ἢ αὐτοῖς ἐσι δυσέκνιπτον.] Mediceus, εἴπερ ἢ τοῖς ἀλόγοις ἐνέτηκε, ἢ αὐτοῖς ἐσι δυσέκνιπτα.

Μύρηνα γὰν πολύποδα μισεῖ,] Plinius lib. ix. cap. 62. Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ᾠ 389. Philes Carm. xxxv. 27.

πολύπους καρήβῳ πολέμιος,] Infra lib. x. cap. 38. Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 2.

ἢ μύραινα καρήβῳ ἐχθίση ἐσί.] Mediceus, ἡ μυραίνη κάρηβος ἔχθιστός ἐσι. Philes,

Ὁ κάρηβος ἢ τὴν μυραίνας ἄχθος.

Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ᾠ 321.

Κάρηβος αὖ μύραιναν ἀπηνέα περ μαλ' ἐοῦσαν
Ἐσθίει, αὐτοφόνοισιν ἀγηνορίῃσι δαμεῖσαν.

ἢ ἀκωκαῖς ἢ ὀδόντων] Al. ἀκμαῖς. GESNER. atque ita etiam habet Mediceus. Heſychius, Ἀκμαῖς, ὀξύτησιν. Et paullo poſt muraena dicitur ἑαυτὴν ἐλίττειν ἢ ἐκβάλλειν τὸν ὀσφύν τὸν ἀκμαῖς. Et cap. praeced. Ἀκμαῖς ὀνύχων, ἢ ὀδόντων. Ἀφλοιμαῖς θαρρεῖσι ἢ ἄρκοι.

ἔοικεν αὐτῷ τὸ ζόφισμα αἰρεῖν ὑδ' ἓν τοῦτο.] Pro αἰρεῖν forte ὀνεῖν, vel ὠφελεῖν. GESNER. Propius ad ſcripturam vulgatam accederet ἀρκεῖν. Heſychius, Ἀρκεῖ, προσαρκεῖ, βοηθεῖ. Εὐριπίδης, τελεῖ.

ὥσπερ ἔν εἰς αὐτὴν] ὧν περ ἔν εἰς αὐτὴν legit cl. Pauwius.

CAP. XXXIII. Τὴν ζφύραιναν] μύραιναν. Ovidius in Halieutico *muraenae* hoc attribuit, cui corpus lubricum: et ſic legendum conjecerim. Vicinae quidem dictiones *ſmyraena* et *ſphyraena* facile permutari potuerunt. Quanquam et apud Oppianum lib. iii. Halieut. ſphyraenae hoc attribuitur; ſed in argumento Graeco *muraenae* hic, non *ſphyraenae* mentio fit. Vide in muraena A. in libro De Aquatilibus. GESNER. Μύραιναν etiam hoc loco legiſſe videtur Philes Carm. lxxxix. ubi vide notata a cl. Pauwio: ζφυραίνης autem mentionem duobus locis facit Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ᾠ 372. et iii. 117. quem poſtremum locum ante oculos habuiſſe videtur Aelianus.

δρᾶσιν] δίρω Oppianus. GESNER.

ἢ ἐνέχουσα τοιούτῳ] Al. τούτων. GESNER.

CAP. XXXIV. Τὴν ζηπίαν] Plinius lib. ix. cap. 29. Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ᾠ 156. ubi conſule Ritterſhuſium. Philes Carm. xc.

τὸ ἐξ αὐτῆς ὑπόφαγμα] Θολὸν vocat Ariſtoteles lib. ix. Hiſtor. Anim. cap. 37. pag. 436. et lib. iv. cap. 5. De partibus Anim. pag. 545. atque Athenaeus lib. vii. cap. 21. qui haec etiam addit: Ἱππώναξ δὲ ἐν τοῖς Ἰάμβοις εἰπόντος ζηπίας ὑποσφάλμα, οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς ζηπίας μέλαν· ἔσι δὲ ὑποσφάλμα, ὡς Ἐρασίστρατός φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ, ὑπότεγμα. Μέλαν etiam dicitur a Numenio apud Euſebium lib. xiv. Praepar. Evang. cap. 6. de Arceſila

fila ſcribente, ὥσπερ γὰρ τὸ μέλαν τῆς ζηπίας προβαλέσθαι πρὸ ἑαυτῆς ἢ ἐποχλῶ: et *atramentum* a Cicerone lib. ii. de Nat. D. cap. 50. *Aliae fuga ſe, aliae occultatione tutantur; atramenti effuſione ſepiae.* Plutarchus in libello Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 978. Τὴν γὰρ καλυμμένην μύσιν περὶ τὸν τεφάχηλον ἔχουσα (ἡ σηπία) πλήρη ζοφερᾶς ὑγρότητος, ἣν θολὸν καλοῦσι, ὅταν καταλαμβάνηται, μεθίησιν ἔξω τεχνωμένη τῆς θαλάττης ἀναθολωθείσης, ποιήσασα περὶ αὑτὴν σκότος ὑποκρύπτεσθαι καὶ ἀποδιδράσκειν ἢ δι' ὑγροῦ πορεύεσθαι, ἀπομιμουμένη τὸν Ὁμήρου θεὸν, κυανέῃ νεφέλῃ πολλάκις, ὃς ἂν σῶσαι θέλωσιν, ὑφαιρούμενος καὶ ἀποκλέπτουσας. Ubi pro μύσιν reſcribendum μύτιν, cujus ſitum demonſtrat Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 1. Σπλάγχνον δ' ὑδὲν ἔχει τὸ μαλακίων, ἀλλ' ἣν καλοῦσι μύτιν, καὶ ὅπου ταύτην θολόν· τοῦτον δ' ὅπου πλεῖστον αὐτὸν καὶ μέγιστον ζηπία ἔχει. Ἀφίησι μὲν οὖν ἅπασα, ὅταν φοβηθῇ· μάλιστα δὲ ἡ ζηπία. Ἡ μὲν οὖν μύτις κεῖται ὑπὸ τὸ σῶμα, καὶ ἀπὸ ταύτης τείνει ὁ σόμαχος, ἢ δὲ εἰς τὸ ἔντερον ἀναλείπει κάτωθεν ὁ θολὸς, καὶ τῷ αὐτῷ ὑμένι ἔχει περιεχόμενον τὸ πόρον τῷ ἐντέρῳ, καὶ ἀφίησι κατὰ ταὐτὸν τόν τε θολὸν καὶ τὸ περίττωμα.

καὶ καλαχεῖται αὐτῆς,] ὃ καλαχεῖται αὐτῆς. Gesner. Mſ. Bardon. καὶ καλαχεῖ) τοῦτο αὐτῆς. Et paullo ante, οἱ δὲ ποιητῶν ἀγαθοὶ θηρεῖαι.

ὡς Ὅμηρος λέγει.] Iliad Υ ν. 321. ubi poeta canit caliginem oculis Achillis, non vero Aeneae, a Neptuno offuſam fuiſſe:

Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ.

Cap. xxxv. τὰς φάτνας,] Zoroaſtres apud ſcriptores Geopon. lib. xv. cap. 1. Horapollo lib. ii. cap. 46.

Ἰκτῖνες] Al. Ἰκλῖνοι. Gesner. quomodo habet etiam Mediceus.

κίρκοι δὲ πικείδα,] Zoroaſtres, κίρκοι ἀγελαίαν θελδακίνην.

τὸ ἴρεως καιρὸν,] τὸ ἴρεως καυλὸν legit cl. Pauwius ad Philen Carm. xxx. ν. 77.

οἱ δὲ ἔποπες τὸ ἀδίανλον] Zoroaſtres, ἔποπες ἀμίανλον. Corrige ἀδίανπον. Nicander in Theriacis ν. 846.

Ἀχερσιὲς τ' ἀδίανλον, ὃ σὺκ ὄμβροιο ῥαγέντος
Λεπταλέῃ πιπλῆσα νοτὶς πελάλοισιν ἐφίζῃ.

Ubi ſcholiaſtes notat: τὸ δὲ ἀχραὲς ἔτω καλεῖται ἀπὸ τοῦ καθαροῦ καὶ ἄχραντον· ἐν ἀνύδροις γὰρ τόποις φύεται· καλεῖ δὲ καλλίτεκνον, καὶ πολύτεκνον, καὶ τριχομανές· τὸ δὲ ἀδίανλον, διότι ἀεὶ διαύεται καὶ βρέχεται ὑπὸ νετοῦ καὶ δρόσου. τοῖς φύλλοις γὰρ αὐτοῦ ῥανὶς σὺκ ἐφιζάνει, ἤγουν ἀδέπολε ζυμπίνῃ.

Ἀερισερεῶνα] Al. ἀρισεῶνα. Forte περισερεῶνα, *verbenam*. Gesner. Recte. Zoroaſtres, κορῶναι πελισερεῶνα καὶ ὕπλιον.

αἰέλοι τὸν λίθον,] Plinius lib. x. cap. 3. Philoſtratus lib. ii. De vita Apoll. cap. 14.

Λέγει δὲ ὅτι ὁ λίθος καὶ γυναιξὶ κυήσαις ἀγαθὸν εἶναι, ταῖς ἀμβλώσεσι πολέμιον.] Mediceus, πολέμιος ὤν: quare etiam pro ἀγαθὸν reſcribendum exiſtimavi ἀγαθός.

Cap. xxxvi. Ὁ ἰχθὺς ἡ ναάρχη] Infra lib. ix. cap. 14. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 37. Antigonus Caryſt. cap. xliii. Plinius lib. xxi. cap. 4. Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ν. 62. et iii. 149.

Ἡ δὲ ἐχενηὶς] Infra lib. ii. cap. 17.

Κυήσης δὲ ἀλκυόνος] Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 8 et 9. Columella lib. xi. cap. 2. Plinius lib.

lib. x. cap. 32. Plutarchus in libello Πότερα τ ζώων φρονιμ. pag. 982. aliique ſcriptores, quos plena manu collegit Cerda ad Virgil. lib. i. Georg. ỽ 499.

δίδωσι ζωηλείαν. Ἀλκυονείαν τηνικάδε τ ὥρας ἄγομεν ἡμέραν.] Mediceus, δίδωσι ζωηλείαν ἀλκυονείας τηνικάδε τ ὥρας ἄγειν ἡμέρας. ut ζωηλείαν dictum ſit pro κ ζωηλείαν.

Ἴχνος ϗ λύκε] Plinius lib. xxviii. cap. 20. Geopon. lib. xv. cap. 1. pag. 398.

Λέων ϗ φύλλοις] Geopon. ibid.

παλῶν ϗ κ ὁ λύκος,] Geopon. ibid.

κ ἀλώπεκες] Mediceus, κ αἱ ἀλώπεκες.

Cap. xxxvii. Οἱ πελαργοὶ] Zoroaſtres lib. xv. Geopon. cap. 1.

αἱ ϗ νυκτερίδες,] Sextus Empiricus lib. i. Pyrrhon. Inſtit. cap. 13. ἔχεδνα ϗ θίγοντ αὐτῆς μόνε φηγὸ πλάδες, καρῦ· καθάπερ κ νυκτερὶς πλαλάνε φύλλε.

ἔδωκεν οἷον·] Al. ὅμοιον. Gesner.

Πολύποσι] Philes Carm. lxxxviii. ỽ 34.

Ὄφεως ϗ εἰ καθίκοιο καλάμῳ,] Idem Carm. lxvi. ỽ 10. et Zoroaſtres loco laud. ubi pro ἔχις e mſ. lege ὄφις.

ἐλαίας θαλῆ] Athenaeus lib. vii. cap. 19. pag. 317.

πιμελὴ ἐλέφανλος] ἐλάφε ſcribendum ſuſpicatur Aldrovandus lib. i. cap. 9. De quadrup. ſoliped. pag. 469.

Cap. xxxviii. κ χοίρε βοήν·] Infra lib. viii. cap. 28. et xvi. 36. Seneca lib. ii. De ira cap. xii. Georgius Piſides ỽ 949.

Καὶ ἀνλήρα,] Plinius lib. viii. cap. 5. Plutarchus in libello Πότερα ζώων φρονιμ. pag. 972.

Ἀγαπᾷ ϗ ὁ αὐτὸς κ δίωδίας πάσης] Mediceus, Ἀγαπᾷ ϗ ὁ αὐτὸς κ δίωδίαν πᾶσαν.

λυκοπάδα ὄιν] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 10. τ ϗ λυκοβρώτων προβάτων τὰ κώδια, κ τὰ ἕλια, κ τὰ ἐξ αὐτῶν ἱμάτια φθειρωδέσερα γίνε ϗ πολὺ μᾶλλον τῶν ἄλλων.

ὁδαξησμὸν] Scholion mſ. Medicei, ὁδαξησμὸς κνησμὸς κ ὀδόντων τελσικός. Leg. κνησμὸς κ ὁδ. τελσμός.

Κανθάροις] Infra lib. iv. cap. 18. et vi. 46.

θηρράνη] Mediceus, θηρράναι.

καὶ τὰς ὄφεις πάντας ἴδεων πλεσὲ δεδιέναι.] Infra lib. x. cap. 29. Theophylact. Simoc. Quaeſt. Phyſ. cap. 14.

Cap. xxxix. Περὶ τευγόνων θαλατλίων.] Vide etiam lib. xvii. cap. 18. Gesner. Vocem θαλατλίων eliminandam cenſui, quia neque Philes Carm. xxi. neque Gyllius lib. xv. cap. 49. Hiſt. Anim. eam agnoſcunt. Vide cl. Pauwium ad Horapoll. lib. ii. cap. 54.

τὰς τευγόνας,] Apoſtolius Cent. xix. prov. 6. addit θαλατλίας, male.

ὁ δόλ ϗ] Hanc vocem ignorat Apoſtolius.

Cap. xl. Ὄρκυν ϗ] Plinius lib. xxxii. cap. 11. Oppianus lib. iii. Ἁλιεντ. ỽ 136. et 335.

Cap. xli. Δειλόταλ ϗ ἰχθύων ὁ μελάνερ ϗ,] Oppianus lib. iii. Ἁλιεντ. ỽ 443. Philes Carm. lxxviii.

θηὶ τ ἄμμε μόνης ἁλιεύσι,] Cl. Pauwius pro ἁλιεύσι in notis ad Philen correxit ἀλύσι.

Ὅπως ϗ ἁλίσκονλαι, ἐρεῖ ἄλλ ϗ.] Vide Oppianum ỽ 464. et ſeqq.

Cap. xlii. Αἰετὸς ϗ ὀρνίθων ὀξυωπέσερ ϗ.] Mediceus, ὀξυωπέσαλ ϗ. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 34.

Καὶ Ὅμηρ ϗ ἐν τῇ Παλεοκλείᾳ,] Seu ἐν Ἀελσείᾳ Μενελάε, nempe Iliad. P. ỽ 673—678.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος·
Πάντοσε παπταίνων, ὡς αἰετὸς, ὅν ῥά τε φασὶν
Ὀξύταλον δέρκεσθαι ὑπερφιάλων πελεήνων·
Ὅν τε κὴ ὑψόθ' ἑόντα πόδας τάχυς ἁρπάλαθε πτώξ,
Θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ καλακείμενος· ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
Ἔσυτο, καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.

ἀναλκαῖον] Gloſſa marginalis codicis Medicei, ἀναλκαῖον, χρήσιμον.

ὃν ἐξέπεμψε] Iliad. Π. ℣ 125.

Cap. XLIII. Ἡ ἀηδὼν] Infra lib. iii. cap. 40. et v. 38. Philes Carm. xviii. ℣ 12.

ἐρημαίων χωρίων] Mediceus, τῶν ἐρημαίων χωρίων.

ὡς Ὅμηρος λέγει.] Iliad, Ξ. ℣ 233.

Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων.

Cap. XLIV. Τῶν γερανῶν] Infra lib. vii. cap. 7.

ἱκανοὶ] Gyllius, εἰ ἱκανοί. Gesner.

Cap. XLV. Γυπῶν περὶ εἰ θυμιάσαι τις,] Plinius lib. xxix. cap. 4. Philes Carm. iii. ℣ 21, 22.

δρυοκολάπτης,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 9. ὁ δὲ δρυοκολάπτης ὑπὸ καθίζει ὅπου τὸ γῆς· κόπτει δὲ τὰς δρῦς τοῦ σκωλήκων καὶ σκνιπῶν ἕνεκεν, ἵν' ἐξίωσιν. Plinius lib. x. cap. 18.

καὶ οἰκοδομίας ὑδέν.] Mediceus, ὑδὲ ἕν.

Cap. XLVI. Οἱ σωρόδονλες] σωρόδουλας hos piſces etiam nominari docet Athenaeus lib. vii. pag. 322.

ἥλιξ ἥλικα] Apoſtolius Cent. ix. prov. 78. ἥλιξ ἥλικα τέρπει. παλαιὸς λόγος· ἡ γὰρ ἰσότης δὲ χρόνου, φησὶν ὁ Πλάτων, ὅθεν ἴσας ἡδονὰς ἄγουσα, διὰ ὁμοιότητα φιλίας παρέρχεται. Leg. cum cl. Pantino παρέχεται.

Ὅταν ἁλιεὺς] Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ℣ 613.

καὶ κύκλος γινόμενοι] Mediceus, καὶ κύκλοσε γιόμενοι.

ἐκ ἦ] Leg. εἰ δέ.

Cap. XLVII. Φεύγει μὲν δὲ θέρους ὁ κόραξ] Plinius lib. x. cap. 12. Theophylactus Simocatta cap. 12. Philes Carm. vi.

καὶ μύει] Ad ficum conſediſſe corvum narrat Ovidius lib. ii. Faſt. ℣ 255.

Cap. XLVIII. καὶ Ἀπόλλωνος ἀκόλουθον] Confer Aldrovandum lib. xii. Ornithol. pag. 709. Bochartum P. ii. Hieroz. lib. iii. cap. 12.

μανίκης ζυμβόλοις] Mediceus, μανίκοις ζυμβόλοις.

βοὴν] Al. φωνήν. Gesner. Receptam ſcripturam firmant illa capitis praec. καὶ βοᾷ τὴν αἰτίαν μαρτυρόμενος.

ὡὰ κόρακος μελαίνειν τείχας.] Plinius lib. xxix. cap. 6.

Cap. XLIX. Ὁ μέροψ] De hac ave agit auctor infra lib. xi. cap. 30.

τὰ μὲν γὰρ εἰς τὸμπροσθεν ἴέλαι καὶ κατ' ὀφθαλμοῦ] Uterque mſ. et Apoſtolius Cent. xvi. prov. 98. καὶ κατ' ὀφθαλμούς.

Cap. L. Ἡ μύρμινα] Infra lib. ix. cap. ult. Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 10. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 554. Philes Carm. lxx. ℣ 10.

Ἤδη δὲ, φασὶ, καὶ ὁ ἔχις οἰζυήσας] Plinius lib. ix. cap. 23. Athenaeus lib. vii. pag. 312.

Cap. LI. Ῥάχεως ἀνθρώπου νεκροῦ] Confer Plutarchum Vit. Cleomen. pag. 719. Triller. et Ovidium lib xv. Met. ℣ 389.

Sunt

Sunt qui, cum clauſo putrefacta eſt ſpina ſepulchro,
Mutari credant humanas angue medullas.

Ad quem locum vide nobiliſſimi Heinſii notam. Ceterum Mediceus, Ῥάχις ἀνθρώπου, et τρέπει εἰς ὄφιν pro vulg. τρέπειν εἰς ὄφιν.

μὴ βίου] Mediceus, μὴ † βίον.

ἑτωσὶ] Forte ὀρθῶς. GESNER.

CAP. LII. ἢ ὅτε οἱ φίλον, ἢ ἔχῃ καλῶς, ἀπαλλάτλει.] Avo legendum videbatur, ἢ ὅτι οἱ φίλον ἢ ἔτει, καλῶς ἀπαλλάτλει), *quumque ipſi placet et anni tempori, ſecura diſcedit.*

ἢ τὸν τ' Ὀμηρικῆς ξενίας θεσμόν.] Homer. Odyſſ. ο. ν 72.

Ἴσόν τοι κακὸν ἐσθ', ὅς τ' σὐκ ἐθέλουσα νέεσθαι
Ξεῖνον ἐπόρσειεν, ἢ ὃς ἐσύμενον κατερύκῃ·

Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δ' ἐέμπειν.

ἰέναι] Mſ. cl. Bardonii, ἀπιέναι.

CAP. LIII. Ἀναπνεῖ γὰρ ἢ Ἀλκὴ † ὠῶν,] Idem ex Alcmaeone tradit Ariſtoteles lib. i. Hiſt. Anim. cap. 11. at Varro lib. ii. De re ruſtica cap. 3. et Plinius lib. viii. cap. 5. ex Archelao.

αἰθηλικώταλον] αἰθμαλικώταλον correxit cl. Pauwius ad Horapollinem lib. ii. cap. 68.

ſenſuque] Gyllius addit *audiendi*, ut et Orus habet. GESNER.

CAP. LIV. ἢ ὄφεως, ἀλλ' ἃ φασιν] Leg. ἀλλ' ἓν φασιν. GESNER. ἢ ὄφεως ἄλλα φασίν. Mediceus.

ἐπῳδαὶ] Al. ἐπαοιδαί. GESNER. atque ita etiam Mediceus.

Ἀσπίδι ἣ ἀκέω] Philes Carm. lxvi. ν 23. Apoſtolius Cent. iv. prov. 65.

δῆγμα αἰνίαλον] Nempe ἐὰν βατεχί χα φάγῃ, ut ſcribit auctor lib. ix. cap. 15. Confer etiam lib. ii. cap. 5. et ix. 11 et 62.

ἀπικρείας] Apoſtolius, ἀπικρείων.

οἷον ἀκρόμῳ] Apoſtolius, οἷας ἀκρόμῳ.

† Μηδείαν] Hyginus Fab. xxv. Philoſtratus Epiſt. xxxviii. Apollodorus lib. i. cap. 2.

ἢ † Κίρκην·] Homerus Odyſſ. κ. ν 318.

CAP. LV. Κυμῶν θαλατλίων] Supra cap. 17. Philes Carm. lxxvii. ν 5.

κενλείτην] Lego κενλείνην ex Oppiano, qui eadem fere canit Halieut. i. ν 378. GESNER. κενλείτην ſive κενλείνην legas, perinde eſt. Sed prius tuentur Mediceus et Philes Carm. lxxvii. ν 5. atque etiam cl. Pauwius in notis ad eundem. Poſterius Athenaeus lib. xiii. cap. 12.

σὐκ ἂν Ἀμμάρλοις.] Mediceus, σὐκ ἂν Ἀμμαρλάνοις.

καὶ † δορκὰν ἀεὶ μαλακώτεροι,] Mediceus, ἢ † δορκάν εἰσι μαλακώτεροι.

οἱ ἢ ἕτεροι, μικροί τε] Paullo ante dixerat omnes caniculas minores ad cubiti menſuram accedere: melior etiam oppoſitio hic foret, ſi pro μικροὶ legeretur ὁμόχρως. Ceteri enim καλεσιγμῷοι et ποικίλοι ſunt; ſed Rondeletius quoque *centrinas* minores eſſe ſcribit. GESNER.

ζκληροὶ † δορκὰν] Mediceus, ζκληροὶ † δορκὰν μῦτοι.

ἢ † χρόαν εἰς τὸ λδυκὸν] Forte legendum εἰς τὸ κέλαινον. Oppianus lib. iv. ν 242.

Καὶ μὴν δὴ φιλότητι ἢ ἀλλήλων ἐπαγωγῇ
Ὁπλῶν γαλεοί τε κύνες, ἢ φῦλα κελαινῶν
Κενλοφόρων.

τὸ

τὸ μὴν τ᾽ κεφαλῆς καλὰ λοφιὰν,] Mediceus, ϰ᾽ τ᾽ λοφιάν. Confer Aldrovandum lib. iii. De Piſcibus cap. 41.

ϰ᾽ ἰᾷ τι προσβάλλει.] Oppianus lib. ii. Ἁλιεύτ. ℣ 460.

ἑκαλέρωθεν] Leg. ἑκάτερον. GESNER.

ὑποζηλήσαντ᾽] Mediceus, ὑποσυλήσαντ᾽: probe. Pindarus Pyth. Od. iv. ℣ 195.

Πεύθομαι γάρ μιν Πελίαν ἄθεμιν
Λευκαῖς πιθήσαντα φρασὶν
Ἀμελέρχην ὑποσυ-
λᾶσαι βιαίως δρχεδικᾶν τοκέων.

CAP. LVI. Τῆς τρυγόν᾽ τ᾽ θαλατλίας] Infra lib. ii. cap. 36 et 50. viii. 26. xvii. 18. Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 3. Antigonus Caryſtius cap. xxii. Oppianus lib. ii. Ἁλιεύτ. ℣ 462. Heſychius v. Τρυγών. Euſtathius in Homerum Odyſſ. Λ. ℣ 133. Philes Carm. xci.

ἅτε γὰρ ἄλλ᾽ ἰάσεται τὸ τραῦμα, ἅτε ἡ τρώσασα·] Utrumque hoc falſum eſſe ex medicorum libris patet. Nam et alia quaedam ejus remedia traduntur, et ex ipſa paſtiſtinaca. GESNER.

μόνη γὰρ τῇ Πηλείτιδι βολῇ] De qua canit Ovidius in Remedio Amoris ℣ 48.

Vulnus in Herculeo quae quondam fecerat hoſte,
Vulneris auxilium Pelias haſta tulit.

Adde Hyginum Fab. ci. atque iſtic notas cl. Munckeri, qui pro Πηλείτιδι hoc loco corrigit Πηλείαδι.

CAP. LVII. Λευκὸν θηρίον ὁ κερκώψ.] Infra lib. xvi. cap. 28. Nicander Theriacis ℣ 258. Plinius lib. viii. cap. 23. Philes Carm. lxvi. ℣ 28.

ὡς ἐκεῖνα] Malim, ὡς ἐκείνη.

Ψύλλες] Antigonus Caryſtius cap. xix. Lucanus lib. ix. ℣ 893. Silius Italicus lib. i. ℣ 611. Plinius lib. vii. cap. 2. Dion Caſſius lib. li. Sextus Empiricus lib. i. Pyrrhon. Inſtit. cap. 14.

εἶτα μὴν τὸ σῶμα ὕδατι θλιπλύσηται, ὑπονίψει ἢ τὰς χεῖρας] Mediceus, θλιπλύσηται, ὑπονίψῃ δέ.

εἰ ταῦτα τρεφθέντα Λίβυες] Mediceus, ϰ᾽ ταῦτά γε εἰ τρεφθέντα Λίβυες.

CAP. LVIII. Μελισσῶν ἢ θλίβυλοι] Infra lib. v. cap. 11. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 40. pag. 443. Virgilius lib. iv. Georg. ℣ 10 et 242. Philes Carm. xxx. ℣ 1—7.

Phalaenae] id eſt, blattae quaedam noctu lucernis advolantes. GESNER.

ϰ᾽ αἱ Φάλαγγες, ϰ᾽ αἱ λύγγαι·] Cl. Pauwius ad Philen legit, ϰ᾽ αἱ Φάλαιναι αἱ ϰ᾽ λυχναῖαι, et mox pro καλασήσαντες ἢ καλασρώσαντες, καλαπρήσαντες.

ὄλεθρον ἢ ϰ᾽ τούτοις θλιτελέχνην) ἐκεῖνοι] Mediceus, ὄλεθρ᾽. ἢ ϰ᾽ τούτοις θλιτελέχνη) ἐκεῖν᾽.

ἢ τιθυμάλλᾳ ὀπὸν ὑποχέοντες] ἢ τιθυμάλλᾳ ὀπῷ ὑποχέοντες.

τὺς γυρίνους] τὺς ὀπ τελμάτων βατεφχυς infra lib. v. cap. 11.

vel nucibus] Tithymalli alterius nimirum. GESNER.

Φάλαγγες] Forte, Φάλαιναι. GESNER. atque ita legendum monuit cl. Pauwius ad Philen Carm. xxx. ℣ 1.

ϰ᾽ μύρῳ ὁμοίως,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 40. pag. 443. Auctor Mirab. Auſcult. pag. 716. Mediceus, καὶ μύρῳ ὁμοίως δή.

CAP. LIX. Περσαιπόλει,] Vide Dio-

Diodorum Siculum lib. vii. pag. 543. et Strabonem lib. ix. pag. 730.

οἵπερ] Al. ἅπερ. GESNER.

ἢ γὰρ ἢ ἐκεῖνος ἐν Σούσοις] Confer Briſſonium De regno Perſarum lib. i. pag. 45.

Κῦρος δὲ ὁ δεύτερος] Junge Xenophontem lib. v. Ἀπομνημον. pag. 850.

πρὸς † Λυδίαν] Mediceus, εἰς † Λυδίαν.

τὰς δὲ † μελισσῶν οἰκοδομὰς ζοφωτέρας] Cl. Pauwius ad Philen Carm. xxix. ℣ 73. legit: αἱ δὲ † μελισσῶν οἰκοδομαὶ ζοφώτεραι ὄσαι κοῖλ πολὺ ἢ τεχνητέστεραι.

ὑδὲν δὲ ἄλλο ἦν μελιτῶν] Philes Carm. xxix. ℣ 73—81. Tzetzes Chil. iv. 125. ℣ 120.

Πρῶτον μὲν γὰρ ἐργάζονται τὰς θαλάμας] Mediceus, Πρώτας μὲν γὰρ ἔργ. τ. θ.

† οἴκησιν † βασιλικήν.] Mediceus, † οἴκησιν † βασίλειον.

ἢ παλαιόταται] Mediceus, ἢ αἱ παλαιόταται.

CAP. LX. Λέγει μὲν τις λόγος ἀκένους εἶναι] Philes Carm. xxix. ℣ 63—65. et 84, 85.

τούτων] Leg. αὐτῶν. GESNER. τούτων ſubintellige ζώων.

ὑποπεπλᾶσθαι] Al. ζυμπεπλάσθαι. GESNER. nec aliter habet Mediceus.

ἢ τὰς λοιπάς] Mediceus, ἢ τὰς μελίτας δὲ τὰς λοιπάς.

Ἀποκλίνειν τὰ κένρα] Mediceus, ὑποκλίνειν τὰ κένρα.

LIBER II.

CAP. I. ἢ τὰς κερμὰς ἀπολείπωσι —— ἀθροίζονται μὲν εἰς τὸν Ἕβρον] Mediceus, ἢ τὰς κερμὰς ἀπολιπεῖσαι —— ἀθροίζωνται μὲν εἰς † Ἕβρον.

αἱ γέρανοι,] Infra lib. iii. cap. 13. Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 12. et ix. 11. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 621. Philes Carm. xi.

ὡς ἔχειν ἢ δεῖπνον,] Pro δεῖπνον Bochartus P. ii. Hierozoic. lib. i. cap. 11. corrigit δι' ὕπνον, minus recte, ut puto. Vide infra lib. iii. cap. 13.

ἢ πρὸς τὰς ἐμβολὰς † ἀνέμων] Mediceus, ἢ πρὸς τὰς ἐμβολὰς τὰς ἐκ † ἀνέμων.

ἢ † δι' ὅπὶ τὸν Νεῖλου ὁρμῆς,] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 12. Lucanus lib. v. ℣ 712. et vii. 832. Statius lib. xii. Thebaid. ℣ 515.

φεύγονται] Al. φέρονται. GESNER. et ſic quoque Mediceus.

Σπείρονται δὲ τὰς Αἰγυπτίας] Mediceus, πτείρονται δὲ τὰς Αἰγυπτίας.

CAP. II. ἢ ἐν ἀέρι ἢ θαλάττῃ] Mediceus, ἢ ἐν ἀέρι ἢ ἐν θαλάττῃ.

πνευμόνας,] Philes Carm. xxiv. ℣ 3.

τίκτεται μὲν πνεὶ, ἀέριον δὲ ἀπόλλυται] Mediceus, τίκτεται μὲν πνεὶ, ἀέρι δὲ ἀπόλλυται.

CAP. III. αἱ δὲ χελιδόνες] Philes Carm. xix. ℣ 14.

ὅτι πεφείκασι τὸν Τηρέα,] Adi Apollodorum lib. iii. pag. 198. et cl. Munckerum ad Hyginum Fab. 45.

ἢ νυῦ.] Gyllius in ſuo codice legiſſe videtur καινιώ.

τί ἦν † Τειρεσίαν ἄδομεν;] Mediceus, τί ἦν ἔτι † Τειρεσίαν ἄδομεν;

ὡς

ὡς Ὅμηρος λέγει.] Odyſſ. κ. ν. 490.

Ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἱκέσθαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῆς χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
Μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσιν.

CAP. IV. Ζῶα ἐφήμερα.] Ariſtoteles lib. i. Hiſt. Anim. cap. 5. Ὅσα δὲ ἄναιμα ὅλα πλείους πόδας ἔχει, εἴτε πτηνὰ, εἴτε πεζὰ, ζημείοις κινεῖται τελείοσιν, οἷον τὸ καλούμενον ζῶον ἐφήμερον τέτρασι καὶ πλείοσι καὶ πλείοσιν· τοῦτο γὰρ οὐ μόνον καθ' τὸν βίον σημαίνει τὸ ἴδιον, ὅθεν καὶ ἐπωνυμίαν ἔχει, ἀλλ' ὅτι καὶ πλήνον ἐστὶ, τελεώτατον ὄν.

Τὸ δὲ ἐν αὐτῷ] Apoſtolius Cent. ix. prov. 41. Τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς: prave.

ἠθημοῦσι, — γεγυμοῦσι.] Idem, ἠθημοῦσα — γεγυμοῦσα: quae ſcriptura idonea eſt, ſi praecedens interpunctio tollatur, et pro μάρψει, μάρψεσι legatur.

CAP. V. longo tempore quiſpiam ſanus fieri poſſit,] Vel, *olim aliqui ſanati ſunt*. GESNER.

ἰάσαιο,] ἰάσαιο, Gyllius. GESNER.

ἀναισχαίοις] Al. ἢ ἀναισχαίοις. GESNER. idemque exhibet Mediceus.

αὖός ἐστιν·] Doctiſſimus Bochartus Tom. ii. Hierozoic. lib. iii. cap. 9. citat αὐτὸς ex editione Genevenſi, proque eo legit καυσὸς vel καυτὸς, quae utraque vox rejicula eſt: αὖος enim idem valet, quod ξηρός. Infra h. l. cap. 36. αὖον δένδρον, et lib. i. cap. 47. αὖον λῆϊον. Vide etiam cl. Pauwium ad Horapoll. pag. 275.

εἰ δὲ ἄνθρωπος καὶ ἔχοι ῥάδδον,] Lucanus lib. ix. ν. 830.

Quid prodeſt miſeri baſiliſcus cuſpide Mauri
Tranſactus? velox currit per tela venenum
Invaditque manum.

CAP. VI. Αἰγύπλιοι,] Infra lib. vi. cap. 15. Πιθάνομαι δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου πόλει καὶ τὸν Πτολεμαῖον ἕτερον δεύτερον ἐρασθῆναι δελφῖνα ἔρωτα παραπλήσιον. Sed hoc minus ad rem: nam pro Αἰγύπλιοι legendum putem Κορίνθιοι ex Herodoto lib. i. cap. 23. Ἐτυράννευε δὲ ὁ Περίανδρος Κορίνθου, τῷ δὴ λέγουσι Κορίνθιοι (ὁμολογέουσι δέ σφι Λέσβιοι) ἐν τῷ βίῳ θῶυμα μέγιστον παρασχῆναι. Ἀρίονα τὸν Μηθυμναῖον ἐπὶ δελφῖνος ἐξενειχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, ἐόντα κιθαρῳδὸν τότε τῶν τότε ἐόντων ἀνθρώπων δεύτερον, καὶ ἀθύρματον, πρῶτον ἀνθρώπων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, ποιήσαντά τε καὶ ὀνομάσαντα καὶ διδάξαντα ἐν Κορίνθῳ. Et cap. xxiv. fin. ταῦτα μὲν νῦν Κορίνθιοί τε καὶ Λέσβιοι λέγουσι.

τὰ μὲν Ἀρίονος] Infra lib. xii. cap 45. Herodotus lib. i. cap. 24. Dio Chryſoſtomus Orat. xxxvii. pag. 455. Oppianus lib. v. Ἁλιευτ. ν. 448. Tzetzes Chil. i. ν. 17.

Τηΐῳ] Forte Τέῳ. GESNER.

καὶ τῆς μίξεως αὐτῆς καὶ τῆς δελφῖνος] Mediceus, καὶ τῆς νήξεως αὐτῆς καὶ τῆς δελφῖνος.

ἐν τῇ καλουμένῃ Πληροσελήνῳ] Πορδοσελήνῃ vel Πορροσελήνῃ Stephano et Pauſaniae. Vide Onomaſticum noſtrum. GESNER. Πορροσελήνῃ vel Πορδοσελήνῃ legit cl. Holſtenius ad Stephanum Byzant. pag. 260. Πωροσελήνῃ etiam repraeſentat Mediceus a manu ſecunda. Ceterum eandem hiſtoriam, quam hic refert Aelianus, paullo aliter narrat Pauſanias lib. iii. cap. 25. Ita enim ille:

ille: ἡ ἐν Ποροσελήνῃ δελφῖνα τῷ παιδὶ σῶσεφ ἀποδιδόνλα, ὅτι συλκοπέντα ὑπὸ ἁλιέων αὐτὸν ἐσαιλο· τῶν ἡ δελφῖνα εἶδον, καὶ καλοῦνι τῷ παιδὶ ὑπαπόνλα, καὶ φέρονλα ὁπότε ἐποχεῖσθαί οἱ βόλοιλο.

ἐλαθέτην εἰς ἔρωλα ἀπλήλων ὑπελθόνλες] Mediceus, ὑπελθόντε.

καὶ τοῦτο τὸ ᾀδόμενον μᾶλ, καὶ μάλα ὑπέρσεμνος ἀντέρως ἐτιμᾶτο] Mediceus, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ᾀδόμενον μᾶλ καὶ μάλα ὑπέρσεμνον ἀντέρως ἐτιμᾶτο.

καὶ δὴ τὰ τροφεῖα] Mediceus, καὶ δὴ καὶ τὰ τροφεῖα.

καὶ τούτων] Mediceus, καὶ τούτων γε.

ἢ ἐξ αἰπεῖ φύρον] Mediceus, ἢ ἐξ αἰπεῖ φόρον.

ἐκεκήρυκλο] Mediceus, κεκήρυκλο.

Cap. VII. Ἀρχέλαος] Cherronesites. Vide Meursium Biblioth. Gr.

ἀπεπόνλας ὑπὸ δίψος] Mediceus, ὑπὸ δίψος.

ἢ κρεῶν ἐσθίειν] Mediceus, ἢ νεκρῶν ἐσθίειν.

ἐπὰν ᾖ βασιλίσκος συρίγμαλος ἀκούσῃ,] Nicander Ther. ν. 399. Lucanus lib. ix. ν. 725. Plinius lib. viii. cap. 21.

τὸ ἐνλεῦθεν τὸ ξ λόγος τοῦτο ἄγροις.] Forte τὸ ἐντεῦθεν ἀπολείπεσθ τοῖς ἄλλοις. Gesner. Legendum mihi videtur, Δεῖ ξ ψόγος τούτῳ τοῖς ἄλλοις: sensu plano et perspicuo, si praecedentia consulantur. Triller. Pro ἄγροις cl. Pauwio legendum videbatur γάστρισι, *gulosis*, quia paullo ante praeceffit ἢ κρεῶν ἐσθίειν.

Cap. VIII. Λόγοι φασὶν Εὐβοέων] Oppianus lib. v. Ἁλιευτ. ν. 425.

ἐχαρίδας] Margini codicis Medicei haec glossa adscripta erat: Ἐχαρίδας νῦν ἔτος λέγει ἀσωπήθως τὰ φανάρια ἀπὸ μεταφορᾶς ἢ ἐχαρῶν, ἐν αἷς τὸ πῦρ ἅπλετ. Vocem Φανάρια illustrat Eustathius ad Homer. Odyss. H. ν. 101. καὶ τὸ φανίον ἢ τὸ ἐκ φανὸς ἀφάγωγον, ὃ καὶ χρῆσις ἀφῆκε Μενάνδρου· ὃ φανὶς τὸ ὑποκόρισμα ἀφάγει καὶ τὸ ἰδιωλικῶς λεγόμενον φαναρίον.

ἰπνοὺς καλοῦσιν αὐτάς.] Suidas, ἰπνιὰ καὶ ἶπνοι, οἱ λαμπῆρες, οἱ φανοὶ, οἱ λύχνοι. Ἶπνος ὁ φοῦρνος, ἢ κάμινος, ἢ ὁ φανός· καλαχρηστικῶς ἢ ἡ ἐσχάρα.

ὅ,τι ἐσὶ τὸ ὀρώμενον,] Al. ὅ,τι βόλεται τὸ ὀρώμενον. Gesner. atque ita Mediceus.

ὅτω γε μὴν Δρακειμένοις ῥᾷόν ἐσιν ἤδη καὶ τελαίνῃ πάλαξαι] Mediceus, Δρακειμένης.

ὑπηκαρπίαν] Mediceus, ἢ ὑπηκαρπίαν.

Cap. IX. Ἔλαφος ὅφιν νικᾷ,] Nicander Ther. ν. 140. Plinius lib. viii. cap. 32. Plutarchus tractatu Πότερα ἢ ζώων φρονιμ. pag. 976. Oppianus lib. ii. Κυνηγ. ν. 236. et lib. ii. Ἁλιευτ. ν. 289. Philes Carm. lvi.

καλά τινος φύσεως δωρεὰν θαυμασῆς] Mediceus, καλά τινα φύσεως δωρεὰν θαυμασήν.

ὧν ἔχθις] Mediceus, ὧν ὁ ἔχθις.

τῇ καλαδρομῇ ξ δόμῳ] καλαρωχμῇ legendum esse valide docet Bochartus Part. i. Hieroz. lib. iii. cap. 17. pag. 886. sed minore negotio legi quoque posset καλατρύμῃ, aut καλατομῇ, sensu eodem. Triller.

Cap. X. ἀτιμάζει γὰν ἀναβῆναι τὰς ὄνος αὐτῆς] Mediceus, αὐτήν.

ὅπερ ἂν ζωειδότες] Xenophon Περὶ ἱππικῆς pag. 939. Plinius lib. x. cap. 63.

ὑποθραύσανλες] Al. ὑποθείσανλες. Gesner. Felicius Bochartus Part. i. Hieroz. lib. ii. cap. 8. pag. 121. legendum conjicit ὑποθιάσανλες, *pilos*

los evellentes. TRILLER. Mediceus etiam legit ὑποθείσανλες.

CAP. XI. ἀλλαχόθι,] Infra lib. viii. cap. 10 et 15. item lib. ix. cap. 56.

ωϵὶ τ᾽ θήϱας] Infra lib. vi. cap. 56. et vii. 6.

ὀλίγα ἐκ πολλῶν, ἃ ἔφασαν ἄλλοι.] Mediceus, ὧν ἔφασαν ἄλλοι.

Θέαν ἐπελέλει] Plinius lib. viii. cap. 2. *Germanici Caesaris munere gladiatoris quosdam etiam inconditos motus edidere, saltantium modo. Vulgare erat per auras arma jacere non auferentibus ventis, atque inter se gladiatorios congressus edere, aut lasciviente pyrrhiche colludere: postea et per funes incessere, lecticis etiam ferentes quaterni singulos puerperas imitantes: plenisque hominum tricliniis accubitum iere per lectos ita libratis vestigiis, ne quis potantium attingeretur.*

μεταχειϱισάμνϕ.] Al. χϱησάμενϕ. GESNER. nec aliter Mediceus.

λιγύζειν τὶ ϖ̃ μελῶν] Mediceus, λυγίζειν τὶ ϖ̃ μελῶν.

Δάμωνα] Athenienſem. Ejuſdem meminerunt Cornelius Nepos in Epaminonda cap. 3. et Plutarchus de Muſica pag. 1136.

Σπίνθαϱον] Al. Ἐπίθαϱον. GESNER.

Ἀϱισόξενον] Spinthari, qui etiam Mneſias dictus fuit, filium, patria Tarentinum. De eo ſcribit Suidas in v. Ἀϱισόξενϕ. Σωτάξαλο ϑ᾽ μυσικά τε ϰ᾽ φιλοσοφικὰ, ϰ᾽ ἰσοϱίας, ϰ᾽ ϖανλὸς εἴδυς ϖαιδείας ϰ᾽ ϱιθμῦ αὐτ᾽ τὰ βιβλία υ ν᾽γ᾽. Ex iis hactenus ſuperſunt ἁϱμονικῶν ϛοιχείων βιβλία γ᾽ ab eximio viro Joanne Meurſio olim edita, qui titulos librorum ab aliis ſcriptoribus memoratorum diligenter collegit in notis ad Ariſtoxenum pag. 135. Eundem vero τῷ γέλωτι ἀνὰ ϰϱάτϕ ϖολέμιον γενέσθαι refert auctor noſter lib. viii. Var. Hiſt. cap. 13.

Ξενόφιλον.] Patria Chalcidenſem, et ſecta Pythagoricum. Valer. Max. lib. viii. cap. 14. eumque centum et quinque annis vixiſſe ſine ullo corporis incommodo tradit Plinius lib. vii. cap. 50.

Φιλόξενον] Eundem memorat Aelianus lib. xii. Var. Hiſt. cap. 44.

τυλία,] τυλίον forte diminutivum a τύλη. an *lectus tomento fartus?* GESNER.

ϰ᾽ τεφϱέπεζαί τε] Mediceus, τεφϱέπεζαί τε.

τὰς ϖϱοβοσκίδας ὡς χεῖϱας κεκολασμῴας ϖϱᾶτειναν] Mediceus, κεκολασμῴως.

ὡς ὁ Πεϱσὴς ὁ ϖϱὸς τῷ Ξενοφῶντι τῷ χϱυσῷ.] Vide an pro χϱυσῷ legendum ſit Γϱύλλϱ, ut infra lib. vi. cap. 25. GESNER. In Arcade, quod ſciam, non vero in Perſa voracitatem taxavit Xenophon lib. iii. de Exped. Cyri ſcribens: Ἀϱχὰς δέ τις Ἄϱιϛος ὄνομα, φαγεῖν δεινὸς, τὸ μὲν ϰϱιϑοπλεῖν εἶα χαίϱειν, λαβὼν δὲ εἰς τὴν χεῖϱα ὅσον τϱιχοίνικον ἄϱτου ϰ᾽ ϰϱέα ϑέμνϕ ὑπὸ τὰ γόνατα ἐδείπνει.

ἀπέϰϱαψαν] Al. ἀπεϰϱάψαντο. GESNER. nec aliter Mediceus.

τὸ ζῶον. ὁ δὲ ἀτενὲς ἐώϱα κάτω] Mediceus, τὸ ζῶον τόδε ἀτενὲς ἐώϱα κάτω.

CAP. XII. τϱώγλας τινὰς ὑποφαίνων·] Varro lib. iii. De re ruſtica cap. 12. *Itaque de his* (leporibus) *Archelaus ſcribit, annorum quot ſint, ſi quis velit ſcire, inſpicere oportet foramina naturae, quae ſine dubio alius alio habet plura.*

Φέϱει δὲ ϰ᾽ τὰ ἐν τῇ νηδύϊ] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 33. et

et lib. iv. De gener. anim. cap. 5. Plinius lib. viii. cap. 55. et xi. 37. Oppianus lib. iii. Κυνηγ. ℣ 520. Theophylactus Simoc. cap. 11. Quaeſt. Natur. Philes Carm. lviii.

Cap. XIII. Τὰ κήτη τὰ μεγάλα] Confer Oppianum lib. v. Ἁλιεύτ. ℣ 62, et ſeq. atque iſtic notas doctiſſimi Ritterſhuſii.

μακρὸς] Forte μικρός. Gesner. Vide cl. Pauwium ad Philen Carm. lxxi. ℣ 5.

ἢ ἠγεμὼν] ἠγεῖῆς Oppiano.

ἢ ὡς εἰπεῖν οἷαξ] Plutarchus in libello Πότερα τ῀ ζώων φρονιμ. pag. 981. Ἔπεῖαι γὰρ αὐτῷ τὸ κῆτος, ὥσπερ οἷακι ναῦς, προαγόμενον διπειθῶς.

τ῀ τόπων] Leg. τὰς τόπους. Gesner.

ἓξ κήτους ἔρημος,] Forte τούτῳ κῆτος ἔρημον. Idem.

Cap. XIV. Χαμαιλέων] Infra lib. iv. cap. 33. Ariſtoteles lib. v. de Part. Anim. cap. 12. Plinius lib. viii. cap. 33. Philes Carm. lix.

ἢ προβλέπων τὴν τ῀ ὀρωμένων ὄψιν.] Mediceus et Apoſtolius Cent. xx. prov. 45. ὀρώντων, iiſque adſtipulatur Michael Glycas Part. i. Annalium pag. 62. qui hunc Aeliani locum iſtic laudat: ὁ μὲν ἂν Αἰλιανὸς λέγει τ῀ χαμαιλέοντα ποικίλον φαίνεσθαι τῇ μορφῇ, ἅτε τὰς τ῀ ὀρώντων ὄψεις ἐκπερυόμενον καὶ μίμησιν ἓξ εἰς ἄλγελαν φωτὸς μελαχημαλιζομένου Σατάν.

προβλύχοις] Mediceus et Apoſtolius, πελύχοις.

μέλανι] Apoſtolius, μέλαν.

λαμπρότητα] Cl. Pauwius in notis ad Philen legit γλαυκότητα.

ὑποκειλὴς] Apud Apoſtolium prave editur ὑποκριθείς.

καθέψασαν,] Forte καλαψῶσαν, vel καλαψήσασαν. Gesner. Cl. Kuhnius in indice Var. Hiſt. v. Τείχες πολιαὶ corrigit καθεψῶσαν; ſed vulgatam ſcripturam merito tuetur cl. Pauwius ad Philen.

ὥσπερ ἡ Μήδειάν τινα, ἡ Κίρκην,] Vide Hyginum Fab. xxiv. et cxcix.

Cap. XV. Πόμφυλον] Alii πόμπιλον ſcribunt, et ipſe Aelianus infra lib. xv. cap. 23. Gesner. Item Nicander apud Athenaeum lib. vii. cap. 7. et Oppianus lib. i. Ἁλιεύτ. ℣ 186.

Φιλησονῆδα] Al. Φιλησῆδα. Gesner. atque ita etiam Mediceus.

προσνέοντες] Al. προνέοντες. Gesner.

ἀ δέον] Al. ἀ δέον γάρ. Forte ἀδὲν legendum. Idem. Mediceus, ἀ δέον γάρ.

ἢ σὸκ ἐς τοσῦτον αὐτὰς ἔρως νεὼς καλαλαμβάνει] Mediceus, ἢ σὸκ ἔτι τοσῦτῳ αὐτὰς ἐ. ν. κ.

ἀπιόντες] Leg. ἀπίασι. Gesner.

Cap. XVI. τάραντῳ] Antigonus Caryſtius cap. 31. Plinius lib. viii. cap. 34. Auctor Mirab. auſcult. pag. 717. Philes Carm. lv.

ἢ τὰ νῶτα παραπλήσιος ταύρῳ,] Heſychius, Τάραντος, ζῶον ἐλάφῳ παραπλήσιον.

Cap. XVII. Πελάγιος ἰχθὺς] Supra lib. i. cap. 36. Ariſtoteles lib. ii. Hiſt. Anim. cap. 17. Plinius lib. ix. cap. 25. Oppianus lib. i. Ἁλιεύτ. ℣ 223. Georgius Piſides ℣ 983. Philes Carm. ci.

τὰ ἰσία πάντα] Al. τὰ ἰσία μέσα. Gesner. μέσα etiam habet Mediceus: Homerus Iliad. A. ℣ 481.

Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον,
ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης.

Cap. XVIII. Ὁμήρῳ] Iliad. Λ. ℣ 830. ubi Eurypylus vulneratus Patroclum alloquitur:

Νίζ' ὕδαΐ λιαρῷ· ὄθι δ' ἤπια φάρμακα πάσσε,
Ἐσθλά, τά σε προΐ φασιν Ἀχιλλῆϊ δεδιδάχθαι,
Ὃν Χείρων ἐδίδαξε δικαιόταΐ Κενταύρων.

ϰ᾽ φαρμάκων δεομένων] Mediceus, ϰ᾽ φαρμάκῳ δεομένων.

ἐν ἥρωσί τε ϰ᾽ θεοῖς] Forte ſcribendum, οὐκ ἐν ἥρωσί τε ϰ᾽ θεοῖς.

ἐλαίας] Vide Ariſtotelem lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 26. GESNER. et Plinium lib. viii. cap. 10.

CAP. XIX. Καὶ τόδε τὸ θαῦμα,] Infra lib. vi. cap. 30. Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 30. Plinius lib. viii. cap. 36. Oppianus lib. iii. Κυνηγ. ℣ 163.

CAP. XX. Βόες δὲ Ἐρυθρηΐοι] Antigonus Caryſt. cap. 81. ἐν Φρυγίᾳ δὲ βόες εἶναι, οἳ κινοῦσι τὰ κέρατα ὡς ὦτα. Idem ait Ariſtoteles lib. iii. Hiſt. mnim. cap. 9.

CAP. XXI. ὃ Ὅμηρος] Iliad. A. ℣ 423. et Hymno ad Lunam ℣ 7.

Λέγουσι δὲ Φρύγιοι λόγοι,] Plinius lib. viii. cap. 14. *Metrodorus, circa Rhyndacum amnem in Ponto, ut ſupervolantes quamvis alte perniciterque alites hauſtu raptas* (ſerpentes) *abſorbeant.* Ceterum Philes Carm. lxvi. de Aethiopicis draconibus narrat eadem quae de Phrygiis hoc capite refert auctor.

ἀτρέμα] Al. ἀτρέπτως.

εἰς ἐκείνων εἰσπίπτει γαστέρας] Mediceus, εἰς τὰς ἐκείνων εἰσ. γας.

CAP. XXII. Ταῖς ἀφύαις] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 15. Plinius lib. xxxi. cap. 8. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 776. Athenaeus lib. vii. cap. 8. et cap. 21. ubi ſcribit ἀφύας vocari, ὡς ἂν ἀφυεῖς ὦσας, τελέσιν δυσφυεῖς — ϰ᾽ τὸν θαλάττιον γόνον, ὃν ἡμεῖς μὲν ἀφύην, ἄλλοι δὲ ἀφρύην ὀνομάζουσιν, ἄλλοι δὲ ἄφρον.

ὑφ' ἡδονῆς] Cl. Pauwius ad Philen Carm. xcix. ℣ 1. reſtituit ἐφ' ὠδῖνας.

τοῖς μυσαροῖς] Al. τοῖς σαρδοῖς. GESNER. Vulgatum agnoſcit Mediceus. Infra lib. xii. cap. 1. Εἰ ἢ ταῖς ὑέργαις αὐτὰ εἰς ϯ γῆν ἐκβάλλοιεν, ὡσπερεῖν ἀτιμάσαντες, ϰ᾽ μυσαρὰ κρίναντες, τοῦτο δὴ ξ θεῦ μῆνις εἶναι πεπίσθη. Heſychius, Μυσὰ, μιαρὰ, μεμιασμένα, μυσαρά.

ἀπέχρησε μὴν] Mediceus, ἀπόχρη γε μήν.

CAP. XXIII. Τὸν σαῦρον] Philes Carm. lx. ubi pro παίσαις cl. Pauwius legendum monuit παίσας.

ϰ᾽ τὸ μέσον,] Al. ϰ᾽ ξ βρέγμαΐ. GESNER. nec aliter Mediceus. Quae vero hoc capite narrat auctor fabulis adnumeranda ſunt, et poetarum figmentis; et longe veriſimilius eſt, quod ait Philoſophus lib. ii. Hiſt. Anim. cap. 17. pag. 233. ϰ᾽ κέρκοι δὲ ἀποτεμνόμεναι τῶν τε σαύρων ϰ᾽ τῶν ἄφεων φύονται.

CAP. XXIV. ὀδυνᾶσι, ϰ᾽ ἀφανίζειν.] Mediceus, ϰ᾽ ἀφανίζειν πικρὰς ὀδυνᾶς. Gyllius etiam vertit, *ad liberandum ab illis ipſis doloribus acerrimis.*

ἐν ἀνθρώπῳ τις ἰὸς ἀποῤῥήτος,] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 29. Nicander Theriacis ℣ 85. Plinius lib. iv. cap. 4. et vii. 2. Adde cl. Severinum in Vipera Pythica pag. 381.

CAP. XXV. Ἐν ὥρᾳ θερείῳ] Plinius lib. xi. cap. 30. Georgius Piſides ℣ 1186.

καὶ ἄνθεσιν·] Al. καὶ ἀναθήλῃ. GESNER. idemque praefert Mediceus.

ὡς ἄλλα.] Vide infra lib. iv. cap. 43. et vi. 43.

CAP.

CAP. XXVI. Οὐδέποτε αἰετὸς ὅτε πηγῆς] Philes Carm. i. Pisides apud Suidam v. Αἰετός. Apostolius Cent. i. prov. 62.

τὸν ἀέρα τέμνει πολιὸν,] Apostolius, πολύ.

ὅμως καλέπληξεν ὁ δράκων] Aristoteles lib. ix. cap. 1. pag. 411. ἔστι δ' ἀετὸς καὶ δράκων πολέμια· τροφὴν γὰρ ποιεῖται τὰς ὄφεις ὁ ἀετός.

ἀνλίσι τῇ αὐγῇ δ' ἡλίου ἵστησιν] Plinius lib. x. cap. 3. et xix. 6. Lucianus in Reviviſc. pag. 420. tom. ii. ed. Salm. Tzetzes Chil. xii. 438. ℣ 709.

ἐξεώθη τὰ καλιᾶς,] Id ab haliaeeto fieri tradit Plinius lib. x. cap. 3. Aristoteles vero lib. ix. Hist. Anim. cap. 34. et Antigonus cap. 52. Aquilam pullos adversus solis radios nictantes ἀποκλείειν scribunt.

ἢ ἄπεφθον ἀληθῶς] Al. ἄγεφθος: quod magis placet. GESNER. nec aliter Mediceus. Cl. Pauwio in notis ad Philen Carm. i. ℣ 16. rescribendum videbatur, ὁ δ' γλῶχις ἀδέκασός τε καὶ πέρκικος [vel ἀτάφρκι] ἀληθῶς ἐγγεφὴς ἐστιν: vel, ἡ δ' γλῶχις ἀδέκασός τε & ἄπεφθον ἀληθῶς ἐγγεφὴ ἐστιν.

CAP. XXVII. Ἡ στρουθὸς ἡ μεγάλη] Ab Aristotele lib. iv. De partibus anim. cap. 14. στρουθὸς Λυβικὸς vocatur. Adde infra lib. iv. cap. 37. et xiv. 7. item Philen Carm. iv. init.

δίκην ἱστίων] Xenophon lib. i. De exped. Cyri pag. 256. στρουθὸν δὲ ἀδεὶς ἔλαβεν· οἱ δὲ διώκοντες ἐπ' ἵππων ταχὺ ἐπαύοντο· πολὺ γὰρ ἀπέπτα ἀποφεύγουσα τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς δὲ πτέρυξιν ἄρουσα ὥσπερ ἱστίῳ χρωμένη.

CAP. XXVIII. Τὴν ὠτίδα] Infra lib. v. cap. 24.

CAP. XXIX. Μῦα] Plinius lib. ii. cap. 36.

ἢ γὰρ εἰ ζώων ἐστὶ θερμοτάτη] Mſ. Bardon. ἢ γὰρ ἡ ζώων ἐστὶ θερμ.

εἰ δ' αὖτις] Legendum potius αὖτις, aut, quod idem, αὖθις, *rursum, iterum.* TRILLER. Nihil hoc loco mutandum: ὁ νεκρὸς αὐτῆς eodem modo dictum, quo ὁ νεκρὸς δ' κυὸς infra lib. xiv. cap. 27. Καὶ τιμήσαντες δ' κυὸς τ' νεκρὸν, ὡς ὥστε αὐτῶν τεθνεῶτ@. Et lib. iv. Var. Hist. cap. 7. Λακεδαιμόνιοι γὰρ Παυσανίαν μηδίσαντα ὑ μόνον λιμῷ ἀπέκτειναν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τ νεκρὸν ἐξέβαλον αὐτῆ ἐκτὸς τ ὅρων.

CAP. XXX. ἐθέλων ἀριθμεῖν] Mediceus, ἐθέλοις ἀριθμεῖν.

ὥστε τὰ Ἡφαίστ τὰ Ὁμήρεια.] Odyſſ. Θ. ℣ 274.

οἰκέτας] Al. οἰκείας, GESNER. Ἠθάδας eodem sensu infra dixit noster cap. 7. lib. vii. et alibi. TRILLER. οἰκείοις agnoscit Mediceus.

CAP. XXXI. Ἡ ζαλαμάνδρα] Aristoteles lib. v. Hist. Anim. cap. 19. fine. Nicander Alexiph. ℣ 535. Plinius lib. x. cap. 67. Georgius Pisides ℣ 1027. Philes Carm. xvii.

πυρίγονοι·] De quibus supra h. l. cap. 2. egit auctor.

ἐναπομάζει τὸ πῦρ, καὶ σωφρονοῦν αὐτοῖς τῇ τέχνῃ] Mediceus, ἐναπομάζει αὐτοῖς τὸ πῦρ, καὶ ζωφρονοῦν τῇ τέχνῃ.

CAP. XXXII. Κύκν@,] Infra lib. v. cap. 34. et lib. i. Var. Hist. cap. 14. Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 13. Plinius lib. x. cap. 23. Oppianus lib. ii. Κυνηγ. ℣ 548. Philes Carm. x.

θεράποντα Ἀπόλλων@ ἔφησαν] Al. ἔδοσαν. GESNER. Mediceus, θεράποντα Ἀπόλλωνι ἔδοσαν.

καὶ θρηνοῦσιν ἐκεῖνοι· ἄλλοι δ' εἴτε τοῦτο θέλοις,] Lego, καὶ θρηνοῦσιν ἄλλοι· ἐκεῖνοι δ', εἴτε τοῦτο θέλοις. GESNER.

CAP.

CAP. XXXIII. Κροκόδειλος] Infra lib. x. cap. 21. Plinius lib. viii. cap. 25. Horapollo lib. ii. Hierogl. cap. 50.

ἐκλεφεὶς] Al. ἐκλυφείς. GESNER. atque ita etiam Mediceus.

ἡ πολέμιον τῇ ἑτέρᾳ προσάγει] Solinus cap. 32. Ammianus Marcellinus lib. xxii. cap. 15.

ὅτι τίκτει μὲν τοσαῦτα ὠά, ὅσαις ἂν ἡ ἡμέρης] Alibi tradit hic auctor, sexagenarium numerum tum ovorum numero, quae crocodilus parit, tum dierum, quibus incubat, convenire. GESNER. Vide lib. x. cap. 21.

ὅσαις ἂν ἡ ἡμέρης ἐπωάζωσιν ὄρνεις,] Fortè ὡοῖς. GESNER. Cl. Pauwius in notis ad Horapollinem hunc locum legendum atque interpungendum censebat hoc modo: ὅσαις ἂν ἡ ἡμέρης ἐπωάζει, ὄρνις εἶτα, ὅταν γλύψῃ τὰ νεόττια, hoc est, *avis dein cum pullos excludat*. Quum vero in Mediceo exstet, ἐπωαζωσα ὄρνις, εἶτα ὅταν ἐκγλύψῃ τὰ νεόττια, crediderim Aelianum scripsisse, ὅσαις ἂν ἡ ἡμέρης ἐπωάζῃ ὡς ὄρνις, ἔς τ' ἂν ἐκγλύψῃ τὰ νεόττια.

ὅταν γλύψῃ] Al. ἐκλέψῃ, Al. ἐκγλύψῃ. GESNER. Ἐκλέψῃ legendum recte ad marginem notat Gesnerus: addam locum perspicuum e cap. 37. lib. iv. ἡ ἐκ μὲν τέτων τὰς νεοττιὰς ἐξέλεψεν. TRILLER.

ζωοφιον ἐξ αὐτῶ τίκτεσθαι·] ἐξ αὐτῶν, i. e. *ex ipsis oris*. Philes. GESNER. Carm. lxv. ℣ 3. ubi vulgo legitur:

Μελὰ ἢ ἢ ἔκλεψιν δύθυς τῶν τόκων
Ἐλκεῖρος ἐξέρπει τις αὐτῶν σκορπίος.

Sed e ms. Bodleiano pro αὐτῶν scribendum αὐτῶ. Adde Antigonum Carystium cap. 23.

CAP. XXXIV. τῶ παιδὸς τῶ Νικομάχε] Lib. ix. Hist. Anim. cap. 13. Φασὶ δὴ καὶ τὸ κιννάμωμον ὄρνεον εἶναι οἱ ἐκ τῶν τόπων ἐκείνων, καὶ τὸ καλάμωμον κιννάμωμον φέρειν, ποθὲν τέτο τὸ ὄρνεον καὶ ἢ νεοττίαν ἐξ αὐτῶ ποιεῖσθαι· νεοττεύει δ' ἐφ' ὑψηλῶ δένδρε καὶ ἐν τοῖς θαλλοῖς τῶν δένδρων· ἀλλὰ τὰς ἐγχωρίας μόλυβδον πρὸς τοῖς ὄιζοῖς προσαρτῶντας τοξεύσαι καταβάλλειν, καὶ ἅτω ζωάγειν ἐκ τῶ φορυτῶ τὸ κιννάμωμον. Vide infra cap. 21. lib. xvii. et Plinium lib. x. cap. 33.

ἐκεῖθεν] ἔκαθεν legit cl. Pauwius in notis ad Philen Carm. xxvii.

εἰδέναι δὴ τὰς ἀνθρώπας] Mediceus, εἰδέναι δὴ ἄρα τὰς ἀνθρώπας.

CAP. XXXV. διδάσκαλον δέ σφισι] Plinius lib. viii. cap. 27. Plutarchus Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 974. Philes Carm. xvi. 5.

Σελήνης δὴ αὔξησιν] Infra cap. 38.

CAP. XXXVI. κίνδυνον φέρον] Mallem una voce κινδυνοφόρον: sed hoc leve. TRILLER.

ἡ τρυγὼν ἡ ἐκ τ' θαλάττης] Supra lib. i. cap. 56. et h. l. cap. 40. Scholiastes Nicandri ad Theriaca ℣ 828. Vide cl. Olearium ad Philostratum lib. ii. De vita Apoll. Tyan. cap. 31.

CAP. XXXVII. Ἡ μυγαλὴ,] Nicander Ther. ℣ 815. Plinius lib. viii. cap. 57. xxix. 7. xxx. 3. Serenus Samonicus cap. 47. ℣ 885. Philes Carm. lxiv.

πέπλασαι] Forte, ἡ αἰλᾶ. GESNER. διαπλεῖσα, *diutissime*, legendum conjecit cl. Pauwius in notis ad Philen.

ἐπεπλάσθη τῷ δήγματι] Mediceus, ἐπεπάσθη τῷ δήγματι. Philes,

Καὶ τὰς ὑπ' αὐτῆς δυσυχῶς δεδηγμένας
Ἐκεῖθεν ἀρθεὶς ἐξιᾶται χᾶς μόνος,
Καὶ γὰ τὸ λυπᾶν δίμαρῶς ὑπεξάγει
Βορχὺς

Βεγχὺς ἐπ' αὐτῆς τ῀ τυμῆς πεπασμένος.

Cap. xxxviii. Καὶ ταῦτα ὑπὲρ τ῀ Αἰγυπτίας ἴσως] Confer cap. 35. h. l.

Ἐπιθέμενος αὐτῇ τὸ καρτερὸν] Mediceus, ᾗ τὸ καρτερόν.

προϊοῦσαν ἴδοι τις.] Mediceus, προϊοῦσαν θεάσαιτό τις.

ᾗ τέτων αἱ μέλαιναι] Plinius lib. xii. cap. 25. Philes Carm. xvi. ℣ 11.

Cap. xxxix. Ἀρισόλεως] Lib. ix. Hist. Anim. cap. 32.

αὐτὸν θηρᾶν ᾗ νεβρὺς,] Infra lib. ix. cap. 10. Plinius lib. x. cap. 3. Philes Carm. i. 12, 13.

ᾗ λαγὼς] ᾗ λαγωὺς, Mediceus.

ᾗ λέγυσί γε ᾗ εἰς] Mediceus, ᾗ λέγυσί γε εἰς.

ἅπλεθ'.] Al. ἄρχεθ', Gesner. et sic Mediceus cum Apostolio.

γεγυμνασμένον] Apostolius, γυόμενον.

Θήρας ἢ ἀλλοίας ὐχ ἅπτεται] Philes Carm. i. ℣ 23.

ὐσωδέσαιον καὶ απνεύσας,] Theophylactus Simocatta Quaest. Phys. cap. 2.

ὥσπερ τ῀ μὴ ἀμφέρεσθ] Hinc emendandus Apostolius, apud quem vulgo legitur, ἀμφθείρεσθ.

Cap. xl. ὥσπερ ᾗ ὁ τ῀ Πύῤῥυ] Tzetzes Chil. iv. 134. v. 297.

ᾗ ἀνδρὸς ἰδιώτυ] Hunc παῖδα vocat Auctor infra lib. vi. cap. 29.

οἱ ἢ ὐκ ἀνδρὸς, ἀλλὰ γυναικὸς, τὸ θρέμμα εἶναί φασι.] Inter quos est Plinius, qui lib. x. cap. 5. scribit: *Est percelebris apud Sestion urbem aquilae gloria: educatam a virgine retulisse gratiam, aves primo, mox deinde venatus aggerentem: defuncta postremo in rogum accensum ejus injecisse sese, et simul conflagrasse. Quam ob causam incolae, quod vocant, Heroum eo loco fecere, appellatum Iovis et virginis, quoniam illi Deo ales adscribebatur.*

πρὸ τὰ νεόττια.] Apostolius Cent. ii. Prov. 6. πρὸς τὰ νεόττια.

ἐὰν γῦν θεάσηται] Confer Philosophum lib. ix. Hist. Anim. cap. 32.

ἀπελθεῖν] Al. ἐπελθεῖν. Gesner.

Cap. xli. τείγλη] Infra lib. x. cap. 2. et xii. 42.

λεπρώδεις] Λεπρὰς Eustathio saxum est, cui λεπάδες, id est, *patellae* innascuntur. Gesner. Vide Aldrovandum lib. ii. De piscibus pag. 124.

λεπίδας ᾗ ἀρπαίας] Mediceus, λεπίδάς τε ᾗ ἁρπαιάς.

Φάγοι δ' ἂν τείγλη] Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 343. Philes Carm. c.

Cap. xlii. Θηρᾶσαι ᾗ μάλα γε ἱκανὸν,] Mediceus, ἱκανοί.

ἱέρακες] Philes Carm. xxvi.

Ἀκύω ἢ ὅτι ἐν τῇ Θρᾴκῃ] Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 36. Antigonus Carystius cap. 34. Auctor Θαυμ. ἀκυσμ. pag. 731. Plinius lib. x. cap. 8.

ἐν ῍Ρ ἐλείαις ἄγραις,] Al. ἐλείοις. Gesner. nec aliter Mediceus.

ᾗ ἔχυσι ᾗ αὐτὺς] Mediceus, ᾗ ἔχυσιν αὐτύς.

ᾗ τῦτο μὴ ὰ κελεύει αὐτῷ ὁ Σόλων,] Auctor lib. v. Var. Hist. cap. 14. simpliciter νόμον Ἀτλικὸν, *legem Aticam* vocat, quae mortuos sepeliri jubebat. Ad quem locum vide cl. Kuhnium.

ὡς Ἀθηναίυς ἐκέλευσε θρᾶν.] Mediceus, ὡς Ἀθηναίυς ἐπαίδευσε θρᾶν.

Εἰ ἢ σώμαθ' ἅψετ',] Videtur abundare: deinde legendum, μὴ ἢ ἅγεσθ' etc. Gesner.

Cap. xliii. κεῖχρηὶς,] Infra lib. xiii. cap. 25. κεῖχεὶς scribitur, atque etiam apud Aristotelem lib. iii. De

De gener. Anim. cap. i. pag. 342. ubi Gaza *tinnunculum* Latine reddit.

πότε δεῖλαι ὑδέν·] Suidas in voce Ἐπιευλχίδα.

Καμόντες δὲ ϯ ὄψιν] Georgius Piſides ℣ 918.

ἢ τὸν ὀπὸν αὐτῆς πικρὸν ὄντα] ἢ δριμὺν addit Mediceus.

ἡ ἴασις] Quid ſi legatur ἡ χεῖσις, *collyrium*. Certe ita videtur. TRILLER.

ὡσὲϱ τ̃ δοτοδημίας τῖς ἐν Λιβύῃ] Mediceus, τ̃ ἐν Λιβύῃ.

εἰς οἰκεῖα πολέμῳα] Mediceus, εἰς τὰ οἰκεῖα πολέμῳα.

CAP. XLIV. Αἱ ἰγλίδες] Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 434.

ἰῦ σόμα ἔμπλεων] Legendum videtur ἔμπλεον, nam τὸ σόμα praeceſſit. TRILLER. Mediceus, ἰῦ τὸ σόμα ἔμπλεον.

ἤδη δὲ ϰ̣ ἁλιεῖς] Mediceus, ἤδη δὲ ϰ̣ οἱ ἁλιεῖς.

ὑπὸ πενίας] Legendum haud dubie ὑπὸ πείνας, ſive πείνης, i. e. *fame*; ſatis appoſite. TRILLER.

σϱέφονϑ.] Legendum omnino σϱοφῶνϑ: σϱοφᾶϑαι autem dicitur, quando tormina in ventre excitantur, inde σϱόφοι ipſa *tormina*. Saepius occurrit apud Hippocratem, Galenum, Dioſcoridem, alioſque medicos veteres Graecos. IDEM.

CAP. XLV. Λαγὼς δὲ θαλάττιος] Infra lib. ix. cap. 51. Plinius lib. ix. cap. 48. et xxxii. 1.

πάντως δὲ] Cl. Pauwius in notis ad Philen Carm. xciii. ℣ 11. tranſpoſitis particulis legit, πάντως γὰϱ ϯ γαστέϱα ὠδυνήσε. τίκτϵ δὲ ἐν πηλῷ.

CAP. XLVI. Γὺψ] Philes Carm. iii.

ϯ ἐνδήμοις σεφείαις ἔπονται γῦπες, ϰ̣ μάλα μαντικῶς] Talia paſſim de vulturibus narrantur. Vide Ariſtotelem, et Theophraſtum. Plinius quoque lib. x. cap. 6. ait triduo ante aut biduo volare eos ubi cadavera futura ſunt. Et Plautus in Truculento:

quaſi vulturii triduo prius
Prius praedivinant, qua die eſuri
ſient.

Imprimis Poeta meus Pharſal. lib. vii. ℣ 823 et ſeqq.

Iamque diu volucres civilia caſtra ſequutae
Conveniunt ——
—— *nunquam tanto ſe vulture caelum*
Induit.

Ad quem locum nos in commentario noſtro proxime plura. TRILLER.

ϰ̣ κύνεσι τϵιῶν ἐτῶν.] Idem veteres ſenſiſſe referunt Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 42. et Theophylactus Simocatta cap. 6. atque auctor Geopon. lib. xv. cap. 24. ex Ariſtotele: γῦπας δὲ μὴ συλλίνεσϑαι, ἀλλὰ ἀνλιπερώρυς τῷ νότῳ πϵλομένους ἐγκυμονεῖν, ϰ̣ διὰ τϵιῶν ἐτῶν τίκτϵιν: quem locum Philoſopho falſo adſcribi cenſeo cum Aldrovando lib. iii. Ornithol. cap. 1. Ea vero, quae Aelianus, aliique eum ſequuti tradunt, ex Aegyptiorum hieroglyphicis, non ex certa naturae lege hauſta crediderim. Vultures enim, ſicut et reliqua animalia, utroque ſexu gaudent, ovis incubant, et pullos excludunt, nidoſque in rupibus ſtruunt, (vide Ariſtotelem lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 11. et Antigonum Caryſtium cap. 48.) vel in arboribus, ut leporarii, quos indigitare videtur Ovidius lib. i. Amorum El. 12. ℣ 19. canens de arbore, ex cujus ligno confectas fuiſſe

isse tabellas fingit, quas ad amicam miserat:

Illa dedit turpes raucis bubonibus umbras,
Vulturis in ramis et strigis ova tulit:

et Iuvenalis Sat. xiv. ℣ 79.

Vultur, jumento et canibus crucibusque relictis,
Ad foetus properat, partemque cadaveris adfert.
Hinc est ergo cibus magni quoque vulturis, et se
Pascentis, propria cum jam facit arbore nidos.

Ceterum cl. Pauwius in Observ. ad Horapoll. lib. i. cap. 11. pro διὰ τριῶν ἐτῶν legit τρίτον ἔτος.

πέπεισμαι,] πέπυσμαι. GESNER. Conjecturam doctissimi viri firmat Mediceus.

CAP. XLVII. τῶν δὲ ἐν τῷ Δὶος ἱερουργίας,] Id de milvis, qui in Elide degunt, tradit Auctor. Mirab. Auscult. pag. 732. atque Apollonius ex Theopompo cap. 10. Hist. Mir. Ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπίων πολλῶν ἵππολαζόνων ἱκλίνων ἐν τῇ πανηγύρει, καὶ Δρασυεζόνων, τὰ Δροφερόμενα κρέα τῶν ἱεροθύτων ἀθιγῆ μένειν.

Ἡ δὲ ὄρεια ἅρπη] Quae etiam ex genere milvino est. Vide Tzetzen Chil. v. 8. ℣ 413.

CAP. XLVIII. Λίβυες ἢ κόρακες,] Apostolius Cent. x. prov. 64.

ψήφους νομίζουσι] Apostolius, νομίζουσι: prave.

καὶ τοῖς ὄνυξι,] Particulam copulantem ignorat Apostolius.

CAP. XLIX. Ἀετοὶ ἕλης] Lib. ix. Hist. Anim. cap. 31. οἱ δὲ κόρακες ἐν τοῖς μικροῖς χωρίοις, καὶ ὅπου μὴ ἱκανὴ τροφὴ πλείοσι, δύο μόνοι γίνονται· καὶ τοὺς ἑαυτῶν νεοττοὺς, ὅταν οἷοί τ' ὦσιν ἤδη πέτεσθαι, τὸ μὲν πρῶτον ἐκβάλλουσιν, ὕστερον δὲ καὶ ἐκ τόπου ἐκδιώκουσι.

λυπερᾶς,] Apostolius, λυπηρᾶς.

κἄν τε ἀγέλας] Idem, κἄν γε ἀγέλας.

CAP. L. κωβιὸς, καὶ δράκων, καὶ χελιδὼν,] Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 458, 459. κωβιὸν seu γωβιὸν a Siculis κώθωνα appellari a Nicandro tradit Athenaeus lib. viii. cap. 17.

καὶ λέγει] Mediceus, καὶ λέγει γε: et mox ἐκ δὲ διπλόα pro vulg. ἐκ διπλόα.

τρυγόνα] Adde lib. i. cap. 56. atque ibidem notas.

ψῆτταν] Hunc piscem describit auctor infra lib. xiv. cap. 5.

ἐμβαλεῖν,] Apostolius Cent. xix. prov. 61. βαλεῖν.

καὶ βαδίζει,] Idem, βαδίζειν: et mox ἔχει.

CAP. LI. Ὁ κόραξ,] Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 9. pag. 411.

αἰσάλωνι·] Antigonus Carystius cap. 64. Plinius lib. x. cap. 74. *Aesalon vocatur parva avis, ova corvi frangens, cujus pulli infestantur a vulpibus. Invicem haec catulos ejus ipsamque vellit. Quod ubi viderunt corvi, contra auxiliantur, velut adversus communem hostem.*

Ἦν δὲ ἄρα πολυκλαγγῶται] Apostolius Cent. x. prov. 64.

εἰ δὲ ὑπερείνοιτο] Apostolius, εἰ δὲ ὑπερείνοιτο.

CAP. LII. Ἀετοὶ ἕλης] Lib. i. Hist. Anim. cap. 5.

χώλακας·] Aristoteles loco laudato scribit, Σκώληξ δέ ἐστιν, ἐξ οὗ ἄλλο γίνεται ὅλον ὅλου ζῶου Δραθρομένου καὶ αὐξανομένου τῇ κυήμαι. Et lib. ii. De gener. anim. cap. i. Σκώληξ δὲ, ἐξ οὗ τὸ γινόμενον ὅλον ὅλου γίγνεται.

τῶν ἐνύδρων.] Idem addit, οἷον δελφὶς, καὶ τὰ καλούμενα χελάχη.

Τέτων ἢ τὰ μὲν αὐλὸν, τὰ ἢ βοσ-χία οὐκ ἔχειν,] Mediceus, τέτων ἢ τὰ μὲν αὐλὸν, βοσχία δὲ οὐκ ἔχειν. Ariſtoteles, τέτων δὲ τὰ μὲν αὐλὸν ἔχει, βοσχία δ' οὐκ ἔχει.

Cap. liii. οὐκ ἔσι φασὶ κρύον,] Al. οὐκέτι λέγε κρύον. Gesner. Eandem ſcripturam praefert Mediceus.

ἰδία φύσις,] Lege, ἰδίαν φύσιν.

ὥσθ' ἁπόδας,] Al. ἢ πόδας. Gesner. atque ita etiam Mediceus.

ἐπαίειν τε] Al. ἢ. Gesner.

Ἡροδότῳ] Ejus verba haec ſunt lib. v. cap. 10. Ὡς ἢ Θρῆικες λέγουσι· μέλισσαι παλέχουσι τὰ πέρην τῦ Ἴστρου, ἢ ὑπὲρ τούτων οὐκ εἶναι διελθεῖν τοπροσωτέρω· ἐμοὶ μὲν νυῦν ταῦτα λέγοντες, δοκέουσι λέγειν οὐκ εἰκότα· τὰ ἢ ζῶα ταῦτα φαίνεται εἶναι δύσετα.

ποιῶν] Al. εἰπών. Gesner. atque etiam Mediceus.

Cap. liv. ἢ σκάρον] Vide Ritterſhuſium ad Oppiani Ἁλιευτ. lib. i. ℣ 134.

ἢ τροφὴν ἀναπλέουσαν ἐπεσθίειν·] Malim, ἀναπολήσαντα ἐπεσθίειν. Suidas, Ἀναπολεῖ, ἀναμιμνήσκει· τάττεται ἢ καὶ ἐπὶ τῦ μηρυκίζεσθαι. Αἰλιανός· Μόνος ὁ θαλάσσιος σκάρος ἢ τροφὴν ἀναπολεῖ, ὥσπερ καὶ τὰ βληχηδὰ, ἃ δὴ μηρυκᾶται. Et, Σκάρος, ὄνομα ἰχθύος. Αἰλιανός· Μόνος ὁ θ. σ. ἢ τροφὴν ἀναπολεῖ, ὥσπερ τὰ β. ἃ δὴ μηρυκᾶται. ἀναπολεῖ ἔν, ἀναπτύσει, μηρυκίζει. Ubi pro ἀναπλύσει eruditiſſimus Bochartus P. i. lib. i cap. 6. pag. 43. Hierozoici legit ἀναπλύῃ.

Cap. lv. Ὁ γαλεὸς] Γαλεὸν *muſtelum* Latine reddidit Geſnerus; at Gloſſas γαλεὸν *catellum* melius exponere docet Caſaubonus ad Athenaeum lib. xii. cap. 12.

ὠδίνει λέγε ϛόμαλος] Hoc fabuloſum, et a naturae lege prorſus alienum. Veritati autem longe magis conſentaneum eſt, quod ipſe Auctor profert lib. ix. cap. 65. ὁ δὲ (ϛόμαλι) τίκτειν τὸν γαλεὸν ἔνιοι λέγουσιν, ἀλλὰ δείσαντά τι τῦ ἀπεκλοιόνησαν τὰ ϛυλάκια καὶ ἀπιέναι ἐκ ἀποκρύπτειν, εἶτα τῦ φοβήσαντος ἀπαδεσμόντος ζῶντα αὖθις ἀνιέναι.

τῦ αὐτᾶς] Al. αὐτῶν. Gesner.

Cap. lvi. Μυὸς ἵππαρ] Plinius lib. xi. cap. 37. *Murium jecuſculis fibrae ad numerum lunae in menſe congruere dicuntur totidemque inveniri, quotum lumen ſit: praeterea bruma increſcere.* Adde Antigonum Caryſt. cap. cxxxvi. et Plutarchum lib. v. Sympoſ. cap. 4.

χαλάζης ἀπεζέσης] Iſtud Nilo adtribuunt alii, ut Mela lib. i. cap. 9. et Plinius lib. ix. cap. 58.

ὕδωρ βαλεόχοις,] Hic locus aciem effugit viri eruditiſſimi Iſaaci Voſſii in Obſervationibus ad Pomponium Melam lib. i. cap. 9. ſcribentis: "Verum ut ad propoſitum "redeamus, ſcire velim, quomodo, "cum tot locis ranis pluiſſe ſcri"bant viri eruditi, nemo tamen "unquam fuerit, qui eas labentes "conſpexerit, ſed demum lapſas."

Cap. lvii. Τὰ τῶν βοῶν ἄρρα] Philes Carm. lix. Adde Cerdam ad Virgil. lib. ii. Georg. ℣ 537.

ἢ γάλακτος ἐμπλῆσαι βῦς ἀγαθόν ἐϛι,] Mediceus, ἀγαθός ἐϛι.

μέλιτται γῶν ἐκ τῶν ἐκείνυ λειψάνων ἐκφύονται,] Philotas apud Antigonum Caryſtium cap. xxiii.

Βυγλώσσας φάμυος προσεθήσαο μαχεῖ μελίσσας.

Et Poeta anonymus in Stratonis Μούσῃ Παιδικῇ, epig. ccxxxvii. quod, quia nondum editum eſt, integrum hic exhibebo:

Βυπολ-

Βυποίηλε μέλισσα, πόθεν μέλι τῆμὸν ἰδῦσα
Παιδὸς ἐφ' ὑαλέην ὄψιν ὑπερπέτασαι;
Οὐ πωύσῃ βομβεῦσα ϗ ἀνθολόγοισι θέλγσα
Ποσὶν ἐφάψαθαι χρωτὸς ἀκηρατάτυ;
Ἐρρ' ὅπῃ σὺς μελιπαῖδας, ὅποι ποτὲ θρεπτέτι σίμβλοις,
Μή σε δάκω· κἠγὼ κέντρον ἔρωϛ ἔχω.

LIBER III.

CAP. I. ἐπαΐει δὲ ἄρϱ λέων Φωνῆς Μαυρσίας.] Plinius lib. viii. cap. 16. *Credit Libya intellectum pervenire ad eos precum; captivam certe Gaetuliae reducem audivi, multorum impetum a se mitigatum alloquio, ausam dicere se feminam profugam, infirmam, supplicem animalis generosissimi, ceterisque imperantis, indignam ejus gloria praedam.*

Μαυρσίυς οὐκ ἂν θαυμάσαιμι λέοντας, ὄντας ζωοτρόφυς] Mediceus, Μαυρσίυς οὐκ ἂν θαυμάσαιμι λεόντων ὄντας ζωοτρόφυς.

οἰκτῷ ϗ ἐδέει] Mediceus, ἐλέῳ.

CAP. II. Ἵππυ δ' τ̃ Λιβύστης ἀμφὶ Λιβύων λεγόντων ἀκούω τοιαῦτα] Mediceus, Ἵππυ δὲ τ̃ Λιβύστης περὶ Λ. λ. α. τοιαῦτα. Junge Oppianum lib. i. Κυνηγ. ℣ 250.

ὅτε ἕν] Mediceus, ὅτε γᾶν.

ἰᾶσι.] Al. ἐῶσι. GESNER.

Θυμικώταϛον ἢ κυνῶν Μολοσσός·] Legendum potius, θυμικωτάτυς ἢ τ̃ κυνῶν μολοσσὺς, ita ut construantur haec verba cum antecedentibus, ϗ ᾄδει ἡ Φήμη. TRILLER.

Καρμανὸς] Al. Καρμάνιον. GESNER. Nec aliter Mediceus. *Carmanii*, et *Carmanios* etiam exhibent mss. codices Pomponii Melae lib. iii. cap. 8.

ἀμφότεροι ἀγελώταλοι ϗ μειλιχθῆναι ἄταμλοί φασιν] Mediceus, ἀμφότερα ἀγελώταλα ϗ μειλιχθῆναι ἄτεγκτα φύσιν. Ἀτέγκλυς et ἀτέγκλως ex Aeliano adfert Suidas v. Ἄτεκτος.

ἄταμλοι] Al. ἄτεγκλα. GESNER.

φασί] Rectius legatur φαίνυσι. TRILLER.

CAP. III. ὕν ὅτε ἄγριον] Infra lib. xvi. cap. 37. Apostolius Cent. xx. prov. 6. In Arabia suillum genus non vivere refert Plinius lib. viii. cap. 52.

Κτησίας] In Indicis apud Photium in Biblioth. pag. 147.

CAP. IV. διενέχθοιεν] Al. διέλθοιεν. GESNER. atque etiam Mediceus.

Κάμπυλιν] Al. Καμπύλινον. GESNER. idemque exhibet Mediceus.

Ἰασηδόνες] Plinius *Essedones* facit Asiae populos super Maeotin habitantes in utraque Scythia. GESNER.

CAP. V. Φαγοῦσα ὄφεως χελώνη,] Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 6. apud quem ἔχεως legitur, quemadmodum infra lib. vi. cap. 12. Auctor Mirab. Auscult. pag. 715. Antigonus Carystius cap. 40. Apostolius Cent. xx. prov. 66.

Περιτρεφὲν ὑ ὀρνίθων ζωφρονεστάτην,] Confer lib. i. Var. Hist. cap. 13. et Plinium lib. x. cap. 34.

Πέρδικες ἢ ἀκεφάλοις εἰσιν] Vide infra h. l. cap. 16. Antigonum Carystium, cap. 45. et Athenaeum lib. ix. cap. 10.

CAP. VI. Αὐκοι πολαμὸν διανέοντες,] Tzetzes Chil. iv. 121. ℣ 80.

ἕρμα ἴδιον αὐτοῖς ἡ Φύσις ἐμπλάσασα] Mediceus, ζυμπλάσασα.

CAP. VII. Βρῶσιν] Lego Βρώμησιν. GESNER.

Κιώας ἢ ἀφώνους] Infra lib. vii. cap. 22.

Εὐωδία ἢ ἡ μύρου γυψὶν αἰτία θανάτου.] Infra lib. iv. cap. 18.

Κάμηλον δ' ὡς δέδοικεν ἵππος,] Infra lib. xi. cap. 36. Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 17. Plinius lib. viii. cap. 18.

Ἔγνω Κῦρός τε ἡ Κροῖσος,] Confer Herodotum lib. i. cap. 80.

CAP. VIII. Τὰ βρέφη τὰ τῶν ἵππων] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 4. Plinius lib. viii. cap. 42. Tzetzes Chil. iv. 124. ℣ 108.

CAP. IX. Κορῶναι ἀλλήλαις] Horapollo lib. i. cap. 8. et ii. 40.

οἱ τὰ περὶ τούτων ἀκριβοῦντες] Mediceus, οἱ ὑπὲρ τούτων ἀκριβοῦντες.

ἢ κορώνην καλεῖν,] Athenaeus lib. viii. cap. 15.

ἐπὶ παιδοποιΐᾳ διδόντες] Mediceus, ἐπὶ τῇ παιδοποιΐᾳ διδόντας.

ἡ γλαῦξ ἐστιν αὐτῇ πολέμιον,] Infra lib. v. cap. 48. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 1. pag. 411. Antigonus Caryſtius cap. 62. Plinius lib. x. cap. 73. Philes Carm. xxx. ℣ 38.

CAP. X. Ἐχῖνον τὸ χερσαῖον] Plinius lib. viii. cap. 37. Philes Carm. lxii.

ταμιείαν τ' ἐπὶ τὴ χρείαν] Al. ταμείας τε ἐς τὴ χρείαν. GESNER. τὸ ἐς quoque agnoſcit Mediceus.

ἐν τοῖς τετρασιακῶν] Al. τετρασίαις: ſed ultima melius circumflectitur, τετρασιᾶς. Vide Varinum. GESNER. Cl. Pauwius in notis ad Philen correxit ἐν τοῖς τετρασίαις ἓν, e qua ſcriptura ortum videtur mendoſum iſtud τετρασιακῶν. In Mediceo legitur ἐν τοῖς τετρασιᾶς, adſcripto χολίῳ in margine, Τετρασιὰ λέγεται ὁ τόπος, ἔνθα τὰ ζῶα ξηραίνει, ὅθεν καὶ τὸ τετρασαίνειν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἐτίθη τὴ λέξιν.

CAP. XI. Ὁ γὰν κροκόδειλος] Confer lib. viii. cap. 25. Herodotum lib. ii. cap. 68. Ariſtotelem lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6. Diodorum Siculum lib. i. Apoſtolium Cent. xix. prov. 52. Antigonum Caryſt. cap. 39. et Philen Carm. lxxxiii.

νήχεται ἅμα] Apoſtolius et Mediceus, νήχεταί τε ἅμα.

αἱ βδέλλαι] Auctor Mirab. Auſcult. pag. 715. narrat trochilum καθαίρειν αὐτῶν τὰς ὀδόντας, τὰ ζαρκία τὰ ἐξερχόμενα τοῖς ῥύγχεσιν ἐξέλκοντας.

ἐς αὐτὸν, ἡ λυπῆσιν,] Apoſtolius, ἡ λυπῆσιν αὐτόν.

Ἐμβαλὼν τὸ ῥάμφος] Apoſtolius, ἐκβαλὼν τὸ ῥάμφος: male.

μισθόν.] Apoſtolius, μισθός.

CAP. XII. Κολοιὰς δὲ διεργέτας] Infra lib. xvii. cap. 16.

Λήμνιοι·] Plinius lib. xi. cap. 29.

CAP. XIII. Αἱ γέρανοι] Supra lib. ii. cap. 1. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 10. Philes Carm. xi.

χωείων] Apoſtolius Cent. vi. prov. 8. χωείον.

μέσον] Al. μέσαι. GESNER. Nec aliter Mediceus, atque Apoſtolius.

τείγωνον ὀξύγωνον] Mediceus et Apoſtolius, τείγωνον ὀξυγώνιον. Tzetzes:

Τείγωνον ὀξυγώνιου ποιεῖται τούτων πλῆσιν.

ἀποφήνασαι,] Al. ἀποφαίνουσι. GESNER.

πηγῆς] Al. ζιγῆς. Locus videtur depravatus. GESNER. Σιγῆς etiam exhibet Mediceus. Cl. Pauwius in notis

notis ad Philen Carm. xi. 16. malebat πλήσει, cui conjecturae favet Tzetzes:

Ἐν γῇ ἢ καλαπλάμψαι καιρῷ τῷ τ' ἐαρέρας
Αἱ πλείας μὲν καθεύδουσι, Φυλάτλυσι δ' ὀλίγαι.

προφυλάτλυσαι] Idem vir cl. legit προφυλάτλυσι, adstipulante Mediceo.

κοιμωμένη] Ita perperam legitur, ut conjicio: Gyllius πέλομένη legisse videri potest; quid si πλησομένη, vel ἐπιπλησομένη, vel προνοσμένη? Gesner. Alii πέλομένη, nimis longe a veteris scripturae vestigiis. Legendum potius videtur ἀμειβομένη, *locum mutans*, *transiens*, quam vocem antecedentia omnino desiderant. Triller. Πέλομένη etiam habet Mediceus, quod verbum cur loco moveri debeat, non video. Cl. Pauwius ad Philen hunc locum ita constituendum censebat: λίθος ἢ ὅπερ ἓν γέρνος καλαπίνει κομιζομένη.

Cap. xv. Περιτεραὶ ἢ ἐν μέσῃ τ'] Mediceus et Apostolius, Περιστεραὶ μέσῃ ἐν ταῖς.

ἐρήμοις] Apud Apostolium prave legitur, ἐρήμης.

ἢ ὅτι μηδὲν πείσονται] Apostolius, ὡς ἡδὲν πείσονται.

ὀρνιθοθῆραι,] Idem, ὀρνιθοθῆρες.

θηβελαὶ] Idem, θηβελάται.

Εὐριπίδῃ.] Ione v. 1196.

Κἀν τῷδε μόχθῳ πηνὸς εἰσπίπλει δόμοις
Κῶμος πελειῶν. Λοξίᾳ γὰ ἐν δόμοις
Ἄτρεσα ναίᾳ.

Cap. xvi. Ὅταν μέλλωσι πέρδικες] Adde supra cap. 5. h. l. et lib. x. cap. 45. Aristotelem lib. ix. Hist. Anim. cap. viii. et Plinium lib. x. cap. 33.

ἐγκέανλες] ἐγχέανλες. Gesner. Hanc conjecturam firmat Philes Carm. xii. v. 47.

Κἀνλαῦθα λαβὼν ἐγκαθίζει τὰς πόκας,
Οἷς ἢ κόνιν μάλιτα λεπτὴν ἐγχέων
Τῆς Φύσεως τὸ κάλλος ἀναφαιδρύει.

Ubi pro οἷς, οἳ reponit cl. Pauwius.

παραγάνοις τοῖς] Forte παραγάνοις τισί. Gesner.

ἑαυτὸν πρὸ τ' ποδῶν κυλίει] Junge Athenaeum lib. ix. cap. 10. et Plutarchum in libello Πότερα τ' ζώων φρονιμ. pag. 971. et Περὶ τ τὰ ἄλογα λόγῳ χρῆσ pag. 982. item Antigonum Carystium cap. 45.

ἢ τὰς νεοτλὰς καλαλαβών,] Forte legendum, καλακρυβών.

σὺκ ἐᾷ τῇ παιδοποιΐᾳ] Al. παιδοτροφίᾳ. Gesner. eamque vocem agnoscit Mediceus. Supra cap. 5. ἵνα μὴ ἄγωσιν αἱ θηλεῖαι παιδοτροφοῦσαι τ πρὸς αὐτὰς ὁμιλίας ἀσχολίαν.

ἢ ὅ γε ἡτλημένος ὀχθεῖται, ὡς ὄρνις,] Cl. Pauwius in notis ad Philen legit, ἢ ὅ γε νικηλὴς ὀχθεῖ ὡς ὄρνις.

ἔς τ' ἂν ὑφ' ἑτέρᾳ ἢ αὐτὸς ἡτλημένος,] Lego, ἔς τ' ἂν ἢ ἕτερός τις ἡτλημένος. Gesner.

Cap. xvii. Λέγει μὲν οὖν Εὐριπίδης δυσώνυμον ὕλα τ φθόνου] In tragoedia, quam Ino inscripsit, teste Stobaeo Serm. cxxxix.

Τίς ἄρα μήτηρ, ἢ παλὴρ κακὸν μέγα
Βροτοῖς ἔφυσε τ δυσώνυμον φθόνον;

ὡς φησι Θεόφραστος,] Fragm. pag. 474. Adde Aristotelem lib. viii. Hist. Anim. cap. 23. et Plinium lib. viii. cap. 31. et xxx. 10.

ὅταν ἀποδύεται] Mediceus, ὅταν ἀποδύσῃ. Theophrasti verba sunt, ὁ γαλεώτης καλαπίνει τὸ δέρμα, ὅταν ἐκδύῃ. Auctor Mirab. Ausc. pag. 721. scribit, ὅταν ἐκδύσε τὸ δέρμα.

τὸ

τὸ δεξιὸν κέρας ἔχων εἰς πολλὰ ἀγαθὸν,] Theophraſtus, πρός τε τὰ τῆς Φρυγίης Φάρμακα, καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ χρήσιμον.

τοσοῦτόν τινα] Lego, ἄνθρωπόν τινα. GESNER.

ἱππόμανες] De quo prolixe agit Auctor lib. xiv. cap. 18. Ovidius lib. i. Amor. El. 7. *virus amantis equae* vocat. Columella lib. vii. cap. 27. *venenum.* Lucanus lib. vi. ℣ 456. *ſucum frontis.* Theocritus Φυτὸν Idyll. ii. ℣ 48.

φθονεῦσαν.] Mediceus, φθονοῦσαν. ἀγάρ.

CAP. XVIII. ὑπὸ σήψεως] Doctiſſimus Pauwius ad Philen lxxxi. legit ὑπὸ πρήσεως. Gyllius vertit *prae ſiti*, ὑπὸ δίψεος: Geſnerus *prae putredine (prae inflatione.)*

εἰ ἢ αὐτὸν ἐθέλει] Mediceus, ἐθέλοι.

CAP. XIX. ἐκροφεῖ,] ἐξεμεῖ Ariſtoteles in Admirandis. Vide Corollarium noſtrum de Phoca D. Plinius etiam habet *evomit*, quod placet. GESNER. ἐξεμεῖ quoque legit Aldrovandus lib. i. De cetis, cap. x. ex Theophraſto.

CAP. XX. Οἱ πελεκάνες] Adde cap. 24. hujus libri, et 35. Vide et Antigonum Caryſtium cap. 47. apud quem vulgo legitur τὰς θηλείας κόγχας pro τὰς λείας κόγχας. Ita enim emendandum ex Ariſtotele lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 10. οἱ δὲ πελεκάνες καὶ ἀπίνυσι κόγχας τὰς λείας καὶ μεγάλας. Adde etiam Philen Carm. ix. Apoſtolium Cent. xv. prov. 93. Georgium Piſiden ℣ 1072.

Εὐδημῷ] Qui vixit ante bellum Peloponneſiacum, Paro, vel Naxo oriundus, et artis aſtrologicae ſcientia clarus. Adi J. G. Voſſium De hiſtor. Graecis, pag. 365.

CAP. XXI. ἐν Παγγαίῳ Θρᾳκίῳ] Virgilius lib. iv. Georg. 462.

Altaque Pangaea, et Rheſi Mavortia tellus.

μικρὸς εἶναι ἔτι] Mediceus, μικρός τε εἶναι ἔτι.

ἥλατο] Forte ἠλᾶτο. GESNER.

CAP. XXII. καὶ ὁ μὲν ἰχνεύμων] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6. Nicander Theriacis ℣ 190. Antigonus Caryſtius cap. 38. Plinius lib. viii. cap. 24. Philes Carm. lxxxiii.

ὑγρὸν ἔτι ἐμβαλών,] Mediceus, ὑγρὸν, quomodo legendum conjecit cl. Pauwius in notis ad Philen, qui pro ὑπόρων malebat ὑπόρων.

πτάσας] Al. πτύσας. GESNER.

ἢ ὑγρὸν ὑποκάμψας] Mediceus, ὑπικάμψας.

Νικᾷ ἢ ὁ Φθάσας.] Mediceus, Νικᾷ ὁ πρῶτος Φθάσας.

CAP. XXIII. πελαργοὶ] Infra lib. x. cap. 16. Plinius lib. x. cap. 23. Philes Carm. vii. Apoſtolius Cent. xv. prov. 93.

κελεύει ἢ αὐτὸς νόμος ἀνθρωπικὸς ὑδὲ εἷς τοῦτο,] Mediceus, αὐτοῖς.

τὰ ἑαυτῶν ἔγγονα] Mediceus et Apoſtolius, ἔκγονα.

ἀπαλοῖς] Apoſtolius, ἁπλοῖς.

γινομένης] Idem, γλυκυμένης.

Καὶ τὰς ἐρωδίους ἀκούω] Confer cap. 35. lib. v.

ἐπεὶ] Forte ὑχ addendum. GESNER.

CAP. XXIV. Ἡ χελιδὼν,] Plinius lib. x. cap. 33. Antigonus Caryſt. cap. 43. Philes Carm. xix. ℣ 10—13.

ὅτε ὑποροίη] Mediceus, ὅτ' ἂν ὑποροίη.

ὡς Ἀριστοτέλης λέγει,] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 7.

CAP.

CAP. XXV. τὸ ἰσότιμον αὐτῆς] Ariſtoteles ibidem.

ὀλίγα ὅσα ἄγει.] Mediceus, ὀλίγα ἐστὶν, ὅσα ἄγει.

ποιλίᾳ] Lego καλιᾷ. GESNER.

πόαν ἣν κομίζει] Philes Carm. xix. init. *Chelidoniam* vocat Plinius lib. viii. cap. 27. qui herbae iſtius vires deſcribit lib. xxv. cap. 8. et lib. xxvi. cap. 5 et 14. et Georgius Piſides ℣ 1292.

Πόθεν χελιδὼν ἐξ ἀομμάτου θέας
Τεκμήρεσι προέισιν ὁμμαλγεμῆ
Ηόαν ἀειλερέψασα τ κόρυς μίαν,
Ἣν καὶ ἀκόμψως τ χελιδόνιον λέγειν
Τὴν ἀξίαν λαβοῦσαν ἐκ τ πράγμάτων;

διψῶσι] Πεινᾶν τ διψᾶν, ſicuti et Latinorum *eſurire*, et *ſitire* ab affectu corporis ad ardentiſſima animi deſideria elegantiſſime transferri, nemini non conſtat. Ita noſter Var. Hiſt. lib. iii. cap. 7. κακῶς ἀγορεύειν διψώντας dixit, et Lucianus De amoribus pag. 873. διψῶν ἀνέσεως: quid quod ipſe Salvator Matth. v. 6. διψῶντες τ δικαιοσυνίλω dixit, ut alia multa praeteream, quae larga manu dabunt Grotius ad Matthaeum pag. 57. Gataker-rus De ſtylo N. T. cap. xx. pag. 119. Lamb. Bos in Obſerv. Crit. Miſcell. cap. xxi. pag. 96. Raphelius in not. Xenophont. pag. 15. Elſnerus in Obſerv. Sacr. pag. 21. et noſmetipſi in Obſerv. Philol. in N. T. ad laudatum Matthaei loc. ubi nec hujus loci Aeliani obliti fuimus. TRILLER.

CAP. XXVI. ἀπτηνέσσαλοι,] Mediceus, ἀπτηνέσσαλοι, quam ſcripturam firmat Aeſchylus apud Ariſtotelem lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 49.

Τοῦτον δ' ἐποπὴν ἔποπα τ αὐτὸς κακῶν
Πεποικίλωκε, κἀποδηλώσας ἔχει
Θεσσιὰ πέραιον ὄρνιν ἐν παλιγκότοις.

Item Ovidius lib. vi. Met. ℣ 671.

Ille dolore ſuo, poenaeque cupidine velox,
Vertitur in volucrem, cui ſtant in vertice criſtae,
Prominet immodicum pro longa cuſpide roſtrum.
Nomen Epops volucri: facies armata videtur.

Et Cornelius Severus in Aetna ℣ 585.

ſolis Tereus ferus exſulat agris.

τ πολέμων τ ἀνθρωπικῶν] Tereus enim in upupam transformatus fuit. Vide Pauſaniam lib. x cap. 4. Apollodorum lib. iii. pag. 198. et Antoninum Liberalem cap. 11.

πλαγίοις] Lego πάγοις. GESNER. Recte. Eandem vocem Aeſchylo loco ſup. laud. reſtituit illuſtris Scaliger Comment. in Severi Aetnam pag. 152.

Ἀεὶ δ' μέσει τῇδε Παλλήνης τόπου
Δρυμὸς ἐρήμος, ἡ πάγος ἀποινίσῃ.

Atque etiam ὁ πάνυ Salmaſius in Exercit. Plin. pag. 239. qui eoſdem Aeſchyli verſus in hunc modum correxit:

Ἄρη δ' μισεῖ τ δ' Παλλήνης τόπων
Δρυμὸς ἐρήμος ἢ πάγος ἀποικέῃ.

Apud Ariſtotelem vulgo leguntur hi verſus:

Ἀεὶ δ' μισεῖ τόνδ' ἐπ' ἄλλον εἰς τόπον
Δρυμὸς ἐρήμος ὑπάγος' ἀποικίσῃ.

Vocem πάγος etiam uſurpavit auctor lib. iii. Var. Hiſt. cap. 1. et Sophocles

Sophocles in Antigone ℣ 363. atque Aeſchylus Prometh. ℣ 20. eamque uſitatiſſimam eſſe oſtendit Xylander ad Plutarchum in vita Alexandri pag. 673. Quare Geſnero obſecutus πάγοις pro πλαγίοις, vel πλάγοις, quod Mediceus exhibet, in contextum recepi.

χείρσι ἢ καλιὰν,] Mediceus, χερίσι τὰς καλιάς.

ὀπωπάτημα ἀνθρώπε φεὶ καλόϊλες·] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 15.

πόαν ἐκόμιζε] Mediceus, πόαν ἐκόμισε.

Cap. xxvii. Ὁμηρ@] Odyſſ. Z. ℣ 103.

Cap. xxviii. ὅπὶ ἢ γαστέρα] Al. εἰς ἢ γαστέρα. Gesner.

εἶπον ἀλλαχόθι.] Ego nuſquam alibi piſcis hujus mentionem ab hoc auctore factam invenio. Gesner.

Cap. xxix. Ἡ πίννη] Philes Carm. xcv. Adde Ritterſhuſium ad Oppianum lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 186.

ὅταν τις ἢ ἰχθύων] Mediceus et Apoſtolius Cent. xi. prov. 11. ὅταν τι ἢ ἰχθύων.

ἐπένυξεν] Apoſtolius, ὑπένυξεν: et mox αὐτὸ cum Mediceo pro αὐτόν.

conſumit.] Gyllius addit, *partemque cancro ſocio tribuit.* Gesner.

Cap. xxx. ἡ πλέκειν δ' πόρες] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 29. et lib. iii. De gener. anim. cap. 1. pag. 642. Philes Carm. xxiii.

ἀφὲ ψυχρότηλα] Michael Glycas part. i. Annal. pag. 46.

εἰς καλαγώγιον ὀρνέων,] Al. εἰς καταγωγὴν ὀθνείαν. Gesner. idemque praefert Mediceus. Infra lib. xvii. cap. 21. Φιλᾶσι δέ πως οἵδε οἱ ὄρνιθες τὰς ἑαυτῶν δίνας τε ἡ καλαγωγὰς ὑφαίνειν. Et cap. 44. h. l. Καὶ σὺκ ἂν ὀθνείᾳ λέχες ἑδέτερ@ ἄψεται τ ὀρνίθων τῶνδε.

πάππε·] Heſychius, πάππος· σημαίνει ἢ ἡ ὀρνέε εἶδ@.

τύτοις ζωεπίσαται] Mediceus, τύτοις γὰ ζωεπίσα.

Ἐὰν ἢ ἦν πολλὰ] Mediceus, ἐὰν ἢ ἦ πολλά.

φειλυθένλων,] Forte, φειχυθένλων. Gesner. vel φειφυθένλων.

ἦρ@ γὰ ὑπαρχομένε] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 49. ἀφανίζεται ἢ ὑπὸ κυός· φανερὸς ἢ γίνεται ὑπὸ ᾧ ἔαρ@ ἐρχομένε. Adde Tzetzen Chil. viii. 163. ℣ 50.

Cap. xxxi. Ἀλεκτρυόνα ἢ φοβεῖται ὁ λέων,] Infra lib. vi. cap. 22. et xiv. 9. Particula ἢ abeſt a Mediceo.

ἡ βασιλίσκ@] Infra lib. viii. cap. 28.

Cap. xxxii. Ἡ Κρήτη ἡ τοῖς λύκοις,] Auctor Mirab. auſcult. pag. 725. addit ἡ ἄρκλος.

ἡ ἐν τῷ Μακεδονικῷ Ὀλύμπῳ] Plinius lib. viii. cap. 58. *In Olympo monte non ſunt lupi, nec in Creta inſula.*

Αἶγες ἢ ἄρε Κεφαλληνίδες] Mediceus, αἱ Κεφαλληνίδες.

ὐ πίνυσιν.] Auctor Mirab. auſcult. pag. 715. Αἱ ἢ ἐν Κεφαλληνίᾳ αἶγες ὐ πίνυσιν, ὡς ἔοικεν, ὥσπερ τὰ ἄλλα τελεόποδα καθ' ἑκάςλω ἡμέεν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πνεῦμα ἀντία τὰ πρόσωπα ποιήσασαι, χάσκυσιν εἰσδεχόμεναι τὰ πνεύματα.

ὅϊς ἢ Ἀευδηνὰς] Infra lib. xvi. cap. 33. Εἴη δ' ἂν ᾧ παιδὸς ᾧ Νικομάχε ἡ ταῦτα· ἐν τοῖς πρὶ τ Σκαείσκον Βυδιανοῖς οἰκῆσιν ὐ γίνεθαί. Φησι πρόβαλον λευκὸν, ἀλλὰ μέλανα πάντα. Alteruter igitur locus vitio non caret.

Cap.

CAP. XXXIII. Ἡ Λίβυσσα ἢ ἀσπὶς —— ὑποκλείνει δὲ ῥᾷσα.] Haec periodus poſtremum capitis praecedentis, in quo Auctor τὰς τῶν ζώων διαφόρους ἀντιπαθείας deſcripſit, membrum olim conſtituiſſe videtur.

βόες Ἠπειρωτικαὶ] Quarum ſingulas βδάλλεσθαι ἀμφορέα, καὶ τούτου τὸ ἥμισυ καὶ τὸν δύο μασχὸν ſcribit Ariſtoteles lib. iii. Hiſt. Anim. cap. 21.

καὶ αἶγες αἱ Σκύριαι,] Apoſtolius Cent. i. prov. 83. Αἰὲξ Σκυρία. πολυγάλακτοι δὲ αὐταί· ἐν τῷ καιρῷ δὲ ἀμολγῆς ἀνατρέπουσι τὰ αἰγεῖα.

καὶ τοῖς ἐλέφοις ἔτι μᾶλλον] Al. καὶ ταῖς ϛιελίφαις γε ἔτι μᾶλλον. GESNER. Nec aliter Mediceus.

CAP. XXXIV. Πτολεμαίῳ τῷ δευτέρῳ] Apoſtolius Cent. v. prov. 77.

καὶ τρεῖς ἀμφορέας ἐχώρησεν.] Plinius lib. viii. cap. 45. *Bubus Indicis camelorum altitudo traditur: cornua in latitudinem quaternorum pedum.*

Οἷος ἄρσην βοῦς ἦν,] Mediceus et Apoſtolius, ἕτερος ἄρσην.

CAP. XXXV. Ἐκ Κορυδαλέων δήμου] Pagi Attici tribus Hippothoontidis ea via, qua in Boeotiam ibatur. Caſaubonus in Animadv. ad Athenaeum pag. 670.

καὶ οἱ ἔπειλα] καὶ οἱ δὴ τάδε, Athenaeus. GESNER.

Θεόφρασος.] Cujus fragmentum ab Aeliano laudatum exſtat apud Athenaeum lib. ix. cap. 9. Θεόφρασος ἐν τῷ Περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογλώττων, οἱ Ἀθήνησι, φησὶ, πέρδικες δὴ τάδε τὸ Κορυδαλλὸς πρὸς τὸ ἄρσεν καγχαβίζουσιν· οἵδ' ἐπέκεινα τιτυβίζουσιν. Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 9. Ἡ δ' ἐν τοῖς ἄρθροις, ἣν ἄν τις ὥσπερ Δημόκριτον εἴπειεν, καὶ τῶν ἄλλων ζώων διαφέρει, καὶ τῶν ἐν ταὐτῷ γένει ζώων καὶ πόρρω· οἷον τὸ τῶν περδίκων οἱ μὲν καγχαβίζουσιν, οἱ δὲ τρίζουσι. leg. οἷον τὸ τῶν περδίκων, ὧν οἱ μὲν καγχ. Idem lib. ix. cap. 8. ὁ μόνον ἢ ὁ πέρδιξ ᾄδει, ἀλλὰ καὶ τρυγμὸν ἀφίησι, καὶ ἄλλας φωνάς. Antigonus Caryſtius cap. 6. Πίπλοι δ' ἂν γλῶσσῃ τῇ ἐκλογῆς εἰς λεγομένους [leg. γλωμένους] ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ Βοιωτίᾳ πέρδικας, ὧν τοὺς μὲν ὀξυφώνους, τοὺς δὲ τελείως ἰαχνοφώνους ὁμολογεῖται γίγνεσθαι.

Ἄφωνοι δέ εἰσι τὸ παράπαν ἐν Κυρηνίᾳ μόνοι βάτραχοι.] Apoſtolius Cent. v. prov. 45. Κυρηναῖοι ἢ βάτραχοι τὸ τῶν ὑδάτων πικρὸν ἄλλοι ἀπεργάζεσθαι. Adde et Plinium lib. viii. cap. 58.

ἐν Μακεδονίᾳ δὲ οὖς,] Auctor Mirab. auſcult. pag. 721. eadem ſectione, in qua de ranis Seriphiis egerat, ſcribit, καὶ ἐν Μακεδονίᾳ δὲ ἐν τῇ τῶν Ἡμαθιωτῶν χώρᾳ τοὺς ζδς εἶναι μώνυχας.

CAP. XXXVI. καὶ ϖελιφανής.] Leg. ϖελιφερής. GESNER. Mediceus, ϖελιφερές.

μακρός·] Leg. μικρούς, i. e. *breviſſimos* Aëtio, id quod figurae rotundae convenit. GESNER.

CAP. XXXVII. Ἐν Σερίφῳ βάτραχοι,] Idem tradunt auctor Mirab. auſc. Antigonus Caryſtius cap. 4. Plinius lib. viii. cap. 58. Theophylactus Simocatta Quaeſt. Phyſ. cap. 18. Tzetzes Chil. viii. 167. 94. Apoſtolius Cent. v. prov. 42. Σέριφος autem inſula eſt, una Cycladum.

Ἐν Πιέρῳ δὲ τῆς Θετταλίας λίμνη ἐστὶν] Plinius loco laudato: *Eaedem* (ranae in Seripho inſula) *alio tranſlatae canunt: quod et accidere in lacu Theſſaliae Sicendo* [mſs. *Licendo* vel *Sicandro*] *tradunt.*

CAP. XXXVIII. Ἐν τοῖς ὑγροῖς χωρίοις,] Apoſtolius Cent. ii. prov. 43.

Ἐν ᾗ Φενεῷ λίμνη] Mediceus, Ἡ ᾗ ἐν Φενεῷ λίμνη.

Ψυχροὶ δὲ ἄρχοντες] Supra lib. i. cap. 20.

CAP. XXXIX. Αἰγοθήλας.] Al. αἰγιθήλα. GESNER. αἰγοθήλας etiam vocatur infra lib. xvi. cap. 22. αἰγίθας mendose ſcribitur apud Antigonum cap. 51. et αἰγιθαλὸς apud Apoſtolium Cent. ii. Ad. 4.

CAP. XL. Μητροδίδακλον μὲν τὸ τῆς Ἀρίσης, οἷον τὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἀριστίππου υἱωνῆσιν οἱ πολλοί.] Cum viris doctiſſimis, Iſaaco Caſaubono ad Diogenem Laertium lib. ii. ſegm. 86. et Ioachimo Kuhnio ad lib. xii. Var. Hiſt. cap. 47. hunc locum ita emendandum putem: Μητροδίδακλον μὲν τὴν τῆς Ἀρήτης υἱὸν, τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἀρις. Verba autem Diogenis Laertii haec ſunt: Ἀριστίππου διήκουσεν ἡ θυγάτηρ Ἀρήτη, καὶ Αἰθίωψ Πτολεμαΐς, καὶ Ἀντίπατρος Κυρηναῖος· Ἀρήτης δὲ Ἀριστίππου ὁ μητροδίδακτος ἐπικληθεὶς, ᾧ Θεόδωρος ὁ ἄθεος, εἶτα θεός.

Λέγει δὲ Ἀριστοτέλης] Lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 9. verſus finem: Ἤδη δὲ ὤπλαι καὶ ἀηδὼν νεοττὸν προδιδάσκουσα, ὡς οὐχ ὁμοίως φύσει τῆς Ἀμαλθείας οὔσης καὶ τῆς φωνῆς, ἀλλ' ἐνδεχόμενον πλάττεσθαι. Confer Philen Carm. xviii.

καὶ ᾠδῆς ἀπέχεται,] Infra lib. v. cap. 38. de Luſcinia ſcribit: ὅταν δὲ ἀλῶσι, καὶ τῶν ἀκουόντων μὴ Ἀμμαρίανοι, ποικίλον τι ἀναμέλπειν, καὶ ταχέως ἐλίττειν τὸ μέλος.

ὅπερ ἔν ἄνθρωποι πεπειραμένοι] Mediceus, ἅπερ ἔν ἄνθρωποι πεπειραμένοι.

CAP. XLI. Καὶ γίνεται καί γε ἐκ τῶν κεράτων τῶνδε ἐκπώματα,] Infra lib. iv. cap. 52.

CAP. XLII. Ὁ πορφυρίων] Plinius lib. x. cap. 46. Athenaeus lib. ix. cap. 10. S. Epiphanius Phyſiol. cap. 10. Georgius Piſides ℣ 998.

Φερωνυμώταλόν ἐστι ζῶον,] Mediceus et Apoſtolius, Φερωνυμώτατός ἐστι ζώων.

ὃ πρότερον] Apud Apoſtolium prave legitur καὶ πρότερον.

καὶ Σιτέμβου δὲ] Mediceus, σιτέμβου δέ.

Ζηλότυπος] Apoſtolius, ζηλοτυπώταλος.

ἀνάνδρους] Ὑπάνδρους habet Athenaeus. GESNER. nempe lib. ix. cap. 9.

ἀπάγχει ἑαυτὸν.] Huc reſpicit Tzetzes Chiliad. ix. 256. ℣ 111.

Τῷ γὰρ ὄρνιθος τὰ πλευρὰ] Mediceus et Apoſtolius, ᾧ γὰρ ὄρνιθος τὰ μὲν πλευρά.

ὀπὶ δείπνῳ,] Apoſtolius, ὀπὶ δεῖπνον.

Καλλίαν] De quo egit auctor lib. iv. Var. Hiſt. cap. 16 et 25.

Κτήσιππον] Hunc inter ἀσώτους etiam recenſet Athenaeus lib. iv. cap. 18. ſcribens, Καὶ ὁ Κτήσιππος δ' ὁ Χαβρίου υἱὸς εἰς τοσοῦτον ἦλθεν ἀσωτίας, ὡς καὶ τῷ μνήμαλος τῷ παιδὸς, εἰς ὃ Ἀθηναῖοι χιλίας ἀνήλωσαν δραχμὰς, τοὺς λίθους πολῆσαι εἰς τὰς ἡδυπαθείας.

Ἄκολον,] Lego Ἀπίκιον. GESNER. Quis ſit ille, me fugit, et forte alios quoque. In margine eſt Ἀπίκιον, ſed longius recedens a priſca ſcriptione. Forte legendum, ἀκόλαστον, ita ut *Apicius* κατ' ἐξοχὴν ſubaudiatur, altiſſimus ille nepotum gurges. Confer Plinium lib. x. cap. 48. adde lib. ix. cap. 17. TRILLER. De Apicii luxu librum conſcripſiſſe Appionem Grammaticum teſtatur Athenaeus lib. vii. cap. 12. Ceterum ad τὸ Ἄκολον, quod certe vitio non caret, proxime accederet ὃ Λάκολλον.

Ὀρλή-

Ὀρλήσιον] Ejuſdem meminit auctor infra lib. v. cap. 21.

CAP. XLIII. Ὁ κόρραξ] Philes Carm. vi. ℣ 11. Apoſtolius Cent. x. prov. 64.

γέρων] Apoſtolius, γέρων ὤν.

CAP. XLIV. αἱ φάτται] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 7. Philes Carm. xx. Apoſtolius Cent. ix. prov. 82.

καὶ ὁ θῆλυς] Apoſtolius, καὶ ὁ θηλυκός.

ἅψεται τ῀ ὀρνίθων] Mediceus, ἅψαιτο τ῀ ὀρνίθων.

τ῀ θῆλυ] Apoſtolius, τ῀ θηλυκὸν, ut paullo ante.

καὶ ἐς τὰς τυγόνας] S. Epiphanius Phyſiol. cap. 10. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 41.

καὶ ἐς τὰς περιστερὰς τὰς λευκὰς,] Nigris columbis id adtribuit Horapollo lib. ii. cap. 32.

CAP. XLV. Ἀριστοτέλης] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 7. Ἔστι δὲ περὶ τ῀ ὠδῖνα δεινὴ ἡ ἐκ ἄρρενος θεραπεία καὶ ζωαγανάκλησις· ἐάν τε ἀπομαλακίζηται πρὸς τ῀ εἴσοδον τ῀ νεοττίας, λέ τε τ῀ λοχείαν τύπτει καὶ ἀναλκάζει εἰσιέναι· γλωμῶν δὲ τ῀ νεοττῶν φρουρίζει τ῀ ἁρματτώσης [Gaza rectius legit ἁλμυρίζώσης] τροφῆς, ἧς λαμβάνησάμενος εἰαυτὸν τύει τοῖς νεοττοῖς διοιγνὺς τὸ στόμα, προπαρασκευάζων πρὸς τ῀ τροφήν. Adde Plinium lib. x. cap. 34. et Athenaeum lib. ix. cap. 16.

Ὅταν μὲν αὐτὰς διώκῃ ὁ μελάρσιος] Vide Ariſtotelem lib. ix. cap. 36.

καὶ ὑπὲρ αὐτῶν πτερόμενα θαρρῦσιν ἀνωτέρω αἴξαι μὴ δυναμένας·] δυναμένων. GESNER. In Mediceo legitur, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν πτερόμενα θαρρῦσιν, ἀνωτέρω αἴξαι μὴ δυναμένη, leg. δυναμένων, nempe τ῀ ἱέρακα.

CAP. XLVI. ὡς ἐρώμενος ζηλοτυπῶν,] Apud Apoſtolium Cent. viii. prov. 13. legitur ἐρώμενον.

Ὃ πέμπει κατ' αὐτὰς τὰς ὑφαιρησομένας, καὶ ἅμα τ῀ Ἰνδὸν] Mediceus et Apoſtolius, τὰς ἀφαιρησομένας, καὶ ἅμα καὶ τ῀ Ἰνδόν.

πτέρναν] βίαν. GESNER. In margine eſt βίαν, non incommode; mallem tamen πτέρναν, aut πτοίαν, ſive πτοίην, licet prius magis placeat. TRILLER.

ζωνημωύλο.] Mediceus et Apoſtolius, ζωνημώτλο, quod magis idoneum eſt, quia paullo ante praeeſſet ἔβαλλεν.

καὶ τὰ πρῶτα ἦν τοιαῦτα.] Apoſtolius, καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἦν τοιαῦτα.

καὶ τ῀ εὔνοιαν ἐπεδείκνυτο.] Mediceus, καὶ τ῀ εὔνοιαν ἐπεδείκνυτο: ut lib. xiv. Var. Hiſt. cap. 24. Χρημάτων καταφρόνησαν, καὶ μεγαλοφροσυνίλω ἐπεδείξαντο.

τραγήνῳ ψόφον ἀεὶ,] Optime quidem; legi tamen etiam ſatis apte loco τῷ ἀεὶ poſſet αἶται, *amici*, aut ἄζοι, *famuli*, apud Athenaeum, atque Euſtathium. TRILLER.

CAP. XLVII. ξ παιδὸς τῆς Λαΐου] Junge Sophoclem Oedipo Tyranno ℣ 790.

τῆς Τηλέφου] Auges ex Hercule filii. Hyginus fab. c.

καταννοεῖσθε,] Al. καταννοῆσαι. GESNER.

ὐδὲ τῷ ἐνθένδε εἰς τ῀ Κιθαιρῶνα,] Sophocles ibid. ℣ 1146 et ſeqq.

ὁ γάρ τοι νομεὺς τ῀ ἀγέλης καταλαβὼν καλύψας] Haec mutuatus eſt auctor ab Ariſtotele, qui lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 47. ſcribit: οἱ δὲ κάμηλοι οὐκ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὰς μητέρας, ἀλλὰ καὶν βιάζηταί τις, ὐ θέλουσιν. Ἤδη γάρ ποτε ἐπειδὴ οὐκ ἦν ὀχεῖον, ὁ ἐπιμελητὴς παρακαλύψας τ῀ μητέρα, ἐφῆκε τ῀ πῶλον· ὡς δὲ ὀχούσανδον ἀπέπεσε, τότε μὲν ἀπελέλησε τ῀ ζωυσίαν· μικρὸν δ' ὕστερον δακὼν τ῀ καμηλίτην ἀπέκτεινε. Ubi notandum,

quod pro ὡς δὲ ὀχδώσαν[τ]ο ἀπέπεσε apud ſcriptorem Mirabilium auſcultationum legatur, ὡς δὲ ὀχδώσας ἀπέβη. Adde Georgium Piſidem ℣ 910.

ἀλλὰ πηρώσας τιὼ ὄψιν,] Sophocles ibid. ℣ 1293.

LIBER IV.

CAP. I. ἢ τῶν θηλειῶν] Apoſtolius Cent. xv. prov. 19. ἢ τῶν θηλυκῶν.

τιὲ θήλειαν παρεσσάναι ποιῆσιν] Philes Carm. xii. ℣ 79.

παρ' ἧς βέλεια δύδοκιμεῖν.] Mediceus et Apoſtolius, παρ' ἧ.

Ἀκύω γὸ] Apoſtolius, ἀκύω δέ.

ἢ τὰ ἐμπολέμια εἶναι·] Al. πολέμια. GESNER. atque ita habent Apoſtolius et Mediceus, qui τὸ εἶναι etiam ignorant.

ἔχειν ἕν] ἔχειν δὲ, Apoſtolius; ἔχειν μιὰ, Mediceus.

εἰς ἡλικίαν] δι' ἡλικίαν. GESNER.

ἀθρόον] Al. ἀθρόας. GESNER. ἀθρόας etiam exhibet Mediceus, atque Apoſtolius.

ἄναλκιν] Apoſtolius, ἀνάλκη.

ἀνλία] Mediceus et Apoſtolius, ἀντίαν.

δειλίας] Iidem, δειλίαν.

Ἀριστόδημο] Ariſtocratis filius, Cumarum in Italia tyrannus. Dionyſius Halic. lib. vii. pag. 418.

Κλεώνυμο ὁ ῥίψας τ ἀσπίδα, ἢ ὁ δειλὸς Πείσανδρο,] Apoſtolius, ῥίψασπις. Vide Suidam in Κλεώνυμος, et Πεισάνδρε δειλότερο.

CAP. II. Ἐν Ἐρύκῃ] Eruditiſſimus Holſtenius ad Stephanum Byzant. v. Ἔρυξ, corrigit Ἐν Ἐρυκί, nec male; niſi forte olim ſcriptum fuerit ἐν Ἐρυκίνῃ, quomodo legitur in mſs. lib. i. Var. Hiſt. cap. 15.

ἐχ οἵαν χ τὰς ἀγελαίας πελειάδας τὰς λοιπὰς εἶναι·] Cl. Pauwius ad Anacreontis Fragm. xxi. veruſte correxit, ἐ χροιὰν χ τ. ἁ. π. τ. λ. ἔσαν.

πορφυρῆ πε λέγων,] πορφυρέῳ legit idem vir cl. cujus conjecturam firmat Mediceus.

χ ✝ Ὁμήρε θεὸν] Iliad. X. ℣ 470. et Hymno in Venerem ℣ 93.

CAP. III. εἶτα ἐ δεῖται] Apud Apoſtolium Cent. xii. prov. 21. legitur, ἐ γὸ δεῖ).

CAP. IV. Οὐ ῥᾳδίως] Apoſtolius Cent. xii. prov. 18.

ἀλλ' ἐν ἡμέρᾳσις δώδεκα] Hoc fabulis accenſet Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 35. Adde Antigonum Caryſtium cap. 61. et infra lib. x. cap. 26.

CAP. V. Ζῶα ἀλλήλοις πολέμια] Philes Carm. xxx. ℣ 29.

κελὸς πρὸς αἴθυαν·] κρὴξ Philes. GESNER. Mediceus, κρέξ.

ἅρπη ἢ ἐρωδιὸς πρὸς λάρον.] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 1. pag. 411. ἔτι οἱ ὑπὸ τ θαλάττης ζῶντες (πολέμιοι) ἀλλήλοις, οἷον βρένθε, ἢ λάρε, ἢ ἅρπη.

Τρυγόνι πρὸς πύρραν] Cl. Pauwius legit Τρυγόνι πρὸς πυρρίαν.

Ἰκτῖνε] Infra lib. v. cap. 48. et Ariſtoteles loco laudato.

Σειρῇ, μελίσσης ὄνομα,] Infra lib. v. cap. 42.

Χάνη δὲ ἰχθὺς] Al. χάννη. Euſtathio χάννε. GESNER. Χάννη etiam vocatur ab Athenaeo lib. vii. cap. 24.

μύρμηκας

μύρμηκας] In Graeco legerim non μύρμηκας: ſed κοσσύφους, et ἐν Φενεῷ τῆς Ἀρκαδίας, non autem Λακωνικῆς. Eſt enim *Pheneus* oppidum in Cyllene Arcadiae monte: in quo merulas albas reperiri auctores habeo, Ariſtotelem, Pauſaniam, Plinium. Forte κοσσύφους aliquis *merulas* interpretatus eſt, idque vocabulum in textu repoſitum, et in μύρμηκας depravatum eſt. GESNER.

CAP. VI. Ὅμηρος] Iliad. Υ. ν 221. ubi editiones pro τῷ —— καταβεβολέοντο rectius habent τῷ —— κάτα βεβολέοντο.

ἢ αὐτὸν ποιητὴν] Ibid. ν 223. ubi Βορέης ſcribitur, quemadmodum etiam in Mediceo, non Βορέας.

Ἀριστοτέλης] Lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 18. θέρους ὅτε πρὸς ἕω, ὅτε πρὸς ἑσπέραν, ἀλλὰ πρὸς ἄρκτον ἢ νότον.

CAP. VII. Ἀκάω ἡ Σκυθῶν βασιλέα] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 47. Varro lib. ii. De re ruſt. cap. vii. Plinius lib. viii. cap. 41.

ὅτε ἐκεῖνον ἐπαγαγεῖν] Videtur addendum ἄλλη τῇ. GESNER.

ἐγχείπλεθρ] Mediceus, ἐλχείμπλεθρ.

πηδήσαντες] Mediceus, πηδήσαντε.

CAP. VIII. καὶ ἐν τῷ χωρίῳ ὠφελιμωτέρας πασῶν.] Mediceus, καὶ τῶν ἐν τῷ χωρίῳ ὠφελιμωτέρας πασῶν.

CAP. IX. Τῶν ἰχθύων ἀφ' ἧς ἦρος] Confer Cerdam ad Virgilium lib. iii. Georg. ν 243.

καὶ ὑπερείνεσί γε αὐτὰς εἰς τὸ Πόντου] Ariſtoteles lib. viii. cap. 13. et infra lib. ix. cap. 42.

μικρῶν ἢ ἰχθύων ὅδε ὅλεθρός ἐστιν.] Lege, οἵδε ὅλεθροί εἰσιν.

CAP. X. ζελωύσης ὑφαινομένης] Plinius lib. viii. cap. 1.

CAP. XI. Μόνας ἀκάω ἡ ζώων τὰς ἵππους,] Ariſtoteles lib. iv. De gener. Anim. cap. 5.

καλεῖσθαι ἵππους.] Idem lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 18. αἱ μὲν ἂν ἵπποι αἱ θήλειαι ἱππομανοῦσιν· ὅθεν καὶ ὄνομα ἡ βλασφημίαν τὸ ὄνομα αὐτῶν διαφέρουσιν ὀνὸς μόνος ἡ ζώων, ἡ διὰ τῶν ἀκολάστων καὶ τὸ ἀφροδισιάζεσθαι.

CAP. XII. Οἱ πέρδικες ἐν τοῖς ᾠοῖς] Philes Carm. xii. ν 53—61.

καλειλημμένοι καὶ πεφυκόσι σφίσι ὀσφρήσεις] Mediceus, καλειλημμένοι τοῖς περ. σ. ὀ.

καὶ τὸ ὃ ὦδε λέμμα καὶ ῥήξαντες,] Lib. x. Var. Hiſt. cap. 3.

CAP. XIII. ἔτι πρὸς τὰς θηρῶντας] ἧττον πρὸς τ. θ. Gyllius. GESNER. nec aliter Mediceus.

καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ Κιρραῖοι,] Athenaeus lib. ix. cap. 10. pag. 360. οἱ δὲ καὶ ἡ Κίρραν πέρδικες ἄβρωτον ἔχουσι τὸ κρέας διὰ τὰς νομάς.

CAP. XIV. πήγανον διατρῶγδα] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6. Antigonus Caryſt. cap. 41. Plinius lib. viii. cap. 27. Theophylactus Simocatta cap. 6. Quaeſt. Phyſ.

τὸ πήγανον πρὸς ὄφιν ἐχθρόν ἐστιν.] Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 50.

CAP. XV. ὅτε ἂν δῷ] Apoſtolius Cent. xii. prov. 23. ὅδ' ἂν τῷ.

ὑπηδύσαιλο.] ὑποδύσαιλο, Apoſtolius.

ὑπεδελδύσαι] ὑπεδελδύεσθαι legit magnus Bochartus Hierozoic. P. i. lib. iii. cap. 10. pag. 824. Recte: mallem tamen minore negotio ὑπεδελδύσει, TRILLER. ὑποδύσαιλο. Apoſtolius.

μέσῳ.] Al. μέσον. GESNER.

ἡσυχῶς] Al. ἡσυχῇ. GESNER. idemque exhibent Mediceus et Apoſtolius.

CAP. XVI. Ἀλκυόνες] Supra lib.

lib. iii. cap. 16. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 8. Plinius lib. x. cap. 33.

ἑλλοχῶν] Confer Athenaeum lib. ix. cap. 10.

CAP. XVII. ἐχῖνος ὁ χερσαῖος] Theophraſtus Fragm. pag. 475. Plinius lib. viii. cap. 37. Apoſtolius Cent. ix. prov. 44. Philes Carm. lxii.

Καὶ ἡ λύγξ] Theophraſtus ibid. et De lapid. pag. 395. Plinius lib. xxxvii. cap. 3. Auctor lib. Περὶ τ θαυμ. ἀκουσμ. pag. 722.

λίθος] Qui λυγγούριον a Theophraſto, *Lyncurium* a Plinio appellatur.

Διὰ τ γλυφῆς.] Cl. Pauwius in notis ad Philen ſuſpicabatur legendum διὰ τ τρυφῆς.

CAP. XVIII. Λεοντοφόνου] Nempe ζώου. Auctor libelli Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. pag. 737. Plinius lib. viii. cap. 38. Solinus cap. 27.

γυπῶν γε μὴν] Supra lib. iii. cap. 7. Philes Carm. iii. ℣ 9.

CAP. XIX. ἱερῶ ἀλλαχόθι.] Infra lib. viii. cap. 1.

CAP. XX. ἡ τροφὴ ἁπλῆ.] Forte ἡ τροφὴ οὐχ ἁπλῆ. GESNER.

ὅτε οὐρεῖ,] Avis quidem nulla meiere ſolet, cum veſica omnes careant: bibunt tamen ceterae praeter uncungues fere. GESNER. Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 3. Ἔφιπποι δὲ τὸ τ ὀρνίθων γένος πᾶν μὲν ὀλιγόποτον· οἱ δὲ γαμψώνυχες, καὶ ἄποτοι πάμπαν, εἰ μή τι ὀλίγον γένος καὶ ὀλιγάκις· μάλιστα δὲ τοιοῦτον ἡ κεγχρίς· καὶ ἰκτῖνος ὀλιγάκις μέν, ὤπλαι δὲ πίνων.

CAP. XXI. μαρμαρίτου] Al. μαντιχώρας. GESNER. Vulgatum tuetur Photius in Bibl. ex Cteſia pag. 145. et Philoſtratus lib. iii. De vita Apoll. cap. 45. nec non Pauſanias lib. ix. cap. 21. ubi corrupte legitur μαρμιόρας. Verum apud Ariſtotelem lib. ii. Hiſt. Anim. cap. 1. pag. 219. et Philen Carm. xxxviii. μαντιχώρας ſcribitur, et *mantichora* apud Plinium et Solinum.

οἷς] ὁμοίως. GESNER.

καὶ ἑκὰς καθ' ἕνα] μόνον addit Gyllius. IDEM.

φωνὴν ἣ Χάλπιγγος] Vide Salmaſium in Exerc. Plin. pag. 1011.

CAP. XXII. Σκολόπενδρας θαλαττίας] Infra lib. vii. cap. 27.

CAP. XXIII. Καρπὸν δὲ ἰτέας θλιβέντα εἰ δοίης] Mediceus, Καρπὸν δὲ ἰτέας θλιβέντα εἰ δοίη τις.

ἢ ποτερὸν ἢ παιδοποιόν τε] Idem ex Democrito tradit auctor Geopon. lib. xi. cap. 13. et ex Theophraſto Euſtathius ad Homerum Odyſſ. κ. verſu 510. quem mox laudat auctor. At veritati magis conſentaneum eſt, quod Plinius ſcribit lib. xvi. cap. 27. *Ocyſſime autem ſalix amittit ſemen, antequam omnino maturitatem ſentiat, ob id dicta Homero frugiperda; ſecutaque aetas ſcelere ſuo interpretata eſt hanc ſententiam, quando ſemen ſalicis mulieri ſterilitatis medicamentum eſſe conſtat.*

ὗς ἣ κωνείου] Quod de ſue hic profert auctor, id de capris teſtatur Lucretius lib. v. ℣ 597.

Quippe videre licet pingueſcere ſaepe cicuta
Barbigeras pecudes, homini quae eſt acre venenum.

Et de ſturno Galenus lib. iii. Simpl. med. cap. 18.

CAP. XXIV. τοῖς ἤθεσι] Leg. τοῖς ἕλεσι.

ἕλειός ἐστιν.] Ariſtoteles lib. ii. De part. anim. cap. 16. ἢ δὲ φύσιν ἐλῶδες

λῶδες ἅμα τὸ ζῶόν ἐϛι ϗ πεζόν.

ζωιᾶσι γδ] Infra lib. xi. cap. 14. Dion Caſſius lib. xlviii. Ἤδη ϗ ἐκεῖνο εἶπον, τ φωνῆς τ παλεμώτιδ αὐτὺς ἐπαίειν.

CAP. XXV. τᾶτο γδ ζῶον] Mediceus, τᾶτο γδ τὸ ζῶον.

CAP. XXVI. ϗ λαβόνλες ἢ τ ἢ ϯ] Mediceus, ϗ ἐλόνλες ἢ τὸν ἢ τλύ.

ὡς λέγει Κτηϛίας.] Apud Photium in Biblioth. pag. 147. Λαγωύς τε ϗ ἀλώπεκας θηρεύϵιν, ὑ πῖς κυϛὶν, ἀλλὰ κόρακϛι ϗ ἰκτῖϛι ϗ κορώναις ϗ ἀετοῖς.

CAP. XXVII. Τὸν γρύπα] Philes Carm. ii.

ϗ τύτυς μέντοι τ λεόντων πλαπληϛίυς] Mediceus, ϗ τύτυς μὴν τοῖς τῶν λ. παρ.

καὶ τύτων τ πλερῶν] τῶν πλερῶν hoc loco abundare ſuſpicatur cl. Pauwius ad Philen, qui paullo poſt pro δέρλω malebat δέῤῥιν, quam vocem retinuit Philes.

Κτηϛίας ἱϛορεῖ.] Apud Photium Biblioth. pag. 148.

νεοτλὺς δὲ αἱρῦϵι. Βάκλειοι μὴν] Mediceus, νεοτλὺς δὲ αἱρῦϵιν. Καὶ Βάκλειοι μὴ.

Ἐὰν μὴν γδ λάθωϵι] Mediceus, Ἐὰν μὴν ἓν λάθωϵι.

χρυϵωρυχεῖν] χρυϵοχοεῖν. GESNER.

CAP. XXVIII. ΚΕΦ. κή.] Hoc caput ſequenti poſtponitur in mſ. Mediceo.

ἀλλὰ βλέπει] Mediceus, ἀλλὰ ϗ βλέπει.

ϗ καλαμύει ϯ χεῖρϵ προσάγονλ.] Mediceus, ϗ καλαμύει ϯ χεῖρϵ προσάγοις. Hinc legendum putem, ϗ καλαμύει, εἰ τλὶ χεῖρϵ προσάγοις.

χρυσίῳ ϗ ὄρμοις ὑπιτίθενλαι.] Mediceus, ἐντίθεν.

CAP. XXIX. Τῆς ὄρνιθ ὑπολωλίας,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 14. Plinius lib. x. cap. 55.

Ἐν μάχῃ ἀλεκλρυὼν] Plinius lib. x. cap. 21. Philes Carm. xiii.

κρᾶλήϵας ἢ γαῦρός ἐϛι, ϗ ὑψαυχενεῖν, ϗ κυδρομῆϖ ἔοικεν. Θαυμάϵαι δ ζώϵ ὑπερφύιον ϗ ἐκεῖνο] Mediceus, κρᾶλήϵας ἢ γαυρός ἐϛι, ϗ ὑψαυχενεῖ, ϗ κυδρομῆϖ ἔοικεν. Θαυμάϵαι δὲ ζ. υ. κ. ἐ.

θύρϵιν γδ ὑπιὼν,] Athenaeus lib. ix. cap. 10. pag. 391.

CAP. XXX. Οἱ κολοιοὶ] Athenaeus lib. ix. cap. 11. Tzetzes Chil. iv. 119. ℣ 45.

αὐτὸ ὂν γλίχρον,] αὐτῷ ὂν γλ. GESNER.

CAP. XXXI. ϗ καθ' ἕκαϵον πόδα δακλύλυϵ πέντε,] Ariſtoteles lib. ii. De part. anim. cap. 16. pag. 508. οἱ δ' ἐλέφανλες ϯ πολυδακλύλων εἰϵὶ, ϗ ὅτε διχήλυϵ ἔχϵϵιν, ὅτε μώνυχας τὺς πόδας.

πρόθια ϯ καλόπιν] Lego τὰ καλόπιν τῶν προθίων, ex Ariſtotele, Oppiano, Plinio. GESNER. Mediceus, τὰ πρόθια ϯ κατόπιν.

μαζοὶ δὲ αὐτῷ πρὸς ϯ μαχάλαις εἰϵί.] Ariſtoteles lib. iv. De part. anim. cap. 10. pag. 562.

μυκλῆρϵ] Idem lib. i. Hiſt. Anim. cap. 11. τοῖς δὲ ἐλέφαϵιν ὁ μυκλὴρ γίνελαι μακρὸς ϗ ἰϗυρός· καὶ χρῆναι [leg. χρῶνλαι] αὐτῷ ὥϵπερ χειρί.

ϗ γλῶτλαν βρϵχεῖαν] Idem lib. ii. cap. 6.

Κύειν δὲ πωθάνομαι δύο ἐτῶν] Idem lib. v. cap. 14. et vi. 27. et lib. iv. De gener. anim. cap. 10. pag. 693. Item auctor libelli Περὶ θαυμ. ἀκϵομ. pag. 739.

ἰσήλικα τὸ μέγεθ μόχῳ ἐνιαυϵιαίῳ] Idem lib. v. cap. 14. et lib. iv. De gener. anim. cap. 5. pag. 685.

Φερό-

φερόμην.] Al. φλεγόμενος. GESNER. idemque praefert Mediceus.

πίνει δὲ ὕδωρ] Infra cap. 7. lib. xvii.

καλακλῖναι] Al. καλακλινῆναι. GESNER.

ἀχμὴ δὲ ἐλέφαντ.] Ariſtot. lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 72. Plinius lib. viii. cap. 10.

ἐξηκοντaετῆ] Al. ἐξήκοντα ἔτη. GESNER. atque ita Apoſtolius Cent. viii. prov. 14.

χρυμᾷ δὲ ὁμιλεῖν ἥκιστός ἐστιν.] Plinius lib. viii. cap. 10. Pro ἥκιστ. apud Apoſtolium corrupte legitur μήκιστ.

Διατείνει δὲ ὁ βίον καὶ εἰς διπλοῦν ἑκατονταέτηρα.] Infra lib. ix. cap. 58. et xvii. 7. Ariſtoteles lib. ix. H. A. cap. 46.

CAP. XXXII. τὰς αἶγάς τε καὶ τὰς ὄις] Cteſias apud Photium in Biblioth. pag. 148. Mediceus, καὶ αἶγας δὲ καὶ τὰς ὄις.

καὶ ἀποκύειν τέτταρας] Mediceus, τέτταρας.

CAP. XXXIII. ὁ χαμαιλέοντα] Supra lib. ii. cap. 13.

κάρφ. πλαλύ] Apoſtolius Cent. xx. prov. 53.

CAP. XXXIV. εἰ δέ τις τὰ ὀσᾶ] Ariſtoteles lib. ii. De part. anim. cap. 9. pag. 500. Antigonus Caryſt. cap. 80.

μυελὸς δὲ οὐκ ἔχει·] Ariſtot. ibid. cap. 6. pag. 494.

Μίξεως δὲ αὐτὸν ἀδεμία] Diſſentit auctor ab Ariſtotele, qui lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 31. ſcribit, ὀχεύει δὲ καὶ τίκτει ὁ πᾶσαν ὥραν καθ' ἕκαστον μῆνα ὁ ἐνιαυτόν.

Foetus ei intra duos menſes] *ſex* Philoſtratus. GESNER.

δευτέρᾳ τέτταρας,] Mediceus, δευτέρᾳ δὲ τέτταρας.

βαδίσεως δὲ ὑπάρχουσαι,] Ariſtoteles d. l. et Plinius lib. viii. cap. 16.

Διαξαίνειν αὐτὰς τὰς μήτρας, μῦθός ἐστι.] Vide cl. Schefferum ad lib. x. Var. Hiſt. cap. 3. et cl. Olearium ad Philoſtratum De vita Apoll. lib. i. cap. 22.

Λιμώτων] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 44. pag. 449.

ὑποβρύχων.] ὑποβρύχων, Gyllius. GESNER.

καὶ ὑπὸ τὰ αὐλία ἔρχεται] Mediceus, καὶ ὅτι τὸ αὐλία ἔρχε. Philoſophus ibid. pag. 450. ſcribit, πρὸς δὲ τὰς πόλεις ἔρχον μᾶλιστα.

καὶ ὅτι τὰς οἰκήσεις τὰς τῶν νομέων τὰς ὑπαύλους.] Mediceus addit, καὶ οἰκότως.

πόδε δὲ ὀρῴωδεῖ] Homerus Iliad. Λ. ν. 553.

καὶ χαίτῃσι λασιώτερος,] Mediceus, καὶ τ' χαίτῃσι λασιώτερος.

βρύκων] Mediceus, βρύκων, quomodo etiam ſcribendum monuit cl. Pauwius ad Philen Carm. xxxiii. ν. 13.

ἕς τ' ἂν ἀναλωθῇ τὰ πρῶτά οἱ] Mediceus, ἕς τ' ἂν ὑπαναλωθῇ τὰ πρῶτά οἱ.

CAP. XXXVI. Περὶ δ πορφύρας] Al. πορφυρᾶς. GESNER.

ὥσπερ καὶ τὸ ὀστ τῆς ὄφεως] Mediceus, ὧν ἕνπερ καὶ τὸ ὀστ τῆ ὄφεως.

ἔστι δὲ ἄρα ἕτερος ὁ ὄφις] Cteſias apud Photium Biblioth. pag. 149.

ἐν τοῖς πυροδεσέροις τ Ἰνδικῆς χωρίοις] Mediceus, ἐν τοῖς πυρωδεσάτοις τ Ἰνδικῆς χωρίοις.

ἀπ' ἀμφοῖν] ἐπ' ἀμφοῖν. GESNER.

ὁ γὸ ἰχέφαλος] Mediceus, ὁ δὲ ἰγχέφαλος.

ἀφύλακτα] Mediceus, ἄφικτα. Lege, ἄφυκτα: quod adjectivum uſurpavit auctor lib. ii. cap. 8. et lib. viii. cap. 27.

CAP. XXXVII. Ἡ σρυθὸς ἡ μεγάλη,]

γάλη,] De qua agit auctor lib. ii. cap. 27. et xiv. 7. Adde Philen Carm. iv. ℣ 6.

ὑ πάνλα ἢ ἀποκύει] Mediceus, ὑ πάνλα ἢ ἀποτρέφῃ.

ἥδε θηιτολμᾷ] Gyllius legit, σὸν θηιτολμᾷ. GESNER. Mediceus, ἥδε σὸν θηιτολμᾷ.

CAP. XXXVIII. Οἱ ςρεθοὶ] Caſſiodorus in Pſalm. ci. 8. *Paſſer eſt avis parva, quae propter infirmitatem ſuam, ne aut ipſo a praedatore capiatur, aut foetus ejus ſerpentinis devorentur inſidiis, inter aves unica cautione munita, ad domorum faſtigia celſa concurrit.*

κλαδὶ] Per metaplaſmum pro κλάδῳ: ut infra lib. xi. cap. 14. Vide Euſtathium in Homer. Iliad. A. pag. 58.

CAP. XXXIX. ἀναπληθῶσιν αὐτῶν,] Apoſtolius Cent. ii. prov. 52. ἀναπληθῶσιν αὐτῷ. Idem etiam paullo ante cum Mediceo legit, αὖται μοὶ ἀποτρέφονται, ἢ χρεσμὸν ἐνυδύσαι, ἢ τὰς ἐκ τῶν κέντρων. Vulg. αὗται μοὶ ἀποτρέφουσι τῶν χρεσμῶν ἐνυδύσαι, ἢ τὰς τῶν κέντρων.

ἢ τοίχῳ] Mediceus addit, ἢ αἱμασιᾷ, atque etiam Apoſtolius.

αὐτὸν] Hoc pronomen reſtituendum eſt Apoſtolio.

ὅταν ἐννοήσωσι] Apoſtolius, ὅταν ἢ ἐννοήσωσι.

CAP. XL. ἀμβλεῖς οἱ ὀδόντες] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 20.

ὡς μήτ' ἂν ὀπίσω] Mediceus, ὡς μήποτ' ἂν ὀπίσω.

Τρεῖς δὲ ἄρα νόσοι κυνὶ] Idem lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 22.

πλείω] πλείους. GESNER.

Κυνὰ δὲ ποδαγρῶσαν ἀπανίως ἀναῤῥωθέντα ὄψει αὐτίκα.] τὸ ἀναῤῥωθέντα peccat contra ſyntaxin. Mediceus, κύων δὲ ποδαγρήσας, ἀπανίως ἀναῤῥωθέντα ὄψει αὐτόν: quae ſcriptura vere Aelianea eſt.

κυνὶ βίᾳ, φασὶ, μήκιςᾳ] Philoſophus lib. vi. cap. 20. τῶν ἢ ἄλλων κυνῶν αἱ πλεῖσαι πρὸς ἔτη τετταρεσκαίδεκα, ἢ πενταεκαίδεκα· ἔνιοι ἢ καὶ εἴκοσι ζῶσι, διὸ καὶ Ὅμηρόν τινες οἴονται ὀρθῶς ποιῆσαι τῷ εἰκοσῷ ἔτει ἀποθανόντα τὸν κύνα τὸν Ὀδυσσέως.

Ἄργος ἢ ὁ Ὀδυσσέως] Homerus Odyſſ. P. ℣ 326.

Ἄργον δ' αὖ κῆρ' μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
Αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα εἰκοσῷ ἐνιαυτῷ.

CAP. XLI. Ἔθνος ὀρνίθων Ἰνδικῶν] Cteſias apud Photium in Bibl. pag. 149. Philes Carm. xxxii.

λιτλαῖς.] Λιασὸν interpretantur *aſperum, altum, acclive, praeruptum,* ἡσυχῇ Φαλακρὸν, *laeve politum,* et λιασάδα πέτρην ſimiliter. GESNER. Mediceus a ſecunda manu, λιασαῖς. Philes:

Καὶ ταῖς γε πέτραις, ἃς καλοῦσι λιασάδας,
Φιλεῖ νεοτλοῖς τὰς καλιὰς ἐμπλέκειν.

ζαρανδάκλῳ] Mediceus et Philes, ζανδαρέκλῳ.

τοῦτο τὸ ἀποπάτημα] Adde ἔωθεν. Cteſias, τοῦτο τὸ ἀπόπαλον καλορύσσει, ἵνα μὴ διρεθῇ· διερισκόμενον ἢ ἂν ποθῇ αὖτις ὅσον ζησάμενος, ἔωθεν ὕπνος ἐπιλαμβάνει· καὶ καθεύδει μηδὲν αἰσθανόμενος, καὶ δυόντος ἢ ἡλίου τελευτᾷ.

οἷον οἱ ποιηταὶ τὸ λυσιμελῆ] Homer. Odyſſ. Υ. ℣ 57. et Ψ. ℣ 343.

καὶ ἢ Αἰγυπλίου] Nimirum *nepenthis*, de quo canit Homerus Odyſſ. Δ. ℣ 220.

Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·

Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε Φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον
Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ὀπίλησον ἁπάντων.
Ὃς τὸ καταβρόξειεν ἐπὶ κρητῆρι μιγείη,
Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι χθὼν δάκρυ παρειῶν,
Οὐδ' εἰ οἱ καταθνητὴν μήτηρ τε πατήρ τε,
Οὐδ' εἰ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἱὸν
Χαλκῷ δηϊόωεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.

Adde Theophraſtum lib. ix. cap. 15. et Plinium lib. xxiv. cap. 1.

ἢ Φύσεως ἀπορρήτων δεσμῶν τῶν ὄντων βαρυτάτων ἀπολύσης] Mediceus, ἀπορρήτως.

ὅταν ἐθέλωσιν.] Mediceus, ὅταν ἐθέλωσιν.

CAP. XLII. Ὄρνις ὁ Ἀτταγᾶς,] Infra lib. vi. cap. 45. et xv. 27.

Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι] Ver. 250, 298, 762.

Μελεαγρίδες] Infra lib. v. cap. 27. Plinius lib. x. cap. 26. Antoninus Liberalis Metamorph. cap. 2.

πάθας] Al. πένθας. GESNER. atque ita Mediceus.

ἢ μᾶλλον εἰ ἡ Ἀριστεμιν,] Clytus Mileſius apud Athenaeum lib. xiv. cap. 5. Περὶ ἧς τὸ ἱερὸν τῆς παρθένου ἐν Λέρῳ εἰσὶν οἱ καλούμενοι ὄρνιθες μελεαγρίδες· ὁ δὲ τόπος ἐστὶν ἐλώδης, ἐν ᾧ τρέφονται.

ἡ νῆσον ἡ Λέρον,] Sporadum unam.

CAP. XLIII. ὑπὲρ τῶν μυρμήκων] Supra lib. ii. cap. 25. et infra lib. vi. cap. 43. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 38. Apoſtolius Cent. i. prov. 8.

ὡς ἢ τῶν] Mediceus a ſecunda manu, ὡς καὶν ταῖς: καὶν pro ἢ ἐν.

Διονύσια] Hujus feſti meminit auctor lib. ii. Var. Hiſt. cap. 13. et 30.

Λήναια] Feſtum Bacchi, quod in agris celebrabatur.

Χύτροι,] Hoc feſtum quoque in honorem Bacchi agebatur die decimo tertio menſis Antheſterionis.

Γεφυρισμοί,] *Pontana convitia* vertit doctiſſimus Meurſius in Eleuſin. cap. 27.

CAP. XLIV. ἢ οἱ ἰχνεύμονες,] Infra lib. x. cap. 47. Ζῶσι αὐτὸς Αἰγύπλιοι Ἡλιοπολῖται.

ἢ οἱ προκόδειλοι,] Infra lib. viii. cap. 4.

ἢ τὸ τῶν ἱερράκων ἔτι φῦλον.] Infra lib. vii. cap. 9.

CAP. XLV. ἢ φίλα νοεῖν] Mediceus, ἢ φίλα νοεῖν σφισι.

Ὅμηρος μὲν φησιν] Odyſſ. Γ. ὑ 196.

CAP. XLVI. Ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι θηρία] Cteſias apud Photium Biblioth. pag. 152.

Cantbari] Infra etiam haec ipſa *cantharos* nominat. GESNER.

ἐκτρίψαι] Al. ἐκπρέψαι. GESNER. nec aliter Mediceus.

Σαρδιανικῶν] Heſychius, Βάμμα Σαρδανιακὸν, τὸ φοινικοῦν, leg. Σαρδιανικόν. Ariſtophanes Acharn. ὑ 111.

Ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτουί
Ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.

ὠρύονται δὲ.] Ὠρύεσθαι proprie luporum eſt. GESNER. Cteſias apud Photium ibid. αὐτοὶ δὲ οὐ δύνανται ἀφαλέγεσθαι, ἀλλὰ τῇ ὀργυῇ ἢ ταῖς χερσὶ, ἢ τοῖς δακτύλοις σημαίνουσιν, ὥσπερ οἱ κωφοὶ ἢ ἄλαλοι. Adde Plinium lib. vii. cap. 2.

CAP.

CAP. XLVII. Χλωεὶς ὄνομα ὄρνιθος,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 13. Ἡ δὲ καλκωφὴν χλωεὶς διὰ τὸ τὰ κάτω ἔχειν ὠχρά· ἔστι μικρὸν ἡλίκον κορύδου.

Ζυμφύτου.] Gaza *alum* interpretatur.

ὁ δὲ ἄρρην, χλωρίωνα καλοῦσιν αὐτόν.] Χλωρίδα et χλωρίωνα, genere differre ſcribit Philoſophus lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 22.

θηπτολαὶ,] Repetendum ὅταν ὑπάρχωσι. GESNER.

CAP. XLVIII. καί πως λύει τὸ ὀρμῆς,] Mediceus, καὶ παραλύει τὸ ὀρμῆς. Supra cap. 44. Τῷ θυμῷ δὲ ζυμφυὲς καὶ ζυγγενὲς ἅπαξ παραλυθέντα. τὸ δεξιὸν αὐτοῦ γόνυ διασφίγξας ταινίᾳ,] αὐτοῦ. GESNER. Pronomen iſtud poſtulant ſequentia, καὶ ἐντυχὼν αὐτῷ. Ad ferocientem taurum enim hominem accedere oportuit, priuſquam dextrum ipſius genu faſcia deligaret; quod omnino abſurdum foret, Horapollo lib. ii. Hierogl. cap. 78. ſcribit Aegyptios hominem in temperantia haud perſeverantem innuentes, ταῦρον ζωγραφεῖν παιδεδεμένον τὸ δεξιὸν γόνυ· τοῦτον γὰρ ἐὰν δήσῃς τῷ δεξιῷ γόνυϊ καρποδεσμίῳ παρακολουθοῦντα διρήσεις. Nullus igitur dubitem, quin τὸ αὐτοῦ probum ſit, et mendum contraxerint τὰ καὶ ἐντυχῶν αὐτῷ, pro quibus olim ſcriptum fuiſſe putem, καὶ ἐπιρρᾴει αὐτοῦ, *atque eum ſubigit*.

CAP. XLIX. ἡ δὲ θήλεια] Philoſtratus lib. ii. De vita Apoll. cap. 14. τάς τε παρδάλεις ὡσαύτως, αἳ διὰ θερμότητα χαίρουσι τῷ γίγνεσθαι μητέρες· δεσπόζειν γὰρ δὴ τότε βούλονται τῶν ἀρρένων καὶ ἄρχειν· οἱ δὲ ἀνέχονται τὸ ἐξ αὐτῶν πᾶν, ἡττώμενοι τοῦ τόκου.

παρδαλιάγχου,] Malim, παρδαλιαίχμης ex Ariſtotele lib. ix. cap. 6. Hiſt. Anim. et Dioſcoride lib. iv. cap. 77.

CAP. L. ἀπὰ Νίκωνα,] Leg. Μίκωνα, quomodo etiam apud Tzetzen Chil. xii. 427. ℣ 560. atque etiam infra lib. vii. cap. 38. reſcribendum docuit doctiſſimus Meurſius lib. i. Att. Lect. cap. 12.

CAP. LI. Τὸν οἶσον] Infra lib. vi. cap. 37.

CAP. LII. τὸ μέγεθος] Apoſtolius Cent. xiv. prov. 57. et Mediceus, τὰ μεγέθη.

θηὶ τῷ μετώπου,] Iidem, θηὶ τῷ μετώπῳ.

τὸ δὲ ἀνωΐτερω,] Apoſtolius, ἄνω.

δεινῶς.] Idem, δεινόν.

καί Φασι νόσων ἀφύκτων] Vide ſupra lib. iii. cap. 41. et Philoſtratum lib. iii. De vita Apollonii cap. 2.

μήτε γὰρ πασμῷ λυθῆναι] Mediceus, ληφθῆναι. Cteſias apud Photium pag. 153. ἐκ τούτων (κεραάτων) οἱ πίνοντες πασμῷ Φασιν, ὃ λαμβάνουσι, ὅτε τῇ ἱερᾷ νόσῳ, ἀλλ' ὑδὲ Φαρμάκοις ἁλίσκονται.

αἰσχυγάλους ἔχειν] Ariſtoteles lib. ii. Hiſt. Anim. cap. 1. καὶ αἰσχυγάλον ἢ ὁ Ἰνδικὸς ὄνος ἔχει τὸν μωνύχων μόνος.

λέγονται δὲ μέλανες] Accuratius Cteſias apud Photium, τὸ δὲ αἰσχυγάλον κάλλιστον ὧν ἐγὼ ἑώρακα, οἷόνπερ βοὸς καὶ τὸ εἶδος, καὶ τὸ μέγεθος· βαρὺς δ' ὡς μόλιβδος, τὸ δὲ χρόαν, ὥσπερ κιννάβαρι καὶ διὰ βάθους.

ὦκιστοι δὲ μόνον τῶν ὄνων, ἀλλὰ καὶ ἵππων καὶ ἐλεφάντων] Legendum proculdubio ἐλάφων. Ita lib. iv. 21. πέφυκε δὲ καλὰ τὰ ἔλαφον ὦκιστος. Vide etiam Not. in lib. xi. cap. 25 et 26. Hanc emendationem erroris ſane lepidiſſimi debeo typographo noſtro, eandemque conjecturam

cturam per literas mihi exhibuit eruditiſſimus Wardus.

ἢ εἴ τις αὐτὲς ζωλείψει, εἶναι ποιῆσι τὰ ἐνδοί.] Mediceus, ἢ εἴ τις αὐτὲς ζωλείψαι, εἶναι ποιῆτοι ἢ τὰ ἐνδόν.

τῆτο δὴ ποιητικὸν,] Homer. Iliad. P. ν 75.

Ἔκτορ, νδν σὺ μοῦ ὧδε θέεις, ἀνίχητα διώκων
Ἵππυς Αἰακίδαο δαΐφρονος.

Ὅταν γε μιῶ ὁ θῆλυς τέκοι, ἢ περιάγηται] Mediceus, τέκῃ.

Ὄνῳ δὲ Ἰνδῶν ἀδρωτόν ἐσι κρέας.] Mediceus, Ὄνων δὲ Ἰνδῶν ἀ. ἐ. κ.

Cap. LIII. ὅ,τι ἂν θηρεύσῃ,] Apoſtolius Cent. xii. prov. 9.

ἀπολιπεῖν ὅτῳ δὴ (ἀντὶ δὲ τῆ ἢ ἐννοίᾳ τινὶ ζκοπεῖν ἄξιον) ἀπαρχήν.] Mediceus atque Apoſtolius, ἀπολιπεῖν ὅτῳ δὴ, ἢ ἀντὶ τῆ ἢ ἐννοίᾳ τινὶ ζκοπεῖν ἄξιον, ἀπαρχήν.

ἢ δέ γε μονάδα] ἢ ἢ μονάδα. Gesner. ἢ γάρ τοι μονάδα. Apoſtolius.

πολλάκις μὴ μάθῃ;] Poſt haec verba Mediceus exhibet cap. LVIII.

Cap. LIV. ὅνπερ ἂν ἐξ Ἡρακλέης] Ἡρακλειωτικὸν Straboni lib. xvii. p. 289. et Ἡρακλεώτην ibid. pag. 809.

ἢ μήν τοι παρ' αὐτὴν εἶναι θαυμασόν·] Forte legendum, παρ' αὐτῇ: *et fuiſſe apud eam in admiratione.* Gesner.

Ὄμηρος] Iliad. T. ν 404.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Ξάνθος (ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη)
Καὶ λίην σ' ἔτι νδν γε ζαώσομαι ὄφρα δαμάσσω
Ἕκτορι· ἀτὰρ δὲ ἢ φύσις, ἢ νόμων ἐδὲν μέλῃ,] Hunc Euripidis verſum non ad aſpidem, ut quidem viſum in Excerptis Grotii, et in verſione Gyllii; ſed ad ipſam potius naturam eſſe referendum, fuſe et docte docet, allegato ſimul integro hoc Euripidis verſu apud Cyrillum occurrente (hemiſtichium enim hic ſaltem apud Aelianum legitur) Th. Gatakerus in Adverſ. miſcel. poſth. cap. ix. pag. 490, 491. Trillerus.

Cap. LV. ἔτη βιῶν πενλήκονλα] Mediceus, ἔτη βίων ἢ πενλήκονλα. Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 9. Ζῶσι δ' αἱ μὲν πολλαὶ τ καμήλων πρὸς ἔτη τριάκονλα: ubi potius legendum, πενλήκονλα, ſuffragante Aeliano, et Plinio lib. viii. cap. 18. *Vivunt quinquagenis annis: quidam et centenis.*

καίονλαι] Diſſentit ab Aeliano Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. ult. ſcribens, Ἐκλέμονλαι δὲ ἢ αἱ κάμηλοι αἱ θηλεῖαι, ὅταν εἰς πόλεμον χρῆσθαι αὐταῖς βέλωνλαι, ἵνα μὴ ἐγκρατεῖ λάβωσι. Plinius: *Caſtrandi genus etiam feminas, quae bello praeparentur, inventum eſt: fortiores ita fiunt, coitu negato.*

Cap. LVI. τὸ δὲ ὁμοτέχνων ἦν ὅτ' αἴσχιστ',] Mediceus, τὸ δὲ ὁμ. ἦν ἄρα ὅτ' αἴσχιστ'.

Cap. LVII. τὰ ὑφ' ὕδρᾳ πληγέντα,] Nicander Theriacis ν 429.

Cap. LVIII. λέγει δὲ Ἀριστοτέλης] Lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 3. Οἰνὰς δὲ τῆ Φθινοπώρᾳ καὶ Φαίνεσθαι μάλιστα, ἢ ἀλίσκεσθαι· ἔστι δὲ τὸ μέγεθος ἡ οἰνὰς, μείζων μὲν τῆ στρεπτῆς, ἐλάττων δὲ Φαβός. Atque ex eodem Athenaeus lib. ix. cap. 12. ἡ μὲν οἰνὰς (φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης) μείζων ἐστὶ τ στρεπτῆς [ἢ οἰνάδος] ἐλάττων δὲ Φαβός: ubi τὰ ἢ οἰνάδος e margine in contextum temere migrarunt.

runt. Ex hiſce apparet Aelianum ſcripſiſſe, μεῖζον μὲν αὐτὸ εἶναι πεελσιεᾶς, φάσης γε μὴν ἧττον.

CAP. LIX. Κυανὸς] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 21.

LIBER V.

CAP. I. Γῆν ἣ Παελανῶν ἢ ἣ γείτονα Κύζικον] Sitam in Myſia minore, ſive Olympena.

Καλεῦσι δὲ αὐτὺς μέμνονας] *Memnonides* vocat Plinius lib. x. cap. 26.

τῷ δ' Ἠῧς Μέμνονι] Confer cl. Meziriacum in Ovidii Epiſt. pag. 290, et ſeqq.

τὰ Σεῦσα,] Herodotus lib. v. cap. 55. Diodorus Siculus lib. ii. pag. 109. Strabo lib. xv. pag. 728.

ἀφικνεῖοδ ἢ πᾶν ἔτος,] Ovidius lib. i. Amorum Eleg. xiii. ℣ 3.

Quo properas, Aurora? mane. Sic Memnonis umbris
Annua ſollemni caede parentet avis.

ὃ πόθεν] Mediceus, ἢ ὁπόθεν.

Πελίαν] Neptuni filium, in cujus honorem funebre certamen peractum fuiſſe canit Quintus Calaber lib. iv. ℣ 307.

Ἀμαζυσκέα,] Homerus Iliad. Ψ. ℣ 629.

Εἶθ' ὡς ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαζυκέα θάπτον Ἐπειοὶ
Βυπρεσίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα.

Πάτροκλον,] Homerus ibid. ℣ 258.

τ' Ἀχιλλέα.] Quintus Calaber lib. iv. ℣ 103.

CAP. II. Ἐν τῇ Κρήτῃ γλαῦκα μὴ γίνεσθαι] Antigonus cap. 10. Plinius lib. x. cap. 29. Pleraque hujus capitis tranſcripſit Apoſtolius Cent. vi. prov. 41.

εἰσκομισθείσας] Mediceus atque Apoſtolius εἰσκομισθεῖσαν.

Πολνῖδον] Πολυΐδην, GESNER. Mediceus, Παλύειδον, quo nomine tragoediam inſignivit Euripides.

τ Γλαῦκον] Apollodorus lib. iii. cap. 3.

Πυνθάνομαι δὲ ἐγὼ λόγοις Κρῆτας ᾄδειν] Mediceus, λόγως.

οἷα δήπε τροφὸν,] Apollodorus lib. i. cap. 1.

ἐχθαίνουσαν αὐτῷ,] Mediceus, ἐχθαίρουσαν.

εἰ γὰ ἐκ Διὸς νεῦμα] Mediceus, εἰ γὰ τὸ ἐκ Διὸς νεῦμα.

CAP. III. Ὁ πόλαμὸς ὁ Ἰνδὸς] Philes Carm. lxvi. ℣ 90.

ὁποῖον δήπε καὶ ποῖς ἐκ τ ξύλων] Cteſias apud Photium pag. 154. οἷόν περ ἐν τ γυναῖς ἔιωθε γίνεσθ.

τελεσίγωνοι ἢ ἄμφω πυγόν· τὸ μῆκ·] Hunc locum laudat Suidas, Πυγόν·, ἀντὶ τ πήχεως. Αἰλιανός· Τελεσίγωνοι δὲ ἄμφω, πυγόν· δὲ τὸ μῆκ·. Mediceus etiam legit, πυγόν· δὲ τὸ μῆκ·.

ποσῦτον ἢ ἄρα τ ὀδόντων αὐτοῖς τὸ κρέατ· ἐσί· πᾶν ὅ,τι ἀπ' αὐτοῖς λάβωσι, ζωπρίβωσι] καὶ ἐσθίωσι. GESNER. Mediceus, ποσῦτον δὴ ἄρα τ ὀδόντων αὐτοῖς τὸ κρέατος ἐσὶν, ὥστε πᾶν, ὅ,τι ἂν ἐπ' αὐτοῖς λάβωσι, ζωπρίβωσι.

ἰσᾶν

ἐάν τε ἥμερον ζῶον] Mediceus, ἐάν τε λιθῷ ἢ, ἐάν τε ἥμερον ζῶον. Philes ὑ 92.

Ζῶον ἢ πᾶν ἢ ξύλον, ἀπὰ ἢ λίθον
Ὀδοῦσι δυσὶν, Αὐσονάρχα, σωλεύθῃ.

πλαλέῳ] πλαλέως. GESNER.

ἀναπλέξαντες δὲ ἐς τὸ ἄγκιστρον ἄρνα] Mediceus, ἀναπήξαντες.

ἢ ἔκαστῳ ἀκοντίου τε ἐνηγκύλωσ)] Mediceus, ἐνηγκύλη).

κολύλας] Ἀτλικὰς addit Cteſias. GESNER.

ξ ζώῳ ζκῆνῳ.] Idem infra lib. ix. cap. 33. et alibi: imprimis apud Hippocratem lib. De anat. de corde, De partu ſeptimeſtri, in Aphoriſmi ſectione ult. et alibi τὸ ζκῆνῳ pro *corpore* ſumi abunde demonſtravi in ſpecimine Hippocrat. ubi et multorum aliorum rariorum auctorum, et horum locorum Aeliani ſimul meminimus. TRILLER.

ἔχει ἢ ἄρῳ τὸ ἔλαιον ἰσχνὸ] Philoſtratus lib. iii. De vita Apollonii cap. 1.

† Περσῶν βασιλέα] Cteſias et Mediceus codex Ἰνδῶν. Propius autem ad vulgatam ſcripturam accedit conjectura cl. Pauwii, qui in notis ad Philen legendum ſuſpicabatur Περσίων.

τὰς πόλεις αἴρειν, τὰς εἰς ἔχθραν προσελθούσας οἱ, ἢ μήτε κελὸν, μήτε χελώνας,] Mediceus, τὰς πόλεις αἰρεῖν, τὰς εἰς ε. π. οἱ, ἢ μήτε κελὸς, μήτε χελώνας.

ἑλεπόλεις] Ammianus lib. xxiii. cap. 4. *Pro his arietum meditamentis jam crebritate deſpectis conditur machina ſcriptoribus hiſtoricis nota, quam Helepolim Graece cognominamus, cujus opera diuturna Demetrius, Antigoni filius regis, Rhodo aliiſque urbibus oppugnatis Poliorcetes eſt appellatus. Aedificatur autem etc.*

ἐμπλήσας αὐτὰ] Al. ἐμπλ. αὐτῇ. GESNER. atque ita Mediceus.

ἢ τ' θυρῶν πῦρ καλεχύθη] Mediceus, καλεχήθη.

κοιμίζει)] Cteſias, ἢ ἅπαξ ὁ σθένυ), εἰ μὴ πηλῷ πολλῷ τε ἢ παχεῖ. GESNER.

CAP. IV. ὅμοιον δελφῖνι] Infra lib. x. cap. 8. Ὁ δελφὶς ὁ θῆλυς μαζὸς ἔχει ἢ τὰς γναῖκας, ἢ θηλάζει τὰ βρέφη πάνυ ἀφθόνῳ, ἢ πολλῷ τῷ γάλακτι.

ἁπὰ φυσηλῆσι.] Supra lib. ii. cap. 52. Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 12.

CAP. V. Τὸν ἄρρενα] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 49. Apoſtolius prov. 41. Cent. vi.

ἀθρωύλαι] ἀμθρύνε) Apoſtolius.

CAP. VI. ἢ τοῦτ τὸ μαρῦλιον.] Mediceus et Apoſtolius, ἢ τέτυ τὸ μαρῦλιον.

ἢ αὐτὸς] Conjunctionem ἢ ignorat Apoſtolius.

οἱ πάνυ Αἴνιοι] Apoſtolius, οἱ πάνυ νέοι.

κομισάμθνοι ὡς ἑταῖρον ἕνα † κεδεσῶν ἢ γένει προσηκόντα] Mediceus, κομισάμθνοι ὡς ἑταίρων ἕνα † κηδεσῶν ἢ γένει προσηκόντων.

CAP. VIII. Ὄφεσιν ἐχθρὰν εἶναι † Ἀσυπαλαιέων γῆν] Antigonus cap. 11.

† Ῥήνειαν] Antigonus Caryſt. cap. 11. ὑδὲ (γίνεται) ἐν Ῥηνίᾳ τῇ πρὸς Δήλῳ γαλῇ.

κορώνῃ ἢ] Apollonius cap. 8. Antigonus cap. 12. Plinius lib. x. cap. 12.

Ἡμιόνων ἢ Ἥλιν μηδέρα σὺκ ἐρεῖς,] Herodotus lib. iv. cap. 30. Θωϋμάζω δὲ, ὅτι ἐν τῇ Ἠλείῃ πάσῃ χώρῃ ὑ δυνέαν) γίνεθαι, ἡμίονοι, ὅτε ψυχρὸ ἔσ χώρυ ἐόντος, ὅτε ἄλλυ φανερὸ αἰτίυ ὑδενός· Φασὶ ἢ αὐτοὶ Ἠλεῖοι ἐκ καλάρης ὑ γίνεθαί σφι ἡμιόνυς· ἀλλ' ἐπεὰν πρισῇ ἢ ὥρη κυΐσκεθαι τὰς ἵππυς, ἐξελαύνυσι

ἐς

ἐς τὰς πλησιοχώρους αὐτάς· καὶ ἐπειλάσφι ἐν τῇ τ πέλας θηεῦσι τὰς ὄνους, ἐς ἃς ἂν ᾳχῶσι αἱ ἵπποι ἐν γαστρί· ἐπειλα ἢ ὀπίσω ἀπελαύνυσι.

CAP. IX. ἡ μὴ Λοκρὸν ἐν Ρηγίῳ] Diodorus Siculus lib. v. pag. 230. Strabo lib. vi. pag. 260. Antigonus cap. 1. Plinius lib. xi. cap. 27.

πόλαμὸς ἔν τ τε Ῥηγίνων καὶ τ Λοκρίδος ἐστὶ μέσος,] Hunc fluvium Ἄλητα vocat Strabo loc. alleg. idemque fluvii nomen Livio lib. xxix. cap. 7. reſtituit avus.

καὶ ἔργονται γε ὐδὲ πλεθρίῳ Δρυσήμαλι] Mediceus, πληθριαίῳ.

καὶ ἐν Κεφαληνίᾳ] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 28. Antigonus cap. 3.

CAP. X. Τὸν βασιλέα αὐτῶν] Supra lib. i. cap. ult. Apoſtolius Cent. vii. proverb. 72.

ὁμῶ τι] An ὁμῶ γε? GESNER.

Πεισίστρατον] Herodotus lib. i. cap. 61 et 62.

Διονύσιον,] Iuniorem, lib. iii. Var. Hiſt. cap. 17. et iv. 8.

CAP. XI. Μέλει τῷ βασιλεῖ] Tzetzes Chil. iv. 125. 110.

κηρία Δρεπλάττειν,] Apoſtolius Cent. vii. prov. 72. κηρίας Δρεπλάττειν ζητεῖν.

Φορβήδην ἔρχεσθαι,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 40. pag. 440.

ὑπὸ ζωθήμαλι] Apoſtolius, ὑπὸ ζωθήμαλος.

ὅταν δὲ δοκεῖ] Mediceus et Apoſtolius, δοκῇ.

ὑποσημῆναι] Id verbi reſtituendum eſt Apoſtolio.

εἰς κοῖτον] Apoſtolius, εἰς κοίτλω. Adde Ariſtotelem d. l. pag. 445.

αἱ χαδόνες] De quibus agit Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 22.

καὶ αἱ ἄφοδοι χωρίς.] Idem lib. ix. cap. 40. pag. 440 et 445.

ἀναρχίας] Ita legendum apud Apoſtolium pro vulg. ἀργίας.

Βίον ἢ καθαρὸν ζῆν] Ariſtoteles ibid. pag. 442. Philes Carm. xxix. ℣ 36.

καὶ ὃ δεῖται Πυθαγόρας ζυμβάλλω] Qui praeceperat ἐμψύχων ἀπέχεσθαι. Vide Iamblichum Protrept. pag. 134 et 160.

ἡ χελιδὼν μύρῳ διώκει] Ariſtot. ibid. pag. 443.

Ἀεισολέλης] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 40. pag. 443. ubi ait, ἵππος ἤδη ἀπέθανεν ὑπὸ μελιττῶν.

ποτὲ ἐντυχεῖσαι] Apoſtolius, ἐντυγχάνουσαί πολε.

αὐτῷ ἵππῳ.] τῷ ἵππῳ. GESNER.

ὡς ἀκούω, αὐτῶν] Apud Apoſtolium mendoſe legitur αὐτόν.

οἵτε Φρύνοι,] Confer lib. i. cap. 58. et Ariſtotelem lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 40. pag. 443.

Καδμείαν,] Sive ὅτι κακῷ νίκλω. Vide Apoſtolium Cent. x. prov. 69. ubi vulgo ὅτι κακῶν legitur.

ἀπαλλάττουσιν.] Apoſtolius, ἐπαλλάττουσιν, vitioſe.

καὶ Ἀεισολέλης] Qui lib. ix. cap. 40. pag. 444. ſcribit, ἤδη δέ, νοσήσαντός τινος σμικρὸς, ἦλθόν τινες ἐπ' ἀλλότριον, καὶ μαχόμεναι, νικῶσαι ἐξέφερον τὸ μέλι· ἐπεὶ δ' ἀπέκλεισεν ὁ μελιττουργὸς, ὅτως ἐπεξήεσαν αἱ ἕτεραι, καὶ ἠμαύρουτο, καὶ τ ἄνθρωπον οὐκ ἔτυπτον.

CAP. XII. μαλακιεῖ] μαλκιεῖ. GESNER. vel potius μαλακιᾷ.

CAP. XIII. Γεωμετρίαν] Georgius Piſides ℣ 1137.

Ὅταν δὲ ἀπογονὴ ᾖ, καὶ δύθηνεῖται μελίτταις τὸ ζμῆνος,] Mediceus, καὶ δύθηνῇ Ϝ μελίτταις τὸ ζμῆνος.

οἶδε δὲ ἄρα ἡ μέλιττα καὶ ὕετὸν] Supra lib. i. cap. 11.

καὶ μὴ ἀναπέπεσθαι] Ϝ μή. GESNER. vel πρὸς μὴ ἀναπέπεσθαι.

ὅταν γῦν ζηρήσωσιν] Philes Carm. xxix. ℣ 42.

καὶ

καὶ μήτι ἐπορεύθησιν] Mediceus, καὶ μήτοι καὶ ἐπορεύθησιν.

Cap. XIV. τῇ Πάρῳ] Cypro, Aristoteles in Mirabilibus: alii *Gyaro*. Gesner. τῇ Γυάρῳ potius legendum docet Lucas Holstenius ad Stephanum Byzantinum pag. 88. sed et Bochartus in Hieroz. Part. ii. lib. iv. cap. 13. pag. 540. Triller. Confer Antigonum cap. 21. et Plinium lib. viii. cap. 58.

καὶ γῆν] Mediceus, καὶ ἡ γῆν.

γῆ] Legendum γῆς monet Holstenius l. c. pag. 319. Triller.

Ἐν Λάτμῳ ὄῃ τὸ Καρίας] Apollonius ex Aristotelis Νομίμοις βαρβαρικοῖς cap. 11. Antigonus cap. 15. Plinius lib. viii. cap. 59.

Cap. XV. εἶτα καὶ περὶ τὸ ἡ κεκενλρωμένων ζῴων κακίας] Haec verba in editione Gesner. sequebantur post τὸ τυραννῆν), utpote partem alteram argumenti hujus capitis constituentia, eaque propterea eliminanda censui, quod ad sequens caput, cui idoneum argumentum praefixum est, pertinent. Error autem iste ortum exinde habet, quod in quodam mss. codice hoc caput cum sequenti conjunctum fuit.

ἄκενλροι] Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 41. de matricibus ait, ἀμφισβητεῖ ὄῃ, πότερον ἔλκενλροί εἰσιν, ἢ ἄκενλροι· ἐοίκασι δ', ὥσπερ οἱ τῶν μελιττῶν ἡγεμόνες, ἔχειν μὲν, οὐκ ἐξιέναι ὄῃ, οὐδὲ βάλλειν.

Κλέαρχου] Justinus lib. xvi. cap. 4, 5.

Ἀπολλόδωρον] Quem memorat auctor lib. xiv. Var. Hist. cap. 41. ubi vide notas.

Κασανδρέων] Καισανδρέων. Gesner.

Cap. XVI. Ὅταν θεάσων) νεκρὸν ἔχιδναν,] Infra lib. ix. cap. 15.

ἐν Ὀδυσσείᾳ Ὁμήρου] A. ῥ 261.

ἐκεῖνος ἔβαψε] Apollodorus lib. ii. cap. 4.

Cap. XVII. καὶ εἰκότως εἰ μὴ] γε μή. Gesner.

αἱ μῆλαι αἱ Πισάτιδες] Plinius lib. xxix. cap. 6.

καὶ ἓξ Ἀλφεῷ περαιοῦν)] Mediceus, καὶ ἓξ γε Ἀλφεῷ περαιοῦν).

Cap. XVIII. Διαφέρειν ὄῃ ἄκρα αἱ πρὸς τῇ γῇ] Quod magis litoralis sit, quam pelagius: Athenaeus ex Aristotele, Gesner. lib. vii. cap. 18. pag. 315.

Cap. XIX. Λύκῳ ὁμόσε ταύρῳ] Vide Barthium ad Statium lib. iii. Theb. ῥ 52.

Cap. XX. Ὄνῳ ὁ θαλάττιῳ] Athenaeus lib. vii. cap. xv. pag. 315.

Cap. XXI. Ὁ ταὼς] Infra cap. 32. h. l. S. Epiphanius Physiol. cap. 12. Philes Carm. viii.

ἅπερ ἓν αἰτῷ καὶ κόσμου προτίθησι] Mediceus, προτίθησι.

ἀναλείνει) ὄῃ ἡ κεφαλὴν] Mediceus, ἀναλείνει ὄῃ ἡ κεφαλεί.

Καὶ Ἀθήνησι] Antiphon in oratione Περὶ ταὼν apud Athenaeum lib. ix. cap. 12. Ὅτι ὄῃ καὶ φειδωνίδας ἦν αὐτῶν ἡ θεὰ, ἐν τῷ αἰτῷ λόγῳ πάλιν φησίν· ἀλλὰ τὰς μὲν νεμωνίας ὁ βουλόμενος εἰσῄει· τὰς ὄῃ ἄλλας ἡμέρας εἴ τις ἔλθοι, βουλόμενος θεάσασθαι, οὐκ ἔσιν ὅστις ἔτυχεν· καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθὲς οὐδὲ πρώην, ἀλλ' ἔτη πλέον ἢ τριακονλά ἐσιν.

Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Ἐρασίστρατον λόγῳ] Περὶ τῶν ἰδεῶν. Plutarch. in vita X Rhet. pag. 833.

Ὀρνίθων] Supra lib. iii. cap. 42. Varro lib. iii. De re rust. cap. 6. Plinius lib. x. cap. 20. Macrobius lib. ii. Saturn. cap. 9.

Cap. XXII. Εἰς τὰς ψυλλήτρας ὅταν οἱ μῦες] Tzetzes Chil. iv. 126. ῥ 231.

Cap. XXIII. Ἑλλοχῶσιν οἱ κροκόδειλοι] Infra lib. xii. cap. 15.

τροχὺς

τροχὰς] Mediceus, πρόχυς: quam vocem conjectura adſecutus fuit cl. Pauwius in notis ad Philen Carm. lxxxiii. ℣ 17.

CAP. XXIV. Λαγὼς δέδοικε κυνάς,] Infra lib. xiii. cap. 24.

λεόντα] Forte ἢ addendum. GESNER.

ἢ ἔλαφον διώκουσιν.] Infra lib. viii. cap. 2.

μόνη ἢ ἡ ὠτὶς] Philes Carm. xxx. ℣ 46.

CAP. XXV. οἱ ἢ ἄρνες] Infra cap. 50. h. l.

CAP. XXVI. Μεμηλόταλόν ἐστι ζῶον ὁ πίθηκος,] Plinius lib. viii. cap. 54.

τ ἢ ὀρχεῖται] Infra lib. xvii. cap. 25.

ἡ Φύσις ποικίλον τε] Mediceus, ἡ φύσις ποικίλον τι.

CAP. XXVII. Τὰς ἐν τοῖς Βισάλταις λαγὼς] Ariſtoteles lib. iii. De part. anim. cap. 7. pag. 527, 528. Auctor libelli Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. pag. 732. Stephanus Byzant. v. Βισαλτία.

Τὰς δ' ἐν Λέρῳ] Supra lib. iv. cap. 42. ubi vid. not.

τὰς ἐν Αἰθιοπίᾳ ὗς κέρατα ἔχειν.] Infra lib. xvii. cap. 10.

τὰς ἐν τῇ Κυλλήνῃ κοατύφους] Ariſtot. lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 19. Plinius lib. x. cap. 30. Stephanus Byzant. v. Κυλλήνη. Euſtathius ad Homer. Iliad. B. pag. 300.

τὰς ἢ ἐν τῷ Μίμαντι] *Mimas* Ioniae mons eſt. Plinius lib. v. cap. 29. *Promontorium Coryceon, mons Mimas* CCL.M. *paſſuum excurrens, atque in continentibus campis reſidens. Quo in loco magnus Alexander intercidi planitiem eam juſſerat* VII.M.CCCCC. *paſſuum longitudine, ut duos ſinus jungeret, Erythraſque cum Mimante circumfunderet.* ubi mſ. *Erythras Mimante circumfunderet.*

τὰς ἰχθύας] Plinius lib. ix. cap. 57. *Piſcium genera etiamnum a Theophraſto mira produntur: circa Babylonis rigua decedentibus fluviis, in cavernis aquas habentibus remanere.*

CAP. XXVIII. πρὸς τὸ ζηλοτυπώταλον εἶναι ὄρνις] Supra lib. iii. cap. 42.

CAP. XXIX. Ἐν Αἰγείῳ δ' Ἀχαιάς,] Athenaeus lib. xiii. cap. 8. pag. 606. Ἐν Ἀργείῳ [leg. Αἰγείῳ] ἢ παιδὸς ἠράσθη χλιὼ, ὡς Κλέαρχος ἱστορεῖ ἐν πρώτῳ Ἐρωτικῶν· τ ἢ παῖδα τοῦτον Θεόφραστος ἐν τῷ Ἐρωτικῷ Ἀμφίλοχον καλεῖσθαί φασι, ἡ τὸ γένος Ὠλένιον εἶναι. Apud Plinium lib. x. cap. 22. etiam mendoſe legitur, *Argis dilecta forma pueri, nomine Oleni:* quem locum ex Aeliano correxit cl. Harduinus.

Σιὼ τοῖς Ὠλενίων φυγάσιν] Mediceus, ζιὼ τοῖς Ὠλενίων ἢ φυγάσιν.

Καὶ ἐν Χίῳ] Conf. de hac hiſtoria Plutarchum De ſolert. anim. pag. m. 481. TRILLER. Supra lib. i. cap. 11.

Οἱ ἢ χῆνες] Philes Carm. xv.

ὑπὸ σοφίας] Cl. Pauwius ad Philen legit ὑπ' ἀσωλίας.

ὕπνον.] Forte ποσόν. GESNER. Leg. οἶνον, quod aptius reſpondet τῷ ὕπνον. TRILLER.

ὡς Ἀλέξανδρος·] Juſtinus lib. xii. cap. 14. et cl. Berneccerus ad iſtum locum.

ὡς Κλαυδίου·] Suetonius in Claudio cap. 44.

Βελλαννικὸς] Quem potione hauſta periiſſe tradunt Tacitus lib. xiii. Annal. cap. 17. et Suetonius in Tito cap. 2. Mediceus, Βρετλανικὸς pro Βελλαννικός.

Cap. xxx. Ὁ ἢ χλωραλώπηξ] Infra lib. x. cap. 16. et xi. 38. Apostolius Cent. ii. prov. 52.

Cap. xxxii. Ταῷ δὲ τῷ ὄρνιθι τῷ περιερημάτῳ] Supra cap. 21. h. l. Philes Carm. viii. 27.

τρία ἔτη γλυόμενον] Aristoteles lib. vi. Hist. Anim. cap. 9, Columella lib. viii. cap. 11. Plinius x. 59.

ἐπωάζει ἢ ἡ κ τὸ ἑξῆς,] Hic locus mutilus videtur, atque ex Aristotele lib. vi. cap. ix. Hist. Anim. supplendus hunc in modum: ἐπωάζει ἢ ἡμέρας πρὸς τριάκοντα· τίκτει δὲ ἅπαξ ἢ ἔτος ὠὰ δώδεκα, ταῦτα δὲ ἡ κ τὸ ἑξῆς. Ita enim scribit Philosophus: καὶ τίκτει τριετὴς γλυόμενον, ἐν οἷς χρόνοις καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν πτερῶν λαμβάνει· ἐπωάζει δὲ ἡμέρας πρὸς τριάκοντα· τίκτει ἢ ἅπαξ τὸ ἔτος ὠὰ δώδεκα· ταῦτα ἢ οὐκ εἰσάπαξ, ἀλλὰ παρ' ἡμέρας δύο· αἱ δὲ πρωτόλοκοι ὀκτώ.

ὡς καὶ ὄρνιθες ἕτεραι.] Mediceus, ἕτεροι.

Cap. xxxiii. Ἡ νῆττα μήν που ὅταν τέκῃ (τίκτει δὲ ἐν ξηρῷ,] Mediceus, Ἡ νῆττα ὅταν τέκῃ (τίκτει ἐν ξηρῷ. Philes Carm. xiv.

ὃν καλοῦσι νηττοφόνον,] Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 32. Plinius lib. x. cap. 3.

πάλιν ταῦτα] Mediceus, καὶ πάλιν ταῦτα.

ἡ γὰρ καλαδὺς] Mediceus, ἡ καλαδύς. Omnino legendum καλαδδοα cum cl. Pauwio in notis ad Philen.

Cap. xxxiv. ὁ κύκνος] Supra lib. ii. cap. 32.

Φέρει] Φέρων. Gesner. Mediceus, Φέρειν.

πεπίσθυται γὰρ, ὅτι] Mediceus, πεπίσθυκε γὰρ, ὅτι.

Εὐριπίδης·] In Bellerophonte.

ἀλλ' ἀθυμέμενος μᾶλλον. Οἱ δὲ ἄνθρωποι διὰ τὸ αὐτῶν δέος τὸν θανάτου, καὶ τὸ κύκνειον καλαψῶδον, καί φασιν αὐτοὺς θρηνοῦντας τὸν θάνατον ὑπὸ λύπης ἐξᾴδειν· καὶ ἐ λογίζονται ὅτι ἡδὺν ὄρνεον ᾄδει λυπούμενον· μηδὲ γὰρ ἄγαν σχολαίῳ πιστὸν ᾠδήν, καὶ μέγα τι τῆς τῆς ψυχῆς ἔχουσά τι πρόσαντες καὶ ἀλγεινόν. Ἔχει δὲ] Locum hunc mutilum ex Platonis Phaedone explevimus. Gesner. Hic locus exstat pag. 64. edit. Francofurt. ubi post τὸ ᾄδει, haec sequuntur: ὅταν πεινῇ, ἢ ῥίγοι, ἤ τινα ἄλλην λύπην λυπῆται, ἀδὲ αὐτὴ ἥτε ἀηδὼν, καὶ χελιδὼν, καὶ ὁ ἔποψ, ὃν δή φασι διὰ λύπην θρηνεῖν ᾄδειν, ἥτε οἱ κύκνοι· ἀλλ' ἅτε (οἶμαι) τοῦ Ἀπόλλωνος ὄντες, μαντικοί τε εἰσὶ καὶ προειδότες τὰ ἐν ᾅδου ἀγαθὰ, ᾄδουσί τε καὶ τέρπονται ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως ἢ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. Hujus loci sensum generatim in hoc caput conferre placuit Aeliano, adeo ut lacinia Gesneri facile carere possimus, si verba Aelianea e ms. Mediceo constituantur hunc in modum: ἀλλ' ἀθυμέμενος μᾶλλον· μηδὲ γὰρ ἄγαν σχολαίῳ πολὺ φιδῇ καὶ μέλει τὸ τῆς τῆς ψυχῆς ἔχουσά τι πρόσαντες καὶ ἀλγεινόν. Ἔστι δὲ.

οἷα δὴ ζώφρων] Mediceus, οἷα δήπου ζώφρων.

ὡς Ἀριστοτέλης] Lib. ix. Hist. Anim. cap. 12.

καὶ ὑδεπώπολε] Mediceus, ὑδεπώπολε.

Cap. xxxv. Ὁ ἐρωδιὸς] Philes Carm. ix. ℣ 6.

ὡσπερεῖ οἱ πελεκᾶνες τὰς πόγχας,] Supra lib. iii. cap. 20 et 23.

Cap. xxxvi. ἀσελγείας,] Philosophus lib. ix. Hist. Anim. cap. 18. ὁ δ' ἀσελγείας ὁ ὀπταλιάμβου ὀχνὸς μυθολογεῖται μὴν γλυκὺς ἐν ἀήλων τὸ ἀρχαῖον· ἔστι ἢ κ τὴν ἐπωνυμίαν τούτων [leg. ταύτην] ἀρχόταλος.

Cap.

CAP. XXXVIII. ἡ ἀηδόνα,] Supra lib. i. cap. 43. et lib. iii. cap. 40. Philes Carm. xviii.

φιλόδοξω] Ita quoque legendum apud Apostolium pro φιλόξενον.

ὅταν ᾄδῃ] Mediceus et Apostolius, ὅταν ἄδῃ.

ἅπλῆν τὸ μέλος] Apostolius, ἁπλῆν τε μέλος.

Ὅμηρος] Odyss. τ. ν 518. GESNER.

Δενδρέῳ] Editt. Homeri, Δενδρέων. Mediceus, Δένδρεων.

πολυδάκρυα] Al. πολυδάκρυδα. GESNER.

ἀηδάκρυδα] Al. ἀηδάκρυα. IDEM. ἀηδάκρυα quoque praefert Mediceus.

CAP. XXXIX. ἡ λέοντα ἐκπεπλαμβύοις τίλλεσθαι τοῖς ὀφθαλμοῖς] Plutarchus lib. iv. Sympos. Quaest. 3.

δερματίου τί μανικόν.] Mediceus, δερματίου τί γυνικόν.

Τοιοῦτόν τι Φυλάξανδρος Αἰγυπτίους] Plutarchus ibid. Horapollo lib. i. cap. 17 et 19.

καὶ γὰρ καὶ ἡ ἥλιον] Mediceus, καὶ γάρ τοι καὶ ἡ ἥλιον.

Ὅμηρον] Iliad. Σ. ν 484.

Ὅμηρος] Iliad. Λ. ν 172.

Οἱ δ' ἔτι καμμένοσιν πεδίον φοβέοντο, βόες ὡς,
Ἅς τε λέων ἐφόβησε, μολὼν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ,
Πάσας· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἕαξε, λαβὼν πρῶτον ἀραιῶν
Πρώτων· ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.

ἕξ καθ' αὐτὸν ἄθμαλος,] Aristoteles lib. viii. Hist. Anim. cap. 5. Tzetzes Chil. v. 9. ν 422.

καὶ αἰσθόμενα] Mediceus, καὶ αἰσθανόμενα.

ἡ ἢ ἄρα εἰ μὴ δύθηρία γένοιτο καὶ ἑτέρα,] Mediceus, τῷ ἢ ἄρα εἰ μὴ δίθηρία γένοιτο ἑτέρα.

λήθη δ' πρώτα λαμβάνει,] Forte leg. λήθην, ut lib. iv. cap. 35. Ὁ βοῦς ὁ πρῶτος δ' πλήσιον καὶ κολάζοντος οὐκ ἂν πολὺ λήθην λάβοι, ἀλλ' ἐπιμνησθεὶς τιμωρεῖ.

Ἀνδρ' ἐπαμυνόμενος,] Homerus Iliad. Ω. ν 369. ubi rectius editiones, Ἀνδρ' ἀπαμυνόμενος.

τὸν γε μὴν βαλόντα] Aristoteles lib. ix. cap. 44. pag. 450.

λυπεῖ ἢ ἀδέν.] Mediceus, λυπεῖ ἢ ἀδὲ ἕν.

Ἡμερωθεὶς γε μὴν ἐξ ἔτι παρὼν πρᾳότατόν ἐστι,] Mediceus, πρᾳότατός ἐστι.

καὶ ὅτι φιλόπαις,] Id est, pueros amat. GESNER. Mediceus, φιλοπαίστης. Aristoteles d. l. pag. 449. φιλοπαίγμων.

πρᾴονες,] πρᾳδμῴως in lexicis. GESNER.

Ἄννων φησὶ] Plinius lib. viii. cap. 16. Plutarchus Πολιτικ. παραγγελμ. pag. 837.

τὸ κομώντων ἀμφέρων ἀδέν.] Mediceus, τὸ κομώντων ἀμφ. ἀδέν.

ἐφαίδρυνε γὰρ τῇ γλώττῃ τὸ πρόσωπον] Mediceus, ἐφαίδρυνε γοῦν τῇ γλώττῃ ἡσυχῇ τὸ πρόσωπον.

CAP. XL. ἡ παράδαλιν] Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 6. Antigonus cap. 37. Apostolius Cent. xx. prov. 21.

μιξελληχέναι] Apostolius, μιξελληφέναι.

ὑπαπερύπλει,] Idem, ὑπερύπλει.

λόχμῃ] Idem, λόγῃ.

CAP. XLI. τὰ μηρυκάζοντα] Mediceus, τὰ μηρυπίζοντα.

τρεῖς ἔχειν κοιλίας,] Aristoteles lib. iii. De part. anim. cap. 14. Διὸ τὰ τοιαῦτα τῶν ζώων τελείους ἔχει τόπους καὶ μόρια· καλοῦνται δὴ ταῦτα, κοιλία, καὶ κεκρύφαλος, καὶ ἐχῖνος, καὶ ἔντερον.

Et lib. ii. Hist. Anim. cap. 17. ἀνομοίας δ' ἔχυσι τὰς κοιλίας· πρῶτον μὲν γὰρ, τῶν τελεοπόδων καὶ ζωοτόκων ὅσα μή ἐστιν ἀμφόδοντα τῶν κερατοφόρων, τέτταρας ἔχει τὰς τοιάυτας πόρυς· ἃ δὴ καὶ λέγεται μηρυκάζειν· διήκει γὰρ ὁ μὲν σόμαχος, ἀπὸ δὲ σόματος ἀρξάμενος, ἐπὶ τὰ κάτω πρὸς τὸν ὀνθύμονα, ἀπὸ δὲ ὀνθυμόνου ἐπὶ τὴν κοιλίαν τὴν μεγάλην· αὕτη δ' ἐστὶ τὰ ἔσω τραχεῖα, καὶ διειλημμένη· ζωνήρης δ' αὐτῇ τις δὲ σομάχῳ προσβολῆς ὁ καλούμενος κεκρύφαλος, ἀπὸ τῆς ὄψεως· ἔστι γὰρ τὰ μὲν ἔξωθεν, ὅμοιος τῇ κοιλίᾳ· τὰ δ' ἐντὸς ὅμοιος τοῖς πλεκτοῖς κεκρυφάλοις· μεγέθει δὲ πολὺ ἐλάττων ἐστὶν ὁ κεκρύφαλος τῆς κοιλίας· τούτῳ δὲ ἔχεται ὁ ἐχῖνος, τὰ ἐντὸς ὢν τραχὺς καὶ πλακώδης· τὸ δὲ μέγεθος ἁπλήσιος τῷ κεκρυφάλῳ· μετὰ δὲ τοῦτον τὸ καλούμενον ἤνυτρόν ἐστι, τῷ μὲν μεγέθει δὲ ἐχίνου μεῖζον, τὸ δὲ σχῆμα προμηκέστερον· ἔχει δ' ἐντὸς πλάκας πολλὰς καὶ μεγάλας καὶ λείας.

Σηπίαι δὲ καὶ τευθίδες,] Ex Oppiani lib. ii. Ἁλιευτ. GESNER. Adde Aristotelem lib. iv. Hist. Anim. cap. i. pag. 262. et lib. ix. cap. 37. pag. 436. item lib. iv. De part. anim. cap. 9. et Athenaeum lib. vii. cap. 21.

μάθημα] Al. διλάβημα. GESNER.

CAP. XLII. ἡγεμόνες καλοῦνταί τινες, καὶ ἄλλαι σειρῆνες,] Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 40. init. Plinius lib. xi. cap. 16.

διφορεῖν] ἐργοφορεῖν. GESNER.

Περὶ δὲ τὴν Καππαδόκων γῆν,] Auctor lib. Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. pag. 716.

Ἐν τραπεζοῦντι δὲ τῇ Ποντικῇ] Auctor lib. Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. ibid. Dio Chrysostomus Orat. ix. pag. 139. ὥσπερ τὸν Ποντικὸν μέλανα δυσωδίαν ἀπεργάζεσθαι τοῖς ἁπτομένοις· γλυκάμυροι δὲ πρόσχρημα ἐξέπλυσαν δυσχεράναντες, ὅτι πικρόν ἐστι καὶ ἀηδές.

Ἐν Μηδίᾳ] ἐν Λυδίᾳ. Auctor lib. Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. ibid.

ὡς ὁ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις] Ver. 709.

ἐκ δὲ μυκηνῶν
θύρσων γλυκεῖα μέλιτος ἕσαλον ῥοαί.

ἐν δὲ Μυκόνῳ] Insula Cycladum.

CAP. XLIII. Περὶ τὸν Ὕπανιν] Apostolius Cent. ix. prov. 41. *Hypanis* Scythiae Europaeae fluvius est.

τὸ μονήμερον ὕτω καλούμενον Ἀριστοτέλης φησὶ] Lib. v. Hist. Anim. cap. 19. ubi ἐφήμερον habent editiones.

CAP. XLIV. ἡ σηπία] Supra lib. i. cap. 34. Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. v. 454. Philes Carm. xc. v. 6.

ὀσμύλος,] Infra lib. ix. cap. 45.

CAP. XLV. Τὸν σὺν τῷ ἄγκιον] Infra lib. vi. cap. 1.

Ὅμηρος] Iliad. Λ. v. 414.

Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κυνες, θαλεροί τ' αἰζηοί
Σεύωνται, ὁ δέ τ' ἔισι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,
Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετ' γναμπτῆσι γένυσσιν·
Ἀμφὶ δέ τ' ἀτασθαλίαι, ὦται δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίγνεται· οἱ δὲ μένυσσιν ἄφαρ, θεινόν περ ἐόντα.

Καὶ Ὅμηρος] Odyss. K. v. 243. et Ξ. 15.

φησί] Odyss. N. v. 409.

τό θ' ὕεσσι] Mediceus et edd. Homeri τάθ' ὕεσσι.

Διὰ τούτων ἐλέγχει] Odyss. Ξ. v. 532.

Βῆ δ' ἴμεναι κείων ὅθι περ σύες ἀγριόδοντες
Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὖδον βορέω ὑπ' ἰωγῇ.

ὅταν

ὅταν λέγει,] Odyſſ. N. ℣ 407.

Δήεις τόν γε ζυέουσι παρήμενον· αἱ δ' ὃ νέμονται
Παὰρ Κόρακος πέτρῃ, ὅθί τε κρουνὴ Ἀρεθούσης,
Ἔσθουσαι βάλανον μελοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
Πίνουσαι, τάθ' ὕειοι τρέφῳ, τεθαλυῖαν ἀλοιφήν.

ποιήσῃς τὰς ἄρρενας ἰδίᾳ καθεύδοντας,] Odyſſ. Ξ. ℣ 13.

Ἔνθεν δ' αὐλῆς ζυφελὰς δυοκαίδεκα ποίει
Πλησίον ἀλλήλων, δίνας συείν· ἐν δὲ ἑκάστῳ
Πεντήκοντα ζύες χαμαιδυνάδες ἐρχατόωντο
Θήλειαι τηκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴασιν
Πολλὸν παυρότεροι· τὰς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ προΐαλλε συβώτης
Αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τὸ ἄριστον ἀπάντων.
Οἱ δὲ τεσσαρόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.

τὸ παρ' Ὁμήρῳ] Odyſſ. Σ. ℣ 27.

ὃν ἂν κακὰ μηδιόωμαι,
Κόπτων ἀμφοτέρῃσι, χαμαὶ δ' ἐν πάντας ὀδόντας
Γναθμῶν ἐξελάσαιμι, συὸς ὡς ληϊβοτείρης.

Cap. XLVI. εἰ δὲ ἕλμινθες] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6.

πόαν τινὰ] Infra lib. viii. cap. 9. Ariſtoteles ibid. Georgius Piſides ℣ 925.

Πέρδικές τε καὶ πελαργοὶ, καὶ φάτται,] Ariſtoteles ibid. Antigonus Caryſt. cap. 42.

Cap. XLVII. δακτύλιον σιδηροῦν] καὶ δακτύλιαν σιδηρᾶν. Gesner.

ἀπιλυγάσαι] ἐπηλύγασεν. Gesner. Conjecturam doctiſſimi viri firmat Mediceus.

ἀπελαύσαμεν] Al. ἀπελύσαμεν. Gesner. idemque exhibet Mediceus.

Cap. XLVIII. φείσεται πρὸς τρυγόνα Φίλη,] Mediceus, φείσεται δὲ πρὸς τρυγόνα Φίλη.

Κορώνην τε ἐρωδιῷ] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. i. pag. 412. Plinius lib. x. cap. 74. Philes Carm. xxx.

καὶ ἰκτίνῳ ἄρπιν.] Ariſtoteles ibid. pag. 412.

κορῶναί τε καὶ γλαῦκες.] Supra lib. iij. cap. 9.

πυρραλλὶς] Ariſtoteles ibid. pag. 411. Πυρράλλις ex Heſychio ſcribendum monuit cl. Pauwius ad Philen. *Pyralis* Plinio dicitur lib. viii. cap. 74.

Βρένθος] Βρίνθος Philae dicitur Carm. xxx. ubi vide notas cl. Pauwii.

πάγρος·] λάρος ex Ariſtotele. Gesner. nempe lib. Hiſt. Anim. cap. 2. pag. 410.

καὶ αἰγυπιοὶ δὲ αἰετοὶ, καὶ κύκνοι καὶ δερκόνλες,] Cl. Pauwius ad Philen legit, καὶ αἰγυπιοὶ καὶ κύκνοι, καὶ αἰετοὶ καὶ δερκόνλες.

αἰγίθαλος] Mediceus, cui adſtipulantur Antigonus cap. 63. et Philes, αἴγιθος, et mox αἰγίθῳ pro αἰγιθάλῳ. Αἴγινθος legendum cenſet cl. Pauwius ad Philen.

τὸ ὄνων τοῖς ἕλκεσι,] Nullo ſenſu: legendum potius σκέλεσι, *cruribus*: quae horum verborum permutatio paſſim in libris antiquis deprehenditur. Triller. Nihil mutandum: Ariſtoteles d. l. αἰγίθῳ δὲ καὶ ὄνῳ πόλεμος διὰ τὸ παρεύλια τὸ ὄνον ξύεσθαι εἰς τὰς ἀκάνθας τὰ ἕλκη. Plinius, *Igitur advolans ulcera ejus roſtro excavat.*

ᶜ*avat.* Adde Antigonum Caryſt. cap. 63.

ἄνθ@] Infra lib. vi. cap. 19. Ariſtoteles ibid. Plinius lib. x. cap. 48.

CAP. XLIX. ἢ μέλιτται· μύρμηκες δὲ] Bochartus tom. ii. lib. iv. cap. 11. Hieroz. pag. 512. legit, καὶ μέλιτται, μύρμηκές τι. Vide infra lib. vi. cap. 43.

ὁσίαν τ' Φύσεως] Mediceus, ὡς ὁσίαν τ' Φύσεως.

CAP. L. Ὁ ἢ ἀλεκτρυὼν ἄσμενος] Supra lib. iii. cap. 31. et infra vi. 22. viii. 27.

Ἡ ἢ λίμνη] Forte, ὁ δὲ ἀμνὸς, vel μόχ@. GESNER. Supra cap. 25. h. l.

πολυπερίμονεῖ πικεῖον] Al. τὸ γεκάν. GESNER. idemque praefert Mediceus.

CAP. LI. Πολυφωνόταλα] Confer Zenodotum atque ſcriptorem Περὶ Φωνῶν ζώων, quos nuper edidit clariſſimus Valekenaerius in Animadv. ad Ammonium lib. iii. cap. 18. Adde etiam Schottum lib. iii. Obſerv. cap. 51.

βρύχεται] Mediceus, βρυχᾶται, nempe leo. Supra lib. iv. cap. 19. et infra ix. 1.

μυκᾶ)] Bos. Infra lib. xvi. cap. 16.

χρεμέτισμα] Equi. Ibid.

ὄγκησις ἄπας,] Aſini.

βληχηθμός τε] Ovium. Infra lib. xvi. cap. 16.

μηκασμὸς] Caprarum. Ibid.

καί τισι μὲν ὠρυγμὸς,] Nempe lupis.

τισὶ ἢ ὑλαγμὸς] Canibus.

ἀῤῥάζειν] Al. ῥάζειν. GESNER. ἀῤῥάζειν, vel ῥαείζειν dicuntur canes irritati. Pollux lib. v. ſegm. 86. Hunc autem locum ita interpungendum eſſe exiſtimat cl. Valekenaerius, τισὶ ἢ ὑλαγμὸς Φίλον, ἢ ἀῤῥάζειν· ἄλλῳ κλαγγαί τε ἢ ῥοῖζοι,

κλαγγαὶ] Aquilarum, gruum, etc.

μελῳδίαι,] Luſciniarum.

CAP. LII. ἢ οἱ κροκόδειλοι] Plinius lib. viii. cap. 25.

CAP. LIII. Οἱ ἵπποι οἱ ποτάμιοι] Diodorus Siculus lib. i. pag. 31. Plinius lib. viii. cap. 25.

οἵδε ὅτι ἢ ῥάξ ἐς τὸ ὕδωρ καταδεδεγμένη ἔχοιεν, τὰς πολεμίας] Cl. Pauwius ad Horapoll. lib. ii. cap. 20. legit, ὧδε ὅτι τῇ ῥάξ ἐς τὸ ὕδωρ καταδεδεγμένας ἔχοιεν τὰς πολ.

δοκοῦντες.] δοκιόντες. GESNER.

CAP. LIV. αἱ παρδάλεις] Horapollo lib. ii. cap. 90. Apoſtolius prov. 13. Cent. x.

δολερώτερον· οἷα] Apoſtolius, ζοφώτερον· οἷας.

ὅτε πλῆθ@ ποιθήκων κάθηϑ',] Mediceus, κάθηνϑ'. Infra cap. 56. ὅτι τὰς ἡιόνας ἀφικνοῦνϑ' ἡ ἀγέλη.

ἀπέρριψε] Al. ὑπέρριψε. GESNER. atque ita habent Apoſtolius et Mediceus.

ἢ κεῖται νεκρός] Iidem, ἢ κεῖται νεκρὸς δή.

ἀλλὰ πεῖραν καθιᾶσι.] Apoſtolius, ἀλλὰ ἐς πεῖραν καθιᾶσι.

καὶ ἀπέμπουσι,] Apoſtolius, πέμπουσι.

ἢ πλησίον γλυόμενος] Idem, ἢ πλησίον ἁλώμενος.

πνεῦμά τε ἢ ἄθμα] Idem, πνεῦμα ἢ τὸ ἄθμα.

πλημμύοντ@] Idem, μλύοντ@.

καταδεδεγμένας] Idem, καταβάντες.

ὄρχησιν] Idem, ὀρχησικλεύ.

ἀναπηδήσασα] Idem, ἀπαπηδήσασα.

διέξαινε,] Mediceus et Apoſtolius, διέξηνε.

ὑπὲρ τῆ τ' πολεμίων ἐνυβρισάντων φειγμένϑ] Mediceus, φειγίνεϑ.

Τέθλαλι δὴ κραδίη.] Apud Homerum Odyſſ. τ. ψ 18.

CAP.

CAP. LV. *πεῖν ἢ Δημοκῆσαι αὐτὸ,*] Aristoteles lib. ix. cap. 1. pag. 413. *τὰς ἢ φοίνικας (καλαβάλλει ὁ ἐλέφας) τῷ μελάπῳ, ἕως ἂν καλαυλίνῃ ἐπείσω τοῖς ποσὶν ὑπιβαίνων, καλαλείνει ὑπὸ τ' γῆς.*

CAP. LVI. *Οἱ ἐν Σύροις ἔλαφοι*] Mediceus, *Αἱ ἐν Σύροις ἔλαφοι.*

ὅταν ἢ βαληθῶσι] Plinius lib. viii. cap. 32.

ἢ φύσιν] *ἢ φύσαν.* GESNER.

νέφοι δὲ κ' ἔοιχον,] Tzetzes Chil. iv. 121. *ℌ* 75.

ἡ τελευταῖα] Gyllius hic plura legit in Graecis, vel addidit ex Oppiano. GESNER.

πόθῳ πόας] Mediceus, *πόθῳ τ' πόας.*

εὔγεων οἰκεῖν χῶρον,] Strabo lib. xiv. pag. 684.

Αἱ δὲ Ἠπειρῶλίδες εἰς ἢ Κόρκυραν] Mediceus, *Αἱ γῆν Ἠπειρῶλίδες εἰς ἢ Κέρκυραν.*

LIBER VI.

CAP. I. *Δέοιλαι μὲν ἄνθρωποι*] Mediceus, *Δέοιλαι μὲν ἓν ἄνθρωποι.*

Ὁ γῦν (ὃς] Supra lib. v. cap. 45.

τοῦτό τοι ἢ Ὁμήρῳ] Iliad. N. *ℌ* 471.

Ἀλλ' ἐμοὶ, ὡς ὅτε τις (ὃς ἔρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς,
Ὅς τε μύῃσι ηηλοσυρῆλν ἐπερχόμενον πολλῶν ἀνδρῶν
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φεύσεσι δέ τε νῶθον ὕπερθεν·
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπελον· αὐτὰρ ὀδόντας
Θήγῃ, ἀλέξασθ' μεμαὼς κυσὶν ἠδὲ καὶ ἀνδράσι.

Adde etiam versus Homeri Iliad. Λ. allegatos in notis ad lib. praeced. cap. 45.

Καὶ μύῃσι καὶ ὁ λέων] Plinius lib. viii. cap. 16.

καὶ τοῦτο δὲ ὁ ποιητὴς] Iliad. Υ. *ℌ* 170.

πρίν τ' ἀφρὸς ὀδόντας
Πίγνεῃ, ἐν δέ τε οἱ κραδίῃ σθένει ἄλκιμον ἦτορ,
Θύρῃ δὲ πλαζόμενός τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν.

Μασίῃ), ἐν δ' αὐτὸν ἐποίρωνα μαχίσασθ'.

Οὐχ ἑδρὸς ἔργου,] Lucianus in Scytha pag. 651. ed. Salm. tom. i. *Οὐχ ἑδρὸς τοίνυν, ἀλλ' ἀμβολᾶς ἔργον, ὡς ὁ Κεῖος φησιν*, nempe Bacchylides, ut constat ex Athenaeo lib. xiv. cap. 7.

τὰ Τυρταίου μέτρα] Quae exstant in oratione Lycurgi adversus Leocratem pag. 162. ed. Paris. et in in Stobaei Florileg. Serm. clxvii. clxviii.

Ταῦρον δὲ ἡγεμὼν ἀγέλης] Mediceus, *ἡγεμὼν τ' ἀγέλης.* Adde Aristotelem lib. vi. Hist. Anim. cap. 21.

κονιόμενον] Mediceus, *κονιώμενον.*

Ἰκκὸς] Athletae nomen oxytonum hic scribitur: in Var. Hist. lib. vi. cap. 1. *Ἴκκον*: sed scribendum est *Ἴκκον* paroxyt. per duplex *κ*, ut apud Platonem in Protagora, et De legibus. Eustathius tamen in Dionysium ultimam acuit in *Icco*, Medico Tarentino, a quo proverb. *Ἰκκῶ δεῖπνον.* GESNER.

Πλάτων] Platonis locus est lib. viii.

viii. De legibus, ut obſervat cl. Lamb. Bos in Obſerv. miſcell. crit. cap. 33. ubi et ſimul adnotat, noſtrum in Varia ſua Hiſtoria lib. xi. cap. 3. hujus luctatoris, de quo hic ſermo, eodem modo meminiſſe. TRILLER.

πάλη] πάλα. GESNER.

τὰ γὰρ ἆθλα οἱ κοινὰ] Mediceus, κλεινά.

κότιν Ὀλυμπικὸς,] Pauſanias lib. v. cap. 15.

ἡ Ἰσθμικὴ πίτυς,] Idem lib. viii. cap. 48. et Plutarchus lib. v. Symp. Quaeſt. 3.

ἡ δάφνη Πυθική·] Pauſanias lib. x. cap. 7.

Ἀμοιβέα] Eundem, nec non Diogenem et Clitomachum laudat auctor lib. iii. Var. Hiſt. cap. 30.

CAP. II. Ἀκέω ἔν] Mediceus, Ἀκέω γῆν.

Πάρδαλιν ἐκ νηπίης] Apoſtolius Cent. xx. prov. 23.

ἐν ταὐτῷ] ἐν αὐτῷ Apoſtolius.

ἡ νεκρειμαῖόν τι] Mediceus, ἡ νεκρειόν τε, pro νεκρικόν τε, vel κενέβειόν τε, quomodo legitur apud Apoſtolium. Heſychius, Κενέβεια τὰ θνησίδια [leg. τὰ θνησείδια] ἡ νεκρειμαῖα. Pollux lib. vi. cap. 9. Segm. 55. τὰ μὴν θνησείδια κρέα ἡ κενέβεια ἐκάλουν.

πολλοὶ πολλάκις.] Mediceus, καὶ πολλοὶ πολλάκις.

CAP. III. Ἡ ἀρκὼ ὅταν τίκτει, ὅτι τίκτει,] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 17. Plinius lib. viii. cap. 36. Mediceus, Ἡ ἀρκὼ ὅτι τίκτει.

ζάρκα ἄσημον,] Malui aliquando ζάρκα ἀσχήμονα, ſed ζάρκα ἄσημον etiam Oppianus habet in Cyneget. quare nihil mutandum. TRILLER.

ἄνω πως λέλεκϑ.] Lib. ii. cap. 19.

ἐξαγάγοι] Apoſtolius Cent. iv. prov. 40. ἐξαγάγῃ.

Φωλία] Φωλεία. GESNER. Φωλειᾶν legendum potius eſſe, ſicuti et apud Plutarchum De ſolert. anim. ἡ δὲ ἀρκὼ ὑπὸ τῦ πάθους, ὃ καλοῦσι φωλειᾶν exiſtimat cl. Salmaſius Exerc. Plin. pag. 223. et fere perſuadet. TRILLER. Apoſtolius, ἐνίεσθέν τοι κέκλῃϑ τὰ ἀρκοφώλεια τὸ πάθος.

εἶτα εἰσέρχεται] Apoſtolius, ἐξέρχεϑ.

τετράων] τετραεσκοίλα. GESNER. Mediceus hic et paullo poſt, τεσσαεσκοίλα.

τεσσάρων] τετραεσκοίλα. GESNER. Τεσσαεσκοίλα potius legendum, prout in margine adſcriptum ex Ariſtotelis lib. viii. Περὶ ζώων ἱστορίας. Idem docet cl. Bos loc. cit. pag. 141. ubi et alia quae huc faciunt. TRILLER. Confer Petavium lib. vi. Var. Diſſert. cap. 7. pag. 127.

Ἀριστοτέλης] Lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 17. et ix. 6.

ἢ αὐτῆς δεξιάν] Leg. αὐτῆς, vel ex Mediceo, ὀπὴ δὲ αὐτῇ ἢ δεξιάν.

μυρμήκων ἐσθίει,] Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 974.

κενώσεις μὴν φυσικαὶ] Mediceus, κενώσεις μὴν δὴ φυσικαί.

CAP. IV. Οἱ δὲ δεσκύλες] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6.

λέγει γῆν] Iliad. X. ν 93.

Ὡς δὲ δεσκὼν ὄπὶ χειῇ ὀρέστερα ἄνδρα μύῃσι
Βεβρωκὼς κακὰ Φάρμακ', ἔδυ δέ τε μιν χόλος αἰνός,
Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἑλισσόμενος περὶ χειῇ.

CAP. V. Οἱ ἔλαφοι] Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 11. et ix. 5. Auctor libelli Περὶ ϑαυμ. ἀκουσμ. Theo-

Theophylactus Simoc. Quaeſt. Phyſ. cap. 5.

εἰσδύονται παρελθόντες εἰς λοχμὰς] Mediceus, εἰσδυόνται παρελθόντες εἰς τὰς λοχμάς.

CAP. VI. Ὁμήρῳ] Iliad. M. ν 49.

Διαβήμεναι] Editt. διαβαίνεμεν.

Οὐδὲ δὲ] Mediceus et Editt. οὐδέ οἱ.

χείλει ἐφεσαότες] Mediceus, χείλεϊ ἑσαότες, quomodo etiam habent quaedam Homeri editiones.

Περῶσαι] Edd. Hom. et Mediceus, περῆσαι.

Ῥηϊδίη.] Hanc vocem excipiunt ſequentes verſus:

κεκμηνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες ἐπὶ πᾶσαν
Ἔσασαν ἀμφοτέρωθεν· ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
Ὄξεσιν ἠρήρει, τὰς ἔσασαν υἷες Ἀχαιῶν
Πυκνὰς καὶ μεγάλας, δητῶν ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
Ἔνθ' ἂν κεν ῥέα ἵππος ἐΰτροχον ἅρμα τιτλάινων
Ἐσβαίη.

CAP. VII. Λίμνῃ Μύριδος] *Myridis lacus* forte idem, qui alias *Marea* vel *Mareotis* dicitur. GESNER.

Κροκοδείλων πόλις] Strabo lib. xvii. pag. 811, 817.

Θρέμμα πανήμερον] Mediceus, θρέμμα πάνυ ἥμερον.

Καὶ τῶν ὀπισολῶν] Alexander ab Alexandro lib. i. Gen. Dier. cap. 27.

CAP. VIII. Ἴδιον καὶ ὄνομα] Mediceus, Ἴδιον δὲ καὶ ὄνομα.

CAP. IX. ἐὰν διώκῃ] Mediceus, ἐὰν διώκῃ.

Σκυλάκια] Ζκύμνια Ariſtot. lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6. init.

Ταύρῳ ᾗ λιμώτῃσα ὅταν ἐνὶ ὑχῇ] Ariſtoteles lib. viii. cap. 5. Plinius lib. viii. cap. 36.

CAP. X. τὰς χωνοκεφάλας] Horapollo lib. i. cap. 14.

αὐλεῖν ψαλτικῶ.] Poſt αὐλεῖν, καὶ addit Gyllius. GESNER. atque etiam Mediceus.

πάλαι κεκήρυκται.] Infra lib. xvi. cap. 23.

ἀνωλέρω εἶπον.] Supra lib. ii. cap. 11. Adde infra lib. xi. cap. 14.

σιτεῖσθαι ἁδέν.] Mediceus, σιτεῖσθαι οὐδὲ ἕν.

Σιμωνίδης,] Filii Leoprepis, cujus mentio fit in marmore chronico Oxonienſi, Epocha lv. lin. 70. ἀφ' ἧς ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ Ο ΛΕΩΠΡΕΠΟΥΣ Ο ΚΕΙΟΣ Ο ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΚΟΝ ΗΥΡΩΝ ΕΝΙΚΗΣΕΝ ΑΘΗΝΗΣΙ. Eundem memorant Cicero lib. ii. De orat. cap. 87. et Plinius lib. vii. cap. 24.

Ἱππίας] Patria Elei, Diopithis filii, Hegeſidami diſcipuli, teſte Suida in Ἱππίας. Vide cl. Olearium ad Philoſtratum lib. i. De vit. Sophiſt. cap. 11.

Θεοδέκτης] Pollux lib. vi. cap. 19.

εἰς τόδε ἐπάγγελμα] Mediceus, εἰς τόδε τὸ ἐπάγγελμα.

Ἔνθα γῆν ἀφηρέθη] Apoſtolius Cent. v. prov. 76.

ψελλίων] Mediceus, ψαλίων. Gloſſa margini adſcripta, ψάλια, κέλκοι, δακτύλιοι.

CAP. XI. Τίκτει ᾗ ἔλαφος πρὸς τὰς ὁδούς] Ariſtoteles lib. vi. cap. 29. Hiſt. Anim. et ix. 5. Antigonus Caryſt. cap. 35. Plinius lib. viii. cap. 32. Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρον. pag. 971.

ἀσθενέστερος] ἀσθενεστέρως. GESNER. idemque exhibet Mediceus.

CAP. XII. Ἡ χερσαία χελώνη] Plinius lib. viii. cap. 5. *Teſtudo cu-*

nilae, quam bubulam vocant, paſtu vires contra ſerpentes refovet. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 49.

CAP. XIII. περαίτερον δ' ἐ χωρῆσι] Plinius lib. viii. cap. 58. Mediceus, περαιλέρω.

ἐδ' ὅσα] Iliad. I. 404. Hunc Homeri verſum allegavit auctor lib. vi. Var. Hiſt. cap. 9.

Ἀφήτορ@] Ἀφήτωρ, Apollo jaculator, Euſtath. GESNER.

ἐέργει.] Adde verſum Homeri:

Φοίβῳ Ἀπόλλων@ μυθοῖ ἐνὶ πείρηεσσι.

CAP. XIV. τρόπον ἐκεῖνον] Mediceus, τ τρόπον ἐκεῖνον.

Ὅταν ἡ πλήρης ὁ τ ζελιώνης κύκλος,] Confer cl. Bochartum tom. i. lib. iii. cap. 11. Hieroz. pag. 832.

φάρμακον αὐτὰς καλεσίγασε,] Auctor libelli Περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. pag. 737. Plinius lib. viii. cap. 30.

CAP. XV. Ἔρωτα δελφῖν@] Confer de hac aut pari hiſtoria Gell. Noct. Att. lib. vii. cap. 8. Simile quoque habet Pauſanias Lacon. cap. 25. pag. 275. TRILLER. Plinius lib. ix. cap. 8. Plutarchus lib. Πότερα τ ζώων φρον. pag. 984. Athenaeus lib. xiii. pag. 606. Tzetzes Chil. iv. 117, ℣ 1000.

Ἰάσῳ] Ἰασὸς oxytonum cum duplici σ, inſula eſt Cariae. Ἴασο@ vero proparoxyt. cum σ ſimplici civitas Peloponneſi, Stephanus. Ἰασὸς Athenaeo de civitate, in qua puer delphino amatus eſt. GESNER.

ἀναβαίνων ὡς πῶλῳ] Mediceus, πῶλον. Lib. ix. Var. Hiſt. cap. 16. δοκεῖ δέ μοι πρῶτο@ ἵππον ἀναβῆναι. Et infra h. l. cap. 39. εἶτα μῦτοι ἐς τὰς μηλέρας ἀναβαίνωσιν.

οἰαδήπω μὴ μόνοις ἀνθρώποις] Mediceus, οἰαδήπω μὴ μόνον τοῖς ἀνθρώποις.

ἐραίῳ] ἄκρῳ. GESNER.

Λαΐ@] Lib. xiii. Var. Hiſt. cap. 5.

ὦ καλὲ Εὐριπίδη,] Auctor reſpicit ad drama Euripidis, quod Χρύσιππον inſcripſit. Vide cl. Perizonium ad lib. ii. cap. 21.

Καὶ νόμισμα δὲ δρύφω] Pollux lib. ix. Segm. 84. Χῖοι Ὅμηρον (τῷ νομίσμαλι ἐνεχάραξαν) Ἰασεῖς δὲ παῖδα δελφῖνι ἐποχούμενον.

οἱ Κεῖοι.] Al. οἰκεῖοι. Gyllius legit οἰκεῖον. GESNER. οἰκεῖοι etiam exhibet Mediceus.

ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πόλει] Mediceus, ἐν τῇ Ἀλεξάνδρῳ πόλει.

Καὶ ἐν Δικαιαρχίᾳ τ Ἰταλίας] Apion lib. v. Aegyptiacorum apud Gellium lib. vii. cap. 8.

ἐθαύμασε τ ἐπ' Ἀρίωνι] Nempe lib. i. cap. 23, 24.

CAP. XVII. ἐρασθῆναι μείρακ@ ὠμικῆς δρακόντα] Similem hiſtoriam de dracone puellam Aetolam amante refert Plutarchus in libello Πότερα τ ζώων φρονιμ.

CAP. XVIII. Οἱ ὄφεις] Plinius lib. viii. cap. 23. Lucanus lib. ix. ℣ 822. Apoſtolius prov. 56. Cent. xv.

ζωεγνωκότες τ σόμαχον] Ex Apoſtolio legendum, ζυνεγνωκότες ὅτι τ σόμαχον.

ὅμως] Apoſtolius, ὁμοίως.

Ἀριστόλης] Lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 4.

μεθίησι,] μεθίεσι Apoſtolius.

ἢ τὸ ὄνομα] Idem cum Mediceo, ἢ τόγε ὄνομα.

κέκληται γὰρ ἀκουλίας.] Infra lib. viii. cap. 13. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 58.

CAP. XIX. πάρνοπα] Locuſtae vel culicis ſpeciem, vel apiculam ſylveſtrem. GESNER. Infra lib. xvii.

xvii. cap. 19. Strabo lib. xiii. pag. 613. ἡ γὰρ ὀπὸ τ παρνόπων, ὃς οἱ οἰταῖοι κόρνοπας λέγυσι, Κορνοπιῶνα τιμᾶσθ παρ' ἐκείνοις Ἡρακλέα ἀπαλλαγῆς ἀκρίδων χάριν.

ἰσονομείζονλα,] Al. ἰσονεικίζονλα. GESNER.

τρωξαλίδα,] Gryllum interpretantur aliqui, Plinius. IDEM.

Τῶν δ' ἐνύδρων ὀλολυγὼν] Plinius lib. xi. cap. 38. *Ranis prima* (lingua) *cohaeret, intima absoluta a gutture, qua vocem mittunt mares, cum vocantur ololygones. Stato id tempore evenit cientibus ad coitum feminas.*

ὡσπερῶν δὴ τὰς οἴκυς ἐκ τ προλέρων ἀμείβονλες] Mediceus, ἐκ τ προτέρων οἴκων ἀμείβονλες.

ἀνωλέρω εἶπον.] Lib. ii. cap. 32.

ὄθεν] ὅ, τε, GESNER. Conjecturam cl. Gesneri tuetur Mediceus.

ἄνθρ.] Supra cap. 48. lib. v. Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. pag. 412.

ἰσολίθες] Al. ἰσονείνες. GESNER. atque idem praefert Mediceus.

ἡ ἴυγξ] Aristoteles lib. ii. Hist. Anim. cap. 12.

CAP. XX. αὐτῶν γλὴ ἐννέα.] Octo scorpiorum genera enumerat Nicander Theriac. ℣ 769, et seqq.

Σκορπίος δ' οὐκ ὠὰ,] Aristoteles lib. v. Hist. Anim. cap. 26. Τίκτυσι δὲ ἡ οἱ Σκορπίοι οἱ χερσαῖοι Σκωληκώδη πολλὰ, ἡ ἐπωάζυσιν.

μαθήσεσθε.] Al. εἴσεσθε. GESNER. nec aliter Mediceus.

CAP. XXI. Ἐν Ἰνδοῖς ἀκμὼ] Mediceus, Ἐν Ἰνδοῖς, ὡς ἀκμὼ.

ἐλέφας ἡ δρακόντων] Strabo lib. xvi. pag. 775. Plinius lib. viii. cap. 10.

τὸ δὲ ἥμισυ σφῶν αὐτῶν τὸ ὀρκῖον τ δένδρων προβάλλυσι τῇ κόμῃ.] Mediceus, προβάλλυσι τῇ κόμῃ.

τεύνων τῷ ὑραίῳ μέρει,] θεύνων τῷ ὑ. μ. GESNER.

CAP. XXII. Ἔχθισα δὲ τῷ μὴ λέονλι] Supra lib. iii. cap. 31. v. 50. Lucretius lib. iv. ℣ 710. Plinius lib. viii. cap. 16.

Δρακόνλα δὲ ἐλέφας ὀρῴωδεῖ.] Supra cap. praec.

CAP. XXIII. τὰς χεῖρας,] τὰς κλίνας. GESNER.

ἔς τ' ἂν οἱ πάνλες] Mediceus, ἔς τ' ἂν ἅπανλες.

CAP. XXIV. Δολερὸν χρῆμα ἡ ἀλώπηξ.] Supra lib. iv. cap. 39. et infra lib. xiv. cap. 26. Apostolius prov. 48. Cent. ii. Philes Carm. xxx. ℣ 36.

θηρῶσι] Apostolius, λαθηρῶσαι.

αἱ δὲ αἰσθόμυαι,] Idem, ἐνιχόμυαι.

Οἱ δὲ Θρᾷκες] Plinius lib. viii. cap. 38. Plutarchus lib. Πότερα τ ζώων φρονιμ. pag. 968.

κάτωθεν] Apostolius, κάτω.

πρὸς βάθρ,] Al. εἰς βάθρ. GESNER. idemque exhibent Apostolius, et codex Mediceus.

Λαθεῖ τε πρῶτόν γε μὲν οὐκ ἂν θηρεύοι.] Mediceus, Λαθεῖ τε πρώτη· εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἂν θηρεύοι.

CAP. XXV. ἡ παῖδα ἡ ℔ Ἰφιθρ] Evadnen. Supra lib. i. cap. 15.

Τὰ δὲ ζῶα ὑπερβαλλύσης φιλοσοργίας ὑ προλέλοιπεν.] Mediceus, τὰ δὲ ζῶα ὑπερβολὴν φιλοσοργίας ὑ προλέλοιπεν.

Ἠλιγόνης κύων] Infra lib. vii. cap. 28.

Silanionis] Gyllius legit *Gelonis*. GESNER. Confer Tzetzen Chil. iv. 131. ℣ 260.

Δαρείῳ δὲ τῷ τελθλαίῳ] Tzetzes ibid. ℣ 250.

Ξενοφῶν ὁ Γρύλλυ] Lib. i. De exped. Cyri pag. 266. Καὶ ἐπαῦθα μαχόμυοι ἡ βασιλεὺς ἡ Κῦρ, ἐ

οἱ ἀμφ' αὐτὸς ὑπὲρ ἑκαλέρυ. Ὁπόσοι μὲν τ ἀμφὶ βασιλέα ἀπέθανον, Κτησίας λέγ· (παρ' ἐκεῖνῳ γὰ ἦν) Κῦρ δὲ αὐτός τε ἀπέθανε, καὶ ὁπλῶ οἱ ἄριστοι τ περὶ αὐτὸν ἐκεῖνο ἐπ' αὐτῷ. Ἀριαπάτης δὲ ὁ πιστότατ αὐτῷ τ ζκηπτύχων θεραπόντων λέγεται, ἐπειδὴ εἶδε πεπτωκότα Κῦρον, καταπηδήσας ἀπὸ τ ἵππυ, περιπεσεῖν αὐτῷ· καὶ οἱ μὲν φασι βασιλέα κελεῦσαί τινα ὑποσφάξαι αὐτὸν Κύρῳ· οἱ δὲ, ἑαυτὸν ὑποσφάξαι, παρασάμενον τ ἀκινάκην· εἶχε γὰ χρυσῆν· καὶ στρεπτὸν δὲ ἐφόρει, καὶ ψέλλια, καὶ τἀλλα, ὥσπερ οἱ ἄριστοι τ Περσῶν· ἐτετίμητο γὰ ὑπὸ Κύρυ δι' εὔνοιάν τε καὶ πιστότητα. Mediceus, Ξενοφῶν ὁ τ Γρύλλυ.

οἰκῶ] Lege ὁπλῶ ex Xenophonte.

Καὶ Λυσιμάχῳ] Tzetzes ibid. ν 252.

CAP. XXVI. Ἡ πιθήκη] Genus eſt phalangii, quod et Ariſtoteles *pulicem* vocat, utpote parvum, procax et ſalax. *Pithece* forſan a figura dictum: *Oribates* a loco, quod in arboribus praeſertim montanis reperiatur. *Hypodromus*, quod ſub foliis lateat. Nicander octavum genus phalangii ſub foliis perſeae degere ſcribit. Idem genus quartum *agroſten* nominat lupo ſimile. Ariſtoteles pulicem lupo comparat. GESNER.

κέκληται ἢ ὑπ' ἐνίων καὶ ψύλλα.] Heſychius, ψύλλα. —— ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ζωϋφίυ μικρῦ ἀρρένικῶς, ὥς φησιν Ἐπίχαρμ.

CAP. XXVII. Ἀφίησι γάρ φασι] Verbum φασὶ ignorant Mediceus et Apoſtolius.

καὶ τὸ ζφέτερον πρόβλημα] Plinius lib. x. cap. 74. *Excrementa ſua effoſſa ſubruunt terra, intelligentes odorem illum indicem ſui eſſe.*

ὑποβαλόντες.] Apoſtolius, ὑποβάλλοντες.

CAP. XXVIII. ἐνιαυτῦ βιῶναι χρόνον] Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 18. lib. ix. cap. 37. pag. 436. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ν 553.

CAP. XXIX. καυμαῦ ἢ] Mediceus, καυμαῦ δέ γε.

CAP. XXX. Ὁ ἰχθὺς ὁ ὄνος,] Athenaeus lib. vii. cap. 18. pag. 315. Apoſtolius Cent. xiv. prov. 57.

διηρῶτα] Apoſtolius, διερηκότα.

CAP. XXXI. τὰς παγύρας] E cancrorum genere. Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 2. Plinius lib. ix. cap. 31.

φωλίγγῳ] Euſtathius ad Homer. Iliad. Σ. ν 494. ὅτι ἢ καὶ λώτινοι αὐλοὶ ὑπὸ ξύλυ ἦσαν Λιβυκῦ καλυμμῦ λωτῦ, λεγόμενοι Φώτιγγες ὑπὸ Ἀλεξανδρέων, ὅθεν καὶ τὸ, Φωλίγγια καὶ μοναύλια κώμων, ὑ πολέμων ὄργανα.

εἶτα ὑπὸ τ ἡδονῶν ἑλκόμενοι,] Mediceus, εἶτα ὑπὸ τ ἡδονῆς ἑλκόμενοι.

CAP. XXXII. τῇ Μαρίᾳ] Μαρείᾳ Straboni lib. xvii. pag. 799.

τὰς θείσας] τειχίδας Athenaeo lib. vii. cap. 24. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ὑπογεγραμμένῳ ζωϊκῷ τειχίδα τ λεγόμενον, ὅτι ἥδεται ὀρχήσει καὶ φδῇ, καὶ ἀκούσας ἀναπηδᾷ ἐκ τ θαλάσσης. Suidas, τειχίδες· εἶδος ἰχθύος, αἱ λεγόμεναι θείσαι.

CAP. XXXIV. Ὁ κάστωρ] Plinius lib. viii. cap. 30.

τοῖς ποταμοῖς καλαδὺς] Mediceus, ἐν τοῖς ποταμοῖς καλαδύς.

ᾧ περαιτέρω καμάτυ] Mediceus, ᾧ περαιτέρυ καμάτυ.

ὡς πορρωτάτω ἑαυτὲς ὑποπτάσαντες τῷ δρόμῳ] Mediceus, ὡς ὅτι πορρωτάτω ἑ. ἀ. τῷ δρόμῳ.

CAP. XXXV. Βύπρησις] Plinius lib. xxx. cap. 4.

ὑ μῆ μακρόν.] Apoſtolius Cent. v. prov. 76. ὑ κῆ μακρόν.

CAP.

CAP. XXXVI. Αἱ κάμπαι] Infra lib. ix. cap. 39.

Ἀπόλλωσθαι ϑ] Columella lib. x. ψ 356. et lib. xi. cap. ult. Palladius lib. i. cap. 35. Apuleius lib. xii. Geopon. cap. 8. ubi vide notas cl. Needhami.

CAP. XXXVII. Εἶεν δ' ἂν βασὶν ἔχθισα οἶσρ@ καὶ μύωψ.] Apollonius Rhodius lib. i. Argon. ψ 1265.

Ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένῳ ἔσσυτο ταύρῳ
Πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἐλεαπίδας, ἠδὲ νομήων
Οὐδ' ἀγέλης ὄθεϑ', πρήσσει δ' ὁδὸν, ἄλλοτ' ἄπαυς@
Ἄλλοτε δ' ἰσάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺ αὐχέν' ἀείρων
Ἴησεν μύκημα κακῷ βεβολημένῳ οἴσρῳ.

Ubi Scholiaſtes: Μύωψ, εἶδος μυίας κϛ τὸ ἔαρ γινόμενον, ἥτις ϖ λογάσι ϖ βοῶν ἐπικαθεζομένη, δάκνει αὐτὰς, καὶ εἰς μανίαν ἄγει· ἀφ' ἧς καὶ οἶσρ@ λέγεϑ'. Σώσρ@ ϑ ἐν τῇ τελάρῃ ϖερὶ ζώων, Διαστέλλει ϖ μύωπα ξ οἶσρ· ὁ μὲν γὰ μύωψ ἐκ ϖ ξυλῶν ἐπιγίνεϑ'· ὁ ϑ οἶσρ@ ἐκ ϖ ἐν ποῖς ϖολαμοῖς ἐπιπλεόντων ζωαρίων.

Καὶ ὁ μὲν οἶσρ@] Supra lib. iv. cap. 51.

aculeo] Lingua potius vel promuſcide. GESNER.

CAP. XXXVIII. ἀδεὶς ἐξάντης γεγονέναι ξ κακῶ.] Supra lib. i. cap. 54. Apoſtolius prov. 65. Cent. iv.

Γίνονται ϑ καὶ ϖεντακτήχεις] Infra lib. xvi. cap. 39. καὶ ἀσπίδας δὲ τετραπήχεις γίνεσϑ πολλάκις οἱ αὐτοὶ λέγουσι.

ἴδοις δ' ἂν καὶ ϖυῤῥὰς ἀσπίδας.] Mediceus, καὶ ϖυῤῥὰν ἀσπίδα.

ὃ ϖεραιτέρω βιῶσι τελάρης ὥρας·] Mediceus, τελάρῃ ὥρας.

καὶ ϖασσμος] Infra lib. ix. cap. 11. ϖ ἰχνεύμονα ϖ ἀσπίδ@ τὰ ὠὰ ἀφανίζειν,] Nicander Theriacis ψ 191.

λέγει τις λόγ@.] ἀκύω Apoſtolius.

CAP. XXXIX. εἶτα μὴ ϖι] Mediceus, εἶτα μὴϖοι καὶ.

τὰς μητέρας ἀναβαίνωσιν.] Id de capris ſcribit Columella lib. vii. cap. 6. *Eſt autem menſium ſeptem ſatis habilis ad procreandum* [leg. e mſ. *progenerandum*] *quoniam immodicus libidinis, dum adhuc uberibus alitur, matrem ſtupro ſupervenit.*

καὶ καλὰ ταῦτα] Vide Briſſonium lib. ii. De regno Perſarum pag. 231. ed. Commel.

Καὶ ταῦτα μὴτοι ζωμὴς.] Forte μὴ τὰ ἄλογα. GESNER. Monſtra verborum. Geſnerus emendabat, μὴ τὰ ἄλογα, quod aeque obſcurum, et alienum a veteris ſcripturae veſtigiis: mihi certe emendandum videbatur, καὶ ταῦτα μὴ τὸ ζώων γὴ@ ſcil. ϖοιεῖ, aut τῷ ζώων γένει ſcil. ἐσὶ, aut τὰ ζώων γὴν ϖοιεῖ. Elige quod lubet; certe me ſenſum adſequutum haud vane auguror. TRILLER. Pro ζωμὴς cl. Wardo legendum videbatur ζωφρόνως, *modeſte*: ut τῷ σωφρόνως opponantur ſeqq. ϖάντων ἐπιθυμητὴς, *omnia concupiſcentes*, et ταῦτα hoc loco ſint ἄλογα, paulo ſupra memorata, quam vocem cum doctiſſimo Geſnero hic repetere, haud omnino opus eſſe videtur.

ἐπιθυμητὴς, μηδενὸς δὲ φειδόμενοι.] Forte ἐπιθυμῆσι, μηδενὸς δὲ φείδονϑ. GESNER.

CAP. XL. ἐπώνυμ@,] Al. ὁμώνυμ@. GESNER.

ῥάγες] Al. ῥῶγες. IDEM.

Ἵππων δὲ καὶ Διαγόρης] Utrimque etiam junxit auctor lib. ii. Var. Hiſt. cap. 31. ubi vide notas cl. Kuhnii.

Ἡρό-

Ἡρόσεχλ⊙,] Is Dianae Epheſiae templum combuſſit. Strabo lib. xiv. pag. 640. Valerius Maximus lib. viii. cap. 14. ext. 5. Gellius lib. ii. cap. 6. Solinus cap. 40.

CAP. XLI. ὑπολέμονλες τὲς ϛάχυς ϰ ὑποκείρονλες, ἤδη μὴν ϰ τὲς σωρὲς δεϱαγμάτων κεϱατσανλες,] Mediceus, ὑποκείρονλες, ἤδη μὴν ϰ τὲς σ. τ. δ. κεϱατίζονλες.

ϰ Δϱὰ ταῦτα πάγαις τε αὐτοῖς ἐλλοχῶνλες,] Forte τὲς Δϱὰ ταῦτα ἐλλοχῶνλας, et mox ἀναϛέλλονλας et ἀνείϱγονλας. GESNER. Mediceus, ϰ Δϱὰ ταῦτα πάγας τε αὐτοῖς ἐλλοχῶντες ἰϛᾶσι.

ϰ τοῖς λελειωμμένοις ὑπὸ τ χϱήσεως] Mediceus, χείσεως.

Πεπίϛδται δὲ ϰ ἐξ οἰκίας] Infra lib. xi. cap. 19. lib. i. Var. Hiſt. cap. 11. Plinius lib. viii. cap. 28.

CAP. XLII. ὄνομα Κϱᾶθις,] Probus ad Virgil. lib. i. Georg. ℣ 20. *Sylvanum quidam ſic ortum ferunt: Crathis paſtor in Italia, cum juxta flumen aliquot paſceret capellas, et unam earum incurrere ſoleret, hoc eſt, libidine ſua in eam ſaevire: et obdormiſſet in ripa ſedens, ſomnique pondere caput quaſi dejectum ſubinde nutaret, caper, qui ſoleret eam capellam ſalire, impetu in eum facto creboque* [leg. *cerebroque*] *cum cornibus diſcuſſo, abjecit eum in flumen, quod in facti nomine Crathis eſt appellatum. Cum autem ex capella puer eſſet natus, cujus pars inferior erat caprina, eumque dominus educaret, augeretque ea re familiaritatem, ut animadvertit adultae aetatis eſſe educator, timens ne feritas ejus noceret ſuis, clam eum tollit in ſylvam, et ibi deſtituit: quem quia agreſtes in ſylva primum conſpexere, ut Deum venerati, Sylvanum appellarunt.*

ϰ σμίλαϰ⊙] Mediceus, μίλαϰ⊙. Vide not. ad lib. iii. Var. Hiſt. cap. 1. pag. 195.

τὸ ϛόμα ἀποφαίνων αὐτῷ, εἰ δεηθείη Φιλῆσαι, δὺ ὦδες αὐτῇ·] Mediceus, αὐτῆς.

ϰ ϛιβάδα ἑϛϰαθδύδειν ὡς νύμφην παϱεσκδύαζεν ἀβϱολάτην] Mediceus, ὡς νύμφῃ.

CAP. XLIII. Σύϱιγας μὴ Αἰγυπλίας] Infra lib. xvi. cap. 15.

ϰ τὸ τ ποιηλῶν] Virgil. lib. v. Aeneid. ℣ 588. Ovidius lib. viii. Met. ℣ 163.

Μυϱμήϰων] Supra lib. ii. cap. 25.

℔ ὑπόγειον οἰκοδομίαν] Apoſtolius Cent. i. prov. 8. ℔ ἐαυλῶν γεωϱγίαν [leg. γεωϱυχίαν] ἐϱγάζεϑϖ ϖκϑλιωλάλῳ ποῖς ὑπεϱϐλδύϱϖι ϖφίϖι τ ϑηείων ℔ ϖαϱόδον ϰ δύαπορον.

ϖεϱϐαλόνλες,] Apoſtolius, ϖεϱϐάλλονλες.

μέϖας] Hanc vocem ignorat Apoſtolius.

Δαλείχϖι,] Apoſtolius, Δαχίζϖι, et mox ἀνδϱῶν pro ἀνδϱῶνα.

ϖιϱὸν] Apoſtolius, ϖωϱόν.

ἅτε Ἰχόμαχ⊙ ἐλαῦϑα, ἅτε Σωϰϱάτης] Apud Xenophontem lib. v. Ἀπομνημονδμ. pag. 835, et ſeqq.

ἐπιϖιλίϖαϑϖ] Al. ἐπιϖιλίϖονλες. GESNER. Prius tuentur Apoſtolius et Mediceus.

ὀϱϑγὸς] Al. ὀϱϑχός. GESNER. ὀϱϑγὸς hic locum non habet, uti nec illud in margine adſcriptum ὀϱϑχὸς: ὀϱύγϖς enim, ſive ὀϱῤύγκϖς legendum e Varrone valide docet ſummus Bochartus in Hierozoic. P. ii. lib. iv. cap. 20. pag. 590. TRILLER. ὀϱϑχὸς habent Mediceus atque Apoſtolius.

ἀλοαῖϑ] Mediceus et Apoſtolius, ἀλοητϑ.

Δαϛῆϖαι] Apoſtolius, Δαϖεῖϖαι.

τὲς τεθνεῶτας] Adde cap. 50. h. l.

Ϛοϱοῖς

σοροῖς] Apoſtolius, σωροῖς.

CAP. XLIV. ὁ Βυκέφαλος] Tzetzes Chil. i. 28. ℣ 806. Mediceus, ὁ Βυκεφάλας.

Λαρῥεῖ πανλαχόσε λόγος] Mediceus, ὁ λόγος.

Καὶ τ' Ἀντιόχῳ δὲ ἵππον] Plinius lib. viii. cap. 42. *Phylarchus refert Centaretum e Galatis, in praelio occiſo Antiocho, potitum equo ejus conſcendiſſe ovantem: at illum indignatione accenſum domitis fraenis ne regi poſſet, praecipitem in abrupta iſſe exanimatumque una.*

Καὶ ταῦτα ἐρωϊκὰ] Mediceus, ἢ ταῦτα μὴν ἐρωϊκά.

CAP. XLV. πελαγίῳ ἰέρακι] Quem Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 32. περκνόπτερον, ὀρειπελαργὸν, et γυπαίετον appellari ait.

πελαργὸν νυκτερίδα] Supra lib. i. cap. 37.

Πελεκάνας ἢ μὴ νοεῖν φίλα ὄρτυγι,] Mediceus, Πελεκᾶνα.

CAP. XLVI. Ἀποκλίνουσι ἢ αἰετὸν] Philes Carm. xxx. ℣ 8——25.

Μύρῳ κάνθαρος ἀποθνήσκει,] Supra lib. i. cap. 38.

σέατι δορκάδων] Mediceus, σέαλι δορκάδος.

CAP. XLVII. πρὶν ἢ ταρχῦσαι τὰ ἴχνη,] Xenophon Κυνηγετ. pag. 981.

CAP. XLVIII. ἵππον ἀνέβη θῆλυν,] Idem habet Plutarchus, Arrianus, et alii, qui de Dario aliquid commentati. Vide de hoc loco Nic. Blancardum in notis ad Arrianum De exped. Alexandri lib. ii. pag. 109. TRILLER. et cl. Freinſhemium ad Curtium lib. iii. cap. 3.

CAP. XLIX. Ἀελλοπόδων] Lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 24. Adde infra lib. vii. cap. 13. Plinium lib. viii. cap. 44. Plutarchum lib. Πότερα τ' ζώων φρονιμ. pag. 970.

τ' Παρθενῶνα] Templum hoc a Callicrate et Tetino architectis aedificatum fuiſſe teſtantur Strabo lib. ix. pag. 395. Pauſanias lib. viii. cap. 41.

ἐν πρυλανείῳ] De quo egit cl. Perizonius ad lib. ix. Var. Hiſt. cap. 39.

CAP. L. Κλεάνθην τ' Ἄσιον] Quem memoravit auctor ſupra lib. iv. cap. 45. Ejuſdem ſcripta enumerat cl. Fabricius lib. iii. Bibl. Gr. cap. 15. pag. 394.

μύρμηκας ἄλλως νομίζοντας] Supra h. l. cap. 43.

ἐξ ἀτραπιᾶ τινος ἑτέρων] ἑτέρως, GESNER. Conjecturae doctiſſimi viri adſtipulatur Mediceus.

ἢ ἐκείνως ἀποδέξασθαι ἀσμενῶς,] Mediceus, ἀποδέξασθε.

Ἡσίοδος] Ἔργ. καὶ ἡμέρ. ℣ 277.

οἰωνοῖς πετεηνοῖς] Mediceus addit ἔδωκεν, ſupple νόμον.

ἐν αὐτοῖς·] Editt. Heſiodi, ἐπ' αὐτοῖς. Mediceus, ἐσὶ μετ' αὐτοῖς.

εἶγε καὶ ἐκεῖνος τ' Ἕκτορα] Homerus Iliad. Ω. ℣ 230, et ſeqq.

CAP. LI. Καληγορεῖ τ' διψάδος τὸ ἔργον] Similiter Lucianus Περὶ τ' διψάδων tom. ii. pag. 655. τὸ γὰρ μάλιστα καλαπονᾶν καὶ καλερύχον αὐτὰς, ἐκεῖνό ἐσιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ, διψῶσι γὰρ εἰς ὑπερβολήν· καὶ τὸ παραδοξότατον, ὅσῳ περ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται καὶ πότου.

περηςῆρας] Infra lib. xvii. cap. 4.

κενχρείδα,] Scholiaſtes Nicandri in Theriacis (unde hoc caput Aelianus videtur paraphraſtice reddidiſſe) *dipſadem* alio nomine docet *centrinam* vocari κενχρείναν, quod faciem in acutum exeuntem habeat centri inſtar. Alius eſt *cenchrines* ſerpens. GESNER.

οἶδα, ἃ σιωπήσομαι] οἶδα· ἃ γὰρ σιωπήσομαι. GESNER.

Ἡφαίσῳ

Ἡφαίςῳ φησὶ,] Al. ἠφήμι. GESNER. Voluit haud dubie vir doctus ἡ φήμη φησὶ, quomodo habet Mediceus. Sed in ſecundis curis haec ab ipſo deleta ſunt.

Σοφοκλῆς] ἐν Κωφοῖς. Scholiaſt. Nicandri ad Ther. ℣ 343.

CAP. LII. ὑποπάτιων,] Al. ὑποτάτιων. GESNER.

CAP. LIII. εἰς χόρον πιεῖν,] Mallem ποιεῖν: τὸ πιεῖν enim *bibere* modo praeceſſit. TRILLER.

ὃ πίνουσιν ὑπικύψαντες, etc.] Omnem hunc locum peſſime eſſe Latine redditum oſtendit, meliora adferens Lamb. Bos in Obſerv. miſcell. crit. cap. 33. Confer noſtrum in Var. Hiſt. lib. i. cap. 4. TRILLER. Item Phaedrum lib. i. fab. 25. et Plinium lib. viii. cap. 40.

εἶτα ἐξαρπάζοιεν] Mediceus, εἶτα ἐξαρπάσῃ.

CAP. LIV. ἤδη μοι λέλεκται·] Lib. iii. cap. x. et iv. 17.

Μέλων ἁλίσκεσθαι] Plinius lib. viii. cap. 37. Apoſtolius Cent. iii. prov. 75.

CAP. LV. Αἱ λεπάδες,] Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 16. et lib. viii. cap. 2.

δακτύλοις ἐξ Μίλωνος,] Adde cap. 24. lib. ii. Var. Hiſt.

CAP. LVI. Στεγανόπουσαι ἢ ἄκρα οἱ Λίβυες,] Confer cl. Perizonium ad lib. xii. V. H. cap. 55. et ampl. Cuperum de nummis Elephant. pag. 40.

Ἰνδῶν] Forte Λιβύων. GESNER.

ἢ δένδρα ἐκμοχλεύοντες ὑποκλίνουσι.] Mediceus, ἐκμοχλεύσαντες.

CAP. LVII. αἱ φάλαγγες] Supra lib. i. cap. 21. et lib. i. Var. Hiſt. cap. 2. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 39. Apoſtolius Cent. ix. prov. 58. Philes Carm. lxvii.

πεφύκασι ἢ ἄρρα] Mediceus, πεφύκεσαν ἢ ἄρρα.

CAP. LVIII. λογισικῆς] Ita legendum apud Apoſtolium pro λογικῆς.

οἱ Φοίνικες] Herodotus lib. ii. cap. 73. S. Epiphanius Phyſiol. cap. 11. Georgius Piſides ℣ 1092. Tzetzes Chil. v. 6. ℣ 387. Apoſtolius Cent. xx. prov. 31.

Καὶ ὅτι γῦν πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τούτων] Achilles Tatius lib. iii. De Clit. et Leuc. amoribus, fine.

ὁ ἢ ἄλλῳ ἐκείνων ἐρασθείς] Mediceus, ὅδε ἄλλως, quomodo etiam legendum conjecit doctiſſimus Petavius ad Syneſium, pag. 18.

τὸ μὲν ἥλιον ἐν τῇ λέχαις καθαδύειν] Idem vir cl. obſervavit Aelianum hoc loco Callimachum imitari, qui in Epigr. in Heraclitum canit,

ἐμνήσθην δ' ὁσάκις ἀμφότεροι
Ἥλιον ἐν λέχῃ καθεδύσαμεν.

Ἡλίου πόλις,] Apoſtolius, Ἡλιόπολις.

Σισύφων] Heſychius et Suidas in Σίσυφος.

Τελχίνων] Adde Heſychium et Suidam in h. v.

Κερκώπων] Vide Suidam in Κέρκωπες, et Κερκωπίζειν, atque cl. Schottum ad Zenobium Cent. iv. prov. 50.

καλοῖς προειρημένοις] κακοῖς τοῖς προειρημένοις. GESNER.

CAP. LIX. μεταθέσα ἓν κύων] Mediceus, μεταθέσα ἢ κύων.

ἰχνευτικὸς δὲ καὶ εὑρετικὸς] Mediceus, ἰχνευτικὴ δὲ καὶ εὑρετικός.

CAP. LX. ὡς Ἡρόδοτος λέγει,] Lib. i. cap. 216. γυναῖκα μὲν γαμέει ἑκάστος, ταύτῃσι ἢ δὲ καὶ κοινὰ χρέωνται· ὁ δὲ Σκύθας φασὶ Ἕλληνες ποιέειν, ἀ Σκύθαι εἰσὶ οἱ ποιέοντες, ἀλλὰ Μασσαγέται·

γέται· τ̃ δὲ ἐπιθυμήσῃ γυναικὸς Μασσαγέτης ἀνὴρ τ̃ Φαρετρεῶνα ὀπτρεμάσας πρὸ τ̃ ἁμάξης, μίσγε᾽ ἀδεῶς.

Καμήλων ᾗ ὁμιλία] Aristoteles lib. v. Hist. Anim. cap. 10.

λέγειν ἱκανοῖς ὥσὲρ τ̃ ἀτεκμάρτων τε ἃ ἀσυμβλήτων.] Mediceus, ἢ ἃ συμβλήτων.

Cap. LXI. Λυκοῦργ@ ᾗ νομοθετεῖ] Vide Cragium De rep. Laced. lib. iii. tab. vii. Instit. 3.

ὁ δ᾽ Εὐνόμ@] Forte ὅπως ἢ Εὔνομος. Gesner. Nihil hoc loco mutandum. *Eunomum* enim Lycurgi patrem fuisse constat ex Eutychida apud Plutarchum in Lycurgo pag. 40.

Ἐπαΐσσει γὲν τὸ τ̃ ἐλεφάντων ῥόμος,] Infra lib. vii. cap. 15.

Ζάλευκοι, ἢ Χαρῶνδαι,] *Zaleucus* Locrensium legislator fuit, *Charondas* Catanensium, Rheginorum, et Thuriorum. Vide lib. iii. Var. Hist. cap. 17.

εἰς ὀρύγματα] Mediceus et Apostolius Cent. viii. prov. 14. εἰς ὄρυγμα.

Φρυγάνων τινῶν ἀγκαλίδας, ἢ Φακέλους ἐμβάλλουσες,] Iidem, Φρυγάνων τινὰς ἀγκαλίδας ἢ Φακέλους ἐμβαλόντες.

γηροβαρεῖς] Uterque, γήρᾳ βαρεῖς. Infra lib. vii. cap. 2. γήρᾳ βαρεῖς ὄντας. Et ix. 1. Ὁ λέων ἤδη προήκων τ̃ ἡλικίαν, καὶ γήρᾳ βαρὺς γεγενημέν@.

Πῦ δὲ ἀπεκήρυξεν] Apostolius, Πῶς δέ. Mediceus, Πῦ δαί.

Cap. LXII. ἢ τὰ ἤδη λεχθέντα.] Supra h. l. cap. 25.

ἄρα τάττειν] Forte προσάττειν vel ἐπιλάττειν. Gesner. προσάττειν vel ὑπατάττειν in margine appositum, quod nec improbo; posset tamen etiam legi παρατάττειν, aut παρασαλεῦν sensu optimo. Triller.

Γέλων ὁ Συρακύσι@] Lib. i. Var. Hist. cap. 13. Plinius lib. viii. cap. 40. Tzetzes Chil. iv. 131. ℣ 266.

Cap. LXIII. νηπίῳ παιδὶ τὸ γέν@ Ἀρκάδι] Conon Narrat. 21. hunc puerum Cretensem fuisse scribit, eumque Thoantem appellatum e Democrito testatur Plinius lib. viii. cap. 17. Patris autem Achaiae urbe istam historiam accidisse refert auctor lib. xiii. Var. Hist. cap. 46. atque etiam Tzetzes Chil. iv. 135. ℣ 313.

λησαῖς ἐπιλυσχάνει] Mediceus, λησαῖς περιλυσχάνει.

Cap. LXIV. Ἡ ἀλώπηξ πονηρὸν ζῶόν ἐσι] Supra h. l. cap. 24. Philes Carm. xxx. ℣ 36.

Cap. LXV. Κανώπιον] Κωνώπιον ex Antigono et Stephano scribendum esse monuit cl. Meursius in notis ad Antig.

οἱ λύκοι] Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 36. Antigonus Carystius cap. 33. Plinius lib. x. cap. 8.

ἢ εἰ θεάσαιο,] Mediceus, ἢ εἰ θεάσοιο.

τ̃ ἄγρας τῆς θαλαττίας μοίρας] Mediceus, τ̃ ἄγρας τ̃ θαλαττίης μοίρας.

LIBER VII.

CAP. I. Πέπυσμαι ἢ ἡ] Mediceus, Πέπυσμαι ἢ ἄρα καί.

τὰς βᾶς — τὰς Σεσίδας.] Plutarchus lib. Πότερα τ῀ ζώων φρονιμ. pag. 974.

CAP. II. ἐπὸ τ῀ Συγγραφέων,] Herodot. lib. iv. cap. 184. Strab. lib. xvii. pag. 825. Pompon. Mel. lib. iii. cap. 10. Plinius lib. v. cap. 1. Maxim. Tyr. Differt. vii. cap. 7. τ῀ ποιητῶν)] Dionyſ. Alexandr. ℣ 67. Sil. Italic. lib. i. ℣ 202.

ἅλσεσι πάνυ σκεροῖς] Mediceus, σκιαροῖς.

λογάδας] Legi aeque commode poſſet λοχίτας *haſtiferos*, aut λοχίτας *cohortes*: verum neutrum neceſſe. Λογάδας enim elliptice dictum quaſi λογάδας νεανίας, quomodo loquutos eſſe conſtat Thucydidem atque Herodianum. TRILLER.

CAP. III. μόνωψ,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 45. ὁ δὲ βόναστος γίνεται μὲν ἐν τῇ Παιονίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ Μεσσαπίῳ, ὃ ὁρίζει τ῀ Παιονικὴν καὶ τ῀ Μαιδικὴν χώραν· καλοῦσι δὲ αὐτὸν οἱ Παίονες μόναπον. *Bonaſus* dicitur Plinio lib. viii. cap. 15. μόνωπι Antigono cap. 58.

CAP. IV. Ἴδιον ἦ ἄρα ἦν ταύρῳ τὸ δ' πειθὲς,] Mediceus, καὶ τὸ δ' πειθές.

μιγύσι δὲ] Mediceus, μιγύσι γᾶν· et mox ἐθέλοις pro vulg. ἐθέλεις.

εἰς σόμα] ὑπὸ πόδας. GESNER.

ὄψει δὲ ἄρα καὶ] Mediceus, ὄψει δὲ ἄρα ταῦρον καὶ.

τ῀ Εὐρώπῃ δή.] τ῀ Εὐρώπῃ Διΐ. GESNER. Sed legendum potius Δία *Iovem* ipſa antecedentia ἄγουλα κ. λ. clare evincunt. De fabula ipſa nihil monere attinet; eſt enim ſatis decantata. TRILLER.

CAP. V. τὸ κάτω βλέπον] Plinius lib. viii. cap. 21. Athenaeus lib. v. pag. 221. Georgius Piſides ℣ 933. Philes Carm. xlvi.

τ῀ ἐντυχόντα.] τῷ ἐντυχόντι. GESNER. Philes:

θάμβῳ δ' ἰδεῖν
Τοῖς ἐντυχοῦσι, καὶ φόβος δῆθεν μέγας.

ἀξιοβαρὲς] Al. ὀξιοβαρές. GESNER. ἀξιοβαρὲς nihili eſt: in margine adjectum ὀξιοβαρὲς aeque vox nihili. Legendum putem τοξικὸν βαρὲς, *venenum grave* et *vehemens*, quam ſane emendationem antecedentia efflagitant. TRILLER. Cl. Pauwius in notis ad Philen legit ἄθμα ἰοβαρές.

τ῀ ἢ ζώων τὰ πλησιάζοντα, τὰ ἀναπνέοντα τῶτον,] Mediceus, τ῀ δὲ τ῀ ζώων τὰ πλησιάζοντα ἀναπνέοντα τῶτο.

τ῀ αὐτῷ δυνάμεως] Leg. αὐτῶ.

CAP. VI. καὶ μᾶλλον δὲ τ῀ μεγίστων ἕδρας δένδρων, οἷον δρυὸς λεκῆς.] Mediceus, καὶ μᾶλλον καὶ δὲ τ῀ μ. ἴ. δένδρων, οἷον διὰ λεπῖς.

καλακλᾶντας τὰ δένδρα.] Supra lib. v. cap. 55.

τ῀ μελελθόσης] τ῀ μελελθόντων. GESNER.

ἔσασάν τε καὶ ἀναπαύουσ,] Mediceus, ἐσᾶσί τε καὶ ἀναπαύουσ.

καὶ μνήμην τροφῆς αὐτοῖς εἰσέρχεσ.] Mediceus, αὐτός. Cap. 7. h. l. ἐκεῖν ἐπόνοια εἰσέρχεσ καὶ τ῀ βασιλέα, καὶ τὰς φυλακὰς αὐτόν.

τ῀ τε χοῖνον] Infra lib. x. cap. 10.

Οἵ γε μὲν διώκοντες αὐλίζονται] Infra lib. viii. cap. 10.

ὑ μεῖον ☿ λεόντων] Supra lib. vi. cap. 22.

CAP. VII. Ἐὰν δὲ καλαπέτωνται ϰ βοῶσι,] Supra lib. i. cap. 44. et iii. 14.

γλαυξ] Confer cum hoc capite Plinium lib. xviii. cap. 35.

εἰ φθέγγοιτο,] Mediceus, εἰ φθέγγοιντο.

Κολοιοὶ] Apoſtolius Cent. i. prov. 54.

Κορώνη δὲ ὄπι δείπνῳ] Κορώνη δὲ ἐὰν τελς κρέξῃ, Theophraſtus. GESNER.

ὄπι δείπνῳ] Coena inſulſa hic et admodum frigida; quid enim δεῖπνον aut coena ad cornicis inconditos clamores? niſi forte de tempore repentino ſit intelligendum, quo coenabant, ut notum, veteres. Sed id haud neceſſe videtur. Legendum igitur potius, ut mihi viſum, Κορώνη δὲ ὄπι διπλῷ, ſive ὄπι διπλᾶν, *ſi cornix plus quam bis vociferata fuit.* Clare enim Theophraſtus de eadem re loquens, ἐὰν τελς κρέξῃ, *ſi ter clamaverit:* quod et in margine notatum. TRILLER.

χειμῶνος ἐπιδημίας ὑποδιδρασκων.] Mediceus, χειμῶνος ἐπιδημίαν ὑποδιδρασκων.

οἱ ἠθάδες] Apoſtolius Cent. ii. prov. 43. οἱ ἐθάδες, prave.

ὑπολείζοντες] Mediceus et Apoſtolius, ὑποτρύζοντες.

λουόμεναί τε ὄρνιθες,] Geoponic. lib. i. cap. 3. pag. 6.

Σημαίνουσιν δὲ δίδιαν. Ὄρνιθες ἢ ἀθροιζόμενοι πρὸς τε λίμνας ϰ πολαμῶν ὄχθας,] Haec verba temere exciderunt ex editione Apoſtolii.

οἱ λιμναῖοι ἐς ☿ γλῶ πεσόντες,] Mediceus, ἰόντες.

CAP. VIII. ☿ ὄρυγα ζωιέναι] Plinius lib. ii. cap. 40. Plutarchus lib. Πότερα ☿ ζώων Φρονιμ. pag. 974.

ϰὴ ☿ ὄπιπολὴν μαζυρεῖσθ] Mediceus, μαζύρεσθ.

αὐτὰς ἐπιτρέφουσιν] αὖθις vel αὐτὰς ἐπιτρέφουσιν. GESNER.

Ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ θεώμενον Ἀναξαγόραν] Diogenes Laertius lib. ii. ſegm. 10. Philoſtratus lib. i. De vita Apoll. cap. 2.

Ὅτιες ἢ ἐν τοῖς δρόμασι] μῦαι ἐν τοῖς δρώμασι, Gyllius. GESNER.

εἰ ἢ ϰ ☿ ὁπλαῖς κόνιν προσαναβάλλοιτο, τὰ αὐτὰ δηλοῖ πᾶ.] Mediceus, προσαναβάλλοιτο αὐτὰ, τὰ αὐτὰ δηλοῖ πᾶ.

CAP. IX. τρέφεται] τρέφονται. GESNER.

☿ ἄλλων μὲν, ἐκ τούτων δὲ ἔτι] ☿ ἄλλων μὲν κομιδὴν, ἐρρώκων δὲ ἔτι. GESNER.

ϰ μάλα ἀκριβῶσι] Mediceus, ϰ μάλα γε ἀκριβῶσι.

CAP. X. Κυνὸς ἐς τὺς τρέφοντας] Conf. Plutarch. De ſolert. animal. pag. 479. TRILLER. et ſup. lib. vi. cap. 25. et 62. inf. xii. 31. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 50, 51.

Καίλιν ☧ Ῥωμαίων] Καιλίν ſcribendum ſuſpicatur cl. Harduinus ad Plinium lib. viii. cap. 40. fruſtra ut puto. Tzetzes enim Chil. iv. 131. ℣ 232. vulgatam ſcripturam tuetur, neque eandem hiſtoriam referunt Plinius et Aelianus; quod temere exiſtimat vir doctiſſimus. Plinii enim verba ſunt: *Item Caelium ſenatorem aegrum Placentiae ab armatis oppreſſum: nec prius ille vulneratus eſt, quam cane interempto.* Adde Plutarchum lib. Πότερα τῶν ζώων Φρονιμ. pag. 969.

Ὁ Ἠπειρώτης Πύρρος] Plutarch. ibid. Tzetzes ibid.

ἐπιτρεφόμενος, ὡς οἷόν τε ἦν] Mediceus, ὡς οἷός τε ἦν.

ϰ τί δεῖ τὰ πολλὰ ἐπιλέγειν, ὅσα]

Mediceus, Καὶ τί δεῖ τὰ λοιπὰ ἐπιλέγειν, ὁπόσα: et mox, εἴπερ ἔν ἀνθρώπων pro vulg. εἴπερ ἀνθρώπων.

CAP. XI. Πολύποδος] Apoſtolius Cent. xiv. prov. 25.

καὶ παισὶ τοῖς ἑαυτῶ] Mediceus, καὶ τοῖς παισὶ τοῖς ἑαυτῶ.

Πλέκαμοι δὲ ἄρα ἰχθύος ἐκείνῳ περιβάλλουσι τῷ αἰτίῳ σφᾶς ἑαυτούς·] *Malum ſibi accerſens*, ut in Proverbiis, *Corvus ſerpentem, cornix ſcorpium.* GESNER.

χανὼν λύκος,] Hoc proverbium illuſtrat Suidas in v. Λύκος ἔχανεν, et Λύκος χανὼν, atque Apoſtolius Cent. xii. prov. 19.

Ἐν δὲ τοῖς] Ὡς ἐν τοῖς. GESNER.

ὑφ' Ἡροδότῳ] Lib. i. cap. 214. et lib. iii. cap. 125.

καὶ τὸ χρυσὸν] Mediceus et Apoſtolius, ὡς τὸ χρυσόν.

καὶ ἄλλος τύχων ὡς ἑτέρῳ τις ἐῷ κακὸν ἤπαλι τύχει·] ὃς δ' ἄλλῳ κακὰ τύχῃ, ἐῷ κακὸν ἤπαλι τύχῃ. Vide Eraſmum in proverbio: *Malum conſilium conſultori peſſimum.* GESNER. Idem verſus occurrit lib. viii. Var. Hiſt. cap. 9. Apoſtolius, καὶ ἄλλος τύχων ἑτέρῳ κακὸν ἐῷ ἤπαλι τύχῃ.

CAP. XII. Μέγα νῦν Φρονείτωσαν] Mediceus, μέγα μὴ νδν Φρονείτωσαν.

Ταῦτα καὶ Δαρεῖος ἐθαύμασεν,] Apud Herodotum lib. v. cap. 12 et 13.

CAP. XIII. καθ' ἡλικίαν,] Malim παρ' ἡλικίαν. GESNER. Nihil mutandum; nam de eodem mulo ſupra dixit auctor: ὃς μὲν Φιλοπόνῳ καὶ ἐθελουργῷ καθ' ἡλικίαν ἑαυτὸν οὐκ ἀφῆκεν.

Ἀεισοπέλης] Lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 24.

καὶ ἡμεῖς ἄνω που] Supra lib. vi. cap. 49.

τὸ ἦ ὃς κυνὸς] Tzetzes Chil. iv. 131. ℣ 158.

καὶ ὑλακτῶν, καὶ οὐκ αἰνίει] Mediceus, καὶ ὑλακτῶν οὐκ αἰνίῃ.

οἱ τὸ κακῆς ἐκείνου πρόξεως κοινωνοί·] Mediceus, ἐκείνης.

ὥσπερ ὑπελάμβανεν.] Mediceus, ὡς γε ὑπελάμβανεν.

CAP. XIV. παῖδες Ἀσκληπιοῦ] Mediceus, παῖδες Ἀσκληπιαδῶν.

ὑπόχυσιν] Celſus de Medic. lib. vi. cap. 6. § 35. *Suffuſio quoque, quam Graeci* ὑπόχυσιν *nominant, interdum oculi pupillae, qua cernit, ſe opponit.*

καὶ παραβάλλει τῇ ἀκάνθῃ τὸ ὄμμα,] Plinius lib. viii. cap. 50. *Oculos ſuffuſos capra junci puncto ſanguine exonerat, caper rubi.*

CAP. XV. Πολαμὸν ἐλέφαντες διέρχονται,] Infra lib. viii. cap. 15. Tzetzes Chiliad. iv. 122. ℣ 91.

οἱ δὲ ἤδη τέλειοι] Videtur aliquid deſiderari, forte ἀμβαίνοντες. GESNER.

οἱ ἦ ἤδη] Mallem εἶτα, licet et ἤδη ſenſum optimum fundat. TRILLER.

Τὰ δὲ ἀρτιγόνῃ πώλια ὑπὸ τῶν] Philoſtratus De vita Apoll. lib. ii. cap. 14.

πολὺ ἦ ἄρα καὶ τροφῆς ἀφίσανται,] Supra lib. vi. cap. 61.

καὶ τὸ Λυκούργου] καὶ τῶ ℔ Λυκούργου. GESNER. Mediceus, καὶ τῶν Λυκούργου.

οἱ ζωαγελαζόμενοι καὶ λείποιεν·] Apoſtolius Cent. viii. prov. 10. οἱ ζωαγωνιζόμενοι καὶ λιποιεν: idemque τὸ πιθῶς ignorat.

τῶ θηρείων] Apoſtolius, τῶ θηρῶν, mendoſe.

Οἱ πίνων] Οὗτοι πίνων. GESNER.

καὶ λέγει ὡς ὑπεκλύοιεν αὐτῇ.] Mediceus, αὐτῷ, nempe ἄρχοντι.

ἡ δὲ

ἡ δὲ ἄθλον ᾗ καλεισθεῖν καλῆνέλκαλο τὸ δύλῳ ζυλκαθδύδειν ἀδεῶς·] Mediceus, ἡ δὲ ἄθλον ᾗ καλεισθεῖν ἠνέγκαλο τῷ δύλῳ σ. ἀ.

παλῃῶοι θεοὶ] Hos veterum aliqui *penates Deos* verterunt, ut ſcribit Gyraldus. GESNER.

Μήδειαν] Adde cap. 21. Var. Hiſt. lib. v.

Προκνίῳ ϯ Ἀτθίδα,] Apollodor. lib. iii. pag. 198.

CAP. XVI. Ταύτῃ τοι ᾗ Αἰσχύλον ϯ Ἐλευσίνιον,] Plinius lib. x. cap. 3. Valerius Maximus lib. ix. cap. 11.

ᾗ εἰθισμένα δήπε φιλοσοφῶν] Mediceus, τὰ εἰθ' δ. φ.

CAP. XVII. γήρᾳ γε παρειμένης] Antigonus Caryſt. cap. 27. et Suidas v. Κήρυλος aiunt κηρύλες dictos fuiſſe τὰς ἀῤῥένας ϯ ἀλκυόνων.

CAP. XVIII. κόρακας] Supra lib. ii. cap. 49.

CAP. XIX. περόκαλον] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 3.

πλῶκας οἱ ποιηταὶ καλοῦσιν,] Homerus Iliad. P. ϒ 676.

Ὅν τε [αἰετὸν] ᾗ ὕψοθ' ἐοντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πλωξ
Θάμνῳ ἐπ' ἀμφικόμῳ καλαχείμενος.

Et adjective eadem vox occurrit Iliad. X. ϒ 310.

Ἀρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλιὴ, ἢ πλῶκα λαγωόν.

Adde cap. 47. h. l.

ὡσπερεῖν οἱ σφηθοὶ] Supra lib. iv. cap. 38.

οἱ κερκεῖς.] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. ii. pag. 382. Antigonus Caryſt. cap. 100.

ἐλέχθησαν.] ἠλέγχθησαν. GESNER.

Λάθρᾳ γῆν] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 8.

Λαγνίσκιον ᾗ ᾗ ὁ πέρδιξ,] Supra lib. iii. cap. 5. et iv. 16.

τροφῆς ᾗ κοινωνίαν] Mediceus, τροφῆς ᾗ ϯ κοινωνίαν.

πολλάκις ἔν] Mediceus, πολλάκις γῆν.

ὡσπερεῖν ὁ Μενέλεως ᾗ ὁ Πάρις] Apud Homerum Iliad. Γ et Δ.

γράφῃ γὰρ ᾗ ᾗ παλρός.] Plutarchus lib. Πότερα ϯ ζώων φρονιμ. pag. 962. ὃ δὴ ᾗ δῆλόν ἐσι, πωλουμένων πελαργοῖς ἵππων πολαμίων· οἱ μὲν γὰρ τρέφουσι τὰς παλέρκας· οἱ δὲ ἀποκλινύουσιν, ἵνα τὰς μηλέρκας ὀχθώσι.

μῆλαι] Supra lib. ii. cap. 29.

CAP. XX. ᾗ ϯ τρόπον ᾗ] Particulam ᾗ ignorat Mediceus.

Δρῶσι ᾗ τῦρ] Mediceus, Δρῶσι ᾗ ἄρκα τῦρ.

CAP. XXI. ὁ πίθηκος] Supra lib. v. cap. 26.

Αὐτίκα ἔν ἰδὼν τροφὸν] Mediceus, Αὐτίκα γῆν ἰδὼν ἐξ ἀποπλῳ τροφόν.

ᾗ ἀτυχῆς παιδίῳ] Mediceus, ᾗ δυσυχῆς παιδίῳ.

CAP. XXII. χορκότταν.] ἀκρακόττας tribus ſyllabis Heſychio et Arriano. GESNER. item Ariſtoteli, Cteſiae, et Straboni.

ᾗ μιμεῖται τὰς ἐμῦνας.] Junge Ariſtotelem lib. viii. cap. 3. et Plinium lib. viii. cap. 30.

CAP. XXIII. Ἀμυνέδᾳ ᾗ ϯ προαδικήσαντα ὁ λέων οἶδε.] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 69. Plinius lib. viii. cap. 16.

Ἀλλά γε ᾗ μετόπιθεν] Homericum dictum ex Iliad. A. ϒ 82.

Δίχηνής τε ᾗ ὠρχῖος, ἤδη ᾗ θηρατικὸς,] Mediceus, Δίχηνής μὲν ᾗ ὠραῖος, ἤδη δὲ θηρατικός.

πρόεισι τὸ θηρίον,] Mediceus, πρόεισι τὸ θηρίον ἐκεῖνο.

CAP. XXIV. Καρκίνων.] Plinius lib. ix. cap. 31.

Καὶ γὰρ ἔν] Mediceus, ᾗ γὰρ ἔνι καί.

δρομίαν] Eoſdem ἵππεις vocat Ari-

Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 2.

ἐπειδὰν τὸ πνεῦμα βίαιον ἐκφέρῃ,] Mediceus, ἐπειδὰν τὸ ῥεῦμα βίαιον ἐκ Πόντου καταφέρῃ. Plinius: *Univerſi aliquando congregantur: os Ponti evincere non valent: quamobrem regreſſi circumeunt, apparetque tritum iter.*

ἀναῤῥήγνυται·] Al. ἀπορῥήγνυται. GESNER. idemque exhibet Mediceus.

ἀνέλῃ,] Al. ἀναλέψειε. GESNER. Mediceus, ἀναλέψῃ.

CAP. XXV. ἄνω πῃ οἶδα εἰπών·] Lib. iii. cap. 42.

πορφυρίων ἄρα] Mediceus, πορφυρίων ἢ ἄρα.

ὥσγε] ὅς γε. GESNER.

τῶ παλαιῶν] Al. τὸ παλαιῶον. GESNER. atque ita habet Mediceus.

ἅπισάν] Al. ἅπισαν. GESNER.

καὶ συμβαλεῖν ἐκ τοῦ δρωμοῦ κακὸν εἶναι] Mediceus, καὶ συμβαλεῖν ἐκ τοῦ δρωμοῦ κακὸν εἶναι.

CAP. XXVI. Πτύελον ἀνθρώπου] Apoſtolius Cent. i. prov. 82.

Ἀποκλείνειν δὲ καὶ τὰς θαλατίδας σκολοπένδρας] Supra lib. iv. cap. 22. Σκολόπενδρα θαλατὶα Δημήτηνται, ὥς φασιν, ἀνθρώπου Δημοσθένους αὐτῆς.

CAP. XXVII. Λέγουσι δὲ Ἄραβες,] Apoſtolius Cent. i. prov. 82.

Τῶν δὲ ἁλμυρῶν] Unde etiam τὰ τὸ ἁλυκὸν ὕδωρ πίνοντα πρότερον ὀχθύεσθαι ſcribit Philoſophus lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 18.

ὅτι αὐτοῖς ὁ βορέας καὶ ὁ νότος] Ariſtoteles d. l. Columella lib. vii. cap. 3. Plinius lib. viii. cap. 47.

συμβάλλονται] Al. συμμάχονται. GESNER. Poſterius agnoſcit Apoſtolius, atque etiam codex Mediceus.

τοῦ ἐκγόνου] Apoſtolius, τοῦ γόνου.

Ἀχιλλεὺς δὲ, ἵνα φίλος αὐτῷ κείμηλος ᾖ τοῦ πυρὸς καυθῇ, δίχης ἐδόκει, καὶ ἡ Ἶρις παρεκάλει τοὺς ἀνέμους αὐτῷ)] Apud Homerum Iliad. Ψ. ℣ 194, et ſeqq. Apoſtolius, Ἀχιλλεὺς μὲν ἦν, ἵνα φίλος αὐτοῦ κείμηλος.

ὁ τοῦ Νεοκλέους] Themiſtocles.

ὑπηρέτας ἐπίμους καὶ ἀκλήτους ἔχουσι.] Hinc emendandus Apoſtolius, apud quem vulgo legitur, ὑπερέτας ἀκλήτως ἔχουσι.

CAP. XXVIII. Ὅτε ἡ Ἰκάριον] Achilles Tatius lib. ii. De amor. Clit. et Leuc. Hyginus Aſtronom. cap. iv. Tzetzes Chil. iv. 128. ℣ 157.

τοῖς πρῶτον πίουσιν οἶνον, καὶ εἰς ὕπνον ἐμπεσοῦσιν.] Forte οἱ πρῶτον πιόντες οἶνον, καὶ εἰς ὕπνον ἐμπεσόντες, GESNER. Nihil hoc loco mutandum; iſti enim qui vinum potaverant, et ſomno ſopiti erant, Icarium non occiderunt, ſed, ut auctor ait, ipſorum populares. Hyginus d. l. *Qui* (Icarius) *cum perambulans Atticorum fines paſtoribus oſtenderet, nonnulli eorum aviditate pleni, novo genere potionis inducti, ſomno conſopiuntur: atque alius aliam ſe in partem rejiciunt, ut ſemimortua membra jactantes, alia ac decebat, loquebantur; reliqui eorum arbitrati venenum ab Icario datum paſtoribus, ut eorum pecora abigeret in ſuos fines, Icarium interfectum in puteum dejecerunt.*

οὐκ εἰδότες πῶ θάνατον εἶναι τὸ πεφυχθὲν,] Mediceus, οὐκ εἰδότες πῶ μὴ θάνατον εἶναι τὸ πεφυχθέν.

καὶ τῷ κωνί] Supra lib. vi. cap. 25.

Εὐριπίδης] Medea ℣ 54.

πιτνῶντα] Editiones Euripidis, πιτνᾶντα exhibent.

CAP. XXIX. καὶ ἐλέῳ πάλιν] Mediceus, καὶ ἀνελέῳ πάλιν.

ὅτε

ὅτε ὠνήσονθ᾽ ὡς ἔχοντες] Cl. Wardus malebat ὠνήσωνθ᾽.

Ἄργος ὁ κύων] Homer. Odyſſ. p. 300.

τῷ Τηΐῳ ἀπήνησεν] Mediceus, τῷ Τηΐῳ ταῦτα ἀπήντησεν.

CAP. XXX. πετηλίαι] πηλίαι Gyllius. πτηλίαι quidem a *volando* dicti videri poſſunt. GESNER.

καλαπέτονθ᾽] Al. καὶ πέτονθ᾽. IDEM. atque ita Mediceus.

Φασὶ δὲ ἰχίς] Mediceus, Φασὶ δὲ καὶ ἰχίς.

CAP. XXXI. Αἱ δὴ καρκινάδες] Mutuatus eſt haec ex Oppiani libro i. De piſcatione. GESNER. καρκίνια Ariſtoteli lib. v. Hiſt. Anim. cap. 15. et Oppiano lib. i. Ἁλιευτ. 321.

CAP. XXXII. καὶ μάλα δίπειθῶς] Mediceus, καὶ μάλα γε δίπειθῶς.

εἰ δὲ ἀναδυῖαι, καὶ τῦτο ὑπάρχει· μελακινυμφίδι δὴ ἔρχονται καὶ οἱ λοιποί.] Mediceus, εἰ δὲ ἀναδυῖαι, καὶ τῦδε ἄρχει· μελακινυμφίδι δὲ ἕπονται καὶ οἱ λοιποί: quod vulgato longe venuſtius et expreſſius eſt.

ὡς τι χρησὸν καὶ ἐκεῖνο ἔχων] Mediceus, ἔξων.

CAP. XXXIII. Τὰς ἐχίνας ὁ κλύδων] Plinius lib. ix. cap. 31. Plutarch. lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 979. Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. 226. Caſſiodorus lib. iii. Var. Epiſt. 48. Michael Glycas Annal. Part. i. pag. 35. Georgius Piſides 1133.

προσαρράττων] Malim προσαερόττων per ſimplex ρ, a πρὸς et ἀερόττω; quanquam et καὶ ἀερόττω et καὶ ἀρράττω recte dicitur; hoc a verbo ῥάττω illud ab ἀερόττω compoſitum; ſed praepoſitionis πρὸς cum in conſonam exeat, alia eſt ratio. GESNER.

ὑπανίσαι] Mediceus, ὑπανίσαθ᾽.

CAP. XXXIV. Ἡ πορφύρα] Infra lib. xv. cap. 16. Oppianus lib. v. Ἁλιευτ. 598.

γλῶτταν] De qua agit Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 15. et lib. ii. De part. anim. cap. 2.

διῆρται] Melius forte διήρτηται a Μαρτάω, vel διεῖρται a διείρω. GESNER.

CAP. XXXV. Χηλόπενδραι] Dioſcorides lib. ii. cap. 16. Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. 424.

εἰπεῖν] ἰδεῖν. GESNER.

κνησιεῖ,] Malim κνησείει, verbo meditativo. GESNER. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 37. βαδίζουσι δ᾽ αἱ χηλόπενδραι πρὸς τὰ κνισσώδη, ὥσπερ καὶ χερσαῖαι· τῷ μὲν ἓν σώματι ὑ δάκνουσι, τῇ δὲ ἄψει καθ᾽ ὅλον τὸ ζῶμα, ὥσπερ αἱ καλούμεναι κνίδαι.

Ποιοῦσι δὴ καὶ ἀκαλῆφαι κνισμὸν,] Al. κνισμοῦσι. GESNER. Mediceus, κνησμοῦσι. Diphilus apud Athenaeum lib. iii. cap. 12. ἡ δὲ ἀκαλήφη ἐστὶν ὀκτόποδι, ὑρητική, δύσόμαχον· κνησμὸν δὲ ποιεῖ τοῖς σιτοφάγοις, ἐπειδὰν μὴ προαλείψωνται· ὄντως δὲ ἀνιᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτοὺς· ὑφ᾽ ὧν καὶ παρεφθορέναι νῦν ἀκαλήφη ὀνομάζεται· τάχα δὲ ἴσως διὰ ταῦτα καὶ ἡ βοτάνη· κατ᾽ ὀφθαλμισμὸν γὰρ τὴν ἀντιφράσεως ὠνόμασται· ὃ γὰρ πρασιά ἐστι καὶ ἀπαλὴ τῇ ἁφῇ, τραχεῖα δὴ καὶ ἀηδής.

ἰσημερίας] Scilicet μετοπωρινῆς. Vide Ariſtotelem lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 6.

CAP. XXXVI. ἀθρήσωσι.] Al. θεάσωνται. GESNER.

CAP. XXXVII. Πῶρος δὲ τῶν Ἰνδῶν βασιλέως] Confer Plutarchum De ſolertia animalium pag. 480. TRILLER.

CAP. XXXVIII. Ὑρκανοῖς] Hyrcaniae, quae in Lydia eſt, incolis, et Hyrcanorum, qui ad mare Caſpium

pium degunt, colonis. Vide Patruum ad Marmoream Basin Colossi Tiberio erecti cap. 30.

Μαίνησιν] Accolis Maeandri, quorum etiam meminit auctor lib. xiv. V. H. cap. 46.

ἢ ἐν γεφυρῇ εἶναι] Mediceus, ἢ γεφυρῇ εἶναι.

ἐν τῇ Ποικίλῃ] De qua agit doctissimus Meursius lib. i. de Atheniis Atticis cap. 5.

Κυναίγειρον ἢ Ἐπίζηλόν τε ἢ Καλλίμαχον.] Quorum virtutem celebrat Herodotus lib. vi. cap. 111, 114, 117.

Νίκων@] Μίκων@ legit Meursius loc. laud. Ejusdem pictoris mentio occurrit supra lib. iv. cap. 50. ubi Μίκωνα pro Νίκωνα quoque restituendum.

ἀλλὰ Θασίου Πολυγνώτου] Aglaophontis filii et discipuli. Harpocration in v. Πολύγνωτ@. Mediceus, ἀλλὰ ὃς Θασίου Π.

Cap. xxxix. Ὅσοι λέγουσι] Aristoteles lib. iv. Hist. Anim. cap. 11. et ix. 6. item lib. iii. De part. anim. cap. 1 et 2. Cervas cornua habere negat, eumque sequitur, ut solet, Plinius lib. viii. cap. 32. Iulius Pollux lib. v. cap. 12. Τῶν δὲ ἐλάφων ἄκερως μὲν ἡ θήλεια· ὁ δ' ἄρρην, κερωφόρ@, ἢ κερασφόρ@, ἢ κεράστης, ἢ εὔκερως, ἢ πολύκερως, ἢ ὑπέρκερως, ἢ χρυσόκερως, ὁ αὐτὸ Ἡρακλέους ἀλκής· ἢ Ἀνακρέων μὲν ζφάλλεται, κερόεσσαν ἔλαφον προσειπών· ἢ Σοφοκλῆς, κερᾶσαν, ἢ Τελέφου τροφόν. Ὅμηρ@ δὲ ὀρθῶς, Ἀμφ' ἔλαφον κεραόν.

ὁ δὲ Σοφίλλου] Mediceus, Σοφίλλου: quam scripturam tuetur Chronicon marmoreum Oxoniense, Epoch. lvii. lin. lxxii. ΤΟΝ ΑΦ ΟΥ ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΣΟΦΙΛΛΟΥ Ο ΕΚ ΚΟΛΩΝΟΥ ΕΝΙΚΗΣΕ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ.

ἵνα δεινὸν] χρῆμα δεινόν. Gesner.

ποιμνίά τε ἄλση.] Al. ποίμνιά τε ἄλση. Malim ποιμνικά. Idem.

Ὁ δὲ Θηβαῖ@ Μυσοποιὸς] Pindarus Olymp. Od. iii. ϒ 50.

Καὶ Ἀνακρέων] Hoc fragmentum Anacreontis exstat etiam apud Athenaeum lib. ix. pag. 396. et Pindari scholiasten d. l. atque Eustathium ad Homerum.

ἐν ὕλῃ] Apud Scholiasten Pindari legitur ἐν ὕλαις.

ὑπὸ μητρὸς] Al. ὑπὸ μητρός. Gesner. idemque exhibet Schol. Pind.

Πρὸς δὲ τὰς μοιχῶνλας τὸ λεχθὲν,] Inter quos est Zenodotus, ut appareat ex eodem Scholiaste.

Cap. xl. Πώλῳ] Ejusdem meminit Scholiastes Luciani pag. 7.

ψάλτλῳ] Al. ψαλτικλεῖ. Gesner. idemque etiam exhibet Mediceus.

Αἰθιόπων] Confer Plutarchum adversus Stoicos pag. 1064.

κνιζομένου] κνυζομένου. Gesner. atque ita Mediceus.

Cap. xli. Λακύδῃ] Al. Λυκάδῃ. Gesner. Athenaeus lib. xiii. cap. 8. Ἑρμείας δὴ ὁ ἐξ Ἑρμοδώρου, Σάμι@ δὲ ἡν@ ἐφαθῆναι (τ' χῆνα) Λακύδου τοῦ Φιλοσόφου.

ὁ Λακύδης] Al. ὁ Λυκάδης. Gesner.

ἐν Ἄργει πύρρου] Mediceus, ἐν Ἄργει τοῦ Πύρρου.

Φίλον] Al. Φίλιον. Gesner.

Cap. xlii. Κακυργίαν δὴ ὀρέως Θαλῆς] Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 971.

αὐτὸς τῶν ἀλῶν] ἀντὶ τῶν ἀλῶν. Gesner.

Cap. xliii. στεφανόπωλιν γυναῖκα] Supra lib. i. cap. 38.

στέφανον ἀεὶ τὴν ἐν τῇ τέχνης τῶν καθ' ὥραν πλεκόμενον·] Mediceus, στέφανον ἀεὶ τῶν ἐν τῇ τέχνης τὴν καθ' ὥραν πλεκόμενον.

αὐτο-

ὑποκλυσθένλες,] Al. ἐπικλυσθένλες. GESNER. idemque repraesentat Mediceus.

γλυόμλοι] Al. γεγλυμμένοι. GESNER. atque etiam Mediceus.

CAP. XLIV. Τὸν ἥλιον ἀνίσχονλα] Plinius lib. viii. cap. 1. et Plutarchus lib. Πότερα τ ζώων φρονιμ. pag. 972. e quo integrum hoc caput desumtum videtur.

Ἀνλιόχᾳ] Magni.

CAP. XLV. Οἱ ἐν τῇ Αἰγύπλῳ] Vide Plutarchum De solertia animalium pag. 482. TRILLER.

Ἐλέφανλας δὲ ἀκούω] Plutarchus lib. Πότερα τ ζώων φρονιμ. pag. 974. ἔχαιρε μὴν ἀκούων ἀεὶ ὁ Ἠπειρώτης Πύρρος·] Plutarchus Apothegm. pag. 184. Τῶν δὲ σφηλιωλῶν ἀεὶ τὸν αὐτὸν (Πύρρον) προσαγορεδόνλων, τί γὰ (εἶπεν) ἃ μέλλω, τοῖς ὑμελέροις ὅπλοις, ὥσπερ ὠκυπλέροις, αἱρόμλ@. Idem lib. Πότερα τ ζώων φρονιμ. pag. 975. Ὥσπερ αὖ κ τ βασιλέων, ἀεὶ μὴν ὁ Πύῤῥ@ ἥδετο καλούμλ@· ἱέρακ δὲ Ἀντίοχ@. De Antiocho ab auctore nostro dissentit Iustinus, atque etiam a Plutarcho: ita enim ille lib. xxvii. cap. 2. *Antiochus autem cum esset quatuordecim natus, supra aetatem regni avidus, occasionem non tam pio animo, quam afferebatur, arripuit; sed, latronis more, totum fratri eripere cupiens, puer sceleratam virilemque sumit audaciam. Vnde Hierax est cognominatus, quia non hominis, sed accipitris ritu in alienis eripiendis vitam sectaretur.*

εἰρήσεῖαι] εἰρήσθω. GESNER.

CAP. XLVI. κ ἔλαφον] Qualis etiam conspicitur in nummis Mithridatis.

τῇ μυκῇ] Mediceus, τῇ μηκῇ, quomodo etiam legendum monuit cl. Bochartus in Hierozoic. P. i. lib. iii. cap. 17. pag. 884.

CAP. XLVII. Τῶν ἀγελίων ζώων] Lege Pollucem lib. v. cap. 2. GESNER.

leunculos] Hoc et alia quaedam diminutiva, classicis auctoribus inusitata, ad Graecorum imitationem effinximus. GESNER.

Ἀελσοφάνης ὁ Βυζάνλι@] Cujus meminit auctor lib. i. cap. 48. et h. l. cap. 39. item xii. V. H. 5.

genus a pantheris diversum faciunt.] Possis etiam vertere, *genus alterum pantherarum faciunt.*

ἀρκήλας] Al. ἀρκύλας, ut et Pollux habet per υ. Eustathio ἄρκιλοι per iota in penult. sunt *catuli ursarum.* Pantherarum vero πορδαλιδεῖς. GESNER.

πανθήρων.] Qui sunt pantherae minores: alii *lycopantheros* vel *lupos cervarios* eosdem putant. GESNER.

Λάσυ] Al. Λάσυ. GESNER. et sic quoque Mediceus; sed vulgatum longe usitatius esse docent Meursius in notis ad Aristoxenum pag. 141. Menagius ad Diogenem Laert. lib. i. segm. 42. Fuit autem hic Lasus filius Charbini, patria Hermionensis, eumque primum De musica scripsisse, et cyclicos choros instituisse tradit Suidas v. Κυκλιοδιδάσκαλ@.

λαγιδεῖς·] λαγίδες Pollux. GESNER.

ὁ τέλει@] Mediceus, ὁ ᾗ τέλειος.

πλῶκα] Supra h. l. cap. xix. ubi vid. not.

Λακεδαιμόνιοι δὲ ταχίναν.] Hesychius, Ταχίνης, λαγωὸς κ ἔλαφ@. Adde Eustathium ad Homerum Odyss. P. ψ 295.

ἀλωπεκιδεῖς] ἀλωπεκίδες. Pollux. GESNER.

κερδὼ] Schol. ad Aristoph. Ἱππ. ψ 1065.

ζκαφώρη] Hesychius, Σκαφώρη, ἡ ἀλώπηξ. Suidas, Καφώρη. Τὸ τ῀ καφώρης μίσησον [μισηλὸν mſ. Leid.] δολερὸν καὶ κερδῶον· λέγουσι δὲ ϯ ἀλώπεκα.

ζκινδακός.] Proximum huic vocabulo eſt, quod habet Heſychius, Κιδαφόειν, πανεργεῖν· κιδάφη γὰρ ἀλώπηξ· ἢ ἐσθίειν ἀπὸ ϯ κιῶν. Idem, Κιδαφίων, πανούργων· κιδάφιν γὰρ ϯ ἀλώπεκα λέγουσιν· Κίδαφος, δόλιος ἢ ἡ ἀλώπηξ. Κινδάφη, ἀλώπηξ. Κινδαφίων, πανούργων, ἀλωπέκων.

Ἱππώνακτος] De quo egit auctor lib. x. V. H. cap. 6. Adde cl. Fabricium lib. ii. Bibl. Gr. cap. 15.

μονιοί] Heſychius, Μονιὸς, ὗς ἄγριος ὁ μὴ τοῖς ἄλλοις ζωαγελαζόμενος, ἢ ὁ ωελὶ ϯ τραχήλον ὄρμος· ὁ δὲ ἄγριος Κύκλωψ ἐν τῇ ἐρημωσίᾳ Ὡσηὲ τῷ Προφήτῃ ὄναν λέγει ζημαίνειν· τινὲς δὲ μέγα θηρίον καὶ ἀπόνοιαν καὶ μονὰς νεμομένων.

ἢ ζόρκας, καὶ πρόκας] Hos diſtinctim memoravit auctor h. l. cap. 19.

ἢ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι,] Ver. 145. ubi ὀβελίσκαλα legitur:

Πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
Θηρῶν ὀβελισκάλοισι.

ψαικάλυς] ψακάλυς. Euſtathius ψάκαλα. GESNER. Cl. Geſneri conjecturam firmat Mediceus.

νεοτιὸς ἢ ὀρταλίχυς,] Euſtathius d. l. ὀρνίθων τὰ ἐν ὄψει ἤδη ὄντα, νεοττοί· καὶ δέ τινας ὀρτάλιχοι.

ἀλεκτρυόνων δὲ] Mediceus, ἀλεκτρυόνων τε.

ἀλεκτοριάδας] A recto ἀλεκτοριάδης patronymica forma. GESNER. Adde Euſtathium d. l.

Ἀχαιὸς] De quo vide Meurſium lib. i. Bibl. Gr. Verſum eundem Achaei, quem hoc loco laudat auctor, adfert Euſtathius ad Homerum Iliad. Γ. ϒ 323.

Χάσκουσα λιμῷ μόχον ὡς χελιδόνος.

CAP. XLVIII. Ἀνδροκλῆς] Confer Gellium Noct. Att. lib. v. cap. 14. qui ex Appione τῷ αὐτόπτῃ hanc hiſtoriam refert. TRILLER.

οἰκέτης ϯ τέχνῃ] Mediceus, οἰκέτης ϯ τύχῃ.

ἄγροις ἐσημαίνετο,] Quomodo in illis ſqualidis Libyes ſitientis arenis neceſſe habent viatores. Vid. quae de hac re notavit Blancardus ad Arrianum De expedit. Alex. lib. iii. pag. 160. ubi et hujus loci meminit. Lucanus lib. ix. De moleſto Catonis per fabuloſam Libyen itinere:

ἡ πέτρα ἦν.] Mediceus, ἤδη ἡ πέτρα ἦν.

καὶ τὸ καῦμα] Mediceus, καὶ τὸ καῦμα ϯ πόδα.

nec ſunt diſcrimina terrae
Ulla, niſi, aetheriae medio velut aequore flammae,
Sideribus novere viam.

TRILLER.

ὡς ἐκλίνων,] Al. οἱ ἐκλίνων. GESNER. nec aliter Mediceus.

καὶ ζωωδὸν τοῖς προειρημένοις, καὶ ἐς τὸ αὐτὸ δ' ἐστὶν ὑδονίῳ etc.] Haec verba non ſolum in verſione ſine interpretatione omittit Geſnerus: ſed ſequentem etiam notam tanto ſane viro indignam apponit: *quae ſequuntur in Graeco de Baccho hiante in Samo etc. nobis obſcura ſunt.* Nobis vero, inquam, non item, qui ex Plinii lib. viii. cap. 16. probe perſpectum habemus, quamnam hic Aelianus intelligat hiſtoriam de leone ob os quoddam morſu avidiore dentibus infixum Elpidis Samii forte Africam nave delati auxilium et reme-

remedium ankie quaerente, et quid porro ſit templum κεχηνότος Διονύσου· ob memorabilem hanc hiſtoriam in Samo ſacratum, de utroque affatim ibi Plinius. Adeo ut graviſſime errarint Hermolaus Barbarus et Pintianus; ille quod in Plinio legere mallet pro κεχηνότος Διονύσου, quod in omnibus Codd. mſs. Reg. σωληνος νέως Διονύσου; hic vero quod ἀιεχενέσυ Διονύσου infeliciter ſubſtitueret, ut et recte obſervavit cl. Harduinus *ad illum Plinii locum* pag. 258. tom. ii. Interim diffiteri non poſſum, locum hunc Aeliani et prava diſtinctione laborare et aliquo modo ſimul eſſe mendoſum, quod et agnovit ad Plinii locum Harduinus, qui et mutilum eum eſſe ſuſpicatur, ſed falſo, ut mox apparebit. Quare eum ſic legendum et diſtinguendum eſſe judico: ἢ ζωφδὸν τοῖς προειρημένοις ἢ ἐς τὸ αὐτὸ δ' ἐϛὶ λέοντος ἐν τῇ Σάμῳ ὅτι ἓν κεχηνότος Διονύσου· νομίζοιτο ἄν τις ἢ τὸ φωλεὸν εἰδέναι, ἢ τῶν ἀκουόντων, Ἐρατοσθένης τε ἢ Εὐφορίων, καὶ ἄλλων μεμνημένων αὐτό. Atque nunc hunc in modum verto: *His modo commemoratis conſona, immo eadem fere eſt illa hiſtoria de leone in Samo in templo* ἓν κεχηνότος Διονύσου, ſive *Bacchi cum hiatu cognominato, conſpicuo. Si quis vero et hujus narrationis ſedem ſcire dignum reputet, et illam audiat, Eratoſthenes, Euphorion, aliique hujus facti mentionem fecerunt.* Nunc omnia adeo liquida et manifeſta ſunt, ut Geſnerum, ſi rediret, ſuae ſupinitatis omnino, credo, puderet. Pauca in contextu ipſo immutavi, ſed accuratiore tantum interpunctione immedicabilem, ut videtur, locum feliciter ſanavi. Pro εὔδονλος legendum eſſe λέονλος manifeſtum eſt, imprimis ſi quis conſideret quanta confuſio ſit in majuſculis Λ et Δ, de quo alibi: porro articulum τις, qui exciderat, in ſuum locum ad ſenſum juvandum repoſui; φωλεὸν vero, quia ſenſum ſatis commodum habet, qui apud Suidam videri poteſt, ſede ſua movere nolui, licet maluiſſem ſubſtituere φώλιον, h. e. *indicium, probatio*: quomodo Ioſephus aliquoties loqui amat. Ceterum huc maxime facit, quod Clemens Alexandrinus in Protrept. ἄγαλμα κεχηνότος Ἀπόλλωνος in Elide pariter coli adnotavit. TRILLER.

ἐν τῇ Σάμῳ,] Al. ἐν τῇ Σώλῳ. Quae ſequuntur in Graeco de Baccho in Samo hiante etc. nobis obſcura ſunt. GESNER.

LIBER VIII.

CAP. I. Τὰς κυνάς] Adde ſupra cap. 19. lib. iv.

ἢ ὠκίσας εἰς δρόμους,] Mediceus, ἢ ὠκίσας εἰς δρόμον.

Συμπλέκονται τε αὐταῖς,] Ariſtoteles lib. ii. De gener. anim. cap. 7. pag. 636. ἢ οἱ Ἰνδικοὶ ἢ κυνες ἐκ θηρείας τινὸς κυνώδους γυναῖκὸς ἢ κυνός.

Ἐκ δὲ τ῀ ὁμιλίας ταύτης] Plinius lib. viii. cap. 40. *E tigribus eos* (canes) *Indi volunt concipi: et ob id in ſylvis coitus tempore alligant feminas. Primo et ſecundo foetu nimis feroces putant gigni: tertio demum educant.*

Ἀριστοτέλης] Lib. viii. Hist. Anim. cap. 28. fin.

ἢ ζυὶ ἐμπεσεῖν] Al. ἢ ζυμπεσεῖν. GESNER. atque ita habet Mediceus.

Ἀλεξάνδρῳ γῦν τῷ Φιλίππυ] Diodorus Siculus lib. xvii. pag. 561. Plinius lib. viii. cap. 40.

ὡς εἶδεν] ὡς ἴδεν. GESNER. Imitatur Homerum Iliad. T. ℣ 15.

αὐτὰρ Ἀχιλλῆς
Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος.

CAP. II. καὶ κέχρηται τῇ ἄγρᾳ ὡς ἄθλῳ,] Cl. Vlitius in notis ad Nemesiani Cyneget. ℣ 195. pro κέχρηται malebat κεχάρηϑ. Ita enim canit poeta ille:

Non semel indulge catulis moderamine cursus,
Sed, donec validos etiam praevertere fuescant,
Exerceto diu, venandi munere cogens
Discere, et emeritae laudem virtutis amare.

ἐὰν αὐτὸν ζυγχωρήσῃ] Illustris Spanhemius ad Callimachum Hymn. in Dianam ℣ 89. legit, ἐὰν αὐτῷ ζυγχωρήσῃ.

CAP. III. ὃν ἐπαινεῖ καὶ Ξενοφῶν,] Lib. i. De instit. Cyri pag. 4, 5.

τὸ γλύφον ἐκ Πάρου,] Ita etiam Plutarchus lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 985. At Phylarchus apud Athenaeum lib. xiii. cap. 8. scribit Coeranum Milesium fuisse, et περὶ Μύκονον ναυαγίῳ χρήσαϑαι.

Ἔπλει γᾶν] ποτε addit Apostolius Cent. vi. prov. 98.

ἢ ἴσλω] Apostolius, ἢ ἰσότηλα.

Κοιρανίνου] Mediceus, Χοιρανίνου. Leg. Κοιρανείου. Plutarch. καὶ πτήλαιον, ὃ δείκνυϑ μέχρι νῦν καὶ καλεῖται Κοιρανίνιον.

παρέμειναν ὡς φίλῳ φίλος πιστός.] Apud Apostolium scribitur, ὡς φίλῳ φίλοι πιστοί.

οἵδε ἀπεννήξαντο.] ἀπενήχοντο. Apostolius.

ἐκτίσωσιν] Apostolius, ἐκλίνωσιν.

CAP. IV. Ἐκ διδόντων τροφὰς ὁμοίως δέχεϑαι] Mediceus, ἑτοίμως δέχεϑαι: ut paullo post, καὶ ὀρέγοντος ὁτιῦν, ἥδε ἥϑιε προθύμως καὶ ἑτοίμως λαμβάνεσα.

ἐν Ἀρεθούσῃ] Scil. Euboeae. Athenaeus lib. viii. cap. 1. Ἐγὼ δὲ ἐν τῇ τοῦ Χαλκίδα Ἀρεθούσῃ τεθέαμαι, ἴσως δὲ καὶ ὑμῶν οἱ πλεῖστοι, κεχρεῖς χειροήθεις, καὶ ἐγχέλεις ἐνώτια ἔχοντας χρυσᾶ καὶ χρυσᾶ, λαμβάνεσας τε καὶ λαμβάνοντας παρὰ τῶν προσφερόντων τροφὰς, τά τε ἀπὸ τῶν ἱερείων σπλάγχνα καὶ τυρὸς χλωρός. Adde Plutarchum lib. Πότερα τῶν ζώων φρονιμ. pag. 976. et Porphyrium lib. iii. pag. 106. Περὶ ἀποχῆς.

Τὴν Κρόνου τε καὶ Ῥωμαίων μύρσινον ἄδουσιν] Plutarchus et Porphyrius d. l. Macrobius lib. ii. Saturn. cap. 11.

ταύτῃ καὶ ἔκλαυσεν] Mediceus, ταύτην τοι καὶ ἔκλαυσεν.

χρονοϑείλους] εἶναι πρέσβεις, supra lib. iv. cap. 44.

ἐκείνους ἔρεϑε] Mediceus, ἐκείνους ἔρεσϑε.

καλλίονα δὲ τὸν πρεσβύτερον] Malim καλλίονος: et paullo post pro ζωιένται malim σωιένται, vel ζωηκέναι. GESNER. Mediceus, καλλίονος τὸν πρεσβύτερον.

CAP. V. Τειρεσίαι] Sophocles Oedipo Tyr. ℣ 494. Hyginus Fab. 68, et 128.

Πολυδάμαντες,] Polydamantis frequens mentio fit apud Homerum Iliad. Λ, M, N, O.

Πολύειδοι,] Polyidus Coerani filius fuit. Hyginus Fab. 128, et 136.

Θεα-

Θεοκλύμενοι,] Homerus Odyſſ. o. ℣ 128.

Σπλαίχνων ἄρα Φύσεις] Mediceus, Σπλάγχνων ἦ ἄρα Φύσεις.

Σιλανοὶ,] Xenophon lib. i. De exped. Cyri pag. 262. Philoſtratus lib. viii. De vita Apoll. cap. 7.

Μεγισάναι] *Megiſtanes* appellabantur proceres Perſarum ac purpurati, quos aruſpicinae arte celebres fuiſſe nullus veterum prodidit. Appoſite igitur Mediceus exhibet Μεγισίαι. *Megiſtiae* vatis meminit Herodotus lib. vii. cap. 219. Τοῖσι δ' ἐν Θερμοπύλῃσι ἐοῦσι Ἑλλήνων, πρῶτον μὲν ὁ μάντις Μεγιστίης ἐσιδὼν εἰς τὰ ἱρὰ, ἔφρασε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι ἅμα ἠοῖ σφι θάνατον. Et Philoſtratus lib. iv. cap. 23. De vita Apoll. Tyan. ubi cl. Olearius Μεγισίαι hoc loco legendum ſuſpicabatur.

Ἀκλεῖδαι,] Mediceus, Εὐκλεῖδαι. Xenophon lib. vii. De exp. Cyri pag. 425. Ἐνθεῦθεν διέπλευσαν εἰς Λάμψακον, καὶ ἀπαντᾷ τῷ Ξενοφῶντι Εὐκλείδης μάντις Φλιάσιος, Κλεαγόρου μὲν υἱὸς, ξένος δὲ τὰ συμπνια ὢν Λυκείῳ γεγραφότος. Et paulo poſt, ἐπεὶ δὲ ἔπεμψαν Λαμψακηνοὶ ξένια τῷ Ξενοφῶντι, καὶ θύων τῷ Ἀπόλλωνι παρεκάλεσε τὸν Εὐκλείδην, ἰδὼν τὰ ἱερὰ ὁ Εὐκλείδης εἶπεν, ὅτι πείθοιτο, αὐτῷ μὴ εἶναι τὰ χρήματα.

Πέπυσμαι δὴ κώμην] Mediceus, Πέπυσμαι δὲ καὶ κώμην.

Σύρρα] Mediceus, Σύρραν. Σύρραν Plutarchus et Stephanus Byzantinus vocant.

ἑλθόντων] Mediceus, καθέντων: quod participium flagitant ſequentia, καὶ ὅταν μὴ ἐπανάσωσι. Infra lib. xii. cap. 1. γνωρίζουσι δὲ καὶ τὸ ἱερέως Φωνὴν οἱ ἰχθύες, καὶ ἐπανάσαντες μὲν ἀΐφραίνουσι τάτους, δι' ὃς κέκληνται· τέναντίον δὲ δράσαντες λυποῦσι. Plinius lib. xxxii. cap. 2. *Nam in Lyciae Myris in fonte Apollinis, quem Curium* [forte leg. *Syrrham*] *appellant, ter fiſtula evocati* [piſces] *veniunt ad augurium.* Adde Plutarchum d. l.

Cap. vi. οἱ ὄνοι μὲν τοῖς λύκοις] Leg. οἱ ὄϊες μὲν τοῖς λύκοις. Philes Carm. xxx. ℣ 62.

Ἁλίσκεται δ' ἓν ἀΰχερως ὄϊς λύκοις
Ἔποψιν ἡ μέλιττα.

Apud Plutarchum d. l. legitur, ὡς λύκοις μὲν οἱ ὄνοι.

τοῖς μέροψι δὲ αἱ μέλιτται.] Supra lib. v. cap. 11.

ἢ ἦ ἐλάφοις οἱ ὄφεις.] Supra lib. ii. cap. 9.

θεωμένη] θέουσα Gyllius. Gesner. Plutarchus, τῇ ἦ παρδάλει τὰ πλεῖστα προχωρεῖν, χαίρουσα τῇ ὀσμῇ, μάλιστα ἦ τὸ πίθηκον λέγουσι.

Cap. vii. ἰχθύδιον,] Idem videtur lepori marino Indico, quem deſcribit lib. xvi. cap. 19. Gesner.

καὶ ἐκθνήσκειν τὰ πρῶτα,] Cl. Pauwius in notis ad Philen Carm. lxxxi. ℣ 21. legit ἢ χρῶτα, *et e-mori colore.*

ὡς Ἀπολλόδωρός φησιν] Eundem laudat Athenaeus lib. xv. cap. 8. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ Θηρίων φησὶ χαμαιπίτυν, οἱ δ' Ἀθήναιον Ἰωνίαν, οἱ δὲ κατ' Εὔβοιαν Ζιδηρῖτιν. Supple ex mſ. Mediceo, χαμαιπίτυν, οἱ δὲ ὀλόκυρον, αἱ δ' Ἀθηνᾶν: vel ex Dioſcoride lib. iii. cap. 65. χαμαιπίτυν οἱ ἐν Πόντῳ ὀλόκυρον, αἱ δ' Ἄθων.

Cap. viii. ἐλαύνειν λέγει Νίκανδρος] Qui ℣ 377. Θηριακ. amphiſbaenae pellem oleaſtri ramo affixam rigoribus et nervorum laxitatibus mederi canit:

Τῆλε

Τὼ [χροιὴν] μὲν, ὅθ' ἁδρυνθῆναι, ὀρειλύτροιο βαλῆσι
Κόψαντες ῥάβδοισι πολυσταφέος κολίνοιο,
Δέρμασι ἐσκύλλουσαν, ὅτε πρώτιστα πέφανται,
Πρόσθε βοὸς τέτληγος ἐαρινέης· ἠδ' ὀνίνησι
Ῥινῷ δυσταθέοντας, ὅτ' ἐν παλάμῃσιν ἄεργοὶ
Μάλλαι ὑπερθέωσιν ὑπὸ κρυμοῖο δαμέντων,
Ἠδ' ὁπόταν ξανθῇσι νοτέρων κεχαλασμένα δεσμά.

CAP. IX. Κύων ὑπὸ πλήθους ὀχλέμενος] Supra lib. v. cap. 46.

τὰς αἰθέρας] τὰς ἀθέρας. GESNER. nec aliter Mediceus.

ὡς Ἀριστοτέλης λέγει.] Lib. ix. Hist. Anim. cap. 6. αἱ δὲ κυῖες, ὅταν ἑλμινθιῶσιν, ἐσθίουσι τὸ σίτου τὸ λῆϊον. Atque ipse Auctor l. all. εἰ δὲ ἕλμινθες αὐτὰς λυποῦσι, τὸ σίτου τὸ καλάμινον λῆϊον ἐσθίουσαι, ἐκκενοῦσιν αὐτάς.

Κυῶσα δὲ ἐκεῖνο] Mediceus, Κυῶσα δὲ ἡ ἐκεῖνο.

CAP. X. δόρκαλα ἰσχυρὰ,] Addo καί. GESNER.

προσαρράξαντες] προσαρέξαντες. GESNER.

ἢ ὑπὸ τοῖς κέρκοισι πήξαντες,] Mediceus, πλύξαντες.

ἢ πρὸ τὸ μὴ τι ὑπὸ τ῀ γῆς ἐξάπτοντες] Mediceus, ὑπὸ τ῀ γῆς.

ἐκπεσεῖν] ἐμπεσεῖν. GESNER.

CAP. XI. Ἡγήμων ἐν τοῖς Δαρδανικοῖς] Mediceus addit μέτροις. Hegemonem Thasium, Φακῆν cognominatum, Cratino veteris comoediae poetae coaevum fuisse constat ex Athenaeo lib. xv. cap. 16.

ὡς ἔδεισε τῇ Ἰδῇ] ὡς πόλε ἐν τῇ Ἰδῇ. GESNER. Forte scripsit auctor, ὡς ἐν πεδιάσῃ τῇ Ἰδῇ. Homerus Iliad. Λ. ℣ 182.

τότε δή ῥα πάλιν ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδιήεσσης.

Alibi mons Ida πολυπίδακος eodem sensu dicitur Homero, ut Hymno in Venerem ℣ 53.

Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
Ὅς τότ' ἐν ἀνθρωπόλοις ὄρεσιν πολυπιδάκι Ἴδῃ
Βουκολέεσκεν βοῦς, δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.

Δερκυλία] Tzetzes Chil. iv. 135. ℣ 325.

ἀνέρπων] ἀνέρπουλα. GESNER. Mediceus, ἀνέρπειν.

Εἰ δὲ Γλαύκης] Supra lib. i. cap. 6. et lib. ix. Var. Hist. cap. 39.

ἢ ἐν Ἰασῷ δελφὶς] Ἰασῷ, *Iasso*, Gyllius. GESNER. Vide lib. vi. cap. 15.

ἴδιον ζῴου] ζῴων. GESNER. nec aliter Mediceus.

CAP. XII. Παρείας] Malim παρήας. Sic et μιλτοπάρῃος compositum est a μίλτος et παρειά. GESNER. Lucanus lib. ix. ℣ 721.

Et contentus iter cauda sulcare pareas.

Ἀπολλόδωρος θέλει] Mediceus, ἐθέλει.

ἐπιφήμησαν] Mediceus, ἐπεφήμισαν.

CAP. XIII. Συβελὰς] Al. Σιβελίτας. GESNER. atque etiam Mediceus.

Περὶ Κέρκυρον δὲ γίνονται καλάμιναι ὕδρεις] Mediceus, Π. Κ. δὲ γίνονται αἱ καλάμιναι ὕδρεις. Pro ὕδρεις autem δρύινοι legendum monuit Aldrovandus

drovandus lib. i. Hiſt. ſerpent. et drac. cap. 14. pag. 259.

τυφλίνην καλοῦσι,] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 13.

Τὸν δὲ ἀκοντίαν, χέρσυδρον εἶναί φασι.] Sed perperam, cum nulli probati auctores id aſſeverent, ut ſcribit Aldrovandus lib. all. pag. 253. De jaculo ſerpente egit auctor ſupra lib. vi. cap. 18. et De cherſydro cap. 7. h. l.

χρόνῳ δὲ ἐν ξηρῷ] Mediceus, χρόνῳ γὰρ ἐν ξηρῷ.

ἐν ᾗ λεωφόροις τῳ λαθών] Mediceus, τοι λαθών.

Cap. XIV. Λύκοι βοὶ εἰς τέλμα βαθὺ ἐμπεσόντι] Apoſtolius Cent. xii. prov. 14. Λύκοι βοὸς ἐς τέλμα βαθὺ ἐμπεσόντος.

ἢ φοβοῦσι] ἢ ἐκφοβοῦσι. Apoſtolius.

ἢ προσυδύσας,] Haec ignorat Apoſtolius.

ἢ ἐσθίουσιν αὐτιλώ.] Mediceus, αὐτὸν, nempe μόχον.

Cap. XV. Ὅταν ὑπερβῆναι τάφρον οἱ ἐλέφαντες μὴ δυώνται,] Supra lib. vii. cap. 15. Tzetzes Chil. iv. 122. ℣ 95.

ἑαυτὸν ἐμβάλλει,] Mediceus, ἑαυτὸν εἰς αὐτιλὼ ἐμβάλλει.

οἱ δὲ ἄλλοι φεύγανα ἐμβάλλουσιν ἐξ ὕλης] Mediceus, οἱ δὲ ἄ. φ. ἐμβάλλουσι ἢ ξύλα.

τὰς πόδας,] ℈ πόδος. Gesner.

ἀναπαῇ] ἀναπαῆται. Gesner. Conjecturae doctiſſimi viri adſtipulatur Mediceus.

Cap. XVI. βεχχὺ ζῶον,] Ariſtoteles lib. v. cap. 16. Τῶν δὲ πόγγων ἐν τῇ θαλάμαις γίνονται πιννοφύλακες· ὄφι δὲ οἷον ὄφαχνιον ὅτι τῇ θαλάμων· ἢ διοίγουλες ἢ ζωάγουλες, θηρεύουσι τὰ ἰχθύδια μικρά.

Φείδει, ἢ ἑαυτῷ ζυρέφει,] Ariſtoteles d. l. Antigonus Caryſt. cap. 89. Plinius lib. ix. cap. 45.

Cap. XVII. Εἴρηται μὲν ὃν ἡμῖν ἐλεφάντων πέρι ἰδίᾳ,] Supra lib. i. cap. 37. ii. 11. iii. 46. iv. 10, 24, 31. vi. 61. vii. 6, 15, 44. et h. l. cap. 10 et 15.

Κεῖται μὲν βίᾳ,] Cl. Pauwius in notis ad Philen Carm. xxxix. ℣ 19. legit βίᾳ, et paullo poſt, ἵνα μὴ αὐτοῖς ἀπολείπῃ ἡ ἀπογονὴ ἡ ἐξ ἀλλήλων, ἐάσωσί γε σπέρμα· ἅπαξ γὰρ ἐν τῷ βίῳ.

μνημονεύουσιν] μνημονεύονται. Gesner.

Συμπλέκονται δὲ οὐκ ἀνέδην,] Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 11. et Plinius lib. viii. cap. 5.

Ὡς μὲν ὃν εἰσι δίκαιοι ἄνω εἴπον·] Lib. vi. cap. 51.

ἢ τὸ ἀνδρεῖον αὐτῶν, ἢ τοῦτο ἤδη λέλεκται.] Supra lib. vi. cap. 1.

ὑπέχων τὰ ὦτα ἀκουέτω.] Excitatorium ſaepius vel ab ipſo Salvatore in Novo Foedere uſurpatum: ita Matth. xi. 15. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. Vide quae nos ibi in Obſervationibus noſtris Philologicis. Triller.

Ἐλέφαντι ἡμέρῳ] Apoſtolius Cent. viii. prov. 88.

ἢ τὰ τῆ ζωοκτόνης πτῶσιν ἐπείνῃ γίνεσθαι,] Haec deſunt apud Apoſtolium.

ἐπεδείκνυτο] Mediceus cum Apoſtolio, ἐπεδείκνυε.

Cap. XVIII. Ἐχενηίς,] Oppianus lib. iv. Ἁλιευτ. ℣ 468.

ἐκφοβοσιχόλους] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 15. Athenaeus lib. vii. cap. 14.

εἰσὶ γὰρ οἱ ἢ λυκοσόμους αὐτὰς ὀνομάζουσιν.] Mediceus, αὐτάς.

τῇ ζφίγξι] Mediceus, ζφίγξῃ.

ἢ τὰ μὲν ἡμίτομα τῶν ἰχθύων] Mediceus, τῶν ἰχθυδίων.

CAP. XIX. Τῇ γῇ τῇ Τυῤῥηνίδι] Τῇ γῇ οἱ Τυῤῥωνικοὶ correxit Aldrovandus lib. i. De quadrup. biſulcis cap. 36.

ὅσον τε γέγωνε βοήσας] Phraſis Homerica ex Odyſſ. E. ῥ 400.

ὑπὸ θάτερα ξ πλοίᾳ] Plinius lib. viii. cap. 15. *Compertum agnitam vocem ſuarii furto abactis, merſoque navigio inclinatione lateris unius remeaſſe.*

CAP. XX. Κεφάννωνι] Κερανῶνι alias. GESNER. Κεφάνωνι Apoſtolius Cent. xv. prov. 93. et auctor libelli Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. pag. 733.

Ἀνωλάτω μὲν ἐμνήσθην] Scil. lib. iii. cap. 42. TRILLER. et lib. v. cap. 28.

εἶτα κυνὸς τοιούτου,] Nempe lib. vii. cap. 25. TRILLER.

νοσοῦλα γάμον.] Fuit, quum legerem ἀνόσιον γάμον; ſed et νοσοῦλα γάμον eleganter et metaphorice dictum, quare nihil mutandum cenſeo. Ellipſis ceterorum verborum πελαργῶ τὰ ἴσα, ſupplenda eſt per περιτίθησι, aut ſimile quid. TRILLER.

CAP. XXI. ᾗ τε ἡ ἐν Αὐλάνδρῳ πόλαμὸν,] Mediceus, ἐν Αὐλανδείᾳ. Ariſtoteles lib. iii. Hiſt. Anim. cap. 12. Καὶ ἐν τῇ Αὐλανδείᾳ ᾗ δύο πόλαμοί εἰσιν, ὧν ὁ μὲν λευκὰ, ὁ δὲ μέλανα ποιεῖ τὰ πρόβατα. Hinc putem ſcripſiſſe Aelianum, ᾗ τε τὼ ἐν Αὐλανδείᾳ πόλαμώ.

ᾗ ἡ ἐν Θρᾴκῃ,] Idem, ταῦτα δὲ ᾗ ᾗ τὰς οἰκείας ἐσὶν ὕδατα πολλαχῆ τοιαῦτα, ἃ ποιοῦσα, ᾗ ὀχθοῦσαι μὴ ἢ πόσιν, τὰ πρόβατα μέλανας γεννῶσι τὰς ἄρνας· οἷον ἐν τῇ Χαλκιδικῇ τῇ ὑπὸ τὸ Θρᾴκης ἐν τῇ Ἀστυρίτιδι ἐποίει ὁ καλούμενος ψυχρὸς πόλαμός.

ᾗ τὸ ὄνομα ἐρῆσιν οἱ πάροικοι Θρᾴκης.] Mediceus, Θρᾷκες.

Ὁ δὲ ἐν Τροίᾳ Σκάμανδρος,] Ariſtoteles ibid. Plinius lib. ii. cap. 103. Homerus Iliad. Υ. ῥ 73.

Αὐλὰ δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας πόλαμὸς βαθυδίνης,
Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

CAP. XXII. ἡ προειρημένη] Mediceus, ἡ προειρημένη γυνή.

ᾗ τοῖς ἠελίοις ξ πολε ἀνδρὸς τλημόνως παρέμεινε,] Mediceus, ᾗ τ. ἡ ξ π. ἀ. τλημόνως παρέβαλε ᾗ παρέμεινε.

πρόπειραν τ' ἐαυτῶν πλήσεως λαβόντων] Mediceus, λαμβανόντων.

ᾗ χανὼν ἀνέμεσε λίθον] Mediceus, ἀνεμεῖ.

CAP. XXIII. Ἄσακὸν εἰ λάβοις] Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ῥ 263.

CAP. XXIV. Τῷ γάρ τοι μέλει] Apoſtolius prov. 62. Cent. xii.

ἀκέων μὲν τοι] Mediceus, ἀκέων μὲν γάρ.

Τῦτον ἄρα] Particulam ἄρα ignorant Apoſtolius et Mediceus.

ἥδὲν αὖπῳ πλέον τ' ασυδῆς] Mediceus, ὁ. ἀ. πλέον τὸ τ' ασυδῆς.

CAP. XXV. Ἀνωλέρω εἶπον] Lib. iii. cap. 11.

Ἡρόδοτος] Lib. ii. cap. 68.

Ὁ μὲν τροχίλος] Apoſtolius Cent. xix. prov. 52.

οἷς εἶπον] Mallem, ὡς εἶπον. TRILLER.

ᾗ ὑπεραχρυπνῶν αὖτε.] Haec verba tranſponit Apoſtolius poſt τὰ, ἀλλ' ὅγε τροχίλος, et pro αὖτε exhibet τροφέως.

ὑπεκδύεται ὁ ἰχνεύμων,] Infra lib. x. cap. 47. Solinus cap. 32. Ammianus Marcellinus lib. xxii. cap. 15.

CAP. XXVI. ᾧ ᾗ ἀνωλέρω] Lib. i. cap. 56. et lib. ii. cap. 36.

ᾧτω] ᾠδέν. GESNER. In margine eſt ᾠδὲν, quod vere ᾠδέν. Legendum potius ᾧπω, *neutiquam*, TRILLER.

LER. ὅπως etiam praefert Mediceus.

Δίνδρῳ τῷ μεγίστῳ] Plinius lib. ix. cap. 38. Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. ℣ 490.

CAP. XXVII. Τὸ ℌ μέγεθός ἐστι τῶν τιτλομένων, κ᾽ δέλφακα ϯ μεγίστων.] Supra lib. iv. cap. 31. Ἀπολείπει δὲ ἑπτήλικα τὸ μέγεθος μόχῳ ἐνιαυσιαίῳ.

ϯ βρεφῶν νεογνῶν] Mediceus, ϯ βρεφῶν νεογόνων.

κ᾽ οἶνον εἰχεόνλων ἐς τὰς προβοσκίδας] Mediceus, ἐκχεόνλων.

CAP. XXVIII. ὑπὸ τῶ ποιηλῆ] Homero Iliad. Π. ℣ 406.

ὡς ὅτε τις Φὼς
Πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν
Ἐκ πόντοιο θύρσῃσι λίνῳ κ᾽ ἤνοπι χαλκῷ.

Λέγει ℌ λόγος] Columella lib. viii. cap. 16. Plinius lib. ix. cap. 54. Plutarchus lib. Πότερον ϯ ζώων φρονιμ.

Οἱ ℌ ἐ τῦτον, ἀλλὰ τὸν ἀνθίαν] Ariſtoteles apud Athenaeum lib. vii. cap. 7. Ἀριστοτέλης ℌ ἐν τῷ περὶ ϯ ζώων ἠθῶν, ὅτι ἀν ἀνθίας ℌ, φησὶν, οὐκ ἔστι θηλύ, ᾧ ζημείῳ χρώμενοι οἱ ἀπολογῆς παλαιολυμβῶσι, καλοῦνλες αὐτὸν ἱερὸν ἰχθύν.

ἀλεκλρυόνα δέδοικε λέων] Supra lib. iii. cap. 31. et vi. 22. infra xiv. 9.

κ᾽ ϯ αὐτὸν βασιλίσκον,] Supra lib. iii. cap. 31.

κ᾽ μῦτοι κ᾽ ὁ ἐλέφας.] Forte, κ᾽ μῦτοι κερὸν, vel χοῖρον ὁ ἐλέφας, ut Gyllius videtur legiſſe. GESNER. Mediceus, κ᾽ μῦτοι κ᾽ ὖν ὁ ἐλέφας. Vide lib. i. cap. 38. et xvi. 36.

LIBER IX.

CAP. I. ἐ τοῖς ἀθενεςάτοις] ἐδὲ τοῖς ἀθενεςάτοις. GESNER. Conjecturam cl. Geſneri firmat Mediceus.

κ᾽ τὸ τῦ σώματος ἐννοῶν σθένος.] Mediceus, κ᾽ τὸ τῦ σ. ἐννοῶν ἀσθενές.

κ᾽ τῇ γλώττῃ μικρὸν ὑποσήμηνας] Mediceus, ὑποσήνας.

CAP. II. ἐάν τις τοῖς ϯ ἄλλων] Plinius lib. x. cap. 3. Theophyl. Simoc. Quaeſt. Phyſ. 2. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 43. Philes Carm. i. 31.

ζωαναμίξει,] Mediceus et Apoſtolius Cent. xvi. prov. 91. σωαναμίξη.

CAP. III. πολύγονον ζῶον,] Ex Apoſtolio Cent. xiii. prov. 3. malim πολύγονα ζῶα. Confer Ariſtotelem lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 37. et Plinium lib. x. cap. 65.

Εἰ δέ πως] Apoſtolius, εἰ δὲ περ.

Οἱ ℌ κροκόδειλοι] Tzetzes Chil. xii. 438. ℣ 718.

ἐλινύσῃ] Alias ἐλινύσῃ.] GESNER. idemque exhibet Mediceus.

οἱ ἀετοὶ ℌ βασανίζονλες] Supra lib. ii. cap. 26.

CAP. IV. τὰς ὀδόνλας τῆς αἰωλίδος,] Nicander Ther. ℣ 183.

Τῆς ἤτοι πίσυρες κοῖλοι ὑπένερθεν ὀδόνλες,
Ἀγκύλοι, ἐν γναθμοῖς δολιχήρεες ἐρρίζωνλαι,
Ἰοδόκοι· μύκαλον δὲ χιλὼν ὑμῆσαι καλύπλῃ,
Ἔνθεν ἀμείλιχλον γήρυος ἐκφύγῃ ἰόν.

Inverſis] Vel *compreſſis*. GESNER.

σκορπίος τὸ κέντρον ἔχειν τινὰ κολπώδη διπλόην,] Adde ſcholiaſten Nicandri Ther. ℣ 788.

μαλακιεῖν] Alias μαλακίειν. GESNER.

CAP. VI. Τῶν δὲ ὀρεσκονώτων] Vide Oppianum lib. v. Ἁλιευτ. ψ 589. atque iſtic cl. Ritterſhuſii notas.

CAP. VII. ὀξύταλον λάβρακα] Mediceus, ὀξύταλον ἢ λάβρακα.

Ἀετὸς ἅλης] Lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 8. pag. 280.

Καὶ χρόμιν δὲ] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 19. Plinius lib. ix. cap. 56.

ταύτην τοι ἡ κατ' ἐκείνην ἢ ὥρην τῦ ἔτους ἁλεαίνειν αὐτὸν,] Mediceus, ταύτῃ τοι ἡ κατ'.

ὁ γῦν φθεὶς] Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 31.

Καὶ ὁ μὴν τῦ Μενάνδρυ Θήρων] Suidas v. Κλεισοφῶ.

ὅτι ῥινῶν] Vide Salmaſium ad Spartianum pag. 168.

Καὶ ὁ Στρυθίας] Suidas ibid.

Κλείδημῶ] Κλεισοφῶ Athenaeo lib. vi. GESNER. Satyrus in vita Philippi, teſte Athenaeo lib. vi. cap. 12. Ὅτε Φίλιππῶ ἢ ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη, συμπροῆλθεν αὐτῷ ἡ ὁ Κλεισοφῶ τελαμωνιωθεὶς τὸν αὐτὸν ὀφθαλμόν. Idem Satyri fragmentum integrius occurrit apud Euſtathium in Homerum Iliad. Ξ. pag. 991. Ἐξ ὃ ἡ τελαμωνίζειν, τὸ ἐλίσσειν τελαμῶνι, ὡς δηλοῖ ὁ ἱστορήσας· ὅτι ὁπηνίκα Φίλιππῶ τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη, οἷῳπερ βληθεὶς ἐν πολέμῳ ὑπὸ Ἀστέρῳ, συμπροῆλθεν αὐτῷ ἡ Κλεισοφῶ, ὁ ὀκείνυ φιλάσιτῶ τελαμωνιωθεὶς τὸν αὐτὸν ὀφθαλμόν. Cliſophi etiam meminit Suidas v. Διώνυμον et Κλεισοφῶ.

CAP. VIII. ὁποῖον τὸ πάθος,] Malim, τὸ βάθῶ.

ἡ εἴσοδοι ποδαπαὶ,] Mediceus, ἡ εἴσοδοι πολαπαί.

ἀλλαχόθεν εἴσεσθε] Nempe ex Arriano, qui in Ἰνδικῇ pag. 13. ſcribit: Θηρῶσι δὲ Ἰνδοὶ τὰ μὲν ἄλλα ἄγρια θηρία, καθάπερ ἡ Ἕλληνες· ἡ δὲ τὸν ἐλέφαντα σφὶν θήρᾳ ἄδεν τι ἄλλῃ ἔοικεν, ὅτι ἡ ταῦτα τὰ θηρία ἀδαμοῖσιν ἄλλοισι θηρίοις ἐπέοικεν. Ἀλλὰ τόπον μὲν ἐμπλεξάμενοι ἄπεδον ἡ καυμαλώδεα, ἐν κύκλῳ τάφρον ὀρύσσουσιν, ὅσον μεγάλῳ στρατοπέδῳ ἐπαυλίσασθαι. Τῆς δὲ τάφρυ τὸ εὖρῶ ἐς πέντε ὀργυὰς ποιέονται, βάθῶ δὲ ἐς τέσσαρας· τὸν δὲ χῶν, ὁκόταν ἐκβάλωσιν ἐκ τῦ ὀρύγματος, ἐπὶ τὰ χείλεα ἑκάτερθε τῆς τάφρυ ἐπιφορήσαντες, ἀντὶ τείχεῶ ἀμφιχέουσι. Αὐτοὶ δὲ ἐπὶ τῷ χώματι τῷ ἐπὶ τῦ χείλεος τῦ ἔξω τῆς τάφρυ σκηνὰς σφίν ὀρυκτὰς ποιέονται, ἡ ἀμφὶ τελέων ὁπαὶς ἀπολείπουσι, δι' ὧν φῶς τε αὐτοῖς σπανιστέρως ἔχει, ἡ τὰ θηρία προσάγουσα ἡ ἐπελαύνουσα ἐς τὸ ἕρκεῶ σκέπτονται. Ἐνταῦθα ἐντὸς τῦ ἕρκεῶ καλασήσαντες δύο τινας θηλέων τρεῖς ἢ τέσσαρας, ὅσαι μάλισα δὴ θυμὸν χειροήθεες, μίαν εἴσοδον ἀπολιμπάνυσι ἢ δὴ τάφρον, κ. τ. λ. Adde Strabonem lib. xv. pag. 704.

CAP. IX. Αἱ δὲ φῶκαι] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 12. Plinius lib. ix. cap. 13. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ψ 689.

CAP. X. ἡ δὲ λαγὼς ἁρπάζυσι,] Supra lib. ii. cap. 39.

CAP. XI. ἥλεγξε Κλεοπάτρᾳ,] Infra h. l. cap. 61. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 19. Adde Caſaubonum ad Sueton. Aug. cap. 17. nec non epiſtolas doctiſſimorum Lanciſii et Morgagnii, quae extant in Appendice ad Metallothecam Vaticanam pag. 40 et ſeqq. Porro Aeliano, atque Plutarcho, aliiſque, qui Cleopatram ictu aſpidis, non vero epoto veneno, ſibi mortem conſciviſſe narrant, ſuffragatur elegantiſſimum monimentum marmoreum, pulcherrimam Aegypti reginam morientem repraeſentans, atque juſſu pontificis maximi, Clementis xi. Michaelis Mercati Metallothecae inſertum pag. 367.

προϊόντος] προσιόντος Gyllius. GESNER.

αἱρεθεῖσα] Malim ἢ προαίρεσιν, vel tale quid. IDEM.

ἰσασμὸν γάρ τινα ἐμποιεῖν] ἐμποιεῖ ſcribendum ſuſpicatur cl. Wardus.

Ὁμήρῳ ἰδίῳ] Vide an Ὁμηρικῶς legendum, vel pro ἰδίῳ, ἰδίως. IDEM. Poſtremum exhibet Mediceus. Reſpicit vero auctor ad ℣ 139. Odyſſ. Λ. et Odyſſ. Ψ. ℣ 282.

Θάναλος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αἰπὺ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖο ἐλάσσει.

προσερύγοντα] προσερυγοῦσα. GESNER.

κενταύτης,] κεγχρίτης, vel κεγχρίνης. IDEM.

καὶ ἡ Φρωΐη.] Infra lib. xvii. cap. 12.

CAP. XII. πανοῦργον εἶναι ζῶον ἀλώπεκα,] Lib. i. Var. Hiſt. cap. 5. Philes Carm. xcii. Apoſtolius Cent. xv. prov. 47.

καὶ τὴν θαλατταίας] Lib. i. Var. Hiſt. cap. 5. Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 37. Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ℣ 144.

τοῦτον δήπου τρόπον] Mediceus, τοῦτον δήπου ἢ τρόπον.

τὸ ἄγκιστρον.] Apoſtolius, ἢ ἄγκιστρον: mendoſe.

CAP. XIII. κέκληται ἤδη ἡ βοὴ ὀλολυγών,] Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 9. pag. 283. Mediceus, κεκλ. ἥδε ἡ βοὴ ὀλολυγών.

κἂν πολλοῦ τινα ἄδειαν] Mediceus, κἂν πολλοῦ ἢ ἄδειαν.

ἐπιδηλοῦσιν ὑετόν.] Mediceus, ἐπιδημίαν δηλοῦσιν ὑετοῦ. eandemque ſcripturam in ſuo codice reperiſſe videtur Gyllius.

CAP. XIV. τῆς νάρκης,] Supra lib. i. cap. 36. Oppianus lib. iii. Ἁλιευτ. ℣ 149. Theophylactus Simocatta cap. 4. Michael Glycas Part. i. pag. 37.

καὶ εἴ τι ἐστὶν] καὶ ἔνεστιν. GESNER.

ἐμβάλοι ζῶσαν, καὶ ἐπιχέοι] Mediceus, ἐπιχέοι.

CAP. XV. ζφηξ] Supra lib. v. cap. 16. et Auctor lib. Περὶ θαυμ. ἀκουσμ. pag. 736. qui id veſpis in Naxo ſolum tribuit.

καὶ ἡ μὴ τοιούτῳ τινὶ] καὶ ἡ μυῖα τοιούτῳ τινὶ, Gyllius. GESNER. atque ita legit Mediceus.

πρὸς τῷ σκυθικῷ,] Mediceus, τοξικῷ, quae vox idem valet. Scholiaſtes Nicandri ad Alexiph. ℣ 207. Τοξικὸν ἢ καλεῖται τὸ τοιοῦτον Φάρμακον καὶ τὸ ὁμοίως τοῖς τοξεύμασιν ἀναιρεῖν δυνάμενον βρωθὲν ἢ ποθέν· ἢ ἐπεὶ οἱ Πάρθοι καὶ Σκύθαι τοξεύοντες, τούτῳ παρεγχρίουσι τὰς τῶν βελῶν ἀκίδας, ὅ φ ὥς τινες, τὸ κωνεῖον νομιστέον· ἢ διότι ὁμοίως τόξα ἀφέσει ἀναιρεῖ βρωθὲν ἢ ποθέν· λέγεται ὑπό τινων καὶ Σκυθικόν· ἄλλοι ἢ λέγουσιν, ὅτι ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ὕδρας ἀνεφύη· ἢ ἢ ὕδραν τόξοις ἀνεῖλεν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ διὰ τοῦτο τοξικὸν καλεῖται.

ὅνπερ ἴασιν ὑπόκειμα αὐτοῖς.] Forte ἐῶσιν ὑποκείνεσθαι αὐτό, *quam ſaniem a parte craſſiore ſecernunt.* Alius codex pro ἴασιν habet ἴσασιν. Vide Ariſtotelem in Mirabilibus. GESNER. pag. 736.

CAP. XVI. Ὅταν ὑποφύσηται τὸ γῆρας ὁ ὄφις,] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 17.

ῥίπτει,] Vide an ῥύπτει per υ legendum. GESNER.

προσυποθίγων] *Attingens, contingens.* Poteſt et per η ſcribi in penultima, ut ſignificet *acuens.* IDEM.

προσυποθίγων καὶ προψήχων] Mediceus, προσυποθήγων (quomodo legendum conjecit cl. Geſnerus) τε καὶ προψήχων.

τῶν ζώων] Malim τοῦ ζώου. GESNER.

τὸ μάραθρον] Plinius lib. viii. cap. 27. Plutarchus lib. Πότερα τῶν

ζώων Φρονιμ. pag. 972. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 50. Καὶ ὄφις ἡ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς βλάβεν ἐξιᾶται βοσκηθεὶς μάλαθρα. leg. μάραθρα.

CAP. XVII. Ἡ ἀλκυών] Supra lib. i. cap. 36. Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 14. Plinius lib. x. cap. 32. Plutarchus lib. De amore prolis pag. 494. et lib. Πότερα τῶν ζώων Φρονιμ. pag. 983. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 41.

τῷ προειρημένῳ, ζυμπλέκουσά τι] Avus malebat, τῷ προειρημένῳ, ζυμπλέκουσα ᾗ, et mox δίθημοσιώης pro δίθυμοσιώης. Mediceus, συμπλέκουσά τε.

τῆ βελόνης] Nempe θαλατλίας. Adde cap. 60. h. l.

δεσμῷ δέ τινι ἀπορρήτῳ] A Mediceo abest particula δέ.

τὸ γάρ τι μὴ σέγανον μέρος] Mediceus, τὸ γάρ τοι μὴ σέγανον μέρος.

εἰ ᾗ λακόψαις σιδήρῳ,] Mediceus, εἰ ᾗ λακόψαι σιδήρῳ ἐθέλοις.

ἄσμασιν] Ἄμασιν nomine regi proprio legendum potius acute suspicatur emunctae naris criticus, Tanaquillus Faber Epist. crit. 60. Part. i. pag. 205. TRILLER. et quidem verissime. Herodotus lib. ii. cap. 182. (Ἄμασις) τῇ ἐν Λίνδῳ Ἀθηναίῃ δύο τε ἀγάλματα λίθινα καὶ θώρηκα λίνεον ἀξιοθέητον (ἀνέθηκε.) Plinius lib. xix. cap. 1. *Mirentur hoc ignorantes in Aegyptii quondam regis, quem Amasin vocant, thorace, in Rhodiorum insula ostendi in templo Minervae,* CCCLXV *filis singula fila constare: quod se expertum nuper Romae prodidit Micianus ter consul, parvasque jam reliquias ejus superesse hac experientium injuria.*

CAP. XVIII. Ὅταν δὲ αὐτῇ θάπεξαίη] *Cum eam calcarit.* Alii auctores non calcata, sed gustata herba lupum hoc pati ajunt: et forte Aelianus pro πάσας legit πατήσας, quod verbum et *calcare*, et *gustare* significat. GESNER.

CAP. XX. Τὸ τῆ ἐλάφῳ κέρας] Plinius lib. viii. cap. 33.

Λέγει δὲ Ἀριστοτέλης] Locus Aristotelis, quem hic laudat auctor, exstat apud Stephanum Byzant. in Σινῖα, et auctorem libelli Περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. pag. 731.

λίθος] Qui Θρᾳκίας dicitur Dioscoridi lib. v. cap. 147.

ἐν τῷ Ποντικῷ πολαμῷ] Mediceus, ἐν τῷ Πόντῳ πολαμῷ.

τῇ Μεδικῇ τῇ καὶ Παιονικῇ] Cl. Pauwius in notis ad Philen Carm. lxvi. ℣ 80. legit Μαιδικῇ καὶ Παιονικῇ, vel Μαιδικῇ καὶ Σινῖκῇ. Mediceus, Ἰνδικῇ τε καὶ Μαιονικῇ corrupte pro Σινῖκῇ τε καὶ Παιονικῇ.

ὀσμὴ ἀφιέναι ἀσφάλτου βαρύτερον] Mediceus, βαρύτερον.

Τούτοις ὁμολογεῖ καὶ Νίκανδρος] Theriacis ℣ 45.

CAP. XXI. ὁ Θῶνις ὁ τῆς Αἰγυπτίων βασιλεύς] Hunc locum laudat Eustathius ad Homerum Odyss. Δ. pag. 1493. Αἰλιανὸς δὲ ἱστορεῖ πλακαθήκην [leg. πλακαλαθήκην] γλυέσθαι Θωνίδι τῆς Ἑλένης πρὸς Μενελάου, ἀνιόντος εἰς Αἰθίοπας· καὶ ὡς ἠσχάνθη αὐτῆς ὁ Θῶνις· καὶ ὡς ἐζήλωσεν ἡ Πολύδαμα ἢ Πολυδάμνα καθ' ἑτέρους· καὶ ὡς ἐξέθετο τῆς Ἑλένης εἰς Φάρου οἶκῳ καὶ ζήλῳ· δοῦσα καὶ βολάνην ἐχθρᾷν τοῖς ἐκεῖ πολλοῖς ὄφεσιν, ἣ φυλάξασα καὶ βλαπτόμενα Ἑλένιον ἐκλήθη.

Πολυδάμνα ἐκαλεῖτο.] Leg. ἡ Πολ. ἐκαλεῖτο.

θηλίον] Forte φυτόν. Citat hunc locum Eustathius in quartum Odysseae, sed his verbis omissis. GESNER. Aft vir ἑλληνικώτατος Lambertus Bos felicius substituit θηλακὸν,

κὸν, qui uberius de hoc loco, imo et de ipſo toto capite differit in Obſervat. miſcell. cap. 33. pag. 142, 143. TRILLER.

ἑλένιον] ἑλλέβορον legit Matthiolus. At Galenus lib. De theriaca ad Piſonem cap. 10. ἑλένιον quoque memorat, ubi βελένιον reſtituendum eſſe ſuſpicatur cl. Severinus in vipera Pythia pag. 403.

CAP. XXII. Θαλάττιον ζῶον οἱ ἀσέρες,] Ex Oppiani Halieut. lib. ii. GESNER.

καὶ αὐτοὶ] Mediceus, ἢ ἔτοι.

μαλακόστρακοι,] Ariſtoteles lib. v. cap. 15. De hiſt. anim. *ſtellas* inter oſtracoderma numerat GESNER. At De partibus anim. lib. iv. cap. 5. inter Zoophyta recenſet. De ſtella Plinius lib. ix. cap. 60. ſcribit, *parva admodum caro intus, extra duriore callo.*

οἱ τοίνυν ἀσέρες εἰς μέσον τὸ ὀστράκων διείργασιν] Alias διείρασι. GESNER. Mediceus, οἱ τοίνυν ἀσέρες μέσων τὸ ὀστράκων διείργασιν.

CAP. XXIII. ὡσπερῶν] Poteſt et ὥνπερ ἄν legi. GESNER. idemque exhibet Mediceus.

Ὅμηρος] Iliad. Z. ν 179.

Πρῶτον μὲν ῥαχίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
Πεφνέμεν· ἡ δ' ἄρ' ἔην θεῖον μένος, οὐδ' ἀνθρώπων,
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

χιμαίρας φύσιν, κεφαλὰς ἔχουσαν τρεῖς.] Mediceus, χ. φ. κ. ἐχούσης τρεῖς.

Ἀμισοδάρου] Stephanus penultimam per ω ſcribit. GESNER.

CAP. XXIV. ἢ καλεῖται τοῦτο ἀλιεύς,] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Animal. cap. 36. init. Cicero lib. De nat. D. cap. Antigonus Caryſt. cap. 52. Plinius lib. ix. cap. 42. Oppianus lib. ii. Ἁλιευτ. cap. 86.

ἐκεῖνα] ἐκεῖνος. GESNER.

τραχὺ ζφάκιον] παχὺ ζφάκιον. GESNER.

πλησίον ὂν τούτων] Mediceus, πλησίον ὂν ἐκείνων.

CAP. XXV. Κάραβος πολυπόδι ἐχθρόν·] Mediceus, ἐχθρός.

Ὅταν αὖπω τὰς πλεκτάνας] Oppianus lib. Ἁλιευτ.

εἰαπεφυκότων] ἐκπεφυκότων. GESNER. Conjecturam doctiſſimi viri firmat Mediceus.

ἑαυτὴν ὂν πτέρυγας] Mediceus, ἑαυτὸν ὂν πτέρυγας.

νήξει·] ἢ ἥδε. GESNER. Philoſophus lib. i. Hiſt. Anim. cap. 5. Τὰ ὂν ζκληρόδερμα, οἷον κάραβος, τοῖς ὑραίοις νεῖ τάχιστα. Adde et lib. iv. cap. viii. De part. anim.

ἀνωτέρω εἶπον.] Lib. i. cap. 32.

CAP. XXVI. ἄγνου] Nicander Theriacis ν 71.

θεσμοφόροις] θεσμοφορείοις. GESNER. Vide doctiſſimum Meurſium lib. iv. Graec. Fer. v. Θεσμοφόρια.

CAP. XXVII. ἢ νότου θεὶς ἐάσαι,] ἐκπιέσαι. Theophraſtus De hiſt. plant. ix. 19. GESNER. et ex eodem Apollonius Hiſt. Parad. cap. 41. Theophraſti verba haec ſunt: Τὸ ὂν θηλύφονον· οἱ ὂν σκορπίον καλοῦσι, διὰ τὸ ἧττον ῥίζαν ὁμοίως ἔχειν τῷ σκορπίῳ· ἐκπιεζόμενον ἀποκλείειν τὸ ζκορπίον. Ἐὰν δέ τις ἐλλέβορον λευκὸν καταπάσῃ, πάλιν ἀνίσασθαί φασιν.

τὸ θηλύφονον] *Thelyphonum* eſt genus aconiti primum. GESNER.

σμίλον,] *Smilos* arbor eadem forte, quae *melia*, id eſt, fraxinus. GESNER. Nicander Alexipharm. ν 609.

Μὴ

Μὴ μὴν δὴ σμῖλον σὺ κακλιὼ ἐλαΐηΐδα μάρψας
Οἰταίην, θανάτοιο πολυπλαύτοιο δότειραν.

Ubi Scholiaſtes inter alia notat: Κολόφυρα [leg. Λόφυρα cum illuſtri Scaligero et cl. Bentleio ad Callimachi Fragm. ccxxviii.] δέ εἰσι βόες, ἡμίονοι. Καλλίμαχος δὲ ἑρπετά. Τῶν ἀεὶ τερύφαλαι λοφίην. Pro λοφίην Scaliger ad marginem editionis Pariſienſis correxit *leg.* λοφίη. Bentleius vero Callimachi locum emendavit hunc in modum:

Ἑρπετὰ, ⁊ ἀιεὶ τεθεφάφ) λοφίαι.

ut ἑρπετὰ ſint quaecunque animalia, non vero ſpeciatim ſerpentes quos ſolum hic deſignat Aelianus.

Cap. xxviii. Τὴν ὖν κρέα ἔχειν ⁊ ἄλλων κρεῶν ἡδίω,] Mediceus, Τὴν ὖν κρέας ἔχειν ⁊ ἄλλων κρεῶν ἥδιον.

ὅταν ποτὲ Ζαλαμάνδρα φάγῃ,] Leg. Ζαλαμάνδρας. Vide Plinium lib. xi. cap. 53.

Cap. xxix. ᾐδέν·] Senſus laborat; legendum igitur aut μόνον, aut, quo magis propendeo, ἐκεῖθεν, *illuc* ſcil. adventantium. Triller.

ὅτι μὴ τι κῇ] Mediceus, ὅτι μή τοι κῇ.

Cap. xxx. Λέων ἢ ὅταν] Mediceus, Λέων ὅταν.

κῇ ἀφανίζει] S. Epiphanius cap. 1. Phyſiol. ὅτε περιπαίξῃ ἐν τῷ ὄρει κῇ ἔρχεται αὐτῷ ὀσμὴ τῶν κωφῶν, τῇ ὀρᾷ ζυγκαλύπλει τὰ ἴχνη, ἵνα μὴ ἀκολουθοῦντες τοῖς ἴχνεσιν οἱ κωφοὶ, εὕρωσιν αὐτὸ ⁊ ποίμνιον ⁊ καλαλάβασιν αὐτόν. Michael Glycas Part. i. Annal. p. 61. Γίνωσκε κῇ τοῦτο, ὅτι ὁ λέων διωκόμενος συσέλλει τὰ ἴχνη αὐτοῦ.

ἰέναι κῇ σίδου ⁊ ἑαυτοῦ,] Mediceus, ⁊ ἑαυτοῦ.

δῶρα φύσεως, ἄνωθεν αὐτοῖς δοθέντα.] Ita pariter B. Iacobus in Epiſt. cap. i. ℣ 17. πᾶσα δόσις ἀγαθὴ κῇ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι. Eadem paene verba. Vide, quae nos ad illum locum. Triller.

Cap. xxxi. Οὐκοῦν πόαν τινὰ] *Alyſſos* dicta medicis herba. Gesner.

Cap. xxxii. ὀπὸν] ὀπὸς *liquorem* Graecis ſignificat, et ſimpliciter pro Cyrenaico ſive laſſeris ſucco uſurpari ſolet. Sed Aelianus hoc loco aliud intelligere videtur, forte papaveris fruticem, ex quo liquor *opium* dictus colligitur, vel opocarpaſi ſtirpem. Hae quidem vi refrigerante et ſoporifera, ex qua periculum forte timebant fodientes, cum hyoſcyamo conveniunt. Mandragoram quoque facultatis ejuſdem, cane alligato ſunt qui eruendam nugentur: ut Ioſephus baaras ſtirpem, et Aelianus lib. xiv. aglaophotidem terreſtrem. Gesner.

οἱ ἔσαι] Al. οἵε). Idem. atque ita Mediceus.

κῇ εἰς ἰλεὸν] κῇ εἰς εἰλεόν. Gesner. Cl. Kuhnius in notis ad lib. i. Var. Hiſt. cap. 32. legendum ſuſpicatur, ὅπερ ἂν οἶεσθαι καλῶς κῇ εἰς δέον.

Cap. xxxiii. ἀνθρωπείοις δὲ νόσοις] Mediceus, ἀνθρωπείαις ⁊ νόσοις.

εἰς Ἐπίδαυρον] Peloponneſi civitatem. Gesner.

ἠσύχαζε πρὸς τὰ θεῖα.] Al. ἠσύχαζε προσαχθεῖσα. Idem. nec aliter Mediceus.

βροτὸν ἔγωγε ἀνίκεινω] Mediceus, ἀβρότονον ἔγωγε ἀνίκεινω.

Cap. xxxiv. Ὁ δὲ ναυτίλος] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 37. Antigonus Caryſt. cap. 56. Plinius lib. ix. cap. 29. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 338.

ἐκπρέψας] Al. πρέψας. Gesner. atque ita habet Mediceus.

Cap.

CAP. XXXV. ἢ ϗ τούτοις μὴν ἄβατά ἐϛι] Mediceus, ἢ εἰ δὲ τ. μ. ἀ. ἐϛι.

CAP. XXXVI. ἰχθὺς ἢ ἰδεῖν] Mediceus, ἰχθὺς ϗ ἰδεῖν.

ἐξώκοιλον] Clearchus Peripateticus apud Athenaeum lib. viii. cap. 2. Ἐξώκοιλον ἰχθὺς, ὃν ἔνιοι καλοῦσιν Ἄδωνιν, τέτμηται μὲν εἴληφε διὰ τὸ πολλάκις τὰς ἀναπαύσεις ἔξω τοῦ ὑγροῦ ποιεῖσθαι· ἔϛι ἢ ὑποπυρρον ϗ ὑπὸ τῶν βραγχίων ἐκαλέρωθεν ἕως σώματος μέχρι τῆς κέρκης μίαν ἔχει διηνεκῆ λευκὴν ῥάβδον, κ. τ. λ. Plinius lib. ix. cap. 19. *Miratur et Arcadia ſuum exocoetum, appellatum ab eo, quod in ſiccum ſomni cauſa exeat. Circa Clitorium vocalis hic traditur, et ſine branchiis idem aliquibus adonis dictus.*

ὅταν γάρ τοι κῦμα] Mediceus, ὅταν γάρ τοι τὸ κῦμα.

ἐπεὶ ϗ γῆν ϗ θάλατταν ἔχει φιλεῖν·] Mediceus, φιλῶ.

ἕως Κινύρου παιδὸς] Apollodorus lib. iii. pag. 193.

CAP. XXXVII. ἐβλάϛησεν, ἀναπείθει.] Forte legendum ἐβλάϛησε, ϗ ἀναθάλλει.

CAP. XXXVIII. Φωλεύει δὲ ϗ ἐν τοῖς μυχοῖς] Ex Oppiani Halieut. lib. i. GESNER.

Ἀριθμοῖτο δ' ἂν ἐν τούτοις ϗ ὁ ὄνος.] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 15. Plinius lib. ix. cap. 16. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ϋ. 152.

Δέδοικε ἢ μάλιϛα] Athenaeus lib. vii. cap. 18.

CAP. XXXIX. ὡσπερεῖν Ἀριϛοτέλης λέγει.] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 39.

τὸ τῶν καμπῶν·] Supra lib. vi. cap. 36.

περκνοκνεές.] Heſychius, Περκνοκνεὲς, ζῶον χλωρὸν κεῖρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα. Palladius lib. i. De re ruſtica cap. 35. Περκνοκνείδας *Graeci vocant animalia, quae ſolent hortis nocere.* Adde doctiſſimum Needhamum ad Geopon. lib. xii. cap. 9.

Τίκλει ϗ ἡ μηλέα] Mala et ficus, cum vermiculos patiuntur, pereunt, Theophraſtus De cauſis plant. lib. v. cap. 13. ubi et de crambo uvarum morbo loquitur. GESNER.

CAP. XL. πτέρυϛι] *Pinna*, ut Graeci codices Aeliani habent: *roſtro*, ut claſſici auctores tradunt, et res ipſa indicat. Lego ῥώνῃ, ut infra lib. xiv. cap. 23. GESNER.

ἔνθεν τοι κέκλημαι.] Mediceus, ἔνθεν τοι ϗ κέκλημαι.

Ἡ δὲ τρυγὼν τῷ κένρῳ.] Supra lib. ii. cap. 36. et viii. 26.

Ἡ δὲ μύρκινα τοῖς ὀδοῦϛι,] Supra lib. i. cap. 32.

ἔχουϛι] ἔχει. GESNER.

CAP. XLI. Οἱ μὲν ὗν μῦς] Apoſtolius Cent. xiii. prov. 35.

CAP. XLII. οἱ θυννοι,] Infra lib. xv. cap. 3.

τὰ ὀρκύνια εἰδέναι προκυμένων] Apoſtolius Cent. x. prov. 38. προσπροκυμένων. Avus margini edit. Geſner. adſcripſerat " Forte προκυμέ-" νων."

Ὅποι γὰρ ἂν αὐτὰς χειμῶν] Plinius lib. ix. cap. 15.

εἰς ἢ τὰ ἐπιδημίας ἰσημερίαν.] Avus malebat εἰς ἢ τὰ ἰσημερίας ἐπιδημίαν.

Ἀριϛοτέλης] Lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 13. pag. 392.

Ὅτι ἢ τῷ ἑτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν] Philoſophus l. d. pag. 393. ſcribit, Εἰσπλέουϛι ἢ οἱ θυννοι ἐπὶ δεξιὰ, ἐχόμενοι τῆς γῆς· ἐκπλέουϛι δὲ ἐπ' ἀριϛερά· τοῦτο δὲ φασί τινες ποιεῖν, ὅτι τῷ δεξιῷ ὀξύτερον ὁρῶϛι φύσει, τῷ δ' ἀριϛερῷ οὐκ ὀξὺ βλέπουϛι.

ϗ Αἰσχύλος] Eundem Aeſchyli verſum

versum laudat Plutarchus lib. Πότερα τ ζώων φρονιμ. pag. 979.

Παείασι ἢ ἐς τ Πόντον] Plinius et Plutarchus loc. alleg.

κ τ ἀντιπέρας,] ἀντιπέρας Apostolius.

CAP. XLIII. Τοῖς παγύροις τὸ πρῶτον ἕλυτρον] Pariter καρδίας καὶ ἀσαρκὲς γῆρας ἐκδυώειν, atque etiam καρκίνος ait philosophus lib. viii. Hist. Anim. cap. 17. qui lib. iv. cap. 2. παγύρος καὶ Ἡρακλεωτικὸς καρκίνων δεύτερον γένος constituit.

ὥσπερ οἱ ὄφεις τὸ γῆρας,] Supra h. l. cap. 16.

ἤτοι τὰ ὄσφρησα ἀποδύονται.] Mediceus, ἤτοι τὸ ὄσφρησιν ἀποδύονται.

CAP. XLIV. Τρωγλοδύται] Aristoteles lib. viii. Hist. Anim. cap. 12. id nomen appellative usurpat, de Pygmaeis scribens, Τρωγλοδύται δ' εἰσὶ τ βίον.

CAP. XLV. πολύποδάς] Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 37. εἰς ἃ τὸ ξηρὸν ἐξέρχεται μόνον τ μαλακίων ὁ πολύπους.

ὀσμύλους] Supra lib. v. cap. 44. Tzetzes Chil. v. 25. ℣ 778.

CAP. XLVI. Ῥυάδες] ῥυὰς Gazae *fluta* vel *spargus*. GESNER.

CAP. XLVII. προβεβλημένους] Apostolius Cent. ix. prov. 44. προσβεβλημένους.

Ἀφρίψας] Idem, Ἀφρήξας.

CAP. XLVIII. ἀλῶν] Aristoteles lib. vi. Hist. Anim. cap. 19. ubi de ovibus agit, δεῖ δὲ ἀλίζειν περὶ τεκεῖν, καὶ ἐπειδὰν τέκῃ, καὶ ἔαρος αὖθις.

CAP. XLIX. ὅ τε λέων καὶ ἡ ζύγαινα,] Oppianus lib. i. Ἁλιευτ.

ἡ καλαμύη μάλθη.] Hic locus exstat apud Suidam in v. Κῆτος: ubi μάλλη mendose legitur.

ἀνωλέρω εἶπον.] Lib. i. cap. 55.

CAP. L. Αἱ καρχαρίδες] Tzetzes Chil. vi. 47. ℣ 341.

Καὶ ἡ φάλαινα ἢ τ θαλάττης πρόεισι,] Id a vero alienum esse notat I. C. Scaliger in Comment. ad Aristot. lib. ii. Hist. Anim. pag. 231.

Τοῦτό τοι καὶ Ὅμηρος ᾔδει, καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ] Δ. 355——593.

CAP. LI. Τρίγλης πέρι ἀνωλέρω εἶπον·] Lib. ii. cap. 41.

Ἐν Ἐλευσῖνι] Apud Athenaeum non in Eleusiniis, sed in Artemisiis hoc fieri legimus, nempe ut piscis venator eae venatrici consacretur. GESNER. Plutarchus lib. Πότερα τ ζώων φρονιμ. pag. 983. τρίγλαν δὲ τὰς Ἐλευσῖνι μύσας ζεομένας ἴσε, καὶ τ Ἥρας ἐν Ἄργει τ ἱέρειαν ἀπεχομένην ὅπι τιμῇ τ ζώου· τ γὰρ θαλάττιον λαγωὸν, ὃς ἐστιν ἀνθρώπῳ θανάσιμος, κλέπτουσιν αἱ τρίγλαι μάλιστα καὶ καταναλίσκουσι.

τρὶς δ' ἔτους τίκτει.] Aristoteles lib. v. Hist. Anim. cap. 9.

ἐπεὶ τ λαγωὸν ἐσθίει,] Athenaeus lib. vii. cap. 21.

ἴσως ἢ ἐρῶ τι περὶ τρίγλης καὶ πάλιν.] Infra h. l. cap. 65. lib. x. cap. 2 et 7. item xii. 42.

CAP. LII. αἵ τε τραθίδες] Ex Oppiano lib. i. Halieut. GESNER. Adde Plinium lib. ix. cap. 29.

Αἱ ἢ χελιδόνες] Aristoteles lib. iv. cap. 9. Plinius lib. ix. cap. 26.

Οἵ γε μὲν ἱέρακες] Plinius ibid. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 435.

CAP. LIII. Ἁλῶνται ἢ ἄρα ἰχθύς] Aristoteles lib. viii. Hist. Anim. cap. 13.

νήχονται] Alias ζωννήχονται. GESNER.

CAP. LIV. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐκβάλλειν τὰ ἔμβρυα τὰς ἵππους,] Lib. viii. Hist. Anim. cap. 24.

Τὴν ὀρχὴν αὐτῶν καλάμῳ μετρήσαντες] Fronto lib. xix. Geopon. cap. 2.

ὡς ἔν δεδεμένοι.] Mediceus, ὥσπερ ἔν δεδεμένοι.

CAP.

CAP. LVI. ἢ οἰκίαν ὑπ' ἄντρου] οἰκίας. GESNER. Mediceus, ἢ οἰκίας ὑπάντρου.

ἥδιόν ἐστι τοῖς ζώοις προειρημένοις.] Mediceus, τοῖς ζώοις τοῖς προειρημένοις.

ἢ ὅτι διῆλθον ἄνθρωποι] Plinius lib. viii. cap. 4. init.

Καὶ μήποτε] ἢ μέχει. GESNER.

οἵδε τὰς ῥίζας ἐξορύττουσι,] Plinius lib. viii. cap. 10.

CAP. LVII. Ἐν δὲ τῷ χειμῶνι] Aristoteles lib. viii. Hist. Anim. cap. 15.

ἐν βυθῷ.] Mediceus, ἐν βυσσῷ. Hesychius, βυσσὸς, βυθὸς, ἄντρον, πυθμὴν, ἢ χρῶμα ἀντὶ τοῦ ὕσγης παραλαμβανόμενον.

CAP. LVIII. ἐκ βραχίσων μέγιστα ζῶα γίνονται.] Mediceus, γίνεται.

ὁ κροκόδειλος.] Antigonus Carystius cap. 98. τὸ δὲ κροκόδειλον ἐξ ἐλαχίστου γίνεται μέγιστον· τὸ μὲν γὰρ ὠὸν μεῖζον γίνεται χηνίου. Leg. ὠὸν δὲ μεῖζον γίνεται χηνίου. Adde Aristotelem lib. v. Hist. Anim. cap. 33.

πολυείδη λίθων ἐλέφαντα,] Infra cap. 7. lib. xvii.

τὰ μὲν ἐκ τοῦ πρὸς ἀνθρώπους ζωτροφίας.] Mediceus, πρὸς τοὺς ἀνθρώπους σωιτροφίας.

Σελεύκου τε τοῦ Νικάνορος] Νικάτορος. GESNER.

CAP. LIX. Ἰχθύες] Aristoteles lib. viii. cap. 13. pag. 392.

φώκην δὲ εἴ που τρέφει ἢ δελφῖνας βραχίους,] Aristoteles lib. viii. Hist. ὐδέν ἐστιν ἐν τῷ Πόντῳ θηρίον ἔξω δελφῖνος ἢ φωκαίνης: ubi Aelianum apparet legisse φώκης: sicut et Plinium, qui ait, *in Pontum nulla intrat bestia piscibus maleficа, praeter vitulos et parvos delphinos.* GESNER.

CAP. LX. Αἱ θαλάττιαι βελόναι] Infra lib. xv. cap. 16. Plinius lib. ix. cap. 51. Plutarchus De garrulitate pag. 508.

βραφῶν] Atqui oviparus hic piscis est. GESNER. Aristoteles lib. vi. Hist. Anim. cap. 13. οἱ μὲν ἂν ἄλλοι ἰχθύες ἐν γόνῳ τίκτουσι καὶ τὰ ὠὰ ἀφιᾶσιν· ἂν δὲ καλοῦσί τινες βελόνας, ὅταν ἤδη ὦσι πρὸς τῷ τίκτειν, διαῤῥήγνυται, καὶ ὕστω τὰ ὠὰ ἐξέρχεται. Et paullo post, ἡ δὲ γένεσις ἐκ τοῦ ὠοῦ συμβαίνει ὅτι τε τὸ ἔσω ὠοτοκεῖται, καὶ ὅτι τὸ ἔξω ζωοτοκεῖται· ἐπ' ἄκρου τε γὰρ γίνεται, καὶ ὑμένι περιέχεται, καὶ πρῶτον διάδηλοι οἱ ὀφθαλμοὶ, μεγάλοι καὶ φαιροειδεῖς ὄντες· ἢ καὶ δῆλον, ὅτι οὐχ ὥσπερ τινές φασιν, ὁμοίως γίνονται τοῖς ἐκ τῶν σκωλήκων γινομένοις.

CAP. LXI. Λέγεται δὲ τὸ ἴχνη καὶ τὰ γνωρίσματα τοῦ αἰσίδου] Nicander Theriac. v. 188.

Ἔνθεν τοι καὶ τὸ Κλεοπάτρης] Supra cap. 11.

CAP. LXII. τῇ Ῥωμαίῃ ἀγορᾷ] Mediceus, τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ.

καὶ τὸ τὰς ὄφεις ἐς τὰ γρέμματα τρεφόντων] χρήματα. GESNER. Mediceus, τραύματα. Avus malebat φάρμακα.

ἑτέρων ὁμοτέχνων θηρίων] Mediceus, παρεσώτων.

μηδὲ ὑποδρυψάμενον] μηδὲ ὑπερυψάμενον. GESNER.

CAP. LXIII. Τῷ ἥρῳ ἐναπομάζοντος] Infra lib. x. cap. 2. Aristoteles lib. viii. Hist. Anim. cap. 12.

Οἱ δὲ νηχόμενοι] Aliter de partu piscium Aristoteles lib. v. cap. 1. Confer Herodotum lib. ii. cap. 93. quem refellit idem philosophus lib. iii. cap. 5.

ἀνωτέρω εἶπον.] Lib. i. cap. 14.

CAP. LXIV. μὴ τῷ ἁλμυρῷ ὕδατι τρέφεσθαι τοὺς ἰχθῦς,] Plinius lib. ix. cap. 15.

ὁ τῆ Νικομάχῃ] Lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 2. pag. 279. et lib. ii. Meteorol. cap. 3.

CAP. LXV. Οἱ μυήμηοι τοῖν θεοῖν,] Graece numerus dualis eſt: Cererem et Proſerpinam intelligo, quos Athenienſes Θεὼς (Θεὼ) vocabant, ut Lacedaemonii *Dioſcuros* σιὼς (σιὼ) Varinus. GESNER. Pro τοῖν θεοῖν, ταῖν θεαῖν legit cl. Meurſius in Eleuſin. cap. 31.

παύσαιντο] παύσαιλο. GESNER.

nec aliter Mediceus.

ἐπεὶ τῷ ξόμαλι τίλλει.] Supra lib. ii. cap. 55. Athenaeus lib. viii. cap. 12. Horapollo lib. ii. cap. 110.

Οὐ τίλλειν] Antigonus Caryſt. cap. 25.

καὶ τὰς γε αἰτίας ἄνω που εἰπὼν οἶδα.] Cap. 51. h. l.

CAP. LXVI. ἐν τοῖς πρόσθεν εἰπὼν,] Lib. i. cap. 50.

Μέλλων ὁ ἔχις] Philes Carm. lxx. ℣ 11.

LIBER X.

CAP. I. ὡς ἄνω μοι λέλεκται.] Lib. viii. cap. 17.

Ἀνὴρ τ᾽ τύτων ἄγρας ὀκ ἄπειρος] Inſolentior et confuſa eſt conſtructio, quae ſic mihi componenda videtur, Δίων φησὶν ἀνὴρ τ᾽ τ᾽ ἐλεφάντων ἄγρας ὀκ ἄπειρ@ (pro ἄνδρα ὀκ ἄπειρον, nominativus loco accuſativi ante infinitivum) ἰδεῖν μόσχον ἐλέφαντ@ ζωγρηθεῖν ἐλέφαντι νέῳ etc. GESNER.

ἐπεὶ καὶ ἀχρεῖοι ζυμβαλεῖν τὸ λοιπὸν ἦσαν] Mediceus, ζυμβαλεῖν.

Εἵλκετο δ᾽ ὁ Πάρις] Homerus Iliad. Γ. ℣ 371. de Menelao Paridis injuriam ulciſcente:

Ἄγχι δέ μιν πολύκης@ ἰμὰς ἅπαλὴν περὶ δειρὴν,
Ὅς οἱ ὑπ᾽ ἀνθερεῶν@ ὀχθῦς τέταλο τριφαλείης.
Καί νύ κεν εἵρυσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤγαγλο κῦδ@.

ἐκάθιδε] Homerus ibid. ℣ 448.

Τὼ μὲν ἄρ᾽ ἐν τεύχεσι καλλύναθεν λεχέεσσιν.

CAP. II. ἀλλὰ οἱ μὲν ἥρως ἐπιθόρνυν᾽,] Supra cap. 63. lib. ix.

δίχα τῆ χειμῶν@ ἐξάπλουλά τινες] δὴ καὶ χειμῶν@. GESNER. Legendum potius, ἀπὸ τῆ χειμῶν@: ut ſupra lib. ii. cap. 9. καὶ μάλιςά γε ἀπὸ χειμῶν@ δρᾷ τῆτο. Et cap. 25. καὶ τύτων γινομένων ἀτροφίᾳ καὶ λιμῷ ἀπὸ χειμῶν@ ἀφιπέσωσι. Atque alibi, ἀπὸ τῆ ἦρ@, διὰ τῆ θέρες. Ariſtoteles lib. v. Hiſt. Anim. cap. 8. ποιεῖται δ᾽ ἔνια τ᾽ οἰκείαν καὶ τ᾽ τόκον καὶ μεταπόρες καὶ χειμῶν@, οἷον τ᾽ τε ἐνύδρων ἄτλα γλύη, καὶ τ᾽ πληνῶν. Ubi pro καὶ μεταπόρες et τ᾽ πληνῶν malim διὰ μεταπόρες, et τ᾽ πλινῶν. Addit enim Philoſophus paullo poſt, ὅσον νὸς καὶ κυνὸς καὶ τ᾽ πλινῶν ὅσα.

Λάβρακα δ᾽ ἀκούω καὶ ἐπιπλίκλειν᾽] Idem d. l. cap. 9. Plinius lib. ix. cap. 51.

Τείγλην δ᾽ καὶ τρίς] Philoſophus ibid. Athenaeus lib. vii. cap. 21. Artemidorus lib. ii. Oneirocrit. cap. 14. pag. 103. Philes Carm. c.

CAP. III. Ἡρόδ@] Lib. iii. cap. 103. Κάμηλ@ ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι ἔχει τέσσερας μηρὲς, καὶ γόνατα τέσσερα· τὰ δὲ αἰδοῖα διὰ τ᾽ ὀπισθίων σκέλεων πρὸς τ᾽ ἰρίῳ τετραμμένα.

CAP.

CAP. IV. Ἡρόδοτος λέγει.] Lib. iii. cap. 113. δύο δὲ μόρια ὅταν σφι ἐσὶ θωύμαστα ἄξια, τὰ ὑδαμόθι ἑτέρωθί ἐσι· τὸ μὲν αὐτῶν ἕτερον ἔχει τὰς ὄρχις μακρὰς τελαπήχεας, σὺν ἐλάσσονας· τὰς εἴ τις ἐπήει σφι ἀπέλκειν, ἕλκεα ἂν ἔχοιεν, ἀναλειβομένων πρὸς τῇ γῇ τῶν ὀρέων· νῦν δ' ἅπας τις τῶν ποιμένων ὀπίσαλαι ξυλουργέειν ἐς τοσοῦτο· ἀμαξίδας γὰρ ποιεῦνται, ὑποδέξι αὐτὰς τῇσι ὀρῇσι, ἑνὸς ἑκάστῳ κλήνεος ἢ ὀρεὶ ὀπὶ ἁμαξίδα ἑκάστην καταδέονται· τὸ δὲ ἕτερον μόριον τῶν ὅταν τὰς ὀρέας πλατέας φορέεσι, καὶ ὀπὶ πῆχυν πλάτος.

ὅπερ ἂν τῶν ἁμαξίδων] Ἡ ποιεῖν ἁμαξίδας. Vide Herodotum lib. iii. GESNER.

CAP. V. ὀρείονται,] Al. ὀρείονες. GESNER. atque ita etiam Mediceus.

CAP. VI. Πολυποδὶ ἢ ἄρκα κοχλίαι] Legendum potius κολίαι, et in argumento hujus capitis κολιῶν, quos *lacertos* a Romanis nuncupatos fuisse docet Aldrovandus lib. ii. De piscibus cap. 54. Aristoteles lib. viii. Hist. Anim. cap. 13. Οἱ μὲν ὖν κολίαι εἰσιόντες ἁλίσκονται· ἐξιόντες δὲ ἐκ τῆς Πόντου ἁλίσκονταί τε, καὶ μᾶλλον ἄρσοι τότε εἰσίν· ὅταν ἢ εἰαπλέωσιν ἐγγύταλα τῆς Αἰγιαλοῦ, πιόταλοι ἁλίσκονται, ὅσῳ δ' ἀνωτέρω, ἀεὶ λεπτότεροι· πολλάκις δὲ ὅταν τὸ πνεῦμα ἀντικόψῃ νότιον, ζωγκλύσι τοῖς κολιαῖς καὶ τοῖς σκόμβροις, καὶ κάτω ἁλίσκονται μᾶλλον ἢ πρὸς Βυζάντιον. Pro τοῖς σκόμβροις malim οἱ σκόμβροι.

θερίζονται μὲν ἐν Σέσοις, χειμάζονται δὲ ἐν Ἐκβαλάνοις.] Vix dubitandum quin Auctor scripserit, χειμάζονται μὲν ἐν Σέσοις, θερίζονται δὲ ἐν Ἐκβαλάνοις. Vide Brissonium lib. i. De regno Persarum pag. 43, 44.

πρὸς τῷ Αἰγιαλῷ] Aegialus locus est inter Sicyonem et Buprasium: et alius proximus Ponto, cum vico ejusdem cognominis. GESNER.

CAP. VIII. Ὁ δελφὶς ὁ θῆλυς μαζὸς ἔχει] Aristoteles lib. vi. Hist. Anim. cap. 12. Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 660.

ἔπονται ἢ αὐτῷ] αὐτοῖς. GESNER. Mediceus, αὐτῶν.

Φιλότεκνον γὰρ καὶ φιλόπονον] Supra lib. i. cap. 18.

τῶν ἐγγόνων] Mediceus, τῶν ἐκγόνων.

τί πρὸς ταῦτα ὁ Νέστωρ, ὦ καλὲ Ὅμηρε] Iliad. Δ. ℣ 293—325.

ταχικώταλον ὀρῴων] Mediceus, ταχικώταλον τῶν ὀρῴων.

CAP. IX. Νίκανδρος] Theriacis ℣ 24.

Τῷ μὲν [ἔχεως] ὑπὲρ κυνοδόντε δύο χροὶ τεκμαίρονται
Ἰὸν ἐρυγόμενοι· πλέονες δέ τοι αἰὲν ἐχίδνης.

CAP. X. Τροφὴ ἢ ἡμερωμένοις] Supra lib. vii. cap. 6.

κιτῷ Φάκελοι] Mediceus, κιτῷ Φάκελλοι.

CAP. XI. Σαῦρα] λύρα Aristoteles lib. iv. Hist. Anim. cap. 9. quod placet. GESNER.

κάπρος,] Hanc vocem Athenaeo lib. iv. cap. 9. vere restituit Casaubonus pro vulg. σκάρος.

ὡς Αἰσωπέλης φησί.] Lib. iv. Hist. Anim. cap. 9. οἱ ἢ ἰχθύες ἄφωνοι μὲν εἰσιν· ὅτε γὰρ πνεύμονα, ὅτε ἀρτηρίαν, καὶ φάρυγα οὐκ ἔχουσι· ψόφος δέ τινας ἀφιᾶσι καὶ τελμούς, ὃς λέγουσι φωνεῖν, οἷον λύρα καὶ χρομίς· ὅταν γὰρ ἀφιᾶσιν ὥσπερ γρυλλισμὸν, καὶ ὁ κάπρος ὁ ἐν τῷ Ἀχελῴῳ, ἔτι ἢ χαλκὶς καὶ ὁ κόκκυξ· ὁ μὲν γὰρ ψοφεῖ οἷον τελγμόν· ὁ ἢ παραπλήσιον τῷ κόκκυγι ψόφον, ὅθεν καὶ τὄνομα ἔχει.

Χαλκὶς] Χαλκεύς, forte i. e. *faber*, piscis a chalcide diversus. GESNER. Gesnerum sequitur Aldrovandus lib. i. De piscibus cap. 25.

CAP. XII. Στέαρ ἢ ἐλέφαντος] Dioſcorides lib. ii. cap. 86.

CAP. XIII. Ἀῤῥαβίων] Al. Ἀραβίων. GESNER. atque idem exhibet Mediceus, in quo etiam paullo poſt Ἀραβίου legitur.

μαργαρίτης] Infra lib. xv. cap. 8.

CAP. XIV. Αἰγύπλιοι ἡ ἱέρυκα] Plutarchus lib. De Iſide et Oſiride pag. 371.

τὰς δὲ ὄρνιθας λέγουσι θαυμαστὰς,] θαυστὰς Gyllius. GESNER.

καὶ πρὸς ἡ πάντα ἐφορῶντα] Phraſis Homerica.

ἀλλὰ ἐλευθέρως καὶ ἀτρέπτως] Mediceus, μάλα ἐλευθέρως καὶ ἀτρέπτως.

Ὅμηρος] Iliad. O. ϒ 237.

CAP. XV. Ὁ κάνθαρος ἄθηλυ ζῶόν ἐστι] Horapollo lib. i. cap. 10.

εἴκοσι ἡμερῶν] Apoſtolius Cent. x. prov. 74. εἴκοσι ἡμέρας.

τῇ ἐπὶ ταύταις,] Idem, τὰ ἐπὶ ταύταις, mendoſe.

ἐπὶ τὰ χώρας.] Idem, ἐπὶ τὰς χώρας.

CAP. XVI. Ἡ ὗς καὶ ἡ ἰδίων] Columella lib. vii. cap. 11.

Ἐπεὶ δοῦ παλέρας γηροκομοῦσιν] Supra lib. iii. cap. 24.

καὶ χηναλώπεκας] Herodotus lib. ii. cap. 72. Horapollo lib. i. cap. 53.

Μαναίθωνα] Al. Μανέθωνα. GESNER. Poſterius etiam exhibet Mediceus, ut monuit parens in praefatione ad Manethonis Apoteleſmatica, et mſ. Leidenſis Suidae, apud quem vulgo Μαναίθως legitur. Fuit autem patria Mendeſius. Vide Voſſium lib. i. De hiſt. Graecis cap. 14.

ὅτι γάλακτος νέου γλυκάμυος] Plutarchus lib. i. De Iſide et Oſiride pag. 353.

περισθύκασι ἢ Αἰγύπλιοι] Idem pag. 353.

ὅταν δὲ Αἰγύπλιοι πανηγυρίζωσι ἡ ζελήνῃ] Mediceus, τῇ σελήνῃ.

Ἀθηναῖοι δὲ, ἐν τοῖς μυστηρίοις] Scholiaſtes Ariſtophanis Εἰρ. ϒ 373.

τὰς ψὴν κενὰς ἡ ταχύων,] καινάς. GESNER. vel κόκκας.

τὰς πυρὰς,] ἡ πυρόν. GESNER.

CAP. XVII. ἀστακτεῖ] Al. ἀστάκτοις. GESNER. Sed legendum videtur aut ἀστάκτῃ, aut, quo magis inclino, ἀενάοις, *lacrymis indeſinenter fluentibus*. TRILLER.

παρ' ἑκάτερα αὐτοῖς] αὐτῆς. GESNER.

καὶ ἀγχιβαθῆ] Al. καὶ σὺν ἀγχιβαθῆ, melius, ut conjicio. IDEM.

πλεῖν αὐτὰς] αὐτάς. IDEM. nec aliter Mediceus.

CAP. XIX. Τὰς ἰχθὺς τὰς Φάγρας Συηνῖται] Plutarchus lib. De Iſide et Oſiride pag. 353. Συηνῖται δὲ Φάγρα ἀπέχουσι· δοκεῖ γὰρ ἐπιόντι τῷ Νείλῳ συνεπιφαίνεσθαι, καὶ ἡ αὔξησιν ἀσημάτοις φράζειν αὐτάγγελος ὁρώμενος.

μαιώτας] Athenaeus lib. vii. cap. 17. Φέρει δὲ ὁ Νεῖλος καὶ ἄλλα ἰχθύων, καὶ πάντα ἥδιστα· μάλιστα δὲ τὰ τῶν κιχλανίων· πολλὰ γὰρ καὶ τούτων ἰχθύη· φέρει δὲ καὶ σὺν μαιώτας καλουμένους, ὧν μνημονεύει Ἀρχίππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτου·

Τὰς μαιώτας καὶ ζαπέρδας, καὶ γλανίδας.

CAP. XX. Γίνονται δὲ ἄρρα] Iſidorus Characenus apud Athenaeum lib. iii. pag. 94. Plinius lib. ix. cap. 35.

κόγχαι ἢ ἕτεραι,] Nam et ſupra h. l. cap. 13. de oſtreis et margaritis hujus maris dixerat. GESNER.

CAP. XXI. Καὶ τὰ τέκνων γε αὐτοῖς ἐξαρπαζομένων] Maximus Tyrius diſſert. xxxviii.

Τενυελιτῶν] Strabo lib. xvii. pag. 814.

814. Seneca quaeſt. nat. lib. iv. cap. 2. Iuvenalis Sat. xv. ℣ 32.

μοῖρα,] μοῖρα legit doctiſſimus Hemſterhuſius ad Pollucem lib. x. cap. 12.

Μασιγῶσί τε πολλαῖς, καὶ ταῖς ἐξ ἀνθρώπων ξαίνεσι κινζομένους καὶ δακρύοντας.] Videtur locus depravatus. GESNER. Videor mihi hunc locum deſperatiſſimum omniſque medelae impatientem, uti haud injuria viſus eſt Geſnero, duce ingenio, Plinii-que auctoritate, ita haud infeliciter emendaſſe: (πολλάκις γὰρ τὰς ἐξ ἀνθρώπων σάρκας ἐξεμέσασι) *ſaepius enim carnes humanas evomunt crocodili:* ſcil. a Tentyritis a perſeis arboribus ſublimes ſuſpenſi, et flagris probe caeſi, quod praeceſſit. Scilicet parentheſi ſunt includenda iſta a me emendata verba, ceu effectus illius flagellationis. Nunc Plinium audiamus, qui nobis verba ita, prout factum, conſtituendi anſam dedit. Is lib. viii. cap. 25. de iiſdem crocodilorum tyrannis, Tentyritis ſcil. loquens, inter alia in hunc modum ſcribit, *ac voce etiam ſola territos* (crocodilos) *cogunt evomere recentia corpora ad ſepulturam.* Si igitur voce ſola id potuerint efficere Tentyritae, quanto magis per flagella id ipſos effeciſſe concludere fas eſt? TRILLER. Cl. Hemſterhuſius d. l. corrigendum cenſet, μασιγῶσί τε πολλαῖς (nimirum μάσιξι) καὶ ταῖς ἐξ ἀσφαγάλων ξαίνεσι κινζομένους καὶ δακρύοντας. Cl. Pauwius malebat μασιγώσεσι πολλαῖς καὶ ταῖς ἐξ ἀνθρώπων ξαίνεσι.

Κύει δὲ ἄρρεν τὸ ζῶον τοῦτο ἐξήκοντα ἡμέρας] Idem habet Plutarchus De Iſide et Oſiride pag. 381. quod obſervavit quoque cl. Lamb. Bos in Obſerv. miſcell. crit. cap. 33. pag. 143. TRILLER. Adde Ariſtotelem lib. v. Hiſt. Anim. cap. 33.

Τύφωνα] Τυφῶνα. GESNER.

Ψαμμύθης] Mediceus, Ψαμμιώτης. An Ψαμμενίτης, quem celebrat Diodorus Siculus lib. i. pag. 61. idemque etiam doctiſſimo Bocharto viſum.

Τὰ ἔγγονα] Al. τὰ ἔχιδνα. IDEM. atque etiam Mediceus.

μνήμη τύπου γε πάθους] Mediceus, μνήμη δ' ὅτε πάθους.

CAP. XXII. Βαρκαῖοι,] Gens ubique ignota; legendum haud dubie Βακκαῖοι. Firmatur id Stephani Byzantini auctoritate: Βακκαῖοι, Ἰαπανίας ἔθνος; niſi ibi malis legere Ἐσπερίας, quomodo apud noſtrum, νῆσός ἐστιν Ἐσπέριον; ſed res eodem recidit: τοὺς Βακκαίους commemorat quoque Plutarchus in *Sertorio*, et alibi; item et Suidas. *Vaccaeos* vocat Plinius lib. iii. cap. 3. et aliis locis. Nam Εὐαναίους ſcribit Strabo lib. iii. Geograph. cap. 15. Sed ne quid diſſimulem, ita jam legendum in hoc noſtro Aeliani loco vidit Bochartus Hierozoic. Part. ii. lib. ii. cap. 27. pag. 318. TRILLER. At vulgatam ſcripturam contra cl. Bochartum immerito tuetur cl. Kuhnius in notis ad lib. iv. Var. Hiſt. cap. 1. Confer eruditiſſimum Menagium ad Diogenem Laertium lib. vi. ſegm. 79.

Ῥώμυλον ἤ ἄρεα] Plutarchus in Vita Romuli pag. 22, 23. et Quaeſt. Rom. pag. 286.

Αἰγύπτιοι δὲ Ἥρας μὲν ἱερὸν] Horapollo lib. i. cap. 11.

γυπῶν πτέρυγας.] Quibus ſcilicet nobilitatem deſignabant.

Εἶπον ἤ ἀνωτέρω] Nempe lib. i. cap. 45. ii. 46. iii. 7. iv. 18. vi. 46.

CAP.

Cap. xxiii. ἡ τὺς ἄνδρας] εἰς σοὺ ἄνδρας. Gesner.

Ὄνλων δὴ (κορπίων] ὄνλων ἢ σκορπίων. Gesner.

σοὺ ἢ ἄρρενας καλεσθίυσιν.] Mediceus, καλαθύυσιν.

Cap. xxiv. τοῖς ἤδη διηνυσμλύοις] Supra cap. 21. et lib. ii. cap. 33. v. 23. ix. 3.

Τενλυρῖται] Sextus Empiricus lib. i. Pyrrhon. Instit. cap. 14.

λεπίσι μλὺ γάρ τε ϰ᾽ Φολίσι πέφρα-ϰϑ,] Solinus cap. 32. Ammianus Marcell. lib. xxii. cap. 15.

Ἐν Ὀμβροις] Ἐν Ὀμβίταις. Gesner.

ὡς προποδείλοις πολεμίυς] Mediceus, ὡς προποδείλων πολεμίυς.

Cap. xxv. Ὄασιν ϯ Αἰγυπλίαν] Herodotus lib. iii. cap. 26.

Κάτεισι δὲ ὑπὸ ϯ ὑπήνλω] Dracones barbati, ut et lib. xi. cap. 26. Gesner.

δρακόνλων] ἀνθρώπων. Gesner. In margine est ἀνθρώπων, quod huc non facit: si quid emendandum, mallem potius δορκάδων, *caprarum* s. *damarum*. Sed nihil mutandum: dari enim omnino dracones barbatos et noster infra notat lib. xi. cap. 26. et nummi a Sponio, Spanhemio, aliisque producti evincunt, ut nihil hic dicam de recentioribus scriptoribus hodoeporicis, quippe qui in terris alieno sole calentibus istiusmodi dracones barba promissa insignitos haud raro suis ipsis oculis viderunt. Triller.

ἐνταῦθα] ἐντεῦθεν. Gesner.

Cap. xxvi. Τῷ λύκῳ] Aristoteles lib. iv. De part. anim. cap. x. init. Philes Carm. xlvi. ℣ 12. Apostolius Cent. xii. prov. 21.

νυκτὸς ϰ᾽ σελήνης οὐκ ὄσης,] Mediceus et Apostolius, νύκλωρ ϰ᾽ σελ. οὐκ ὄσης.

λυκόφως] Macrobius lib. i. Saturn. cap. 17.

προλαβὼν] προλαβών. Gesner. προσλαβὼν Apostolius.

Ὅμηρος] Iliad. H. ℣ 433.

Ἦμος δ᾽ ὅτ᾽ ἄρπω ἠὼς, ἔτι δ᾽ ἀμφιλύϰη νύξ.

λυκάβανλα] Idem Odyss. Ξ. ℣ 161. et T. ℣ 306. Artemidorus lib. iv. Oneirocrit. cap. 12. Λύκος ἢ ἐνιανλὸν σημαίνει διὰ ϯ λυκάβανλα, τελέσι ϯ χρόνον, ὡς οἱ ποιηλαὶ ὀνομάζυσιν, ἀπὸ ϯ περὶ τὰ ζῶα ταῦτα ζυμβεβηκότος· ἀεὶ γὰρ ἑπόμλυα ἀλλήλοις ἐν τάξι, διεξιᾶσι ϯ πολαμόν· ὥσπερ αἱ ϯ ἔτυς ὧραι ἑπόμλυαι ἀλλήλαις τελῦσι ϯ ἐνιαυτόν. Vbi pro διὰ ϯ λυκάβανλα τ. τ. χ. ὡς οἱ π. ὀνομάζυσιν e mss. Mediceo corrigendum, λυκάβανλας γὰρ οἱ ποιηλαὶ τὺς ἐνιαυτὺς καλῦσιν. Adde Suidam in Λυκάβας.

Ὅμηρος εἰπὼν,] Iliad. Δ. ℣ 101 et 119.

ἀλλ᾽ ἐπεὶ πλατάνλα] Pausanias lib. x. cap. 14.

Cap. xxvii. εἰς Ἑρμυπολίτλων νομὸν] Mediceus, εἰς ϯ Ἑρμυπολίτλω νομόν.

Καὶ αὐτλὼ ϑ᾽ ϯ Ἴσιν Αἰγύπλιοι βόκερων ϰ᾽ πλάτλυσι] Herodotus lib. ii. cap. 41.

Cap. xxviii. Ἀϱὺ ἡ Αἰγυπλία,] Ἀϱυὸς ἡ Αἰγυπλία. Gesner. id ipsum exhibet Mediceus.

Τῦτό που ϰ᾽ Ὦχος ὁ Πέρσης] Lib. iv. Var. Hist. cap. 8. et vi. 8.

Καμβύσυ] Herodotus lib. iii. cap. 27, et seqq. Iustinus lib. i. cap. 9.

πρὸς ἦχον τ᾽ λύρας] Mediceus, πρὸς ἦχον ϯ τ᾽ λύρας.

Ἦδη δὲ αὐτῶν τινες ϰ᾽ τῷ Τυφῶνι προσφιλῆ] Mediceus, Ἦδη ϑ᾽ αὐτόν τινες ϰ᾽ τῷ τ. π. Plutarchus de Iside et Osiride pag. 362. Ἔσι δ᾽ ὅτε πάλιν ἐπλαπεινῦσι ϰ᾽ καθυβρίζυσιν ἔν τισιν ἑορλαῖς,

ἐόρταῖς, ᾗ μὴν ἀνθρώπων σὺν πυρρίᾳ καὶ περιπηλακίζοντες, ὄνον ἢ καλλικρημνίζοντες, ὡς Κοπλῖται, διὰ τὸ πυρρὸν γεγονέναι τὴν Τυφῶνα, καὶ ὀνώδη τὴν χρόαν.

πρὸς τοῖς] Forte legendum, ὅτι μὴν πρὸς τοῖς.

εὖ γλυόμενον] εὔγονον, vel tale quid. GESNER.

CAP. XXIX. ἤδη πού καὶ ἄνω προσεῖπον.] Cap. 38. lib. ii.

Μίγνυσθαι ἢ τοῖς σώμασι, καὶ παιδοποιεῖσθαι.] Id diſerte negat Philoſophus lib. iii. De gener. anim. cap. 6. Adde Plinium lib. x. cap. 12. Cum Aeliano conſentit Solinus cap. 32. et Ammianus Marcell. lib. xxii. cap. 15.

Ἀπίων] De hoc auctore ejuſdemque ſcriptis vide cl. Meurſium lib. i. Bibl. Gr.

δεικνύτας οἱ εἶεν] Lego ἑαυτὰς pro οἱ, vel potius οἷ, quod eſt ἑαυτῷ, *ſibi*. GESNER.

ὄφεις ζηλεῖται] Supra lib. ii. cap. 38.

Νεοπτόλεμος ἢ ὅτι τὴν Φοινίκων] Philes Carm. xvi. ℣ 14.

CAP. XXX. φησὶ,] φημί. GESNER.

ὅσα ἀνωτέρω εἶπον.] Lib. iv. cap. 46. vi. 16. et h. l. cap. 21.

CAP. XXXI. Λέγουσι ἢ αὐτὴν καὶ Αἰγύπτιοι μόνον ἀσπίδων ἀθανάτην εἶναι,] Mediceus, ἀθάνατον εἶναι.

ἐν τούτοις ἱεροῖς,] ἐν ἢ τοῖς ἱεροῖς. GESNER. Mediceus, ἔν τε τοῖς ἱεροῖς.

εἶτα μὴν τοι θέρμυθις εἰσῴκιζεν,] Mediceus, εἰσῴκιζον. Pro θέρμυθις leg. θέρμυθιν.

καθαλιθέντες] καθαλιθεῖσι. GESNER.

CAP. XXXII. Ἄκανθον] Alius eſt ἀσῖνα Graecorum. GESNER.

ἀμελὲς καὶ ἄμυσσον] ἀμελὲς καὶ εὔμυσσον ex Ariſtotele. GESNER.

Ἀετοπόλης] Lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 114.

αἰγιθάλου] αἰγίθου Ariſtotel. Gaza *ſalum* transfert. GESNER.

CAP. XXXIII. ἄνω μοι λέλεκται.] Lib. iii. cap. 44.

CAP. XXXIV. χελιδόνες λάθραι,] Ariſtoteles lib. iii. Hiſt. Anim. cap. 12.

Ἐν δὲ τῇ Ἀλεξάνδρου] Apoſtolius Cent. xiii. prov. 14.

ὁ πάνυ τι] Apoſtolius, ὁ πάνυ τοι.

Καὶ Ἀντιόχῳ] Iulius Obſequens cap. 87. *Antiocho regi Syriae ingenti exercitu dimicanti, hirundines in tabernaculo nidum fecerunt.*

Ἀνελθὼν γὰρ] Apoſtolius, ἀνελθὼν δέ.

εἶτα μὴν τοι ἐπανῆλθεν] εἶτα μὴν σὺν ἐπανῆλθεν. GESNER. Mediceus, εἶτα μὴν τοι σὺν ἐπανῆλθεν, quomodo etiam legitur apud Apoſtolium.

ἔσωσε] Repono ἴωσε. GESNER. idemque habet Apoſtolius, e quo illud Aeliano reſtitui.

Θεοῖς μοιχίοις,] μυχίοις et μυχίᾳ Gyllius: quod placet. GESNER.

CAP. XXXV. Οἱ πέρδικες] Ariſtoteles lib. iii. Hiſt. Anim. cap. 16.

ὑπηνέμησαι] Addo τὰ ὠά. GESNER.

πενταικαίδεκα ὠὰ ὑπολίσκῃ.] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 8. τίκτει μὴν ἓν ὠὰ ἡ πέρδιξ σὺν ἐλάττῳ ἢ δέκα, πολλάκις δὲ ἐκκαίδεκα.

Θεόφρασος] Apud Athenaeum lib. ix. cap. 10.

Ἄθυρμα δὲ ὁ πέρδιξ ᾧ Διὸς καὶ Λητῦς, ὥς τινες καὶ ἄλλοι λέγουσι.] Mediceus, Α. ἢ ὁ π. ᾧ Διὸς καὶ Λητῦς ὡς ἐστι, καὶ ἄλλοι λέγουσι.

CAP. XXXVI. Εἶπον μὴν καὶ ἀνωτέρω] Lib. ii. cap. 32. et lib. v. cap. 34.

Ἀε-

Ἀριστοτέλης λέγει,] Lib. ix. Hist. Anim. cap. 12.

CAP. XXXVII. ἀηδίῳ ἐχομένῳ] ἀηδὴς ἐχομένῳ. GESNER. Cl. viri conjecturam tuetur Apostolius Cent. v. prov. 41.

νυκτὸς δίθυ ᾗ Ἄργος ἦεν.] Mediceus, νύκλωρ.

ἡδὲ ἀπέσῃ δορυφορεῦσα, ἡ χρησὴ ἐπὶ δορυφορίαν ἡ ὄρνις] Mediceus, ἡδὲ ἀπέσῃ δορυφορεῦσα ἡ χρησίῳ ἢ δορυφορίαν.

Ὅμηρος] Iliad K. ν 274.

Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
Νύκλα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.

Ὅμηρος τεκμηριῶσαι ἱκανὸς] Iliad. M. ν 18. Mediceus, ὁ μὲν Ὅμηρος τ. ἰ.

CAP. XXXVIII. Φοβερός ἐστι καὶ ἰσχυρὸς τῷ καρδίῳ ὁ πολύπους.] Supra lib. i. cap. 32. et lib. ix. cap. 25. Aristoteles lib. viii. Hist. Anim. cap. 2. pag. 379. Plinius lib. viii. cap. 62.

CAP. XL. τὰ δὲ ἄλλα αἰγεῖα Μακεδόνι] Confer cl. Berneccerum ad Iustinum lib. xii. cap. 14.

ἀνάθημα ἀναθῆναι] Mediceus, ἀνάθημα ἀναθεῖναι.

χῆμα τὸ δαιμόνιον] Forte κῆμα. GESNER. Mallem χρῆμα, aut potius σῆμα, sensu apto. TRILLER. Cl. Kuhnio in notis ad lib. i. Var. Hist. cap. 27. legendum videbatur χρῆμά τι δαιμόνιον.

Λυθησιάδος] Forte Λυσιάδος a Cerere *Lusia* Arcadibus cognominata, cujus meminit Pausanias. GESNER. Mediceus, Λυθήσιος.

CAP. XLI. Εὐπόλιδι] Tzetzes Chil. iv. 131. ν 245.

οἶδεν] εἶδεν. GESNER. idemque praefert Mediceus.

ἐκπλήξας,] ἐκλήξας, Gyllius. GESNER. et Mediceus.

CAP. XLIII. ὑπονοεῖ εἰς τὰ ἑαυτῷ μέτρα, ὑπερέφει τὰ ἐκ τῆς φύσεως] ὑπερέφων εἰς τὰ ἐκ τῆς φύσεως. GESNER. Mediceus, ὑπονοεῖ, ἢ εἰς τὰ ἑαυτῷ μέτρα ὑπερέφει τὰ ἐκ τῆς φύσεως.

CAP. XLIV. Ὁ μὲν γὰρ τέφρας] Hunc locum ante oculos habuisse videtur Suidas v. Τέφρα. Τέφρα, εἶδος τέτλιγος· ἢ γὰρ τέφρα, ἢ μέμβρηξ, ἢ ἄλλος δακέτλας, [leg. λακέτας,] ἢ κέρκωψ ἕτερος· ἢ ἠχέταν τινὰ λέγουσι, ἢ ἀκανθίαν ἕτερον. Ἀκοῇ παρεδεξάμεθα ταῦτα ἀκούσας· ὅτῳ δὲ πλείω τῶν προειρημένων εἰς γνῶσιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖνος. Ἠχέτας ἢ ἀκανθίας οὐκ εἶδη τετλίγων, ἀλλ' ὀπίθετα τέτλιγος, ἀπὸ δὲ ἔχειν ἐν ἀκανθαῖς. Vbi pro ἠχέταν et ἠχέτας ex hoc capite, et mf. Leidensi, atque ipso Suida in v. Ἀχέτας reponendum Ἀχέταν et Ἀχέτας, atque inserenda particula καὶ ante τὸ πλείω. Confer cl. Kusterum ad Suidam in v. Ἀκανθίας.

καὶ Λακέτας τε] Mediceus, καὶ Λακέτας δέ.

καὶ ἀχέταν τινὰ,] Aristoteles lib. iv. Hist. Anim. cap. vii. et lib. v. cap. 30. Cicades canoras ἀχέτας, mutas τετλιγόνια appellat. Plinius lib. xi. cap. 26. *Similis cicadis vita, quarum duo genera: minores, quae primae proveniunt, et novissimae pereunt; sunt autem mutae, sequens est volatu rara. Quae canunt, vocantur achetae* Vbi mss. *sunt autem mutae: sequens est volatura, qua canant, vocantur achetae.* Hinc forte legendum, *sunt autem mutae; sed*

ſed quibus eſt tota inciſura, qua canant, vocantur achetae: quibus verbis concinne reſpondent ſequentia: *Pectus ipſum fiſtuloſum: hoc canunt achetae, ut diximus.*

CAP. XLV. τ῀ μηλρὸς ὠδῖνος] Mediceus, τ῀ μηλρώας ὠδῖνος.

τελσκαίδεκα] δώδεκα Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 20.

CAP. XLVI. Ὀξύρυγχος] Idem, quod hic Aelianus, narrat Plutarchus De Iſide et Oſiride pag. 353. ut obſervavit cl. Lamb. Bos in Obſerv. miſcell. crit. cap. 33. pag. 144. TRILLER. Confer Strabonem lib. xvii.

ὡς ἔοικεν ἐκ τ῀ προσώπυ λαβὼν τὸ ὄνομα,] Mediceus, ἢ ἔοικεν ἐκ τ῀ π. λαβεῖν τὸ ὄνομα.

CAP. XLVII. μελιλιχὼς ἢ τῆσδε τ῀ φύσεως] Apud Apoſtolium Cent. iv. prov. 65. mendoſe legitur, μελιλιχὼς, ἢ τ῀ φύσεως· ἢ τοῖσδε.

δέδωκεν.] ἔδωκεν Apoſtolius.

ὑπὲρ τ῀ τέως] Haec omittit Apoſtolius.

μηλέρες.] Apoſtolius, μηλέαις.

ἴχθιον] ἰχθὺς Apoſtolius

ἀνωλέρω εἶπον.] Lib. iii. cap. 23. lib. vi. cap. 38. viii. 25.

Εἰληθυιῶν.] Homerus Iliad. Λ. ϒ 270.

CAP. XLVIII. Λυκάονι τῷ βασιλεῖ] Tzetzes Chil. iv. 135. ϒ 329.

ἄλλῃ] Mallem ἀλκῇ: verum et τὸ ἄλλῃ locum habere hic poteſt. Sic enim ſaepius loquutus eſt noſter. Vide ſupr. lib. vii. cap. 15. et alibi. Item et Plato, Xenophon, et alii. TRILLER.

Στρέφονλι δ' ἰδεῖν ἑαυλῷ] στρέφουλι δ' ἐν ἑαυλῷ. GESNER.

φλιβολή.] φλιβολὴ, ὑπερβολή. i. *nimium etiam fama ei attribuebat.* GESNER.

ὁ ἰταῖρος αὐτῷ] Mediceus, ὁ ἰταῖρος αὐτό.

ὅπερ οὖν ἢ ἄνω λέλεκλαι,] Lib. vi. cap. 25 et 64. vii. 48. viii. 25.

CAP. XLIX. σὺν ἐνταῦθα χῶρος] Mediceus, σὺν ὁ ἐνλαῦθα χῶρος.

ἐν ζώοις] Forte δίζώοις vel δίθήροις. GESNER. Vtrumque bene. Mallem tamen minore negotio ἐνζώοις; ἔνζωος enim eodem modo dicitur, ac ἄζωος, ut notum. TRILLER.

ἐπὶ ῥαυλῶνα βαθὺ] ἐπεί ῥ' αὐλῶνα βαθύ. GESNER.

CAP. L. ἐν Ἐρύκῃ] Leg. ἐν Ἐρύκι.

ὅπερ ἦν ἢ ἀνωλέρω] Lib. iv. cap. 2. et lib. i. Var. Hiſt. cap. 15.

θύσι τῷ θεῷ] τῇ θεῷ. GESNER.

ὁ δὴ πανημέριος] ὅδε πανημέριος. GESNER.

Ὡς δὲ ἢ ὑπολάμπῃ,] Lego, ἡὼς ἢ ὑπολάμπῃ. GESNER.

λυσιτελέσλερον,] διλελέσλερον. GESNER.

LIBER XI.

CAP. I. καὶ τιμὰς Ἀπόλλωνος ἐκεῖθι] Mediceus, καὶ τὰς τιμὰς Ἀπόλλωνος ἐκεῖθι.

ᾄδουσι μὲν καὶ Ποιηταί,] Pindarus in Pythiis Od. 10. et Callimachus Hymno in Delum v. 283.

ὑμνοῦσι δὲ καὶ Συγγραφεῖς.] Antoninus Liberalis Fab. 20.

ὅ μοι νῦν ἡ χρεία σοφιλαβεῖν δοκεῖ ὄντα.] Al. σοφιλαβεῖν: et pro ὄντα leg. ὅσα. GESNER. Mediceus, ὅ μοι νῦν ἡ χρεία σοφιλαβεῖν δοκεῖ αὐτά.

Ἱεροί εἰσι τῷδε] Mediceus, ἱεροί εἰσι τιμῶ τῷδε: τιμῶ haud dubie ortum a τοίνιων.

ὅταν —— προσάδωσι, καὶ —— συγκεκεράγασι τῷ θεῷ] Mediceus, ὅταν προσάδωσι, καὶ —— συγκεκεράγωσι τῷ χόρῳ.

ἀκούσαντες] ἀκούσαντες. GESNER.

CAP. III. Ἡφαίστου τιμᾶται νεώς,] Infra h. l. cap. 20..

οἷα δὴ φιλόφρονι ἐνόμβοι] Al. ἐννόμβοι. Malim οἷα δὴ φιλοφρονιόμβοι. GESNER.

CAP. IV. ἑορτὴν Χθονίαν] Χθονίαν Cererem, et Χθόνια festum, quod in istius Deae honorem celebrabatur, appellari docet Pausanias lib. ii. cap. 35. Χθονίαν δὲ κομισθεῖσαν ἐς Ἑρμιόνα ὑπὸ Δήμητρος, Ἑρμιονεῦσι ποιῆσαι τὰ ἱερόν. Χθονία δ' ἔστιν ἡ θεός τε αὕτη καλεῖται, καὶ χθόνια ἑορτὴν ἄγουσι ὥρᾳ θέρους· ἄγουσι δὲ ἔτος. Ἡγοῦνται μὲν αὐτοῖς τῆς πομπῆς οἵτε ἱερεῖς τῶν θεῶν, καὶ ὅσοι τὰς ἐπετείους ἀρχὰς ἔχουσιν· ἕπονται δὲ καὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες· τοῖς δὲ καὶ παισὶν ἔτι ὅσοι καθέστηκεν ἤδη τὸν θεὸν τιμᾶν τῇ πομπῇ. Οἷνον λιβάνῳ ἐοθῆτα καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσι στέφανος· πλέκουσι δὲ οἱ στέφανοι σφισιν ἐκ δένδρων, ὃ καλοῦσιν οἱ ταύτῃ κομοσάνδαλον· ὑάκινθον ἐμοὶ δοκεῖν ὄντα καὶ μεγέθει καὶ χρόᾳ, ἔπεσι δέ οἱ καὶ τὰ ἐπὶ τῷ θρεύῳ γεγράμμαται· τοῖς δὲ τῆς πομπῆς πέμπουσιν ἕπονται, θήλειαν ἐξ ἀγέλης βοῦν ἄγοντες διειλημμένην δεσμοῖς τε καὶ ὑπεζύξασαν ἔτι ὑπὸ ἀγελάτου· ἐλάσαντες δὲ πρὸς τὸν ναὸν οἱ μὲν ἔσω φέρεσθε τῆς βοῦν ἐς τὸ ἱερὸν ἀνῆκαν ἐκ τῶν δεσμῶν, ἕτεροι δὲ ἀναπεπταμένας ἔχοντες τέως τὰς θύρας, ἐπειδὰν τῆς βοῦν ἴδωσιν ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προσέθεσαν τὰς θύρας, τέσσαρες δὲ εἶδον ὑπολειπόμεναι γεφῦραι αὗται τῆς βοῦν εἰσιν αἱ καλεργαζόμεναι· δρεπάνῳ δὲ ἥτις ἂν τύχῃ τῆς φάρυγα ἀπέτεμε τῆς βοός· μετὰ δὲ αἱ θύραι τε ἠνοίχθησαν, καὶ προσελαύνουσιν οἷς ἐπιτέτακται, κ. τ. λ.

ὅπερ φησί,] Mediceus, ὅς περ φησί.

σὺ κ' ἦν] Cl. Meursius lib. vi. Graeciae Feriatae pag. 280. legit σὺ κ' ἐν: et paullo ante Χθόνια.

Ἕν δέ τι] Addiderim τεῦτο. GESNER. vel potius θαῦμα. Τεῦτο etiam addendum videbatur cl. Meursio d. l.

κλῆρος] Mediceus, κλᾶρος.

CAP. V. Ἐν γῇ τῇ Δαυλίᾳ] Lego, Δαυνίᾳ ex auctore libelli Περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. pag. 729. *Daunia* alias Calabria dicta, a Daumo rege Diomedis socero appellata fuit.

Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος] Apud eundem Auctorem loc. all. legitur τῆς Ἀχαίας.

CAP. VII. τιμήσιον] Forte τιμητόν. Al. τιμόσιον.

ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας] Mediceus, ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας.

CAP.

CAP. VIII. Ἄνω ποτε λίλεκ᾽] Lib. v. cap. 17.

ὡς ἂν εἴπῃ] Mediceus, ὡς ἂν εἴποι.

νεὼς δ᾽ Ἀπόλλωνι ἱδρυ᾽,] Clemens Alexandrinus in Admonit. ad gentes pag. 25. Ἡσιόδειος δὲ ἐν κλίσεσιν ἱερῶν φησὶν Ἀχαρνανίαν φησὶν, ἔνθα τὸ Ἀκτιὸν ἐστιν ἀκρωτήριον, καὶ δ᾽ Ἀπόλλωνος δ᾽ Ἀκτίου τὸ ἱερὸν, ἣ μυᾶς πρόθυσιν βδν.

CAP. X. Εἶτα κύκνων μοῦ ἢ Ῥιπαίων —— ἐποιησάμην μνήμιον.] Cap. 1. h. l.

ὅπερ ἐκθεῦσιν] Mediceus, ὅπερ ἓν ἐκθεῦσιν.

μήσιος] Al. μίσιος. Vide an μνήσιος potius. GESNER.

Θεὸς Αἰγυπτίοις ἐναργέσταος ὁ Ἄπις] Plinius lib. viii. cap. 46. Vide Lindebrogium ad Ammianum lib. xxii. cap. 14.

Ἕλληνες αὐτὸν καλοῦσιν Ἔπαφον,] Herodotus lib. ii. cap. 153. ὁ δὲ Ἄπις κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσάν ἐστι Ἔπαφος.

Σημεῖα δὲ αὐτοῦ καὶ γνωρίσματα λέγει μὲν καὶ Ἡρόδοτος] Lib. iii. cap. 28. Ἔχει δὲ ὁ μόσχος ὅτος ὁ Ἄπις καλεόμενος σημήια τοιάδε· ἐὼν μέλας, ἐπὶ μὲν τῷ μετώπῳ λευκὸν τετράγωνον· ἐπὶ δὲ τῷ νώτῳ αἰετὸν εἰκασμένον· ἐν δὲ τῇ οὐρῇ τὰς τρίχας διπλᾶς· ὑπὸ δὲ τῇ γλώσσῃ κάνθαρον.

τὸ σκεδος] τὸ σκότος. GESNER.

ἀκεκλεοῖ] ἀκεκλεώσονλες, vel ἀκεκλεῦντες. GESNER.

Τετάρτων γὰρ δεῖ μηνῶν ἐν γάλαξι τόνδε εἶναι τὸ μόσχον.] Mediceus, τεττάρων. Dissentit Diodorus Siculus lib. i. pag. 76. qui hunc in modum scribit, Τῶν δὲ ἱερέων οἷς ἐστιν ἐπιμελὲς, ἄγουσι τὸ μόσχου τὸ μὲν πρῶτον εἰς Νείλου πόλιν, ἐν ᾗ τρέφουσιν αὐτὸν ἐφ᾽ ἡμέρας τετταρακονθα.

καὶ προφῆ.] Apuleius De dogm. Plat. lib. i. *Et astrologiam adusque Aegyptum ivit petitum, ut inde prophetarum ritus addisceret.* Adde Cassinum ad Horapoll. lib. i. cap. 38.

καὶ ναῦν ἀνὰ ἔτος εἰς τοῦτο καὶ τῷδε τῷ δαίμονι ἱερὸν κοσμοῦσι,] Mediceus, ἱερόν.

τοῦτο γάρ φασιν] Mediceus, Τοῦτο γάρ οἱ φ.

καὶ ἦν ἐρᾷ θυμὸς ἀναβαίνειν αὐτὸν,] αὐτῷ. GESNER.

Νειλῴᾳ] ἀλλ᾽ ᾗ Νειλῴᾳ, Gyllius. GESNER. Forte scribendum, λυσιτελεῖν· ἀλλ᾽ εἰ Νειλῴᾳ πίνει.

τῷ δὲ αὐτῷ καὶ μαθεῖν ἐθέλει] ὁ δὲ αὐτῷ. GESNER.

αὐτὰ ἕκαστα προλέγουσιν, ὡς εἶναι Σάγεσιν τὰ λεχθέντα.] Vide proverbium, *veriora iis quae apud Sagram.* GESNER. Avo legendum videbatur, αὖθις ἑκάστῳ προλέγουσι τοῦ ἐπὶ Σάγρᾳ ἀληθέστερα.

τὸ ποικίλον τοῦ τρόπων] τοῦ καιρῶν. GESNER.

ὁ Μῆνις] ὁ Μυσὸς. GESNER.

εἰπεῖν γὰρ ἐν Ἰλιάδι καὶ Ὅμηρον] B. ψ 480.

ἀγερωχόωσιν] Mediceus, et Edd. Homeri, ἀγερωχόωσιν.

CAP. XI. Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ μεθάλθι, φάσθαι δὲ ὁ λόγος,] Apud Homerum Odyss. Θ. ψ 492.

ἐν αὐτῷ λόγον εἶναι,] Al. ἑαυτῷ λόγον ἥδε. GESNER. Pro λόγον scribendum putem δόλον ex Homero ibid. ψ 494. vel potius λόχον ex conjectura doctissimi Wardi. ἥδε etiam pro vulg. εἶναι exhibet Mediceus.

ἀλλὰ Μυσὸν βδν,] Diodorus Siculus lib. pag. 119. Plutarchus De Iside et Osiride pag 364. Ammianus lib. xxii.

εἴτε ἐπὶ στοχασμοῦ κρείττονος.] Pro ὑπὸ

lego ἐσί. GESNER. Conjecturae doctiſſimi Geſneri ſuffragatur Mediceus.

Βόκχωεις] Diodorus Siculus lib. i. pag. 59. Plutarchus libello Περὶ δυσωπίας pag. 529.

Οὐκ ἦν δὲ ἄρρ ἄ.] Videtur locus imperfectus. GESNER.

CAP. XII. τὸ μὲν Φιλόμυσον αὐτῶν,] Supra lib. ii. cap. 6.

ἢ ἡμεῖς ἄνω πω διήλθομεν τῷ λόγῳ] Lib. vi. cap. 15. Pro διήλθομεν in Mediceo legitur διεξήλθομεν.

εἰ ἐμπέσοι] Mediceus, εἰ ἐμπέσοι.

Λέγει δὲ Ἀριστοτέλης,] Lib. ix. De hiſt. anim. cap. 48. ubi hoc tanquam hiſtoriam, id eſt, quod ſemel factum ſit refert, non quod ſemper fieri ſoleat. GESNER.

CAP. XIII. Δαφνίδῳ] Vide lib. x. Var. Hiſt. cap. 18. GESNER. et Tzetzen Chil. iv. 131. ℣ 261.

Πόδαργον,] Ita unum quoque ex Hectoris equis vocatum fuiſſe diſcimus ex Homeri Iliad. viii. 185. verum hoc ὡς ἐν παροδῷ. TRILLER.

CAP. XIV. ἄνω μοι λέλεκται·] Lib. i. cap. 38. ii. 18. iv. 10. vii. 2. viii. 17. ix. 8. x. 10.

Ὅτε γῆν Ἀνίγονος ἐπολιόρκει Μεγαρέας] Vide Polyaenum lib. iv. Strat. cap. 6. 4. et Athenaeum lib. xiii. cap. 8.

ἧς ἀκούσεται ἐλέφαντες.] Infra lib. xiii. cap. 21.

κλαδὶ] Pro κλάδῳ, Euſtathius. GESNER.

ἡ πάντως ἀγαναχτοῦσα ἡ Νίκαια ἦν δῆλος, καὶ τεθυμωμένος ἔτι, καὶ δεξαιείων τι τῶν δεινῶν] Mediceus, ἡ πάντως ἀγαναχτῶν ἡ Νίκαια ἦν δῆλος, καὶ τεθυμωμένος, καί τι καὶ δεξαιείων τῶν δεινῶν.

CAP. XV. πορφυρέων] Lib. iii. cap. 42.

καὶ κυνὸς,] Lib. vii. cap. 25.

καὶ πελαργὸς] Lib. viii. cap. 20.

μοιχευομένῳ γυναῖκα ἐπ' αὐτοφώρῳ καλαλαβών,] Eodem plane modo auctor De fluviis, qui Plutarchus creditur, καὶ μηδέρα μοιχευομένην ἐπ' αὐτοφώρῳ καλαλαβών: et Achilles Tat. lib. v. Erotic. ἡ γυνὴ καλαιλήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένη. Conf. quae Graece doctiſſimus Alberti in Obſerv. philolog. in. N. T. pag. 214. et in fine adnotavit. TRILLER.

καὶ τὸ κέρας] Mediceus, καὶ τὸ κέρας δέ.

CAP. XVI. Λαυανείῳ] Strabo Λαυϊνίῳ ſcribit. Stephanus Λαβίνιον. GESNER.

Ἐνίκησε δὲ Αἰνείας ὁ Ἀγχίσου ὁ Τρωὸς καὶ πόλιν] Pro ἐνίκησε cl. Freinſhemius ad Florum lib. i. cap. 14. legit ἔκλισε, et ὤκισε. Cluverius lib. iii. Ital. Ant. pag. 937.

ὤκησε καὶ Ἄλβαν] ὤκισε. GESNER. Cl. Geſneri conjecturam firmat Mediceus.

ἐν τῷ Λαυανείῳ] Duas urbes nominum ſimilitudine deceptus hic temere miſcet auctor, *Lanuvium* nempe et *Lavinium*.

Παρθένοι τε ἱεραὶ] Propertius lib. iv. Eleg. 8.

ἅπασοι μυῶσι,] ἅπασι μυοῦσι. GESNER.

CAP. XVII. Λέγει μὲν ἓν Ὁμηρος] Iliad. Υ. ℣ 131.

δράκων ὁ ἐν τοῖς ἁγιοσάταις] Talem et Babylonii draconem colebant, ut et in ſacra Danielis hiſtoria legimus. GESNER. His, quae de ſacro dracone Melitenſi hic ab Aeliano narrantur, addere operae pretium, quae habet Maximus Tyrius Diſſertat. xxxviii. pag. 383. edit. Heinſ. Conf. Doughtaei Analect. ſacr. in append. ad libr. Apocryph.

pocryph. excurſ. viii. pag. 177, et ſeqq. occaſione Belis Babylonii in Adject. ad Danielem commemorata. TRILLER.

Εἶτα ὑ μᾶ μακρὸν] Mediceus, μικρόν. Hinc Parenti legendum videbatur, εἶτα ἂν μᾶ μικρόν.

CAP. XVIII. λυτλήσασαν] Al. λυσγήσασαν. GESNER.

faciem ejus feriat.] *Facies de homine tantum* etc. Plinius: et Graecis ſimiliter πρόσωπον. GESNER.

ὡς Ἀριστόλης λέγει,] Lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 18. αἱ μὲν ἂν ἵπποι ὅταν ἀποκείρωνται, ἀπαύονται τὴν ὀρμὴν μᾶλλον καὶ γίνονται καλλιθέρσεαι. Plinius lib. viii. cap. 42. *Equarum libido extinguitur juba tonſa.*

σκιρτήμαλ' τᾶ πωλᾶ,] Legendum eſſe τᾶ πώλᾳ *equi*, aut *equae*, vel me tacente quivis videt harum rerum non ignarus. TRILLER.

λαχαροπώλᾳ] Al. λαχανοπώλᾳ, GESNER. atque ita Mediceus. Illuſtris Grotius in Excerptis ex trag. et com. hunc verſum concinne in hunc modum reſtituit:

Κόμης ἢ λαχάνᾳ τ' ἄνθος ἀπόλωλεν ἁπάντων.

ἱππείοισιν] Mediceus, ἱππίασιν. Quae ſcriptura favet conjecturae Grotii reponentis ἱππείαισιν.

ἀπο-Σπασθεῖσα] Grotio jubente edidi ἄπο. Σπασθεῖσα.

Εἶδει] Al. ἔδει. GESNER. Grotius, εἶδε.

αὐγασθεῖσ',] Grotius, ἀγασθεῖσα.

Λατελμεμυθύης] Mediceus, Λατετιλμυθύης.

Ἂν οἰκλίρμων τις οἰκλείρῃ ὃν ἵππον
Ἴσυσιν αἰχμώσῃσιν.] Forte:

Κ' ἀνὴρ ἂν οἰκλίρμων τις οἰκλείροι ὑπὸ
Ὄσῃσιν αἰχμώσῃσιν.

GESNER. Grotius edidit:

Τλιὸ δ' ἵππον οἰκλίρμων τις οἰκλείρειεν ἂν
Ἰδών νιν αἰχμώσῃσιν.

In Mediceo corrupte legitur, Κεδαν ἂν οἰκλίρμων τις οἰκλείρῃ ὃν ἱππήσυσαν.

CAP. XIX. Μελίσσης δὲ οἰκίας καταφέρεσθαι αἰσθητικῶς ἔχουσιν οἵτε ἐν αὐτῇ μένες,] Supra lib. vi. cap. 41. fin.

Τοῦτό τοι καί φασιν ἐν Ἑλίκῃ γενέσθαι.] Helicae ſubverſionis ejuſque cauſae meminit et Pauſanias in Achaicis. GESNER.

Ἐπειδὴ γὰρ ἠσέβησαν] Pauſanias lib. vii. cap. 24.

τὸ Ὁμηρικὸν τοῦτο,] Odyſſ. M. ψ 394.

Τοῖσιν δ' αὐτικ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα πρόφαινον.

CAP. XX. Argum. Ἀδριανῷ.] Al. Ἀδριανῷ. GESNER.

Ἀδριανός] Legendum omnino Ἀδριανόν. Stephanus Byzantinus De urbibus pag. 36. Ἀδριανόν, πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἰτνῇ. Eodem modo ſcribit oppidi nomen Diodorus Siculus lib. xiv et xvi. Plutarchus Timoleonte, aliique, prout monetur a Berkelio ad illum Stephani locum. Ceterum quae hic in margine de Adriano imperatore poſt mortem ἀποθεωθέντι et fano honorato notat Geſnerus, νὴ Δία, οὐδὲν πρὸς τ Διόνυσον. TRILLER.

Ἀδριανῷ νεὼς] Quaerendum an hic ſit Adrianus imperator, cui a morte templum Puteolis ſtructum, et honores divini decreti. GESNER. Eruditiſſimus Vlitius ad Gratii Cynegeticon ψ 438. τὸ Ἀδριανῷ e gloſſa ortum fuiſſe cenſet. Ejus verba haec ſunt: " Aelianus de Animal. " lib. xi. cap. 20. Καὶ ἐν τῇ πόλει " ταύτῃ

" ταύτῃ Ἀδρανῦ νεὼς Ἐπιχωρίου δαί-
" μονος. Vir doctus de Adriano
" imp. an hic ſit, quaerendum vult.
" Nugae. Fuit quidem hic Adra-
" ni fanum a Diodoro lib. xiv. et
" Plutarcho in Timol. celebratum.
" Sed quia cap. 3. ejuſdem libri
" Aelianus id Vulcano expreſſe aſ-
" ſignavit, malui aliquando hic
" quoque legi, ἢ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ
" Ἀδρανῷ νεὼς Ἐπιχωρίου δαίμονος.
" Atque ita τὸ Ἀδρανῷ ex gloſſe-
" mate appoſitum videtur. Νεὼς
" Ἐπιχωρίου δαίμονος, *templum indi-*
" *getis alicujus Dei.* Solent enim
" fere indigetes Dii innominatim
" citari, quod etiam ex S. Foede-
" ris arcano idololatris ſuis tranſcri-
" pſit ὁ κακοδαίμων. Nam et veri
" Dei nomen ineffabile dicitur, et
" exprimere illud grande nefas ſem-
" per habitum Iudaeis. Ita et *in-*
" *digetes Dii* habiti apud Gentiles,
" quorum nomina indigitare non
" liceret, quaſi per ἀντίφρασιν ita
" dicti. Feſtus: *Indigetes Dii, quo-*
" *rum nomina vulgari non licet.*"
Et paullo poſt: " Sed ne quid ni-
" mium exorbitemus, ſufficit hic
" oſtendi, *incolas* ſive topicos Deos
" plerumque nomine caruiſſe, ut
" intelligatur cur templum illud
" Adranenſe Ἐπιχωρίου δαίμονος ſim-
" pliciter dicat Aelianus, non *A-*
" *drani*, ne ſibi ipſi obloqui cen-
" ſeatur. *Vulcani* potius dixiſſet,
" ut jam antea expreſſe cap. 3.
" Ἐν Αἴτνῃ τῇ Σικελικῇ Ἡφαίστου τι-
" μᾶται νεώς. Illud ipſum tem-
" plum eſt, quod hic cap. 20. in
" oppido Adrano eſſe dicit. *Adra-*
" *num* enim, ſive χρησιμῶς Ἀδρανὸς
" in ipſa Aetna urbs fuit, auctore
" Stephano, apud quem ita legen-
" dum eſſe ex Aeliano patet, non
" Ἀδρανίτης."

σωφρονῦσιν] σωφρονίζουσιν. GESNER.

CAP. XXI. μεσῳ̃,] μέσην. GESNER.

CAP. XXII. Τὸν δελφῖνα ἡ Φύσις] Apoſtolius Cent. vi. prov. 98.

Ὕπνῳ γᾶν δεδμῆσθαι, πείσασα τὸ ζῶμα, ἢ ἀναπλάσασα] Ariſtoteles lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 10.

κρυσθεὶς] Hoc participium ignorat Apoſtolius.

CAP. XXIII. κῆτος ἢ βύγλωσσον,] Heſychius, Βύγλωσσον, ἰχθὺς ποιὸς, καὶ βολάνης εἶδος. Et, Ψῆττα, ἰχθύδιον τὸ πλατέων, ἢ ψῆττα, ἥν τινες σανδάλιον, ἢ βύγλωσσος. Prior locus ita legendus videtur, Βύγλωσσος, ἰχθὺς ποιὸς, ἢ βύγλωσσον βολάνης εἶδος.

CAP. XXIV. Παρδαλὶς δὲ ἰχθύς.] Oppianus lib. i. Ἁλιευτ. ℣ 368. Παρδάλιές τ' ὀλοαί. et lib. v. ℣ 30.

Παρδαλίων γαίης ὀλοὸν δάκος· ἄλλα θαλάσσης
Αἰνότεραι.

CAP. XXV. βρέφος ἐλάφου] Leg. βρέφος ἐλέφαντος, et mox ἐλέφαντας pro ἐλάφους. Item in argumento hujus capitis ἐλέφαντος. Vide ſupra h. l. cap. 14. et infra lib. xiii. cap. 22.

CAP. XXVI. Argum. ὁ ἄρρην Φύσις.] Al. ἡ ἄρρην Φύσις. GESNER.

Ἔχει γᾶν ὁ μὲν δεξιὸν ὁ ἄρρην τοῦ λόφου, ἢ τὸν ἀριστερὸν δασεῖαν.] Draco barbatus, ut ſupra etiam lib. x. cap. 25. GESNER.

Ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν] Infra lib. xvi. cap. 2.

Ὁ δὲ ἐλέφας] ὁ ἢ ἔλαφος. GESNER. Vide Ariſtotelem lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 11.

χαίτῃσιν ὁ λέων·] Supra lib. vi. cap. 1.

ὁ τέτλιξ φωνεῖ.] Xenarchus;

Εἶτ'

Εἶτ' εἰσὶν οἱ τέτλιγες οὐκ ἀὐδαίμονες
Ὧν ἥ γυναιξὶν ἢ δ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι;

Mediceus, ὁ τίνλιξ ἢ φωλεύ.

CAP. XXVII. τὸ πινάκιον τὸ κῆ τῆ Μεγαρέων.] Lib. xii. Var. Hiſt. cap. 33. Τόν γε μὴν Πελοποννήσιον (πόλεμον) διὰ τὸ Μεγαρέων πινάκιον.

CAP. XXVIII. Μυῶν] Μυῶν *muſcarum*, Gyllius. GESNER.

σκολοπένδραι ἢ Ῥοιλιεῖς.] Infra lib. xv. cap. 26.

CAP. XXIX. Περὶ βαλὼ ἄχολα ἐν τῷ Πόντῳ] Cujus rei rationem ex Theophraſto reddit Antigonus cap. 31. Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν τὰ περὶ βαλὼ φησι τὰ ἐν τῷ Πόντῳ τὸ ἀψίνθιον νεμόμενα οὐκ ἔχειν χολήν.

ἐν δὲ τῇ Νάξῳ τῇ νήσῳ μὴ δίχολα.] Ariſtoteles lib. i. Hiſt. Anim. cap. 17. pag. 211.

CAP. XXX. Ὁ μέροψ] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. Plinius lib. x. cap. 33. Apoſtolius Cent. xvii. prov. 98.

γηρύσασθαι ἐπιρρέφειν] Haec omiſit Apoſtolius.

ἅμα τῷ φθῆναι] Cl. Pauwius in Obſerv. ad Horapollinem cap. 55. legit ἅμα τῷ ῥεῦσαι, *ſimulac defluxerint*.

CAP. XXXI. Περίνοιαν αὐτῶν ἢ οἱ θεοὶ ποιοῦσι,] Idem dicitur infra lib. xiii. cap. 1. Non longe hinc abit illud Matthaei x. 29. ἓν ἐκ τῶν δύο στρουθίων ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Vbi vid. noſtras Obſerv. philolog. TRILLER.

ἢ δεῖται τοῦ θεοῦ ὥσπερ ὑπὲρ ἀδελφῶν] Mediceus, ὡς ὑπὲρ ἀδελφῶν.

οἰκέτλιν,] ἱκέτην. GESNER.

ἐπιρρίπτει ἢ] Mediceus, ἐπιρρίπτει τε καί.

πρὸς θεῶν] προσθέων. GESNER. nec aliter Mediceus.

CAP. XXXII. ἡνίκα φθέγγεται,] ἡνίκα videtur melius omitti. GESNER. In curis ſecundis ad hunc auctorem cl. Geſnerus legendum ſuſpicabatur, ἢν φθέγγεται.

Διώκειν,] διώκειν. GESNER.

ὁμῶ τι] τι abundat, vel τις legendum. IDEM.

βεμβόμβιον] Mediceus, βεμβόμβιον.

Ἐπεὶ μὴν] ἐπεὶ μέντοι, vel δέ. GESNER.

CAP. XXXIII. Ἀεὶ γὰρ τῇ γαστρὶ ἐκκαείζεται, ἢ ἐξ ἀπάσης αἰτίας ὁ ἄσωτος τὸ ποικίλον τῆς τροφῆς,] Mediceus, ὁ ἄσωτος ἕπεται τὸ π. τ. τ.

Τινὶ δὲ θεῶ θεραπεύληρων,] Mediceus, τινὶ τῶν δὲ θ. θ.

ἀμφοτέρων] ἀμφοτέροις, ſcil. ποσὶ vel πλεροῖς. GESNER.

Ὅπερ ἦν πρόδηλος ἀργύριον] ὅπερ ἦν πρόδωκεν ἀργύριον. GESNER. Mediceus, ὅπερ ἦν προδὺς ἀργύριον.

CAP. XXXVI. χαίρουσιν ἵπποι λύτρῳ] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 24. Equum φιλόλυτρον καὶ φίλυδρον ζῶον vocat.

Σιμωνίδης ἐν τοῖς Ἰάμβοις] Verſus Simonidis, ad quos Auctor hoc loco reſpicit, occurrunt infra lib. xvi. cap. 24.

Πέρσαι δὲ μὴ τὴν Κύρου μάχλων] Supra lib. iii. cap. 7.

CAP. XXXVII. Φάλαινα (ἐστὶ) κήτη.] Al. Φάλαινα, Φώκη. GESNER.

Μαλάκια καλεῖται,] Confer Ariſtotelem lib. iv. Hiſt. Anim. cap. 1.

ἀκαλήφη.] *Vrticam* animal marinum Rondeletius quoque inter mollia cenſet, Plinius inter zoophyta. GESNER.

πολύποδα] πολύγχιον δ' οὐκ ἔχει ἀναλογῶν,] Athenaeus ex Ariſtotele De polypo. IDEM.

κάραβοι.] *Locuſtas* inter μαλακόστρακα refert Philoſophus ibid.

Ἐνίοις

Ἔνλομα] Aristoteles lib. i. Hist. Anim. cap. i. et iv. 1.

ἔνυδρος,] Scribe, ἐνυδρίς.

Ὄνος, βῶς, ἐλέφας] Post τὸ ὄνος addo δίχηλα δέ. *Elephas* Aristoteli multifidus est, sed digitis indivisis. Hoc in loco potius ἔλαφος legerim. GESNER. Vtramque cl. Gesneri conjecturam veram esse apparet tum ex ipsa natura, tum ex iis, quae profert Aristoteles lib. ii. Hist. Anim. cap. i. pag. 216.

Πολυχιδῆ] Aristoteles d. l.

οἷς ἡ ῥάμφος] Mediceus, οἷς ἡ τὸ ῥάμφος.

CAP. XXXVIII. ὁ χηναλώπηξ] Supra lib. v. cap. 30.

ἡ ταὐτὸ τοῖς πέρδιξι] Supra lib. iii. cap. 16. Mediceus, ταυτόν.

discedit.] *Ac saepe ut pulli facilius elabantur, capiendum se venatoribus praebet.* Haec addit Gyllii versio, sed in Graecis nostris non sunt. GESNER.

CAP. XXXIX. ἱέρακα] Gyllius legit τρίποδα ἱέρακος, et vertit, *Tripodem accipitris aliquando fuisse in Aegypto, unde oracula consulentibus divino instinctu funderentur.* GESNER.

CAP. XL. Πέρδικες οἱ Παφλαγόνες δικάρδιοι] Plinius lib. xi. cap. 37. *In Paphlagonia bina perdicibus corda.*

σὺ ἐν Βισαλτίᾳ λαγὼς] Supra lib. v. cap. 27.

Oenis Menidis filius] *Oeneo in Menide regnante*, Gyllius. GESNER.

Καὶ Διπάλου βασιλέως] Leg. ἡ ἐπ' ἄλλου βασιλέως.

Σῆς ἕνεκα] Mediceus, Σῆς ἕνεκεν.

περσαῖαι] περσέαι. GESNER.

ἀσωίεργον] ζωιεργὸν Gyllius, i. e. *utilem et adjuvantem.* GESNER.

LIBER XII.

CAP. I. Μυρέων τῶν ἐν Λυκίᾳ] Μύρων urbs est Lyciae; inde Μυρεύς, et genitivus pluralis Μυρέων. GESNER. Adde cap. 5. lib. viii.

πηγλῶ] Δίναν Epicharmus vocat apud Athenaeum lib. viii. cap. 2. pag. 333. ubi etiam ex Artemidoro addit: Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν γεωγραφουμένων λέγεσθαί φησιν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων πηγλῶ ἀναδιδόσθαι γλυκέος ὕδατος, ὅθεν συμβαίνει δίνας γίνεσθαι· γίνεσθαι δὲ καὶ ἰχθύας ἐν τῷ δινάζοντι τόπῳ μεγάλους· τύπτοις δὲ οἱ θυσιάζοντες ἐμβάλλουσιν ἀπαρχὰς τῶν θυσιαζομένων ἐπὶ ξυλίνων ὀβελίσκων, ἀναπείροντες κρέα ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ, καὶ μάζας, καὶ ἄρτους· ὀνομάζεται δὲ ὁ λιμὴν καὶ ὁ τόπος οὗτος Δῖνος.

καὶ τῶν κρεῶν ἐσθίουσιν,] Aristoteles apud Athenaeum lib. vii. pag. 315. Ἔστι δὲ (ὀρφὼς) ζαρκοφάγος καὶ καρχαρόδους, ἔτι δὲ καὶ μονήρης.

CAP. II. Καλᾶ δὲ πάλαι Βαμβύκη,] Appianus De bell. Parth. p. 270. ed. Amst. ἐδωρήσαλο τρεῖς πόλεις αὐτῷ, Λάρισσαν, καὶ Ἀρέθουσαν, καὶ Ἱερὰν πόλιν, ἣν Βαμβύκην πρότερον ἐκάλουν. Adde Strabonem lib. xvi. pag. 748. et Plinium lib. v. cap. 23.

ἥτοι τῆς Θεᾶς] Atergatis ex Stabonis lib. xvi. GESNER.

καὶ τῆς ἀλλήλων] Particula καὶ abest a Mediceo.

ἀμαθεῖς] Legendum potius ἀπαθεῖς.

CAP. III. καὶ τὸ Βόκχορις] Supra lib. xi. cap. 11.

καὶ

ἢ ῥῆξαι φωνὴν·] Φωνὴ pro *ſermone hominis*, ut ſupra lib. x. cap. 25. De cynoproſopis. GESNER.

Ὁμήρῳ μὲν ἓν φωνὴν Ξανθῷ τῷ ἵππῳ δόντι] Iliad. T. 404.

Τόνδ' [Ἀχιλλέα] ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε κατηφάλι, πᾶσα δὲ χαίτη
Ζεύγλης ἐξερύπωσα παρὰ ζυγὸν, ἕδας ἵκανεν
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄφρα σὺ Πατρὶ
Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.

CAP. IV. πτερύγων] πτερῶν. GESNER.

ἀναφύσει πτίλα] Mediceus, καὶ ἀναφύσει πτίλα.

Ἀριστοφάνης] Avibus ℣ 1179.

Τρὶς χιλίους] Edd. Ariſtoph. τρισμυρίους.

Χωρὶς] Legendum potius χωρεῖ, quomodo habent editiones Ariſtophanis.

Κερχνῆς,] Al. Κέγχρης. GESNER. atque ita Mediceus. Supra lib. ii. cap. 43. Ἔστι φῦλον ἱερακῶν, καλεῖται κεγχρῆς. Heſychius, Κεγχρὶς [leg. Κεγχρῆς] ὀρνέου εἶδος.

κύμινδις] Alio nomine χαλκὶς, et πτὺγξ dicitur Ariſtoteli lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 12.

Φήνῃ] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 34. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 41.

Φασσοφόνῃ] Φασσοφόνον Homero Iliad. O. ℣ 238. et Ariſtoteli lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 36.

Ἥρας — Ἀρτέμιδος] Cl. Wardo legendum videtur Ἥρᾳ — Ἀρτέμιδι, verborum conſtructione id poſtulante.

CAP. V. Αἰγύπτιοι] Supra cap. 7. h. l.

Καὶ Θηβαῖοι] Vide cl. Perizonium ad lib. xiv. Var. Hiſt. cap. 4.

ὑμνησίας] ὑμνομανεῖς. Sic Euripides, τὴν ἐμὴν ὑμνῆσαι ἀπιστοσύνην, pro κακολογῆσαι. GESNER. Bene. Sed minore negotio lego ὑμνήτας, quod idem, et propius accedit ad vetus ὑμνησίας. TRILLER.

Καὶ οἱ τὴν Ἀμαξιτὸν ἢ τὴν Τρωάδα] Mediceus, τὴν Ἀμαξιτόν.

δεξάσθαι ἡ Ἥρα ἔπεμπεν αὐτῷ.] Vide Theocritum in Heraclisco Idyll. xxxi. GESNER.

Σμίνθιον] Sminthius Apollo, de quo multa Euſtathius in i. Iliad. IDEM. pag. 34. et Scholiaſtes Homeri ad d. Iliad. ℣ 39.

Ἀλλ' ἀργεϊκός τις ἐστὶ Σμίνθιος, ὡς δ' ὑπερφυής.] Cl. Stanleius iſtud Aeſchyli fragmentum metro reſtituit hoc modo:

Ἀλλ' ἀργεϊκός ἐστι Σμίνθιός τις ὡς
Ὑπερφυής.

Ego malim:

ἀλλ' ἀργαῖός
Τίς ἐστι σμίνθος, ὡς δ' ὑπερφυής.

Paullo ante quoque reſcribendum, τὴν μὲν προσαρδεύειν Σμίνθον, pro vulg. σμίνθιον. Clemens Alexandrinus Λόγῳ προτρεπτ. pag. 25. ed. Pariſ. Πολέμων δὲ τὰς ἀμφὶ τὴν Τρωάδα καὶ οἰκεῖας ἱερεῖ σοὺ ὑπηχωείους μῦς, οὓς σμίνθους καλοῦσι, θρησκεύειν, ὅτι τὰς νεύρας τῶν πολεμίων διέτρωγον τῶν τόξων.

ἐς σοὺ Σμινθίους] ἐν τῷ Σμινθίῳ. GESNER.

ἀώρους] ἄωρα. IDEM.

καὶ ἀτελῆ τὰ θέρη τοῖς πτέρυξιν ὑποφαίνειν·] Mediceus, ὑποφαίνειν.

σοὺ ἢ πεπαθέναι ἀπαλλαγῆναι τῶν

τῶν μυῶν ὀπισθελῆς,] Mediceus, τοῦ δὲ πειθ. ἀπαλλαγῆναι ἐκ τῆς τῶν μυῶν ὀπισθελῆς.

εἰς ἀποικίαν Κρητῶν οἱ σαλένται] Adde Scholiasten Homeri ad Iliad. A. ℣ 39.

ἐκεῖν ἥκασι μὲν εἰς τὴν Ἀμαξιτὸν] Strabo lib. xiii. pag. 604.

τόνδε τὸν χῶρον εἰσοικίζασι,] Mediceus, οἰκίζασι.

CAP. VI. Ἦσαν δὲ ἄρα δελφῖνες] Plinius lib. ix. cap. 8. *Conspectique sunt* (delphini) *jam defunctum portantes, ne laceraretur a belluis.*

Τὸν γᾶν ἐαυτῶν] Apostolius Cent. vi. prov. 98. ἢ ἐξ αὐτῶν.

οἱονεὶ τιμωρητὰς] οἷον καλελεσθητὰς Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 48.

μή τι ἄλλο κῆτος ὀπιδεύμῃ] Mediceus et Apostolius, μήποτε ἄλλο κῆτος ὀπιδεύμῃ.

κἢ τὸν νεκρὸν ἁρπάσειεν, εἶτα καλαθέσθαι.] Al. κἢ τὸν νεκρὸν ἁρπάσαν καταδαίσῃ. GESNER. Mediceus, κἢ τὸν νεκρὸν ἁρπάσαν, εἶτα καλαδαίσῃ. Apostolius, κἢ τὸν νεκρὸν ἁρπάσαν, εἶτα δαίσῃ.

Ὅσοι μὲν ἦν] Apostolius addit τῶν ἀνθρώπων.

ἀήθως ἔχασι] Al. ἀήθως. GESNER. Mediceus et Apostolius, ἀκηδῶς αὐτῶν ἔχασι.

Φωκίωνα] Diodorus Siculus lib. xviii. pag. 641. Plutarchus in vita ejusdem, et Cornelius Nepos. Valerius Maximus lib. v. cap. 3. ext. 3.

κἢ Ὀλυμπίῳ Διΐ] Gyllius, ἢ Ὀλυμπίας. GESNER. Gyllius vertit, *tum Olympias*. Mediceus et Apostolius, κἢ Ὀλυμπίας δέ. Cl. Kuhnius in Indice Var. Hist. v. Ταφαὶ παλαιῶν, malebat κἢ Ὀλυμπίας δή.

τὸν ἢ Διὸς] Apostolius, τὸν ἐκ Διός.

Καὶ τὸν Ῥωμαῖον Πομπηΐου μέγαν] Mediceus et Apostolius, τὸν μέγαν. Lucanus lib. viii. ℣ 696.

Cum Ptolemaeorum manes, seriemque pudendam,
Pyramides claudant, indignaque Mausolea:
Littora Pompeium feriunt, truncusque vadosis
Huc illuc jactatur aquis.

Et ℣ 708.

Pulsatur arenis,
Carpitur in scopulis, hausto per vulnera fluctu
Ludibrium pelagi: nullaque manente figura,
Una nota est magno capitis jactura revulsi.

ὡς ἡμᾶς] Hi loci non videntur integri. GESNER. Mediceus, atque Avus ex conjectura, ὡς ὑμᾶς.

Ἐγὼ δὲ ἴδον] Mediceus, Ἐγὼ δὲ εἶδον.

εἰρεγλας] εἰρονλας. Apostolius.

ὀπὶ δεῖπνον· κἢ μάλα γε ἐδείπνει.] Quid si ὀπὶ δεῖπνον κἢ μάλα γε ἄδειπνον, hoc est, ad *infelicem coenam*, quo sensu μήτηρ ἀμήτωρ dicitur etc. GESNER. Casaubonus ad Athenaeum lib. ii. cap. 14. legit κἢ μάλα γέ τις ἐδείπνει, vel, κἢ μάλα γε ἄλλῳ ἐδείπνῳ. Apostolius prov. 36. Cent. xviii. praetermisit τὸ κἢ μάλα γε ἐδείπνῳ.

ὐδὲ ὑμῶν φείδεται,] Videtur cicadas alloqui, ut supra delphinos. GESNER. Immo hactenus Auctorem alloqui delphinos evincunt sequentia, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ταείχως ἐργάσαθ τολμῶσι, iisque si jungantur verba, quibus lacunam huic loco inhaerentem venuste supplet Mediceus, nempe κἢ ἐσθίειν ὑμῶν κἢ τεττίγων ἀφειδῶς ἔχασι, perspicuus evadet

det hujus periodi ſenſus. Mediceo quoque adſtipulatur Apoſtolius, qui tamen alterum ϗ temere praetermiſit.

ϗ ζφᾶς ἑαυτὸς λελήθασι] Caſaubonus legit, εἰ ϗ ζφᾶς αὐτὸς ὑ λελήθασι, *etſi non neſciant homines offendi Muſas eſu cicadarum.*

Cap. VII. Ἔϛι ἢ αὐτοῖς γυμναϛία] Mediceus, Ἔϛι ἢ αὐτοῖς ϗ γυμναϛία.

ϗ αὐτὸν ῥῖκον Ἠλίῳ φασὶν εἶναι.] Macrobius lib. i. cap. 21. pag. 304.

ϬΘεῷ ϯ ὀργιῶ ϯ δικαίαν αὐτοῖς καταπνέουϲι.] Mediceus, ϯ ὁρμιῶ.

εἰς ζωὴν ἡ λῆξις αὐτὴν μελαγάγοι,] εἰς ζῶον ἡ λῆξις αὐτὸν μελαγάγοι. Gesner. In Mediceo etiam ζῶον legitur.

Λέγει δὲ ϗ Ἐμπεδοκλῆς] Cujus placitum erat, ϯ ψυχὴν πᾶϲιν εἴδη ζώων ϗ φυτῶν ἐνδύεϲθϬ, teſte Diogene Laertio lib. viii. ſegm. 77. qui hanc in rem quoque profert ejuſdem duos verſus:

Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γνώμην κοῦρός τε κόρη τε
Θάμνος τ' οἰωνός τε, ϗ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς.

Εἰ ἢ δεῖ ϗ ϯ ϯ Αἰγυπτίων Ϲοφίαϲ εἰς φύσιν ἐϗ ϯ ἑρπόντων] Al. εἰς φύσιν ἐκ ϯ ἑρπόντων. Gesner. atque etiam Mediceus.

τὰ μὲν προοιδία] Al. προόδια. Gesner. eandem vocem exhibet Mediceus.

Ϲεμνοῦντες τῆτε ϬϬ παρθενωποῦ] Al. Ϲεμνιῶντες. Gesner. atque etiam Mediceus.

Οὐρὰν ἢ ὑπήλασα] Οὐρὰν δ' ὑπειλοῦϭ'. Gesner.

Ἐννεμεαίαν· ἄγοις] Εἰϛ Νεμεᾶιαν ἄγοϭ'. Idem.

Cap. VIII. Ζῶόν ἐϛιν ὁ πυραύϛης,] Vide proverbium, *pyrauſtae interitus*, in Chiliadibus Eraſmi. Gesner.

ὅπερ ἔν] ὅπερ ἓν Apoſtolius Cent. xx. prov. 65.

ὑπὸ ῥώμης,] ὑπὸ ῥύμης. Gesner.

Δὶὸοικα μωρὸν κάρια πυραύϛα μόρον.] Idem Aeſchyli verſus occurrit apud Suidam in v. Πυραύϛα μόρον. ubi vulgo legitur:

Δέδοικα κάρια πυραύϛα μόνον.

Cap. IX. Ὁ ἢ κίγκλ@] Vide Eraſmi Chil. in proverbio, *Cinclus*. Gesner. et Suidam in Κιγκλός; pro qua voce Κίγκλ@ reponendum eſſe recte monuit cl. Kuſterus; item Ariſtotelem lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 12. et Apoſtolium Cent. xi. prov. 44.

Γηρολόρδῳ·] Ariſtophanis Γηρυλάδης citatur ab Athenaeo. Gesner. Mediceus, ΓηραλόρδϬ. Vnde Aelianum ſcripſiſſe putem, ϗ ἐν τῷ Γήρᾳ· ΛόρδϬ κιγκλιοϬάταν ῥύθμον. Ceterum cl. Meurſio in Bibl. Gr. legendum videbatur Γηρυλάδῃ, vel Γεωργῷ.

Καὶ Αὐτοκράτης ἐν Τυμπανιϛαῖς·] Suidas, Αὐτοκράτης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖ@· ϯ δραμάτων αἳπϬ Τυμπανιϛαί· ἔγραψε καὶ τραγῳδίας πολλάς.

αὐλῶν κόραι] Illuſtris Rutgerſius lib. ii. Var. Lect. cap. i. legit Αὐδῶν κόραι ex Ariſtoph. Νεφελ. ϗ 600.

κόμας,] κόμαις. Gesner.

Cap. X. Οἱ μῦες] Meminit Eraſmus in Proverbiis *muris interitus*, et *turture loquacior*. Gesner.

ϗ μικρὰ] ϗ μικρὸν Apoſtolius Cent. x. prov. 77.

Ἔνθεν ϗ ἡ παροιμία λέγϬ, ϯ μυὸς ὄλεθρον.] Mediceus et Apoſtolius Cent. x. prov. 77. λέγει, ϗ μυὸς ὄλεθρον.

Τρυγόνος ἢ λαλίστερον] Zenobius Cent. vi. prov. 8.

ἡ ἐν τῷ καλόπιν μερῶν] Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 49. fin.

ἐν τῷ Δραπέτησιν] ἐν Δραπέτησιν Zenobius Cent. v. prov. 67. et vi. 24. prave.

λυτλήταλον] Al. λυτληλικόν. GESNER. atque etiam Mediceus. Apostolius λυτλικός.

Τελέως ἢ ὑμῖν ὑπῆλθεν] Τέλω δ' ὑπῆλθεν. GESNER. Mediceus et Apostolius, Τελείως δ' εὖ με ὑπῆλθεν.

Φερσέφατταν,] Apostolius, Φερέφατταν.

ἀδμής.] Hanc vocem illustravit Nobilissimus Spanhemius ad Callimachum Hymn. in Dianam ℣ 6.

μυωνία.] μυωπία. Al. μυωζία: ut et Politianus videtur legisse, qui *cavum murinum* vertit. GESNER.

κέκραγε τηλικῶτον] Versus non constat. IDEM. Iidem versus apud Apostolium leguntur hunc in modum:

μὺς λευκὸς
Ὅταν τις αὐτὴν, ἀλλ' αἰσχύνομαι λέγειν,
Κέκραγε τηλικῶτον καλάθλιον
Μαστωπὸς, ὡς ὐκ ἔστι πολλάκις λαθεῖν.

Eosdem vero eruditissimus Bentleius in Emendat. in Philemonis reliquias pag. 134. sic correxit et vertit:

Μὺς λευκὸν, ὅταν αὐτήν τις (ἀλλ' αἰσχύνομαι
Λέγειν) κέκραγε τηλικῶτον οὖθυς ἡ
Καλάθλιον· ὡς' ὐκ ἔστι πολλάκις λαθεῖν.

Mus albus est, si quando eam aliquis (sed pudet
Dicere) continuo ita clamat scelesta,
Vt saepe non liceat occulte id facere.

CAP. XI. ὥσπερ οὖν Χάονας,] Apollodorus lib. ii. pag. 99, 100.

ὅσπερ ἡ λαρινὸς] Athenaeus lib. ix. pag. 376. Παραπλησίως ἢ τῷ Ἀχαιῷ ἡ Ἐφιππόθηνης ἐν Ἀρίστωνι οὖν σύας λαρινὸς προσηγόρευσε, μεταγαγὼν ἡ αὐτὸς ἀπὸ τῶν λαρινῶν βοῶν, οἳ ἔτως ἐκλήθησαν, ἢ ἀπὸ τῆς λαρινοῦσθαι, ὅπερ ἐστὶ σιλίζεσθαι. Σώφρων· βόες ἢ λαρινοῦσιν· ἢ ἀπό τινος κώμης Ἠπειρωτικῆς Λαρίνης, ἢ ἀπὸ τῆς βακχεύοντος αὐτάς. Λαρῖνος ἢ ὄτος ἐκαλεῖτο.

CAP. XII. ὡς Ἀριστοτέλης λέγει·] Lib. ix. Hist. Anim. cap. 49. Plinius lib. ix. cap. 8.

CAP. XIII. Ἡ ἢ φύσα] Φύσαν inter Niloticos pisces recenset Athenaeus lib. vii. pag. 312.

CAP. XIV. Argum. λάγνιδος.] Al. γλανίδος. GESNER.

Ὁ ἢ λάγνις] Al. ὁ ἢ γλανίς. IDEM. Ita etiam Aristoteles hunc piscem vocat. Plinius lib. ix. cap. 51. *Silurum.*

Στρύμονα.] Στρυμόνα, paroxyt. GESNER.

Ὁ δὲ ἄρρην] Aristoteles lib. vi. Hist. Anim. cap. 14. et ix. 37.

ὡς Ἀριστοτέλης φησί.] Lib. ix. cap. 37.

CAP. XV. Βάτραχος ὕδρον μισεῖ,] Phaedrus lib. i. fab. 2. ℣ 25. Apostolius Cent. v. prov. 43.

Κροκοδείλῳ] Supra lib. v. cap. 23.

ἡ ζώῳ ἑτέρῳ ἑτράπη,] καὶ ζώῳ ἑτέρῳ ἢ ἀτράπον. GESNER. Cl. Pauwius ad Philen Carm. lxxxiv. 14. hunc locum ita emendandum censet: ἡ ζώῳ ἑτέρῳ ἑτράπη· ἢ ἀτραπὸν, δι' ἧς οἴδε καλιούλας εἰς πολαμὸν (Sic etiam Mediceus pro vulg. εἰς πολαμὺς) ἢ ἐφ' ὑδρείαν, ἢ ἵππῳ τινὸς ὁδείαν, ἢ καμήλῳ, ἢ ἡ νὴ Δία ὥστε ὀπιθῆναι πλοίῳ· ταύτην τοι νύκλωρ ἡ πολλῷ τῷ ὕδατι καταῤῥαίνει ἐμπλήσας τὸ σῶμα ἡ ἕρπει ἢ τ' ἀτραπὸν πολλάκις.

ἐλχεῖ

ἐγχεῖ] Melius putem ἐκχεῖ, quod antecedentia probant. TRILLER.

δυώδη] τὸ ὄτου ἀλύπως] Supra lib. iii. cap. 11. et viii. 25.

CAP. XVI. Argum. καὶ περὶ μυῶν.] Leg. καὶ περὶ ἠμιόνων.

πολύγονον εἶναι οὖν καὶ κυύα] Apoſtolius Cent. xx. prov. 50. et Mediceus πολύγονα. De ſue vide Ariſtotelem lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 18.

Ἡμιόνους δὲ λέγει μὴ τίκτειν·] Idem De gener. anim. cap. ult. Michael Glycas Part. i. Annal. pag. 61.

ἃ κομώσαις, ἀλλὰ κεκαρμύαις.] Supra lib. ii. cap. 10.

ἢ τοιόνδε γαμετὸν] Mediceus, τὸν τοιόνδε γαμέτην.

CAP. XVII. καὶ ζωότονον] Mediceus, καὶ σωότονόν ἐϛι.

CAP. XVIII. καὶ ἀνωθεῖν τοῦτο θέλουσιν.] Mediceus, ἐθέλουσιν.

πηγνυμένη] Cl. Pauwius ad Philen Carm. xl. ℣ 43. legit πυκνυμένη vel πυκνυμένας: et paullo ante οἰδαίνουσιν καὶ ζφύζουσιν.

δυώδεα δὲ καὶ αὐτὴ] Forte γίνεϑ. GESNER. Cum Geſnero conſentit cl. Pauwius.

ὑπὸ ῥύμης] ὑπὸ ῥώμης. GESNER.

CAP. XIX. Περὶ τῶν τομίων] Forte ſcribendum τομιῶν. Nam genitivi plurales primae declinationis ultimam circumflectunt praeter χλιδώνων, χρήσων, ἐτησίων, teſte Gaza. GESNER.

Οἱ δὲ τομεῖς] οἱ δὲ τομίαι. GESNER.

CAP. XX. θρηνῶδες,] τρηνῶδες forte pro τρημαλῶδες vel τελπῶδες. Nam θείπες vermiculi ſunt perforantes. Al. quidem legitur θεινῶδες. GESNER. Θρηνῶδες eſt lamentabile, ſed quid huc lamenta? Geſnerus in margine dubitanter ſcribit τρημῶδες pro τρημαλῶδες, aut τελπῶδες: θεπῶδες ſcribere voluit, certe debuit, ὑπὸ τῶν θεπῶν. Sed neutrum placet et nimium recedit a priſcis veſtigiis. Reſtituenda ergo Aeliano ſua ac genuina lectio ſcil. τενθρηνῶδες, aut τενθρηνιῶδες, nam utrumque occurrit. Eſt autem τενθρηνιῶδες, exponentibus Heſychio ac Phavorino, idem ac πολὺ καὶ κενὸν κηρίον καὶ ὀραιὸν, aut, ut clarius explanat Plutarch. in Quaeſt. Platon. vi. πόρους καὶ οἴμας ἔχον, *foramina et meatus habens*. Adde ejuſdem Sympoſiac. lib. viii. cap. 3. ſcil. ὑπὸ τῆς τενθρηνίδος h. e. κηρίδος ſ. favo aut nido ex cellulis conſtructo inſecti cujuſdam aculeati, veſpae ſimilis, mellificantis tamen, ſi uno verbo, apis ſylveſtris, quod inſectum τενθρήνην vocat Nicander in Alexipharm. ℣ 545. Ariſtoteles vero lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 43. τενθρηδῶνα, quod accurate definit Heſychius per ζῶον τῶν ἐντόμων καὶ κεντροφόρων παραπλήσιον σφηκί· ἔνιοι ἀγρίαν μέλισσαν. Haec autem vox τενθρηνῶδες apud Plutarch. Heſych. paucoſque alios occurrens, Aeliano, aut potius Democrito apud Aelianum hic reddita, jure quoque reddenda fuit Hippocrati, aut ſcriptori libelli De anatome inter Hippocratea relato, forte eidem ipſi Democrito; ibi enim omnino legendum, ὁ πανδύμων φύσις ἐὼν τενθρηνιώδης, prout emendandum accurate ſubodorati ſunt Aemilius Portus, Foëſius, qui in ſua Oeconomia videri hic debet, et Lindanus, quum antea unica deficiente litterula, nullo ſenſu legeretur τε θρηνιώδης, pro quo Cornarius ſubſtituebat ἀντρώδης, non tam a ſenſu, quam veteri ſcriptura longius recedens. De qua voce τενθρηνιώδης, ut dictis demum finem faciam, pluribus egimus in Commentario ad illum Hippocratis libellum,

bellum, ubi et in tranſitu hunc ipſum Aeliani locum primi, quod praefiſcine dictum, ita, ut hic factum, emendavimus, quem hinc vidiſſe lectorem φιλέλληνα haud poenitebit. TRILLER. Κρηνῶδες legit cl. Pauwius ad Philen Carm. xl. ℣ 36.

αἱ τέτων] αἱ τύτυ. GESNER.

Ἀκερω ἢ ἃ αὗται ὅσαι τὸ δεκλικὸν] Mediceus, αὗται, ὅσαι τὸ δεκλικόν.

CAP. XXI. ἔθρεψε] ἔσωσε. GESNER.

Σακχόρυ,] Εὐηχόρυ Apoſtolius Cent. xviii. prov. 93.

ἵνα εἴπω ἔτι κἠ ὑποπλύσας] Mediceus, ἵνα εἴπω τι κἠ ὑποπλύσας. Apoſtolius, ἵνα τι ὑποπαίξας εἴπω· eumque ſecutus ὑποπαίξας edidi.

Ἀκρίσι@] ἀνίλεως vel tale quid. Similis quidem refertur fabula De Danae, Acriſii filia etc. GESNER.

ὑπῆλθεν αὐτὸ, κἠ τὰ νῶτα ὑπέβαλεν,] Apoſtolius, ὑπελθὼν αὐτῷ κῆ νῶτα ὑπέλαβε. Recte, ſi pro αὐτῷ legas αὐτό.

προσαρράχθῆναι] προσαραχθῆναι. GESNER.

ἓξ χώρυ] Apoſtolius, ἓξ κήπυ.

Τίλγαμ@] Al. Γίλγαμ@. GESNER. atque Mediceus. Apoſtolius, Γίγαλμ@.

πειρώμενον] Al. πειρώμενος. GESNER.

ὑφ' ἓν κάτεισιν ἡ τῶν Περσῶν δύναμις,] Mediceus, ἀφ' ἓν κάτεισιν. Xerxes apud Herodotum lib. vii. cap. 11. ait, μὴ γὰρ εἶναι ἐκ Δαρείυ καὶ Ὑσάσπεος, τῦ Ἀρσάμε@, τῦ Ἀρμνεω, τῦ Τεΐσπε@, τῦ Κύρυ, τῦ Καμβύσεω, τῦ Τεΐσπεος, τῦ Ἀχαιμένε@ γεγονὼς, μὴ τιμωρησάμενο@ Ἀθηναίυς.

CAP. XXII. Ῥοκκαίας,] Vide an Ῥαυκαίας vel Ῥαυκίας legendum ſit. *Rhaucus* enim Stephano Ῥαῦκ@, urbs eſt in mediterraneis Cretae; unde *Rhaucius* gentile: ſed et libro etiam xiv. cap. 20. *Rhoccaea* Diana nominatur in Creta, etſi alias ſcribitur Ῥικκαία. Ceterum lib. xvii. cap. 35. Ῥακίων πόλιν et Ῥᾶκον civitatem Cretae nominat. GESNER.

CAP. XXV. Τῷ ἢ ζαύρῳ] Quem pictum exhibuit Rondeletius. GESNER.

χρυσῆ] χραμμή. GESNER.

χρυσῆ] Ineptum hoc, etſi aureum, pro quo maluit Geſnerus γραμμὴ, haud male. Ego vero legerem potius γλυφὴ, aut ῥηγὴ, vel ῥωγμὴ, *fiſſura*, quod antecedentia ſuadent. TRILLER.

χρυσοειδῆ πλιέρχον.] Mediceus, πλιέρχε.

χάραξ] Athenaeus lib. viii. pag. 355.

ὅσα δὲ ἰδεῖν] ὅσα τε ἰδεῖν. GESNER. Mediceus, ὅσα γε ἰδεῖν.

Ὁ δὲ τοξότης] Hunc piſcem eundem eſſe orbi echinato ſeu muricato quidam ſtatuunt.

CAP. XXVI. Αἱ ἢ ὕελχες] Supra lib. i. cap. 31.

CAP. XXVII. πίθηκ@, οὐκ ἰχθὺς, ἀλλὰ ζελαχῶδες ζῶον,] Infra lib. xv. cap. 17.

ἄλεπον] ἀλεπίδιον. GESNER.

οἱ κῆ τῇ ἰνίᾳ πλαταῖς] τένονλες forte addendum. IDEM.

ζυμφυῶς ἢ,] Al. σιμοειδὲς δέ. IDEM.

CAP. XXVIII. Ἡ ἀηδὼν] Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 49. Plinius lib. x. cap. 29.

CAP. XXIX. ζιλάρων] De glanidibus auctorem hoc capite agere cenſet Aldrovandus lib. v. De piſcibus cap. 5. Vide ſupra cap. 14. h. l.

ἐν τῷ Κύδνῳ τῷ Κίλικι] Mediceus, τῷ Κιλικίῳ.

ὃ τρέφει] ὅτι vel ὅτῳ τρέφει. GESNER.

Καὶ τοιοῦτῳ δὲ] Καὶ τοιοῦτῳ μυῒ. IDEM.

Πύραμῳ δὲ καὶ Σάρῳ τρέφουσι τοῦτος ἀδελφίδους.] Mediceus, τούτων ἀδελφίδους: et mox Ὀρόντα pro vulg. Ὀρόντα.

Πτολεμαίων πόλαμος] Πτολεμαῖος vocatur Diodoro Siculo lib. i. pag. 30.

CAP. XXX. ἐνεσῶτι] ἐν Ἀσαχῷ. GESNER.

Χλωρῷ] Πελώρῳ, Gyllius. GESNER. Ἑλώρῳ hoc loco legendum ex Plinio lib. xxxii. cap. 2. monuit cl. Ortelius in Theſ. Geogr. v. *Chlorus*. Et poſt eum Harduinus ad Plinium d. l. Ceterum de fluvio Heloro idem tradunt Stephanus Byzantinus et Apollodorus apud Athenaeum lib. viii. cap. 1.

Καὶ ἐν τῷ ἱερῷ δὲ τοῦ Λαβρύνδεω Διὸς] Labrandus vicus eſt Cariae. GESNER. Strabo lib. xiv. pag. 973. Ἔχουσι δὲ οἱ Μυλασεῖς ἱερὰ δύο, τοῦ Διὸς, τοῦ τε Ὠσογὼ καλουμένου, καὶ Λαβρανδηνοῦ· τὸ μὲν ἐν τῇ πόλει· τὰ δὲ Λάβρανδα κώμη ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει καθ' ὑπέρθεσιν ἐξ Ἀλαβάνδων εἰς τὰ Μύλασα ἄπωθεν τῆς πόλεως· ἐνταῦθα Διός ἐστιν νεὼς ἀρχαῖος, καὶ ξόανον Διὸς τροπαίου. Τέμενος δ' ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Καρίου Διὸς κοινὸν ἁπάντων Καρῶν.

ἐστὶ κρήνη διειδοῦς ναμάτου,] Subaudi χειροήθεις τρέφουσα ἰχθῦς. GESNER.

Μυλασίων] Mediceus, Μυλασέων a recto Μυλασεῖς. Stephanus Byzant. Μύλασα πόλις Καρίας — τὸ ἐθνικὸν Μυλασεύς. ΜΥΛΑΣΕΩΝ etiam nummi praeferunt apud Sponium tom. i. Itiner. pag. 449. Strabo etiam. d. l. οἱ Μυλασεῖς.

ἐκάλεσαν ἢ τὸ ὄνομα τοῦτο ὑπὸ Καρὸς] Al. ἐκλήθησαν. GESNER. Medicus, ἐκλήθησαν ἢ τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπὸ Καρός.

Βάρρας.] *Chaboras* et *Saocoras* fluvii inter Euphraten et Tigrin medii ſunt in tabulis Ptolemaei. GESNER. Lego Ἀβάρρας.

CAP. XXXI. Προκλέαν] Mediceus, Προκλέα. Apollodorus lib. ii. pag. 124. ἐκεῖ ἦ ὄντος τοῦ σεβιδύμαλος, Ἀεισόδημον περφυναβεὶς ἀπέθανε, παῖδας καταλιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐτεσίωνος διδύμους, Εὐρυθένη καὶ Προκλέα. Strabo lib. viii. fin. Λακεδαίμονος δ' Εὐρυθένη καὶ Πρόκλη.

Ἀεισομάχου,] Potius Ἀεισοδήμου ex Pauſania lib. iii. cap. 3. et Apollodoro d. l. ut viſum fuit doctiſſimo Sylburgio in notis ad Pauſan. lib. iii. cap. 16. qui hunc locum e Pauſania et Herodoto lib. vi. cap. 52. et lib. viii. cap. 204. ita reſtituendum cenſebat, Εὐρυθένους καὶ Προκλέα τοὺς Ἀεισοδήμου, τοῦ Ἀεισομάχου, τοῦ Κλεοδαίου, τοῦ Ὑλλου.

ἐκ τινος ποιμνῆς] ποίμνης. GESNER.

CAP. XXXII. ἄπειρον.] Al. abeſt. GESNER.

Ὄφις δὲ ὃς ἂν ἀποκλείνῃ] Philes Carm. lxvi. ℣ 14. Plinius lib. xi. cap. 63.

εἰς τὴν ἑαυτῶν οἰκίαν] Mediceus, εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν.

οἱ ἐξ αὐτοῦ γενάμενοι] Mediceus, γενόμενοι.

CAP. XXXIII. Καὶ τοῦτο καλεφώεσσαν Ῥωμαῖοι.] Livius lib. v. cap. 47. Columella lib. viii. cap. 13. Plinius lib. x. cap. 22.

Quod extra ordinis ſui locum progreſſus eſſet,] *Quod injuſſu imperatoris pugnaſſet.* Gyllius. GESNER.

ἄλησα ἦν] ἀλωΐα. Al. ἄκλησα. IDEM. Mediceus, ἄκλεισα ἐλήφθη ἄν.

καὶ

ϰ᾽ ἡ ἄκρα τῦ Διὸς,] De qua vide Rycquium in Comment. de Capitolio cap. 6. pag. 57.

τίνυσι δίκας οἱ κυώες] Plinius lib. xxix. cap. 4. init.

τιμᾶται δὲ ⁋ τελαμῶναις ἡμέραις] Mediceus, τιμᾷ ἢ χὴν ⁋ τ. ἡ.

πομπικῶς.] Addo ὁ χλώ. GESNER.

in foro] Sic Gyllius. Φορεῖον quidem Graecis *lecticam* aut *vehiculum* significat. GESNER.

CAP. XXXIV. Argum. μεῖεργομένων] μεῖεργομῶν passive accipi hic videtur pro *usurpantur*, quod non probo. Apparet autem ab alio quam Aeliano conscripta esse argumenta. GESNER.

Φρύγες] Stobaeus Serm. xlii.

ἐν δὲ ⁋ ἡμέραις, ἃς καλῦσιν Ἀρνηΐδας] Conon Narrat. 19. Μῆνά τε ὠνόμασαν (Ἀργεῖοι) ἀργειὸν, ὅτι ἄρνασι Λῖνον ζωανεῖεφθη· ϰ᾽ θυσίαν ἄγυσι, ϰ᾽ ἑορτὴν ἀρνίδα, καλέουσες ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ϰ᾽ κυῶν ὅσυς ἂν εὕρωσι.

τὰ γαμοδέσια,] τὰ γαμοδαίσια. GESNER.

ἐκείνῳ πᾶσαν.] Scio hoc ferri posse, et nostro Aeliano cum in his libris, tum in Historia Varia perquam esse familiare; mallem tamen hic legere ζκηνὴν πᾶσαν, *omnem apparatum*. TRILLER.

ϰ᾽ πειστῆναι τῇ νύμφῃ] Mediceus, πειστῃ.

τῷ πάλαι ἀναείσῳ] Forte ϰ᾽ παλαιὸν ἔθος ἀείσην Διονύσῳ. Al. ἂν ἀείσῳ. GESNER. ἂν ἀείσην etiam exhibet Mediceus. Cl. Kuhnius in Indice Var. Hist. v. πάλαι, malebat τὸ παλαιὸν ἀείσῳ.

πελέκηι] Mediceus, πελέκῃ.

Ἐμβοΐνθῳ] Ἐμβείνθῳ. GESNER. Mediceus, ἐν Μυείνθῳ. Lego ἐν Ἀμαρυνθῳ. Strabo lib. xii. pag. 448. Τὴν ⁋ δυνάμιν ⁋ Ἐρετριέων, ἣν ἔχον πόλε, μαρτυρεῖ ἡ σκήλη, ἣν ἀνέθεσαν τῇ Ἀμαρυνθίας Ἀρτέμιδος. Pausanias in Atticis cap. 31. Ἀμαρυσίαν Ἄρτεμιν vocat, et *Amarynthida Dianam* Livius lib. xxxv. cap. 38. *Sacrum anniversarium eo forte tempore Eretriae Amarynthidos Dianae erat, quod non popularium modo, sed Caryστiorum etiam coetu celebratur.*

CAP. XXXV. πρὸς τοῖς ἤδη μοι προειρημμένοις.] Supra lib. i. cap. 8. vi. 25. vii. 10, 28, 38, 40. x. 41.

ὡς Ξανθίππυ] Tzetzes Chil. iv. 129. ⸗ 181.

πόλεμον ὅτι ⁋ Ἑλλάδα ἐξῆγε] Al. ἐξῆψε. GESNER. atque etiam Mediceus.

CAP. XXXVI. Τὸ ὕδωρ ὁ Κρᾶθις] Antigonus cap. 140.

CAP. XXXVII. Ἡρώθη ⁋ ἄρα ϰ᾽ κολοιὸς] Lib. i. Var. Hist. cap. 6. et ix. 39.

CAP. XXXVIII. Τῶ ζφίγγα] Supra h. l. cap. 7.

CAP. XXXIX. ϖελιάδης] ϖαελιάδη. GESNER.

ὁμίλησεν] Lege ὠμίλησεν. IDEM.

Ὀφιογενεῖς] De Ophiogenis lege Plinium lib. vii. cap. 2. GESNER. Item Varronem lib. i. Rer. human. apud Priscianum lib. x. et Strabonem lib. xiii. pag. 880.

CAP. XL. Φαῦλον] De hoc Ambraciotarum tyranno vide Salvagnium ad Ovidii Ibin ⸗ 503.

Ὀλύμπια ἀνελομμένας] *Olympiae occisas* verteret Gyllius. Legimus et Cimois equas post tres victorias Olympicas Athenis sepultas. GESNER. Pro Ὀλύμπια, Ὀλυμπιάδας legit cl. Perizonius ad lib. ix. Var. Hist. cap. 32. ex Herodoto lib. vi. cap. 103.

Ὀλυμπιονικεῖς] Ὀλυμπιονίκας. GESNER.

CAP.

CAP. XLI. ὑπαρχόμενος ἐκ τῶ πηγῶν] Mediceus, ὑπαρχόμῳ μὴ ἐκ τῶ πηγῶν.

ἄλιφα] Gyllius ἄλφιτα legit. GESNER

κιεφίσω] κίεφις Gyllius. IDEM. Rectius κίεφι, quod e contextu liquet. TRILLER.

ἐαλωκότας ῥίπῃσιν αὐτῷ,] αὐτοῖς. GESNER.

κάρῃα·] *Cárton* Athenaeo (lib. ix. cap. 3.) eſt paſtinaca magna et bene aucta. *Porrum* vero *cárton* (vel potius *cartòn*, oxyton.) eſt quod Latini *ſectivum* cognominant. *Caros*, quod vulgo *carvi:* et hujus ſemen ineſcandis piſcibus convenire videtur, ut cumini etiam et anethi, ſuo odore. GESNER.

ἢ ἔσιν δίθήκεσι ταῦτα ἢ ἐλεῖν ῥᾷσα.] Malim, ἢ ἔσιν δίθήκεσι τύποις ἐ ἐλεῖν ῥᾷσι, vel in plurali numero ἢ εἰσιν δίθήκεσι τύποις ἢ ἐλεῖν ῥᾷσοι. IDEM.

Χαίρει δὲ] Mediceus, χαίρει γάρ.

ἔκαρσα] ῥᾷσα. GESNER. Senſus claudicat: Geſnerus ſubſtituebat ῥᾷσα prope ad ſenſum; at procul a priſca ſcriptura. Legendum potius ὠχ' ἧκισα, aut, quod malim, ὤκισα, *celerrime:* ita enim paſſim in his libris Noſter eſt loquutus. TRILLER.

CAP. XLIII. Ἐνύδρῳ δὲ θήρεις] Vide Oppianum circa initium lib. iv. De piſcatione: et Platonem in Sophiſta: et Pollucem lib. i. et v. et lib. x. cap. 30. GESNER.

καὶ δεῖ] χορηγίας ποικίλης] Quaedam horum nobis obſcura ſunt: poterunt autem explicari ab illis, qui cum piſcatoribus, praeſertim maritimis verſantur. IDEM.

ἐλαίαν,] ἐλαίης. Al. ἔλαιον. IDEM.

νεὼς μικρῆς,] Lego δεῖ ἢ νεὼς μικρῆς. IDEM.

ἢ χερμάδος,] ἢ χερμάδος λίθῳ. IDEM.

ἄνεων,] Vox corrupta. Al. δίνεών. IDEM.

τὰς χρόας ἢ λόγχας] Enallage eſt caſus. IDEM.

ϖξέινθῳ] Al. τερέινθῳ. Lego μηρέινθῳ. IDEM.

ϖαραξίναις,] ϙοίνοις ϖαραξίναις. IDEM. Euſtathius ad Homerum Iliad. B. pag. 191. ἢ μέχελ ἢ νῦν εἰδός τι ϙοινίκι οἱ ἰχθυοβόλοι ϖαραξίναν ὀνομάζυσι.

ἢ ῥάβδοις] ἢ ῥάβδῳ. GESNER. nec aliter Mediceus.

ἢ χιμαίρῃας] ἢ χιμαίρας. GESNER.

CAP. XLIV. ζκινδαψὸς] Athenaeus lib. iv. cap. 25. Ἔσι δὲ ὁ σκινδαψὸς τελεϙόρδον ὄργανον, ὡς ὁ ϖαρῳδός φησι Μάτρων ἐν τύποις·

Οὐδ' ὑπὸ ϖασσαλόφιν κρέμασαν ὅθι ϖερ τελάνυσο
Σκινδαψὸς τελεϙόρδῳ ἀνηλαπάπιο γυναικός.

θόρνυ.] ϛόρνυ. GESNER.

ϖροσιρημένων] ϖροηγούμενοι, Gyllius. IDEM.

CAP. XLV. Ἀελίων ὁ Μηθυμναῖος,] Supra lib. vi. cap. 15.

ἔκ τε τῦ ἀγαλμαῖ] Herodotus lib. i. cap. 24. Καὶ Ἀελίονός ἐϛι ἀνάθημα χάλκεον ὁ μέγα ὃπὶ Ταινάρῳ ὃπὶ δελφῖν ἐπεὼν ἄνθρωπος. Adde Pauſaniam in Laconicis cap. 25.

ϖομπαῦσιν] ϖομπῇσιν. GESNER.

ἐϛυμονάλμαν·] Videntur duae dictiones in codice mſ. altero ἔϛυμον ἄλμαν, in altero una. GESNER.

Χορδύσι κύκλῳ,] Mediceus, Χορδύσιν ἐν κύκλῳ.

ϖοδῶν] ϖλερύγων. GESNER.

Σεισμοὶ] ζεῖσοί τε. GESNER.

Ἂς γείνατ' Ἀμφιλείτη.] Mediceus, Ἂς ἐγείνατ' Ἀμφιλείτα.

ἔλιοι] Forte ἀνίλεω. Al. ἔλειοι. Malim ἄλιοι. GESNER.

CAP. XLVI. ζωαγωνιζομένης δ' αὐτοῖς τ δ μυσικῆς,] De cervis idem teſtantur Ariſtoteles lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 6. Antigonus cap. 35. Horapollo lib. ii. Hierogl. cap. 91.

Πῶς δὲ] δὲ alias abeſt. GESNER.

ἡσυχίᾳ δὲ] Mediceus, ἡσυχίᾳ τε.

CAP. XLVII. Ἀνθίαι] Supra lib. viii. cap. 28.

LIBER XIII.

CAP. I. Γέλωνος ἢ Συρακουσίου] Iuſtinus lib. xxiii. cap. 4. Chil. iv. 131. ℣ 270.

τῷ μὲν βασιλείαν] Mediceus, τῷ μὲν τ βασιλείαν.

CAP. II. κυκλόσομον] λυκόσομον. GESNER. Supra lib. viii. cap. 18. Ἐγραύλεις, οἱ ἢ ἐγκρασιχόλους καλοῦσιν αὐτὰς, προσακήκοά γε μὴν κ τρίτου ὄνομα αὐτῶν, εἰσὶ γὰρ οἳ κ λυκοσόμους αὐτὰς ὀνομάζουσιν.

πολλοὶ ἢ οἱ ζάργοι ἐξεστιχιῶσιν] Mediceus, πολλοὶ δὲ οἱ ζάργοι ἐξαστιχιῶσιν.

εἶτα πλησίον τ γῆς νεμόμενοι,] Mediceus, γλυόμενοι.

CAP. III. Καὶ γάρ τοι πόαι] Mediceus, κ γάρ τοι κ πόαι.

ἄμπελοι,] Theophraſtus lib. iv. cap. 7. Ἡ ἢ ἄμπελος ἀμφοτέρως γίνεται· κ γὰρ πρὸς τῇ γῇ, κ πολλαί· μείζω δ' ἔχει τὰ φύλλα κ τὰ κλήματα κ τ καρπὸν ἡ πολλία,

σαφυλαί τινες] Gyllius *ſtaphyline* vertit. Eſt autem *ſtaphylinus* paſtinaca. GESNER.

θαλατίας πόας] Mediceus, θαλατίης πόας.

τείχες.] An conferta, ceu ex capillamentis contexta? GESNER. Τειχόφυλλον vocat Theophraſtus.

Τροφὴ ἢ ἄρα τούτων ἄλλῳ ἄλλο ἦν,] Malim, ἄλλῳ ἄλλη ἦν. Sequitur enim τῇ ζωοτρόφῳ, et pro ἕτερον in Mediceo legitur ἑτέρας.

CAP. IV. Ἀετοτέλης] Lib. ii. Hiſt. Anim. cap. 15. Ἔχει ἢ καὶ ὁ καλλιώνυμος (χολὴν) ὅπι τῷ ἥπατι ὅπερ ἔχει μεγίστῳ ἢ [leg. τ vel πάντων τ] ἰχθύων, ὡς κ μέγεθος. Plinius lib. xxxii. cap. 7. *Calliony-mi fel cicatrices ſanat, et carnes oculorum ſupervacuas conſumit. Nulli hoc piſcium copioſius, ut exiſtimavit Menander quoque in Comoediis. Idem piſcis et uranoſcopos vocatur ab oculo, quem in capite habet.*

αὐτὸ ἢ τὸ ἧπαρ κ τ λαιὸν φορεῖται πλαγιαίτερον.] Mediceus, αὐτοῦ.

ad laevum] *ad dextrum*, Gyllius. GESNER.

ἐνξιφίῳ] μηδὲ ἓν ξιφίῳ. IDEM.

Ὄψει ἀλαφέρων τὸ ἐνξιφίῳ κινοῦς.] An ὄψει ἀλαφέρειν με ξιφίῳ μηδὲν κινοῦς· hoc eſt, *Si me provocaveris ad iram, et fel mihi commoveris, nihil a xiphia cane me differre videbis*; is enim aſilo pungente facile in furorem agitatur. IDEM.

ὃ ῥᾳδίως ἢ αὐτὸ μνημονεύουσιν ἐν τ ὑπὲρ τ ἰχθύων πανθοινίας, ὧν τι κ δ φελὸς ἐστι ποιητῶν θεμένων ᾠδὴν εἰς μνήμην ἐνθεσμον. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Ἥβας γάμῳ· κ γὰρ κ θάλασσαι κ προσέτι

προσέτι Μέσαις. Μνησίμαχος δ' ἐν τῇ Ἰσθμιονίκῃ.] Doctissimus Casaubonus lib. vii. Animadvers. in Athenaeum cap. 7. legit, ὁ ῥᾳδίως ἂν ἀπὸ μνημονεύσειν ἐν τῷ ἀπὸ τῶν ἰχθύων πανθοινίαις, πάντας ὧν τι καὶ ὄφελός ἐστι, ποιητῶν θεμένων ἀσεβὲς εἰς μνήμην ἀγαγεῖν· εἰσὶ δὲ οἵδε. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Ἥβας γάμῳ, ἐν Γῇ καὶ θαλάσσῃ, καὶ προσέτι Μέσαις. Μνησίμαχος δ' ἐν τῷ Ἰσθμιονίκῃ. *Callionymi non fit mentio in ulla* descriptione *epularum ex omnibus piscium generibus: cum studuerint poetae, omnes pisces, qui in aliquo pretio sunt, memoriae prodere. Poetae*, qui epulas e piscibus descripsere, *sunt isti*; *Epicharmus quidem in Hebes nuptiis, et in Terra ac mari, nec non in Musis. Mnesimachus vero in Isthmionica.*

ἔνθεσμον.] Al. εὔθεσμον. GESNER.

ἐν Ἥρας γάμῳ, καὶ δὲ καὶ θάλασσαι] Lego ἐν Ἥρας γάμῳ, καὶ Γῇ καὶ θαλάσσῃ. *in nuptiis Iunonis et Terra marique.* Apparet autem haec fabularum Epicharmi nomina fuisse. Vide Athenaeum. GESNER. Et cl. Meursium ad Helladii Chrestomathiam pag. 61. Mediceus, θαλάσσα.

CAP. V. Βάτεραχος ὁ θαλάττιος] Aristoteles lib. iii. De gener. anim. cap. 3. Τὰ καλούμενα σελάχη τῶν ἰχθύων ἐν αὐτοῖς (scrib. αὐτοῖς) μὲν ὠοτοκεῖ τὸ τέλειον ᾠόν, ἔξω δὲ ζωοτοκεῖ πάλιν ἐνός, ὃν καλοῦσι βάτεραχον· ὅπως ὁ ὠοτοκεῖ θύραζε ὁ τὸ τέλειον ᾠὸν μόνος.

ἀγαθοί.] ἀγαθά. GESNER.

CAP. VI. γίνονται μέγιστοι.] Talaniscos polypodas etiam memorat Strabo lib. iii. pag. 215.

Ἀκτὼ γῆν] Similem historiam de polypo circa Carteiam Plinius recitat. GESNER.

ἐν Διπυραρχίᾳ] Idem Carteiae contigisse refert Plinius lib. ix. cap. 30.

Ἰκετικὸς φορβός,] Qui ex piscibus et praesertim thynnis sale conditis magnam partem constabat: et Gaditanos thynnorum capturae incubuisse docet Auctor libelli Περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων pag. 735.

Εἶτα οἱ μὲν τῆς ζημίας τοσαύτης ἢ κίνδυνον μνήμην] Malim, εἶτα οἱ μὲν τῆς ζημίας τοσαύτης μνήμην ἢ κίνδυνον. GESNER. Mediceus, εἶτα οἱ μὲν τῆς ζημίας τοσαύτης.

ζωεισελθεῖν] ζωελθεῖν. Gyllius. GESNER.

ἐναπέφηνεν] ἀπέφηναν. GESNER. Mediceus, ἀναπέφηναν.

CAP. VII. πρὸς τῷ καλῷ Ὁμήρῳ] Iliad. Λ. ν. 845.

ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
Νίζ' ὕδατι λιαρῷ·

Adde Aristotelem lib. viii. Hist. Anim. cap. 26.

ἄσωτά οἱ] Mediceus, ἄσωτά οἱ.

CAP. VIII. Εἰσὶ γὰρ ἐργασταὶ ὠιδίας.] Supra lib. i. cap. 38.

ἑρεπόμενοι, λέγει] Mediceus, λέγται. Thomas Magister, Λῦμαι πάντες Ἀττικοί, καὶ λέμμα, καὶ λῦσαι.

καλαπλάτει] καλαπάτλῃ. GESNER.

Μέγιστον ἄρα τῶν ἐκεῖθι ἐλεφάντων] Mediceus, Μέγιστοι.

Περάσιοι.] Περάσιοι. Gyllius. IDEM.

CAP. X. θήραν ἢ ἐκ κεφαλίδων] ῥιπίδων. GESNER. Mediceus, θύραν ἢ ἐκ κεφαλίδων.

αἴθουσι δὲ αἱ θῆρες·] αἴθουσι δὲ οἱ θῆρες. GESNER.

ἀνεφλέχθη, καὶ ἡ] Comma et conjunctio abundant. IDEM.

εἶτα ἐμπίπλει τῇ θήρᾳ, καὶ ἀναλέπει αὐτὰ] Leg. τῇ θύρᾳ.

CAP. XI. ἀπανλᾶν] ἀπαλᾶν. GESNER.

ἀλλὰ δὲ] ἀλλά γε. IDEM.

ταῦτα μὴν ἓν ἄλλῳ προειρθέων ὁ λόγῳ] Mediceus, ἄλλως.

δέδοικε ἢ τὰς] Mediceus, δέδοικε ἢ ἡ τάς.

Cap. XII. ἡ δὴ ἡ μικρὰ ὑποθαλπόμηνοι ἐξέτειψαν,] Forte legendum, διέτειψαν.

Cap. XIII. ἀλλ' οὐκ εὔχαεν ὄν.] Xenophon in libro De venatione ſcribit, ὅτω ἢ θήχαεί ἐϛι τὸ θηείον. Gesner.

Ἐν χειμῶνῳ ἓν κοίλων] Ἐν χειμῶνι ἓν κοίτην, vel κοίλωνα. Idem.

alſioris] Sic Gyllius ex Cicerone pro *algidioris*. Idem.

Cap. XIV. Καὶ ὅπερ τοῖς λέγοϛί Φαϛι ἢ ἀληκαίαν] Supra lib. vi. cap. 1.

ὁπήποῖε δ' ἂν ὁρμήϛῃ] Mediceus, ὁποίποῖε.

ἀλλὰ καί τι ἡ ἀνέϛησεν] ἀνέϛειλεν. Gesner. nec aliter Mediceus a ſecunda manu.

ἀπαγορεύσαι ὑπὸ ζωτόμυ ἓ δρόμυ] ζωτόνυ. Gesner. Conjecturam cl. Geſneri tuetur Mediceus.

τηνικαῦθα] Lege τηνικαῦτα. Gesner.

Φιλεῖ γᾶν ἐν μὴν τοῖς] Locus hic non videtur integer. Nos de Gyllii tranſlatione nihil mutavimus. Gesner.

ἀπαγορδιόνίων ἓ ποδῶν] Mediceus, ἀπαγορδιόνίων αὐτοῖς ἓ ποδῶν.

ἐννόμια] ἔννομα. Gesner.

νωθεῖς] Enallage numeri. Idem.

πεφείκασι ἢ ὅτοι ζωεχεῖς] Al. πεφύκασι. Gesner. atque Mediceus.

Αλχὴ ἓ βεχδύτηία,] Mediceus, Αλχὴ ἓ βαρύτηία.

Cap. XV. ὅθεν ἡ ἐν τῇ ζυγεχφῇ φυλάτίων] φυλάτίω. Gesner. nec aliter Mediceus.

Ἰϛηείαν Ἐαπέριοι] Malim Ἰϛῆρες οἱ Ἐαπέριοι. Gesner. Mediceus, Ἰϛηείοις Ἐαπέριοι, corrupte pro Ἰϛῆρες οἱ Ἐαπέριοι.

οἱ παρχ,] Addo παρ' οἷς: et mox lego πάμπολυς. Gesner.

ὅτι καὶ] ἔτι καί. Idem.

ἡ βεχυλάτη,] Al. ἡ βραχυλέρα. Gesner. et Mediceus.

λευκότερῳ ἢ ϓ —— ἄτῃ.] Haec propter obſcuritatem non tranſtulimus: nec locus integer apparet. Gesner.

ἐκμαίνει,] Verbum hic non incommodum, ubi de furore quaſi venereo ſermo: certo tamen certius legendum eſt ἐκμαίνει, quod Galenus in Gloſſario Hippocratico ſcite exponit per ἀποκρίνει τὸ σπέρμα, *ſecernit* aut *ejaculatur ſemen*. Inde Mercurialis atque Foëſius recte in Hippocratis, aut cujuſcunque demum, libro De ſuperfoetatione § 18. Edit. Lindan. pro ἐκμαίνεται, quod aeque ac hic de exercitio venereo legitur, ſubſtituerunt ἐκμιαίνῃ. Confer Foëſium in Oeconom. Hippocr. p. m. 116. Occurrit quoque haec ipſa vox in Ariſtophanis Ranis. Triller.

Ἔϛι ἢ ἡ ἐλάφω ὀϛέον] Haec et quae ſequuntur a ſuo corpore divulſa, et huc, ubi de cuniculis ſermo, pertinere haud videntur, quin potius ad lib. ii. cap. 9. aut alio, ubi de cervis ſermo, reſpicere crediderim. Quidquid eſt, certum interea eſt, ea hic locum habere non poſſe. Idem.

ἄλλῳ] Legere mallem ἰαλρῷ *medico*, quia de uſu illius oſſiculi in cervi corde reperti cardiaco et analeptico multa paſſim medici. Idem.

Cap. XVII. καί περ διηγήσαϑαί γε τύτυ τὰ ἴδια] Malim ἡ ϖειηχήσαϑῃ. Nam et alibi ϖειηχεῖϑῃ uti ſolet

folet. GESNER. Mediceus etiam, καὶ ἐκινηγήσαθ'.

πιέσας,] Al. σείσας. GESNER.

οἵης Ὅμηρος τὸν τῶν βοῶν ἄριθμὸν εἶδεν.] Iliad. A. ν. 551. et ſaepius in ſeqq. Iliad.

καὶ τὰς ἄλλας γνωρίζουσιν.] καὶ vel ὥσθ' καὶ τὰς ἄλλας. GESNER.

ἔπονται ἢ τέττιγες ἠγεμόσι] Mediceus, ἕπον) δὲ τέττιγες οἷον ἡγεμόσι.

ὁρῶμεν δὲ καὶ τὰς ὀρνιθοθήρας μὴ ἂν τῶν ἑλλοχώντων ὀρνίθων] Pro μὴ ἂν malim μήποτε. GESNER.

CAP. XVIII. πολιτέλειαν,] πολιτείαν. Gyllius. Vertit enim reipublicae adminiſtrationem. GESNER.

ὅτε αὐτὴ, ὅτε ἥκουσα ἀλλαχόθεν τρέφειν.] Mediceus, ὅτε ἥκουσα ἀλλαχόθεν τρέφει. Malim igitur, ὅτε ἥκουσαν ἀλλαχόθεν τρέφῃ.

ἱερὰς αὐτὰς εἶναι περὶς δίκασι] Epigramma inter Catalecta Pithoei lib. iv. pag. 153.

Indica purpureo genuit me litore tellus,
Candidus accenſo qua redit orbe dies.
Hic ego divinos inter generatus honores
Mutavi Latio barbara verba ſono.

οἱ Βρεγχμᾶναι] Mediceus, οἱ Βραχμᾶνες.

μόνον γὰρ ψιττακὸν ἀνθρώπου σόμα] Mediceus, μόνον γὰρ τὸ ψιττ. De Pſittaco eleganter Statius lib. ii. Sylv. 4.

Pſittace, dux volucrum, domini facunda voluptas,
Humanae ſolers imitator pſittace linguae.

navigare] *natare*. Gyllius. GESNER.

CAP. XIX. ἐπῆραν] ἀπῆραν. GESNER.

καὶ τῆς μικρὸν] Mediceus, καὶ τῆς μικρᾷ.

εἰς ἄκρον, ὅσον τὸ χεῖλος] εἰς ὅσον ἄκρον τὸ χεῖλος. GESNER.

κερκέες,] κερκεῖς. IDEM.

ἐς ἄνω τῆς νήξεως] Mediceus, ἐς τὸ ἄνω τῆς νήξεως.

ἑαυτὰς ὑποπλήθουσι,] ἑαυτὰς ὑπωθοῦσι. GESNER.

CAP. XX. καὶ ὄνομα τροχὸς αὐτοῖς.] Plinius lib. ix. cap. 5. *Apparent et* (in Gaditano oceano) *rotae appellatae a ſimilitudine, quaternis diſtinctae radiis, modiolos earum oculis duobus utrimque claudentibus.*

τῶν ὑπὸ Σιγείῳ πλέοντα] τοῖς ὑπὸ Σιγείῳ πλέουσι. GESNER. Doctiſſimus Voſſius in Obſerv. ad Melam lib. ii. cap. 2. malebat, τῷ ὑπὸ Σίγῳ πλέοντι. Et mox, Ἀρταχαίης κ. τάφον, καὶ τὸ Ἀκάνθιον ἰσθμὸν, ἔνθα τοι καὶ ἡ τοῦ Ἀρταίου Φαίνεϑ) Ἄθω μήκη, ἢ Ἄθῳ πρὸ μέσου τοῦ Ἄθω.

Παραίου Φαίνεϑ) Ἄθω μὴ, ἡ διαίλα μὲν τοῦ Ἄθω.] Ξέρξου Φαίνεται Ἄθω μὴ, ἡ Ἀφαιρέμνουσα τοῦ Ἄθω. Nam Xerxes Atho montem abſcidiſſe fertur, et velis feciſſe pervium. *Artaceus* dux fuit in exercitu Xerxis. GESNER. Pro Παραίου leg. Πέρσου, idque etiam Parenti meo viſum.

CAP. XXI. ἐν Ταναγραις] Mediceus, ἐν Ταναγρᾳ. Quomodo hoc urbis nomen legitur apud Pauſaniam lib. ix. cap. 20. ubi hujuſce tritonis etiam meminit.

ἐξηερέϑη] ἐξηερέϑη ab ἐξαερόω, vel ἐξεβερόϑη. Al. ἐξηρέϑη. GESNER. ἐξηρέϑη etiam habet Mediceus.

ἐν Διδύμοις] Vide Gyraldum de Diis ſyntagm. vii. GESNER. Mediceus, ὁ ἐν Διδύμοις.

CAP. XXII. τοῦ ἄρπης] Nullum eſt dubium, legendum hic eſſe ὄρπης; eſt enim ὄρπη, Heſychio interprete, σίδηρος, ᾧ τὰ ἐλέφαντα τύπτουσι,

πλησι, quod huc apprime facere nemo non videt. Saepius vero in antiquis libris confusa leguntur ἅρπη et ὄρπη, quia uno tantum elemento inter sese differunt. Ita hunc locum laetus emendaram, quum ecce in Bochartum incido, qui Hierozoic. P. i. lib. ii. cap. 27. pag. 269. hanc emendationem jam praeoccupaverat, cui hinc ego merito assurgo, solique gloriam indelibatam venerabundus relinquo. TRILLER. Ἅρπη idem valet quod δρέπανον, quam vocem usurpavit Aristoteles lib. ix. Hist. Anim. cap. 1. de elephanti rectore scribens, Τότε δὲ ὁ ἐλεφαντισὴς ἐπιπηδήσας, καὶ ορθωίαι τῷ δρεπάνῳ. Sed et supra cap. ix. h. l. vox ἅρπη etiam occurrit: Ὁ ἢ σεατιώτης ἐλέφας ὅτι ᾗ καλυμμένε θωρακίε, ἢ καὶ νὴ Δία ᾗ νώτε γυμνῆ καὶ ἐλευθέρε, πολεμισὰς μὲν τρεῖς παρ' ἑκάτερα βάλλουσας, καὶ τ τελευτον κατόπιν τέταρτον ἢ τ ἢ ἅρπεν καλέχουσα ἀφ' χειρῶν, καὶ ἐκείνη τ θῆρα ἰθυούσα, ὡς οἴακι ναῦν κυβερνητικὸν ἄνδρα, καὶ ἐπισάτην τῆ νέως. Καλαύροπα, quam *pedum* dixerunt Romani, appellat Philostratus lib. ii. De vita Apoll. cap. 11. τῷ δὲ θηρίῳ τηλικούτῳ ἐπιτελάχθαι τηλίκην τε ὕλα, καὶ διϑυίειν αὐτὸ καλαύροπι, ἣν ἑρᾷς αὐτὸν ἐμβαλόντα τῷ ἐλέφαντι ὥσπερ ἀγκύρην.

καλανυσάξασι.] Pro καλανυσάξαι. GESNER.

Ὁμικλέης] Al. Ἰκλέης. Lego Οἰκλέης. IDEM. Confer Sylburgium ad Pausaniam lib. vi. cap. 17. pag. 494.

CAP. XXIII. ἑαυτοῖς ἐρέτῃσαι.] αὐτοῖς ἐρέτῃσαι. GESNER.

CAP. XXIV. Ξενοφῶν] Locus Xenophontis est in ipsius libro De venatione pag. 978. ut bene observat cl. Lamb. Bos in Observ. miscell. crit. cap. 34. pag. 147. ubi simul utriusque et Aeliani et Xenophontis comparationem haud sine fructu instituit. TRILLER.

Ἴχνη δ' ἄρα] Xenophontis verba sunt pag. 979. Τὰ ἢ ἴχνη τῆ λαγὼ τῆ μὲν χειμῶνο μακρά ἐσι, ἀφ' τὸ μῆκο τ νυκτῶν· τῆ ἢ θέρες βραχέα, ἀφ' τὸ ἐναντίον.

CAP. XXV. οἱ ἀφ' τιμῆς ἰόντες,] οἱ ἀφ' τιμῆς ὄντες. GESNER.

πινδάλες,] Pindali avis alius nemo meminit, quod sciam. IDEM. Mediceus, πτινδάλες.

Καὶ τὰ ὅτι τύτῳ. Τῶν προειρημένων βραχυλέρας τε, καὶ βακχαλίδας] καὶ τὰς τ προειρημένων βραχυλέρας, καὶ βακχαλίδας. GESNER. Legendum potius, καὶ τὰς ἔτι τύτων τ προειρημένων βραχυλέρας, βακχαλίδας.

βακχαλίδας,] Al. βαρκαλίδας. GESNER.

ἐλεφάντων τε] ἐλάφων τε. IDEM.

ὀρύγων τε,] Infra lib. xv. cap. 14. Κομίζυσι ἢ ἄρα τῷ βασιλεῖ οἱ Ἰνδοὶ τίγεις πεπωλυμένες, καὶ τιθασὰς πάνθηρας, καὶ ὄρυγας τελεφέκερως.

CAP. XXVI. τέτλιξ ἐναλίο.] Gammarum esse existimat Rondeletius lib. xvii. pag. 7.

CAP. XXVII. αἷμα ἐπιχεισθὲν θύνν] ἧπαρ Marcellus Sidetes Ἰαλεικ. πρὸ ἰχθ. ℣ 70.

Φησι· τί πρὸς ταῦτα Ταραντῖνοί τε καὶ Τυρρηνοὶ βοφισαὶ κακῶν δαιδάλων, ἐκεῖνο ἀνιχνεύσαντές τε καὶ πειρέσαντες ἢ πίτλαν, ὡς ἐξ ἀνδρῶν εἰς γυναῖκας ἐπικείνειν;] Hanc periodum emendandam atque interpungendam in hunc modum censebat Illustris Scaliger in Castigat. ad Propertium lib. iv. pag. 282. Φασὶ ἢ πρὸς ταῦτα Ταραντῖνοί τε καὶ Τυρρηνοὶ βοφισαὶ κακῶν δαιδάλων, ἐκεῖνα ἀνιχνεύσαντες καὶ πειρέσαντες, ἢ πίτλαν ὡς ἐξ ἀνδρῶν εἰς γυναῖκας ἐπικείνειν.

ἐκεῖνο

ἐκεῖνο] πρὸς ἐκεῖνο. GESNER.

CAP. XXVIII. Ὁ χρύσοφρυς] Plinius lib. IX. cap. 16.

ἄκτιον] Actium Epiri promontorium eſt: ſed videtur hic adjectivum poni pro ſubſtantivo ἀκτὴ, quod eſt *litus*. GESNER.

ὑποσύρει,] ἢ ὑπισύρον. GESNER.

χρύσοφροι] χρυσόφρυς. IDEM.

δειλὸν ἰχθύων δῆμον,] Mediceus, δειλῶν ἰχθύων δῆμον.

LIBER XIV.

CAP. I. Ἐν δὲ τῷ Ἰωνίῳ] Lege Ἰονίῳ per o breve in ſecunda. Non enim ab Ἴων vel Ἰωνίᾳ haec vox formatur, ſed ab Ἰὰ, Ἰᾶς, et a Dionyſio Afro ac aliis recte corripitur. GESNER.

Ταυλάντειοι] Ταυλάντιοι Stephano. GESNER. Et Straboni lib. vii. pag. 326. atque Auctori lib. Περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. pag. 726. *Taulantii* Melae lib. ii. cap. 3. Plinio lib. iii. cap. 22. Adde Paterna ad Scylacem pag. 20.

CAP. II. Scarum] *Scombrum*. Gyllius. GESNER.

CAP. III. ἐπερείδουλας τὸ πέλμα] Mediceus, τὸ τέλμα.

ἀναξομένους,] ἀναζομένους. GESNER.

CAP. IV. ἔτιον ἀνωλέρα] Lib. vii. cap. 33. et lib. ix. cap. 47.

ἀγαθόν.] Apoſtolius Cent. ix. prov. 44. ἀγαθός.

Ἔστι δὲ κύησις κενωτικὸς,] Ariſtoteles lib. v. De generat. anim. cap. 3. pag. 703. Σημεῖον δὲ καὶ τὸ ὅτι τῶν πουλίων ἐχίνων ζυμβαίνει, οἷς χρῶνται πρὸς τὰς περιγενείας.

Εἰ δὲ αὐτὸ] Apoſtolius, αὐτόν: et mox, τόν τε ξὺν νοσεῦντα ταύτην ἢ νόσον.

Καυθεὶς δὲ ἄρα] Idem, καυθεὶς δὲ ἅμα.

Χερσαῖα δὲ ἐχίνα καυθέντα] Plinius lib. xxix. cap. 6. Philes Carm. lxii. ℣ 18.

ἢ αὐτέως] Apoſtolius, ἢ οἱ τέως.

ζώζει δὲ ἄρα ὑδρελῶντα.] Mediceus, ὑδρελῶντας.

CAP. V. ἤκισα] ὤκισα. Gyllius. GESNER.

ἄλκυς] Lege ἀσκὺς, *utres*. TRILLER.

αὐτοὶ καλαμῶνται] Mallem, αὖθι ſc. αὐτόθι καλαμῶνται. IDEM.

ὁρῶσι,] Legendum potius ἑρῶσι. IDEM.

πολλαὶ λέγουσι] Al. πολλαὶ ἀναφλέγουσι. GESNER. atque Mediceus.

ἢ ὕδωρ ἐπάγοντ' μᾶλλον,] Mediceus, ἢ ὕδωρ ἐπάγουλαι πάλιν.

CAP. VI. καὶ περαῦνεσθαί γε μὴν] Legendum μῆνιν, *iram*; ſenſus poſcit. Sic et Noſter infra locutus lib. xvii. cap. 19. TRILLER.

Φασὶ δ' αὐτὰς παρθένους] Vide Bochartum P. i. Hierozoic. lib. iii. cap. 8.

δάκτ.] Al. δ' ἄκτ. GESNER.

CAP. VII. Περὶ σφυρῶν δὲ τῶν μεγάλων,] Supra lib. ii. cap. 27. et iv. 37. Philes Carm. iv.

Ἀμφηλύψασα] Ἀμφηλάψασα h. e. Ἀμφιθιλαίνουσα, *excavans*, ut Scholia exponunt ad Odyſſ. Δ. 438. legendum hic eſſe acute ſuſpicatur magnus Bochartus Hierozoic. Part. ii. lib. ii. cap. 17. pag. 253. TRILLER.

LER. Διαγλύψασα et Ἀφαγλάψασα, quod Bochartus malebat, idem prorſus notant. Heſychius, Ἀφαγλάψας, Ἀφαγλύψας. Adde cl. Pauwium ad Philen d. l.

ἀποσάξῃ] Al. ἀποσέξῃ. GESNER. In margine eſt ἀποσέξῃ, quod in textum recipiendum eſſe merito arbitratur idem Summus Vir loco modo cit. pag. 252. TRILLER. Ἀποσάξῃ merito tuetur cl. Pauwius ibid.

τὰς πλέρυγας ἁπλώσασα ὡς ἔσι] Al. ὡς ἰσίον, ut etiam Gyllius legit. GESNER. nec aliter Mediceus.

ἢ ἤρηκε ζωὴ τῇ μηλεὶ σὺν ἐγγόνῳς.] Mediceus, ἐκγόνῳς.

CAP. VIII. ὡς Ὁμηρός φησιν.] Iliad. A. ℣. 124.

σὺκῶν τόδε τῷ Παλαβίῳ πόλις] Mediceus, ὑκῶν τῷδε τῷ Π. π.

Βιθηλίαν] Al. Βισηλίαν. GESNER. Mediceus, Βιγηλίαν.

Bitetia,] Forte *Vincentia*. Sed Vincentiam flumen parvum praeterfluit, quod in Atheſin ſe exonerat, non in Padum. GESNER.

Ἡρέλενὸς] Ῥέλενὸς] Legendum conjecit cl. Scriverius ad Martial. lib. iii. epig. 67.

καλαχῆναι] καλαναῆναι. GESNER.

απλάγχνῳ] απλάϛνον pro inteſtino improprie. IDEM.

ταῦτα τῶνδε ἢ ἰχθύων λεχθέντα ἴδια ἔγω μοι.] Mediceus, Ἔγω δέ μοι ἢ ταῦτα τῶνδε ἢ ἰχθύων λεχθέντα ἴδια.

CAP. IX. coeruleus.] *Coeruleo colore eſt, et ſubnigris maculis diſtinguitur.* Gyllius. GESNER.

ἀνωλέρω μοι λέλεκται.] Lib. iii. cap. 31. et vi. 22.

CAP. X. ἀνωλέρω εἶπον.] Lib. iii. cap. 2.

CAP. XI. προσαπαίρειν αἰπὺ ἵππῳ.] ἀναϛέλλειν χρὴ τὸ ἵππον, vel πρῶτον ἐπέχειν δεῖ τὸν ἵππον. GESNER.

Ἀλῶνται ἢ σιὼ τοῖς μόχοις ἢ οἱ ταδροι· κοινῇ ἢ ἢ αἱ θήλειαι,] Mediceus, Ἀλῶνῃ δὲ σιὼ τοῖς μόχοις ἢ οἱ ταδροι κοινῇ ἢ αἱ θήλειαι.

διπλῶν γέρας] Al. κέρδος. GESNER. atque etiam Mediceus.

τηρεῖται,] τείρει. GESNER.

ἀν ἢ κεράτων] Legendum ἓν ἢ κεράτων, *unum e cornibus*. TRILLER.

CAP. XII. Δερκέων θαλάσσιος] Plinius lib. xxxii. cap. 11.

CAP. XIII. σιλεῖται ταῦτα,] Forte σιτεῖται ϑ τοιαῦτα. GESNER.

ὅσα ἐνλεχγεῖν] ὅσοι ἐνλεχγεῖν. IDEM.

Φοινίκων ἢ χαμαιζήλων.] Palmas pumilas quaſdam *chamaeriphes* vel *margarides* vocant, fructu baccis aciniſve et margaritis ſimili, candido, rotundo. Aliae fructus ferunt magnitudine et figura cucumeri ſimiles, vulgo *muſas* vocant. IDEM.

ἐκ ϑ σιτεῖϑζ.] Addo πεπειραμϑόι. IDEM.

ἐπέκλα] ἐπαίκλια. IDEM.

ἢ κύκνων] Dele conjunctionem copulativam ante κύκνων. Obſcura ſane ejus periodi ſententia et conſtructio eſt. Et forte melius hoc modo reddetur: *Et cetera quidem, quod ſtruthionum et anſerum ovis veſcuntur, non reprehendo in Indis: quod vero cycnis avibus Apollinis miniſtris, et maxime canoris, ut fama eſt, non abſtinent, et ſoboleм eorum in pullis ac ovis, quibus inſidiantur, perdunt, non laudo.* IDEM.

ὡς ἡ Φήμη Δαφρεῖ,] ὃς ἡ Φήμη διαῤῥεῖ. IDEM.

CAP. XIV. Καὶ οἷς μϑὺ ἔν ἢ ἢ γαϛέρα,] Corrupta haec ſunt, et a Gyllio praeterita. Conjicimus legendum, ἢ εἰσὶ μϑὺ λϑυκαὶ ἢ γαϛέρα: vel

vel pro λδνκὰ alterius coloris nomen. Confer cum rupicapris noſtris, ut Bellonius deſcripſit: etenim cognata ei videtur, coloribus tantum differens. GESNER.

Ventre ſunt albo,] Sic vertimus ex conjectura. IDEM.

ad laparas uſque] i. e. proximas lateribus ad medium ventris partes cavas. IDEM.

κεκοσμημένα.] An κεκερασμένα? IDEM.

τειχῶν βαθυλάτων·] Legendum omnino βασυλάτων, ut mox cap. 16. θελξὶ βασυλάταις. TRILLER.

ὡς θηέναι μὲν ἢ θήεσιν, ἐν αἰπὺ δὲ καὶ φοβεῖν ἅμα καὶ βλάπτεσθαι καλιύ.] Obſcura ſunt, et Gyllio quoque omiſſa. GESNER. Obſcura haec viſa ſunt Gyllio atque Geſnero, et hinc malo exemplo ab utroque interpretatione haud expreſſa. Sed ita omnino legenda et interpretanda ſunt: ὡς θηέναι (aut θηεῖναι) μὲν ἢ θήεσιν, ἐν αἰπὺ δὲ καὶ φοβεῖν καὶ βλέπεσθαι καλὴν, *ut* (cornuum ope) *adſcendere poſſit fera*, dama ſcilicet, *eoque ipſo ſimul et metum incutiat et pulchra videatur*. Omnia nunc plana et perſpicua: damas enim cornuum niſu editiſſima montium juga adſcendere atque tranſilire pervulgatum. Nam in iſta ſe librant, *ut tormento aliquo rotati in petras, potiſſimum e monte aliquo in alium tranſilire quaerentes, atque recuſſu pernicius, quo libuerit, exſultant*, ut eleganter Plinius lib. viii. cap. 53. Nihil in textu mutavi, niſi ut pro βλάπτεσθαι, quae vox nihili, legerem βλέπεσθαι ſenſu ſic poſtulante. TRILLER.

ἡ κημὰς] *Dama* Plinii videtur, et forſitan etiam *ſubus* Oppiani: nam convenit etiam color. GESNER. *Hinnulum* interpretantur viri docti infra lib. xvii. cap. 26. Heſychius, Κεμὰς, νεβρὸς, ἔλαφος, τινὲς δὲ δορκάς.

θρύον,] Heſychius, Θρύον, εἶδος βολάνης.

thrya,] *juncos* Gyllius. GESNER.

CAP. XV. Μύραινα.] Al. μύραιναν. GESNER. Hunc piſcem deſcribit Athenaeus lib. vii. cap. 18. Heſychius, Μύραινα ἰχθὺς ποιὸς καὶ ὁ ἄρρην μύραινα. Vbi Guietus legit, ἰχθὺς ὁ ἄρρην καὶ ἡ θήλεια μύραινα.

CAP. XVI. Αἶγες ἄγριαι] Ibices. GESNER. Mediceus, Αἶγες ἄγριοι.

καὶ τὰς βῦς] Boves Africae parvi ſunt, ut Leo Africanus docet. GESNER.

ἀπηλημμένα] ἀπηλημένα. Gyllius. GESNER. atque Mediceus.

θηπλαὶς] Vox nihili, pro qua ἐλάφοις ſubſtituendum cenſet ſaepius laudatus Bochartus Hierozoic. P. i. lib. iii. cap. 23. pag. 918. feliciſſime omnino et acutiſſime. TRILLER.

Θραύει δὲ ὐδὲ ἓν,] Mediceus, Θραύει γὰν ὐδὲ ἕν.

ἀιγοθηλάσιν.] Al. αἰγοθηλάσαι. GESNER. Mediceus, αἰγοθηλάσιν.

αἱρήσει ἢ καὶ] Mediceus, αἱρήσει γὰν αὐτὰς καί.

ἀναγελλύσης] Al. ἀναβελλύσης. GESNER.

ἢ ἀνδρῶν κυλίκων] ἢ ἀδρῶν κυλίκων. GESNER. nec aliter Mediceus.

κερβιοφόρε,] Forte κερατοξόε, vel κερβιβόρε. GESNER. Scribendum κέρβια, et cum antecedentibus ξέειν εἰδότος conſtruendum; poſt legendum φόρε aut φόρβε καὶ τεία μίτρα ῥαδίως. Et tunc ſenſus planus. TRILLER.

CAP. XVII. ἴχνεσι τὸ χελώνειον εἰς βάρεσιν ἀγαθόν.] Mediceus, εἰς βάρεσίλα.

CAP. XVIII. ἀπηλῆσθαι οἱ μὲν καὶ ἐ

μετώπῳ φασὶν,] Virgilius lib. iv. Aeneid. ℣ 515.

Quaeritur et naſcentis equi de fronte revulſus,
Et matri praereptus amor.

ἄλλοι γε μὲν ἢ τῷ αἰδοίῳ.] Idem lib. iii. Georg. ℣ 280.

Hinc demum, hippomanes vero quod nomine dicunt
Paſtores, lentum deſtillat ab inguine virus.

Καλεῖται δὲ τὸ ζωρὸν τῶν ἱππομανῶν.] Supra cap. 17. lib. iii.

ἐν τῷ χαλκῷ] Al. ἢ χαλκόν. GESNER. et ſic Mediceus. Malim tamen ἢ χαλκῆν.

CAP. XX. πρῶτον μὲν καλαλαμβάνειν λυσγὶ ζοδρολάτῳ·] Mediceus, πρῶτα μὲν καλαλαμβάνειν λυσγὶ ζοδρολάτῃ.

ἀναπλεῖ] Legendum ἀποπλεῖ, *deplet, per vomitum rejicit*, quod ſenſus utique poſtulat. TRILLER.

ζαλερὸν] Non penitus hoc rejiciendum: aptius tamen legeretur φανερὸν, *manifeſtum mortis periculum*. IDEM.

διψῶσιν ἀκέειν αὐτὲς, ἢ ἀκέειν λειξομένῳ] διψῶσιν αὐτὸ, ἢ ἀκέειν λειξ. ut etiam Gyllius legit. GESNER.

ποιότητα] Haud dubie legendum ποικρότητα. Praeceſſit enim ποικρόν. Res manifeſta. TRILLER.

Κρείης] Proprium viri nomen videri poteſt; ſed Gyllius legit Κρής. GESNER.

Οἱ δὲ ὀπὶ τ] αἱ δὲ ἐς πὸν, ſcilicet νεών. IDEM.

Ῥικκαίας] Al. Ῥοκκαίας. De Rhoccaea Diana lege quae annotavimus ſupra lib. xii. cap. 22. IDEM. Mediceus etiam Ῥοκκαίας.

CAP. XXI. θαλατλίων κυνῶν] Quos *lutras* interpror. GESNER.

εἴρηϰ ἡμῖν ἢ πολλά.] Supra lib. i. cap. 17 et 55.

ἢ ἔχειν ὕδατι ἢ ὄξει ἀναμιχθέντι.] ἢ ἐγχεῖν. GESNER. Locus nonnihil depravatus ita corrigendus, ἢ ἐγχυθέντι ὕδατι, ἢ ὄξει ἀναμιχθέντι, ſcil. αἵματι, quod praeceſſit, *ſanguine aut aquae infuſo, aut aceto immiſto:* ſenſu plano et perſpicuo. TRILLER.

CAP. XXII. Θύμαλλον ἢ ἰχθυὸ ϯ καλάμυον] Mediceus, ἰχθυὸ ἔτυ καλάμυον.

σέρφῳ,] Inſecto aut verme ſimili formicae vel culici. GESNER.

χήμῃ] De qua agit auctor lib. xv. cap. 12.

CAP. XXIII. Ἀλπαίων] Al. Ἀλπίων. GESNER. Mediceus, Ἀλπέων.

ἔτω κέκλῃϰ.] Videtur locus mutilus. GESNER. Depravatum hunc locum elegantiſſime emendavit atque expoſuit vir eruditiſſimus, Iohannes Caſparus Hagenbuchius, in literis, quibus A. MDCCXXV. me fuit dignatus. Verba autem cl. viri haec ſunt: "Locum hunc ἔπα-"λον nemo non agnoſcit. Geſne-"rus hic nihil praeter id quod ex-"cuſum in margine invenitur: *Vi-"detur lacus mutilus.* Penitus lo-"cum ſi intueor, certum omnino "videtur, gentis alicujus, quae or-"tum Danubii amnis accoluerit, "nomen deſiderari. Suadent id "quam quae maxime illa Aeliani "ἔτω κέκλῃϰ· ἡμῖν ϯ τοιῶτον ἱππικοὶ "ἄνδρες· ἡμῖν enim hic Aeliano, ut "frequenter tum Graecis tum La-"tinis, nom *gens* late ſumpta *Ger-"manorum*, ſed una nonniſi eorun-"dem natio. At quae natio illa? "aut fallor valdiſſime, aut *Marco-"manni* ſunt: illi ſane ad fontes "habitarunt Danubii ἐπὶ τῷ ποδὶ "ϯ Ἀλπαίων vel Ἀλπίων ὀρῶν (ad "fontes

" fontes usque Danubii Alpium no-
" men protensum) utrumque vete-
" ris Geographiae cultores vel ex
" Cluverii norunt Germania Anti-
" qua: nec obstat Aeliani aevo non
" amplius ad fontes eos Istri fuisse,
" sed in Boiohaemo. Nota res ex
" Velleio et Tacito. Potuit Ae-
" lianus sua hausisse ex scriptore,
" cujus aevo *Marcomanni* adhuc ad
" fontes Danubii fuere: potuere
" tandem etiam nonnulli in sedi-
" bus illis remansisse, reliquis in
" Boiohaemum pergentibus. Cur
" autem Marcomanni praeplacent?
" juvat eximie Aelianus ipse, ἡμῖος
" δὲ τοιῶν ἱππικοὶ ἄνδρες· at Mar-
" comanni sunt ipsissimi ἱππικοὶ ἄν-
" δρες. **Mare** veteri lingua Celtica
" *equum*, et **mann** virum denotat:
" quis neget? Vide ergo si non in
" Aeliano legi debeat sequentem
" in modum: Ὑπὸ τῷ ποδὶ δὲ τῶν
" Ἀλπαίων [vel Ἀλπίων] ὀρῶν πρὸς ἄ-
" νεμον Βορρᾶν ἐκτείνει) Μαρκομανοὶ·
" κέκληται δὲ ἡμῖος τοιῶν ἱππικοὶ ἄν-
" δρες· aut, Βορρᾶν ἐκτείνεται Μαρκο-
" μανοί· ἔτω κέκληται) ἡμῖος δὲ τοιῶ-
" τον· aut, Βορρᾶν ἐκτείνει) Μαρκο-
" μανοί· ἔτω δὲ κέκληται ἡμῖος τοιῶτον·
" aut si illa ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ, quibus
" tamen illa πρὸς ἄνεμον βορρᾶν fere
" aequipollent, quaeque prioris
" Marcomannorum nominis partis
" *Marco* haud obscura habent ve-
" stigia, delenda non sint βορρᾶν
" ὑπὸ τῇ ἄρκτῳ Μαρκομανοὶ etc. aut
" βορρᾶν οἱ Μαρκομανοὶ κ. λ. aut βορ-
" ρᾶν ὑπὸ τῶν Μαρκομανῶν κ. λ. quo
" postremo modo si legamus, ex
" sequentibus assumendum πρόεισι·
" quod inusitatum non est. Illa e-
" nim ἐνλεῦθέν τοι resumpserit tunc
" Aelianus juxta illa ὑπὸ τῶν Μαρκο-
" μανῶν, quia alia veluti παρένθεσις
" interjecerat: ab Marcomannis
" (——) illinc, inquam, profluit.
" De Marcomannis, ut hoc obiter
" addam, nimium vulgo erratur:
" mea fert haeresis, Helvetiorum
" eos fuisse ὑπογόνους et ὑπήκους, qui
" priscis temporibus Tarquinii Pris-
" ci Romanorum regis ex Helvetia
" egressi in Transrhenanum ad Ni-
" cri et Danubii fontes tamdiu con-
" sederint, donicum tandem Boios
" pepulerunt, Boiohaemumque in-
" sederunt: id quod uberius data
" opera aliquando me demonstra-
" turum confido." Porro in epi-
stola A. MDCCXXVI. ad meam re-
spondit vir cl. hunc in modum:
" De Marcomannorum quidem no-
" mine, et voce Celtica **March**
" quae erudite mones, valde me
" confirmant, qui de voce illa jam
" plura quoque ipse meis in sche-
" dis congesserim usurus aliquan-
" do eis in eo, quem molior de
" Veteri Lingua Celtica tractatu,
" cui omnia, quae invenire possum
" illius linguae λείψανα καὶ ἀλογάδην
" subjicere est animus. Praeter
" Camdenum, Cluverium, Bochar-
" tum, Meyerum, quem citas mi-
" hi necdum visum, aliosque plu-
" res, egit de voce illa divinus quo-
" que Scaliger in notis ad Proper-
" tii lib. iv. Eleg. xi. pag. 626.
" ed. Graev. quem et Μάρλιν Ae-
" liani ita video explicare, ut tibi
" secundas faciat; nec immerito a
" Perizonio feciśti discessionem.
" Sed quid Tibi, vir eruditissime,
" videtur? nonne summus Scaliger
" minus bene fluctuatur, fluctusque
" quod dicitur in simpulo movet,
" **Par** et **March** vix coire. Mihi
" certe indubium est, **Par**, **Parh**,
" **Parch**, et **Park** olim idem fu-
" isse: adspirationem enim in una
" eademque voce Celtas nunc omi-

" sisse,

" ſiſſe, nunc levem ȝ, nunc aſpe-
" ram ȼȝ poſuiſſe innumeris didici
" exemplis. Tuam igitur de Marc
" opinionem eruditam vehementer
" probo: poſſem ſuperaddere apud
" nos *equile publicum* etiamnum
" Marchſtall, quique equos pub-
" licos curat Marchſtaller et Stall-
" meiſter nominari; ſed et femi-
" nas mali κόμμαλ& nunc March,
" nunc Marc plebeio apud nos con-
" vicio vocant, quod alteri Stut,
" *equa* aequipollet: tandem et tra-
" ctus terrae duarum plus minus
" horarum lacui noſtro, verſus ſum-
" mitatem ejus, in ſiniſtra adjacens
" March vulgo vocatur, quod li-
" mes ibi olim Rhaetiam inter et
" Helvetiam fuerit: ita noſtri ſcri-
" ptores Helvetici, ac ſi compoſito
" rem agerent, ut in velabro olea-
" rii: cum mihi id nomen regiun-
" culae videatur impoſitum, quod
" in ea plurimas alunt equas, pul-
" loſque Italis divendant, id quod
" ipſius loci homines mihi diſerte
" ſunt teſtati."

κθεγκῖνοι] Infra h. l. cap. 26.

μυαλοὶ,] μυλλοί. GESNER.

Πρέπουσι δὲ τῷ ὀνόματι] Supra lib. ix. cap. 40.

Καὶ ὀδόντες οἱ ἐ πάντες (χολιοὶ,] Athenaeus ex Ariſtotele dentes ei omnino negat. GESNER. Mediceus, ϰ ὀδόντες ἐ πάντη σκολιοί.

τῷ ϖ δελφίνων] ὡς ϖ δελφίνων. GESNER.

qua reſpirant,] At piſces aut non reſpirant, aut non per nares. IDEM.

Καὶ ἀφ' ὁδοῦ ϖορείας] δι' ὀπῆς εἶναι. GESNER.

ἐμπίπτων ὁ ξιφίας ἰχθῦς,] Mediceus, ἰχθῦσι.

αὐτὸ θηρὸς] Mediceus, αὐτὸ τῶ θηρός.

ὀπωπᾶσαί τε αὐτὸν ϖειρωμένων] ὀπωπᾶσθαι δὲ αὐτὸν ϖειρωμένων. GESNER.

ἐνοχλεῖσθαι] ὀπτοχλεῖσθαι. IDEM.

CAP. XXIV. ἐν τοῖς ἕρμασι] Ἕρμακες αἱ ὕφαλοι ϖέτραι, ἢ αἱμασιαί. Varinus. Et rurſus, Ἕρμας, ὕφαλος ϖέτρα. Item, Ἕρμα, ϖέτρα ἐν θαλάσσῃ, ὡς λέγει Διονύσιος. GESNER.

ϖ μυελικὴν] Mediceus, καὶ ϖ μυελικῶν.

ϰ σειρὰ] Forte ϰ σειρὸς, nempe ὁ καρπός. GESNER.

ϖαγκωνικὸν] ϖᾶν, κωνικόν. Al. ϖασκωνικὸν, Gyllius, puto, *cynoſpaſtum* habet, ut etiam infra vocatur. Lego *cynoſpaſtum*, ut infra quoque, vel *cynoſphaſtum* potius, ut Gyllius: quod canes marinos occidat. Nam et *Aglaophotis terreſtris*, vel *cynoſphaſtus* ſimiliter recte dicetur, a canum terreſtrium pernicie: vel *cynoſpaſtus*, quod cani alligata extrahatur. Nam φάω, φῶ, *occidere*, ſignificat: ϖάω autem *trahere*. Al. ϖαγκύνιον. GESNER. Mediceus etiam habet ϖαγκύνιον.

ἕρμα] Malim ἕρμαιον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος. GESNER.

καλὸν] Al. κακόν. GESNER. Legendum forte, Φάρμακον ἀθροίζουσι δεύτερον· ϰ καλὸν τοῦτο ὡς ϰ τὸ τ καλαμβύης χερσαίας ἀγλαοφώτιδος.

εἴσοδοι εἰσαῦθις] Infra h. l. cap. 27.

CAP. XXV. Ἡρακλείας] Heracleam hodie Naxium portum vocari ſcribit Munſterus. GESNER.

Tomin] Tomium vel Tomos. IDEM.

ϖ ϖ Ἀψύρων ϖ ἀδελφῶν] ϰ ϖ Ἀψύρου ϖ ἀδελφοῦ. IDEM.

Φάρμακ' ἔι,] Al. Φαρμακίαις. Forte Φαρμακίδι. IDEM.

τ ϖ Ἴστρος ὄχθης] Atqui Iſter Europae fluvius eſt, non regionis juxta Pontum et Heracleam. Vtrobique

que tamen Myſi dicti populi habitant. Vide Onomaſticum noſtrum. IDEM.

μηδὲν εἶναι βοὶ κοινὸν] Τί γὰρ δὴ ἀλφῶς ἢ βοΐ, φασὶ, κοινόν. Suidas, ceu proverbiale.

Βοῶν ζεύγη] *Protelum boum* dicitur Plinio lib. ix. cap. 15.

ἀξιόεργις ἢ αἰπὺ] Mediceus, ἀξιόεργις ἢ ἄρξε αἰπύ.

τιθηεμμένε,] ἀπλημμύον, Gyllius. GESNER.

πολαμίων τε ἢ κωκηγετῶν ἐνύδρων] πολαμίων τε ἢ ἐνύδρων κωκηγετῶν. IDEM. Mediceus, πολαμίων τε ἔργων ἢ κωκηγετίων ἐνύδρων.

Ὅμηρ.] Iliad. Ψ. ϒ 110.

CAP. XXVI. τελάρης] τεῖτης. GESNER.

ἢ ἐξάπλει καλιέναι ἄγελον.] Avus malebat, ἢ ἐξάπλει τὸ ἐκείνε ἄγελον· ἢ ὁ μὲν καταφέρει ὡς εἰς πλῆν ἀγώγιμον ἢ καθ' ἑαυτῆ κρύσταλλον· ὁ δὲ ἀνλιπίπλει ὁ βορρᾶς αἰπὺ καταπτέων μάλα τε κρυμώδες ἢ σκληρόν.

ἀλλ' ἀναθέων] Al. ἀναχέων. GESNER. atque Mediceus.

ἢ νόθιον] Al. ἢ νόθον. GESNER.

ὁδηπορῦσιν] Mediceus, ὁδοιπορῦσιν.

Ὁπόσα] Ὁποῖα. GESNER.

ἀναλέρω εἶπον.] Lib. vi. cap. 24.

θηρίον ἀλώπηξ] Mediceus, θηρίον ἡ ἀλώπηξ.

ἀξιεργφεὶς,] ἀξιλεγφείς. GESNER.

Καὶ ὅτε ἰσίον ἡπλωμῦόν ἐςὶ δὴ,] Καὶ ὅτε ἰσίᾳ ἡπλωμῦᾳ ἔτι δεῖ. GESNER. Mediceus, ἢ ὅτε ἰσίων ἡπλωμῦόων ἔτι δεῖ.

νήσῳ.] νηΐ, Gyllius. GESNER.

Καὶ πάλιν μὴ ἢ χειμερίαν ὥραν ἔξ αἰπὺ φερομῦᾳ] Omiſit hic quaedam Gyllius. Haec quidem periodus obſcura videtur. Quomodo enim exacta hieme et jam ſoluta glacie, amplius Iſtrum calcant boves? niſi forte ut denuo onera ad naves per vadum revehant, ipſum jam calcantes Iſtrum, non glaciem et nivem, ut hieme. GESNER. Mediceus, ἢ χειμέριον ὥρην.

ἢ ἢ Ἴσρον πάλῦσι βόες·] Fluctus ommino in ſimpulo moverunt Gyllius atque Geſnerus circa hunc locum, quum facile admodum ita emendari poſſit, et, ut videtur, debeat: οἱ ἢ Ἴσρον παλῦῖλες βόες: *boves, qui antea Iſtrum glacie obductum geluque induratum calcaverant.* TRILLER.

μαχέλλας] Straboni lib. xiii. pag. 307. γαζοφύλια.

καλιόϋλες ἐς τὸ ὕδωρ] καλιόϋλα ἐς τὸ ὕδωρ. GESNER.

ἀνταχαῖον,] Vide Caſaubonum ad Strabonem l. d.

ζεῦγος γὰ] ἅρμαλος γάρ. GESNER.

ὥσπερῦν ἢ οἱ πολύπαδες] Lib. i. Var. Hiſt. cap. 1.

ἢ λάβρως ἰόντων] Al. ἢ λάβρως ἀτῶν. GESNER. et Mediceus.

CAP. XXVII. κυνόσαρας] Plinius lib. xxiv. cap. 15. Heſychius v. Ἀγλαοφῶτις. Theodorus Epiſcopus Tarſenſis apud Photium pag. 681.

ὑπομνηθεὶς,] Supra h. l. cap. 24. GESNER.

μεθ' ἡμέρην] Scilicet ζυμβαλεῖν, quod verbum ſequitur. GESNER.

ἡμερῶν ἀτρεφήσανλα] ἡμέραν ἀτρεφήσανλα. GESNER.

προλιθέσι κρέαλα] Al. κρέα. GESNER. itemque Mediceus.

ἔναντι κρέα] Addo ὁρμᾷ. GESNER. Geſnerus verbum ὁρμᾷ excidiſſe autumat; et verum eſt, ſenſum hiſcere. Mihi legendum videbatur ἀπαντᾷ κρέα, ſenſu eodem, ita ut neceſſum non ſit novum verbum intrudere. TRILLER.

ὑπ' ὀδύνης] Haud incommode. Malim tamen ὑπὸ πείνης, *a fame*, quod aptius. IDEM.

ἀπορρήτους ἱερουργίας τε] Particulam τε ignorat Mediceus.

CAP. XXVIII. νηείτης] Aristoteles lib. iv. Hist. Anim. cap. 4. fin.

ἢ μήν τοι ἢ Ἀραμυθολογεῦσι μικρὸν ἄτλα ἐν μακρῇ τῇ Συρτικῇ, ὑδὲν] Mediceus, ἢ μήν τοι ἢ Ἀραμυθολογῆσαι μικρὸν ἄτλα ἐν τῇ μακρῇ Συρτικῇ ὑδὲν ἄπορον.

Ἡσιοδ. ᾄδει.] Theogonia ℣ 240—264.

ἢ Ὅμηρ.] Iliad. Σ. ℣ 39.

ἔδει] Leg. ἢ ἔδει. GESNER.

Συν τοῖς ἀδελφοῖς] Al. Συν τ' ἀδελφαῖς. GESNER. Posterius tuetur Mediceus, et flagitant praecedentia, πενθήκοντα μὲν τεκεῖν Θυγατέρας τ' Ὠκεανῦ Δωρίδα.

ἐρᾶσθαι βοᾷ Νηείτης Ποσειδῶνα] Al. ἐρασθῆναι. GESNER. atque etiam Mediceus.

ἀντερᾷν ἢ δὲ Ποσειδῶν.] Addo ἢ αὐτόν. GESNER.

ἀντερῶν.] ἀντέρωτ. IDEM. Supra lib. iii. cap. 7.

ὃ ἢ Ὅμηρ. ἐν Ἰλιάδι λέγει] N. ℣ 27.

Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄτασθε δὲ κῆτε' ὑπ' αἰπὺ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, ἐδ' ἠγνοίησεν ἀνακτα.

εἰς τ' κόχλον· τ' ἦν σὺκ οἶδα] εἰς τ' κόχλου τόνδε σὺκ οἶδα. Pro ἦν al. νῦν. GESNER.

ἐκ θεῶν] Mediceus, ἐκ τ' θεῶν.

CAP. XXIX. Ἔνθα ὁ Ταίναρος ποταμὸς ἢ ὁ Ἠριδανὸς Συμβάλλεται,] Mediceus, Συμβάλλειον.

ὁ Ταίναρος] Taenari fluvii haud scio an alius quisquam meminerit. Eridanume tiam i. e. Padum rarissime conglaciari putarim. GESNER. Huic Gesnerianae notae clarissimus Hagenbuchius adscripsit: "At "*Tanari* meminit Plinius lib. iii. "Hist. Nat. cap. 16. nomenque "hodie manet *Tanaro*: ut Τάναρος "legendum videatur hic in Aeliano: quod cum meum putavi, "video Cluverio esse occupatum "lib. i. Ital. Ant. cap. ult. pag. "415. cui proin hoc εὕρημα lubens transcribo." Τάναρος hoc loco legendum monuit Ortelius in Thesauro Geographico.

ἢ εἰς ἐμὲ ἦ ἥκουσαι] Particula δὲ abest a Mediceo.

ἢ τὸ ὕδωρ ἀναφέρει] Mediceus, ἢ τὸ ὕδωρ ἀναφαίνει.

Οὐ μὴν πλησίον ἔτι τ' ὄχθας] Mediceus, τ' ὄχθης.

ὡς ἐξ ἀρχῆς ἀνεσφόφη] Al. ἐνετεσφόφη. GESNER. atque etiam Mediceus.

ἢ τὸ ἐνθεῦθεν τέμνουσι κρύσταλλον] ἢ τ' ἐντ. GESNER. nec aliter Mediceus.

Συνεπάγη.] Συνεπάγει. GESNER.

Ὅμηρ.] Odyss. K. ℣ 84.

Ἔνθα κ' ἄϋπν' ἀνὴρ δοιὼς ἐξήρατο μισθὼς,
Τὸν μὲν βουκολέων, τ' δ' ἀργυφέω μηλονομήων.

LIBER

LIBER XV.

CAP. I. Οἷγε ἓν ἔτοι] Mediceus, Οὐκῆν ἔτοι.

μυΐαις προσεικασμένας, ἐδὲ μιλιὰ ζῴοις ὄψει παπλησίας] Mediceus, παπλησίας.

ἡμέρησι] Al. ἡμέρης. Lego ἀνθηδόσιν ex ſequentibus. GESNER.

Ἐοίκασιν ἓν τὸ μὲν θερίσῳ μύρ'] De qua egit Auctor lib. ii. cap. 29. et lib. vii. cap. 19.

Ἔχουσι δὲ ἢ προειρημένων] Mediceus, Ἔχουσι δέ τινα ἢ πρ.

πᾶν ὅσον εἰσὶν ἀπιχώριον.] Mediceus, ἀπιχώριοι.

μαραίνεσθαι δὲ αὐτοῖς τὰ πλεκτὰ,] Malim αὐταῖς. Nam mox ſequitur τὰς εἰρημένας, et pro προσίασιν αὐτοῖς in Mediceo legitur προσίασι τι αὐταῖς.

οἱ δ' ἓν παλέρχονται ὑδροθηκικῇ δόλον αὐτοῖς ἀπιπόταντες'] ὑδροθηκικοὶ vel ὑδροθηκικόν. GESNER. Mediceus, Σοφίαι δ' ἓν παλέρχον) σὺν ἰχθὺς ὑδροθηκικῇ, δ. ἀ. ἐ.

ἢ χρυσῷ ἢ χρόαν] Al. ἢ κηρῷ ἢ χρόαν. GESNER. atque Mediceus.

ὀργυιὰ] ὀργυιαῖον. GESNER.

ἐμπλάσσει) τῷ ἀγκίστρῳ] Mediceus, ἐμπαλάσσει) τῷ ἀγκίστρῳ.

CAP. II. Οἱ θαλάττιοι κύκλοι,] Plinius lib. ix. cap. 5. Oppianus Ἁλιευτ. lib. i. ℣ 33. et 372.

εἴποις ἂν Λυσιμάχου τοῦ Διάδημα, ἢ Ἀντιγόνου,] Idque iſtorum regum nummi repraeſentant.

ἢ ὑπὸ ἢ ἄκρων φθάσαι ἀναλαβέντα,] Mediceus, ἀναλαβέντα.

Atlantidis] Atlantides vel Atlanticae inſulae, quas *beatas* vocant, duae ſunt. GESNER.

ἢ ἅλμει ἀέρα ὑφ' ἑαυτῶν] εἰς ἑαυτὸ, vel δι' αὐτῶν. IDEM. Mediceus, ἐφ' ἑαυτόν.

οἱ δὲ αἰσθόμενοι] Enallage numeri. GESNER.

CAP. III. Ἐν δὲ τῷ Ῥίῳ τῷ Βιβωνίῳ] Al. Βυβωνικῷ. GESNER. Mediceus, Ἐν τῷ ῥίῳ τῷ βιβωνικῷ.

CAP. IV. λοφιὰς] Eminentias quaſdam, vel ſetas eminentes. GESNER.

μαλακὰς εἶναι] Mediceus, μαλακὰς δὲ εἶναι,

ὅταν ὁ ἰχθὺς ἔτος ἀπονήχηται] Mediceus, ἀπονήχηται.

ὅσα ἰδεῖν Κύπελοι δὲ ἁλιεῖς] Pro δὲ cl. Wardus δὴ reponendum exiſtimavit.

ἐὰν τύποις παθελήσης] Al. προσαρτήσης. GESNER. et Mediceus.

CAP. V. οἶδα εἰπὼν ἄνω πως ἢ λόγων τῶνδε.] Al. ὁ. ἐ. ἄνω πως τόνδε ἢ λόγον. GESNER. Mediceus, τὸν λόγον τόνδε.

ἢ μιλιὰ ἢ] Al. ἢ μελίσσαι ἢ. GESNER. et Mediceus.

ἢ σκοπιά· ὑψηλὴ δὲ αὕτη] Mediceus, ἢ σκοπιὰ ὑψηλή· σκοπιὰ δὲ αὕτη.

σὸκ ἔτι] Al. σὸκ ἔφι. GESNER.

Δύο πρέμνα] ὑψηλὸν ξύλον Philoſtratus lib. i. Icon. 13.

ἀνέχόμενα] Al. ἀναγόμενα. GESNER. Mediceus, ἀντεχόμενα.

Οἷγε μιλιὰ πρὸς ἢ φωνὴν] Videtur hic aliquid depravatum. GESNER.

ὁποῖα,] Al. ὁποῖον. IDEM.

εἶτα ἐρίτιμσιν ἄλλοι ἄλλῃ,] Mediceus, ἄλλοι ἄλλῃ.

populum] Columella *populum* de apibus dixit. GESNER.

Ἐρε-

Ἐρέτριεῖς] Eretria urbs eſt Euboeae. IDEM.

Νάξιοι] Naxus una Cycladum in Aegeo. IDEM.

CAP. VI. τί καὶ] τί γάρ. GESNER.

Θωυνοθήραν ὁ Σώφρων] Athenaeus lib. vii. cap. 15. ἢ παρὰ Σώφρονι ὁ Θωυνοθήρας ἐστίν.

Σώφρων] Syracuſanus poeta. GESNER.

πάντως ἢ καὶ ἀλλαχόθι ἄγεται τῶνδε τῶν Θυννων εἰσὶ] Idque veriſſimum eſſe apparet ex Fragmento Archeſtrati apud Athenaeum lib. vii. cap. 14.

αὐτῷ,] Scribe αὐτῶν.

Ποσειδῶνι πάντες εὔχονται] Huc ſpectant verba Dioclis Caryſtii apud Athenaeum lib. vii. cap. 13. σὺ δὲ ἁλιέας θυσίαν ἐπιτελεῖν τῷ Ποσειδῶνι ὑπὸ τῶν Θύννων ὥραν, ὅταν διαχήσωσι, θύειν τῷ θεῷ τὸν (adde ex mſ. πρῶτον) ἁλόντα θύννον, καὶ τὴν θυσίαν ταύτην καλεῖσθαι Θωναῖον.

καὶ μάλα ἀπαιλῶν] Mediceus, καὶ μάλα γε ἀπαιλῶν.

οἱ δέονται] ὅτι δέονται. GESNER.

καὶ δελφὶς τὸ ἐπίβουλον δικλύων ζῶον] καὶ δελφὶς τοι. IDEM. vel δελφὶς τό.

CAP. VII. Περσίων χώρας] Mediceus, ἡ Περσίων χώρα.

CAP. VIII. ὁ δὲ Ἰνδὸς μάργαρος] Tzetzes Chil. xi. 375. & 458.

(ἄνω γὰρ εἶπον περὶ τῆς Ἐρυθραίης)] Lib. x. cap. 13.

Περιμήδα,] Plinio lib. vi. cap. 20. *Perimula.*

τόσδε περιπεμφύκας] Mediceus, τόσδε τὰς περιπεμφύκας.

μεγάλα.] μεγάλῳ. GESNER.

ἔχειν ἡγεμόνας,] Idem, quod ſcilicet margaritae apum inſtar, ſuos reges ſuoſque duces habeant, referunt Arrian. De reb. Ind. pag. 525. Plinius lib. ix. cap. 35. Solinus cap. 53. Origenes Comment. in Matth. aliique plures laudati Harduino ad Plinium, et Huetio ad Origenem, et Salmaſio in Exercit. Plinianis. TRILLER.

πρόσεισιν] πρόεισιν. GESNER.

ἀφημερομύη] Mediceus, ἀφημεμύη. Heſychius, ἀφήρεμαι, ὑσέρημαι.

Γίνεται δὴ καὶ κατ' Ἐπιτέλειον Ὠκεανὸν,] Plinius lib. ix. cap. 35. *In Britannia parvos atque decolores naſci certum eſt: quoniam Divus Iulius thoracem, quem Veneri Genetrici in templo ejus dicavit, ex Britannicis margaritis factum voluerit intelligi.* Vide cl. Lindenbrogium ad Ammianum Marcellinum lib. xxiii. cap. 6. fin.

χρυσῷ ὁπότερος] χρυσωπότερος. GESNER.

ἐν τῷ κατὰ Βόσπορον πορθμῷ,] Plinius d. l. *In noſtro mari reperiri ſolebant, crebrius circa Boſporum Thracium, rufi ac parvi in conchis, quas myas appellant.*

CAP. IX. Μῆκος μὲν ἂν πρὸς] Mediceus, Μῆκος μὲν ἦν ἂν πρὸς.

Ἐγχέλυς δὴ] An huc pertinet piſcis ille Indicus anguillae ſimilis cum crumena? ſalit puto. GESNER.

τὸ μεγίστης, τὸ πάχος.] Mediceus, τὸ μεγίστης πάχος.

Λεπίδες] An πτέρυγες? Forte *pinnas* dicere voluit Auctor. GESNER.

εἴποις ἂν καὶ ταῦτα,] Mediceus, καὶ ταῦτα εἴπερ ἄν.

Ἀναβαίνειν] Ἐπιβαίνειν. GESNER.

ἔπερ ἂν καὶ ἀνωλέθρου] Lib. xiii. cap. 21. cap. 4. h. l.

faba] Synecdochice forte pro ſiliqua fabae. GESNER.

διογκωθῆναι,] διωγκώθη. IDEM.

CAP. X. κορεσθέντες εὖ μάλα τροφαῖς,] Mediceus, τροφῆς. Lib. ix. Var. Hiſt. cap. 4. πῶλος κορεσθεὶς ἐν μηλέᾳ γαλακτος.

μᾶλλον

μᾶλλον] μαλλῷ, id eſt, *lana*, ut vel lana hac alligari eſcam intelligamus, vel ipſa pro eſca ſit, ſicuti etiam ranae decipiuntur. GESNER.

CAP. XI. Ἀλεκαίειν] Ἀλεκτρεῖν. GESNER. Quivis, credo, videt hoc non pertinere ad antecedens κολάζειν, nec ſenſum ullum conſtituere. Vidit mendum Geſnerus, ſed infelicius in margine emaculavit per Ἀλεκτρεῖν, quod huc nihil prorſus facit. Subſtituendum omnino, prout mihi quidem videtur, aut Ἀλεκείνειν, aut, quo magis propendeo, Ἀλεδικέειν, *diſceptare, dijudicare*, quo nihil ad ſenſum putem accommodatius. TRILLER.

Εἴη ἴδ' ἂν ἡ ἰχθὺς] Leg. Εἴη ὅδ' ἂν ἡ ἰχθύς.

γαλῆς] γαλῆ. GESNER.

περὶ τὰς καλυμβώσας γαλεὰς] De quibus egit auctor lib. ii. cap. 55.

ἥπαλον.] Supra lib. ix. cap. 38.

χρέμψῃ] χρέμψῃ. Aliqui primam per κ ſcribunt. GESNER.

οἷς ἂν νεκρῶν] Al. νεκροῖς. GESNER. et Mediceus.

τύχῃ] ἐντύχῃ. GESNER.

χρῶν ἢ αὐτοῖς] αὐτῇ. IDEM.

CAP. XII. Χῆμαι] Athenaeus lib. iii. cap. 13. Τῶν δὲ χημῶν μνημονεύει Ἴων ὁ Χίος ἐν Ἐπιδημίαις· ἡ ἴσως ἔτως ὠνόμασαι τὰ κοίλια ἀφὸ τὸ κεχηνέναι.

τὰς χρόας τὰς προειρημένας.] Mediceus, τὰς χρόας ἁπάσας τὰς προειρημένας.

αὐταῖς προσέρχονται] προσέχονται. GESNER. nec aliter Mediceus.

ἕτερον] ἑταῖρον ex Euſtathio. GESNER.

ἐὰν ἢ αἰθωνίαι ὄπιπλον] Mediceus, ἐὰν δὲ αἰθωνίαι νεὼς ὄπιπλον.

CAP. XIII. Ὁ ἢ αἱμόῤῥους,] Haec ex Nicandri Theriacis paraphraſtice reddita ſunt ab Aeliano. GESNER.

ἀλλὰ ὕαιναν.] ἀλωπεκόταλα. GESNER.

Τύτῳ φασὶ τῷ θηλίῳ προσπεσεῖν] Mediceus, προσπεσεῖν. Lib. i. cap. 40 et 55. προσπεσεῖν ἀγκίστρῳ. et cap. 57. προσπεσόντες τῷ κακῷ. Item vi. 34. περιπεσὼν λησαῖς.

καὶ ἀξαι μὴ αὐτὸ † ῥάχιν,] Nicander, ex quo haec transferuntur, non ſcribit Helenam exemiſſe ſpinam aut aliud quidpiam ex hoc ſerpente, reſervandi gratia; ſed ſimpliciter illi iratam confregiſſe ſpinam ejus, et hinc eſſe quod oblique ceu claudicantes et elumbes procedunt.

Τῇ δ' Ἑλένῃ μέσον ὀλκὸν ἀνέκλασε·
θραῦσε δ' ἀκάνθῃ
Δεσμὰ πίελιξ καὶ αἶα, ῥάχις δ' ἐξέδεγμε γύων.

Spondylos tamen de ſpina ſerpentium noſtro tempore urunt, et morbis quibuſdam, et elephantiaſi incipienti, mederi putant. GESNER.

Φάρμακον.] *Pharmacum* Graecis et *venenum* et *remedium* ſignificat. IDEM.

CAP. XIV. κερκορώνυς] κερκίωνας. GESNER. ut infra lib. xvi. cap. 3. ubi vid. not.

ὥσπερ ὧν ἄνω μοι λέλεκται.] Lib. iv. cap. 19.

CAP. XV. ὅσοις εἶπον ἑτέρωθι·] Infra h. l. cap. 24.

οἱ καλύμβιοι μέσοι,] Vocabulum μέσοι videtur corruptum. Μέσοι animalia cornuta quae ſint, ignorare me fateor. Μαίσωλοι Heſychio in India ſunt quadrupedes vitulis ſimiles. Praeteriit haec verba Gyllius, ut ſequentia etiam, quibus animal cornutum capreolo minus deſcribitur: quod quidem Hyaenam appellari (ut codices noſtri habent, et Gyllius ſimiliter legit) abſurdum

est. Cum Hyaenam constet absque cornibus esse, lupis cognatam quadrupedem, nihil cum capreis aut cervis commune habere. Axis quidem Ctesiae Indica fera est, hinnuli pelle, pluribus candidioribusque maculis. Est et Indica caprea illa seu dorcas, ex qua moschus odoramentum legitur. Colos apud Scythas et Sarmatas inter arietem et cervum est, duobus parvis cornibus. GESNER. Qui illi sint μέσοι, *medii*, in adjecta nota anxie quaerit Gesnerus, et se illud animal cornutum μέσον dictum omnino ignorare fatetur, suspicaturque legendum forte Μαίσωλοι, quod apud Hesychium quadrupes est vitulo simile. Verum nodum in scirpo quaesivit vir ille doctissimus. Κελοὶ enim μέσοι (nam id subaudiendum) sunt arietes intermedii scilicet semiferi, qui ferum nempe patrem habuerunt et mansuetam matrem, aut vice versa, atque hinc de utriusque natura simul participarunt: quale μέσον s. medium genus observamus eundem in modum in lupo et cane, fero tauro et vacca mansueta, fero equo et equa domestica, aliisque animalibus, in quorum generatione feritas patris et mansuetudo matris in unum quasi confluxit, unde tertium quid exortum. TRILLER.

θαυμαι.] Majore cum ratione circa hanc vocem solliciti sunt Gyllius aeque ac Gesnerus, quia hyaenae inter animalia cornuta nullo unquam modo referri possunt. Mendum igitur hic subesse certum est, quomodo vero ipsi mederi possimus, nondum liquet: ut tamen aliquid interea dixisse videar, scripsisse mihi videtur Aelianus θρυγες, optime quidem ad sensum, sed paullo remotius a litterarum ductibus. Quid fuerunt θρυγες de eo multis disputat magnus Salmasius in Exercit. Plin. pag. 157. et ipso longe major Bochartus in Hierozoic. P. i. lib. iii. cap. 27. pag. 966. et seqq. ubi pro more omnia quasi cum pulvisculo converrit quae hac de re unquam dici potuerunt, ut taceam in praesenti, quae Ulysses Aldrovandus, Bartholinus, et Sachs de Vnicornu scribentes, de oryge attulerunt. TRILLER.

CAP. XVI. ἀλλὰ ϑλιβόμενον αὐτὸν,] ἀλλὰ ζωοϑλιβομένης αὐτῆς. GESNER. Mediceus, ἀλλὰ ϑῆλυν ϑλιβόμενον αὐτόν.

Ὁμηρείως] Iliad. Φ. ν 220. Odyss. I. ν 445.

ἄνω πως τῶν λόγων εἶπον.] Lib. ix. cap. 60.

Ἡρόδοτον] Lib. iii. cap. 108.

εἰ μύθως ἐγγεγράφω,] εἰ μύθοις vel εἰς μύθως ἐγγεγράφω. GESNER.

CAP. XVII. ἦν κοινωνία] Apostolius prov. 98. Cent. vi. Mediceus, ἦν κοινωνία τις.

τῶν ἀλίων,] Apostolius, τῶν ἐναλίων.

ὁ μὲν τῶν κερατίων πίθηκον] Lib. i. Var. Hist. cap. 9.

εἶπόν πως.] Supra lib. xii. cap. 27.

ἀγαθὸν,] Subintellige χρῆμα, ut saepe alibi. Apostolius, ἀγαθός.

CAP. XVIII. τῷ αἱμόῤῥῳ] Supra h. l. cap. 13.

Νίκανδρος.] Theriac. ν 320.

ἀφίησι δὲ καί τινος μικρὸν φαντασίαν.] μικρᾶς. GESNER.

ὑποδείκνυσι φερώνυμον.] Scholiastes Nicandri Ther. ν 321. Σηπεδὼν δὲ εἴρηϰε, ὅτι σήπει τὰ δακέντων τὰ ζώμαλα.

ἔφηλοι] ἐφηλίδες. Alioqui ἔφηλος dicitur, qui ephelides in facie habet, Varinus. GESNER.

CAP. XIX. ζοφίας τὸ πρᾶον καὶ ψυχὴν]

Cl.

Cl. Kuhnius in Indice Var. Hiſt. v. Περικάμπτεσθαι legit φλὲ ἢ ψυχὴν, adſtipulante Mediceo.

προσέψαυσε] Al. προσέπαισε. GESNER.

ὁποίας Θεόκριτος] ἐν Φαρμακευτρίᾳ ſive Idyllio 1.

CAP. XX. πάντα πάντη] Apoſtolius prov. 92. Cent. xiv. πάντη πάντως.

ὅταν Νίβας κοκκύσῃ.] Proverbium *Cum Nibas coccyſſaverit*, apud Eraſmum Roterod. GESNER.

CAP. XXI. προέλεγόντο.] προσελέγοντο. GESNER.

συεσμὸν] Al. συεγμόν. GESNER. et Mediceus.

Ἔλεγε δὲ ἄρα πηχῶν ὁ ὄφις εἶναι.] Δὶς ἑβδομηκονταπήχεων hunc draconem fuiſſe ſcribit Tzetzes Chil. iii. 114. ℣ 942. ubi ea, quae Auctor hic refert, miſcet iſtis, quae lib. ſeq. cap. 39. prodit. Ita enim ille:

Τὸν Ὀυησίκριτον φησὶν Αἰλιανὸς δὲ λέγειν,
Ἀποσασάρην ἢ Ἰνδὸν δρακόντιας τρέφειν δύο
Δὶς ἑβδομηκονταπήχεων ἢ ἕνα τῷ μεγέθει,
Τὸν δ' ὀγδοηκονταπήχεων μὴ περαιτέρω,
Οὓς ἐπεθύμησεν ἰδεῖν Ἀλέξανδρος ὁ μέγας,
Τιὼ στρατιὰν ἠρέμα δὲ διέρχεσθαι κελεύσας.
Ὡς ὁ Ἰνδὸς ἐδίδαξεν ἐκείνῳ, ἢ προσεῖπε.
Μήπως ἐκθηριώσωσιν ἐκείνους τῇ βαθύσει,
Εἶδεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἰσομεγέθεις ὄντας
Ἀσπίδι Μακεδονικῇ στρογγύλῃ ἢ δικοίλων.

CAP. XXII. αὐτῶν πλεροῖς] Leg. αὐτῶν.

ὑ δή που] Apoſtolius, ὑδέπου.

CAP. XXIII. ἢ ἐκείνους μὴ ὑπολείπεσι ἢ κάτω φέρεσθαι πλῆσιν.] Mediceus et Apoſtolius Cent. i. prov. 59. ἢ ἐκείνους.

Τὸν ἰχθὺν ἢ πομπίλον] Athenaeus lib. vii. pag. 283.

ἁλιέως,] ἁλιέως. GESNER.

Ὀπωπούς.] Ἐπωπούς, Gyllius. GESNER. atque etiam Athenaeus.

Λέγουσι ἢ ἢ τοὺς δελφῖνας] Idem ſcribit Athenaeus lib. vii. GESNER.

κορώναις τε ἀναλίαις] Athenaeus, αἰθυίαις. Κορώνας ἀναλίας etiam memorat Homerus.

Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἢ Ναυκρατίτης,] ἐν Ναυκράτεως κτίσει addit Athenaeus.

ἢ ἐπόρθμευσεν.] Mediceus, ἢ ἐπόρθμευεν.

CAP. XXIV. ἢ ὑπὸ τ ὠκύτητος τ ἐκείνων ἀμιλλῶν.] Mediceus, ἢ ὑπὲρ τ ὠκύτητος.

ἐρείδεσθαι] Lege ἐρίζεσθαι.

ἄκεντοι] ἀκέντητοι. GESNER.

ὥδε τῷ Ὁμήρῳ] Iliad. Ψ. ℣ 495.

CAP. XXV. Βισονικὴν] Βισωνίδα Ariſtoteli lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 13.

Ἀδρασίους] Γεδρωσίους Gyllius. *Adraſios* quidem nullos inveniō. GESNER.

ἢ ὀπωπονὴν ἢ τ ἀνθρώπων ἐκφύγοντας] Mediceus, ἢ ἀ. ἢ ἐκ τ ἀ. φύγοντας.

ἐγκύμονας γίνεσθαι,] φασὶ, aut tale quid addiderim. GESNER.

τὰ ἐξ αὐτῶν ἔγγονα] Mediceus, ἔκγονα.

ἢ τὰς πώλους ἀγωνεῖς ἔχειν.] Legendum clare apparet πώλους ἀμωνεῖς. TRILLER.

εἰς πέντε ἢ λ' ἔτη] Mediceus addit, Ἀριστοτέλης δ' ὁ Νικομάχου λέγει πέντε ἢ ὁ ἔτη ζῆν ἵππον. Quae verba e margine in contextum librarii

brarii incuria migraſſe videntur; ſuffeciſſet enim Aeliano alterutrum, nempe Ἀεισοέλης, vel ὁ Νικομάχ. Tum etiam pro πένλε καὶ ὁ, legendum omnino πενλήκονλα, ut apparet ex ejuſdem lib. vi. De hiſt. anim. cap. 22. ubi ait, ἐὰν δέ τις θεραπεύῃ, ἐπλείνει ἢ ὠὲὶ πενλήκονλα.

Cap. XXVI. ὁπότε δέοι,] Forte leg. ὁπότε διοδίοι, *quando iter ei conſtitutum eſt*, ex auctore libelli Περὶ θαυμασ. ἀκουσμ.

Ῥυτιεῖς.] *Rhytium* Stephano eſt urbs Cretae. Ῥοίτειον Troadis, Ῥοιτεία Bactrorum. Gesner. Cl. Harduinus ad Plinium lib. viii. cap. 39. legit Ῥοιλιεῖς, ut ſupra lib. xi. cap. 27.

ἐχεώδεις] ἐχινώδεις. Gesner. ἐχινώδεις dicuntur auctori lib. Περὶ θαυμ. ἀκ. et Herodoto lib. iv. cap. 193. ἐχινέες, e quo apud dictum auctorem lib. Π. Θ. ἀκ. pro ὃς καλεῦσιν ἐχίδνας corrigendum ὃς καλεῦσιν ἐχινέας, vel ex noſtro ἐχενάτας, vel potius ἐχινάτας. Cl. Bochartus P. ii. lib. ii. cap. 3. Geogr. Sac. ἐχινώδεις et ἐχῖνας hoc loco ſcribendum cenſuit. De iiſdem muribus ſcribit Philoſophus lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 37. οἱ δ' ἐν Αἰγύπλῳ μῦες σκληρὸν ἔχουσι ἢ τείχα, χεδὸν ὥσπερ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι.

Echenatas] Vel potius *Echinatas*. Gesner.

Ἐν Αἰγύπλῳ δὲ] Aegyptii mures, qui forte ſunt, quos *ſciuros Africanos* vocant, quorum iconem in Hiſtoria Animalium dedimus. Gesner. Vide Plinium lib. viii. cap. 31.

βαδίζουσι δὲ ὀρθοὶ ἐπὶ τοῖν ποδοῖν] Mediceus, ἐπὶ τοῖν δυοῖν ποδοῖν.

Cap. XXVII. τὰς ἀτλάγας] τοὺς ἀτλάγας vel ἀτλαγᾶς. Gesner. Mediceus, τὺς ἀτλάγας. Confer Athenaeum lib. ix. cap. 9.

ᾗ πολαμὸς κοιλὸς ῥυέντος] ῥέοντος. Gesner. nec aliter Mediceus. Vide Caſaubonum ad Athenaeum d. l. ubi docet κοιλὸν ῥέειν dici de flumine, quod alveum ſuum non implet, nec ripas attingit.

λοιμὸς] λιμὸς ex Athenaeo malebat Caſaubonus.

ἐναρθρότερον] ἀνορθρότερον Apoſtolius Cent. xix. prov. 8.

παιδίῳ μεῖζον] Caſaubonus d. l. corrigit μείζονος. Athenaeus, ᾧ διέλιπον ζαφέστερον ἢ παιδῶν ἢ τεθνεωτάτων.

τιθασσίου,] Apoſtolius, τιθάσσου.

ἀλλὰ ᾧ φωνὴν] ἀλλ' ᾧδὲ φωνήν. Gesner. Idemque tuentur Mediceus atque Apoſtolius. De re ipſa, quam tractat Auctor, vide Plinium lib. x. cap. 48.

ἔμφωνοι] Φωνήενλες Athenaeus.

ἢ παῤῥησίαν ἀναλαβόνλες.] Apoſtolius, ὑπολαμβάνονλες.

Cap. XXVIII. Argum. *Scopes*,] Quidam, ut Gaza, *aſiones* interpretantur.

ὧν καὶ Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ μέμνηται,] E. ϗ 66.

ἄνδρες ὀρχησικοὶ] ἀνδρὸς ὀρχησικοῦ. Gesner. Mediceus, καὶ ἐκείνως ἁλίσκεσθαι ὀρχήσει ἄνδρες ὀρχησικοί φασι, ἢ ὀρχήσεως εἰδός τι ἐξ αὐτῶν κεκλῆσθαι.

ὀρχήσεως εἶδος] Pollux lib. iv. cap. 14. ὁ μορφασμὸς πανλοδαπῶν ζώων μίμησις ἦν· ἦν δέ τι καὶ ζκὼψ, τὸ ἢ αὐτὸ καὶ σκωπίας· εἶδος ὀρχήσεως ἔχον τινὰ ἓ τερπνὸν φερόμενον καὶ ἢ ἓ ὄρνιθος μίμησιν, ὃς ὑπὸ ἐκπλήξεως ἢ ὄρχησιν ἁλίσκεται. Adde cl. Meurſium in Orcheſtra v. Σκώψ. Hujus ſaltationis ſymbolum praefert nummus Epheſi cuſus teſſerae theatralis inſtar, in cujus una parte conſpicitur

tur cervus circumducto collo, saltationis speciem indicans, adjectis literis ΕΦ. ΣΚΩΠΙ. et in altera parte apis cum hac inscriptione, ΚΗΡΙΑ ΔΙCΩΔΕ ΠΡΟC ΠΛΑVΡΝ. quae verba ingeniose admodum restituit eruditissimus vir Edmundus Chishull in singulari de hoc nummo dissertatione, et quidem hunc in modum, ΚΗΡΙΑ ΔΙCΩΔΗ ΠΡΟC ΠΛΕΥΡΑΝ.

Καλλίμαχος δὲ δύο φησὶν] Hunc Callimachi locum etiam laudat Athenaeus lib. ix. pag. 391. eumque ad librum ejusdem Περὶ ὀρνίθων referendum esse docuit Vir Summus, Richardus Bentleius, in notis ad Callimachi Fragm. pag. 347. Huc etiam spectant, quae profert Scholiastes Theocriti ad Idyll. i. ν. 136. Ἀλεξανδρός φησι τὺς σκῶπας οὐκ ὀπιτερπεῖς τῇ φωνῇ· διὸ καὶ παρ' Ὁμήρῳ φησὶν ὀρθῶς δοκεῖν γεγράφθαι· σκῶπές τ' ἰρηκές τε. Οὐ δεῖ γὰρ φησι γράφεσθαι χωρὶς τοῦ σ. οἱ γὰρ σκῶπες φωνὴν ἀφιᾶσι. Καλλίμαχος δέ φησι. Φθέγξεται ὥσπερ ὀπισκώπλων τῇ φωνῇ ὅθεν καὶ οὕτω καλεῖται. Τυρρηνίων δέ φησι σκῶπας σὺν νυκτικόρακας· οἷον σκίοπας τὺς ἐν σκιᾷ ἔχοντας φωνήν.

Λέγει δ' Αἰσχύλης] Vide Athenaeum. GESNER. Lib. ix. cap. 11.

Καὶ τὸ μὲν ἄλλαις ὥραις] Non leviter peccarunt hic librarii, ut apparet ex Aristotele lib. ix. cap. 28. Σκῶπες δὲ οἱ μὲν ἀεὶ (lego ἀνὰ) πᾶσαν ὥραν εἰσὶ, καὶ καλοῦσι ἀεισκῶπες, καὶ οὐκ ἐνθίονται διὰ τὸ ἄβρωτοι εἶναι· ἕτεροι δὲ γίνονται ἐνίοτε τοῦ φθινοπώρου· φαίνονται δὲ ἐφ' ἡμέραν μίαν ἢ δύο τὸ πλεῖστον, καὶ εἰσὶν ἐδώδιμοι, καὶ ζφόδρα εὐδοκιμοῦσι. Ex hisce igitur emendandum censeo, καὶ τὺς μὲν ἀνὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους μὴ ἐνθίεσθαι, τὺς δὲ (nempe σκῶπας) ἐν τῷ μεταπώρῳ δύο ἡμέρας ἢ μιᾷ φαινομένους, ἀλλὰ τούτους γε ἐδωδίμους εἶναι.

CAP. XXIX. βασιλέως,] Apostolius Cent. xviii. prov. 70. βασιλέων.

ἥνπερ ὗν] Idem addit καί.

καὶ πολεμεῖ τοῖς Πυγμαίοις,] Aristoteles lib. viii. Hist. Anim. cap. 12. Ceterum apud Apostolium legitur, καὶ ἔτι νῦν ἡ γέρανος πολεμεῖ.

τῇ πέρᾳ τιμῇ,] Apostolius, τῇ πρὸ τιμῆς.

καὶ ἀπώλεσαν.] Athenaeus lib. ix. cap. 11. e Boeo addit, ἐξ αὐτῆς καὶ Νικοδάμαν φασὶ χερσαίαν χελώνην γενέσθαι.

LIBER XVI.

CAP. I. Ἀνὴρ πορφυρεύς] Is πορφυρεύς dicitur Athenaeo lib. iii. cap. 10. De purpurae captura egit Auctor supra lib. vii. cap. 34.

μιᾷ λίθῳ καλαφορᾷ] Vide Aristotelem lib. iii. Hist. Anim. cap. 10.

ἢ βαφῇ] Hanc πορφύρας ἄνθος vocat Aristoteles lib. vi. Hist. Anim. cap. 14.

Ἔλλαβε πορφύρεος] Iliad. E. 83. ad quem locum Eustathius scribit, Πορφύρεον Ὅμηρος θάνατον λέγει, ὃ μόνον ἢ ἐξ αἵματος ἢ μέλανα, ὡς καὶ κῦμα πορφύρεον, ἀλλὰ καὶ ἢ ἐκ μιᾶς πληγῆς, ὡς καὶ ὁ Αἰλιανός φησιν ἱερῶν τὺς πορφυρέας μιᾷ καλαφορᾷ χειρὸς ἢ ζῶσαν πορφύραν συλλέγειν, ἵνα καλὸν ἔτω τὸ βάμμα τῆς πορφύρας γένηται. Ὅθεν καὶ θάνατος πορφύρεος, ὁποῖον ἂν πάθοι πορφύρα, μιᾷ καὶ αὐτῇ θανατηφόρῳ πληγῇ. Vbi notandum, quod

quod καλαφορᾷ χειρὸς pro καλαφορᾷ λίθῳ perperam ſcribitur.

CAP. II. ὥνπερ ἔν τῳ ἀνωλέρῳ μνήμῃλω ἐποιησάμην·] Lib. xiii. cap. 18.

τὸ πανλαχόθι μέγισοι] Mediceus, τὸ πανλαχόθεν μέγισοι.

πελειάδες] *Columbae liviae*, ut Gaza vertit. GESNER.

Ἀλεκλρυόνες] De quibus Cteſiam in Indicis ſcripſiſſe docet Photius Biblioth. pag. 144.

χρυσωπός τε τῳ κυαναυγεῖς] χρυσωπόν τε τῳ κυαναυγῆ. GESNER.

CAP. III. ἐν Ἰνδοῖς] Apoſtolius Cent. xi. prov. 35. ἐν τοῖς Ἰνδοῖς.

τὰς ψᾶρας,] Al. ψάρυς. GESNER.

ἀνθρώπῳ] Apoſtolius, ἀνθρώπων.

τὸ σιτλακῶν] Idem, τὸ ψιτλακῶν.

τῳ παῤῥησίας τὸ τῷ τὸ ζωιλροφίαν ἐπιθυμίᾳ, ἀπαίζει] Idem, τῳ παῤῥησίας τῷ τὸ σωιλροφίας ἐπιθυμίαν, ἀναπαίζει.

τρυφῆς.] τροφῆς. Gyllius. GESNER.

ἐποικίσανλες,] ἐποικήσανλες. IDEM.

ὡς ἀνέσησεν] Notanda phraſis, πόλεις ἀναςῆσαι aut ἀνιςάναι. Plutarcho quoque atque Dionyſio Halic. familiaris, pro quo ἐγείραι πόλεις utitur ſaepius Herodianus, et Scriptores Sacri, imprimis Ioannes cap. xi. quomodo et Latini v. g. Livius, Cicero, Curtius, et alii *excitae urbes* eodem modo dicere conſueverunt. TRILLER.

κερκιόναι.] Mediceus, κερκίοναι. Apoſtolius, τῳ καλεῖται Κερκύων. Verum potior eſt ſcriptura Medicea; quam etiam auctori reſtituit cl. Geſnerus lib. xv. cap. 4. τῳ ὄρνιθας δὲ, ἃς κερκίονας Φιλᾶσιν ὀνομάζειν. Vbi vulgo editur ἃς κερκορώνας Φιλᾶσιν ὀνομάζειν.

οἱ κίγκλοι] Supra lib. xii. cap. 9.

CAP. IV. ὄρνιν,] Onocrotalum Indicum dixerim, et a *cela*, id eſt gutturis tumore glanduloſo (quem *bronchocelam* quoque nominant Graeci) appellatum. GESNER.

Φέρει δὴ τῳ περηγορεῶνα] Mediceus, περονηγορεῶνα.

CAP. V. διπλάσιον ἢ παρ' ἡμῖν] Al. διπλασίονα ἢ παρ' ἡμῖν. GESNER. et Mediceus.

Καὶ Ὅμηρος μὴν λέγει] Iliad. Δ. ν 142.

Ἐπᾴδει δὴ ἄρα] Apoſtolius Cent. viii. prov. 85.

λευργόταλοι.] Λευργὸς, πάντολμος, πανοῦργος, ἀνδροφόνος. GESNER.

Ζωπύρῳ δὲ ἄρα αὐτὸς πορείας δεξαμλήνης] Al. Μαδεξαμλήνης. GESNER. atque etiam Mediceus.

Ἀγαθοθένλα] Apoſtolius, ἀναγνωθένλα.

τὸ πάνλας ἐφορῶνλα] Apoſtolius, τὸ παντ' ἐφορῶνλα. Mediceus, τὸ πάνλα ἐφορῶνλα. Eſt autem imitatio Homerica ex Odyſſ. M. ν 323.

Δεινὸν γὰρ θεὸν αἵδε βόες τῳ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ τῳ πάντ' ἐπακούῃ.

ἔφυγε.] Apoſtolius, ἔφυγε. Mediceus, ἔφυγεν.

τῳ Ἀθηναῖοι] Mediceus, τῳ οἱ Ἀθηναῖοι.

Ἀριςοφάνης ὁ τὸ κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Ὄρνισι] Ver. 471. Adde Dan. Heinſium ad Theocritum cap. 27. et Cruquium ad Horatium lib. iv. Od. 12.

τὸ πολυπρέγμων] Apoſtolius, τῳ πολυπρέγμων, prave.

Αἴσωπον πεπάτηκας] Vide Pantinum ad Apoſtolium pag. 299.

ἐξ ὃ ταῦτα τῷ ἔποπι τὸ Ἰνδῶν.] Apoſtolius, ἐξ ὃ αὖτῳ τῷ ἔποπι τῷ Ἰνδῷ.

CAP. VI. κωιδίῳ μελαίνῃ] Supra lib. vii. cap. 40.

Φατάγην

φατ[illegible]γην] Gyllius hoc quadrupes animal temere inter aves recenſuit in Indice, atque etiam ipſa animalium Hiſtoria lib. xvi. cap. 18. a quo ὁ πάνυ Geſnerus in errorem inductus fuiſſe videtur, cum in Indice hujus operis ſcriberet, *Phattage avis Indica.*

Cap. vii. Συροπέρδιξ] Apoſtolius Cent. viii. prov. 6. Philes Carm. xii. ϗ 73.

ϯ Πισιδίας,] Apoſtolius, τ̃ Πισιδίας.

Μικρότερ@] Μακρότερ@ Apoſtolius. Neutrum hoc loco idoneum eſt; mox enim ſequitur, ἔσι δὲ ὁ μέγας.

Cap. ix. δυσλόφυς] δυσφόρυς. Gesner.

Περσίων] Περσίων. Idem.

πρεσβυλάτυς] πρεσβυλέρυς. Idem.

Cap. x. Περσίοις] Πρασίοις. Gesner.

Cap. xi. Ἰνδοῖς] Apoſtolius Cent. xvi. prov. 57. ἐν Ἰνδοῖς.

ϗ μέλαιναν ἀκρο[illegible]άτως χρόαν.] Mediceus et Apoſtolius, ϗ μελαίνης ἀκρ. χρόας.

ἐξ αὐτῶν, ϗ κοσμῦν) μάλα ὡραίως] Apoſtolius, μάλα ἐξ αὐτῶν ϗ κοσμῦν) ὡραίως.

ὁμῦ τι] Pronomen ignorat Apoſtolius.

θηρ[illegible]λὰς,] Idem, θηρθυτὰς, et φανῆθζ pro φανεῖθζ.

Κενὸν δ' ἴχει ϯ ὑπὲρ τῦδε] Idem, κενὴν ἢ ἄρα ἴχει τὴν ὑπὲρ τύτυ.

ὑποκόψει] ἀπέκοψε, vel ὑποκόπ[illegible]. Gesner. Apud Apoſtolium operarum vitio ſcriptum ὑποκόπλει.

Cap. xii. χελήνην] Al. χελώνην. Forte χελωΐνην, quae vox etiam Ariſtophani *labia* ſignificat. Quod ſi χελώνην legas, non *labrum*, ſed *teſtudinem* vertes: et pinnarum nomine pedes intelliges, quos etiam Nicander in teſtudine marina πλέ[illegible]υγας dixit. Quamvis autem nec ceti, nec teſtudines branchias habent, branchiarum tamen locus in cetis commodius quam in teſtudinibus intelligi mihi videtur. Gesner.

βρ[illegible]γχίᾳ ἐναλέρᾳ πηχῶν τὸ εὖρ@ ϗ ἐπ[illegible]ά.] *Branchias* dicit pro loco branchiarum. Nam cete branchias non habent: ϗ autem videtur abundare, niſi addas μῆκ@. Idem.

χρύσοφροι] χρυσόφρυς. Idem. Supra lib. xiii. cap. ult.

ὀκ τ̃ πλημμύρας καὶ ἐς τὴν γῆν] ϗ abundat. Gesner. Pro ϗ leg. τῆς.

καθειμ[illegible]ύοις] καθημ[illegible]ύοις. Gesner.

ἐννέαι] Al. αἰννέαι. Idem.

ἀγαπ[illegible]ῶς] Forte leg. ὀκ ἀγαπητῶς.

Cap. xiii. διὰ π[illegible]λαμῦ] Mediceus, διὰ ϝ π[illegible]λαμῦ.

ſpinas] Cruſtas, vel dorſa laevia. Gesner.

Cap. xiv. χελώνειον] χελώνιον. Gesner.

χορηγῦν] Emendat optime cl. Lamb. Bos loc. ſup. cit. pag. 148. χωρῦν *capiens*, quomodo ſupra loquutus lib. iii. cap. 34. et lib. v. cap. 3. et ipſe S. Iohannes ii. 6. Sed errat ſimul cl. Auctor, quando noſtri Aeliani cap. 18. allegat, in quo etiam teſtudinum quidem mentio, quum tamen caput ſit 14. Verum facilis lapſus. Triller. χωρῦν etiam legit cl. Kuhnius in Indice Var. Hiſt. v. Χωρῶ.

θ[illegible]πηδέσων] Al. θ[illegible]πηδέσων. Gesner. idemque habet Mediceus. Heſychius, Θ[illegible]πήδεσον ξύλον ὑπὸ θ[illegible]πῶν βεβρωμ[illegible]ον.

Cap. xv. Σφίγγες,] *Spinturnices* Latine reddit Salmaſius in Exerc. Plin.

σάτυροι,

σάτυροι.] Solinus cap. 27. *Inter ſimias habentur et ſphinges, villoſae comis* (mſs. *comas*) *mammis prominulis ac profundis, dociles ad feritatis oblivionem. Sunt et quas vocant ſatyros, facie admodum grata, geſticulatis motibus inquietae.*

ἢ τάτυς γε αὐτὰς] Mediceus, ἢ τάς γε αὐτάς.

Ζήεσγας Αἰγυπλίυς] Al. σύελγας. GESNER. nec aliter Mediceus. Supra lib. vi. cap. 43. Σύελγας μὲν Αἰγυπλίας ᾄδυσιν οἱ Ζυγεαφεῖς· ᾄδυσι ἢ λαβυρίνθυς τινὰς Κρητικὰς ἐκεῖνοί τε αὐτοὶ, ἢ τὸ τῶ ποιητῶν Φόλον. Et ſeq. cap. auctor jungit σύελγας et ὁδὰς κρύπλας. Ceterum pro Αἰγυπλίυς reſcripſi Αἰγυπλίας.

λοφοδίων] λοφιδίων vel λοφίων. GESNER. Mediceus, λοφιδίων.

πάτυ] Al. πάγυ, id eſt, *frigore*. GESNER.

τ μὲν χιλῶνα] Mediceus, τινὰ χιτῶνα.

Φλοιῷ.] Mediceus, Φλυῷ pro Φλυσῷ. Heſychius, Φλυσὸς, ſοίβη· οἱ ἢ Φλοιός.

πάλαι,] πάλιν. GESNER. De formicis Indicis egit Auctor lib. iii. cap. 4.

CAP. XVI. Ἰνδικοῖς] Al. Ἰνδοῖς. GENER.

χάσμα Πλάτων@] *Oris Plutonii* etiam meminit Strabo lib. xiii. IDEM.

σύελγες,] σήεσγες. IDEM.

CAP. XVII. πλάτ@ ἢ ἑ·] Similiter habet Plinius lib. vi. cap. 22. GESNER.

γίνον.] Φαίνον. IDEM.

χελώνειον,] χελώνιον. IDEM.

ἀσμυρίοις] Legendum apparet ἀσμυρίως. TRILLER.

χελώνειον,] χελώνιον. GESNER.

CAP. XVIII. ζχιαδαφόρα·] Al. σκιαδηφόρα. GESNER. atque Mediceus.

Κωλίγλαις.] Καλίγλαις Gyllius. Plinius enim (lib. vi. cap. 19.) *Calingas* nominat. GESNER.

Διὰ μέγεθ@ ἄρα] Mediceus, διὰ τ μέγεθ@ ἄρα.

ἀλλὰ ἠπειρώτᾳ μὲν βίον τρέφυσι,] Mediceus, ἠπειρώτην.

τὴν φλεχομένην] τὴν φλεχομένην, vel φλεγομένην. GESNER.

μὲν τοι ἢ λεόντων] Al. μὲν λεόντων. IDEM.

ἢ κρᾶσει σωμάτων ζυμπλέκειν εἰς τελείαν ὄψεων ἀκριβῶσαι] Cl. Wardus legendum ſuſpicabatur κρᾶσιν χρωμάτων. De pictoribus enim loquitur Auctor, eorumque duo memorat officia, delineationem et colorum mixturam.

CAP. XIX. τ γὸ ἕτερον εἶπον] Supra lib. ii. cap. 45.

οὐκ ἐκπίπλει ποτὲ εἰς δίκλυον] Mediceus, ἐμπίπλῃ.

ἀναβιώσκεσθαι] Forte ἀναβιῶσαι ſcilicet φασὶ, niſi ἀναβιώσκομαι active capiatur, ut ἀναβιώσκω. GESNER.

CAP. XX. καρχάζωνον.] Καρκάζωνον potius legendum docet ſummus Bochartus Hieroz. P. i. lib. iii. cap. 26. pag. 934. TRILLER.

pedibus inarticulatis] *Pedum digitis indiviſis.* Gyllius ex Ariſtotele. GESNER.

ἔχυσι θυμὸν] ἔχειν θυμόν. IDEM.

μέχει θανάτᾳ] Addo τόν. IDEM.

πρὸς τ θήλειαν,] Scilicet inde puto fictum, quod ad mulierem virginem accedat. IDEM. Figmentum a cl. Geſnero memoratum intelliget lector. Innoteſcet ex iis, quae adfert idem lib. i. De quadrup. vivip. pag. 784. atque etiam ex opere Petri Candidi De animantium naturis atque formis etc. libris quinque comprehenſo, quorum primo deſcri-

deſcribuntur animalia quadrupeda centum ſex. Secundo, volucrum naturae: aves numero cxvi. et quadrupeda atque terreſtria. Tertio, belluarum marinarum et piſcium omnium naturae et formae. Monſtra lii. piſces marini et fluviatiles cii. et belluae maritimae. Quarto, ſerpentum et vermium natura, num. li. Quinto, res memoria et annotatione dignae. Hujus operis in pergameno exarati et in Bibliotheca Vaticana adſervati notitiam debeo celſiſſimo atque eminentiſſimo principi, VALENTI GONZAGAE, S. R. E. cardinali, et Summo Pontifici, BENEDICTO XIV. Romanam ſedem propriis virtutibus hodie exornanti, ab intimis conſiliis atque ſecretis, qui pro ſumma ſua erga me benevolentia prologum operi praefixum et caput, quo Monoceros deſcribitur, etiam mecum communicavit; quorum utriuſque conſpectum hic repraeſentare mihi operae pretium viſum fuit.

MONOCEROS.

" *Monoceros* ſive *Vnicornus*, qui " Graece etiam *Rhinoceros* dici- " tur, quia in ſummitate narium " prope frontem cornu habet; a- " nimal eximium et praegrandi " corpore, brevibus cruribus, et a- " cerrimum valde, ita ut a nullo " capi poſſit. Nam obſtantia quae- " que perfringit: huic color buxe- " us eſt, cornu longitudo ſeptem " et amplius pedum menſuram ex- " cedit, ut ipſi Papiae et Neapoli " ex diſſectis vidimus, a quo nec " elephas tutus eſt corporis ſui ma- " gnitudine: id ſaxis attritum acuit " ad pugnam. Nam cum elephante " nonnunquam congreditur, et ven- " tre perfoſſum terrae ſternit. In " excelſis montibus habitat, et va- " ſtis ſolitudinibus. Tanta vero " cornu ejus contra venena vis eſt, " ut locis, in quibus magna ſerpen- " tum copia eſt, nullum animal ad " potum accedere audeat, niſi uni- " corno praecedente. Nam ex ip- " ſa capitis mole terrae acclivis " dum bibere affectat, caput aquae " immergit, eoque modo cetera " turba inſequentium beſtiarum tu- " te potum haurit.

" Ferunt hac arte intercipi a ve- " natoribus: Puella virgo ſola in " ſylvis collocatur, ad quam viſam " unicornus accedens, nativa feri- " tate depoſita, quaſi pudicitiae e- " jus aemulus caput gremio ſedentis " imponens requieſcit, ſic clancu- " lum aggreſſus a venatoribus in- " terimitur ſubita vi; nam vivus " capi aut manſuefieri nullo pacto " poteſt. Qua in regione naſcatur " incertum. Nam in India videri, " non naſci putant."

Hactenus de monocerote P. Candidus, cujus praefatio hujuſmodi eſt:

" PETRI CANDIDI de omnium " animantium naturis atque formis, " nec non rebus memoria et anno- " tatione dignis, ad illuſtriſſimum " principem D. LVDOVICVM GON- " ZAGAM, Mantuae marchionem, " liber primus incipit feliciter.

" Cum Neapoli otioſus degerem, " et legendi ſtudio ſingula, ut fit, " diligentius exquirerem, incidi in " nonnullos commentarios ab igna- " ro quodam editos de naturis ani- " mantium, qui nec orationis nito- " rem, nec ſententiarum eleganti- " am ullam ſaperent. Ego vero " cum varietate rerum, tum admi- " ratione naturae ipſius motus ſta- " tui, quicquid otii mihi ſupereſſet,

" ad eorum ſcriptionem cultumque
" transferre, omniaque a me ipſo
" denuo inchoare, ut et aliis pro-
" deſſe poſſem non inutili et ju-
" cunda lectione fatigatus, et in his
" retrectandis, de quibus ſaepenu-
" mero dubitaſſe memini, mihi ipſi
" non obeſſem. Eo profecto ni-
" hil utilius agere poteram, quam
" quae notitia digniſſima erant, in
" lucem edere, vel quae ab aliis
" aut confuſe annotata aut inele-
" ganter perſcripta fuerant, Lati-
" ne, ut ſic dixerim, proferre.
" Quinque igitur menſium ſpatio
" totidem libellos carptim exaravi,
" additis memoria et annotatione
" dignis rebus: ut haberent, qui
" notitia earum oblectantur, volu-
" ptatem, et qui ſtylum non om-
" nino negligunt, loquendi digni-
" tatem, quam imitari aut certe
" non aſpernari poſſent. Hos igi-
" tur libros, princeps illuſtriſſime,
" LVDOVICE, marchio, ſplendor
" Gonzageae domus, qui Virgilio
" cive tuo gloriaris, antiquiſſimam-
" que urbem ac clariſſimam ſub
" imperio tuo poſſides, inter cete-
" rorum librorum contubernium,
" qui in penetralibus aulae tuae
" continentur, admitti non dedig-
" nabere. Habebis enim cum qui-
" bus nonnunquam oblectari poſſis
" a curis vacuus et depoſitis ſeor-
" ſum ſeriis admirandas naturae res
" non ſine jucunditate dignoſcere."

" Verum ne quis temere ea nos
" aſſeruiſſe arbitretur, quae a com-
" muni hominum notitia abhorrere
" videantur, auctoritatem ſcribendi
" ſumpſimus a viris graviſſimis at-
" que doctiſſimis, quorum nomina
" propriis locis aſſignavimus; ab
" exteris Homero, Ariſtotele, Theo-
" phraſto, Theopompo, Adelino
" Philoſopho, Plutarcho, Galeno,
" Baſilio, et Zoroaſtre; a noſtris
" Virgilio, Lucano, Gratio, Iuve-
" nali, praeterea Cicerone, Seneca,
" Varrone, Plinio, Apuleio, So-
" lino; item ab hiſtoricis, Caio
" Caeſare, Cornelio Celſo, Curtio
" et Pomponio Mela in plurimis;
" a ſanctioribus, Ambroſio, Hie-
" ronymo, Auguſtino, Gregorio,
" quos nullo ordine adſcribere com-
" pellimur. Iſidorum non tam au-
" ctoritate, quam veritate aſſume-
" re viſum fuit, cum ab aliis ſeri-
" pta fideliſſime tranſtulerit. His
" et inſertum eſt Vberti teſtimo-
" nium, parentis mei optimi atque
" doctiſſimi. Sic igitur dicere ag-
" grediar. Omne animal, quod
" duos aut quatuor aut nullos pe-
" des habet, ſanguine alitur."
Hactenus P. Candidus.

Πρεσίσιων] Πρασίων. GESNER.

χ᾽ τὰς θέας παννυχικάς· τούτων ᾗ ἀλῶναί ποτε ἐδεὶς μέμνηθ.] Τέλειον. Gyllius. IDEM. Mediceus, χ᾽ τὰς θέας τὰς παννυχικάς. Τέλειον ᾗ ἀλ. π. ὁ μέμνηθ.

CAP. XXI. Ὑπελθόνλι τὰ ὄρη] Ὑπερελθόνλι τὰ ὄρη. Gyllius. GESNER.

Πρασισίυς] Περσίυς. GESNER.

CAP. XXII. Σκιεῖται] *Scyritae* Plinio lib. vii. Gentes ſunt inter Nomadas Indos, quae narium loco foramina tantum habent. GESNER. Συρικλαὶ potius legendum, quomodo et apud Plinium lib. vii. cap. 2. pag. 401. docet Iſ. Voſſius in Obſerv. ad Pompon. Melam. pag. 596. edit. recentiſſimae. Sed hoc laeve prae eo, quod ſequitur. Ibidem enim in textu corruptiſſime legitur ἐν θαλάσσῃ, quod modo laudatus Voſſius, loco citato, pro mira ſua, qua pollebat, δίσοχίᾳ acutiſſime et veriſſime mutandum cenſet

in

in ἐνθλάσῃ: ἔνθλασις enim ἡ ῥινὸς est *naris fimitas et depressio*: occurrit vox ista apud Hippocratem quoque atque Galenum. TRILLER.

καί εἰσι σιμοί] Mediceus, καί εἰσι μὲν σιμοί.

ἐν θαλάσσῃ τῇ τ' ῥινὸς Δ[illegible]αινίλες] Videtur locus hic corruptus. GESNER. Mediceus, ἐνθαλάσσει pro ἐνθλάσσει, quam vocem conjectura adsecutus fuerat doctissimus Vossius, et ego in contextum recepi.

παρ' αὐτὰ] παρ' αὐτῆς. GESNER.

ὥνπερ ἔν ἀναλέρω] Lib. iii. cap. 39. Mediceus, ὥνπερ ἔν τῇ ἀναλέρω.

CAP. XXIII. Συβαρίτας τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ] Eadem historia est apud Athenaeum, et similis alia de Cardianis lib. vii. GESNER. Item supra lib. vi. cap. 10.

ταῦτα δὲ ἡ ἑαυτῶν βίον] τάττες vel ἄλλως δὲ ἡ ἑαυτῶν βίον. GESNER. Apostolius Cent. xix. prov. 16. παῦλα ἢ ἡ ἑαυτῶν βίου. Apposite.

Δεδιδαγμένοι ἦσαν αὐτοῖς ἵπποι] Apostolius, ἐκδιδαγμένοι ἦν ἦσαν αὐτοῖς οἱ ἵπποι. Mediceus, δεδιδαγμένοι δὲ ἦσαν οἱ ἵπποι.

εἰδότες] Al. ἰδόντες. GESNER.

οἱ Κροτωνιάται] ὅτε addo ex Athenaeo. IDEM.

ἀπεσείσαντο μὲν τοὺς ἀναβάτας,] Οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες ὑπεμόλησαν πρὸς τὰς Κροτωνιάτας. Athenaeus. GESNER.

ἀναβάτας] ἀναβάλας Apostolius.

CAP. XXIV. εἶπον καὶ ἀναλέρω] Lib. i. cap. 37.

καὶ συμφυῆ πρὸς τὰς αὐτάς] Articulum τὰς ignorat Mediceus.

καὶ τὸ πρόσωπον φαιδρύνειν βελόμεναι] Cl. Wardus καὶ delendum existimabat, aut βελόμεναι mutandum in βέλουσι, sicut paulo supra, καὶ βέλονται ὡραῖαι φαίνεσθαι.

Ὅμηρος] Iliad. Ψ. ϒ 280.

Τὴν δ' ἵππος] Citantur hi versus etiam a Ioanne Stobaeo in sermone De vituperio mulierum. GESNER. Tit. lxxiii.

ἀβρὴ χαιτήεσσ'] Apud Stobaeum legitur ἀβρηχαιλείης mendose. Illustris Grotius correxit ἀβροχαιτέης. Ego malim ἀβροχαιλήεσσ'.

ἄτην] Al. δύην. GESNER. idemque exhibet Stobaeus.

Δὶς, πολλάκις τοῖς] Al. Δὶς, ἄλλοτε τοῖς. GESNER. et Mediceus.

CAP. XXV. καὶ μὴ δεδιότες ὥστε ἐκπλήσσειν] ὥστε ἐκπλήσσεσθαι. GESNER. Mediceus, ὥς τι ἐκπληκτικόν.

Οὐκ ἐλελήθει δὲ Ὅμηρον] Iliad. K. ϒ 490.

ἐμπαλαιτόμενοι,] ἐμπλαιτόμενοι. GESNER.

εἰρῆσθαι ἐν λόγοις τοῖς ἄνω] Lib. vi. cap. 44.

CAP. XXVI. τὰ χολῆς ὑποπίμπλαντα.] Mediceus, ὑποπίμπλα.

CAP. XXVII. ὅτ' ἦν ὄφεως] Mediceus, ὅτε γῦν ὄφεως.

καὶ ἅμα δέ τι ἐκείνων ψαύσῃ ἢ ἀπάσῃ τὰ ὁρμῆς,] Mediceus, καὶ ἅμα τι καὶ τὰ ὁρμῆς τὰ ἐκείνων ψαύσῃ ἢ ἀπάσῃ.

ἄνθρωπος ἐντός.] τὸ ἐντὸς ignorat Mediceus. At pro ἐντὸς forte scribendum ἐκτός.

Ὅπως ἢ ἐλέγχωσι] Mediceus, ἐλέγχωσι.

ἀναλέρω εἶπον.] Lib. i. cap. 53.

CAP. XXVIII. τὰς περισσὰς ὄφεις,] Supra lib. i. cap. 57.

ἐὰν ἢ παρῇ] Mediceus, ἐὰν δὲ παρῇ.

εἶτα τοῦτο εἰς κύλικα ἐκβαλών] Mediceus, ἐμβαλών.

Σύρις] Al. Σύρῃ. GESNER.

CAP. XXIX. λέγων καὶ ἐκεῖνος] Legendum est genere tertio ἐκεῖνο: hoc enim saepius addit sermonis elegantiae, et διφωνίας gratia, ut supra lib. vi. cap. 62. lib. x. cap. 29.

et alibi. Inprimis autem in Hiſt. Var. prout a cel. editoribus et Scheffero in Indice recte obſervatum. TRILLER.

ἀνδρόπρωρα.] Al. ἀνδρόπρωνα. GESNER. Heſychius, Ἀνδρόπρωρος, ἀνδροπρόσωπος. Adde eundem in v. Πρώρα.

τὰ δ' ἔμπαλιν ἐξαναλείνειν] ἐξανατέλλειν. GESNER. Mediceus tuetur conjecturam cl. Geſneri.

CAP. XXX. Ἐν Λυκίᾳ λέγει Καλλιοθένης] Ariſtoteles lib. viii. cap. 28. pag. 406. Capras in Cilicia tonderi ait.

CAP. XXXI. Ἀπὸ τῶν θερινῶν τροπῶν εἰς μεσῦλα χειμῶνα] Locus hic haud dubie corruptus. Pro θερινῶν igitur emendandum cenſeo χειμερινῶν, quomodo etiam legitur apud Agatharchidem in Bibliotheca Photii pag. 1358. καὶ τὰς ἀποφοιτήσεις αὐτῶν ἐν χώρᾳ Ἰνδικὰς βόας δι' αὐτῶν (κυνῶν) θηρῶσι, πλῆθος ἀποφαινομένας ἀμύθητον, ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν ἕως μέσου χειμῶνος.

CAP. XXXII. κῆ τῆς Κίον γῆν] Mediceus, καλὰ τῆς Κίων γῆν. Et mox, τὴν Κίων pro vulg. τὴν Κίον.

τρεφόμενον,] Τρέφεσθαι αὐτὶ τοῦ πήγνυσθαι καὶ πυκνοῦσθαι, καὶ ὡς τυρῷ λέγεται παρ' Ὁμήρῳ. GESNER.

καλεῖται ὑπ' αὐτῶν Κυύθιον,] *Caſeus Cynthius* (forte *acanthius*) e lacte cujuſdam ſpinae. Nos ſpinam albam novimus, cujus ſemine lac coagulatur; nullam vero ſpinam, quae lac caſeo aptum praebeat, etſi talem alicubi extare veriſimile eſt. Multae quidem ſpinae lac habent, tum ex lactucarum ſylveſtrium, tum e carduorum genere, ut carlina etiam. GESNER. Locus depravatus: quis enim de caſeo Cynthio unquam audivit? legi poſſet aut Κιόθιον, Κιοτυρὸν, aut Κίων τυρὸν a regione ſcil. quod praeceſſit. Sed haec omnia nihili, meliora tamen Geſneri ſomnio. Ille enim ἀκάνθιον malebat, et explicabat de caſeo e lacte cujuſdam ſpinae praeparato. Verum iſte ſervet ſibi illas delicias et caſeos ſpineos, nec nos ad coenam ſuam invitet. Nam quis unquam, obſecro, audivit, aut ſibi ſaltem imaginari potuit, e ſpinarum et carduorum lacte caſeos poſſe confici pingues et ſapidos? Nugae ſunt nugaciſſimae. Legendum enim omnino in hoc noſtro loco Κύθνιον, uti et obſervavit magnus Bochartus in Chan. lib. i. cap. 14. pag. 408. In *Cythno* enim, una Cycladum inſula, optimi caſei praeparabantur, adeo etiam ut hinc Κύθνιος τυρὸς, *Cythnius caſeus*, in proverbium abiret pro quovis caſeo bono. Stephanus Byzant. pag. 486. Κύθνος, νῆσος τῶν Κυκλάδων, —— καὶ Κύθνιος τυρός. Pollux Onomaſt. lib. vi. cap. 10. τυρὸς Κύθνιος, obſervante in notis Berkelio. Occurrit quoque ἐκ τυροῦ Κυθνίου mentio apud Diogenem Laert. in Vita Epicuri, et apud Lucianum in Dial. Meretric. tom. ii. pag. 554. ex emendatione quidem Lucae Holſtenii in notis ad Stephanum Byzant. pag. 177. In Diogene enim Laertio antea nullo ſenſu legebatur τυροῦ Κυθριδίου, et apud Lucianum τυρὸν ἐκ Γυθίου, pro ἐκ Κύθνου. Conf. omnino Aegid. Menag. ad dictum Diogenis librum, et ipſum quoque magnum Petr. Gaſſendum in amplo ad illum librum commentario. TRILLER. Ante Bochartum Κύθνιον hoc loco legendum monuit Iungermannus ad Pollucem lib. vi. cap. 10. Κύνθιος etiamnum corrupte legitur apud Herodotum pro Κύθνιος lib. viii. cap. 46. et *Cynthus* apud Antoninum

num in Itinerario pro *Cythnus*.

ἐυνενήκοντα.] Forte ἑκατὸν καὶ ἐυνενήκοντα, ne καὶ abundet. GESNER.

CAP. XXXIII. τὰς βοῦς τὰς ἐπιχωρίους] Idem Ariſtoteles de Epiroticis bubus. GESNER.

Λιβύων ἢ ἄρρεν τῶν γειτνιώντων Ἰνδοῖς] Hunc locum illuſtravit cl. Voſſius in Obſervat. ad Pomponium Melam lib. i. cap. 8. Adde Athenaeum lib. v. cap. 20.

Σκαρίσκον] Al. Κάρισκον. GESNER. idemque praefert Mediceus.

ὃ γίνεσθαί φησι πρόβατον λευκὸν,] Vide ſupra not. ad cap. 32. lib. iii.

CAP. XXXIV. Σάρδον] Σαρδώ. GESNER.

Φορήμαλος] Al. Φορέμαλος. IDEM.

CAP. XXXV. τί δὲ, Ὀρθαγόρην] Mediceus, Τί δαὶ Ὀρθαγόρην.

Κώυθα] Κούθα. GESNER.

CAP. XXXVI. Ὅτι δέδοικεν ἐλέφας ὗν ἀναίρεω εἶπον·] Lib. i. cap. 38. viii. 28.

Μεγαρέων τῶν Ἀντιπάτρου πολιορκημένων,] Polyaenus Stratag. lib. iv. cap. 4, 6.

ὃς πίτυν χείσαντες ψυχρᾷ,] ὑγρᾷ. GESNER.

CAP. XXXVII. εἰσὶ γὰρ καὶ Λιβύων ἕτεροι] Supra h. l. cap. 27. et lib. i. cap. 57.

Τὸν ἐν Ἰνδοῖς] Supra lib. iii. cap. 3.

CAP. XXXIX. ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ παιδὸς Φιλίππου] Addo ἀνάβασιν. GESNER.

πηχῶν μ΄ καὶ ϛ΄.] Al. μεγάλων ἑκατόν. Gyllius legit μς΄. GESNER.

ὁ δὲ π΄] Hic forte idem draco fuerit, quem Auctor cap. 21. lib. xv. ſeptuaginta cubitos longum fuiſſe ſcribit, et ab Alexandro viſum. Mihi tamen ſecus videtur. Vide quae notavi ſupra d. l.

ἐν Ἀσκληπιαδῷ] ἐν Ἀσκληπιῷ. Gyllius. GESNER. et Mediceus.

ζωὴ πολλῇ τῇ κομιδῇ αὐτοὺς] αὐτόν. GESNER.

Καὶ ἀσπίδας δὲ τετραπήχεις] Et πενταπήχεις ſup. lib. vi. cap. 38.

Πελιναῖον,] Πελληναῖον ὄρος, id eſt, *mons Pellenaeus* in Chio inſula: Stephanus. Recentior quidam *Chion* Cariae urbem eſſe ſcripſit ſub monte Pelleno. GESNER. Ampelius cap. 2. *Scorpius, qui dicitur ad perniciem Orionis in inſula Chio in monte Pelenaeo voluntate Dianae natus.* Vbi *Pelinaeo* vel *Pelinnaeo* corrigit ὁ πάνυ Salmaſius ad Solinum pag. 607. Strabo lib. xiv. pag. 645. εἶτα τὸ Πελιναῖον ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐν τῇ νήσῳ, nempe Χίῳ. Plinius lib. v. cap. 31. *Montem habet Pellenaeum* (mſ. *Pillinaeum*, leg. *Pelinaeum*) *marmor Chium.*

ἐτρίφθη] Al. ἐρρίφθη. GESNER.

κεφαλὴν ἐκπληκτικήν·] Mediceus, ἢ κεφαλὴν ἐκπληκτικήν.

CAP. XL. ζήψ.] Quem in Othrye Theſſaliae monte naſci refert Auctor libelli Περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. pag. 739.

CAP. XLI. Τὸ κέντρον ὃ ἐγχείπτειν τοῖς Εὐρωπαίοις ὀδοντωτοῖς.] Supra lib. ix. cap. 4.

Σαῦρος ὃν Ἀριστοτέλης] Lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 28. Ἐν ᾧ τῇ Ἀφρικῇ γίνονται] Καδροι μείζους πηχυαίων.

CAP. XLII. ὁ Κνίδιος.] Mediceus, ὁ Κνιδιός φησι.

ἀποθνήσκειν μετ' ἡμέρην μὴ ὀρθῶς] Mediceus, ἀποθνήσκειν, καὶ μετ' ἡμέρην μὴ ὀρθῶς.

LIBER

LIBER XVII.

CAP. I. ὄφεις] Diodorus Siculus lib. iii. pag. 169.

προχεῖχον] Vox corrupta. GESNER. *Vox corrupta*, in margine ait Geſnerus; quam tamen facili negotio emendare poterat unius elementi abjectione, nempe ξ χ. Legendum enim προεῖχον, *prominebant*, chelae nempe; quod praecedit, a προέχω, *promineo, propendeo*. TRILLER.

CAP. II. ὄφιν πηχῶν ἑκκαίδεκα.] Arrianus in Indicis, καὶ ὄφεας λέγει Νέαρχος θηρεύεσθαι αἰόλους μὲν καὶ ταχέας· μέγεθος δὲ, ὃν μὲν λέγει ἐλεῖν Πύθωνα τὸν Ἀνιγρέως, πηχέων ὡς ἑκκαίδεκα.

δρυγείῳ προσεικασμένους, πεφοινιγμένους] Leg. δρυγείῳ προσεικασμένας, πεφοινιγμένας ſcil. ταινίας.

CAP. III. Ἐν τῷ θ. περὶ Πτολεμαῖον λόγῳ] περὶ Πτολεμαίων λόγῳ. Gyllius. GESNER. et Mediceus.

CAP. IV. πρηστῆρ] *Preſterum* ſerpentem alii eundem dipſadi putant (ut ſupra dictum eſt lib. vi. cap. 51.) alii diverſum. GESNER.

ἀγνώσους] Al ἀνώσους. IDEM.

καὶ ἡ καῦσιν ἐπέχει,] Al. κύσιν. GESNER. et Mediceus.

καὶ σπᾶσις ποιεῖ,] Ergo convulſio excipit ſuffocationem, quae ratio experientiae adverſatur. Convulſionem enim ſequitur ſuffocatio. Haud dubie igitur per incuriam ſcribarum verba haec loco ſuo mota ſunt, videturque ſcripſiſſe Auctor, ὑποφαίνει, καὶ σπᾶσις ποιεῖ· εἶτα ἔπειτα πνιγμὸς, καὶ τὸ τέλος ξ βίᾳ ἀλγεινότατον.

CAP. V. καὶ ἐκ ταύτης τ᾽ τιμῆς ἠμερωλάτας καὶ χειροήθεις] Mediceus, καὶ ἐκ ταύτης γε τ᾽ τιμῆς ἠμερωλάτας τε καὶ χειροήθεις.

ὑπὸ δείπνου γλύων] ὑπὸ Gyllius, ut videtur. GESNER. Gyllii verſioni ſuffragatur Mediceus.

ἐῶσι] Al. ἐσῶσι. GESNER.

περιλιχμῶνται] περιλιχμῶν. GESNER. nec aliter Mediceus. Heſychius, Περιλιχμήσασα, περιλήξασα. Salmaſius ibidem legit περιλείξασα.

ἐξίσασθαί τε αὐτοῖς] Al. αὐτάς. GESNER. et Mediceus.

CAP. VI. Φανῆναί φησιν] Φασιν. GESNER.

τὸ Ὄμηρον] Iliad. B. ν 581. et Odyſſ. Δ. ν 1.

κηλώσασαν.] Alii legunt καμπύσασαν.

confectae chordae] *arcuum* Gyllius addit de ſuo. GESNER.

πρὸς τοῖς ἤδη προειρημένοις] Lib. xi. cap. 21, 23, 24. x. 13, 19.

πηχῶν ις'.] ιζ'. Gyllius. GESNER.

τοῖς μυκλῆρσιν,] τοῖς φυσηλῆρσι potius, id eſt *fiſtulis* ex Ariſtotele. GESNER.

CAP. VII. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἡ] Cap. 9. ubi vox κεκθῶν excidiſſe videtur poſt τὰ πλεῖστον μέν.

ἔξ·] πέντε. Ariſtot. GESNER.

χειλῶν] δένδρων. IDEM. Philes,

Τροφὴ μὲν αὐτοῖς αἱ κλάδοι τ᾽ δένδρεων,
Κισσοῦ τε φύλλα, καὶ κέρθη καλαικόρως.

Λακεδαιμονικὸς] Ariſtoteles, Μακεδονικός.

Βιῶν δ᾽ ἐλέφαντας] Supra lib. iv. cap. 31. et ix. 58.

ἐὰν

ἐὰν ᾖ ἀπολ@ μείν(,] Mediceus, μείνῃ.

Cap. VIII. Πυθαγόρας ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης,] Eundem laudat Athenaeus lib. v. cap. 21. et xiv. 8.

κῆποι] Agatharchides pag. 51. Ed. Oxon. Diodorus Siculus lib. iii. pag. 168. Strabo lib. xvi. pag. 771. et praeſertim Salmaſius in Exercit. Plin. pag. 276. et Bochartus P. i. Hierozoic. lib. iii. cap. 31.

ταύτης δὲ τὰ ϛέρνα μέχει τ κάτω] αὕτη δὲ ἡ τὰ ϛέρνα. Gesner. Mediceus, ταύτης ᾗ τὰ κάτω μέχει τ ϛέρνων.

Cap. IX. Ὀνοκενταύρεσιν] Apud Philen Carm. xliv. ℣ 1. ὀνοκένταυρος ſcribitur. Onocentauri etiam meminit ſcriptor anonymus mſ. de Belluis: *Onocentauri corpora hominum rationabilia* (leg. *rationabilium*) *habere videntur uſque ad umbilicum, et inferior pars corporis in agrorum ſetoſa turpitudine deſcribuntur, quos ſic diverſorum generum varia naturaliter confingit natura.* leg. *in equarum ſetoſa turpitudine deſinit, quos etſi diverſorum generum tamen naturaliter conjunxit natura.*

εἴτε ἐγχώριόν ἐϛιν ἐπιδημίᾳ πάνυ μιᾷ] Mediceus, εἴτε ἐγχώριόν ἐϛιν ὅλως ἐπιδημίᾳ πάνυ μιᾷ.

εἴτε ἡ φήμη, μικρᾷ πάνυ @ ὅσα διπλαϛοτέρᾳ] Mediceus, κηρᾷ παντὸς ὅσα διπλαϛοτέρᾳ. De Centauris vide Lucretium lib. v. ℣ 836 — 889.

ϛέρνα εἰς ἰξιὼ,] Cl. Pauwius ad Philen legit ἕτερα εἰς ἰξιών.

Cap. X. Ἡ Βοιωτῶν γῆ] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 28. Καὶ ἐν Βοιωτίᾳ ἀπαράλακες μὲν περὶ τ Ὀρχόμενον πολλοὶ γίγνονϑ· ἐν δὲ τῇ Λεβαδικῇ γεωλιώϛῃ οὐκ εἰσίν· διό ἂν τις κομίσῃ ἐθέλοντα ἰδεῖν. Plinius lib. ix. cap. 58. *In Boeotiae Lebadia illatae ſolum ipſum fugiunt, quae juxta in Orchomeno tota arva ſubruunt, talpae.* Alii Coronicum agrum talpis carere, eaſque, ſi importentur, mori aiunt, ut auctor libelli Περὶ τ θαυμαϛ. ἀκουϛμ. Ἐν Κορωνείᾳ τ Βοιωτίας λέγεται σὺν ἀπαράλακας τὰ ζῶα μὴ δυνάϑαι ζῆν, μηδ' ὀρύϛειν τ γῆν, τ λοιπῆς Βοιωτίας πολὺ πλήϑει ἐχούϛης. Adde Antigonum cap. 10. et Stephanum Byzant. in Κορώνεια.

Ἐν δὲ Λιβύῃ] Ariſtoteles lib. viii. Hiſt. Anim. cap. 28. pag. 406. Plinius lib. viii. cap. 38. Antigonus cap. 11.

Ἐν ᾗ τῷ Πόντῳ ὅτε μαλάκια,] Ariſtoteles loco alleg. Theophylactus Simoc. cap. 9. Quaeſt. Nat. de polypo ſpeciatim idem refert.

τελεσίκερως] τελίκερως Gyllius. Gesner.

Cap. XI. ὑπὸ τ Φαλαγγίων] Supra lib. ix. cap. 11.

σκέδος] *Membrum genitale*, pudice et ſobrie. Sic *vaſculum* et *vaſatus* apud Plautum, Petronium, et Suetonium. Nos plura de hac voce diximus in Obſervat. ad Epiſt. ad Romanos. Triller.

Ἐνδείκνυϑαι ᾗ ἄρα ταῦτα ἢ ἀλγεῖνες ὅσα εἶπον ἕκαϛοϛ,] Ἐνδείκνυωϑ δὲ ἄρα ταῦτα ἀλγεῖνες, ὅσα εἶπον, ἕκαϛοι. Gesner.

οἷα δήπερ γίνονται πολλαὶ] Mediceus, οἷα δήπου γίνεϑϛ φιλεῖ πολλά.

εἶτα οἱ δερμὺ ἐνορεῶν·] ἐνορεώη. Gesner. Conjecturam cl. Geſneri firmat Apoſtolius, quare eandem in contextum recepi.

Cap. XII. Γένος τι φρεώης —— πικρὸν ἰδεῖν.] Supra lib. ix. cap. 11.

ὥσπερ οἱ τύτων] ὅπερ οἱ τύτων. Gesner. Mediceus, ὥνπερ οἱ τύτων.

ϯ θήεσιν,] ϯ θῆεσ. GESNER.

CAP. XIII. Χαεσδείᾳ] Apoſtolius Cent. xx. prov. 58.

ὃ ϗ μαὶ] Relativum deſideratur apud Apoſtolium.

ἀντιβλέπῃ ϗ μάλα τε ἀτρέπτως,] Apoſtolius, ἀντιβλέπῃ μάλα ἀτρέπτως.

ἡ τοιαύτη] Mediceus et Apoſtolius, ϗ ἡ τοιάδε.

ἀνάβλεψις] ἀνίβλεψις flagitant praecedentia. Adde Theophylactum Simocattam cap. 14. Nat. Quaeſt. et Michaelem Glycam Part. i. Annal. pag. 43.

CAP. XV. Ἀριστοτέλης λέγϵ] Lib. v. Hiſt. Anim. cap. 5. ubi pro ϗ νώτῳ legitur κατ' ἀνέμους: idque ipſum praefert Athenaeus lib. ix. cap. 10. et Antigonus cap. 87. Adde Plinium lib. x. cap. 33.

ἐγκύμονα] Eatenus nempe, ut pariat ova ſubventanea. Vide Ariſtotelem lib. iii. De gener. anim. cap. 1.

Διαπλέκει ϑ ἄρϵσ ὁ ὄρνις ὕτω] ὕτῳ. GESNER. nec aliter Mediceus. Adde Philen Carm. xii. ℣ 65—70.

Τίμαιος ϑ ϗ Νεοκλῆς] Mediceus, Τίμαιος δὲ ϗ Ἡρακλῆς (leg. Ἡρακλείδης) ϗ Νεοκλῆς.

CAP. XVI. Θεόπομπος λέγει σὺν ϖϵὶ ϯ Ἀδελίαν] Confer Antigonum Caryſtium cap. ult. et Auctorem libelli Περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων pag. 732.

Ἐνετὸς,] Αἰνετὸς Apoſtol. Cent. i. prov. 54.

ὅταν ϖϵὶ ϯ ἄροτον τείτον ϗ ἀπόρου ἡ ὥρα ϑ] Idem, ὅταν ἀρότου ϗ ἀπόρου ὥρα ἦν.

Δημήτριον] Idem, Δημήτριον.

ϯ ξένων] Scribe, ϯ ξενίων, quomodo etiam legitur apud Apoſtolium.

ἢ πϵφύκασιν] ϑ πϵφύκασιν. GESNER. Τὸ ϑ auctoritate Apoſtolii Aeliano reſtitui.

ἔχουσαι μὲν ϗ νέφη, ἐὰν δὲ] ϗ ἔχουσαι. GESNER. Apoſtolius, ἐχόμεναι δὲ ϗ νέφη, ἐὰν μὴ.

ϖροϵιρημένων,] Quia idem participium mox ſequitur, convenientius foret ϖροϵιλϑημένων, ſcilicet ϑείρων.

ἐπιπέπτωκέ γϵ] Apoſtolius, ἐπιπέπτωκέ τϵ.

ϗ τότϵ] Idem, ϗ τότϵ, quod minus idoneum.

σὺν τῷ ϑυμῷ ἀνορύττουσες] Mediceus, ἐνορύττουσες.

CAP. XVII. Ϲ τὰ λῆια ὀπωκείρουσι] Al. ὑπωκείρουσι. GESNER. et Mediceus.

Ἀλώπϵκες δὲ Καππάδαι] Mediceus, Ἀλώπϵκες δὲ αἱ Καππάδαι.

ϗ ἁλκόψαι τϵ Ϲ ἁλτϵρϵγεῖν οἵοί τϵ ἐίναι] Al. εἰσί. GESNER. et Mediceus. Pro ἁλκόψαι τϵ legendum videtur ἁλκόψαί γϵ.

Καλῶν ϑ ἄρϵσ ὕτοι ναυπλᾶνες,] Al. ϗὰν αὐτάνες. Lego ναυνάκας. Vide Phavorinum. GESNER. Legendum forte ναυνάκας, ut in margine ex Phavorino notatum, quam vocem e Chaldaico גונבא derivandum cenſet maximus Grotius in Comment. ad lib. Iudic. cap. iv. pag. 110. Opp. Theol. TRILLER. Mediceus, Καναυπᾶνες. Phileſ Carm. lxviii.

Ἐκ ϯ μυῶν, κϵφάτιϲϵ, ϯ καναπάνων,
Οὕτω γὰ ἐκ Φάρυγος Ἰνδὸς ἂν λέγοι,
Κύϑαν ἐὶ τέμοι τις εἰς ϯ γαϲέρϵ,
Εὑρίσκϵ ζῶν ϗ ζαδάζον τὸ βρέφος.

Vbi vide notas cl. Pauwii.

κἄτα ἐξαιρεθῇ τὸ ἔμβρυον,] Ariſtoteles lib. vi. Hiſt. Anim. cap. 37. Antigonus cap. 113.

αὐτῆϲ

[αὐτῆς [Δ]ατμηθείσης.] Mediceus, αὐτῆς δὲ Δ]ατμηθείσης.

ἐπατονλά φασι] Mediceus, ἐπατονλα ὡς φασι.

CAP. XVIII. Φερνίον] Hesychius, Φέρνια ἀρ (leg. Φερνία, ἃ) ἔνιοι αἰσήλας τὰς ἐν χοίνων πλεκομένας, καὶ ἰχθυηρὰ αἴγειρον, οἷον ασνείδια.

ἢ τῦτο δήπυ καυνόταλον] Mediceus, ἢ τῦτο δήπυ τὸ καυνόταλον.

CAP. XIX. τιμῶνλες] μηνιῶνλες. GESNER. Τιμωρῦνλες τῷ ἁαλωκότι, *captae avis pennas poscentes*, legit cl. Kuhnius in Indice Var. Hist. v. Τιμωρεῖσθαι.

CAP. XX. καὶ τὰς κόρας λελάμπρυνθ,] Mediceus, λελάμπρυνθ.

ἢ ἐξ ὑπαρχῆς] Restituenda quae excidit particula ὡς, et legendum, ἢ ὡς ἐξ ὑπαρχῆς. TRILLER.

CAP. XXI. τ' κινναάμωμον] Supra lib. ii. cap. 34.

ἢ μᾶλλον κομίζειν] Mediceus, ἢ μᾶλλον ἢ κομίζειν.

ἐν τ' τ' γῆς τελμάτων,] τερμάτων correxit cl. Pauwius ad Philen Carm. xxvii.

Ἡρόδολος] Lib. iii. cap. 111. Τόδε δὴ κινναάμωμον ἔτι τύτων θωῦμασότερον ζυμέγυσι· ὅκυ μὲν γὰρ ὕλη, ἢ ἥτις μιν γῆ ἡ τρέφυσά ἐσι, οὐκ ἔχυσι εἰπεῖν, πλὴν ὅτι λόγῳ εἰκότι χρεώμενοι ἐν τοῖσι δὲ χωρίοισι Φασί τινες αὐτὸ φύεσθ, ἐν τοῖσι ὁ Διόνυσ@ ἐτρέφη· ὄρνιθας ἢ λέγυσι μεγάλας Φορέειν ταῦτα τὰ κάρφεα, τὰ ἡμεῖς ὑπὸ Φοινίκων μαθόνλες κινναάμωμον καλέομεν· Φορέειν ἢ τὰς ὄρνιθας ἐς νεοσιὰς πρὸς ὀπτηρήμενοισι ὄρεσι, ἔνθα πρόσβασιν ἀνθρώπῳ ὑδεμίην εἶναι· πρὸς ὧν δὴ ταῦτα τὺς Ἄραβίυς ζοφίζεσθ τάδε· βοῶν τε καὶ ὄνων τ' ὑπογινομένων καὶ τ' ἄλλων ὑποζυγίων τὰ μέλεα Δ]αταμόνλας ὡς μέγιστα, κομίζειν ἐς ταῦτα τὰ χωρία, καὶ σφέα θέντας αἴγκλ τ' νεοσσιέων, ἀπαλλάσσεσθ ἐκὰς αὐτέων· τὰς δὲ ὄρνιθας καλαπετομένας, αὐτῶν τὰ μέλεα τ' ὑποζυγίων ἀναΦορέειν ἐπὶ τὰς νεοσσιάς· τὰς ἢ δυναμένας ἴσχειν, καλαρρήγνυσθ ἐπὶ γῆν, τὺς ἢ ἐπὶ λίμνας ζυλλέγειν ἔτω τὸ κινναάμωμον· ζυλλεγόμενον ἢ ἐκ τύτων ἀπικνέεσθ ἐς τὰς ἄλλας χώρας.

Φιλῦσι δέ πως] An legendum, Φιλῦσι ἢ ἐκ πρώσι?

CAP. XXII. Argum. ὠείων@] Gyllius adspiravit. GESNER.

Τοῖς μὲν καλῦσιν ἐρωδιὸν] Τοῖς μὲν καλυμένοις ἐρωδιοῖς. IDEM.

μυσικὸν] Al. μυσαργεῖν δέ. IDEM.

γονὴν ὕπνῳ] Depravatissima. Legendum extra controversiam, Φωνὴν ὕμνῳ, ut antecedentia clare evincunt. TRILLER.

CAP. XXIII. τροφὴν] Legendum τρυφὴν, quas voces saepius inter se confusas legimus in antiquis codd. TRILLER.

ἰδεῖν γῦν αὐτὺς πάρεσι] ἐνίυς πάρεσι. GESNER. Mediceus, αὐτοῖς πάρεσι, scilicet Ἰνδοῖς.

κ' πλῆθ@] Fortean legendum, καλὰ τοσῦτον πλῆθ@.

εὕρηλα,] Emendo εὔκειλα, quod potius ad sensum. TRILLER.

παχύτερον] Lego ταχύτερον. TRILLER. Mediceus post παχύτερόν ἐσι addit εἰπεῖν. Scripsisse igitur videtur Auctor, ὡς εἶναι, εἰ μή πη ἢ παχύτερόν ἐσιν εἰπεῖν, *ut, nisi hoc nimis rude foret, Sirenas esse quasdam vel iisdem similitudine affines diceres.*

CAP. XXIV. ὁ μὲν ὥσε] Mediceus, ὁ μὴν ὥσε.

Εἶπον ἀνωΐέρω] Supra lib. v. cap. 34. Mediceus, ἢ εἶπον ἀνωτέρω.

CAP. XXV. μεγέθει δὲ μέγισα.] Malim, μεγέθει τε μέγισα.

ἐλλοχῶσαν αὐτὴν] αὐτῷ. GESNER. Mediceus, αὐτόν.

ὡσὲρ τότε, ἰξός.] Gyllius addit, ex Strabone, ut conjicio: *Nam illis videntibus Indis pelves aqua plenas in earum conspectu ponit, ex eaque oculos oblinit, ac mox viscum pro aqua reponit: illae aspicientes (ut sunt ad omnia imitanda aptae) continuo descendunt, oculosque et ora ipsae similiter visco oblinunt, itaque postea facillime capiuntur.* GESNER. Imo ex Diodoro Siculo lib. xvii. pag. 560.

ἕρμαλα] Infra etiam cap. 37. ἑρμαλὰ pro *laqueis* accipit Gyllius. Quanquam si vi speculi excaecatur, quid opus est laqueo? an si manibus accipiat speculum, ut illaqueetur? quod certius est. Sin minus, et inspexerit tantum, sic quoque oculis debilitatis et luce praestrictis capietur. GESNER.

ἀγλυνῶς ὁρῶσι,] Leg. ἀτενῶς ὁρῶσι.

Εἶτα μὸ ὡσὲρ πιθήκων] Supra lib. v. cap. 7, 26. vii. 21. viii. 6. xiv. 14. xvi. 9. Item infra h. l. cap. 37.

CAP. XXVI. ἢ γίνεσθαι] μὲν γίνεσθαι. GESNER. vel ἢ γίνεσθαι.

πεμάδων,] Supra lib. xiv. cap. 14.

CAP. XXVII. διευτυχῆν δαίμων] Al. διδυτύχων εὐνόμων. GESNER. Mediceus, διδυτυχῆν ἢ δαίμων.

CAP. XXVIII. ἐν ᾗ παλαιολάταις ἢ χρόνῳ] ἐν τοῖς παλαιολάτοις. GESNER.

Νηάδας·] Νηΐδες Heraclide de Politiis. IDEM.

μεῖζον βίᾳ ᾗ νηάδων] Forte, μεῖζον βοᾷ ᾗ νηάδων: in hominem clamosum vel nimis alta voce utentem. IDEM.

CAP. XXX. ὡς Παιονίδα λίμνην] ἢ ὡς Παιονίδα λίμνην. GESNER.

CAP. XXXI. τῷ ἄθμαλι ἐκπαλάσσεσθαι] Mediceus, ἐκπλυνομένοις ἀέρος,] Mediceus, ἢ ἐκπλισσόμενον. forte leg. ἐξαλμιζόμενον.

εἶτα ὑ θάνωσι.] εἶτα ἀποθάνωσι. GESNER. et Mediceus.

θηριωλάντις] ἐνθηριωλάντις. GESNER. vel θηριοδεσμάντις.

CAP. XXXII. χειρῶσται] χειρογρύλλας. GESNER.

CAP. XXXIII. ἢ πολυχροίᾳ διηνθισμένην] Mediceus, διηνθισμένον.

Κάναστρος ἢ ἄλλη ἢ ἕτερος ὄρνις,] Rursus eandem avem videtur inferius cap. 38. describere: ex cujus collatione quaedam utrobique emendanda videntur. Ego quidem et has duas, quae hic describuntur, et tertiam, quae infra, pro ave una acceperim. GESNER.

σκέλη οἱ μικροί.] μακροί. IDEM.

νῶτον αἰτῷ πορφυροῖς] πορφύρεα. IDEM.

CAP. XXXIV. μικραὶ τὸ μέγεθος ἢ οἶμαι.] σιμαί. GESNER.

ὡς ἢ τοῖς Μιλησίοις ἐρίοις] Idem ex Ctesia refert Apollonius cap. 20. Κτησίας δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ Περσικῶν, καμήλους τινὰς ἐν τῇ (supple ᾗ Καστίων) χώρᾳ γίγνεσθαι, ἃς ἔχειν τείχας πρὸς Μιλήσια ἔρια τῇ μαλακότητι· τούτων (leg. ἐκ τούτων) τὰς ἱερὰς (leg. ἱερεῖς) ἢ τὰς ἄλλας διφθέρας τὰς εὐθῆτας φέρειν.

CAP. XXXV. Ῥανίων] Ῥαυνίων potius legendum monet ad Stephanum Byzant. Lucas Holstenius pag. 270. TRILLER.

ἢ οἰκίσαι] ἢ εἰκίσαι. GESNER. nec aliter Mediceus.

Ῥάκῳ] Ῥαύκου. Vide quae annotavi sup. lib. xii. cap. 22. GESNER. Historiae, quam auctor hoc capite profert ex Antenore, fidem facit nummus argenteus duobus symbolis conspicuus, equo nempe, cui adsistit Neptunus, et tridente cum hac

hac epigraphe ΡΑΥΚΙΟΙΝ *geminorum Rhauciorum*. Hunc nummum olim evulgatum a cl. Haym in Theſauro Britann. tom. ii. pag. 147. e gaza Illuſtriſſimi Devoniae ducis, erudite, ut ſolet, illuſtravit diligentiſſimus Graecae antiquitatis inveſtigator, Edmundus Chiſhull in Commentar. ad Antiquitates Aſiaticas, pag. 127. Videlicet Rhaucii hoc ipſo numiſmate cum vetuſtae urbis, e qua emigrare coacti fuerant; tum coloniae, quam in alia parte Cretae condiderant, memoriam apud poſteros propagare voluerunt. Ceterum pro Ῥαχίων et Ῥᾶχον, Ῥαυκίων et Ῥαῦκον juſſu cl. Holſtenii, et fide nummi, Aeliano reſtitui.

CAP. XXXVI. ἦδ' ὅς. (Θαυμάζων τὸ αἴτιον ὅ,τί ποτε ἦν, τῶν ἄλλων τὸ ἀναλισκάζον ἀπεχομένους τὰς λέοντας, τῇ καμήλοις ἐπιτίθεσθαι, ὃ μήτε πρότερον ὀπώπεσαν θηρίον, μήτ' ἐπεπείραντο αὐτοῦ.)] Parentheſi incluſa ex Herodoti ſeptimo ſupplevimus. GESNER. nempe cap. 25. Iſtam vero periodum, utpote Herodoteam, non Aelianeam, ex hoc capite eliminandam duxi.

ἢ ὅσοι λῷον] ἢ ὅσοι λεόντων] GESNER.

εἰδότας] ἰδόντας. IDEM.

CAP. XXXVII. Ἀλοῶντες ἄνθρωποι] Apoſtolius Cent. ii. prov. 6. Tzetzes Chil. iv. 134, 302.

ἐννεαίδεκα,] Apoſtolius, εἷς καὶ δέκα.

ἕνα αὐτῶν] Mediceus et Apoſtolius, ἕνα ἑαυτῶν.

γειτνιώσης] Idem, γειτονούσης.

ἐγκρατὴς ἐγένετο,] Apoſtolius, κρείττων γενόμενος ἐγένετο, prave.

τοῦτο δὴ τὸ Ὁμηρικὸν] Iliad. A. ϟ 4. ubi vulgo legitur:

αὐτὰς ὃ ἑλώρια τεύχε κυνέσσιν,
Οἰωνοῖσί τε πᾶσι.

Vbi pro πᾶσι Zenodotum legiſſe δαῖτα docet Euſtathius.

ἔμελλεν] Apoſtolius ἔμενεν, et mox ἀπολεῖσθαι, mendoſe.

ἢ ἀκέων,] ἢ καὶ ἀκέων. IDEM.

καὶ πολλὰς] κύλικας πολλάς. GESNER. Malim, καὶ πολλά.

ἐπὶ τὸ χεῖρον,] Apoſtolius, ἐπὶ τὰ χεῖρον.

καὶ τῷ μὲν ταῦτα εἰρῆσθαι] Mediceus, εἰρῆσθαι.

ὀρᾷ ὃ σεσῳσμένος] Mediceus et Apoſtolius, ὀρᾷ ὃ διεσῳσμένος.

ὁ μὲν ἀετὸς τῷ σώσαντι ἀμοιβὴν] τῷ σωτῆρι δίγνωμον, vel δύσκαερις. GESNER. In margine legitur τῷ σωτῆρι δίγνωμον, vel εὔκαερις, quod non improbo. Minore tamen mutatione et majore veriſimilitudine emendarem, τῷ σώματι ὑγιὴς, *corpore ſana atque integra aquila*. TRILLER. Mediceus et Apoſtolius, τῷ σώσαντι ἀμοιβὴν venuſte. Sequitur enim τῆς ἰσοτίμου σωτηρίας ἀπέδωκε τὸ μισθόν.

εἰσφοιτήσαντι] ἐπιφοιτήσαντι. GESNER.

ὥστε κρίνειν ἐμὲ] Mediceus, ὥστε κρίνειν ἐμέ.

CAP. XXXVIII. Ἐν θαλάσσῃ τῆς Κασπίας] Hoc caput codex Mediceus tranſponit poſt caput XXXIII. Vbi vide notam doctiſſimi Geſneri.

ἀλλὰ τὸν δίγλυφη χῆνα καὶ τὰς ἄλλας ἰδεῖν ὑπερέχειν.] Mediceus, ἀλλὰ καὶ τὴν δίγλυφη χῆνα καὶ τὰς ἄλλας ἰδεῖν ὑπερέχοντα.

τὰ ὑπὸ τὴν γῆν γαστέρα πεφύσινα.] Vide ſupra quoque cap. 33. GESNER. τὸ γῆν nihili eſt, et recte abeſt a Mediceo.

κεφαλὴν ὃ λεπτὴν] Mediceus, κεφαλὴν ὃ ἄρα λεπτήν.

CAP. XXXIX. Ἐν τῇ Περξιακῇ] Ἐν τῇ Περσιανῇ, ut et Gyllius legit. GESNER.

πεθήκας] Imo κερκοπιθήκας proprie dictos, de quibus vide Megasthenem apud Strabonem lib. v. pag. 703.

ἔχειν ᾗ ἀερὰς] Mediceus, ἔχειν ᾗ καὶ ἀερᾶς.

πηχέων πέντε] δυοῖν πηχέων, ut ait Megasthenes, idque longe verisimilius est.

CAP. XL. περὶ τ' Ἐσαμβόν ποταμὸν] Mediceus, περὶ τὸν Ἀταβάρην ποταμόν. Pro Ἀταβάρην reposui Ἀσαβόρην fretus auctoritate Agatharchidae, Strabonis lib. xvi. et Ptolemaei. Idem nomen corruptum est apud Diodorum Siculum lib. iii. pag. 159. χῶ γὰρ τ' Αἰθιοπίαν τ' ὑπὲρ Αἰγύπτου περὶ τ' Ἄσαν καλούμενον ποταμὸν παροικεῖ τὸ τῶν Ῥιζοφάγων ἔθνος. Leg. περὶ τ' Ἀσαβόρην.

χωνώπιά τινα] Prior vox probi commatis non est, neque ab ullo scriptorum Graecorum, quod sciam, usurpata. Mediceus, χωνώπων νέφη τινά. Strabo lib. vi. Λεοντόβολα δ' ἐστὶ τὰ χωρία, ἃ δ' ὑπὸ κωνώπων μεγάλων ἐξελαύνει τὰ θηρία ἐκ τ' τόπων.

τ' ἀέρα καταλαβεῖν] Mediceus, τὸν ἀέρα πολλὰ καταλαβεῖν.

καὶ μύτοι τ' λίμνην] Mediceus, ἃ τὰ μύτοι τ' λίμνην.

Ἀρράταν] Al. Ἀροαλίαν. GESNER. In margine est Ἀροαλίαν nihilo melius. Summus Bochartus legendum censebat Ἀκρόβατον ab עקרב (quod Hebraeis, Syris, Chaldaeis, Arabibus, et Aethiopibus idem est ac *scorpio*) in Hierozoic. Part. ii. lib. iv. cap. 29. pag. 642. acutissime. TRILLER. Mediceus, Ἀορρίαν.

καὶ τούτῳ μὴ θηρίου] Mediceus, τοῦτο.

ἐπιπολάζειν] Addo φασίν. GESNER.

τρέφειν δ' ἄρρα τὰ κακὰ φασιν ὄμβρων πονηρίας.] Al. τρέφειν ᾗ ἄρρα τὰ κακὰ ταῦτα. GESNER. Mediceus, τρέφειν δ' ἄρρα τὰ κ. φ. ὀ. πονηρίαν.

ἐπιμελείας] ἀπωλείας. GESNER.

ἠδὲ] Mallem, ἤδεν, aut εἰ δέ. TRILLER.

CAP. XLI. Μυῶν ἀγρεαίων] Diodorus Sic. lib. iii. pag. 164. Rutilius in Itiner. lib. i. ℣ 283.

Cernimus antiquas nullo custode ruinas,
Et desolatae moenia foeda Cosae.
Ridiculum cladis pudet inter seria causam
Promere, sed risum dissimulare piget.
Dicuntur cives quondam migrare coacti,
Muribus infestos deseruisse lares.

ἢ κρυῶν,] Al. κρυμῶν. GESNER. et Mediceus.

Αὐτοριάτας] Autoriatae Stephano gens est Thesprotica. Al. Ἀνθωριάτας. GESNER. Diversa est lectio in margine, nunc Ἀνθωριάτας, nunc Αὐτοριάτας exhibens. Αὐτωρίπας vero legit vir summus, Samuel Bochartus in Hierozoic. P. ii. lib. v. cap. 2. pag. 662. quod quam prope a vero absit, aliorum esto judicium. Quod quidem ad me, ego certe huic emendationi, veluti perquam ingeniosae, haud temere subscripserim; quin potius legendum arbitror loco τῆς Αὐτωριάτας Ἰνδῶν, Αὐτωριάτας Ἰλλυρίων; *Autoriatae* enim non Indiae sunt gens, sed Illyriae, ut testantur Strabo lib. vii. Arrianus lib. i. De exped. Alex. Scylax, alii; quamvis eos ad Thesprotiam referat Stephanus, notatus hinc a Berkelio atque Holstenio.

Ceterum

Ceterum ab ranis civitatem in Gallia quoque pulsam commemorat Plinius lib. viii. cap. 29. TRILLER. Eadem de Autariatis vel Autoriatis referunt Diodorus Siculus lib. iii. pag. 164. atque Auctor libelli Περὶ θαυμασ. ἀκουσμ. pag. 736. atque Iustinus lib. xv. cap. 2. hunc in modum scribens: *Dum haec aguntur, Cassander ab Apollonia rediens incidit in Autariatas, qui propter ranarum muriumque multitudinem, relicto patriae solo, sedes quaerebant; veritus, ne Macedoniam occuparent, facta pactione, in societatem eos recipit, agrosque iis ultimos Macedoniae adsignat.* Casaubonus ad Strabonem lib. vii. pag. 317. legit Αὐταριάτας, et vocem Ἰνδῶν vel mutandam, vel rejiciendam esse existimat; at cl. Bocharto Μαιδῶν pro Ἰνδῶν corrigendum videbatur.

καὶ γλίσχρον μέντοι Λιβυσίνων] Mediceus, Λιβυσινόν.

nationem Libycam] Nomadum, cum aliis rebus felicem, tum lacte abundantem. GESNER.

ἃ κἀγὼ ἀναλέγω μνήμην ἐποιησάμην,] Supra h. l. cap. 27.

CAP. XLII. Ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ,] Quae auctor hoc capite narrat, de myrmecoleonibus apud Troglodytas intelligenda putem. De quibus eadem scribit Agatharchides apud Photium pag. 1362.

παιδοποιὸν σῶμα] Σῶμα hic καλὰ σεμνολογίαν idem est ac *membrum genitale*, quod continuando generi inservit; quomodo et Latini, v. g. Phaedrus, Ovidius, Petronius, aliique τὸ *corpus* adhibere solent, quod et in Pandectis aliquoties legitur. Conferri meretur Wilhelmus Baxter ad Anacreont. Od. li. Plura autem hac de locutione dicta a nobis sunt in Observat. ad Epist. ad Romanos, et Corinthios; quibus in locis vox σῶμα in hoc significatu aliquoties occurrit. TRILLER.

CAP. XLIII. Πάρδαλις] Apostolius Cent. xx. prov. 21.

τοῦτο δὴ τὸ Ὁμηρικὸν] Iliad. Φ. ν 577. ubi vulgo editur:

Ἀλλά τε καὶ αὖθι δυεὶ πεπαρμένη ὄσσε
κοπλήγει
Ἀλκῆς, περίν γ' ἢὲ ξυμβλήμεναι, ἢὲ δαμῆναι.

CAP. XLIV. Ῥινοκέρωτος] De quo post Agatharchidem apud Photium in Bibl. Cod. pag. 1362, scripserunt Diodorus Siculus lib. iii. pag. 167. Strabo lib. xvi. pag. 774. Plinius lib. viii. cap. 20. Oppianus lib. ii. Κυνηγ. ν 551. atque e recentioribus Sebast. Munsterus in Cosmographia.

γεγόφει τις ἕωλόν ἐστιν] γεάφειν μὴ. GESNER. Mediceus, γεγόφειν τεττέωλόν ἐστιν.

καὶ Ῥωμαῖοι τεθραμμένοι] Mediceus, καὶ Ῥωμαίων οἱ τεθραμμένοι.

τὸ κέρας] Vel etiam duo cornua. Martialis Spectac. Epig. xxii. ν 5.

Namque gravem gemino cornu sic extulit ursum,
Iactat ut impositas taurus in astra pilas.

Vbi pro *ursum* Viri docti emendarunt *urum*, ad quam vocem τὸ *gemino cornu* referendum esse iidem statuunt, nec male. Magis igitur ad rem est, quod Pausanias scribit lib. ix. cap. 21. Εἶδον δὲ καὶ ταύρους τούς τε Αἰθιοπικοὺς, οὓς ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι ὀνομάζουσι ῥινόκερως, ὅτι σφίσιν ἐπ ἄκρᾳ τῇ ῥινὶ ἓν ἑκάστῳ κέρας, καὶ ἄλλο ὑπὲρ αὐτὸ μέγα· ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς οὐδὲ ἀρχὴν κέρατά ἐστι. Et lib. v. cap. 12. οἱ δὲ Αἰθιοπικοὶ ταῦροι τὰ κέρατα φύουσιν ἐπὶ τῇ ῥινί. Ad quem locum cl. Kuhnius notat: "Pausaniam

" ſaniam juvat, quod commodum " ad me Lutetia ſcripſit amicus, " nempe doctiſſimum Baluſium ſibi " oſtendiſſe duo unius rhinocerotis " cornua, una cum altero Pliniano " et unico cornu."

σιδήρῳ ᾗ τὸ καλλιερὸν προσείκασαι] Mediceus, σιδήρῳ δὲ τὸ καλλιερὸν αὐτὲ προσείκασαι.

ὑποτέμνει τε,] Malim, ἣν ὑποτέμνει τε.

ὁ ᾗ ἀ μῆ μικρὸν] Forte μακρὸν, vel negatio tollenda. GESNER. aut potius legendum, ὁ ᾗ ἂν μῆ μικρόν.

καὶ πολλοὶ σφᾶς ἐντυχεῖν ἐϛι] καὶ πολλοῖς, ὥς φασιν. GESNER. Locus miſere depravatus: in margine eſt πολλοῖς, ὥς φασιν, quod nihil huc facit. Emendandum haud dubie πολλοῖς ἐλέφασιν ἐντυχεῖν ἐϛι τεθνεῶσι, ſenſu admodum claro. TRILLER. Venuſta hac conjectura ſcripturam codicis Medicei adſecutus fuit doctiſſimus Trillerus. Eadem etiam in mentem venerat cl. Pauwio.

ἀλλὰ ὑποτρέχων πως ὑποπεσόντος πιεσθῇ, φεύγαλλόμενος] Addo, ὁ ἐλέφας. GESNER. Haec adjectio neceſſaria non eſt, ſi locus hic ita conſtituatur, ἀλλ' ὑποτρέων πως ὑπ' ἐμπεσόντος, vel ὑπ' ἐλέφαντος, πιεσθῇ, ὃς φεύγαλλόμενος τὴν προβοσκίδα αὐτὸν καθέχει: *verum quodammodo prae timore aufugiens.* Cl. Pauwius malebat, ὑποτρέχων ποσὶν ὑπιπεσόντος, vel ὑπερπεσόντος, πιεσθῇ.

ἐμπίπλων τοῖς κέρασι καλόπλει, ὡς πελέκυσιν.] καὶ ἐμπίπλων τοῖς κέρασι καλακόπλει. GESNER. Bene in margine Geſnerus emendat καλακόπλει. Legi tamen etiam poſſet καλαλύπλᾳ. TRILLER. Mediceus, ἐμπ. τ. κ. καλακόπλᾳ.

CAP. XLV. οἱ τῶν Αἰθιόπων ταῦροι,] Agatharchides apud Photium Biblioth. pag. 1363. Diodorus Sic. lib. iii. pag. 168. Plinius lib. viii. cap. 21.

ὕτως.] ὄνλως. GESNER.

πτείρυσιν] τείνυσιν. IDEM. vel σπερεῦσιν.

καὶ ἀναϛήσανλες αὐτὲς] αὐτά. GESNER. Malim αὐτοῖς, nam αὐτὸ proxime praeceſſit.

εἶτα ὰ] εἶτα ἅν. GESNER.

οἱ τοίνυν νομεῖς ἀπαρχεῖν] Mediceus, ἐπαρκεῖν.

ῥώμην ταύρου, ϛιδήρου ᾗ κρείττων ἐϛί.] Mediceus, ῥώμῃ ᾗ ταύρου, ϛιδήρου δὲ κρεῖττόν ἐϛι.

CAP. XLVI. Μνασέας ἐν τῇ Εὐρώπῃ Διὸς,] ἐν τοῖς Ἐρωτικοῖς. GESNER. Mediceus, ἐν τῇ Εὐρώπῃ Διός. Legendum putem, ἐν τῇ Εὐρώπης δευτέρῳ. Athenaeus lib. vii. pag. 296. Μνασέας ἐν τῷ τρίτῳ τῆ Εὐρωπιακῶν. Et xii. pag. 530. ὡς Μνασέας φησὶν ἐν τρίτῳ τῆ Εὐρώπης. Suidas in v. Περξιδίκη: Μνασέας ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης. Fulgentius in Expoſ. Serm. Ant. *Mnaſeas tamen* III. *Europae libro ſcripſit, Apollinem poſtquam ab Iove ictus* etc. Ejuſdem librum i. et ii. Περὶ Ἀσίας laudant ſcholiaſtes Apollonii Rhodii lib. i. Argon. ϒ 1129. atque Athenaeus lib. viii. cap. viii. Ejuſdem etiam Περίπλουν laudant Athenaeus lib. viii. init. et Suidas v. Πύθης χελιδόνος. Patria autem Patrenſem [Πατρέα] fuiſſe docent Athenaeus et Suidas in v. Σάβοι, ex mſ. Leidenſi. Nam vulgo iſtic, ut et in v. Πύθης χελιδόνος, Παλαιβώς legitur. Confer cl. Voſſium lib. i. De hiſt. Gr. cap. 21.

Ἱεροκλέης] Ἡρακλέης. GESNER.

ἐν τῷ τῆ Ἥρας] Lege Ἥβης, quomodo vertit Geſnerus.

Ὀχετὸς ᾗ ἀεννάου] Mediceus, Ὀχετὸς ᾗ ἄρα ἀεννάου.

οἱ δὲ ἄρρενες, ὅταν ᾗ καιρὸς ὑποθορνύμενοι ὑπερπέτονται τὸ ὀχετόν· ὁμιλήσαντες ᾗ τῇ θηλείαις,] Mediceus, οἱ δὲ

δὲ ἄῤῥενες, ὅταν ἡ καιρὸς ὀρθόρνυσθ, ὑπερπέτονται τ ὀχετὸν, εἶτα ὁμιλήσαντες τ θηλείαις.

οἷα εἰκὸς ἦ πρῶτα] Conjunctio abest a Mediceo.

αἱ μὴν μητέρες τὰς θυγατέρας, σὺν δὲ ἡσῖς] Mediceus, αἱ μ. τὰς θ. τὰς ἡσῖς.

EPILOGVS.

Σπυδῇ τῇ ἐμῇ] Potius foret, σπουδὴ ἡ ἐμή.

ἀνιχνεύσαιτε] ἀνίχνευσέ τε. GESNER. nec aliter Mediceus.

ὡ ὧν ὄντε ἦν] οἷόν τε ἦν. GESNER. Mediceus, ὡς οἷόν τε ἦν. Quae scriptura prorsus idonea est, si sequens periodus constituatur hunc in modum, ὡς οἷόν τε ἦν εἰπεῖν· μὴ παραλιπόντα, ἅπερ ἔγνων, μήτε βλακεύοντα, μήτε τὰ ζῶα, ὡς ἄλογόν τε ἦ ἄφωνον ἀγέλην ὑπεριδόντα ἦ ἀτιμάσαντα, ἀλλὰ κἀνταῦθα ἕως με σοφίας. Simili constructione utitur Auctor lib. xiii. Var. Hist. cap. 1. de Atalanta, φυγεῖν ἐθέλουσαν, ἀλλ' ἐνταῦθα μὴν οὐκ ἄν τις αὐτὴν καλέσαιεν.

ἦ πῶς φιλόσοφον ἐλέφας,] Θυμόσοφον, ut alibi nominat. GESNER.

ἦ εἴδη χηνῶν] καὶ εἴδη χιμαιρῶν. GESNER. Mediceus, ἦ εἴδη ἰχθύων.

ἔχει, ἦ φυλάττω ἦ περιέρχομαι.] Mediceus, ἔχει ἦ φυλάττει, περιέρχομαι.

Ἀλλ' ἔ μοι φίλον σιὼ τοῖς πλουσίοις ἀριθμεῖσθ, ἦ ἐκείνους ἐξελάζεσθ.] ζιὼ ἐκείνοις. GESNER. Mediceus, Ἀλλ' ἔ μοι φίλον σιὼ τοῖσδε τοῖς πλουσίοις ἀριθμεῖσθ, ἦ πρὸς ἐκείνους ἐξελάζεσθ.

χρήματα ἅμα ἦ κλήματα.] Mediceus, χρήματά τε ἅμα ἦ κλήματα.

μηδὲ ἰδίᾳ τὰ ἑκάστῳ εἶπον] Mediceus, τὰ ἑκάστων.

ἀνέμιξα ᾗ ἦ τὰ ποικίλα ποικίλως] Mediceus, τὰ ποικίλων ποικίλα.

ὅποι μὲ ἂν ἀπάγῃ.] Mediceus, ὅπῃ.

ἀλλὰ τόγε τοσούτων] μᾶλλον τόγε τοσούτων. GESNER. Mediceus, ἀλλὰ τόγε τ τοσούτων.

ὁπόσα ἡ Φύσις ἔδωκέ τε αὐτοῖς,] Cl. Wardus legendum existimat, ὁπόσα ᾗ ἡ Φύσις ἔδωκέ τε αὐτοῖς.

Κέφαλοι] De Cephalo vide Ovidium lib. vii. Metamorph. ℣ 705. et Antoninum Liberalem cap. 41. Metamorph.

Ἱππόλυτοι;] Euripides Hippolyto ℣ 15.

Φοίβᾳ δ' ἀδελφὴν Ἄρτεμιν, Διὸς κόρην
Τιμᾷ, μεγίστῳ δαιμόνων ἡγούμενον·
Χλωρᾷ δ' ἀν' ὕλην παρθένα ξυνὼν ἀεὶ,
Κυσὶν ταχείαις θῆρας ἐξαίρει χθονὸς,
Μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας.

Post χλωρᾷ δ' inserui particulam ἀν, postulante metro.

Λεωνίδης] Quem saepius laudavit auctor, ut lib. ii. cap. 6 et 50. iii. 18. xii. 41.

Δημόστρατος,] Ejusdem meminit Auctor supra lib. xiii. 21. et xv. 4, 9, 19.

Ἀγλαοφῶντα] Hunc pictorem laudant Cicero lib. iii. De orat. cap. 7. Plinius lib. xxxv. cap. 9. Athenaeus lib. xii. cap. 9.

ἦ νεβρὸς, ὡς Ἀπλίην] Al. νεμρός. Ἀπλίην nomen corruptum apparet, forte Ἀπελλῆς. GESNER. ἦ νεβρὸς, ὡς Ἀπελλῆν.

ἦ τὸ πλασθὲν βοΐδιον, ὡς Μύρωνα,] Ausonius Epigr. 57.

Bucula sum, caelo genitoris facta Myronis
Aerea: nec factam me puto, sed genitam.

Sic

Sic me taurus init: sic proxima bucula mugit:
Sic vitulus sitiens ubera nostra petit.
Miraris, quod fallo gregem? gregis ipse magister
Inter pascentes me numerare solet.

Et epigr. 58.

Vbera quid pulsas frigentia matris ahenae,
O vitule, et succum lactis ab aere petis?
Hunc quoque praestarem; si me pro parte parasset
Exteriore Myron, interiore Deus.

Adde Anthologiam Graec. Epig. lib. iv. cap. vii. et Plinium lib. xxxiv. cap. 8.

Εἰ ἢ εἰς τὰ ϖ τοσάτων ἀπιδεικνύει, ϗ ὑπ' αὐγὰς ἄγει] Mediceus, ἀπιδεικνύοι, et ἄγοι.

ϗ δικαιοσύην, ϗ ἀνδρείαν] Mediceus, ϗ δικαιοσύην, ϗ σωφροσύην, ϗ ἀνδρείαν.

ἀσέβειαν — ἐλέγχομ̣ν.] ἀσέβειαν ἐλέγχομ̣ν. GESNER.

εἰ ταῦτα εἶπον] εἰ ταυτὰ εἶπον. GESNER.

Ἀφάγε τ̣ πείσας τῆσδε ὁ αὐτὸς ἐλθών.] A Mediceo abest articulus ὁ.

Φίλη δὲ ἡ ἀληθειά μοι,] Supra lib. ii. cap. 11. Εἰ μὲν ἦν ἔμελλον ϖ ἐν Ἰνδοῖς αὐτῶν (ἐλεφάντων) διϊπεύθειαν, ϗ διμάθειαν, ἢ ϖ ἐν Αἰθιοπίᾳ, ἢ ϖ ἐν Λιβύῃ γεγράφειν, ἴσως ἂν τῳ ϗ μῦθον ἐδόκων τινὰ ξυμπλάσας κομπάζειν, εἶτα ὑπὸ φήμης ϖ θηρίων τ̣ φύσεως καταψεύδεσθαι, ὅπερ ἐχρῆν δρᾶν φιλοσοφοῦντα ἄνδρα ἥκιστα ϗ ἀληθείας ἐραστὴν ἀφάπτεσθαι.

χρήσωμαι ϗ ϖονηροῖς] Mediceus, χρήσωμαι ϖονηροῖς.

FINIS.

ERRATA in Notis sic emendentur.

Pag.		Lin.	Lege
982.	a.	45.	Gellium
985.	a.	12.	Ἡ διὸς
	b.	3.	Εὐριπίδης ϖηλεῖ
1001.	a.	17.	*dele* διὰ
1004.	b.	2.	ϖαρὰ τῦ
1017.	a.	5.	τρίφει
1035.		3.	Οἰταῖοι
1059.		8.	GESNER.
1062.		12.	*dele* leg.
1069.	b.	5.	Ϝαμμιλίχῳ
1072.		35.	cicadas.
1073.	a.	22.	μιλιλληχὼς
1082.		44.	Ὀλυμπίας
1088.	b.	36.	Cimonis
1091.	a.	36.	ὠστοκεῖ θύρᾳζε τὸ
1104.	b.	35.	εἶπες
1118.	a.	13.	ὄφιας
		24.	Presterem

INDEX
GRAECO-LATINVS
PRAECIPVORVM ANIMALIVM
AB
AELIANO
MEMORATORVM.

Numerus Romanus librum, Barbarus caput indicat.

Ἀγρώς, Venatrix avis, viii. 24.
Ἄδωνις, vid. Κεγρώς.
Ἀείσκωπες, vid. Σκώψ.
Ἀετὸς, ἀίετος, Aquila, i. 35, et 42. ii. 26, 39, 40, 41, 42, 43, et 46. iii. 13. iv. 26. v. 29, 30, 34, 48, et 50. vi. 29, et 46. vii. 11, et 16. ix. 2, 3, et 10. xi. 37. xii. 4 et 21. xiii. 1 et 11. xv. 1, 19, et 22. xvii. 37.
Ἀετὸς ἀστερίας, Aquila ſtellaris, ii. 39.
Ἀετὸς Διὸς, Aquila Jovis, ix. 10.
Ἀετὸς νηϊλοφόνος, Aquila anataria, v. 33.
Ἁλιάετος, ἁλιαίετος, Aquila marina, iii. 45. v. 50.
Χρυσαίετος, Chryſaëtos, ii. 39.
Ἀηδὼν, Luſcinia, i. 43. iii. 40. v. 38. xii. 28. *Epil.*
Ἀηδόνος νεοττιὰ, Luſciniae pulli, iii. 40.
Αἰγίθαλος, Aegithalus, parus, i. 58. x. 32.
Αἴγιθος, Aegithus, v. 48.
Αἰγοθήλης, Caprimulgus, iii. 9. xvi. 22.
Αἰγυπιὸς, vid. Γύψ.
Αἴθυια, Mergus, iv. 5. vi. 46. vii. 2.
Αἴλουρος, Felis, iv. 44. v. 7, 30, et 50. vi. 27.
Αἱμόῤῥους, Haemorrhous, xv. 13, et 18.
Αἴξ, vid. Τράγος.
Αἰπόλιον, vid. Τράγος.
Αἰσάλων, Aeſalo, ii. 51.
Αἰτναῖος, Aetnaeus, i. 13.
Ἀκαλήφη, Vrtica [marina] vii. 35. xi. 37.
Ἄκανθος, Acanthus, ſpinus, x. 32.
Ἀκανθυλὶς, Acanthylis, iv. 5.
Ἀκοντίας, Iaculus, vi. 8. viii. 13.
Χέρσυδρος, Cherſydrus, viii. 7, et 13.
Ἀκρὶς, Locuſta, iii. 12. xi. 27.
Ἀκρὶς Ἀραβία, Locuſta Arabica, x. 13.

Ἀλεκτρυών, Gallinaceus, ii. 30. iii. 31, et 38. iv. 16, et 29. v. 5, 28, et 50. vi. 22. vii. 7. viii. 28. xi. 26. xii. 7. xiv. 9. xv. 1. xviii. 33, et 46.

Ἀλεκτορὶς, Gallina, xiii. 25. xvii. 46.

Ὄρνις, Gallinacei generis ales, ix. 19.

ἡ Ὄρνις, Gallina matrix, iv. 29.

Ἀλεκτορίδες, Gallinacei pulli, vii. 47.

Μελεαγρίδες, Meleagrides, iv. 42.

Μελεαγρίδες ἐν Λήρῳ, Meleagrides in Lero, v. 27.

Ἀλεκτρυόνος νεοττοὶ, Gallinacei pulli, iv. 29.

πέρυσις, Pullus annotinus, vii. 47.

Ἀλιαῦς, vid. Βάτραχος θαλάττιος.

Ἀλκυὼν, vid. Κήρυλος.

Ἀλώπηξ, Vulpes, i. 36. ii. 24, 42, et 51. iv. 26, et 30. v. 24, 30, et 48. vi. 46. vii. 47. ix. 12. xiii. 11. xiv. 26 pag. 805. *Epil.*

Κερδαλέη, Vulpes, vi. 64.

Κερδὼ, Vulpes mater, vii. 47.

Σκαφώρη, Vulpes mater, vii. 47.

Σκινδακὸς, Vulpes mater, vii. 47.

Ἀλώπηξ Κάσπια, Vulpes Caſpia, xvii. 17.

Ἀλωπεκιδεῦς, Vulpis foetus, vii. 47.

Ἀλώπηξ ἡ θαλαττία, Vulpes marina, vii. 47.

Ἀμία, Amia, xvi. 12.

Ἀμμοβάτης, vid. Διψάς.

Ἀμνὸς, vid. Κριός.

Ἄμπελος, vid. Πάνθηρ.

Ἀμφίσβαινα, Amphiſbaena, viii. 8.

Ἀνθηδὼν, Anthedo, xv. 1.

Ἀνθίας, Anthias, i. 4. iii. 28. viii. 28. xii. 47.

Ἄνθος, Florus, v. 48. vi. 19.

Ἀνθρακᾶς, Antacaeus, xiv. 23, et 26. pag. 807.

Ἀράχνη, Aranea, i. 21. viii. 16.

Φαλάγγιον, Phalangium, i. 57. ix. 11, et 39. xvi. 27. xvii. 11.

Φαλάγγια τετράγναθα, Phalangia tetragnatha, xvii. 41.

Ῥαὲξ, Rhax, iii. 36.

Ἀραχνώδες ζῶον, Araneae ſimile animal, viii. 16.

Ἀρείων, Arion [cochlea] x. 5.

Ἀρίω, vid. Κριός.

Ἄρκηλοι, vid. Πάνθηρ.

Ἄρκτος, Vrſus, urſa, i. 31. ii. 19. iii. 21. iv. 45. v. 49. vi. 3, et 9. viii. 1. xvii. 3.

Ἄρκτου σκυλάκιον, Vrſae catulus, ii. 19. vi. 9.

Ἄρπη, vid. Ἱέραξ.

Ἀσκαλαβώτης, Stellio, vi. 22.

Γαλεώτης, Stellio, iii. 17. ix. 19.

Ἀσπάλαξ, Talpa, xvii. 10.

Σπάλαξ, Talpa.

Ἀσπὶς, Aſpis, vipera, i. 54. ii. 5, et 24. iii. 22. iv. 54. v. 48. vi. 38, et 52. viii. 13. ix. 4, 11, 15, et 62. x. 47. xi. 33. xvi. 39. xvii. 5.

Ἀσπὶς ἱερὰ, Aſpis ſacra, xi. 32.

Ἀσπὶς μέλαινα, Aſpis nigra, vi. 38.

Ἀσπὶς πυῤῥὰ, Aſpis rutila, vi. 38.

Ἀσπὶς τεφραία, Aſpis cinerea, vi. 38.

Ἀσπὶς ἡ Λίβυσσα, Aſpis Libyca, iii. 33. vi. 38.

Ἀσπὶς Θέρμυθις, Aſpis Thermuthis, x. 31.

Ἀσπίδων ἑκκαίδεκα γένη, Aſpidum ſedecim ſpecies, x. 31.

Ἀστακὸς, Aſtacus, iv. 9. vi. 22. viii. 23. ix. 6.

Ἀστερίας, vid. Ἀετός.

Ἀστερίας, Aſterias, v. 36.

Ἀστὴρ θαλάττιος, Aſter marinus, ix. 22.

Ἀτταγᾶς, Attagen, attagena, iv. 42. vi. 45. xiii. 25. xv. 27.

Αὐλωπίας, Aulopias, xiii. 17.
Ἀφύη, Aphya, apua, ii. 22.

Βασιλίσκος, Baſiliſcus, ii. 5, et 7. iii. 31. v. 50. viii. 28.
Βατὶς, Raia, xvi. 13.
Βάτραχος, Rana, ii. 56. iii. 37. ix. 13, et 15. xii. 15. xvii. 38.
ὁ ἐν τελμάτων Βάτραχος, Rana lutana, v. 11.
Βάτραχος θαλάττιος, Rana marina, xiii. 5.
Ἁλιεὺς, Rana piſcatrix, ix. 24.
Βδέλλαι, Hirudines ſanguiſugae, iii. 11. viii. 25.
Βελόνη ἡ θαλαττία, Acus marina, ix. 17, et 60.
Βυβάλιδες, Bubali, bubalides, iii. 1. v. 48. xiii. 25.
Βυβαλίδων πῶλοι, Bubalidum foetus, vii. 47.
Βύγλωττος, Lingulaca, xi. 23.
Βύπρηστις, Bupreſtis, vi. 35.
Βῦς, vid. Ταῦρος.
Βῦς ὁ θαλάττιος, Bos marinus, i. 19.
Βρένθος, Brenthus, v. 48.
Βυρσοδέψης, Cerdo, i. 38.
Βωκκαλίδες, Boccalides, xiii. 25.

Γαλεὸς, vid. Κύων θαλάσσιος.
Γαλεώτης, vid. Ἀσκαλαβώτης.
Γαλῆ, Felis, muſtela, iv. 14. v. 50. vi. 41. vii. 8. ix. 41, et 55. xi. 16. xii. 5. xv. 11, et 26.
Γαλῆ ἡ θαλαττία, Muſtela marina, xv. 11.
Γέρανος, Grus, i. 44. ii. 1, 11 et 39. iii. 13 et 14. vi. 46. vii. 7. xi. 37. xiii. 25. xv. 9, et 29. xvii. 38.
Γέρανος, θαλάττιος ἰχθὺς, Grus, marinus piſcis, xv. 9.
Γλάνις, vid. Λάγνις.
Γλαῦκος, vid. Κύων θαλάττιος.
Γλαὺξ, Noctua, i. 16, et 29. iii. 9. v. 2, et 48. vii. 2. x. 37. xv. 28.
Γόγγρος, Conger, v. 48. xi. 37.
Γρὺψ, Gryps, iv. 27.
Γρυπῶν βρέφη, νεοττοὶ, Gryphum pulli, iv. 27.
Γὺψ, Vultur, i. 45. ii. 42, et 46. iii. 7. iv. 18. v. 50. vi. 46. x. 22.
Αἰγυπιὸς, Aegypius, vultur, ii. 46. v. 48.

Δάκελα, vid. Ὄφις.
Δέλφαξ, vid. Σὺς.
Δελφὶν, δελφὶς, Delphinus, i. 5, et 18. ii. 6, 8, et 52. iv. 9. v. 4, 5, et 48. vi. 15. viii. 3, et 11. ix. 7, et 59. x. 8. xi. 12, 23, et 27. xii. 6, 12, et 45. xiv. 23, et 24. xv. 2, 6, 17, et 23. xvi. 18.
Δίκαιρος, Dicaerus, iv. 41.
Διψὰς, Dipſas, vi. 51.
Ἀμμοβάτης, Ammobates.
Καῦσων, Cauſon.
Κεντρὶς, Centris.
Μελάνουρος, Melanurus.
Πρηστὴρ, Preſter.
Δορκὰς, vid. Ἔλαφος et Τράγος.
Δράκων, Draco, ii. 26. iii. 47. v. 48. vi. 4, 17, 21, 22, 33, et 63. viii. 11. x. 48. xi. 16 et 26. xii. 36. xv. 23. xvi. 39. *Epil.*
Δράκων ὁ χερσαῖος, Draco terreſtris, xiv. 12.
Δράκοντες φονεῖς ἐλεφάντων, Dracones elephantorum interfectores, ii. 21.
Δράκοντες ἐν τῇ Ἠπείρῳ ἔκγονοι ὃ ἐν Δελφοῖς Πυθῶνος, Dracones in Epiro a dracone Delphico prognati, xi. 2.
Δράκων, Draco [piſcis] ii. 50.
Δράκων ὁ θαλάττιος, Draco marinus, v. 37. xiv. 12.
Δρυοκολάπτης, Dryocolaptes, picus Martius, i. 45.

Ἐγγραύλεις, Engraules, viii. 18.
Ἐγκρασίχολοι, Encraſicholi, viii. 18.
Λυκόσομοι, Lycoſtomi, viii. 18. xiii. 2.
Ἔγχελυς, Anguilla, viii. 4. xiv. 8. xv. 9.
Ἔλαφος, Cervus, cerva, ii. 9. iii. 1, et 17. iv. 21, et 24. v. 24. vi. 5, 11, et 12. vii. 39, et 46. viii. 1, 2, et 6. ix. 20. xi. 7, 25, et 40. xii. 18, et 46. xiii. 15. xiv. 5. xv. 9. xvii. 10, 26, et 31.
Ἔλαφοι Ἠπειρωτίδες, Cervi Epirotici, v. 56.
Ἔλαφοι ἐν Σύροις, Cervi in Syria, v. 56.
Δορκὰς, Dorcas, caprea, vii. 47.
Δορκάδες Λιβύσιναι, Dorcades Libycae, xiv. 14.
Ζόρκες, Damae, vii. 19, et 47.
Κεμὰς, Hinnulus [cervi] xvii. 26.
Κεμὰς Λιβυσινὴ, Comas Libyca, xiv. 14.
Πρόκες, Capreae, vii. 19 et 47.
Ἐλέφας, ἐλέφαντος, Elephas, elephantus, i. 37, et 38. ii. 11, et 18. iv. 10, 21, 31, et 44. v. 48, 49, 50, et 55. vi. 1, 21, 22, 52 56, et 61. vii. 2, 6, 13, 36, 37, 41, 43, 44, et 45. viii. 10, 15, 27, et 28. ix. 8, 56, et 58. x. 1, 10, 12, et 17. xi. 14, 15, 26, et 37. xii. 44. xiii. 7, 8, 22, et 24. xiv. 5, et 6. xv. 15. xvi. 12, 15, 18, et 36. xvii. 7, 29, 32, et 43. *Epil.*
Ἐλέφας στρατιώτης, Elephantus militaris, xiii. 9.
Ἐλέφας Πραίσιος, Elephas Praeſius, xiii. 8.
Ἐλέφας Ταξίλας, Elephas Taxilas, xiii. 8.
Ἐλεφάντων βρέφη, πῶλια, Elephantorum pulli, iii. 46. vii. 15 et 36.
Ἐλεφαντίασις, Elephantorum foetus, viii. 27.
Ἔλλοψ, Ellops, viii. 28.
Ἕλμινθες, Lumbrici, v. 46. viii. 9. ix. 33.
Ἔνυδρος, Lutra, xi. 37.
Κύων ποταμίος, Canis fluviatilis, xiv. 21.
Ἐξώκοιτος, Exocoetus, ix. 36.
Ἔποψ, Vpupa, i. 35. iii. 26. vi. 46. x. 16.
Ἐρίθακος, Rubecula, vii. 7.
Ἔριφος, vid. Τράγος.
Ἑρπετὰ, vid. Ὄφις.
Ἐρωδιὸς, Ardea, ardeola, i. 1, et 35. iii. 23. iv. 5. v. 35 et 48. vii. 2. x. 5, et 37. xvii. 22.
Εὐλαὶ, Vermes, xvi. 14.
Ἐφήμερα ζῶα, Ephemera animalia, ii. 4.
Ἐχενάτης, vid. Μδς.
Ἐχενηὶς, Echeneïs, remora, i. 36. ii. 17.
Ἐχῖνος χερσαῖος, Erinaceus, herinaceus terreſtris, iii. 10. iv. 18. vi. 24. 56, et 64. xiv. 4.
Ἐχῖνος θαλάττιος, Echinus marinus, vii. 33. ix. 47. xi. 37. xii. 25. xiv. 4. xvi. 16.
Ἔχις, Vipera, i. 24, 50, et 52. ii. 24. vi. 12, 41, et 51. ix. 15, et 66. x. 6, et 49. xv. 16. xvii. 3.
Ἔχιδνα, Vipera, v. 16. x. 6.
Ζόρκες, vid. Ἔλαφος.
Ζύγαινα, Libella, ix. 49.
Ζῶα σαλύροις ἐμφερῆ τὰς μορφὰς, Beſtiae ſatyrorum formam gerentes, xvi. 21.
Ἡγεμὼν τῶν κητῶν, Dux cetacei generis, ii. 13.
Ἡμίονος, Mulus, ii. 7, et 10. v. 8. vi. 49. vii. 13, et 42. xii. xiv. 25. xvi. 9, et 37.

Ἧπαλος, Hepatus, jecorinus, ix. 38. xv. 11.
Ἡσυχος, Heſychus, xiv. 23.
Θρίσσα, Thriſſa, vi. 32.
Θύμαλλος, Thymallus, xiv. 22.
Θυννος, Thunnus, thynnus, ix. 47. xiii. 16, 17, et 27. xiv. 26. pag. 807. xv. 3, 5, et 6. xvi, 18.
Θὼς, Thos, lupus cervarius, i. 7. xii. 28.
Θώων σκύμνοι, Thoum foetus, vii. 47.

Ἶβις, Ibis, i. 38. ii. 35 et 38. vi. 46. vii. 45. x. 29.
Ἱέραξ, Accipiter, vultur, ii. 42, et 43. iii. 45. v. 50. vii. 9. x. 14, et 24. xi. 37, et 39. xii. 4.
Ἱέραξ νόθος, Accipiter nothus, ii. 43.
Ἱέραξ ὀρείτης, Accipiter montanus, ii. 43.
Ἱέραξ πελάγιος, Accipiter pelagius, vi. 45.
Ἱέραξ ταννσίπτερος, Accipiter tanyſipterus, xii. 4.
Ἱέραξ Φασσοφόνος, Φασσοφόνης, Accipiter palumbarius, xii. 4.
Ἱέραξ ὠκύπτερος, Accipiter ocypterus, xii. 4.
Ἅρπη, Harpe, i. 35. ii. 47. xii. 4.
Κεγχρὶς, Cenchris, ii. 43.
Μέρμνος, Mermnus, xii. 4.
Τελόρχης, Buteo, xii. 4.
Φήνη, Oſſifraga, xii. 4.
Ἱέραξ πελάγιος, Accipiter marinus, ix. 52.
Ἰκτὶν, ἰκτῖνος, Milvus, i. 35. ii. 46. iv. 5, et 26. v. 47, et 50.
Ἰυλὶς, Iulis, ii. 44.
Ἵππος, Equus, i. 28, et 36. ii. 10, et 17. iii. 1, et 7. iv. 3, 6, 7, 50, et 53. v. 3, 11, 19, 44, et 50. vi. 6, 10, 19, et 44. vii. 12, et 46. x. 48. xi. 36, et 37. xii. 15, 34, et 40. xiii. 14 et 24. xiv. 10, 11, 18, 25, et 28. xv. 24, et 25. xvi. 11, 16, 20, 23, 25, et 37. xvii. 9, 17, 34, et 45. *Epil.*
Ἡ ἵππος, ἵππος θῆλυς, ἵππος θήλεια, Equa, iii. 17. iv. 8, et 11. vi. 48. ix. 48, et 54. xi. 18, 31, et 36. xii. 16, et 44. xiv. 18. xv. 25.
Ἵπποι ἄγριοι, Equi feri, xvi. 9.
Ἵπποι λυκοσπάδες, Equi lycoſpades, xvi. 24.
Ἵππος Γετικὸς, Equus Geticus, xv. 24.
Ἵππος Ἰνδὸς, Equus Indicus, xiii. 9.
Ἵππος Λίβυς, Equus Libycus, iii. 2. xii. 34. xiv. 10 et 14.
Ἵππων βρέφη, πῶλοι, Equini pulli, iii. 8. iv. 7. vi. 48.
Ἵππου ὠὸς, Pullus equae, iv. 7.
Ἵππος μονόκερως, Equus unicornis, iii. 41.
Ἵππος ὁ ποτάμιος, Equus fluviatilis, hippopotamus, vi. 53. vii. 19. xi. 3, et 37.
Ἵππουρος, Hippurus, xv. 1.
Ἴυγξ, Torquilla, vi. 19.
Ἰχθύδιον Ἰνδικὸν, Piſciculus Indicus, viii. 7.
Ἰχθὺς ἱερὸς, Piſcis ſacer, viii. 28.
Ἰχθὺς μέλας ἰχυρῶς ἐν Λυσίᾳ ποτα-μῷ, Piſcis nigerrimus in Luſia flumine, x. 38.
Ἰχνεύμων, Ichneumo, iii. 22. iv. 44. v. 48. vi. 38. viii. 25. x. 47.

Καλαμοδύτης, Calamodytes, vi. 46.
Καλλιόνυμος, Callionymus, xiii. 4.
Κάμηλος, Camelus, iii. 7, et 47. iv. 55. v. 3, et 50. vi. 60. x. 3. xi. 36. xii. 15, et 34. xvii. 32, 33, et 36.

Κάμηλος ἡ ἐν Βάκτροις, Camelus Bactrianus, iv. 55.
Κάμπη, Eruca, vi. 36. ix. 39.
Καναυλᾶνες, vid. Μῦς.
Κανθαρὶς, Cantharis, ix. 39.
Κάνθαρος, Scarabaeus, i. 38. iv. 18. vi. 46. x. 15. *Epil.*
Κάνθαρος ἐν Ἰνδοῖς, Cantharus Indicus, iv. 46.
Κάνθαρος ὁ θαλάττιος, Cantharus marinus, i. 26.
Κάπρος, vid. Σῦς.
Κάπρος, Aper [piſcis] x. 11.
Κάραβος, Locuſta, ix. 25. xvi. 3.
Κάραβος, Locuſta [piſcis] i. 32. ix. 6. x. 38. xi. 37. xiii. 26. xiv. 9.
Καρὶς, Squilla, i. 15, et 30. ii. 44. xi. 37. xvi. 13.
Καρκῖνος, Cancer, i. 35. iii. 29. vi. 52. vii. 23. viii. 16. ix. 6. xi. 37. xiv. 9. xvi. 48. xvii. 1.
Καρκῖνος δρομίας, Cancer curſor, vii. 24.
Καρκῖνος πηλίας, Cancer lutarius, vii. 30.
Καρκῖνος ὁ ποτάμιος, Cancer fluviatilis, vi. 26.
Καρκινάδες, Cancelli, viii. 31.
Καρτάζωνος, Cartazonus, xvi. 20.
Καστορίδες, Caſtorides, ix. 50.
Κάστωρ, Caſtor, fiber, vi. 34. xi. 37.
Κατρεὺς, Catreus, xvii. 23.
Κάτω βλέπον, Catoblepon, vii. 5.
Καύσων, vid. Διψάς.
Κεγχρὶς, Miliaria, xiii. 25.
Κεμὰς, vid. Ἔλαφος.
Κενπρὶς, vid. Διψάς.
Κεντρίτης, Centrites, ix. 11.
Κεντρίτης, vid. Κύων θαλάσσιος.
Κεράστης, Ceraſtes, i. 57. xii. 41. xvi. 28.
Κερδαλέη, vid. Ἀλώπηξ.
Κερδὼ, vid. Ἀλώπηξ.
Κερκωπῶνες, Cerciones, xv. 14.
Κεστρεὺς, Mugil, v. 48. vii. 19. ix. 7.
Ἀδωνις, Adonis, ix. 36.
Κέφαλος, Capito, mugil, i. 3. xiv. 22.
Κέφαλος ὀξύρυγχος, Capito oxyrynchus, i. 12.
Κῆπος, Cepus, xvii. 8.
Κήρυλος, Carulus, cerulus, v. 48. vii. 17. xii. 9.
Ἀλκυών, Alcedo, halcyon, i. 36. v. 48. vi. 19. vii. 17. ix. 17.
Κήρυξ, Buccina, ix. 6. xi. 37, xvi. 12.
Κῆτος, Cetus, cetus marinus, cetaceus piſcis, cetacea bellua, i. 55. ii. 13. ix. 49. xii. 41. xiv. 23, et 28. xv. 23. xvi. 12. xvii. 6.
Κήτη γυναικῶν ὄψιν ἔχοντα, Cete muliebri facie praedita, xvi. 18.
Κήτη κριῶν κεφαλὰς ἔχοντα, Cete arietum capita habentia, xvi. 18.
Κήτη λεόντων κεφαλὰς ἔχοντα, Cete leonum capita habentia, xvi. 18.
Κήτη παρδάλεων κεφαλὰς ἔχοντα, Cete pantherarum capita habentia, xvi. 18.
Κήτη σατύρων μορφὰς ἔχοντα, Cete ſatyrorum formam habentia, xvi. 18.
Κήτη ἀμφίβια, Cete in utraque ſede viventia, xvi. 18.
Κηφὴν, Cephen, fucus, i. 9. v. 11 et 47.
Κίγκλος, Cinclus, motacilla, xii. 9.
Κιθαρῳδὸς, Citharoedus, xi. 23.
Κινάμωμος, κιννάμωμος, Cinamomus, cinnamomus, ii. 34. xvii. 21.
Κίρκη, Circe, iv. 5 et 58.
Κίρκος, Circus, i. 35. iii. 45. iv. 5 et 58. v. 48, et 50. vi. 45, et 46.
Κίττα, Pica, vi. 19.

Κίχλη,

Κίχλη, Turdus, i. 35. xii. 28.
Κίχλη, Turdus [piſcis] xii. 28.
Κόγχη, Concha, iii. 20. v. 35.
αἱ Κόγχαι μητέρες τ Μαργαριτῶν, Conchae Margaritarum genitrices, x. 13, 20.
Κόκκυξ, Cuculus, iii. 30.
Κόκκυγος βρέφη, Cuculi pulli, iii. 30.
Κολοιὸς, Graculus, monedula, i. 6. iii. 12. iv. 30. v. 48. vii. 2. xii. 37. xvii. 16.
Κόνιλος, Cuniculus, xiii. 15.
Κορακῖνος, Coracinus, xiii. 17. pag. 747. xiv. 23, et 26 pag. 807.
Κόραξ, Corvus, i. 35, 47, et 48. ii. 26, 49, et 51. iii. 43. iv. 5. v. 48. vi. 19, et 45. vii. 7, et 18. xiii. 11.
Κόραξ Αἰγύπτιος, Corvus Aegyptius, ii. 48.
Κόραξ Λίβυς, Corvus Libycus, ii. 48.
Κορακότταε, Corocuta, crocuta, vii. 22.
Κόρυδος, κορυδαλὸς, Alauda, i. 35. iii. 30. iv. 5. vi. 46. xvi. 5.
Κορώνη, Cornix, i. 35. iii. 9. v. 8, et 48. vi. 7, 45, et 46. vii. 2.
Κορώνη ἐναλίος, Cornix maritima, xv. 22.
Κόσυφος, Merula, vi. 19, et 46. viii. 24. xii. 28.
Κόσυφος ἐν τῇ Κυλλήνῃ, Merula in Cyllene, v. 27.
Κόσυφος ὁ θαλάττιος, Merula marina, i. 14 et 15. xii. 28.
Κοχλίας, κόχλος, Cochlea, i. 57. ii. 45. xiv. 28.
Κοχλίας θαλάττιος, Cochlea marina, xi. 21.
Κοχλίας Ποντικὸς, Cochlea Pontica, x. 6.
Κοχλίας ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, Cochlea Rubri maris, xi. 21.
Κραμβὶς, Crambis, ix. 39.
Κρὲξ, Crex, iv. 5.
Κριὸς, Aries, i. 6, et 26. iv. 31. v. 29. vii. 29. viii. 11. x. 18. xv. 15. xvi. 37.
Ὄϊς, Ovis, i. 26, et 38. iv. 32, et 46. v. 48. viii. 21. ix. 31, et 48. x. 50. xv. 1. xvi. 20. xvii. 31.
Πρόβατον, πρόβατα, Ovis, ovillum pecus, iii. 24. iv. 32. v. 27. vii. 8, 19, et 27. viii. 21. xi. 4, et 29. xii. 36, et 40. xv. 7, et 25. xvi. 16, 26, et 32.
Ὄϊς Ἀβυδηναὶ, Oves Abydenae, iii. 32.
αἱ Ὄϊς αἱ Ἀραβίων, Oves Arabicae, x. 4.
Πρόβατα τρίχας καμήλων ἔχοντα, Oves pilis camelorum hirſutae, xvii. 10.
Ἀμνὸς, Agnus, iv. 15.
Ἀρνὸς, Agnus, v. 3, et 25. vii. 8. xii. 3, et 31. xiv. 8. xvi. 34.
Λίμνη [leg. Ἄμνη] Agna, v. 50.
Κριὸς, Aries [piſcis] ix. 49.
Κροκόδειλος, Crocodilus, ii. 33. iii. 11. iv. 44. v. 23. vi. 52. vii. 47. viii. 4, et 25. ix. 3, et 58. x. 21, 24, et 47. xi. 37. xii. 15.
Κροκόδειλος ὁ χερσαῖος, Crocodilus terreſtris, i. 58.
Κροκοδείλων δύο γένη ἐν Γάγγῃ, Crocodilorum duo genera in Gange, xii. 41.
Κυανὸς, Cyanus, iv. 59.
Κύκνος, Cycnus, olor, ii. 32. iii. 7. v. 34, et 48. vi. 9. x. 36. xi. 1, et 37. xiv. 13. xvii. 24.
Κύμινδις, Cymindis, xii. 4.
Κυνοκέφαλος, Cynocephalus, iv. 46. vi. 10. vii. 19. x. 36. xvii. 8.
Κυνομυῖα, Muſca canina, iv. 51.
Κυπρῖνος, Cyprinus, xiv. 23, et 26. pag. 807.
Κύων, Canis, i. 6, 8, et 37. iii. 1, et 7. iv. 31, et 45. v. 24, 46, et 50. vi. 10, 16, 22, 25, et 62. vii. 10,

10, 12, 13, 19, 28, 29, 38, 40, et 47. viii. 1. ix. 5, 15, et 55. x. 41, et 45. xi. 3, 5, 13, 15, 19, 20, 27, et 37. xii. 16, 22, 33, 35, et 46. xiii. 14, et 24. xiv. 5, et 27. xvi. 11, 20, 21, 24, pag. 895. et 31. xvii. 25.

Κύων ἀγρευτικὸς, Canis venaticus, viii. 2, et 9.

Κύων θηρευτικὴ, Canis venatica, vi. 59.

Κύων οἰκουρὸς, Canis domeſticus, ix. 54.

Κύων μικρὸς, ζμικρὸς, Canicula, i. 55. xiv. 21.

Κύων Αἰγύπτιος, Canis Aegyptius, vi. 53.

Κύων Ἐρετριακὸς, Canis Eretrienſis, xvii. 8.

Κύων Ἰνδικὸς, Canis Indicus, iv. 19. viii. 1. xv. 14.

Κύων Καρμάνιος, Canis Carmanius, iii. 2.

Κύων Κρῆσσα, Canis Cretica, iii. 2.

Κύων Μεμφίτης, Canis Memphiticus, vii. 19.

Κύων Μολοσσὸς, Μολοττὸς, Canis Moloſſus, iii. 2. xi. 20.

Κύων Ὑρκανὸς, Canis Hyrcanus, xvii. 6.

Κυνίδιον, Catellus, canicula, iii. 1. xvi. 18. xvii. 17.

Κυνίδιον Μελιταῖον, Catellus Melitenſis, xvi. 6.

Κυνίδιον Σικελικὸν, Canicula Sicula, vii. 25.

Σκύλακες, Catuli, foetus canum, vii. 12 et 47.

Σκυλάκια, Catuli canum, iii. 25. iv. 34.

Κύων, Canicula [piſcis] xv. 11.

Κύων θαλάττιος, θαλαττία, Canicula marina, i. 17, et 55. xiv. 21, et 24.

Κύων ξιφίας, Canis Xiphias, xiii. 4.

Γαλεὸς, Galeus, muſtelus, i. 55. ii. 55. ix. 65. xi. 36. xv. 11.

Γλαῦκος, Glaucus, i. 16.

Κεντρίτης, Centrita, i. 55.

Κύων πολάμιος, vid. Ἔνυδρος.

Κωβιὸς, Gobius, ii. 50. iii. 18.

Κώνωψ, Culex, xiv. 22. xvii. 40.

Κωφίας, Cophias, viii. 13.

Τυφλίνης, Typhlines, viii. 13.

Τύφλωψ, Typhlops, viii. 13.

Κώψ, vid. Σκώψ.

Λάβραξ, Lupus [piſcis] iii. 18. v. 48. x. 2. xiv. 22. xvi. 12.

Λάβραξ ὁ θαλάττιος, Lupus marinus, i. 30.

Λάγνις [leg. Γλάνις] Glanis, xii. 14.

Λαγωὸς, λαγὼς, Lepus, ii. 14, et 39. iv. 26. v. 24. vi. 47. vii. 8, 19, et 47. viii. 2. ix. 10. xi. 9. xii. 19. xiii. 11, 12, 13, 15, et 24.

Λαγὼς ἐκ πεδιάδος γῆς, Lepus campeſtris, xiii. 14. pag. 739.

Λαγὼς ὄρειος, Lepus montanus, iv. 26. xiii. 14. pag. 739, et 741.

Λαγὼς ἐν τοῖς Βισάλταις, ἐν Βισαλτίᾳ, Lepus in Biſaltia, v. 25. xi. 40.

Πτὼξ, Lepus adultus, vii. 19, et 47.

Ταχίνας, Lepus adultus, vii. 47.

Λαγιδεῖς, Leporum foetus, vii 47.

Λαγὼς θαλάττιος, Lepus marinus, ii. 45. ix. 51. xvi. 9.

Λαέρλης, vid. Μύρμηξ.

Λαέρλης, vid. Σφὴξ.

Λάρος, Larus, gavia, iii. 20. iv. 5. v. 48. vi. 46. xv. 10, et 23.

Λεπὰς, Patella, vi. 55.

Λέων, Leo, i. 31 et 36. iii. 1, 21, 27, et 31. iv. 3, 18, 19, 21, 27, 34, et 45. v. 24, 39, 48, et 50. vi. 1, et 22. vii. 6, 8, 23, 36, 47, et

et 48. viii. 1, et 28. ix. 1, 6, et 30. xi. 26, et 37. xii. 7. xiii. 14. xvi. 10. xvii. 27, et 31. *Epil.*

Λέαινα, Leaena, iii. 21. iv. 3. v. 50. xii. 40.

Λέων ἐν Ἰνδοῖς, Leo Indicus, xvii. 26, 36, 41, et 45.

Λέων Νεμεαῖος, Leo Nemeaeus, xii. 7.

βρέφη ϛ Λέοντος, Catuli leonis, iv. 34.

σκύμνοι Λεόντων, foetus Leonum, vii. 47.

Λεοντιδεῖς, foetus Leonum, vii. 47.

Λέων θαλάσσιος, Leo marinus, ix. 49. xiv. 9.

Λίμνη, vid. Κελός.

Λύγγαι, i. 58.

Λύγξ, Lynx, iv. 18. vii. 47. xiv. 6.

Λυγῶν σκύμνοι, Lyncum foetus, vii. 47.

Λύκος, Lupus, i. 31, et 36. iii. 6, et 32. iv. 3, 4, et 15. v. 19. vi. 65. vii. 8, 20, et 47. viii. 6, et 14. ix. 18. x. 26. xi. 6, et 37. xii. 30, et 40. xiii. 1. xv. 1, et 3. xvii. 31.

Λυκιδεῖς, Luporum foetus, vii. 47.

Ζκύλακες Λύκων, Luporum foetus, vii. 47. vid. Ἐγχελύλεις.

Λυκόσομος, Lycoſtomus, viii. 18.

Μαινίς, Maena, maenis, i. 58. xii. 28.

Μαιῶται, Maeotae, x. 19.

Μάλθη, Maltha, ix. 49.

Μάργαρος Βρεττανικὸς, Concha margaritifera Britannica, xv. 8.

Μάργαρος Ἐρυθραῖος, Concha Margaritifera Rubri maris, xv. 8.

Μάργαρος Ἰνδὸς, Concha margaritifera Indica, xv. 8.

Μάργαρος χερσαῖος, Concha margaritifera terrena, xv. 8.

Μαργαρίτης τ ἐρυθρᾶς θαλάττης, Margarita Rubri maris, x. 13.

Μαρτιχόρας, Martichoras, iv. 21.

Μελαγκόρυφος, Atricapilla, vi. 46.

Μελάνουρος, Melanurus, i. 41.

Μελάνουρος, vid. Διψάς.

Μελεαγρίδες, vid. Ἀλεκτρυών.

Μέλισσα, Μέλιττα, Apis, i, 9, 10, 11, 58, 59, et 60. ii. 57. v. 10, 11, 12, 13, 42, et 49. viii. 6. xi. 37. xii. 37. xiv. 22. xv. 1, et 8. xvi. 31.

Μέλιτται ἀργοὶ, Apes inertes, i. 10.

Μέλιτται ἐργοφόροι, Apes operariae, v. 42.

Μέλιτται πλασσίδες, Apes figulae, v. 42.

Σειρῆνες, Sirenes, v. 42.

Σχαδόνες, Apum ſoboles, v. 11.

Μέλιτται χαλκοειδεῖς, Apes chalcoides, xvii. 36.

Μέλιτται Σκυθίδες, Apes Scythicae, ii. 53.

Μελιττῶν βασιλεὺς, Apum rex, i. 59, et 60. v. 10, et 11. xv. 8.

Μελιττῶν ἡγεμών, Apum dux, v. 42.

Μεμβρεῖς, Membras, i. 58.

Μέμνονες ὄρνιθες, Memnonides aves, v. 1.

Μέροψ, Merops, i. 49. v. 11. viii. 6. xi. 30.

Μολυβδίτης, vid. Σύς.

Μολύβδαινα, vid. Σῦς.

Μόνος, vid. Σῦς.

Μόνωψ, Monops, vii. 3.

Μόσχος, vid. Ταῦρος.

Μῦα, Muſca, ii. 29, 44, et 56. iv. 51. vii. 19. xi. 8. xv. 1.

Μῦαι ἐν Ἀστραίῳ πολαμῷ πετόμεναι, Muſcae in Aſtraeo fluvio volitantes, xv. 1.

Μῦαι αἱ Πισάτιδες, Muſcae Piſatides, v. 17.

Μυαλὸς, Myllus, xiv. 23.

Μύραινα, Muraena, i. 32, 37, et 50. v. 48. viii. 8, et 13. ix. 25, 40, et 66.

Μύρμηξ, Formica, i. 22. ii. 25. iv. 43, et 49. vi. 3, 43, et 50. vii. 47. xi. 16. xvii. 42.

Μύρμηξ λευκὸς, Formica alba, iv. 5.

Μύρμηξ ὁ Ἰνδὸς, Formica Indica, xvi. 15.

Λαέρλης, μύρμηκος θανατηφόρου εἶδος, Laertes, genus formicae mortiferum, x. 42.

Μυρμήκων σκύμνοι, Formicarum foetus, vii. 47.

Μῦς, Mus, ii. 56. v. 14, 22, et 49. vi. 41. vii. 8. ix. 3. xi. 19, et 28.

Σμίνθιος, Mus, xii. 5.

Μῦς ἀγραῦλος, Mus agreſtis, ix. 41.

Μῦς ὁ καλὰ ἢ οἰκίαν, Mus domeſticus, ix. 41.

Μῦς ἐχενάτης, Mus echenates, xv. 26.

Μῦς Κάσπιος, Mus Caſpius, xvii. 17.

Μῦς Ποντικὸς, Mus Ponticus, vi. 40.

Καναυτᾶνες, μῦς ἐν τῇ Τερηδόνι τῆς Βαβυλωνίας, Canautanes, mures in Teredone Babylonica, xvii. 12.

Μυγαλὴ, Mus araneus, ii. 37. vi. 22.

Μῦς ὁ θαλάττιος, Mus marinus, ix. 41.

Μύωψ, Myops, tabanus, iv. 51. vi. 37.

Νάρκη, Torpedo, i. 36. ix. 14. xi. 37. xii. 27. xiii. 27. xiv. 3.

Νεοττοὶ, Aviculae recens natae, vii. 47.

Νήαδες, Neades, xvii. 28.

Νηρίτης, Nerites, xiv. 28.

Νῆττα, Anas, v. 33. vii. 7. xiii. 25.

Νυκτερὶς, Veſpertilio, i. 37. vi. 45. xi. 37.

Ξιφίας, Xiphias, gladius, ix. 40. xiv. 23, et 26. pag. 807. xv. 6.

Οἰνὰς, Oenas, iv. 58.

Οἶς, vid. Κριός.

Οἶστρος, Oeſtrum, aſilus, iv. 51. vi. 37.

Ὀνοκένταυρος, Onocentaura, xvii. 9.

Ὄνος, Aſinus, ii. 10, et 51. iv. 32. v. 48, et 50. vi. 51. vii. 19. viii. 6. ix. 53. x. 28. xi. 37. xii. 16, et 34. xvi. 47. xvii. 9.

Ὄνος θήλεια, Aſina, iii. 7.

Ὄνος ἄγριος, Aſinus ferus, ſylveſtris, iv. 52. xvi. 9. xvii. 26, et 31.

Ὄνος κεροφόρος, Aſinus cornutus, x. 4.

Ὄνος μονόκερως, ἓν κέρας ἔχων, Aſinus unicornis, iii. 41. xiii. 25.

Ὄνος Λίβυς, Aſinus Libycus, xii. 16. xiv. 10.

Ὄνος Μαυρούσιος, Aſinus Mauruſius, xiv. 10.

Ὄνων βρέφη, Aſinorum catuli, iv. 52.

Ὄνος θαλάττιος, Aſellus marinus, v. 20. vi. 30. ix. 38.

Ὀξύρυγχος, Oxyrynchus, x. 46. xi. 24. xvii. 32.

Ὀρειβάτης, vid. Ψύλλα.

Ὄρκυνος, Orcynus, i. 40.

Ὄρνις, ἡ ὄρνις, vid. Ἀλεκτρυών.

Ὄρνις μείζων βοὸς, Avis bove major, xvii. 14.

Ὄρνις ὁ μονόκερως, Avis unicornis, xvii. 10.

Ὄρνις τετρακέφαλος, Avis quadriceps, xi. 40.

Ὀρτάλιχος, Avicula recens nata, vii. 47.

Ὄρτυξ,

Ὄρτυξ, Coturnix, vi. 45. vii. 9. xv. 27.
Ὄρυξ, Oryx, vii. 8, et 47. x. 28. xiii. 25.
Ὄρυξ τετράκερως, Oryx quadricornis, xv. 14.
Ὀρύγων πῶλοι, Orygum foetus, vii. 47.
Ὀρφὸς, Orphus, v. 18. xii. 1.
Ὀσμύλος, Osmylus, ix. 45.
Ὄστρεον, Ostreum, concha, v. 35. ix. 22. xi. 37. xiv. 24.
Ὄστρεα τὰ Ἐρυθρᾶς θαλάττης, Ostrea Rubri maris, x. 13.
Ὄφις, Serpens, i. 38, 45, 51, et 52. ii. 5, 7, et 9. iii. 5. iv. 14, et 33. v. 2, 8, et 31. vi. 16, 18, et 51. vii. 47. viii. 6, 7, et 8. ix. 16, 21, 29, 43, et 44. x. 14, et 29. xi. 19, 34, et 37. xii. 32, et 34. xvi. 22, 24, 38, et 42. xvii. 1, 2, et 37. *Epil.*
Ὄφεις, Serpentes, ix. 26.
Ἑρπετὰ, Serpentes, xvi. 27.
Ὄφεις δικέφαλοι ἢ δύο πόδας καὶ τὸ ὑραῖον ἔχοντες, Serpentes bicipites et binos pedes versus caudam habentes, xvi. 42.
Ὄφεις πτερωτοὶ, πτηνεῖς, Angues volucres, ii. 38. xvi. 41.
Ὄφις θαλάττιος, Serpens [marinus, xiv. 15. xvi. 8.

Πάγουρος, Pagurus, iv. 9. vi. 31. ix. 6, et 43.
Πάνθης, vid. Πάρδαλις.
Πάππος, Curuca, iii. 30.
Πάρδαλις, Panthera, pardalis, iv. 29. v. 40. vi. 2, 22, 50, et 57. vii. 47. viii. 6. xi. 37. xiii. 10. xiv. 6. xvii. 31, et 43. *Epil.*
Πάνθης, Panthera, vii. 47. xv. 15.
Πανθήρων, παρδάλεων σκύμνοι, Pantherarum foetus, vii. 47.
Ἄρκηλοι, Pantherarum foetus, vii. 47.
Πάρδαλις, Pardalis [piscis] ix. 49. xi. 24.
Παρείας, παρέας, Parias, paruas, viii. 12.
Πάρνοψ, Parnops, vi. 19. xvii. 19.
Πελαργὸς, Ciconia, i. 37. iii. 23. iv. 5. v. 46. vi. 45. viii. 20, et 22. x. 16. xi. 15, et 30. *Epil.*
Πελειὰς, vid. Περιστερά.
Πελεκᾶς, Pelecanus, iii. 20, et 23. v. 35. vi. 45.
Πέρδιξ, Perdix, i. 35. iii. 5, 16, et 35. iv. 1, 5, 12, 13, et 41. v. 46, et 48. vii. 19. x. 5, et 35. xi. 38. xvi. 7. xvii. 15.
Πέρδικες Κιρραῖοι, Perdices Cyrrhaei, iv. 13.
Πέρδικες οἱ Παφλαγόνες, Perdices Paphlagoniae, xi. 40.
Συροπέρδιξ, Syroperdix, xvi. 7.
Περδίκων βρέφη, Perdicum pulli, iii. 17.
Περιστερὰ, Columba, iii. 5, 15, et 45. iv. 2. v. 50. x. 50. xi. 27.
Πελειὰς, Columba, ii. 43. iv. 2.
Περιστερὰ ὠχρά, Columba lutea, xiv. 15.
Πελειὰς, ἡ παλαύτεια, Columba allectatrix, xiii. 17. pag. 747.
Νεόττια, Pulli [columbarum] iii. 45.
Πέρκαι, Percae, xii. 24, et 26. pag. 807.
Περσεὺς, Perseus, iii. 28.
Πέρυσις, vid. Ἀλεκτρυών.
Πηλαμὺς, Pelamys, xv. 10.
Πιθήκη, vid. Ψύλλα.
Πίθηκος, Simia, v. 7, et 26. vi. 53. vii. 21, et 47. viii. 6. xv. 17. xvii. 25, et 39.
Πίθηκος λευκὸς, Simia alba, xv. 14.
Πίθηκος μελάντατος, Simia nigerrima, xv. 14.
Πίθηκος πυρσὸς, Simia ruffa, xv. 14.
Πιθήκων γένος ἀνθρωπόνευν, Simiarum genus humanis sensibus praeditum, xvi. 10.

Πιθηκιδῆς, Simiarum foetus, vii. 47.
Πίθηκος θαλάσσιος, Simia marina, xii. 27.
Πίννη, Pinna, iii. 28.
Πνεύμων, Pulmo, xiii. 27.
Ποηφάγον ζῶον, Poëphagus, xvi. 11.
Πολύπους, Polypus, i. 27, 32, et 37. iv. 9. v. 44. vi. 22, et 28. vii. 11. ix. 25, et 45. x. 38. xi. 37. xiii. 6. xiv. 26. pag. 807.
Πομπίλος, πόμπυλος, Pompilus, ii. 15.
Πορφύρα, Purpura, murex, vii. 31, et 34. ix. 61. xi. 37. xvi. 12.
Πορφύρα Λακαίνη, Purpura Lacaena, xv. 10.
Πορφυρίων, Porphyrio, iii. 42. v. 28. vii. 25. viii. 20. xi. 15.
Πρασοκυρὶς, Prasocuris, ix. 39.
Πρέπων, Prepon, ix. 38.
Πρηστὴρ, Preſter, xvii. 4.
Πρηστὴρ, vid. Διψάς.
Πρῆσις, Preſtes, ix. 49.
Πρόβατον, vid. Κριός.
Πρόβατον, Ovis marina, ix. 38.
Πρόκες, vid. Ἔλαφος.
Πτωὼξ, vid. Λαγωός.
Πύγαργος, Pygargus, vii. 19.
Πυρραλὶς, Ignaria, v. 48.
Πυραύστης, Pyrauſta, xii. 8.
Πυριγόνοι, Pyrigoni, ii. 2.
Πύῤῥα, Pyrrha, iv. 5.
Πῶλος, vid. Ἵππος.

Ῥαὲξ, vid. Ἀσφύη.
Ῥινόκερως, Rhinoceros, xvii. 44.
Ῥόμβος, Rhombus, xiv. 3.
Ῥυάδες, Aſpargi, ix. 46.

Σαλαμάνδρα, Salamandra, ii. 31. ix. 28. xi. 37.
Σάλπη, Salpe, ix. 7.
Σάλπιγξ, Salpinx, vi. 19.
Σάργος, Sargus, i. 23, et 26. xiii. 2.
Σάτυροι, Satyri, xvi. 15.
Σαῦρος, Lacertus, lacerta, i. 58. ii. 23. ix. 3. xi. 37. xvi. 41. *Epil.*
Σαῦρος χλωρὸς, Lacerta viridis, v. 47.
Σαῦρος, Σαῦρα, Lacertus, lacerta [piſcis] x. 11. xii. 25.
Σειρῆνες, vid. Μέλιτται.
Σειρῆνες, Sirenes, xvii. 12.
Σελήνη, Luna, xv. 4.
Σέρφος, Lumbricus, Serphus, ix. 3. iv. 22.
Σηπία, Sepia, i. 34. v. 41, et 44. xi. 37.
Σηπεδὼν, Sepedo, xv. 18.
Σὴψ, Seps, xvi. 40.
Σίλουρος, Silurus, xii. 14, et 29.
Σίλουρος Ἰστριανὸς, Silurus Iſtrianus, xiv. 25.
Σίλφη, Blatta, i. 37.
Σιτταικὸς, vid. Ψιττακός.
Σκάρος, Scarus, i. 2, et 4. ii. 54. xii. 42. xiv. 2.
Σκαφώρη, vid. Ἀλώπηξ.
Σκίαινα, Vmbra, ix. 7.
Σκινδακὸς, vid. Ἀλώπηξ.
Σκολόπενδρα, χερσαῖον θηρίον, Scolopendra terreſtris, vii. 35. xi. 19, et 28. xv. 26.
Σκολόπενδρα θαλαττία, Scolopendra marina, iv. 22. vii. 26, et 35.
Σκολόπενδρα, θαλάττιον κῆτος, Scolopendra, cetus marinus, xiii. 23.
Σκόμβρος, Scomber, xiv. 1.
Σκορπίος, Scorpio, ſcorpius, ii. 33. iv. 21. v. 14. vi. 20, 22, et 24. ix. 4, et 27. x. 14, 29, et 49. xv. 26. xvi. 27, et 40.
Σκορπίος γαστρώδης, Scorpius ventricoſus, vi. 20.
Σκορπίος καπνοειδὴς, Scorpius fumoſus, vi. 20.
Σκορπίος καρκινοειδὴς, Scorpius cancro ſimilis, vi. 20.
Σκορπίος λευκὸς, Scorpius albus, vi. 20.

Σκορπίος,

Σκορπίος μέλας, Scorpius niger, vi. 20.
Σκορπίος πτερωτὸς, Scorpius alatus, xvi. 41.
Σκορπίος πτερωτὸς καὶ δικεντρος, Scorpius alatus et duplici aculeo armatus, vi. 20. xvi. 42.
Σκορπίος πυρρὸς, Scorpius ruffus, vi. 20.
Σκορπίος χλωρὸς, Scorpius viridis, vi. 20.
Σκορπίος φλογοειδὴς, Scorpius flammeus, vi. 20.
Σκορπίος Σιβρίτης, Scorpius Sibrita, viii. 13.
Σκορπίος, Scorpius [piſcis] xvii. 6.
Σκύλακες, Σκυλάκια, vid. Κύων.
Σκώληξ, Lumbricus, vermis, ii. 22. vi. 50. ix. 37.
Σκώληξ ἐν τῷ Ἰνδῷ, Vermis in Indo fluvio, v. 3.
Σκώληξ ἐν τῷ φυτῷ τικτόμενος, Vermis in planta naſcens, xiv. 13.
Σκώληξ ὁ ἐκ τῶν ξυλῶν γινόμενος, Vermis qui ex ligno naſcitur, v. 3.
Σκώψ, Scops, xv. 18.
Κώψ, Cops, xv. 18.
Ἀεισκωπες, Aïſcopes, xv. 18.
Σπάλαξ, vid. Ἀσπάλαξ.
Σπῖνος, Spinus, iv. 60.
Σπογγιὰ, Spongia, vii. 42. viii. 16.
Στρόμβος, Strombus, vii. 31, et 34. xiv. 22. xv. 8.
Στρουθὸς, στρουθὸς μικρὸς, Paſſer, ſtruthus, ii. 43. iv. 38. vii. 19. xiv. 3.
Στρουθὸς ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, στρουθὸς χερσαῖος, Struthio magna, ſtruthiocamelus, ſtruthio terreſtris, ii. 7. iv. 37. viii. 10. ix. 58. xiv. 4, et 13.
Συκαλὶς, Ficedula, xii. 25.
Συμφόνιες, Dentices, i. 46.
Συροπέρδιξ, vid. Πέρδιξ.
Σὺς, Aper, vi. 1. viii. 1, et 3.
Σῦς, Sus, porcus, vii. 19. xv. 3.
Σῦς ὁ ἄγριος, Aper, v. 45, xii. 43. xvii. 10, et 26.
Τς ἄγριος, Aper, vii. 47. xi. 37. xii. 46. xvii. 31.
Κάπρος, Aper, iii. 27.
Δίλφαξ, Porcus, viii. 27.
Χοῖρος, Sus, xi. 37.
Τς, Sus, iii. 3. v. 27. vii. 8. ix. 28. xii. 16. xiv. 22. xvi. 36, et 37.
Μολοβείτης, Sus, vii. 47.
Μόνις, Sus, vii. 47.
ἡ Τς, οἱ Τς, Suillum pecus, viii. 9, 19, et 28. x. 16.
Μολόβεια, Aprinus foetus, vii. 47.
Σῦς πτηνὸς, Sus alatus, xii. 38.
Τς τετράκερως, Sus quadricornis, xvii. 10.
Σφὴξ, Veſpa, i. 28, et 58. iv. 39. v. 11, 15, et 16. ix. 7. xv. 1.
Λαέρτης, Laertes, x. 42.
Σφηκῶν βασιλεὺς, Veſparum rex, v. 15.
Σφὶγξ, Sphinx, xii. 7, et 38. xvi. 15.
Σφονδύλη, Verticillus, viii. 13. xi. 19.
Σφόνδυλος, Sphondylus, ix. 6.
Σφύραινα, Sphyraena, i. 33.
Σχαδόνες, vid. Μέλισσα.

Ταράνδος, Tarandus, ii. 16.
Ταῦρος, Taurus, i. 26. ii. 16, 20, 39, et 51. iv. 48. v. 48. vi, 1, et 9. vii. 4, 5, et 46. xi. 4. xi. 10. pag. 619, et 11, et 35. xiv. 25.
Βῦς, Bos, ii. 53, et 57. iii. 34. iv. 53. v. 3, et 50. vi. 10, et 26. vii. 5, et 8. viii. 11, et 14. xi. 4, 8, et 37. xiv. 16, et 25. xv. 7, et 25. xvii. 17, et 30.
Βῦς, ἡ βοῦς, βοῦς θήλεια, Vacca, vi. 1, et 10. x. 27, et 50. xi. 10. pag. 617. xii. 34. xvi. 33.

οἱ Βόες, Bubulum pecus, xii. 36.
Ταῦροι ἄγελοι, Tauri feri, xv. 15. xvii. 26.
Ταῦροι ἄκερω, Boves mutili, xii. 20.
Ταῦροι ζαρκοφάγοι, Tauri carnivori, xvii. 45.
Βόες, βῶς ἄγελοι, Boves feri, xv. 4, et 31.
Βῶς ἀροτὴρ, Bos arator, xii. 34.
Βῶς δρομικὸς, Bos ad curſum velox, xv. 14, et 24.
Βῶς ἔνορχος, Bos teſtibus praeditus, xii. 19.
Βῶς λαρινὸς, Bos larinus, xii. 11.
Βῶς ὀπισθονόμοι, Boves retro paſcentes, xvi. 33.
Βῶς τομίας, Bos caſtratus, xii. 19.
Ταῦρος Ἄπις, Taurus Apis, x. 28. xi. 10.
Ταῦρος Ἔπαφος, Taurus Epaphus, xi. 10.
Ταῦρος Ὄνυφις, Taurus Onuphis, xii. 11.
Βῶς Μνεδις, Bos Mnevis, xi. 11.
Ταῦροι Λιβυκοὶ καὶ θήλειαι, Tauri Libyci et vaccae, xiv. 11.
Βόες Ἀραβίοι θήλειαι ἄκερω, Vaccae Arabicae mutilae, xii. 20.
Βῶς Γερυόνου, Boves Geryonis, xii. 11.
Βόες Ἐρυθραῖοι, Boves Erythraei, ii. 20.
Βόες Ἠπειρωτικαὶ, Vaccae Epiroticae, iii. 33.
Βόες ἐν Λευκίμοις, Boves Leuctrici, xvi. 33.
Βόες Λίβυες ἄγριοι, Boves Libyci feri, xiv. 11.
Βῶς αἱ Σούσιδες, Boves Suſiani, vii. 1.
Βῶς Χάονες, Boves Chaones, xi. 11.
Βοΐδιον, Vacca ſeu bucula, *Epil.*
Μόσχος, Vitulus, iv. 31. vi. 10. viii. 14. xi. 40. xii. 7.
Μόσχος Λιβυκὸς, Vitulus Libycus, xiv. 11.
Ταχίνας, vid. Λαγωός.
Ταὼς, Pavo, xi. 18, et 33. xvii. 23.
Τέττιξ, Cicada, i. 20. iii. 16, et 38. v. 13. vi. 19. viii. 6. xi. 6, et 26.
Τέττιξ ἀκανθίας, Cicada acanthias, x. 45.
Τέττιξ ἀχέτας, Cicada achetas, x. 45.
Τέττιξ κέρκωψ, Cicada cercops, x. 45.
Τέττιξ λακέτας, Cicada arguta, x. 45.
Τέττιξ μέμβραξ, Cicada membrax, x. 45.
Τέττιξ τέφρας, Cicada cinerea, x. 45.
Τέττιγες λόκροι, Cicadae Locrenſes, v. 9.
Τέττιγες Ῥηγῖνοι, Cicadae Rheginenſes, v. 9.
Τέττιξ θαλάσσιος, Cicada marina, xiii. 26.
Τευθὶς, Loligo, v. 41. ix. 52. xi. 37.
Τίγρις, Tigris, vi. 42. vii. 47. viii. 1. xv. 14.
Τίγρεων σκύμνοι, Tigridum foetus, vii. 47.
Τίφη, Blatta, viii. 13.
Τοξότης, Sagittarius, xii. 25.
Τράγος, Hircus, i. 26. vii. 19, et 26. ix. 54.
Αἶξ, Capra, i. 23, et 53. iii. 39. iv. 32, et 46. v. 27, et 48. vi. 16, et 42. vii. 8, 14, et 26. ix. 31, et 48. x. 50. xi. 37. xvi. 16, 20, 30, 33, 34, et 35. xvii. 33, et 34.
Αἶγες οἱ ἄγριοι, αἱ ἄγριαι, Caprae ferae, ſylveſtres, v. 40. xi. 9. xiv. 16. xvii. 31.

Δορκὰς,

Δορκὰς, Capra fera, x. 23.
Αἰξ ὀρεσβάτης, Capra montana, xiv. 16.
Αἶγες αἱ Αἰγύπτιαι, Caprae Aegyptiae, iii. 33.
Αἶγες Ἰλλυρίδες, Caprae Illyricae, v. 27.
Αἰξ Ἰνδικὴ, Capra Indica, iv. 32.
Αἶγες αἱ Κεφαλληνίδες, Caprae Cephallenides, iii. 32.
Αἶγες αἱ Σκύριαι, Caprae Scyriae, iii. 33.
Ἔριφος, Hoedus, v. 30, et 50. vi. 2. vii. 8. x. 50.
Αἰπόλιον, Caprarum grex, xv. 3.
Τραχῦρος, Trachurus, xiii. 27.
Τρίγλη, Mullus, ii. 41, ix. 51, et 65. x. 2, et 7. xii. 42.
Τρίγλη λεπρώδης, Mullus aſpratilis, ii. 41.
Τρίτων, Triton, xiii. 21. xiv. 28.
Τροχίλος, Trochilus, iii. 11. viii. 25.
Τροχίλος κλαδαρόρυγχος, Trochilus cladarorynchus, xii. 15.
Τροχὸς, Rota, xiii. 20.
Τρυγὼν, Turtur, i. 35, et 39. iii. 44. iv. 5. v. 48. vi. 45, et 46. viii. 26. x. 33. xii. 10. xiii. 25. xv. 28.
Τρυγὼν λευκὴ, Turtur alba, x. 33.
Τρυγὼν θαλατῖλία, ἡ ἐν τῇ θαλάττης, ἡ ἐν τῇ θαλάτῃ, Paſtinaca, i. 56. ii. 35, et 50. viii. 26. ix. 40. xvii. 18.
Τρώκλης, Trocta, i. 5.
Τυφλίνης, vid. Κωφίας.
Τύφλωψ, vid. Κωφίας.

Ὕαινα, Hyaena, i. 25. iii. 7. vi. 14, 22, et 46. vii. 22. xv. 15.
Ὕαινα, Hyaena [piſcis] xiii. 27.
Ὑγρὸς φοινιξ, Hygros phoenix, xii. 24.
Ὕδρος ἡ Λέρναία, Hydra Lernaea, ix. 23.
Ὕδρος, Hydrus, iv. 7. xii. 15.
Ὕδρος [λιμναῖος] Hydrus lacuſtris, xvi. 8.
Ὕδρος θαλάτιος, Hydrus marinus, xvi. 8.
Ὑπόδρομος, vid. Ψύλλα.
Ὑποζύγιον, Iumentum, vii. 8. ix. 6.
Ὕστριξ, Hyſtrix, i. 31. vii. 47.
Ὕστριξ Λιβυκὴ, Hyſtrix Libyca, hyſtricum foetus, xii. 26.

Φάγρος, Pagrus, ix. 7. x. 19.
Φαλάγιον, vid. Ἀσπάχνη.
Φάλαγξ, Phalaena, i. 58.
Φάλαινα, Balaena, ii. 52. v. 4, et 48. ix. 50. xi. 37. xvi. 18.
Φασιανοὶ, Phaſiani, xiii. 18.
Φάσσα, Φάττα, Palumbes, i. 35. iii. 30, et 44. iv. 58. v. 46, et 48. xv. 28.
Φαττάγης, Phattages, xvi. 6.
Φθεὶρ, Pedunculus, ix. 7.
Φθεὶρ, Pediculus, ix. 19.
Φοινιξ, Phoenix, vi. 58.
Φρῦνος, Φρυνὴ, Rana rubeta, v. 11. ix. 11. xvii. 12, et 15.
Φυκίδες, Fucae, xii. 28.
Φύσα, Phyſa, xii. 13.
Φύσαλος, Phyſalus, iii. 18. ix. 49.
Φώκη, Phoca, vitulus marinus, iii. 19. ix. 9, 50, et 59. xv. 2.

Χαλκὶς, Chalcis, x. 11.
Χαμαιλέων, Chamaeleon, ii. 14. iv. 33.
Χάννη, Channa, iv. 5.
Χαραδρίος, Charadrius, vi. 46.
Χάραξ, Charax, xii. 25.
Χελιδὼν, Hirundo, i. 37, 52, et 58. ii. 3. iii. 24, et 25. v. 11, et 49. vi. 19. viii. 6, et 17. x. 34.
Χελιδὼν λευκὴ, Hirundo alba, x. 34. xvii. 20.

Χελιδόνος βρέφος, νεόττιον μόσχος, Hirundinis pullus, iii. 24. vii. 47.
Χελιδὼν ἡ πελαγία, Hirundo marina, ix. 52.
Χελώνη, Teſtudo, iii. 5. iv. 5. vi. 52. xi. 37. xii. 27. xvii. 3.
Χελώνη χερσαία, Teſtudo terreſtris, vi. 12. vii. 16. xv. 19. xvi. 14.
Χελώνη ἡ ὀρεία, Teſtudo montana, xiv. 17.
Χελώνη ποταμία, Teſtudo fluviatilis, xvi. 14.
Χελῶναι ἐν Γάγγῃ, Teſtudines in Gange, xii. 41.
Χελώνη θαλαττία, Teſtudo marina, iv. 28.
Χελώνη ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάττῃ, Teſtudo maris magni, xvi. 17.
Χέρσυδρος, vid. Ἀκονῖται.
Χήμη, Chama, xiv. 22.
Χήμη θαλαττία, Chama marina, xv. 12.
Χήμη λεία, Chama laevis, xv. 12.
Χήμη τραχεῖα, Chama aſpera, xv. 12.
Χὴν, Anſer, i. 6. ii. 39. iv. 54. v. 29, 30, et 50. xi. 37. xii. 33. xiii. 25. xiv. 13. xv. 1. xvii. 33. et 38.
Χὴν ἐξ αὐλῆς, Anſer ex cohorte, ix. 10.
Χηνιδεῖς, Anſerum pulli, vii. 47.
Χηναλώπηξ, Vulpanſer, v. 30. x. 16. xi. 38.
Χηναλωπηκιδεῖς, Vulpanſerum pulli, vii. 47.
Χίμαιρα, Chimaera, ix. 23
Χλωρὸς, Luteus, v. 48.
Χλωρίων, Chlorion, vireo, iv. 47.
Χλωρὶς, Chloris, lutea, iv. 30, et 47.
Χοῖρος, vid. Σῦς.
Χοῖρος, Porcus [piſcis] xiv. 23.
Χρέμης, Chremes, xv. 11.
Χρόμις, Chromis, ix. 7. x. 11.
Χρυσαίολος, vid. Ἀετὸς.
Χρύσοφρυς, Aurata, xiii. 28. xvi. 12.

Ψάκαλοι, Foetus in utero avium, ſerpentium, et crocodilorum, vii. 47.
Ψὰρ, Sturnus, vi. 46.
Ψῆτλα, Pſetta, xiv. 3.
Ψιττακὸς, Pſittacus, vi. 19. xiii. 18.
Ζιττακὸς, Pſittacus, xvi. 15.
Ψύλλα, Pſylla [pulex] vi. 26.
Ὀριβάτης, Oribates, vi. 26.
Πιθήκη, Pithece, vi. 26.
Ὑπόδρομος, Hypodromus, vi. 26.

Ὡρίων, Horion, xvii. 22.
Ὦτις, Otis, tarda, ii. 28. v. 24. vi. 24.

INDEX
LATINO-GRAECVS
PRAECIPVORVM ANIMALIVM
AB
AELIANO
MEMORATORVM.

Acanthus, spinus,	Ἄκανθος.
Acanthylis,	Ἀκανθυλίς.
Accipiter,	Ἱέραξ.
Accipiter montanus,	Ἱέραξ ὀρείτης.
Accipiter nothus,	Ἱέραξ νόθος.
Accipiter ocypterus,	Ἱέραξ ὠκύπτερος.
Accipiter palumbarius,	Ἱέραξ φασσοφόνος, φασσοφόνης.
Accipiter pelagius,	Ἱέραξ πελάγιος.
Accipiter tanysipterus,	Ἱέραξ ταυυσίπτερος.
Buteo,	Τελόρχης.
Cenchris,	Κεγχρὴς.
Harpe,	Ἅρπη.
Mermnos,	Μέρμνος.
Ossifraga,	Φήνη.
Accipiter marinus,	Ἱέραξ ὁ θαλάσσιος.
Acus marina,	Βελόνη ἡ θαλατία.
Adonis,	*vid.* Mugil.
Aegithalus,	Αἰγιθαλός.
Aegithus,	Αἴγιθος.
Aegypius,	Αἰγυπιός.
Aesalo,	Αἰσάλων.
Aetnaeus,	Αἰτναῖος.
Agnus,	*vid.* Aries.
Alauda,	Κόρυδος, κορυδαλός.
Alcedo,	*vid.* Carulus.
Amia,	Ἀμία.
Ammobates,	*vid.* Dipsas.
Amphisbaena,	Ἀμφίσβαινα.
Anas,	Νῆττα.
Anguilla,	Ἔγχελυς.
Anser,	Χλωΐ.
Anser ex cohorte,	Χλωὶ ἐξ αὐλῆς.
Anserum pulli,	Χηνιδεῖς.
Anthedo,	Ἀνθηδών.
Anthias,	Ἀνθίας.
Anthus,	Ἄνθος.
Aper,	Κάπρος, σὺς, σῦς ὁ ἄγριος, ὗς ἄγριος.

Sus, porcus, Σῦς, ὗς, δέλφαξ, χοῖρος.
Sus, Μολοβείτης, μόνις.
Suillum pecus, ἡ Ὗς, οἱ ὗες.
Sus alatus, Σῦς πτηνός.
Sus quadricornis, Ὗς τετρακέρως.
Aprinus foetus, Μολόβεια.
Aper [piſcis] Κάπρος.
Aphya, apua, Ἀφύη.
Apis, Μέλισσα, μέλιττα.
Apes chalcoides, Μέλιτται χαλκοειδεῖς.
Apes figulae, Μέλιτται πλασίδες.
Apes operariae, Μέλιτται ἐργοφόροι.
Sirenes, Σειρῆνες.
Apes Scythicae, Μέλιτται Σκυθίδες.
Apum rex, Μελιττῶν βασιλεὺς, ἡγεμών.
Apum ſoboles, Σχαδόνες.
Aquila, Ἀετὸς, αἰετός.
Aquila anataria, Ἀετὸς νηττοφόνος.
Aquila aſterias, ſtellaris, Ἀετὸς ἀστερίας.
Aquila Jovis, Ἀετὸς Διός.
Aquila marina, Ἁλιάετος, ἁλιαίετος.
Chryſaëtos, Χρυσαίετος.
Aranea, Ἀράχνη, Φάλαγξ.
Phalangium, Φαλάγγιον.
Rhax, Ῥάξ.
Araneae ſimile animal, Ἀραχνώδες ζῶον.
Ardea, ardeola, Ἐρώδιος.
Aries, Κριός.
Ovis, Ὄϊς, πρόβατον.
Oves pilis camelorum hirſutae, Πρόβατα τρίχας καμήλων ἔχοντα.
Oves Abydenae, Ὄϊς Ἀβυδηναί.
Oves Arabicae, Ὄϊς αἱ Ἀραβίων.
Oves Scythicae, Πρόβατα Σκυθικά.
Ovillum pecus, Πρόβατα.
Agnus, Ἀμνός, ἀρνὸς, λίμνη.
Aries [piſcis cetaceus] Κριός.
Aſellus marinus, Ὄνος θαλάττιος.
Aſilus, oeſtrum, Οἶστρος.
Aſinus, Ὄνος.
Aſinus ſylveſtris, ferus, Ὄνος ἄγριος.
Aſinus Libycus, Ὄνος Λίβυς.
Aſinus Mauruſius, Ὄνος Μαυρούσιος,
Aſinus cornutus in Scythia, Ὄνος κερασφόρος ἐν τῇ Σκυθίᾳ γῇ.
Aſinorum catuli, Ὄνων βρέφη.
Aſpargi, Ῥυάδες.
Aſpis, vipera, Ἀσπὶς, ἔχις, ἔχιδνα.
Aſpis cinerea, Ἀσπὶς τεφραία.
Aſpis nigra, Ἀσπὶς μέλαινα.
Aſpis rutila, Ἀσπὶς πυῤῥά.
Aſpis ſacra, Ἀσπὶς ἱερά.
Aſpis Thermuthis, Ἀσπὶς Θέρμυθις.
Aſpis Libyca, Ἀσπὶς ἡ Λίβυσσα.
Aſpidum ſedecim ſpecies, Ἀσπίδων ἑκκαίδεκα γένη.
Aſtacus, Ἀστακός.
Aſterias, *vid.* Aquila.
Aſterias, Ἀστερίας.
Atricapilla, Μελαγκόρυφος.
Attagen, attagena, Ἀτταγᾶς.
Avis bove major, Ὄρνις μείζων βοός.
Avis quadriceps, Ὄρνις τετρακέφαλος.

Avis unicornis, Ὄρνις μονόκερως.
Avicula recens nata, Νεοττὸς ὀρταλίχου.
Aulopias, Αὐλωπίας.
Aurata, Χρύσοφρυς.

Balaena, Φάλαινα.
Basiliscus, Βασιλίσκος.
Bestiae satyrorum formam gerentes, Ζῶα σατύροις ἐμφερῆ τὰς μορφάς.
Blatta, Σίλφη, τίφη.
Boccalides, Βοκκαλίδες.
Bos, *vid.* Taurus.
Bos marinus, Βοῦς θαλάττιος.
Brenthus, Βρένθος.
Bubali, bubalides, Βουβάλιδες.
Bubalidum foetus, Βουβαλίδων πῶλοι.
Buccina, Κήρυξ.
Bupreſtis, Βούπρηστις.
Buteo, *vid.* Accipiter.

Calamodytes, Καλαμοδύτης.
Callionymus, Καλλιόνυμος.
Camelus, Κάμηλος.
Camelus Bactrianus, Κάμηλος ἡ ἐκ Βάκτρων.
Canautanes, *vid.* Mus.
Cancer, Καρκῖνος.
Cancer curſor, Καρκῖνος δρομίας.
Cancer fluviatilis, Καρκῖνος ποτάμιος.
Cancer lutarius, Καρκῖνος πηλίας.
Cancelli, Καρκινάδες.
Canis, Κύων, σκύλαξ.
Canis domeſticus, Κύων οἰκουρός.
Canis venaticus, Κύων ἀγρευτικός.
Canis venatica, Κύων θηρευτική.
Canis Aegyptius, Κύων Αἰγύπτιος.
Canis Eretrica, Σκύλαξ Ἐρετρική.
Canis Carmanius, Κύων Καρμάνιος.
Canis Cretica, Κύων Κρῆσσα.
Canis Hyrcanus, Κύων Ὑρκανός.
Canis Indicus, Κύων Ἰνδικός.
Canis Memphiticus, Κύων Μεμφίτης.
Canis Moloſſus, Κύων Μολοσσὸς, Μολοττός. Σκύλαξ Μολοττός.
Canicula, Κύων μικρὸς, ζμικρὸς, κυνίδιον.
Catellus Melitenſis, Κυνίδιον Μελιταῖον.
Canicula Siculа, Κυνίδιον Σικελικόν.
Canum catuli, Σκυλάκια, ζσκύλακες, ζσκύλακες κυνῶν.
Canicula [piſcis] Κύων.
Canicula marina, Κύων θαλάττιος, θαλαττία.
Canis Xiphias, Κύων ἐγξιφίας.
Galeus, muſtelus, Γαλεός.
Glaucus, Γλαῦκος.
Centrita, Κεντρίτης.
Cantharis, Κανθαρίς.
Cantharus, ſcarabaeus, Κάνθαρος.
Cantharus Indicus, Κάνθαρος ἐν Ἰνδοῖς.
Cantharus marinus, Κάνθαρος ὁ θαλάττιος.
Capito, *vid.* Mugil.
Caprea, *vid.* Cervus.
Cartazonus, Καρτάζωνος.
Carulus, cerulus, alcedo, halcyon, Κήρυλος, ἀλκυών.
Caſtorides, Καστορίδες.
Catoblepon, Κάτω βλέπον.

Catreus, Καλρεύς.
Cauſon, *vid.* Dipſas.
Cemas, *vid.* Cervus.
Cenchris, *vid.* Accipiter.
Centrina, Centrites, Κεντρίνης.
Centris, *vid.* Dipſas.
Cepus, Κῆπος.
Cercion, Κερκίων, κερκηρῶνος.
Cerdo, Βυρσοδέψης.
Cervus, Ἔλαφος.
Cerva, Ἔλαφος θῆλυς.
Cervi Epiroti-ci, Ἔλαφοι Ἠπειρωτίδες.
Cervi in Syria, Ἔλαφοι ἐν Σύροις.
Capreae, dorcades, Δορκάδες, πρόκες.
Damae, Ζόρκες.
Cemas Libyca, Κεμὰς Λιβυσινή.
Hinnulus, Κεμὰς, νεβρός.
Cetus, Κῆτος.
Cete arietum capita habentia. Κήτη κριῶν κεφαλὰς ἔχοντα.
Cete leonum capita habentia, Κήτη λεόντων κεφαλὰς ἔχοντα.
Cete mulierum faciem habentia, Κήτη γυναικῶν ὄψιν ἔχοντα.
Cete pantherarum faciem habentia, Κήτη παρδάλεων ὄψιν ἔχοντα.
Cete ſatyrorum formam habentia, Κήτη Σατύρων μορφὰς ἔχοντα.
Cete in utraque ſede viventia, Κήτη ἀμφίβια.
Cetacea bellua, Κῆτος.
Cetacei generis dux, Κητῶν ἡγεμών.
Chalcis, Χαλκίς.
Chama, Χήμη.
Chama marina, Χήμη θαλατ[illegible]ία.
Chama aſpera, Χήμη τραχεῖα.
Chama laevis, Χήμη λεῖα.
Chamaeleon, Χαμαιλέων.
Channa, Χάννη.
Charadrius, Χαραδριος.
Charax, Χάραξ.
Cherſydrus, *vid.* Iaculus.
Chlorion, vireo, Χλωρίων.
Chloris, lutea, Χλωρίς.
Chremes, Χρέμης.
Chromis, Χρόμις.
Cicada, Τέττιξ.
Cicada acanthias, Τέττιξ ἀκανθίας.
Cicada achetas, Τέττιξ ἀχέτας.
Cicada arguta, Τέττιξ λακέτας.
Cicada cercops, Τέττιξ κέρκωψ.
Cicada cinerea, Τέττιξ τέφρας.
Cicada membrax, Τέττιξ μέμβραξ.
Cicadae Locrenſes, Τέττιγες Λόκροι.
Cicadae Rheginenſes, Τέττιγες Ῥηγῖνοι.
Cicada marina, Τέττιξ ἐνάλιος.
Ciconia, Πελαργός.
Cinamomus, cinnamomus, Κινάμωμος, κιννάμωμος.
Cinclus, motacilla, Κίγκλος.
Circe, Κίρκη.
Circus, Κίρκος.
Citharoedus, Κιθαρῳδός.
Cochlea, Κόχλος, κοχλίας.
Cochlea marina, Κοχλίας θαλάττιος.
Cochlea Pontica, Κοχλίας Ποντικός.
Cochlea Rubri maris, Κοχλίας ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
Columba, Πελειὰς, περιστερά.
Columba lutea, Περιστερὰ ὠχρά.
Columba allectatrix, Περιστερὰ ἡ παλάτεια.
Columbarum pulli, Περιστερῶν νεόττια.

Concha, Κόγχη.
Conchae Margaritarum genitrices, Κόγχαι μηλέρες τ῀ Μαργαριτῶν.
Conger, Γόγγρος.
Cophias, typhlops, typhlines, Κωφίας, τύφλωψ, τυφλίνης.
Coracinus, Κορακῖνος.
Cornix, Κορώνη.
Cornix maritima, Κορώνη θαλλία.
Corvus, Κόραξ.
Corvus Aegyptius, Κόραξ Αἰγύπτιος.
Corvus Libycus, Κόραξ Λίβυς.
Coturnix, Ὄρτυξ.
Crambis, Κραμβίς.
Crex, Κρέξ.
Crocodilus, Κροκόδειλος.
Crocodilus terrestris, Κροκόδειλος ὁ χερσαῖος.
Crocodilorum duo genera in Gange, Κροκοδείλων δύο γένη ἐν Γάγγῃ.
Crocuta, Κροκόττα.
Cuculus, Κόκκυξ.
Cuculi pulli, Κόκκυγος βρέφη.
Culex, Κώνωψ.
Cuniculus, Κόνιλος.
Curuca, Πάππος.
Cyanus, Κυανός.
Cycnus, olor, Κύκνος.
Cymindis, Κύμινδις.
Cynocephalus, Κυνοκέφαλος.
Cyprinus, Κυπρῖνος.

Dama, *vid.* Cervus.
Delphinus, Δελφὶν, δελφίς.
Dentices, Σιωδόντες.
Dicaerus, Δίκαιρος.
Dipsas, Διψάς.
Ammobates, Ἀμμοβάτης.
Causon, Καύσων.
Centris, Κεντρίς.
Prester, Πρηστήρ.
Dorcas, *vid.* Cervus, et Hircus.
Draco, Δράκων.
Draco terrestris, Δράκων ὁ χερσαῖος.
Dracones in Epiro a dracone Delphico prognati, Δράκοντες ἐν τῇ Ἠπείρῳ ἔκγονοι τ῀ ἐν Δελφοῖς Πυθῶνος.
Draco [piscis] Δράκων.
Draco marinus, Δράκων ὁ θαλάττιος.
Dryocolaptes, pica, Δρυοκολάπτης.

Echeneis. Ἐχενηΐς.
Elephas, elephantus, Ἐλέφας.
Elephantus militaris, Ἐλέφας στρατιώτης.
Elephantus Prasius, Ἐλέφας Πρασίος.
Elephantus Taxilas, Ἐλέφας Ταξίλας.
Elephantorum foetus, pulli, Ἐλεφαντίσκια, ἐλεφάντων βρέφη, ὠώλια.
Ellops, Ἔλλοψ.
Encrasicholi, Ἐγκρασίχολοι.
Engraules, Ἐγγραύλεις.
Lycostomi, Λυκόστομοι.
Ephemera animalia, Ἐφήμερα ζῶα.
Equus, Ἵππος.
Equa, ἡ Ἵππος, ἵππος θῆλυς, θήλεια.
Equi feri, Ἵπποι ἄγριοι.
Equi lycospades, Ἵπποι λυκοσπάδες.
Equus unicornis, Ἵππος μονόκερως.
Equus Indicus, Ἵππος Ἰνδός.
EquusLibycus, Ἵππος ἡ Λιβύσση.

Equinus pullus, πῶλος, Ἵππου ἰός.
Equus fluviatilis, hippopotamus, Ἵππος ὁ ποτάμιος.
Erinaceus, herinaceus terrestris, Ἐχῖνος χερσαῖος.
Eruca, Κάμπη.
Exocoetus, Ἐξώκοιτος.

Fiber, Κάστωρ.
Ficedula, Συκαλίς.
Florus, Ἄνθος.
Foetus in utero avium, serpentium, et crocodilorum, Ψάπαλοι, ἔμβρυα.
Formica, Μύρμηξ.
Formica alba, Μύρμηξ ὁ λευκός.
Laërtes, Λαέρτης.
Formica Indica, Μύρμηξ ὁ Ἰνδός.
Formicarum foetus, Μυρμήκων σκύμνοι.

Gallus, Ἀλεκτρυών.
Gallina, Ἀλεκτορίς.
Gallina matrix, ἡ Ὄρνις.
Gallinacei generis ales, Ὄρνις.
Gallinacei pulli, Ἀλεκτορίδες, νεόττια ἀλεκτρυόνος.
Pullus annotinus, Πέρυσις.
Gavia, *vid.* Larus.
Gladius, *vid.* Xiphias.
Glanis, Γλάνις.
Glaucus, *vid.* Canicula marina.
Gobius, Κωβιός.
Graculus, monedula, Κολοιός.
Grus, Γέρανος.
Grus, marinus piscis, Γέρανος, θαλάττιος ἰχθύς.
Gryps, Γρύψ.
Gryphum pulli, Γρυπῶν βρέφη, νεόττια.

Haemorrhous, Αἱμόῤῥους.
Halcyon, *vid.* Carulus.
Harpe, *vid.* Accipiter.
Hepatus, jecorinus, Ἥπαλος.
Hesychus, Ἥσυχος.
Hinnulus, *vid.* Cervus.
Hippocampus, Ἱππόκαμπος.
Hippopotamus, *vid.* Equus fluviatilis.
Hippurus, Ἵππουρος.
Hircus, Τράγος.
Capra, Αἴξ.
Capra montana, Αἰξ ὀρεσβάτης.
Capra sylvestris, Δορκὰς, αἴξ ὁ ἄγριος, ἡ ἀγρία.
Caprae Aegyptiae, Αἶγες αἱ Αἰγύπτιαι.
Caprae Cephallenides, Αἶγες αἱ Κεφαλληνίδες.
Caprae Illyricae, Αἶγες Ἰλλυρίδες.
Capra Indica, Αἰξ Ἰνδική.
Caprae Scyriae, Αἶγες αἱ Σκύριαι.
Caprarum grex, Αἰπόλιον.
Hoedus, Ἔριφος.
Hirudo, Βδέλλη.
Hirundo, Χελιδών.
Hirundo alba, Χελιδὼν λευκή.
Hirundinis pullus, Χελιδόνος βρέφος, μόσχος, νεόττιον.
Hirundo marina, Χελιδὼν ἡ πελαγία.
Hoedus, *vid.* Hircus.

Horion,

Horion, Ὠρίων.
Hyaena, Ὕαινα.
Hyaena [piſcis] Ὕαινα.
Hydrus, Ὕδρος.
Hydrus lacuſtris, Ὕδρος λιμναῖος.
Hydrus marinus, Ὕδρος θαλάττιος.
Hydra Lernaea, Ὕδρος ἡ Λερναία.
Hygros phoenix, Ὑγρὸς φοίνιξ.
Hypodromus, *vid.* Pſylla.
Hyſtrix, Ὕστριξ.
Hyſtrix Libyca, Ὕστριξ Λιβυκή.
Hyſtricum foetus, Ὄσθια.

Iaculus, cherſydrus, Ἀκοντίας, χέρσυδρος.
Ibis, Ἶβις.
Ichneumo, Ἰχνεύμων.
Ignaria, Πυρραλίς.
Iulis, Ἰουλίς.

Lacertus, lacerta, Σαῦρος.
Lacertus viridis, Σαῦρος χλωρός.
Lacertus, lacerta [piſcis] Σαῦρος, σαῦρος.
Larus, gavia, Λάρος.
Leo, Λέων.
Leaena, Λέαινα.
Leo Indicus, Λέων ἐν Ἰνδοῖς.
Leo Nemeaeus, Λέων Νεμεαῖος.
Leonum catuli, foetus, Λεόντων βρέφη, σκύμνοι λεοντιδεῖς.
Leo marinus, Λέων θαλάσσιος.
Lepus, Λαγώς, λαγωός, πτώξ.
Lepus adultus, Πτώξ.
Lepus campeſtris, Λαγὼς ἐκ πεδιάδος γῆς.
Lepus montanus, Λαγὼς ὄρειος.
Lepores in Biſaltia, Λαγὼς ἐν τοῖς Βισάλταις.
Leporum foetus, Λαγιδεῖς.
Lepus marinus, Λαγὼς θαλάττιος.
Libella, Ζύγαινα.
Locuſta, Ἀκρὶς, κάραβος.
Locuſta Arabica, Ἀκρὶς Ἀράβιος.
Locuſta [piſcis] Κάραβος.
Loligo, Τευθίς.
Lumbrici, Ἕλμινθες.
Luna, Σελήνη.
Lupus, Λύκος.
Luporum catuli, Λυκιδεῖς, λύκων ϛυλακες.
Lupus cervarius, Θώς.
Thoum foetus, Θώων σκύμνοι.
Lupus, Λάβραξ.
Lupus marinus, Λάβραξ ὁ θαλάσσιος.
Luſcinia, Ἀηδών.
Luſciniae pulli, Ἀηδόνος νεόττια.
Lutea, *vid.* Chloris.
Luteus, Χλωρίς.
Lutra, Ἔνυδρος.
Canis fluviatilis, Κύων ποτάμιος.
Lycoſtomus, *vid.* Engraules.
Lynx, Λύγξ.
Lyncum foetus, Λυγῶν σκύμνοι.

Maena, maenis, Μαινίς.
Maeotae, Μαιῶται.
Maltha, Μάλθη.
Margarita Rubri maris, Μαργαρίτης τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης.

Marga-

Margaritifera concha Britannica, Μάργαρος Βρεττανικός.
Margaritifera concha Rubri maris, Μάργαρος Ἐρυθραῖος.
Margaritifera concha Indica, Μάργαρος Ἰνδός.
Margaritifera concha terrena, Μάργαρος χερσαῖος.
Margaritiferarum concharum duces, Μαργάρων ἡγεμόνες.
Martichoras, Μαρτιχόρας.
Melanurus, Μελάνουρος.
Melanurus, *vid.* Dipsas.
Meleagrides, *vid.* Gallinaceus.
Mergus, Αἴθυια.
Mermnos, *vid.* Accipiter.
Merops, Μέροψ.
Merula, Κόσυφος.
Merula in Cyllene, Κόσυφος ἐν τῇ Κυλλήνῃ.
Merula marina, Κόσυφος ὁ θαλάττιος.
Miliaria, Κεγχρίς.
Milvus, Ἰκτῖν, ἰκτῖνος.
Monedula, *vid.* Graculus.
Monops, Μόνωψ.
Mugil, Κεφάλος.
Adonis, Ἄδωνις.
Capito, Κέφαλος.
Capito oxyrynchus, Κέφαλος ὀξύρυγχος.
Mullus, Τρίγλη.
Mullus aspratilis, Τρίγλη λεπρώδης.
Mulus, Ἡμίονος.
Muraena, Μύραινα.
Mus, Μῦς, σμίνθος.
Mus agrestis, Μῦς ἀγρεύς.
Mus domesticus, Μῦς ὁ καλὰ ἢ οἰκίαν.
Mus araneus, Μυγαλή.
Mus Caspius, Μῦς Κάσπιος.
Mus Ponticus, Μῦς Ποντικός.
Canautanes, mures in Teredone Babyloniae, Καναυλᾶνες, μῦς ἐν τῇ Τερηδόνι τῆς Βαβυλωνίας.
Mus marinus, Μῦς ὁ θαλάττιος.
Musca, Μῦια.
Muscae in Astraeo flumine volitantes, Μῦιαι ἐν Ἀστραίῳ ποταμῷ πετόμεναι.
Muscae Pisatides, Μῦιαι αἱ Πισάτιδες.
Musca canina, Κυνομῦια.
Mustela, Γαλῆ.
Mustela marina, Γαλῆ ἡ θαλαττία.
Mustelus, *vid.* Canicula marina.
Myops, tabanus, Μύωψ.

Nauta, nautilus, Ναυτίλος.
Neades, Νήαδες.
Noctua, Γλαύξ.

Oenas, Οἰνάς.
Oestrum, *vid.* Asilus.
Olor, *vid.* Cycnus.
Onocentaura, Ὀνοκένταυρος.
Orcynus, Ὄρκυνος.
Oribates, *vid.* Psylla.
Orphus, Ὀρφός.
Oryx, Ὄρυξ.
Orygum foetus, Ὀρύγων πῶλοι.
Osmylus, Ὄσμυλος.
Ossifraga, *vid.* Accipiter.
Ostreum, Ὄστρεον.
Ostrea Rubri maris, Ὄστρεα τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης.
Otis, Ὠτίς.
Ovis, *vid.* Aries.
Ovis marina, Πρόβατον.

Pagrus, Φάγρος.
Pagurus, Πάγουρος.
Palumbes, Φάσση, Φάτλη.
Panther, panthera, pardalis, Πάνθηρ, πάρδαλις.
Pantherarum foetus, Ἄρκηλοι, πανθήρων σκύμνοι, παρδάλεων σκύμνοι.
Pardalis, *vid.* Panther.
Pardalis [piſcis] Πάρδαλις.
Parias, paruas, Παρείας, παρέας.
Parnops, Πάρνοψ.
Parus, Αἰγίθαλος.
Paſſer, ſtruthus, Στρουθὸς, στρουθὸς μικρός.
Paſtinaca, Τρυγὼν θαλατλία.
Patella, Λεπάς.
Pediculus, Φθείρ.
Pedunculus, Φθείρ.
Pelamys, Πηλαμύς.
Pelecanus, Πελεκᾶς.
Percae, Πέρκαι.
Perdix, Πέρδιξ.
Perdices Cyrrhaei, Πέρδικες Κιρραῖοι.
Perdices Paphlagoniae, Πέρδικες Παφλαγόνες.
Syroperdix, Συροπέρδιξ.
Perdicis pulli, Πέρδικος βρέφη.
Perſeus, Περσεύς.
Phalangium, *vid.* Aranea.
Phaſiani, Φασιανοί.
Phattages, Φατλάγης.
Phoca, vitulus marinus, Φώκη.
Phoenix, Φοίνιξ.
Phyſa, Φύσα.
Phyſalus, Φύσαλος.
Pica, Κίτλα.
Picus Martius, Δρυοκολάπτης.
Pindalus, Πίνδαλος.
Pinna, Πίννη.
Piſcis nigerrimus in Luſia flumine, Ἰχθὺς μέλας ἰχυρῶς ἐν Λυσίᾳ ποταμῷ.
Piſcis ſacer, Ἰχθὺς ἱερός.
Piſciculus Indicus, Ἰχθύδιον Ἰνδικόν.
Pithece, *vid.* Pſylla.
Poëphagus, Ποηφάγον ζῶον.
Polypus, Πολύπους.
Pompilus, Πομπίλος, πόμφυλος.
Porcus, *vid.* Aper.
Porcus [piſcis] Χοῖρος.
Porphyrio, Πορφυρίων.
Prepon, Πρέπων.
Preſter, *vid.* Dipſas.
Preſter [ſerpens] Πρηστήρ.
Preſtes, Πρῆστις.
Praſocuris, Πρασοκυρὶς.
Pſetta, Ψῆτλα.
Pſittacus, Σιτλακὸς, ψιτλακός.
Pſylla, Ψύλλα,
Hypodromus, Ὑπόδρομος.
Oribates, Ὀρειβάτης.
Pithece, Πιθήκη.
Pulmo, Πνεύμων.
Purpura, murex, Πορφύρα.
Purpura Lacaena, Πορφύρα Λακαίνη.
Pygargus, Πύγαργος.
Pyrauſta, Πυραύστης.
Pyrigoni, Πυριγόνοι.
Pyrrha, Πύρρα.

Raia, Βατίς.
Rana, Βάτραχος.
Rana lutaria, ὁ ἐκ τελμάτων βάτραχος.
Rana rubeta, Φρῦνος, Φρυνή.
Rana marina, Βάτραχος θαλάτλιος.
Rana piſcatrix, Ἁλιεύς.
Remora, echeneis, Ἐχενηΐς.
Rhax, *vid.* Aranea.
Rhinoceros, Ῥινόκερως.
Rhombus, Ῥόμβος,
Rota, Τροχός.

Rubecula, Ἐρίθακος.

Sagittarius, Τοξότης.
Salamandra, Σαλαμάνδρα.
Salpe, Σάλπη.
Salpinx, Σάλπιγξ.
Sargus, Σάργος.
Scarabaeus, Κάνθαρος, *vid.* Cantharus.
Scarus, Σκάρος.
Scolopendra, Σκολόπενδρα.
Scolopendra marina, cetus marinus, Σκολόπενδρα θαλατλία, θαλάτλιον κῆτος.
Scolopendra terreſtris, Σκολόπενδρα, χερσαῖον θηρίον.
Scomber, Σκόμβρος.
Scops, Σκωψ, κώψ.
Aïſcopes, Ἀεισκωπες.
Scorpio, ſcorpius, Σκορπίος.
Scorpius albus, Σκορπίος λευκός.
Scorpius alatus, Σκορπίος πτερωτός.
Scorpius alatus et duplici aculeo armatus, Σκορπίος πτερωτὸς καὶ δικεντρος.
Scorpius cancro ſimilis, Σκορπίος καρκινοειδής.
Scorpius fumoſus, Σκορπίος καπνοειδής.
Scorpius niger, Σκορπίος μέλας.
Scorpius ruffus, Σκορπίος πυρρός.
Scorpius viridis, Σκορπίος χλωρός.
Scorpius Sibrita, Σκορπίος Σιβρίτης.
Scorpius [piſcis] Σκορπίος.
Sepedo, Σηπεδών.
Sepia, Σηπία.
Seps, Σήψ.

Serphus, Σίρφος.
Serpentes, angues, Ὄφεις, ἑρπετὰ, θάκελα.
Serpentes volucres, Ὄφεις πτερωτοὶ, πτηνεῖς.
Serpentes bicipites et binos pedes verſus caudam habentes, Ὄφεις δικέφαλοι ἢ δύο πόδας καὶ τὸ ἡραῖον ἔχοντες.
Serpentes Arabici, Ὄφεις Ἀραβικοί.
Serpens marinus, Ὄφις θαλάτλιος.
Silurus, Σίλυρος.
Silurus Iſtrianus, Σίλυρος Ἰσειανός.
Simia, Πίθηκος.
Simia alba, Πίθηκος λευκός.
Simia nigerrima, Πίθηκος μελάνταλος.
Simia ruffa, Πίθηκος πυρσός.
Simiarum genus humanis ſenſibus praeditum, Πιθήκων γένος ἀνθρωπόνουν.
Simia marina, Πίθηκος θαλάσσιος.
Sirenes, *vid.* Apis.
Sirenes, Σειρῆνες.
Sphinx, Σφίγξ.
Sphondylus, Σφόνδυλος.
Sphyraena, Σφύραινα.
Spinus, *vid.* Acanthus.
Spongia, Σπογγιά.
Squilla, Καρίς.
Stella marina, Ἀστὴρ θαλάτλιος.
Stellio, Ἀσκαλαβώτης, γαλεώτης.
Strombus, Στρόμβος.
Struthio magna, ſtruthio terreſtris, ſtruthiocamelus, Στρουθὸς ὁ μέγας, στρουθὸς ὁ χερσαῖος, στρουθὸς ἡ μεγάλη.

Struthus,

Struthus, *vid.* Paſſer.
Sturnus, Ψάρ.
Sus, *vid.* Aper, porcus.

Talpa, Ἀσπάλαξ, σπάλαξ.
Tarandus, Τάρανδος.
Taurus, Ταῦρος.
Tauri carnivori, Ταῦροι ζαρκοφάγοι.
Tauri feri, Ταῦροι ἄγελοι.
Tauri mutili, Ταῦροι ἄχερω.
TauriLibyci et vaccae, Ταῦροι Λιβυκοὶ καὶ αἱ θήλειαι.
Taurus Apis, Ταῦρος Ἄπις.
Taurus Epaphus, Ταῦρος Ἔπαφος.
Taurus Onuphis, Ταῦρος Ὄνυφις.
Bos, Βοῦς.
Bos ad curſum velox, Βοῦς δρομικός.
Bos arator, Βοῦς ἀροτήρ.
Bos caſtratus, Βοῦς τομίας.
Bos ferus, Βοῦς ἄγελος.
Bos larinus, Βοῦς λαρινός.
Bos retro paſcens, Βοῦς ὀπισθονόμος.
Bos teſtibus praeditus, Βοῦς ἔνορχος.
Boves Chaones, Βόες Χαόνες.
Boves Erythraei, Βόες Ἐρυθραῖοι.
Boves Leuctrici, Βόες ἐν Λεύκτροις.
Boves feri Libyci, Βόες Λίβυες ἄγριοι.
Boves Suſiani, Βόες αἱ Σουσίδες.
Bos Mnevis, Βοῦς Μνεῦις.
Boves Geryonis, Βόες Γερυόνου.
Vacca, bucula, Βοΐδιον.
Vaccae Arabicae mutilae, Βόες Ἀραβίοι θήλειαι ἄχερω.
Vaccae Epiroticae, Βόες Ἠπειρωτικαί.
Bubulum pecus. οἱ Βόες.
Vitulus, Μόσχος.
Vitulus Libycus, Μόσχος Λιβυκός.
Iumentum, *vid.* Equus.
Teſtudo, Χελώνη.
Teſtudo terreſtris, Χελώνη χερσαία.
Teſtudo montana, Χελώνη ἡ ὀρεία.
Teſtudo fluviatilis, Χελώνη ποταμία.
Teſtudines in Gange, Χελῶναι ἐν Γάγγῃ.
Teſtudo marina, Χελώνη ἡ θαλαττία.
Teſtudo maris magni, Χελώνη ἐν μεγάλῃ θαλάττῃ.
Thriſſa, Θρίσσα.
Thunnus, thynnus, Θυννος.
Tigris, Τίγρις.
Tigridum foetus, Τίγρεων σκύμνοι.
Torpedo, Νάρκη.
Torquilla, Ἴυγξ.
Trachurus, Τραχυρος.
Triton, Τρίτων.
Trochilus, Τροχίλος.
Trochilus cladorynchus, Τροχίλος κλαδορύγχος.
Trocta, Τρώκτης.
Turdus, Κίχλη.
Turdus [piſcis] Κίχλη.
Turtur, Τρυγών.
Turtur alba, Τρυγὼν λευκή.
Typhlops, typhlines, *vid.* Cophias.

Venatrix [avis] Ἀγρεύς.
Vernus, Εὐλή.
Verticillus, Σφονδύλη.
Veſpa, Σφήξ.
Veſparum rex, Σφηκῶν βασιλεύς.
Veſpertilio, Νυκτερίς.
Vipera, *vid.* Aſpis.
Vireo, *vid.* Chlorion.
Vitulus, *vid.* Taurus.
Vitulus marinus, *vid.* Phoca.
Vmbra, Σκίαινα.
Vpupa, Ἔποψ.
Vrſus, urſa, Ἄρκτος.
Vrſae catuli, Ἄρκτων σκυλάκια.
Vrtica, Ἀκαλήφη.
Vulpanſer, Χηναλώπηξ.
Vulpanſerum pulli, Χηναλωπεκιδεῖς.
Vulpes, Ἀλώπηξ, κερδαλέη.
Vulpes mas, Κερδώ.
Vulpes mater, Σκαφώρη, Σκινδαπός.
Vulpes Caſpia, Ἀλώπηξ ἡ Κασπία.
Vulpium foetus, Ἀλωπεκιδεῖς.
Vulpes marina, Ἀλώπηξ ἡ θαλαττία.
Vultur, Αἰγυπιός, γὺψ, ἰέραξ.
Xiphias, gladius, Ξιφίας.

G. R. III.

INDEX GRAECO-LATINVS PLANTARVM AB AELIANO MEMORATARVM.

Ἀβρότονον,	Abrotonum, ix. 33.
Ἄιγειρος,	Populus, ix. 33.
Ἀγλαοφῶτις,	Aglaophotis, xiv. 24, et 27.
Κυνόσπαστος,	Cynoſpaſtus, xiv. 24, et 27.
Ἄγνος,	Vitex, i. 35.
Ἄιγνου ἄνθος,	Salicis amerinae flos, vi. 46.
Ἄγρωστις,	Gramen, i. 35.
Ἀδίαντον,	Adiantum, i. 35.
Ἀκαλήφη,	Vrtica, vii. 35.
Ἄκανθαι,	Spinae, x. 32. xii. 32.
Ἄλφιτα,	Frumentum, vi. 49.
Πυρὸς, πυροὶ,	Frumentum, triticum, ii. 25. viii. 18. ix. 39.
Σῖτος,	Frumentum, v. 46.
Σίτου οἱ ἀθέρες,	Frumenti ariſtae, viii. 9.
Καλάμη,	Stipula, vi. 43.
Ἄμπελος,	Vitis, vi. 40. xiii. 8.
Ἀμπέλου δάκρυον,	Vitis lacryma, vi. 40.
Βότρυς,	Vva, vi. 40.
Ῥαγὲς,	Vvae, vi. 40.
Ῥὰξ σταφυλῆς,	Vvae acinus, iii. 36.
Ἀσταφίδες,	Vvae paſſae, x. 3.
Ἄμπελος,	Vitis [marina] xiii. 3.
Σταφυλαὶ,	Vvae [marinae] xiii. 3.
Ἀμυγδάλαι,	Amygdalae, x. 32.
Ἀμυγδάλης δάκρυον,	Amygdalina lacryma, iv. 36.
Ἀειστερὼν,	Ariſtereon, i. 35.
Ἄρον ἄγριον,	Arum ſylveſtre, vi. 3.
Ἀσταφίδες.	vid. Ἄμπελος.
Ἀψίνθιον,	Abſinthium, v. 27.
Βάτος.	Rubus, vi. 14.
Βότρυς.	vid. Ἄμπελος.
Βρύα.	vid, Φύκος.
Δάφνη,	Laurus, vi. 1. xii. 7.

Δάφνης κλώνια, Lauri ramuli, i. 35.
Δάφνης φύλλον, Lauri folium, v. 29.
Δένδρα τὰ ἤλεκτρον φέροντα, Arbores, quae ſuccino manant, iv. 46.
Δρῦς, Quercus, i. 45.
Δρυῶν σελέχη, Quernei trunci, xiv. 25.
Βάλανοι, αἱ τῶν δρυῶν βάλανοι, Glandes, v. 45. x. 30.

Ἐλαία, Olea, ix. 37.
Ἐλαίας θαλλὸς, Oleae ramus, i. 37.
Ἐλαίας φύλλα, Oleae folia, xvi. 32
Ἑλένιον, Helenium, ix. 21.
Ἑλλέβορος, Veratrum, i. 58.
Ἐλλέβορος λευκὸς, Elleborus candidus, ix. 27.
Ἐρέβινθος, Cicer, ix. 39.
Εὐζώμου σπέρμα, Erucae ſemen, vi. 46.

Θηλυφόνος πόα, Thelyphonus herba, ix. 27.
Θριδακίνη, Lactuca, v. 29.
Θριδακίνη ἀγρία, Lactuca ſylvatica, ii. 43.
Θρύον, vid. Σχοῖνος.
Θύον, Thya, ii. 11. p. 83.

Ἴριος καρπὸς, Iridis fructus,
Ἰτέα, Salix, iv. 23.

Καλάμη. vid. Ἄλφιτα.
Καλαμίνθη, Nepeta, ix. 26.
Κάλαμος, Calamus, xiii. 8.
Καλάμου κλάδος, Arundinis ramus, xi. 13.
Καλάμου κόμη, Arundinis coma, i. 35.
Κάλαμοι ἕλειοι, Arundines paluſtres, xv. 7.

Καλλίτριχον, Callitrichum, i. 35.
Κάρτον, Cartum, xii. 42.
Κέδρου φύλλα, Cedri folia, vi. 46.
Κιννάβαρις, Cinnabaris [gummi ſtillans ex arbore Indica] iv. 46. xviii. 3.
Κιννάμωμον, Cinnamomum, xvii. 21.
Κισσὸς, κίττος, Hedera, i. 35. x. 10. vi. 42.
Κιττὸς ἄγριος, Hedera, vii. 6.
Κνίδη, Vrtica, vii. 35.
Κνίδης καρπὸς, Vrticae fructus, ix. 48.
Κόκκος, Coccus, xvii. 33.
Κόνυζα, Conyza, i. 58.
Κότινος, Oleaſter, vi. 1.
Κορίαννον, Coriandrum, xii. 42.
Κράμβη, Braſſica, ix. 39.
Κράμβη, Braſſica [marina] xiii. 3.
Κρανέα, Cornus, xii. 43.
Κρανεία ῥάβδος, Virga de cornu arbore, i. 23.
Κρόκος, Crocus, xvii. 23.
Κριθαὶ, Hordeum, ii. 25. vi. 49, et 52.
Κρόμμυον, Cepa, x. 10.
Κύαμοι, Fabae, viii. 18.
Κυνόσορος, vid. Ἀγλαοφῶτις.
Κυπαρίττου κόμη, Cypariſſi coma, xii. 43.
Κύπερος, Cyperus, xii. 43. xiv. 14.
Κύτισος, Cytiſus, xvi. 32.
Κώνειον, Cicuta, iii. 7. iv. 23.

Λάχανα, Olera, vi. 36.
Λιβανωτὶς πόα, Libanotis herba, ix. 26.
Λίνου ῥίζα, Lini radix, xi. 18.
Λυκοκτόνος πόα, Lycoctonus herba, ix. 18.

Μαλάχη, Malva, i. 58.
Μάραθρον, Foeniculum, ix. 16.
Μελίας καρπὸς, Fraxini fructus, viii. 9.
Μηδικὴ πόα, Medica herba, xii. 11.
Μήκων, Papaver, i. 58. xiv. 24.
Μηλέα, Malus, ix. 39.
Μίλαξ, Smilax, vi. 42.
Μνίον, vid. Φύκος θαλάσσιον.
Μυρίκη, Myrica, xiv. 24.
Μυρίκη ἔναλος, Myrica marina, xiv. 24.
Μυρρίνης θαλλὸς, Myrti ramus, i. 35.

Νάπυος σπέρμα, Sinapis ſemen, vi. 46.

Ὀπὸς, Opos, ix. 32.
Ὀρίγανον, Origanum, iii. 5. vi. 12.
Ὄροβος, Ervum, ix. 38.
Ὄρυζα, Oryza, xiii. 8.

Παγκυήνιον, vid. Φύκος.
Παρδαλιαγχιὸν, Pardalianchum, aconitum, iv. 49.
Πεπερὶς, Piper, ix. 48.
Περσαία, περσέα, Perſea, x. 21. xi. 40.
Περσαίας πρέμνος, Perſeae caudex, xi.
Πεύκη, πίτυς, Picca, pinus, xii. 43.
Πήγανον, Ruta, i. 37. iv. 14.
Πικρὶς, Intybus ſylveſtris, vi. 4.
Πλατάνου φύλλα, Platani folia, ii. 37.
Πόα ἐν τοῖς αἱματοείσις φυομένη, Herba in maceriis naſcens, viii. 9.
Πόα ἐχθρὰ τῇ λύσσῃ, Herba ſingultui contraria, ix. 31.
Πολυμογείτων, Potamogiton, vi. 46.
Πράσον, Porrum, xii. 39.
Πρίνου φύλλα, Ilicis folia, i. 36.
Πύξος, Buxus, v. 42.
Πυρὸς, πυροὶ, vid. Ἄλφιτα.

Ῥάμνος, Rhamnus, i. 35.
Ῥαὴξ, vid. Ἄμπελος.
Ῥοδοδάφνη, Rododaphne, v. 29. xii. 44.
Ῥόδον, Roſa, iv. 18. xiv. 9. xv. 12.
Ῥοδωνιαὶ κάλυκες, Roſarum calyces, xiv. 24.
Ῥοιᾶς σίδη, Malum Punicum, vi. 46.
Ῥοῦς, Rhus, xii. 43.

Σελίνου κόμη, Apii folia, i. 37.
Σήσαμον, Seſamum, iv. 36.
Σῖτος, vid. Ἄλφιτα.
Σκίλλης πέτηλα, Scillae folia, i. 36.
Σκόροδον, Allium, vi. 46. x. 10.
Σμῖλος, Smilus, ix. 27.
Σταφυλαὶ, vid. Ἄμπελος.
Σῦκα, Fici, ix. 37. xvii. 31.

Θεία, Fici folia, xvi. 32.
Ἰσχάδες, Caricae, fici, iii. 10. x. 10.
Σύμφυτον, Symphytum, iv. 47. vi. 46.
Σχῖνος, Lentiſcus, vi. 42.
Σχοῖνος, Iuncus, vi. 42. vii. 6. x. 10.
Ὁλόσχοινος, Holoſchoenus juncus, xi. 12. xii. 43.
Θρύον, Thrya, xiv. 4.

Τεύτλιον φύλλα, Betarum folia, xii. 42.

Τιθύ-

Τιθύμαλλον,	Tithymallum, i. 58.
Τείχες,	Triches, xiii. 3.
Ὑοσκύαμον,	Hyoſcyamum, ix. 32.
Φελλοὶ,	Suber, xii. 43.
Φλόμος φύλλα καὶ κάρυα,	Verbaſci folia et nuces, i. 58.
Φοίνιξ,	Palma, vii. 6. x. 10, et 29. xvi. 18. xvii. 29.
Φοίνικες χαμαίζηλοι,	Palmae pumilae, xiv. 13.
Φύκος θαλάσσιον,	Alga marina, xii. 43.
Φυκίον,	Alga, i. 14, et 30. ii. 41. xiii. 3. xv. 11.
Βρύα,	Algae, brya, i. 2. xiii. 3.
Μνίον,	Mnium, xiii. 3.
Φυκίον πικρὸν,	Alga amara, xiv. 20.
Παγκωνικὸν,	Pancynicum, xiv. 24.

INDEX LATINO-GRAECVS, PLANTARVM AB AELIANO MEMORATARVM.

Abrotonum,	Ἀβρότονον.
Absinthium,	Ἀψίνθιον.
Aconitum, pardalianchum,	Παρδαλεαγχές.
Adiantum,	Ἀδίαντον.
Aglaophotis,	Ἀγλαοφῶτις.
Cynospastus,	Κυνόσπαστος.
Alga, bryon,	Φυκίον, βρύον.
Alga amara,	Φυκίον πικρόν.
Alga marina,	Φῦκος θαλάσσιον.
Mnium,	Μνίον.
Pancynicum,	Παγκυνίκον.
Allium,	Σκόροδον.
Amerinae flos, vitex,	Ἄγνου ἄνθος, ἄγνος.
Amygdalae,	Ἀμυγδάλαι.
Amygdalina lacryma,	Ἀμυγδάλης δάκρυον.
Apii folia,	Σελίνου κόμη.
Arbores, quae succino manant,	Δένδρα τὸ ἤλεκτρον φέρουσα.
Aristereon,	Ἀειστερών.
Arum agreste,	Ἄρον ἄγριον.
Betarum folia,	Τευτλίων φύλλα.
Brassica [marina]	Κράμβη.
Bryon,	*vid.* Alga.
Buxus,	Πύξος.
Calamus, arundo,	Κάλαμος.
Arundinis coma,	Καλάμου κόμη.
Arundinis ramus,	Καλάμου κλάδος.
Arundines paluſtres,	Κάλαμοι ἕλειοι.
Callitrichum,	Καλλίτριχον.
Caricae,	*vid.* Ficus.
Cartum,	Κάρτον.
Cedri folia,	Κέδρου φύλλα.
Cepe,	Κρόμμυον.
Cicer,	Ἐρέβινθος.
Cicuta,	Κώνειον.
Cinnabaris,	Κιννάβαρις.
Cinnamomum,	Κινναμωμον.
Coccus,	Κόκκος.
Conyza,	Κόνυζα.

Coriandrum, Κορίαννον.
Cornus, Κρανεια.
Virga de cornu arbore, Ῥάβδος κρανεία.
Crocus, Κρόκος.
Cynoſpaſtus, *vid.* Aglaophotis.
Cypariſſi coma, Κυπαρίττου κόμη.
Cyperus, Κύπερος.
Cytiſus, Κύτισος.

Ervum, Ὄροβος.
Erucae ſemen, Εὐζώμου σπέρμα.

Fabae, Κύαμοι.
Fici, caricae, Ἰσχάδες, σῦκα.
Fici folia, Θρία, συκῆς φύλλα.
Foeniculum, Μάραθρον.
Fraxini fructus, Μηλίας καρπός.
Frumentum, triticum, Ἄλφιτα, πυρὸς, πυροί.
Ariſtae frumenti, τοῦ Σίτου οἱ ἀθέρες.

Glans, *vid.* Quercus.
Gramen, Ἄγρωστις.

Hedera, Κισσὸς, κιττὸς, κιττὸς ἄγριος.
Helenium, Ἑλένιον.
Helleborus, *vid.* Veratrum.
Herba in maceriis naſcens, Πόα ἐν ταῖς αἱμασίαις φυομένη.
Herba ſingultui contraria, Πόα ἐχθρὰ τῇ λύσσῃ.
Holoſchoenus, *vid.* Iuncus.
Hordeum, Κριθαί.
Hyoſcyamum, Ὑοσκύαμον.

Intybus ſylveſtris, Πικρίς.
Iridis fructus, Ἴριος καρπός.
Iuncus, Σχοῖνος.
Iuncus holoſchoenus, Ὁλόσχοινος.

Thrya, Θρύον.

Lactuca, Θριδακίνη.
Lactuca ſylveſtris, Θριδακίνη ἀγρία.
Laurus, Δάφνη.
Lauri folium, Δάφνης φύλλον.
Lauri ramuli, Δάφνης κλώνια.
Lentiſcus, Σχῖνος.
Libanotis herba, Λιβανωτὶς πόα.
Lini radix, Λίνου ῥίζα.
Lycoctonos herba, Λυκοκτόνος πόα.

Malva, Μαλάχη.
Medica herba, Μηδικὴ πόα.
Malum punicum, Ῥοιᾶς σιδή.
Malus, Μηλέα.
Mnia, *vid.* Alga.
Myrica, Μυρικὴ.
Myrica marina, Μυρικὴ ἅλιος.
Myrti ramus, Μυρρίνης θαλλός.

Nepeta, Καλαμίνθη.

Olea, Ἐλαία.
Oleae folia, Ἐλαίας φύλλα.
Oleae ramus, Ἐλαίας θαλλός.
Oleaſter, Κότινος.
Olera, Λάχανα.
Opos, Ὀπός.
Origanum, Ὀρίγανον.
Oryza, Ὄρυζα.

Palma, Φοίνιξ.
Palma pumila, Φοίνιξ χαμαίζηλος.
Pancynicus, *vid.* Alga.
Papaver, Μήκων.
Pardalianchum, *vid.* Aconitum.
Perſea, Περσαία, περσέα.
Perſeae caudex, Περσαίας πρέμνος.
Picea, pinus, Πίτυς, πίτυς.

Piper, Πεπερίς.
Platani folia, Πλατάνυ φύλλα.
Populus, Ἄγνος.
Porrum, Πρᾶσον.
Potamogiton, Ποταμογείτων.

Quercus, Δρῦς.
Querci trunci, Δρυῶν στελέχη,
Glandes, Βάλανοι, οἱ τῶν δρυῶν βάλανοι.

Rhamnus, Ῥάμνος.
Rhododaphne, Ῥοδοδάφνη.
Rhus, Ῥοῦς.
Rosa, Ῥόδον:
Rosarum calyces, Ῥοδωνιαὶ κάλυκες.
Rubus, Βάτος.
Ruta, Πήγανον.

Salix, Ἰτέα.
Scillae folia, Σκίλλης πέτηλα.
Sesamum, Σήσαμον,
Sinapis semen, Νάπυος σπέρμα.
Smilax, Μίλαξ.
Smilus, Σμῖλος.
Spina, Ἄκανθα.
Suber, Φελλοί.
Symphytum, Σύμφυτον.

Thelyphonus herba, Θηλυφόνος πόα.
Thrya, *vid.* Iuncus,
Thyum, Θύον.
Tithymallum, Τιθύμαλλον.
Triches, Τρίχες.
Triticum, *vid.* Frumentum.

Veratrum, Ἑλλέβορος.
Elleborus candidus, Ἑλλέβορος λευκός.
Verbasci folia, nuces, Φλόμυ φύλλα, κάρυα.
Vitex, *vid.* Amerina.
Vitis, Ἄμπελος.
Vitis lacryma, Ἀμπέλυ δάκρυον, βότρυς.
Vvae passae, Ἀσταφίδες.
Vvae Ῥάγες.
Vvae acinus, Σταφυλῆς ῥάξ.
Vitis [marina] Ἄμπελος.
Vvae [marinae] Σταφυλαί.
Vrtica, Κνίδη.
Vrticae fructus, Κνίδης καρπός.

INDEX
RERVM MEMORABILIVM
IN
AELIANI LIBROS XVII.
DE
NATVRA ANIMALIVM.

ABderitarvm regio, xv. 25
Abortvs equae cauſa, ix. 54
Abortus ubi crebri, xii. 17
Abrotoni herbae facultates, ix. 33
Abstinentia animalium a cibis noxiis, ii. 51. viii. 9
Absyrtvs frater Medeae, xiv. 25
Abydi Aegyptiacae incolae, aſinum et tubam deteſtantur, x. 28
Abydi oves, iii. 32
Acanthevs Iſthmus, xiii. 20
Acanthi ſeu ſpini avis natura, x. 32
Accipiter pelagius et corvus inimici, vi. 45
Apollini et Latonae ſacer, x. 14
cur ab Aegyptiis colatur, et plura de ejus natura, x. 14
indicavit ſacrilegum, ii. 43
Accipitres, qui nothi eſſe intelligantur, ii. 43
quando pennas mutent: genera eorum plura: quibus diis ſacra habeantur, xii. 4
cenchrides et montani, amant feminas, ii. 43
lactucae ſylveſtris ſucco oculis medentur: vere ex Aegypto in quaſdam inſulas demigrant, ii. 43
Accipitres in Aegypto ſacri Apollini, quomodo nutriantur, vii. 9
Eos in Aegypto colunt Tentyritae, x. 24
quomodo Thracum aucupia juvent: quae animalia invadant, ii. 42
Eorum religio in cadaver hominis, et circa potum abſtinentia, ibid.
Accipitris Antiocho cognomen, aquilae Pyrrho gratum, vii. 45
Accipitrum piſcium volatus, ix. 52
Achaemenes alumnus aquilae, xii. 21
Achilles amicus Patrocli, vii. 27
Aciem elephanti quomodo inſtruant, vi. 56
Aconitvm, herba venenata, iv. 49
Acvs marinae venter in partu diſrumpitur, ix. 60. xv. 16
Ejus ſpinis nidos conſtruunt alcyones, ix. 17
Adeps elephanti adverſatur ferarum venenis, i. 37
Adonidis piſcis natura, genus, et nomen, ix. 36
Adonidis Cinyrae regis filii amor, ib.
Adonidis templum, xii. 23

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

ADRANVS Siciliae civitas, et in ea Adrani daemonis templum et canes ſacri, xi. 20
ADRIA, xvii. 16
ADVLTER in Sicilia proditus a canicula, vii. 25
ADVLTERIVM, iii. 42. viii. 20. xi. 15
Adulterii poena, iii. 44
AEDIFICANDO Cyrus major et Darius gloriam conſequuti, majorem apes, i. 59
AEGIVM, Achaiae urbs, v. 29
AEGYPII inter vultures et aquilas medii, mares ſunt, ii. 46
AEGYPTII, ii. 6
animalia colunt, xii. 5
Pompeium magnum inſepultum projecerunt, xii. 6
animantes earumque partes ad naturam referunt, xii. 7
Syenitae, et Elephantinem incolentes, x. 19
cur accipitrem colunt, x. 14
colunt aſpides, eas nutriunt, et crepitu vocant, xvii. 5
Aegyptiorum libri, x. 29
praefectura ab Hercule denominata, iv. 54
religio, x. 16
Aegyptiae caprae, iii. 33
Aegyptii mures, xv. 26
AEGYPTVS coelo temperato, ii. 38
AENOS, Thraciae urbs, v. 6
AEQVINOCTIVM utrumque ſignificat arietis cubitus, x. 18
AESCHYLI Eleuſinii, poetae tragici, mors, vii. 16
AESCVLAPIVS, Apollinis filius, morborum depulſor, x. 49
mulieri caput abſciſſum reſtituit, ix. 33
Aeſculapii templi ſacrilegus a cane proditur, vii. 13
Aeſculapio deorum humaniſſimo ſacer ſerpens parias, viii. 12
AETHIOPIAE aves unicornes, ſueſque quadricornes, xvii. 10
AETHIOPICI tauri, xvi. 45
AETHIOPVM quorundam rex canis, vii. 40
AETNA, canes illic Vulcano ſacri, xi. 3
AETNAEI piſcis caſtitas, i. 13
AFRICA non fert apros, nec cervos, xvii. 10
infeſtatur a baſiliſcis, iii. 31
AFRICO in mari olorum grex aliquando apparet, x. 36
AFRORVM expeditio contra elephantos, vi. 56
AGATHOCLES Syracuſanus, xvi. 28
AGLAOPHON pictor, xvii. 65
AGLAOPHOTIS terreſtris herba noctu lucens, et remedia ex ea, xiv. 27
AGNOS, vitex arbor, adverſatur ſerpentibus, et appetitionem prohibet veneream, ix. 26
cubilia ſubſternunt Atticae mulieres in theſmophoriis, ib.
AGNVS mitiſſimum animal, xii. 31
in Aegypto biceps, et loquutus, xii. 3
Agni et hoedi prognoſticon de tempeſtate, vii. 8
mox nati matrem agnoſcunt et amant, v. 25
AIAX Locrus, xv. 24
AISCOPES, xv. 28
ALAVDA ſuum nidum gramine tuetur adverſus faſcinationes, i. 35
Alaudae fabula, xvi. 5
Alaudam ſinapis ſemen conficit, vi. 46
ALBARVM avium frequentia multam tempeſtatem portendit, vii. 7
ALBAE colonia, Roma, xi. 16
ALCEDINVM in carulos maritos jam ſenes pietas, vii. 17
ALCESTIS Peliae filia, i. 15
ALCIMVS canis, xi. 13
ALCINOE mulier formoſa et adultera, viii. 20
ALCMAEON, i. 24
ALCMENAE obſtetrix muſtela, xii. 5
ALCYON, *vid.* HALCYON.
ALEVAE paſtoris Theſſali pulchritudo, et quomodo a dracone amatus ſit, viii. 11
ALEXANDER Macedo cornua Scythici aſini ſibi a Sopatre apportata admiratus Pythio Delphico dicavit cum carmine, x. 40
in India draconem invenit; xv. 21
in eos, qui pavonem occidiſſent, gravem

vem poenam conſtituit, v. 21
ALEXANDRI equus Bucephalus, vi. 44
pugna cum Dario, qua interemptus eſt Darius, vi. 25
Alexandro exhibitum Indici canis contra leonem ſpectaculum, et quomodo idem canum Indicorum munere ſit delectatus, viii. 1
Alexandrum Philippi filium ſimiae terruerunt, xvii. 2
ALEXANDER Pyrrhi filius, x. 34
ALGA marina noctu lucens, xiv. 24
ALLII ſemen necat ſturnum, vi. 46
ALPIVM radices, xiv. 23
ALPHEVS flumen, v. 17
AMASIS rex, xvii. 6
AMASTRIA Ponti urbs, xv. 5
AMERINAE flore perit atricapilla, vi. 46
AMICI veteres periculo non deſerendi, vi. 63
vindices et ultores amicorum, iv. 45
AMICITIA et inimicitia diverſorum animalium, v. 48
trochilorum et crocodilorum, xii. 15
delphinorum, et auxilium mutuum erga ſuum genus, v. 6
firma in periculis, iii. 46
Amicitiae et familiaritatis religio, vi. 2
AMILCAR Afer poenam ſacrilegii ſubiit, x. 50
AMISODARVS, Lyciorum rex, Chimaeram aluit, iv. 23
AMOEBEVS citharoedus, vi. 1
AMMOBATES, nomen dipſadis, vi. 51
AMOR accipitrum in feminas, ii. 43
adoleſcentis in capram, vi. 42
anſeris erga altorem ſuum Lacyden philoſophum, vii. 41
anſeris in puerum Amphilochum, et citharistriam Glaucen, v. 29
aquilae et formoſi pueri, vi. 29
arietis in citharistriam Glaucen, v. 29. viii. 11
aſpidis in puerum Aegyptium, iv. 54
brutorum erga homines, ii. 6
caniculae marinae in foetum, i. 17
canum erga altores ſuos, vi. 25. vii. 10, 28, et 29. x. 41. xi. 13.
AMOR delphini in foetum, i. 18
delphinorum in pueros, vi. 15
draconis in Alevam paſtorem, viii. 11
draconis in puerum, vi. 63
draconis in puellam in Idumaea, vi. 17
elephanti erga dominum, vii. 37. erga ſuum nutricium, vii. 41. in mulierem, vii. 43. in ſobolem, ix. 8
equi in Soclem, vi. 44
equae in prolem, vi. 48
et pudor fortitudinis ſtimuli, iv. 1
glauci piſcis in foetum, i. 16
in deformiores, formoſioribus ſcilicet neglectis, iv. 56
in ſobolem, ii. 40. iii. 21, et 25. vi. 9. xi. 38
mutuus etiam in fuga, vii. 36
ovium mutuus, vii. 27
porphyrionis erga gallinaceum contubernalem, v. 28
puerorum in pueros, vi. 15
tauri, equi, cervi in Mithridatem, vii. 46
vituli marini in ſpongiatorem deformem, iv. 56
AMORIS natura, ii. 6. vi. 17, 29, et 44. vii. 43
vis, i. 50. x. 27
vis, et conſtantia, iii. 46
vis, et poena, vi. 15
Amorem mulierum conciliat cerebrum gruum, i. 44
quomodo paſtores excitent, xiv. 18
AMPELOS, genus pantherae, x. 39
AMPHIARAVS, Oiclei filius, xiii. 22
AMPHILOCHVS puer ab anſere adamatus, v. 29
AMPHISBAENA duo habet capita, et utroque verſus incedit, ix. 23
Amphiſbaenae pellis venenata animalia fugat, viii. 8
AMPRACIOTAE adorant leaenam, xii. 40
Ampraciotarum tyrannus a leaena laceratus, ibid.
AMVLETVM oculis ſalutare annulus, quocum lacertus viridis excaecatus in olla defoſſus fuit, v. 47
ANATIS foetus mox nati in aquam ſe recipiunt, et quomodo aquilam a-

natariam anates declinent, v. 33
ANATVM et mergorum prognoſticum de tempeſtate, vii. 7
ANAXAGORAM in penula Olympia ſpectantem, ſubſecuto imbre, Graecorum multitudo celebravit, vii. 8
ANDROCLIS ſervi a leone, cui laniandus objectus erat, ſervati hiſtoria, vii. 48
ANDRON formicarum, vi. 43
ANGVILLA ſacra in Arethuſa manſueta, viii. 8
Anguillae Eridani quales, ibid.
ut capiantur in Pado, ibid.
ANIMALCVLA innominata Medicam regionem vaſtarunt, xvii. 41
ANIMALIA bigenera et inſititia vel biformia, xvi. 29
bruta, *vid.* BRVTA.
diverſa Arabiae atque maris Rubri diverſis coloribus, x. 13
domorum et urbium ruinas fugientia, xi. 19
Indica, *vid.* INDICA.
in hiatu Plutonis, xvi. 16
irrationalia quantae curae priſcis hominibus fuerint, exemplo Pyrrhi et Antiochi, vii. 45
manſueta, quibus animalibus non confidant, v. 50
muta, eademque ſonora, ſecundum loca, iii. 35, 37, et 38
partes aliquas ſui corporis duplicatas habentia, xi. 40
parva, quae populos ſedibus expulerint, xi. 28
quaenam bellorum cauſae fuerint, xi. 27
quaenam a quibuſdam facile capiantur, viii. 6
quae ex minima origine in maximam creſcunt magnitudinem, ix. 58
quae, ubi non ſint, v. 8.
quemadmodum nutibus deorum obtemperent, eoſque celebrent, x. 49
quomodo adficiantur ad novilunium, ix. 6
ſine morſu mortem inferentia, viii. 7
timida arctius congregantur, viii. 18
Animalium coitus, ix. 63
differentia ſecundum partus, ii. 52
diverſa ingenia ac mores, vii. 19
diverſa nomina, *vid.* NOMINA DIVERSA.
diverſa nomina circa nutritionem, vi. 4.
diverſae voces, v. 51
diverſorum amicitia et inimicitia, v. 48
diverſorum occultae quaedam adfectiones, iii. 7
diviſio, ii. 37
quorundam diſſenſio mutua et inimicitia, iv. 5
quorundam diverſae naturae, in diverſis regionibus, v. 27
quorundam inter ſe inimicitiae et metus, vi. 22
quorundam mutuae inimicitiae, vi. 45
Animalibus quibuſdam quaenam ſint mortifera, vi. 46
ANIMANTES etiam ferae beneficiis conciliantur et cicurantur, iv. 44
ANNO Carthaginienſis leonem, quo ad vehendas ſarcinas utebatur, habuit, v. 39
ANNVS lycabas dictus, x. 26
ANSER a Romanis colitur, xii. 33
Glaucen citharistriam amavit, i. 6
Lacyden philoſophum amavit, vii. 41
Anſeris in puerum amor, et alterius item in citharistriam, v. 29
Anſeres fidi cuſtodes, xii. 33
quomodo Taurum montem tranſmittunt: natura calidiſſimi ſunt: aqua et herbis refrigerantibus gaudent: lauri folia et rhododaphnen, ceu venena, nunquam attingunt, v. 29
Anſerum ova, xiv. 13
ANTACAEI piſces, xiv. 23
Antacaeorum natura, xiv. 26
ANTANDER fluvius, viii. 21
ANTENOR conditor Patavii, xiv. 8
ANTEROS, xiv. 28
ANTHEDONES [crabrones] xv. 1
ANTIGONVS Macedoniae rex, xv. 2
Megarenſium urbem obſidet, xi. 14
ANTHIAS et ellops, ſacri piſces, viii. 28
ANTHIAE capti quid faciunt, xii. 47
ANTIMACHVS ſuaſit occidendum Menelaum

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

nelaum et Vlyſſem legatos, xiv. 8
ANTIOCHIA Piſidiae, xvi. 7
ANTIOCHVS in pugna caeſus, a ſuo equo expiatus, vi. 44
accipitris cognomine oblectatus, vii. 45
Syrus, rebus contra Medos male geſtis, ſe praecipitem dedit, x. 34
ANTIPATER Megarenſes circumſedit, xvi. 36
APAMENSE ſtagnum generat ſiluros, xii. 29
APELLES Epheſius non recte equum pinxit, iv. 50
Apellem nobilitavit pictura hinnuli, *Epil.* pag. 972
APER invaſurus quempiam dentes acuit, v. 45. vi. 1
muſica capitur, xii. 46
quonam veneno tollitur ab Armeniis, xvii. 31
APES a cadaveribus abhorrent, v. 49
alveo redundante, colonias deducunt, v. 13
amant homines, xii. 37
capiuntur a meropibus, viii. 6
chalchoides, xvii. 35
contra vim ventorum pedibus lapillum geſtant, i. 11
ex boum cadaveribus naſcuntur, ii. 57
in Scythia etiam eſſe, et mel ibi collectum, ii. 53
quaedam mellificii imperitae, non tamen otioſae, i. 10
quomodo animadvertant in fucos, i. 9
ſe hieme tantum et in morbo alveis non commovent, v. 12
tam unguento odorato, quam tetro odore offenduntur, i. 58
ubi non ſint, v. 42
Apum aedificia, reſpublica, officia, i. 59
aetas quomodo dignoſcatur, i. 11
erga ſuum regem ſtudium, v. 10
geometria circa ſtructuram favorum, v. 13
mellis differentiae, v. 42
natu majorum prudentia, i. 11
nomenclaturae, v. 42
pluviarum et ventorum praeſenſio, v. 13
revocatio fugientium vel errantium crepitaculis ſonoris, v. 13
rex, reſpublica, mores, ingenium, hoſtes, v. 11
regis clementia, ſive quod aculeo careat, ſive quod eo non utatur, utque in conſpectu ejus ceterae apes aculeum ſubmittant, i. 60
Apibus quae animalia noceant, et quomodo pellantur, i. 58
APICIVS guloſus, iii. 42
APIS bos ſacer, x. 28, et xi. 10
APOLLO ab Hyperboreis colitur, xi. 1
Didymaeus, xiii. 21
amat puellam, xv. 23
famulum corvum aquatum mittit, i. 47, 48
Lycogenes, x. 26
Sminthius, xii. 5
Apollinis Actii fanum in Leucade, xi. 8
Clarii templum non adeunt venenata animalia, x. 49
delubrum in Copto, et corvi bini ei ſacri, vii. 18
lucus et cervi in Curidio, xi. 7
templum in Myrenſi Lyciae ſinu, xii. 1
Apollini cur accipiter ſacer, x. 14
cur lupus ſacer, x. 26
dracones Epirotici ſacri, xi. 2
perdicarius et ocypterus miniſtri, i. 24
ſacri cycni, xiv. 13
APOLLODORVS Caſandrinorum praedo, v. 15
APOLLONOPOLITAE populi, ut crocodilos oderint, x. 21
APOSISARES Indus duos dracones maximos nutrivit, xvi. 39
APVARVM captura, cibus ex mutuo linctu, perfugium petrae, procreatio ex limo, ii. 22
AQVA luſtralis ſacerdotum Aegyptiorum, vii. 45
Aqua dulci piſces in mari aluntur, ix. 64
Aquae intercutis remedium, xiv. 4
AQVATIO mulierum Paeoniae, vii. 42
AQVILA alumna Achaemenis, xii. 21
detracta in mare a polypo, quem rapuerat

puerat, ejus cirris implicata, vii. 11
AQVILA formoſum puerum redamans, vi. 29
Gordio regnum praeſignificavit, xiii. 1
liberata a ſerpente grata fuit, xvii. 37
nidum ſuum contra faſcinationes tuetur lapide aetite, i. 35
puerum e turri dejectum ſervavit, xii. 21
ſymphyto interimitur, vi. 46
chryſaetos, vel ſtellaris, animalia venatur, illiberalis circa cibum, taurum in Creta ſternit, ii. 39
Pyrrhi cognomen, vii. 45
Aquilae amor erga ſuos nutritores, ac pullos, ii. 40
fel viſum hominis acuit, i. 42
fortitudo, ingenuitatis pullorum experimentum, oculorum acies, temperantia, volatus, ii. 26
pennae aliis admixtae, eas corrumpunt, ix. 2
Aquilae contemnunt cornices, xv. 22
raptu animantium vivunt, praeter illam, quae Iovis cognominatur, ix. 10
uti terreſtres teſtudines ex alto ſaxis illiſas exedant, unde Aeſchylus peremptus, vii. 16
Aquilam horret draco, ii. 26
Aquilarum vocem metuit lepus, xiii. 11
Aquilas vincunt cycni, xvii. 24
ARABES, xvii. 36
ARABIAE et maris Rubri diverſa animalia, x. 13
ARANEI geometria, ſartura, vi. 57
textrina, i. 21 vi. 57
ARBORI alienae quomodo plantae ramus opera avium excernentium inſeratur, ix. 37
ARCTVRI ortus quid in mari efficiat, xiii. 28
ARDEA, x. 5. xvii. 22
auſpicata avis, x. 37
tempeſtatem praeſagit, vii. 7
ut alat ſuos parentes, iii. 23
ut conchas devoret, v. 35
Ardeae in inſula Diomedea in Graecorum accumbentium ſinus advolant, at barbaros non adeunt, i. 1
ARDEOLAE cancro nidis ſuis impoſito faſcinationes repellunt, i. 35
ARETES, Ariſtippi ſororis filius, a matre edoctus, iii. 40
ARGADES, flumen Perſiae, xvi. 42
ARGIVI canes in forum ingreſſos quando interficiant, xii. 34
non interimunt ſerpentes, ibid.
ARGVS canis, vii. 29
ARIANI Indi, xvi. 16
ARIES Glaucen citharistriam amavit, i. 6. v. 29
rivalis Ptolemaei Philadelphi in amore Glauces, viii. 11
Arietis cubitus quemadmodum utrumque aequinoctium ſignificet, x. 18
Arietes marini, xv. 2
ARION Methymnaeus, vi. 15
a delphino ſervatus, ii. 16. xii. 45
ipſius ſtatua in Taenaro, xii. 45
Ariones, genus cochlearum, x. 5
ARIPHRVS, Xantippi pater, xii. 35
ARISTAS canes vorant contra lumbricos, viii. 9
ARISTIPPVS, frater Aretis, iii. 40
ARISTOPHANES Byzantinus elephantum in amore erga mulierem habuit rivalem, i. 38
ARMA ſua norunt animalia ſingula, iiſque ad ſe defendendum utuntur, ix. 40
ARMENIA, inque ea piſces mortiferi, xvii. 31
ARMENII ut feras tollant, xvii. 31
ARNEIDES, dies ſacri, xii. 34
ARON herba, vi. 3
ARRHATAS lacus in India, xvii. 40
ARSENOITAE, Aegypti populus, x. 24
ARTACAEI tumulus, xiii. 20
ARTAPATES Cyri minoris eunuchus, ſceptriger, et mortis particeps, vi. 26
ARTES perniciosae, viii. 24
ARVSPICES clari, viii. 5
ASCANIVS Aeneae et Creuſae filius Albam condidit, xi. 16
ASELLVS marinus, v. 20. vi. 30. ix. 38

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

ASINVS et ovis ignava animalia, vii. 19
Aſinuſne rudat, ix. 55
Aſini Scythici cornu ſolum aquam Stygis continet, x. 40
Aſinum et orygem quinam Aegyptiorum, et quas ob cauſas oderint, x. 28
de aſino remedium contra ſenectam geſtante, et ſitim dipſadi ſerpenti adferente, fabula, vi. 51
Aſini capiuntur a lupis, viii. 6
Indiae feri, xvi. 9
Libyci tonſas equas tantum ſaliunt, ii. 10. xii. 16
Marti ubi ſacrificantur, xii. 34
Mauruſii quales, xiv. 10
ſylveſtres ut necentur, xvii. 31
unicornes Indici, et de cornuum uſu, iv. 52
uno armati cornu, xiv. 15
Aſinorum uſus apud Saracoros, xii. 34
Aſinae non rudunt, iii. 7
ASININAE carnis eſu curatur phthiſis, xi. 35
ASPARGI piſces, ix. 46
ASPIS ſacra caeſa a vinitore, xi. 32
Aſpidis amor in puerum, iv. 54
dentes, ix. 4
morſus, ii. 5. incurabilis, i. 54. lethifer ſine dolore, ix. 11. inſanabilis, ſi ranam comederit, ix. 15. morſus veſtigia, ix. 61. ut circulatorem interfecerit, ix. 62
Aſpidi hoſtis ichneumon, iii. 22. vi. 38. x. 47
Aſpides et dracones magni, xvi. 39
manſuefiunt et coluntur ab Aegyptiis, xvii. 5
Aſpidum Libycarum venenum, iii. 33
ſpecies ſedecim, x. 31
ſymbolum, venenum, vi. 38
ASTABORAS fluvius Indiae, xvii. 40
ASTACVS conſuetum locum amat, viii. 23
polypum extimeſcit, vi. 22
ASTERIAS ſive Oenus, ex ardearum genere, in Aegypto cicuratur, v. 36
ASTRAEVS fluvius inter Beroeam et Theſſalonicen medius fluit, xv. 1
ATHENIENSES in Prytaneo athletas aetate confectos alebant, vi. 49
patriam relinquunt, xii. 35
Phocionem, probum virum, inhumatum projecerunt, xii. 6
vetulum mulum de Minervae templo bene meritum liberaliter tractabant, vi. 49. vii. 13
ATHLETAE aetate confecti Athenis in Prytaneo alebantur, vi. 49
ATHOS, Thraciae mons, xiii. 20
ATLANTIS ad radices paſcua, fontes, ſylvae, elephantes ſenes et ſacri, ii. 7
Atlantidis reges, eorumque inſigne, xv. 2
ATOSSA Darii uxor, belli cauſa, xi. 27
ATRICAPILLA necatur flore amerinae, vi. 46
ATTAGENAE, meleagrides, earumque voces, iv. 42
Attagenes libertatem in volando amant, in peſte locuti, capti tacent, xv. 27
et gallinacei inimici, vi. 45
ATTICI medimni, xvii. 3
AVDACIA corvi, ii. 51
muſcae, ii. 29
AVIS Caſpia vel Indica, xvii. 33
Aves Apollini in Aegypto ſacrae, vii. 9
bobus majores, xvii. 14
parnopes capere capitale Galatis, xvii. 19
Indis in deliciis quales, xvii. 23
uncungues, iv. 20
unicornes in Aethiopia, xvii. 10
Avium prognoſtica de ſerenitate et tempeſtate, vii. 7
quarundam, et inſectorum, voces, vi. 19
remedia adverſus faſcinationes, i. 35
Aves quomodo Indi ad venationem inſtituant, iv. 26
AVGEAS canis, ab Augea Eleuſinio appellatus, x. 41
AVLA, Arcadiae locus, in quo Panis delubrum, xi. 6
AVLOPIAS, piſcis cetaceus, ejuſque forma, xiii. 17
Aulopiae cicures, ibid.
Aulopiarum captura, et cum thymno pugna, ibid.

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

AVRATA, timidiſſimus piſcis, ipſiuſque captura, xiii. 28
AVRES lepori quaſi vexilla roboris, xiii. 14
AVRVM allicit os tibiae accipitris, x. 14
AVSPICES clari, viii. 5
AVSPICIA ex hirundinibus, x. 34
felicia ex ardeis, infelicia ex noctuis, x. 37
AVSTER gignendis feminis foecundus, vii. 27
laxat ventres, xii. 17
Auſtri flatus quid in equis quibuſdam efficiat, xv. 25
AVSTRINAE regiones magis ſeptentrionalibus abortus faciunt, xii. 17
AVTORIATAE Indi, xvii. 41

B

BACCHVS in Samo hians, vii. 48
BALAENA, v. 4. xvi. 18
Balaenae egrediuntur e mari in littus, ix. 50
BAMBYX a Seleuco Hierapolis appellata, xii. 2
BARBAE fiducia in hirco, vii. 26
BARCAEI morbo defunctos cremant, in bello defunctos vulturibus objiciunt, x. 22
BASILISCVS ſuo ſibilo omnes ſerpentes fugat, ii. 7
timet gallinaceum, iii. 31
Baſiliſci venenum, ii. 5
BATHYLIS Cretenſis, phthiſicus, xi. 35
BELLEROPHONTIS alacritas in morte, v. 34
BELLVM juſtis de cauſis contra adverſarios ſuſcipiunt elephanti, vii. 36
mares, non feminae, pro patria gerunt, x. 15
Bellorum cauſae quaenam animalia fuerint, xi. 27
BENEFICIORVM memores ferae, vi. 64 vii. 48. viii. 3, et 22. x. 48
Beneficiis ferae conciliantur, vi. 44
BENEVOLENTIA equorum erga nutritios, vi. 44
BENIGNITAS equarum in pullos alienos, iii. 8. vi. 48
BERENICAE familiaris leo, v. 39
BEROEA urbs, xv. 1
BESSVS et Nabarzanes Darium interfecerunt, vi. 25
BESTIAE aliena hortatione non egent ad fortitudinem, vi. 1
beneficiis cicurantur, iv. 44
quaedam acerbiores ad morſum, ubi venenatum quid attigerint, ix. 15
rationis et juſtitiae participes, vi. 50
ut ſuis familiaribus parcant, vi. 2
Beſtiarum praeſenſio famis, peſtis, etc. vi. 6
BILIS atrae copia canibus rabiem facit, viii. 9
BISTONICVM ſtagnum, xv. 25
BITETIA urbs, xiv. 8
BITHYNICA navis gladii piſcis capite inſignis, xiv. 23
BITVMEN necat charadrium, vi. 46
BLATTAE hirundinum ovis perniciosae quomodo ab his arceantur, i. 37
BOCCALIDES aves, xiii. 25
BOCCHORIS, Aegypti rex, xi. 11
BONORVM hominum a morte praemium, i. 51
BOREAS gignendis maribus ſecundus, vii. 27
BOREAE et Chionis filii, xi. 1
Bos Mnevis, xi. 11
Bovis apud Neuros natura, v. 27
caſtrati, et teſtibus praediti, qualia cornua, xii. 19
Indici cornu tres amphoras capiens, iii. 34
marini deſcriptio, inſidiae, malignitas, natura, i. 19
prognoſticon de tempeſtate, vii. 8
Bovem Phryges non mactant, xii. 34
validiſſimum mulier ſacerdos ſola ad aram adducit, xi. 4
Boves albi ubi, xii. 36
Caſpii, xvii. 17
curſu pares equis apud Indos, xv. 24
feri nocent Cynamolgis, xvi. 31
hircis pares, xv. 24
injuriam ulciſcuntur, iv. 35
in area ſpicis abſtinent, iv. 25
in Myſia et Scythia: quorum illi cornibus carent, hi non item, ii. 53
Libyci, Phoenicii, Leuctrici diverſi, xvi. 33

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

BOVES Libyci quales, xiv. 11
mutili quales ſint, xii. 20
piſcibus veſcentes, xvii. 30
retroverſus paſcentes, xvi. 33
Suſiani, quorum ſinguli centenos quotidie cados aquae hauriunt, nec unum amplius, vii. 1
Boum duo genera, xv. 14
Erythraeorum mobilia cornua, ii. 20
multiplex uſus, etiam mortuorum ad apes generandas, ii. 57
praeſenſio famis, peſtis, etc. vi. 16 xii. 19
BOSPORVS, xv. 8
BRACHMANES, xiii. 18. xvi. 20
Brachmanum fabula de upupa, xvi. 5
BRASSICA marina, xiii. 3
Braſſicae vermis, ix. 39
BRITANNICVS, Claudii filius, veneno necatus, v. 29
BRVTA deo curae ſunt, xi. 31, et 35
educatione molliuntur, ii. 6
Brutorum et hominis comparatio, ix. 7
in homines amor, i. 6. ii. 6
BVBASTOS Aegyptia, xii. 29
BVBONICVM promontorium, xv. 3
BVCCINA piſcis, xvi. 12
BVCEPHALA urbs Indiae, xvi. 3
BVCEPHALVS Alexandri equus, vi. 44
BVDIANI, xvi. 33
BVPRESTIS beſtiola a bubus devorata eos adeo inflat, ut rumpantur, vi. 35
BVRRHAS fluvius, xii. 30
BVSIRITAE oderunt aſinum et tubam, x. 28

C

CADAVERA ſui generis quae animantia devorent, vii. 19
quae animalia ab iis abhorreant, v. 21
CAENEVS, i. 25
CALAMODYTES cedri foliis necatur, vi. 46
CALINGARVM rex, xvi. 18
CALLIAS guloſus, iii. 42
CALLIMACHVS pictus Athenis in Poecile porticu, vii. 38
CALLIONYMVS piſcis qualis, xiii. 4
CALVVS, ſeu Phalacra, tractus in India, viii. 15
CALVI Romani canis, vii. 10
CALYPSVS antrum, xv. 28
CAMBYSIS impietas, x. 28
CAMELVM leo comedit, xvii. 36
Cameli ubi velociſſimi, xii. 34
Caſpii, xvii. 34
Camelorum aetas, et utriuſque ſexus caſtratio, iv. 55
caſtitas erga matres, iii. 47
certamen in gratiam Minervae, xii. 34
femora, genua, et veretrum, x. 3
verecundus coitus, vi. 60
Camelos reformidant equi, iii. 7. xi. 36
CAMPYLINVS fluvius, iii. 4
CANAVTANES, mures in Teredone Babyloniae, xvii. 17
CANCELLI conchas vacuas inhabitant, vii. 31
CANCRI maximi maris Rubri, xvii. 1
ſerpentes interimentes, xvi. 36
volantes, vii. 30
Cancrorum providentia, v. 52
de iis varia, vii. 24
CANIS ab Athenienſibus ob vigilantiam publico cibo donatus, vii. 13
Argus, vii. 29
cur foecunda, xii. 16
Eupolidis comici, x. 41
extrahit herbam cynoſpaſtum, xiv. 27
glaucen citharistriam amavit, et puerum quendam, i. 6
honoris cauſa pictus Athenis, vii. 38
mercatoris Colophonii, in cuſtodia marſupii herilis affiduus, fame moritur, vii. 29
ne latret, ix. 55
quomodo ab hyaena capiatur, vii. 22
Canis catuli caeci naſcuntur, et quare ipſum venerentur Aegyptii, x. 45
et hominis cibus, iv. 20
foetus, qui primus in lucem editur, patrem refert, ix. 5
Indici conceptus, magnanimitas, mores, partus, viii. 1
luctus, locus in Aegina, x. 41
praeſenſio famis, peſtis, etc. vi. 16

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

CANIS catuli rabidi morſus, ix. 15
ut curetur, xiv. 20
Cani Attici ſacrificant, quia dominae Erigonae defunctae ſupereſſe noluerit, vii. 28
Canem pro rege habet Aethiopum natio, vii. 40
timentem periculum de tecto dejici non poſſe, vi. 22
a cane demorſus lapis, et vino immiſſus, furioſos convivas reddit, i. 38
Canes dominorum ſocii in pugna, vii. 38
forum ingreſſos diebus ſacris, quos Arneidas vocant, occidunt Argivi, xii. 34
herba in maceriis naſcente ſibi medentur, viii. 9
impudentes, ut et muſcae, vii. 19
injuriam hoſpitum ulti, xi. 19
laboris patientes, vii. 12
libidinoſi vel in mulieres, vii. 19
mutos reddit hyaenae umbra, iii. 7
ne aufugiant, ix. 54
nulli avi niſi otidi metui ſunt, v. 24
quibus remediis ſeipſos curent, viii. 9
quomodo ducendi ut venentur lepores, xiii. 14, et 24
quomodo ſibi medeantur, v. 46
titione e rogo hominis abrepto compeſcuntur a furibus, i. 38
Daphnidis, xi. 13
Poli hiſtrionis, Mentoris, et Theodori pſaltae, cum dominis ſuis exuri aut ſepeliri voluerunt, vii. 40
Aegyptii ferarum metu raptim bibunt, vi. 53
in Aetna Vulcano ſacri bonis blandiuntur, malos laedunt, xi. 13
Carmanii, Cretenſes, et Moloſſi, hominum in iiſdem regionibus ingenia referunt, iii. 2
apud Cynamolgos, xvi. 31
in Daulia barbaros allatrant, erga Graecos blandi ſunt, xi. 5
Indici, iv. 19
Memphitici cibum inter ſe communicant, vii. 19
ſacri in Adrano Siciliae benigni erga bonos, crudeles erga fures, xi. 20
CANVM amor erga dominos, et de cane Gelonis, vi. 62
amor in dominum, xii. 35
benevolentia erga nutricios ſuos Erigonem, Silanionem, etc. vi. 25
calva, libido, aetas, ſagacitas, morbi, et vita, iv. 40
diſciplina et memoria, vi. 10
duorum amor erga ſuos dominos, vii. 10
fides, quam venatoribus ſervant, et quomodo apros cervoſque indagent, viii. 2
Niciae amor erga dominum, i. 8
poena ob proditum capitolium, xii. 33
rabies quanta in Creta, xii. 22
Canibus etiam ratiocinatio quaedam ineſt, vi. 19
Canis fluviatilis, et ex eo remedium, xiv. 31
CANICVLA quae in Sicilia adulterum prodidit, vii. 25
Caniculae marinae amor in foetum, i. 17
marinae genera, et ut capiantur, i. 55
marinae pancynici veneno adſperſo, vel eo devorato, vel branchiis hauſto pereunt, xiv. 24
Cane oriente, Nilus irrigat Aegyptum, x. 45
Caniculae ortum extimeſcit aſellus piſcis, ix. 38
ortum ſternutamento teſtatur onyx, praeſentiunt et caprae, vii. 8
CANOBVS Menelai gubernator, xv. 13
CANOPIVM circa Maeotidem, vi. 65
CANTHARI marini pugnant propter feminas, i. 26
Cantharorum uſus ad tincturam, iv. 46
CANTHARIDES ubi naſcantur, ix. 39
CANTIONES et veneficia, i. 29
CANTVS illecebrae, viii. 24
Cantu et ſaltatione allectae paſtinacae capiuntur, i. 39
CAPILLI denigrantur ovis corvi, i. 48
CAPITO a vivis abſtinet, i. 3
Capito oxyrynchus ob libidinem capitur, i. 12

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

CAPITOLIVM a Gallis occupatum, xii. 33
CAPRA amata a caprario Crathide, quem dormientem rivalis hircus occidit, vi. 42
quomodo ſuffuſionem oculorum curet, vii. 14
Caprae cornua piſcatoribus utilia, xii. 43
ferae adeps upupam interficit, vi. 46
Capram vitare hominis ſalivam, caedem ſuam praenoſſe, poſt oves incedere non dignari, vii. 26
Caprae ferae ut necentur, xvii. 31
ubi aridis piſcibus veſcantur, xvi. 35
praeſentiunt famem, peſtem, etc. vi. 16
Aegyptiae et Scyriae, iii. 33
Caſpiae, xvii. 34
Cephallenides, iii. 32
quibus pharmacis illitae ad libidinem excitentur, augendae ſobolis gratia, ix. 48
et oves Indicae, iv. 32
Libycae ferae, quales ſunt, ubi verſantur, xiv. 16
Sardiniae, earumque pellis, xvi. 34
Caprarum amore illecti ſargi capiuntur, i. 23
de tempeſtate prognoſticon, vii. 8
ferarum Libycarum cornua calicum uſum ad potum praeſtant, xiv. 16
Libycarum natura, vii. 8
pelles ad quid utiles, xiv. 16
reſpiratio et ſenſus, i. 53
ubera a pectore dependentia, xvi. 33
Capras feras Iſidi ſacras eſſe, x. 23
in Lycia tonderi, xvi. 30
CAPREAE timidae, vii. 19
CAPRIMVLGVS avis capras mulget et excaecat, iii. 39. xvi. 22
CARBVNCVLVS a ciconia pro accepto beneficio delatus in ſinum Tarentinae mulieris, nomine Heracleidis, viii. 22
CARES primi milites mercenarii, xii. 30
CARISCI accolae Budiani, xvi. 33
CARIVS Iupiter, xii. 30
CARMANII canes et homines, iii. 2
CARNES luſciniae faciunt vigiliam, i. 43
CARNES ſuillae ſuavitate ceteris praeſtant, ix. 28
CARTAZONOS, fera Indica, xvi. 20
CARTON, xii. 42
CARVLI aves, mariti alcedinum, vii. 17
CASEVS e ſpinis, xvi. 32
e caſeo divinatio, viii. 5
CASPIAE maximus lacus, xvii. 32
caprae, xvii. 34
avis deſcriptio, xvii. 33
Caſpii cameli, xvii. 34
CASTITAS columbarum et turturum conjugalis, divortii neſcia, iii. 5, et 44
Aetnaei piſcis, i. 13
elephantorum, viii. 17
CASTORIDES marinae in littus egreſſae ſuo rugitu homines interficiunt, ix. 50
CATABLEPON fera Libyca, cujus ſpiritu infectum aerem quaecunque animalia inſpiraverint, pereunt, vii. 5
CATANAE tyrannus, Onomarchus, v. 39
CATREVS avis, xvii. 23
CATVLORVM leonum pietas in parentes, ix. 1
CAVDA vires excitat leo, xiii. 14
CAVSON, nomen dipſadis, vi. 51
CEDRI folia calamodytem perdunt, vi. 46
CELA, avis Indica, otide triplo major, xvi. 4
CELTAE boves et equos piſcibus alunt, xv. 25
ut thynnos capiant, xiii. 16
CELTICI equi, xv. 25
CEMAS, qualis ſit, xiv. 14
CENTAVRVS, gallus xii. 37
CENTAVRI an fuerint, xvii. 9
CENTIPEDA, vii. 35
CENTRIS, dipſadis nomen, vi. 51
Centrites ſolo afflatu interimit, ix. 11
CEPHALLENIDES caprae, iii. 32
CEPVS animal, xvii. 8
CERAMICVS, locus Athenis, xii. 40
CERASTAE ſerpentes, xii. 41
ut laedant, xvi. 28
in ceraſtarum plenum dolium infantes conjiciunt Pſylli, quo eorum ingenuitatem experiantur, i. 57

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

CERCION avis qualis, xvi. 3
Indica avis, xv. 14
CERCOPES homines, vi. 58
CERDONES aeri putido adſuefacti ab unguentis odoratis abhorrent, ſicuti et ſcarabei, i. 38
CERES ubi aquam Stygiam emiſerit, x. 40
Cereris feſtum Chthonium dictum, et ſacrificia, xi. 4
Cereri turtures albi ſacri ſunt, x. 33
CERTAMEN cornigerarum beſtiarum apud Indos, xiv. 15
funebre Memnonidum avium in honorem Memnonis, v. 1
Certaminis praemia, vi. 1
CERVVS ob invidiam dextrum cornu occultat, iii. 17
ſerpentem ſpiritu ſuo e latibulo extractum devorat, ii. 9
Cervi amor erga Mithridatem, vii. 46
cornu ſerpentes fugat, ix. 20
in cervi corde officulum reperitur, xiii. 15
amiſſis cornibus cur latitent, vi. 5
capiunt ſerpentes, viii. 6
in Curidio in Apollinis luco tuti a canibus, xi. 7
e Syria in Cyprum mare tranſmittunt, item ex Epiro in Corcyram, v. 56
Graecum et Indicum ſermonem intelligunt, xi. 25
in Helleſponto extra fines collis cujuſdam nunquam progrediuntur, vi. 13
muſica capiuntur, xii. 46
Cervorum cornua cur renaſcantur, xii. 18
CETACEORVM piſcium dux, ii. 13
CETE Indici maris, xvi. 12
Laconici maris, xvii. 6
maxima, ix. 49
procreat Ganges, xii. 41
quae capita habent arietum, leonum, pantherarum, etc. xvi. 18
CETIA, cetotheria, xiii. 16
CHAERADES, xiv. 28
CHALCOIDES apes, xvii. 35
CHAMA illecebra piſcium, xiv. 22
CHAMAE piſcis libido, iv. 5
diverſae referuntur ſedes quae fugiant amentve, xv. 12
CHAMAELEON colores ut mutet, ii. 14
quomodo contra ſerpentem pugnat, iv. 33
CHAONES boves maximi, xii. 11
CHARADRIVS, avis, xvii. 12
bitumine necatur, vi. 46
CHARAX piſcis qualis, xii. 25
CHARONDAS legum lator, vi. 61
CHERSYDRVS, viii. 13
Cherſydri contactus tabificum quoddam habet, viii. 7
CHII, xvi. 39
CHIMAERA et hydra ferae a poetis fictae, ix. 23
CHIONIS et Boreae filii, xi. 1
CHLORIS et Chlorion aves, iv. 47
CHREMES piſcis, xv. 11
CHRYSERMVS phthificus, xi. 35
CHRYSIPPVS adamatus a Laio, vi. 15
CHTHONIVM feſtum, xi. 4
CHVSA, vicus Aegypti, in Hermopolitana praefectura, x. 27
CIBARIA publice locata mulo vetulo ab Athenienſibus, vi. 49. vii. 13
CICADA mas, canorus, xi. 26
Cicadae victus et cantus, i. 20
calore ad cantum excitantur, iii. 38
capiuntur ab hirundinibus, viii. 6
connexae in cibum venditae, xii. 6
mutae in Macedonia, iii. 35
Rheginenſes et Locrenſes, v. 9
marinae, xiii. 26
Cicadarum nomina, x. 44
CICONIA et veſpertilio hoſtes, vi. 45
gratiam retulit mulieri Tarentinae pro accepto beneficio, viii. 22
heram adulteram excaecavit, viii. 20
Ciconiae ova et nidus, i. 37
pietas in parentes, et dignitas apud Aegyptios, x. 16
parentes alunt, cum gruibus locum mutant, ob pietatem in homines verſae, iii. 23
quomodo ſibi medeantur, v. 46
CICVTA homini venenum, ſuibus non item, iv. 23
perniciem infert olori, iii. 7

CIMONIS

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

CIMONIS equae Athenis ſepultae, xii. 40
CINAMOMVS avis Indica, ii. 34. xvii. 21
CINCLVS ſive motacilla, xii. 9. xvi. 3
caudam continue movet, xii. 9
in alieno nido parit, ibid.
CINYRAE regis filius Adonis, ix. 36
CIOS inſula, oves ibi, xvi. 32
CIRCE et Circus aves, iv. 58
CIRCVLATOR mortuus ex aſpidis morſu, ix. 62
CIRCVS malo punico interit, vi. 46
turturi et cornici inimicus, vi. 45
Circi aves cichoria muniunt ſuos nidos contra faſcinationes, i. 35
CIRRHAEI perdices, iv. 13
CISSVS, qui ſerpentis ova devoraverat, a Serapide curatus, xi. 34
CITHAROEDVS, piſcis maris Rubri, xi. 23
CLADARORYNCHVS, trochilorum ſpecies, xii. 15
CLARIVS Apollo, x. 49
CLAVDIVS veneno exanimatus, v. 29
CLAZOMENIORVM agros ſus alatus vaſtavit, xii. 38
CLEANTHES conceſſit beſtias non eſſe rationis expertes, vi. 50
Cleanthis et Zenonis amicitia, iv. 45
CLEARCHVS Peripateticus quid de Argivis dixerit, xii. 34
tyrannus, v. 15
CLEOMENIS filius leonem convictorem habuit, v. 39
CLEONYMI timiditas, iv. 1
CLEOPATRA, Auguſto adventante, mortem, quae morſu aſpidis inferretur, elegit, ix. 11
Cleopatrae mors, ix. 61
CLISOPHVS paraſitus Philippi, ix. 7
COCHLEA maris Rubri, xi. 21
Cochleae fugiunt ardeas perdices, x. 5
Ponticae in Propontide hiemant, circa Aegialum aeſtivant, x. 6
COERANVS Parius beneficii in delphinos collati fructum recepit, viii. 3
COERANIVM promontorium, ibid.
COITVS animalium, ix. 63
hirundinum diverſus ab aliis avibus, ii. 3
Maſſagetarum propatulus, camelorum verecundus, vi. 60
COLOREM mutantia animalia, xii. 28
COLVBRI ſive hydri morſus, iv. 57
COLVMBAE in civitatibus manſuetae, in deſertis non item, iii. 15
lividae, xvi. 2
luteae Indorum, xv. 14
rubrae ad prolem meliores, duceſque reliquarum, iv. 2
Veneri ſacrae ex Erycino Siciliae tractu in Libyam deam comitantur, nono poſt die redeuntes, iv. 2
aquilas marinas et circos horrent, et accipitrum impetus declinant, iii. 45
Columbarum caſtitas, iii. 44
cautio, familiaritas cum homine, iii. 15
COLVMBVS conjugem ut juvet circa partum et incubitum, iii. 45
COMITIALIS morbus ut ſanetur, iii. 17, et 19
CONCHAE margaritiferae, xv. 8
maris Rubri tam acuta labrorum acie, ut, quamcunque hominis natantis partem apprehenderint, amputent, x. 20
CONTVS, piſcationis inſtrumentum, xii. 43
COPHIAS ſeu typhlops vel typhlines ſerpens, viii. 13
COPTVS, civitas Aegypti, x. 23
Coptitae capras feras Iſidi conſecrant, ibid.
circa Coptum bini tantum corvi apparent, vii. 18
COR aſellus in ventre habet, quod guloſi eſt, vi. 30
Cordis ſedes, iv. 20
CORACINI piſces, iii. 17. xiv. 23
CORCYRAE ſitus, v. 56
CORIA, locus prope Helicen, xi. 19
CORIANDRVM, eſca ſcarorum, xii. 42
CORINTHIACVM mare, xv. 9
CORNIX ariſtereona in nidum ſuum importat, ut faſcinationes arceat, i. 35
regias literas perferre ſolita: ſepulchrum in Aegypto, vi. 7
ſi inciderit in reliquias carnis a lupo comeſae, moritur, vi. 46
Cornicis de tempeſtate prognoſticon, vii. 7

Cornicum

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Cornicum conjugium et monogamia, deque auſpicio ex eis, et diſſenſione cum noctua, iii. 9
Cornices irritat aquila, xv. 22
CORNV bovis Indici tres amphoras capiens, iii. 34
Cornua boum qualia in caſtratis, vel teſticulis praeditis, xii. 19
unde naſcuntur, xii. 20
elephantorum reperiendi mira ſolertia, xiv. 5
CORSICA, xv. 2
Corſicum fretum, ibid.
CORVDA, Indiae locus, xvi. 21
CORVVS, Apollinis famulus, aquatum miſſus aeſtate ſiti laborat, et clamore ultionem teſtatur, i. 47
erucae ſemine necatur, vi. 46
ſacer, Apollinis pediſſequus, divinandi peritus, i. 48
Corvi audacia contra magna animalia et aeſalonem avem, ii. 51
amicitia cum vulpe, voces variae, aeſtate propter alvi fluxum ab humidis abſtinentia, ibid.
de tempeſtate prognoſticon, vii. 7
ovis denigrantur capilli et dentes, i. 48
Corvi Aegyptii ut ſe ulciſcantur a navigantibus ob cibum denegatum, ii. 48
Apollini ſacri, vii. 18
imponunt in nidis viticem adverſus faſcinationes, i. 35
Libyci, cum aqua in vaſis inferior eſt, quam ut roſtro contingere poſſint, calculis immiſſis eam elevant; in fecundis agris gregatim, in ſterilibus bini volant; pullos educatos e nido expellunt, ii. 48
parentem ſenio confectum devorant, iii. 45
ſemper bini circa Coptum, vii. 18
Corvorum ſapientia, ii. 48
vocem metuit lepus, xiii. 11
COSSINITVS, fluvius Thraciae, ex quo bibentes equi efferantur, xv. 25
COXARVM vertebris laboranti cancri lutarii remedium, vii. 30
COXENDICIS dolorem canibus infert fructus fraxini, viii. 9
COYTHA, vicus, xvi. 35
CRAMBIS, vermis, in braſſica naſcitur, ix. 39
CRANNON Theſſaliae, viii. 20
CRASSI muraena, viii. 4
CRATHIS caprarius, vi. 42
fluvius, ibid.
ejus potus candefacit pecora, xii. 36
CRETA lupis et ſerpentibus infeſtiſſima, iii. 32
in Creta Iupiter nutritus et occultatus fuit, v. 2
in ea nec noctua, nec ullum maleficum animal eſt, ibid.
CRETENSES homines et canes, iii. 2
Cretenſium juvenum amicorum hiſtoria, iv. 1
CRETICVM vinum, xii. 31
Cretici labyrinthi, xvi. 15
CRIBRIS divinatio, viii. 5
CROCODILVS e minimo in maximum excreſcit, ix. 58
ore ſuo hirudinibus repleto, hians illas trochilo legendas praebet, iii. 11
ſcorpionis ex ſe nati aculeo ictus interit, ii. 33
ut ingenuitatem catuli experiatur, ix. 3
Crocodili inſidiae, xii. 15
partus ſeu ova, ii. 33. v. 52
providentia, v. 52
ſocietas cum trochilo, qui et eum excitat, quum ab ichneumone inſidiis petitur, viii. 25. x. 47
Crocodili cur ab Ombitis religione, ab Apollonopolitis (utriſque tamen Aegyptiis) odio afficiantur, x. 21
decem et ſeptem cubitorum, xvii. 6
Gangis, xii. 41
inſidioſe invadunt eos, qui e Nilo aquam hauriunt, v. 23
Crocodilorum ingenium, x. 24
magnitudo, xvii. 6
manſuetudo et divinatio, viii. 4
Crocodilis ſexagenarius numerus accommodatus, x. 21
Crocodilos Tentyritae occidunt; ſed Ombitae, Coptitae, et Arſenoitae reverentur, x. 24
Crocodilus terreſtris, i. 58. xvi. 6
CROCVTAE ferae malignitas, vii. 22
CROESVS, iii. 7

CROTONIATARVM aſtus contra Sybaritas, xvi. 23
CRVSTACEA et teſtacea animalia inaniora ſunt, quum luna decreſcit, ix. 6
CTESIPPVS guloſus, iii. 42
CVCVLVS in alieno nido parit, iii. 30
quo anni tempore apparet, ibid.
Cuculi foetus ab aliena parente nutritus, tandem ad ſuam redit, ibid.
CVLEX eſca piſcium, xiv. 22
Culices Indici, xvii. 40
CVNICVLI, genus leporum, xiii. 15
CVPIDO comes et miniſter Veneris, xiv. 28
Iovis etiam dominus, expertia rationis animalia non negligit, vi. 17
CVRIDIVM, illic lucus Apollini ſacer, et cervi, xi. 7
CVRIOSITAS et admiratio cauſa mali, ii. 8
Curioſitatis poena, xi. 17
CVRSORES cancri, vii. 24
CVRSVS leporis campeſtris et montani, xiii. 14
CYANVS avis ſolitudine, montium jugis, et praecipitiis delectatur, iv. 59
CYCNI Apollini ſacri, ii. 32. xiv. 13
qualis naturae, xvii. 24
ubi commorentur, ibid.
ubi degant, x. 36
ut Apollinem colant, xi. 1
Cycnorum cantus, ii. 32. v. 34. x. 36
pugna contra aquilam, v. 34
CYDNVS, Ciliciae fluvius, xii. 29
CYNAEGIRVS pictus Athenis in porticu Poecile, vii. 38
CYNAMOLGI Indiae populi, xvi. 31
CYNOCEPHALI, iv. 46. xvii. 8
diſciplina, vi. 10
ingenium, mores, victus, x. 30
libidinoſi, vii. 19
CYNOPROSOPI homines, x. 25
CYNOSPASTVM etiam dicitur aglaophotis terreſtris, xiv. 23
CYNTHIVS caſeus, xvi. 32
CYPRVS paſtionibus optima, v. 56
CYPRINI piſces, xiv. 23
CYRENAICVS liquor vim torpedinis remittit, v. 37
Cyrenaici mures, xv. 26
CYRVS aedificavit regiam, i. 59
Cyri a Maſſagetis clades, vii. 11
pugna in Lydia, xi. 36
Cyri minoris horti, i. 59. inceſtuoſus in matrem amor, vi. 39. mortis participes, vi. 25
CYRNVS inſula, xii. 41
CYROPOLIS Indiae urbs, xvi. 3
CYTHERA inſula, et circa eam cete, xvii. 6

D

DAMAE timidae, vii. 19
DAMON muſicus, ii. 11
DANVBII piſces, xiv. 23
DAPHNIS Syracuſanus, et ipſius canes, xi. 13
DARIVS equas a partu recentes ad pugnam ducebat, quarum una celeriter eum periculo eripuit in praelio ad Iſſum, vi. 48
Paeonas ob laboris patientiam admiratus, vii. 12
Suſis lauta aedificia extruxit, i. 59
obitus in pugna a cane defletus, vi. 25
uxor Atoſſa, xi. 27
DAVLIA regio, xi. 5
DEGENERES catulos non amant beſtiae, ix. 3
DELPHI colunt lupum, xii. 40
DELPHICI templi expilationem prodenti lupo ſimulacrum ibidem erectum eſt, x. 26
DELPHINVS Arionem ſervavit, xii. 45
cum puero nutritus, ii. 6
ſemper movetur, etiam dormiens, xi. 22
Delphini amor in foetum, i. 18
cum leone affinitas, xv. 17
intellectus, xi. 12
paraſitus pedunculus, ix. 7
Delphinum unum plures troctae congregatae invadunt, i. 5
Delphini formoſos pueros amore proſecuti ſunt in Iaſo, Alexandriae, et Puteolis, vi. 15
grati ſunt, viii. 3
pompilum odio habent, xv. 23

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Delphini retibus insidiantur, xv. 6
sui generis extinctorum cadavera ad littus efferunt, xii. 6
velocitate et saltu pollent, xii. 12
Delphinorum et urinatorum comparatio, ibid.
amor erga suum genus, v. 6
catuli lacte aluntur, v. 4. x. 8
duo genera, xvi. 18
ordo, dum gregatim natant, x. 8
DEMOCRITVS causam reddit abortus, xii. 17
cur cervis cornua renascantur, xii. 18
fecunditatis suis et canis, xii. 16
obscuriorum ingeniosissimus indagator, vi. 60
DENTES ovis corvi denigrantur, i. 48
DENTICES gregatiles, et quomodo capiantur, i. 46
DEVS non negligit rationis expertia, xiii. 1
Deo etiam brutae animantes curae sunt, xi. 31, et 35
DIADEMATA regum Aegypti, aspides in iis pictae, vi. 38
DIAGORAE impietas, vi. 40
DIALECTICI etiam sunt canes, vi. 59
DIANA Embointhus, xii. 34
Ephesia, xii. 9
Rhoccaea culta in Creta, xii. 22
Dianae in Icaro templum, et ferae, xi. 9
lucus in Phrygia, xii. 39
Dianae buteo sacer, xii. 4
DICAERI, aviculae Indicae sandaracae colore, quarum excrementi si quis vel minimum gustarit, eodem die sine dolore perit, iv. 41
DIES Alcyonii celebrantur, cum alcyones pariunt, i. 36
festi, profectorii, et reversionis apud Erycinos, iv. 2
inertes, Dionysia, Lenaea, Chytri, Egephyrismi, iv. 43
DIGITORVM robur in Milone, vi. 55
DINOLOCHVS comicus Epicharmi adversarius, vi. 51
DIOGENES histrio, vi. 1
DIOMEDES, xvii. 25
Diomedis socii in aves mutati, i. 1
Thracis equi, xv. 25
DIOMEDEA insula, i. 1
DIONYSIVS tyrannus, v. 15
ne arcem relinqueret, hirundinum discessu admonitus, x. 34
Dionysii artifices per Spartam transire prohibiti a Pantedida, xi. 19
DIPSADIS fabula, quomodo ab asino remedium adversus senectam simul et sitim tulerit, vi. 51
forma, nomina, venenum, ibid.
DISCIPLINA et memoria quorundam animalium, vi. 10
Disciplinarum auctores heroes, ii. 18
DIVINATIO ex accipitre, xi. 39
ex corvo, i. 48
e draconibus, xi. 2
Divinationum varia genera, viii. 5
DOCILITAS elephantorum, ii. 11
tauri, vii. 4
DOMITII inhumanitas, viii. 4
DOMORVM ruinas quaedam animalia fugiunt, xi. 19
DORCADES feminae Isidi sacrae, x. 23
Libycae quales, xiv. 14
DORIS Oceani filia, xiv. 28
DRACO Alevam pastorem adamavit, viii. 11
amator puellae apud Idumaeos, vi. 17
aquilam metuit, ii. 26
elephantum strangulavit, vi. 21
immanis Indiae, xv. 21
pius, qui Telephum prohibuit a coitu cum matre, iii. 47
sacer coivit cum Halia, xii. 39
sacer in Aegyptia Melite, libum mensae impositum noctu vorat, et punit curiosum ipsius videndi, xi. 17
Draconis et Arcadis pueri familiaritas admiranda, vi. 63
et Pindi historia mirifica, x. 48
Dracones Aethiopici elephantorum interfectores dicti, ii. 21
herbarum vires norunt, iisque utuntur, vi. 4
in Epiro Apollini sacri, xi. 2
Indiae duo, xvi. 39
in Phrygia aves ex aëre spiritu attrahunt

hunt interdiu, veſperi pecora et paſtores invadunt, ii. 21
Draconum divinatio in luco Lavinii mazam a non integra virgine oblatam reſpuentium, xi. 16
Dracones barbati, x. 25. xi. 26
Draco marinus, xiv. 12
ſiniſtra manu facile capitur, dextra non item, v. 37
Draconis (ſive aranei) piſcis punctura venenoſa, ii. 50
DRYOCOLAPTES, i. 45. *vid.* PICVS martius.
DVX piſcium cetaceorum, ii. 13
Duces formicarum, vi. 43

E

ECBATANA, xvii. 32
Ecbatanorum magnificentia, xiii. 18
ECHENATAE, mures in Teredone Babyloniae, xv. 26
ECHENEIS ut naves inhibeat, ii. 17
ECHINVS marinus ad quid utilis, xiv. 4
Echini marini ſpinis lapillos tollunt, quibus contra fluctus muniuntur, vii. 33
viventis partes in mari disjectae denuo coëunt, ix. 47
ECHIS et ECHIDNAE differentia, x. 9
EDACITAS polypi, i. 27
ELEPHANTIASIS morbus quo remedio curatur, xiv. 4
ELEPHANTINE urbs Aegypti, x. 19
ELEPHANTVS capitur forma mulieris, i. 38. vii. 43
cor duplex habet, xiv. 6
furem pabuli ſui poena adficiens, vi. 52
horret ſues, viii. 28. xvi. 36
Indorum regem adorat, xiii. 22
Pori regis, vii. 37
qui nutricium ſuum in praelio periclitantem curſu ex acie hoſtium extulit, vii. 41
quomodo a dracone ſtranguletur, vi. 21
quomodo ſe ad certamen accendat, vi. 1
ſtrangulatae a domino uxoris cadaver a ſe refoſſum alteri, quam duxerat, oſtendit, viii. 17
ſuavi odore permulcetur, i. 38
telis confixus quo remedio utatur, ii. 18
Elephantus Indicus albus nutritium ſuum amat, et pro eo pugnat, iii. 46
Indicus ingenio et prudentia naturali praeditus, xvi. 15
tres bellatores fert, xiii. 9
ut manſuefiat, xii. 44
Elephanti adeps venenata fugat, x. 12
adeps adverſus ferarum venena valet, i. 37
amor et pietas in ſobolem, ix. 8
corporis partes, aetas, libido, morbi, potus, ſomnus, uteri geſtatio, iv. 31
motus bellici, xiii. 22
odium in adulteros, xi. 15
partes quae aptae ſint eſui, x. 12
et rhinocerotis pugna, xvii. 44
Elephanti aeſtate vim ſolis depellunt illito limo, ix. 56
aetate provectiores in Africa ad radices Atlantis, ſacri et liberi, vii. 2
amant terram conſuetam, x. 17
animalia paluſtria ſunt et indigenam linguam intelligunt, iv. 24
capti facile ſeſe dedunt, et cibum potumque a porrigentibus mox accipiunt, viii. 27
cuſtodes regis Indorum, xiii. 22
ex minima origine in maximam magnitudinem excreſcunt, et longaevi ſunt, ix. 58
floribus, quos et ipſi legunt, delectantur, xiii. 8
gregarii aquam bibunt, bellici vinum, ibid.
ignem metuunt, vii. 6
Indicam linguam intelligunt, xi. 14. xiii. 22
integri e gregalium vulneratorum corporibus tela extrahunt, vii. 45
juniores et integri alios ſenectute vel morbo affectos, vel ſaucios, magna cura proſequuntur, vii. 15
lavacris delectantur, xiii. 8
leonibus ſunt formidabiles, vii. 36
loci, qui Phalacra dicitur, herbas non attingunt,

attingunt, ne pilos et cornua amittant, viii. 15
Elephanti matres qua pietate pullos ſuos proſequantur, vii. 15
moribundi quam religioſe ipſi ſe gerant, v. 49
non niſi prolis aut aegrotantium cauſa pugnant, vii. 36
quomodo arbores evertant, v. 55
fluvios tranſeant, vii. 15
foſſas inſidioſas tranſeant, viii. 15
regis Pyrrhi a Romanis fugati ſunt ariete cornuto et grunnitu ſuis, i. 38
ſemel tantum in vita, et magno cum pudore coëunt, viii. 17
Taprobanae, xvi. 18
ut a rectoribus inſtituantur, xiii. 22
ut foſſas a venatoribus ſtructas declinent, et retro in venatores convertantur, et pugna cum iis commiſſa, aut eos vincant vel effugiant, aut victi in foſſas repellantur, viii. 10
ut lunam creſcentem venerentur, iv. 10
ut manſueti fiant, x. 10
Elephantorum adverſus ſenes elephantos reverentia, vi. 61
aetas, xvii. 7
caſtitas, viii. 17
catuli tantum capiuntur ab Indis, et blanditiis curaque manſuefiunt et inſtituuntur, iv. 24
cibus et potus, xvii. 6
docilitas, muſicae ſtudium et obedientia, ii. 11
foetus, viii. 27
fuga, vii. 36
Indicorum magnitudo, xiii. 8
memoria et fides, xi. 14
natu minorum reverentia in majores, vii. 15
religio in mortuos, v. 49
religio in ſolem, vii. 44
rivalium pugna, x. 1
ſagacitas et pabulum, ix. 56
ſtudioſi Indi, xiii. 25
venatio, vii. 6
uſus in bello apud Indos, xvii. 28
vulneribus ut medeantur Indi, xiii. 7
contra elephantos expeditio Afrorum, et quam provide acies ab his belluis inſtruatur, et quam diſcrete ſuis utantur dentibus, vi. 56
Elephantis cornua, ut cervis, excidunt, xiv. 5
ELEVSINE initiatis mullus piſcis ſacer, ix. 51
ELYMAEA regia, xii. 22
ELLEBORO albo ſerpens exanimus ad ſe redit, ix. 27
ELLOPS et anthias, ſacri piſces, viii. 28
EMBOINTHVS Diana, xii. 34
ENCRASICHOLI, *vid.* ENGRAVLES.
ENGRAVLES piſces encraſicholi et lycoſtomi dicti, viii. 18
confertis turmis denſi natant, ibid.
Engraulium piſcium conferta et continens natatio βόλος appellatur, ibid.
EPAPHVS non eſt Apis, xi. 10
EPIRI piſcatores quid agant, xv. 11
EPIROTAE boves Chaones vocant larinos, xii. 11
EPIROTICI boves, xvi. 33
EPIROTICAE vaccae, iii. 33
EPHIALTES, furax Eupolidis ſervus, x. 41
EPHEMERA animalia, ii. 4
EPIZELVS, fortiſſimus vir, pictus Athenis in Poecile porticu, vii. 38
EPOPEI piſcatoris hiſtoria, xv. 23
EPOPS Indus, xvi. 5
EQVISONIS cum equa coitus, ab ipſius equae pullo punitus, iv. 8
EQVVS lupi veſtigium et talum conculcans torpore comprehenditur et ſiſtitur, i. 3
reformidat camelum, iii. 7
Scythicus arte inductus, ut cum matre velata nec agnita coiret; et quomodo, flagitio intellecto, ambo ſe praecipites dederint, iv. 7
Equi amor erga Mithridatem, *vid.* MITHRIDATES.
cadaver generat veſpas, i. 28
remedium retentae urinae, xi. 18
Equo ſermonem Homerus tribuit, iv. 54
de equo exoculato a Serapide reſtituto hiſtoria, xi. 31

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Equi abhorrent a foſſis, vi. 6
adhinnientes equam aeream, xiv. 18
bibentes ex Coſſinito flumine efferantur, xv. 25
carent pilis in palpebris inferioribus, iv. 50
dociles ſunt, xvii. 25
et aſini unicornes in India, quorum cornua venenis adverſantur, iii. 41
feri Indiae, xvi. 9
lavatione et unguentis delectantur, timentque a camelis, xi. 36
non majores arietibus, xvi. 37
odorem hominum fugientes, xv. 25
piſcibus veſcentes, ibid.
Caſpii, xvii. 17
Celtici, xv. 25
Diomedis, xvii. 25
Indici domitu difficiles, xiii. 9
Libyci graciles et ſtrigoſi ſunt (ut ipſi Libyes) ac quamvis dominorum negligentiam ſuſtinent; Medi contra tum homines tum equi habitiores, et cultus gloriaeque amantes, iii. 2
Perſarum ut adſuefiant bello, xvii. 25
Equorum amor petulantior in Soclem Athenienſem, vi. 44
aetas, xv. 25
aetate adfectorum pulli quales, ibid.
benevolentia erga nutricios, ut Alexandrum et Antiochum, vi. 44
diſciplina et memoria, vi. 10
docilitas, xvi. 23
paſcua, iv. 6
ſtudioſi Indi, xiii. 25
EQVA devorat hippomanes, xiv. 18
ut ob invidiam hippomanes pulli voret, iii. 17
Equae abortus cauſa, ix. 54
amor in ſuos pullos, vi. 48
Equae quemadmodum ineantur ab aſinis, ii. 10
quibus pharmacis illinendis ad libidinem excitentur augendae ſobolis gratia, ix. 48
ſepultae honorifice in Ceramico, xii. 40
Equae ventis ſe exponere gaudent, v. 6
unde abortiant, xiii. 27
Libycae tibia delectantur, xii. 44
Equarum in pullos alienos benignitas, iii. 8
in venerem impetus juba detonſa ſedatur, xi. 18
libido, iv. 11
de equabus a partu recentibus ad pugnas duci ſolitis a Dario, vi. 48
ERETENVS fluvius, xiv. 8
ERETRIENSES, xv. 5
canes, xvii. 8
Eretrienſium victimae, xii. 34
ERGANE dea, i. 21
ERIDANVS fluvius, xiv. 8, et 29
ERIGONES canis dominae extinctae ſupereſſe noluit, vi. 25
quomodo eam ultus fuerit Apollo, vii. 28
ERINACEVS conglobatus a vulpe, urina in os ejus immiſſa, ſuffocatus, vi. 64
potamogitone exanimatur, et felle mergi, vi. 46
quomodo ſibi metuens ſe contrahat, et ſpiritu retento ſe mortuum ſimulet, vi. 54
Erinacei et lyncis invidia, hujus in occultanda urina, illius in permingendo tergore ſuo, cum captus eſt, iv. 17
cinis ad quid conducat, xiv. 4
quomodo a vulpe oppugnentur, vi. 24
Erinaceorum providentia et ſolertia in recondendo cibo, iii. 10
ERVCAE in cicere naſcuntur, ix. 39
quomodo interimendae, vi. 36
ſemine corvus extinguitur, vi. 46
ERYCINAE Veneris templum, x. 49
ERYCINI, populus Siciliae, iv. 2
ERYMANTHVS Peloponneſi mons, iii. 27
ERYTHRAEORVM boum mobilia cornua, ii. 20
ESVS carnium prohibitus, ix. 10
EVAGORAS Lacon equos ſepelivit, xii. 40
EVBOEA ἀργιβόειος dicta a poëtis, quia

quia omnes fere boves albi in ea naſcuntur, xii. 36
EVCLIDES, clarus aruſpex, viii. 5
EVCRATIDES rex Bactris, xv. 8
EVDEMI timiditas, iv. 1
EVDOXVS vidit aves bubus majores, xvii. 14
EVERGETES rex, xvi. 36
EVPHRATES flumen, ix. 29
EVPOLIDIS poetae comici canis, x. 41
EVRIPIDES reprehenſus, v. 2
EVROPAM Iupiter geſtavit taurus dorſo, vii. 4
EVRYPILVS, xiii. 7
EVRYSTHENI et Procli datum oraculum, xii. 31
EXERCITATIO omiſſa leonem etiam facit inertem, xii. 7
EXHAEREDATIONEM nunquam elephas parens exercuit in filium, vi. 61
EXOCOETI piſcis genus, natura, et nomen, ix. 36

F

FAME quomodo elephantus manſuefiat, x. 10
FAMILIARITATIS et amicitiae religio vi. 2
FARINA, ex ea divinatio, viii. 5
FASCES a duodecim miniſtris Romanorum principibus praeferebantur, x. 22
inſtitutae augurio Romuli ex duodecim vulturibus, x. 22
FASCINATIONEM quomodo pavo amoliatur, xi. 18
Faſcinationum varia remedia, quae aves diverſae ſuis nidis imponunt, i. 35
FEL aquilae viſum hominis acutiſſimum reddit, i. 42
gruis piſcis, xv. 9
ovium, *vid.* OVIVM fel.
FELIS mas libidinoſus catulos perimit, vi. 27
Feles excrementa in terra occultant, ibid.
FEMINA in ſcarabaeorum genere nulla, x. 15
Feminam allicientis ranae maris vox *ololygo* appellata, ix. 13
Feminarum erga maritos fides circa merulas marinas, i. 15
ſilentium, i. 20
in feminas amor accipitrum, ii. 43
FEMINEO ſexui anteit maſculum genus, vii. 26
FERAE animantes beneficiis conciliantur et cicurantur, iv. 44
FERRVM allicit heracleotes lapis, x. 14
FESTI dies perfectorii, *vid.* DIES feſti.
FIBER teſtibus ſibi evulſis a venatoribus ſe redimit, vi. 34
FIDES canum, *vid.* CANVM fides, viii. 2
elephantorum, et memoria, xi. 14
FIDVCIA nimia negligentes facti dentices capiuntur, i. 46
FISTVLA paſtoritia ex rhododaphne, xii. 44
FLVVIVS quidam Thraciae, qui ab ovibus praegnantibus potus ſobolis colorem mutat, vii. 21
Fluvii conglaciantes ut a Thracibus, vulpecula duce, tranſeantur, vi. 24
FOENICVLVM ſanat ſerpentibus hebetudinem oculorum, ix. 16
FOETVS, in eum amor, *vid.* AMOR.
FONS Atlantis, *vid.* ATLANTIS.
FORMA corporis ſuperbiae cauſa equae, deformitas humilitatis, ii. 10
Forma mulieris elephas furioſus lenitur, i. 38
FORMICA laërtes nuncupata, x. 42
Formicae a cadaveribus abhorrent, v. 69
albae, iv. 5
in novilunio non egrediuntur, i. 22
mazam draconi a corrupta puella oblatam e luco, qui juxta aedem Iunonis Argolidis eſt, exportant, xi. 16
Indicae, iii. 4
Indicae ingenio valent, xvi. 5
Formicarum alterae cum alteris formicae cadaver pro lumbrico commutarunt, vi. 50
duces, pabulatio, ſepultura, vi. 43
ſedulitas, in plenilunio etiam totas noctes

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

noctes laborantium, iv. 43
Formicarum ſtudium circa grana in meſſibus colligenda recondendaque, ii. 25
ſubterraneae cavernae, earumque ſtructura mirabilis, vi. 43
FORTVNAE templum in Epiro, xii. 3
FOSSAE Aegyptiae, vi. 43
FRATRICIDAE a dracone puniti, x. 48
FRAVS et inſidiae vulpis, vi. 24
FRAXINI fructus ſues ſaginat, viii. 9
fructus canibus dolorem coxendicis infert, ibid.
FVCAE piſces mutant colorem, xii. 28
FVCI animalis furta et otium, apumque in eos animadverſio, i. 9
Fuci herbae, xiii. 3
FVGA, in ea amor etiam mutuus et ordo, vii. 36
defenſio, iv. 37
FVLGVRE afflata vacca Apidem taurum peperit, xi. 10
FVNEBRE certamen, *vid.* CERTAMEN funebre.
FVRIIS et Parcis turtures albae ſacrae, x. 33
FVRTVM a cane punitum, x. 41
Furta fuci, i. 9

G

GALATAE quid faciant, xvii. 19
GALE mulier in muſtelam converſa, xv. 11
GALLI Capitolium occupant, xii. 33
GALLINACEVS, gallina extincta, incubat et ſilet, iv. 29
in liminibus ſeſe inclinat, ibid.
a Latona amatus, quod ſua praeſentia juvet partum, ibid.
quomodo ad lunae ſoliſque ortum afficiatur. ibid.
victor canit, victus ſilet, ibid.
Gallinacei de tempeſtate prognoſticon, vii. 7
Gallinaceo quid faciendum ne aufugiat, ii. 30
Gallinaceum baſiliſcus timet, viii. 28
et ignem leo timet, vi. 22
leo et baſiliſcus timent, iii. 31
Gallinacei criſtam habentes variam et floridam, xvi. 2
et attagenes inimici, vi. 45
Nibae muti, xv. 20
Gallinacei generis avis in aqua putreſcit, non item in vino, ix. 19
GALLVS amat pocillatorem, xii. 37
Galli et gallinae ſacri, xvii. 46
ubi non cantent, iii. 38
Gallorum libido, iv. 16
GALLINAE, quum gallinaceum vicerit, mores, v. 5
GANGES fluvius, xvi. 13
Gangis fluvii magnitudo, xii. 41
Gangis inſulae, ibid.
GAVII exedunt delphinos, xv. 23
GEDROSIA Indiae, xvii. 6
GEDROSII piſces pro foeno equis dant, xv. 25
GELO Syracuſanus a lupo ſervatus, xiii. 1
Gelonis canis, *vid.* SILANIONIS.
ſomnium, et canis, vi. 62
GENVS, erga illud amor et auxilium mutuum delphinorum, v. 6
GEOMETRIA apum, v. 13
araneorum, vi. 57
GERANA regina Pygmaeorum, xv. 29
GERMANICVS Caeſar, Tiberii Caeſaris nepos, ii. 11
GERYONIS boves, xii. 11
GETICI equi, xv. 24
GILGAMVS, Babyloniorum rex, ab aquila ſervatus fuit, xii. 21
GLADIVS piſcis, xv. 6
vid. XIPHIAM piſcem, etc.
Gladii piſces, xiv. 23
GLANIS piſcis qualis, et ubi reperiatur, xii. 14
GLAVCE chithariſtria, amaſia Ptolemaei Philadelphi, et arietis, viii. 11
ab anſere, ariete, et cane adamata, i. 6. v. 29
GLAVCI piſcis amor in foetum, i. 16
GOBII punctura venenoſa eſt, ii. 50
Gobii maris Rubri quanti, xvii. 6
GORDIO regnum aquila praeſignificavit, xiii. 1
GRACVLVS adoleſcentem amavit, i. 6
Graculus puerum amavit, xii. 37

Graculi

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Graculi prognoſticum de tempeſtate, vii. 7
Graculorum in ſuos gregales amor, iv. 30
GRAECVM ſermonem intellexit hinnulus Ptolemaei, xi. 25
Graecos et barbaros internoſcunt equi Lycoſpades, xvii. 24
GRVIS de tempeſtate prognoſtica, vii. 7
Gruem vitis hauſta lachryma conficit, vi. 46
Grues aeſtate in Thracia degunt, ſub hiemem in Africam avolant, iii. 13
noctu excubantes lapillum altero pede ſublimem tenent, ibid.
quo ordine inſtructo, et quomodo aquilae reſiſtant, et poſteriores priorum tergo capite innitantur, ibid.
retro volantes ventos nautis ſignificant, iii. 14
volaturae lapillos devorant, quo contra ventos ſaburrentur, iii. 13
ut e Thracia in Aegyptum migrent, ii. 1
Gruum cerebrum gratiam mulierum conciliat, i. 44
clangor pluvias praeſignificat, ibid.
et ciconiarum migratio, iii. 23
gubernatio hominibus regendae reipublicae doctrinam primum dedit, iii. 14
prudentia et mors, ii. 1
Grues muneris loco Indi ſuo regi mittunt, xiii. 25
Grus, marinus piſcis, quomodo procreatur, xv. 9
GRYPHVM forma, et pugna adverſus Indos aurum colligentes, iv. 27
GVLOSI quidam Athenienſes et Romani, iii. 42
GYMNASIVM Iaſenſium, vi. 15
GYNAECEVM formicarum, vi. 43

H

HAEMORRHOI viperae morſus, xv. 13
Haemorrhois Canobum interemit, ibid.
HALIAE cum dracone coitus, xii. 39
HALCYON in mari nidum ſtruit, ix. 17
Halcyonis partus, i. 36
Halcyonii dies, ibid.
HAMVS, piſcationis inſtrumentum, xii. 43
HARPE avis, ii. 47
inſtrumentum, xiii. 22
HASTA Pelei, i. 56
HEBES templum, xvii. 46
HECATAEVS Mileſius hiſtoricus fabuloſus, ix. 23
HECATE, xv. 11
HECTOR progenies Iovis, a Priamo, Iove prognato, redemptus pecunia, vi. 50
HEDERA agreſtis cervis medetur, i. 8
HELENA a rege Thonide amata, ix. 21
ſpinam haemorrhoi confregit, et pharmacum exemit, xv. 13
HELENIVM herba, ix. 21
HELICES ſubverſio, ejuſque cauſa, xi. 19
HELIOPOLIS Aegypti fatalis Phoenicum avium civitas, vi. 58
HELIOPOLITANI leones colunt, xii. 7
HEPATVS, piſcis marinus, ix. 38. xv. 11
HERACLEA urbs, xiv. 25. xv. 5
Heracleae, Ponti inſulae, mures, vi. 40
HERACLEIS mulier Tarentina, viii. 22
HERACLEOPOLITAE Aegyptii, x. 47
HERACLEOTES lapis ferrum allicit, x. 14
HERBAE fugantes ſerpentes Indiae, xii. 32
marinae, eſcae piſcium, enumerantur, xiii. 3
HERCVLES Heracleae a muribus colitur, vi. 40
Herculis nutrix, vel certe matris Alcmenae obſtetrix, muſtela, xii. 5
templum, xvii. 46
HERMIONENSES colunt Cererem, xi. 4
HERMOPOLIS ſacerdotes, x. 29
HERMOPOLITANA praefectura Aegypti, x. 27
HERODOTVS fabuloſus, xv. 16
HIERAPOLIS appellata eſt Bambyce a Seleuco, xii. 2

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

HINNVLVS Ptolemaei Graecum ſermonem intelligens, xi. 25
Hinnuli mares cur a patribus pleriſque occidantur, vi. 39
timidi, vii. 19
HIPPARCHVS Nicaeenſis civis tempore Neronis, paenula indutus, ſereno tempore tempeſtatem futuram praedixit, vii. 8
HIPPOCAMPI venter in vino decoctus venenum eſt, xiv. 20
HIPPOMANES quid, xiv. 18
equini pulli, iii. 17
HIPPO impius, vi. 40
HIPPOPOTAMI impietas in patrem, vii. 19
quam callide ſegetes prope Nilum depaſcantur, v. 53
HIPPVRI genus muſcarum, xv. 1
HIRCI fiducia barbae, et imperium in capram, vii. 26
libidinoſi vel in mulieres, vii. 19
quomodo ad coitum excitentur, et rurſus cohibeantur, ix. 54
HIRVDINES legit crocodilo trochilus cladarorynchus dictus, xii. 15
HIRVNDO alba Sami, xvii. 20
Hirundinis adventus et diſceſſus, i. 52
amor erga hominem, ibid.
induſtria in nidificando, iii. 24
juſtitia in paſcendis pullis, iii. 25
muſica, i. 58
Hirundines a ſuis ovis blattas arcent apii foliis, i. 37
capiunt cicadas, viii. 6
quomodo ſuis pullis, caecis natis, herba quadam medeantur, iii. 25
Hirundinum coitus, ii. 3
viſus recuperatio, ibid.
Hirundines albas aliquando videri, x. 34
ex Hirundinibus auſpicia aliquot, ibid.
Hirundinis piſcis punctura venenoſa eſt, ii. 50
Hirundinum piſcium volatus, ix. 52
HOEDI et agni prognoſticum de tempeſtate, vii. 8
HOLOSCHOENIS utuntur piſcatores, xii. 34
HOMERVS de Antimacho, xiv. 8
in morte Patrocli, i. 42
Homerus Lacedaemona appellat χητώεσσαν, xvii. 6
quid de equis dicat, xvii. 24
quid ſibi velit, dum *mortem* vocat *purpuream*, xvi. 1
Homero quid decus regium, xvi. 5
ſomnus rex deorum atque hominum dicitur, i. 43
HOMICIDIVM a cane proditum, vii. 10
ab elephanto proditum, viii. 17
HOMINIS et brutorum collatio, ix. 7
et canis cibus, iv. 20
jejuni morſus, ix. 15
morſus pernicioſus, ii. 24
proprietates, *Praef.*
ſaliva, vii. 26. ix. 4
ſanguis admiſtus toxico Scythicis ſagittis oblinitur, ix. 15
ſputum retundit vim aculei ſcorpii, ix. 4
Hominem amat, eique auxiliatur thos, i. 7
Homines a brutis amati, i. 6
cynoproſopi, x. 25
ex ciconiis, iii. 23
ciborum illecebris abutuntur, viii. 9
malefici, ut cercopes, ſiſyphi, telchines, vi. 58
HORION, Indica avis, xvii. 22
HORTENSIVS guloſus, iii. 42
Romae primus pavonem in coena apposuit, v. 21
HORTI Cyri minoris, i. 59
HYAENA felle ibis interit, vi. 46
ſexum mutat, i. 35
timet pardalim, vi. 22
Hyaenae malignitas, vii. 22
vis malefica in ſopiendis hominibus attactu laevae manus, et canibus ſuae umbrae, quos deinde devorat, vi. 14
umbra canes obmuteſcunt, iii. 7
Hyaenae inter animalia referuntur cornuta, xiv. 15
Hyaenae, piſcis marini, pinna quid efficiat, xiii. 27
HYDRVM odit rana, xii. 15
Hydri ſive colubri morſus, iv. 57
Hydri lacuſtres, item marini, xvi. 8
Cercyrae, viii. 13

HYDRA

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

HYDRA Lernaea, et Chimaera, ferae fabulosae, ix. 23
HYGROPHOENIX piscis maris Rubri, xii. 24
HYMENAEI nuptiales, xvii. 22
HYOSCYAMVS ileum pellit, ix. 32
Hyoscyami et opi stirpium evulsio, circumfossis eis aliqua volucre alligata, ibid.
HYPERBOREI Apollinem colunt, xi. 1
HYPODROMVS, *vid.* PITHECE.
HYRCANI canes, xvi. 10, et 31
HYSTRIX suos aculeos sibi imminentibus telorum instar immittit, i. 31
Hystricis Libycae natura, xii. 26

I

IACVLA hydrae veneno tinxit Hercules, v. 16
IACVLVS serpens, vi. 18
seu chersydrus, viii. 13
IASENSIVM gymnasium, vi. 15
IBIS extra Aegyptum nunquam progreditur, et Arabicas et Aethiopicas volucres serpentes illic advolantes ingredi prohibet, ii. 38
Aegyptiis clysteres ostendit, ii. 35
cordis figuram refert, x. 29
cur sacra sit Mercurio, ibid.
longaeva, callidissima est, ciboque multos et venenatos conficit, ibid.
lunae sacra, et ad ejus rationem ova fingit, ii. 38
nidificat cautissime, x. 29
optima est valetudine, et puritatis studiosa, ibid.
victus rationem secundum lunae incrementa decrementaque mutat, ii. 35
felle hyaenae interit, vi. 46
Ibidis, avis sacrae, potus, vii. 45
de ibidis coitu, incessu, intestino, partu, x. 29
Ibidum pennas quivis serpentes timent, i. 38
ICARIVS, ejusque filia Erigone, vii. 28
ICARVS maris Rubri insula, xv. 23
in Icaro insula nemo feras venari absque venia a Diana impetrata potest, xi. 9
ICCVS palaestrita Tarentinus, vi. 1
ICHNEVMO aspidi et crocodilo hostis, x. 47
aspidum hostis, iii. 22. vi. 38
Latonae et Lucinae sacer, x. 47
utriusque sexus, ibid.
Ichneumo quemadmodum crocodilo insidiatur, viii. 25
ICHTHYOPHAGI, xv. 8
ICTERI remedium ex aspectu charadrii, xvii. 13
ICTVS quarundam animalium, ix. 15
IDOMENEVS Cretensis, xv. 24
IECVR gruis piscis, xv. 9
physae cum luna crescit, xii. 13
Iecora bina rubetae, xvii. 15
IECORINVS, xv. 11
IEIVNI hominis morsus, ix. 15
IGNAVA animalia ovis et asinus, vii. 19
IGNIS quoque bestias generat, ii. 2
Ignem et gallinaceum leo timet, vi. 22
elephanti timent, vii. 6
salamandra restinguit, ii. 31
ILIACA regio est irrigua, x. 37
ILIADIS Minervae in Daulia templum et canes, xi. 5
ILICIS folia si leo pede attigerit, torpet, i. 36
ILLECEBRAE per cantum et musicam, viii. 24
per illecebras insidiae, v. 40
IMITATIO perversa simiae, vii. 21
IMMORTALIS anima accipitris, xi. 39
ibis, x. 20
Thermuthis aspis, x. 31
IMPERITI fuci, otiosi, et aliena invadentes, i. 9
Imperitae apes, non tamen otiosae, i. 10
IMPII et athei, vi. 40
IMPVDENTIA animalia muscae et canes, vii. 19
INACHI filia Io, xi. 10
INCENDIVM sine igne, solo oleo Indici vermis, v. 3
INCESTVS, iii. 47. iv. 7. viii. 6, et 39
cum belluis, et poena, vi. 42
INCESTVOSO ex concubitu foetus biformis natus. ibid.
INCORRVPTVS custos canis, vii. 15

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

INDIA multorum ferax, xii. 32
non gignit olivam, xiii. 18
Indiae oves latiſſimis caudis, iii. 3
in India nec cicur nec ferus ſus naſcitur, iii. 3. xvi. 37
INDI damnatos objiciunt crocodilis, xii. 41
quomodo deceptis gryphibus aurum colligant, iv. 27
Indorum linguam intelligunt cervi, ii. 5
intelligunt elephantes, xi. 14
rex certamen edit beſtiarum cornutarum, xiv. 15
regis qualis regia, xiii. 18
ſecundae menſae, xiv. 13
ſtudium circa equos et elephantos, xiii. 25
INDICVS elephas muſica manſueſcit, xii. 44
Indici bovis cornu tres amphoras capiens, iii. 34
Indici aſini, iv. 52
Indica margarita ut capiatur, xv. 8
Indica animalia, quorum cruore veſtes tinguntur, iv. 46
INDVS fluvius ferarum expers eſt praeter vermem quendam, v. 3
INDVSTRIA apum, v. 12
INFANS puer ab elephanto curatus et obſervatus, xi. 14
INGENVITAS prolis apud Libycos probatur per ceraſtas, i. 57
prolis ut ab aquila probetur, ii. 26
Ingenuitatem prolis qua ratione crocodilus experiatur, ix. 3
INIMICITIA et amicitia diverſorum animalium, v. 48. vi. 22
Inimicitiae mutuae muraenae, polypi, et aliorum animalium, i. 32. vi. 45
INIVRIAE memor leo, vii. 23
Injuriam ulciſcitur bos, animal alias manſuetum, iv. 35
INSECTA oleo inuncta pereunt, iv. 18
Inſectorum quorundam aviumque voces et ſoni, vi. 19
INSIDIAE bovis marini, i. 19
crocodili, xii. 15
fraudeſque vulpis, vi. 24
INTYBVM ſylveſtre, vi. 4
INVIDIA quorundam animalium, iii. 17, et 19. x. 48
erinacei et lyncis, iv. 17
Io, mater Epaphi, xi. 10
IONIVM mare, xiv. 1
IPHIDIS filia Evadne, i. 15
Iphidis filiae in conjugem amor, vi. 25
ISIS Oſirim quaerens, x. 45
Iſidis cultus apud Coptitas, x. 23
ſimulachra aſpide thermuthi dicta coronantur, x. 31
Iſidi dorcades feminae ſacrae, x. 23
vultures ſacri, x. 22
Iſin bubulis cornibus pingunt Aegyptii, x. 27
ISSEDONES Indiae populus, iii. 4
ISSVS, Perſarum ac Darii infelix ibi pugna, vi. 48
ISTER fluvius, v. 27. xiv. 25
Iſtri glacies, xiv. 26
IVBA Maurus leoni occurrens, vii. 23
rex, ix. 58
Iubae Mauri filius obſes Romam miſſus, vii. 23
IVLIDES piſces venenati, natantibus morſu infeſti, ii. 44
IVMENTVM omne reformidat murem araneum, vi. 22
Iumenta, Luna decreſcente, infirmiora naſcuntur, ix. 6
Iumentorum de tempeſtate prognoſtica, vii. 8
IVNO a nuptiis ubi ſe abluerit, xii. 30
Geranam mutavit in avem, xv. 29
Iunonis Argolidis aedes ad lucum Lavinii, xi. 16
ſacerdos mullum non attingit, ix. 65
Iunoni accipiter tanyſipteros ſacer, xii. 4
ovis conſecratur, x. 40
vultures ſacri, x. 22
IVPITER et Latona caras habent perdices, x. 35
in Creta nutritus et occultatus, v. 2
Stratius, Carius, Labrandeus, xii. 30
Iovis nutus in Tethidem non irritus fuit, v. 2
IVSTITIA ineſt beſtiis quoque, vi. 50
Iuſtitiam hirundo pullos ſuos docet, iii. 25

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

L

LABORIS patientes canes, vii. 12
LABRANDEVS Iupiter, xii. 30
LAC dulce apud Indos, xv. 7
LACEDAEMONIORVM naves ad Helicen ſubmerſae, xi. 19
LACERTVS, piſcis maris Rubri, xii. 25
Lacerti per medium diſſecti partes denuo coaleſcere, ii. 23
Lacerti Indici, xvi. 41
LACERTAE ut perdantur, i. 58
LACONICI maris cete, xvii. 6
LACTATVS mulierum Paeoniae, vii. 12
LACVS ferventis aquae in Africa, xiv. 19
LACYDEN peripateticum, altorem ſuum, anſer amavit, vii. 41
LAENILLA, anus libidinoſa, et filiorum necis cauſa, vii. 15
LAERTAE nuncupatae formicae et veſpae, x. 42
LAIVS Graecorum primus pueros amavit, vi. 15
Laii filius Oedipus, iii. 47
LAMPAS, canis Daphnidis, xi. 13
LANEA veſtis ex ove a lupo laniata moleſtiam et pruritum induenti excitat, i. 38
LANIFICII ſtudium mulierum Paeoniae, vii. 12
LAPILLVM in capite qui piſces habeant, ix. 7
LAPIS a cane demorſus, et in vinum immiſſus, iram ac lites inter convivas movet, i. 38
quidam in Ponto fluvio, cujus ſuffitu ſerpentes fugantur, quique aqua perfuſus incendio flagrat, ix. 20
LARINI boves, xii. 11
LARVS malo punico interit, vi. 46
Lari aves cochleis veſcuntur, iii. 20
LATAGE, Indiae urbs, xvi. 10
LATONA et Iupiter perdicibus delectantur, x. 35
in lupam converſa, x. 26
tot diebus ex Hyperboreis in Delum pervenit, quot diebus lupa parturit, iv. 4
LATONAE ſacer accipiter, x. 14
Latonae ſacer ichneumo, x. 47
LAVACRVM deorum oceanus, ii. 21
LAVRVS, hominis in eam converſio poſt mortem praeſtantiſſima eſt ſecundum Empedoclem, xii. 7
LAVINIVM, avia Romae, xi. 16
Lavinii lucus, et divinantes in eo dracones, ibid.
LEAENA adoratur ab Ampraciotis, quorum tyrannum laceravit, xii. 40
LEBADICVS ager, xvii. 10
LEGVMLATORES Charondas, Lycurgus, Solon, Zaleucus, vi. 61
LENAEI equus, xi. 31
LEO canem contubernalem ſuum ab urſa ultus, iv. 45
carnes cameli edit, xvii. 36
et baſiliſcus gallinaceum timent, iii. 31
et leaena non ſimul, ſed utrique ſeorſum ad venationem potumque abeunt, ejuſque rei cauſa, iv. 3
gallinaceum timet, xiv. 9
gallinaceum ignemque reformidat, vi. 22
Leonis marini aſpectum horret, xiv. 9
ingeſto leontophono, perit, iv. 18
obtorpeſcit folia ilicis pede attingens, i. 36
ſoli ſacer, v. 39
Nemeaeus e luna decidit, xii. 7
Leonis adeps ad quid conferat, xiv. 9
Androclem ſervum, quocum in deſertis Libyae prius convixerat, ſibique ad laniandum objectum ſervantis hiſtoria, vii. 48
et delphini affinitas, xv. 17
greſſus et veſtigia confuſa ad fallendos venatores, ix. 30
injurias ſibi illatas ad ultionem uſque recordantis hiſtoria, vii. 23
natura peculiaris, ix. 6
prognoſticum de tempeſtate, vii. 8
Leoni vires cauda excitat, vi. 1. xiii. 14
Leones cur ignem metuant, xii. 7
cur Vulcano ſacri, ibid.
elephantos timent, vii. 36
gentem Nomaeam penitus extinxerunt, xvii. 27

Leones

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Leones ignem metuunt, vii. 6
manſueti ubi, et quid agant, xii. 23
mirifice ſuorum catulorum ulti caedem adverſus urſam, iii. 21
non naſcuntur in Peloponneſo, iii. 27
odorantur ſagaciſſime, xvii. 26
venantur inſtar canum hinnulos, cervos, apros, ibid.
ut tollantur, xvii. 31
Indiae quales, xvii. 26
Maurorum, iii. 1
Leonum animi ex juba indicium, cibus et potus, fortitudo, ingenium, natura, partes corporis, et partus, iv. 34
fortitudo, juſtitia circa ultionem, manſuefactio, paſtus, partus, ſaturitatis remedium, ſomnus, vigilantia, v. 39
in leones ſenes catulorum pietas, ix. 1
Leo marinus locuſtae ſimilis, xiv. 9
Leo, ſignum coeleſte, cur domicilium ſolis ſit, xii. 7
LEPVS a quibus ſibi et ſoboli timeat, xiii. 11
mas parit, xiii. 12
ſobolem in plures locos diſtribuit, xiii. 11
ventos et tempora cognoſcit, xiii. 13
ut ſua circa cubile conturbet veſtigia, vi. 47
Leporis aetatis indicium, et fecunditas, ſomnuſque, ii. 12
curſus mirus, xiii. 14
paſtio et ſomnus, xiii. 13
pedes quales, xiii. 14
qualia veſtigia aeſtate hiemeque, xiii. 24
qui in Biſaltia eſt, natura, v. 27
Lepores campeſtres montanis velociores, xiii. 14
in frutetis latitantes, ibid.
montani minus veloces, ibid.
pavidi, vii. 19
utriuſque participes ſexus, xiii. 12
ut a vulpibus capiantur, xiii. 11
Lepores vulpeſque Indi capiunt avibus rapacibus ad venationem inſtitutis, iv. 26
Leporum de tempeſtate prognoſtica, vii. 8
Lepus marinus in coeno gignitur, ii. 45
magni maris terreſtri ſimilis eſt, xvi. 19
LERI inſulae habitatores, iv. 42
LERNAEA hydra, *vid.* HYDRA Lernaea.
LESBVS inſula, xii. 41
Leſbii, ii. 6
LEVCADIS inſulae promontorium, xi. 8
in Leucade inſula Apollinis Actii fanum, ibid.
LEVCTRICI boves, xvi. 33
LEX Salaminenſium contra ſues ſegetem herbaſcentem depaſtos, v. 45
LIBANOTIS herba adverſatur ſerpentibus, ix. 26
LIBIDO cauſa captivitatis Oxyryncho, i. 12
captivitatis ſcari, i. 2
felis maris, vi. 27
perdicum, iii. 5, et 16
polypi, vi. 28
LIBIDINOSA animalia quae, vii. 19
LIBRI Aegyptiorum, x. 29
LIBYAE boves, xiv. 11. xvi. 33
LIBYCI aſini, xiv. 10
equas non ineunt niſi tonſas, xii. 16
homines et equi, iii. 2
mures, xv. 26
ſcorpii, vi. 23
Libycae beſtiae innominatae numerare ſciunt, et de praeda undecimam partem intactam relinquunt, iv. 53
equae cantu tibiae capiuntur, xii. 44
Libycarum aſpidum venenum, iii. 33
Libycis infeſtus ceraſtes, i. 57
LIGVRES ut thynnos capiant, xiii. 16
LINDIA Minerva, ix. 16
LINI radice pavo faſcinationem amolitur, xi. 18
LITERAE ab elephanto ſcriptae, ii. 11
LOCRI et Rhegini pacem inter ſe gerentes, v. 9
LOCVSTA a polypo hoſte quomodo vincatur, et quomodo cornibus ſuis utatur, ix. 25
polypum extimeſcit, x. 38

Locuſtae,

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Locuſtae, muraenae, polypi, mutuae inimicitiae, i. 32
Locuſtae Arabicae, x. 13
LOLIGINVM ſepiarumque promuſcides, v. 41
volatus, ix. 52
LVCINAE ſacer ichneumo, x. 47
LVMBRICOS abrotanum pellit, ix. 33
contra lumbricos canes ariſtas vorant, viii. 9
a lumbricis mirabiliter curata mulier, ix. 33
LVNAE augmentum et detrimentum novit phyza piſcis, xii. 13
defectione inteſtinum ibidis comprimitur, x. 29
Lunam creſcentem venerantur elephanti, iv. 10
ad lunam novam quomodo adficiantur animalia, ix. 6
Luna decreſcente, cruſtacea et teſtacea inaniora ſunt, ibid.
jumenta infirmiora naſcuntur, ibid.
nova, e cavernis non egrediuntur formicae, i. 22
Luna piſcis perpulcher plena luna impletur, decreſcente vero exſiccatur, xv. 4
LVPVS agnum ferens, xii. 31
ab Aegyptiis colitur, ix. 18
Apollini ſolique ſacer, x. 26
collum non flectit, ibid.
concitato tibiae ſono terretur, xi. 28
exſaturatus manſuetiſſimus eſt, iv. 15
Gelonem ſervavit, xii. 1
inveſtigavit aurum furtivum defoſſum, xii. 40
lycoctono herba calcata, moritur, ix. 18
noctu videt, x. 26
ſcillae foliis ſtupeſcit, i. 36
Lupi prognoſticon de tempeſtate, vii. 8
pugna contra taurum, v. 19
ſimulacrum Delphis, x. 26
veſtigium vel talum ſi equus conculcaverit, torpore adficitur, i. 36
Lupum Delphi colunt, xii. 40
a lupo comeſarum carnium reliquiae tangenti cornici mortem adferunt, vi. 46
a lupo ovis laniatae vellera qualia, i. 38
Lupi bini proficiſcuntur, xv. 3
capiunt aſinos, viii. 6
quomodo delapſum in paludem bovem, vitulumque aberrantem capiant, viii. 14
ut flumen trajiciant, iii. 6
ut tollantur, xvii. 31
venatione deficiente, ſe invicem devorant, vii. 20
Lupi magnitudine canum domeſticorum in Canopio piſcatores non laedunt, ſi partem praedae acceperint; ſin minus, retia lacerant, vi. 65
cervarii variant pilos, xii. 28
Lupae diebus duodenis continuis parturiunt, iv. 4
Lupis Creta infeſtiſſima eſt, et Olympus Macedoniae ab iis non aditur, iii. 32
Lupi cervarii variant pilos, xii. 23
Lupus marinus ut pariat, ſquilla devorata, i. 30
piſcis bis in anno parit, x. 2
LVSCINIA capta cantu cibiſque abſtinet, iii. 40
colorem vocemque aeſtate mutat, xii. 28
gloriae cupiditate ut circa cantum laboret, v. 38
libertatis ſtudioſa, iii. 40
pullos ad cantum erudit, ibid.
Luſciniae cantus, mores, et carnes vigiliam facientes, i. 43
LVSIAS, Thuriorum fluvius, nigros piſces procreat, x. 38
LVSTRALIS aqua quae ſit ſacerdotibus Aegyptiis, vii. 45
LYCABAS annus, x. 26
LYCAONIS Emathiae regis filii, x. 48
LYCII quomodo per piſces divinant, viii. 5
LYCOCTONOS herba, ix. 18
LYCOGENES dictus Apollo, x. 26
LYCOPHOS vocatur tempus, quo lupus ſolus oculis lucem percipit, x. 26
LYCOPOLIS incolae aſinum et tubam oderunt, x. 28
LYCOSPADES equi, xvi. 24

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

LYCOSTOMI piſces, viii. 18
LYCVS fluvius Aſiae, xii. 14
LYDI equos ſuos piſcibus paſcunt, xv. 25
LYNX δύσοπος, xiv. 6
magis ſima quam pardalis, ibid.
Lyncis et erinacei invidia, iv. 17
LYSIMACHVS, Macedoniae rex, xv. 2
Lyſimachi regis canis, vi. 25

M

MACEDO Lycaonis filius, x. 48
MACEDONIA unde nominata, ibid.
MACEDONES equos paſcunt piſcibus, xv. 25
in Indiam migrarunt coloni, xvi. 3
MACEDONICI medimni, xvii. 7
MAEANDER fluvius Aſiae, xii. 14
MAENIDES colorem mutant, xii. 28
MAEOTAE piſces, x. 19
MAGIA Aegyptiorum in aves et ſerpentes, vi. 33
MALVM punicum venenatis obſtat, vi. 46
Mali arboris vermis, ix. 39
MALIGNITAS venefica, vi. 14
MANDROBVLVS Samius ovem Iunoni conſecrat, xii. 49
MANES brutorum, eos, a quibus laeſi ſunt, perſequuntur, xi. 32
MANLIVS conſul, xii. 33
MANSVETA animalia, quibus animalibus non confidant, v. 50
etiam ferociſſima animalia in beneficos, iii. 11
MARIS quanta profunditas hominibus explorata ſit, ix. 35
Africi olores, x. 36
Rubri animalia, x. 13, et 19
citharoedus piſcis, xi. 23
cochlea mirabilis, xi. 21
piſces, pardalis et oxyrynchus, xi. 24
in mari piſces aqua dulci aluntur, ix. 64
MARINARVM avium prognoſticum de tempeſtate, vii. 7
MARGARITA Indica ut capiatur, xv. 8
Margaritae, x. 13
MARGARITIFERAE conchae reges habent, xv. 8
MARRES, rex Aegypti, vi. 7
MARTI aſinos ſacrificant Saracori, xii. 34
MARIS ranae feminam allicientis vox *ololygo*, ix. 13
MARTICHORAS, fera Indica, iv. 21
MASCVLVM genus praecedit femineo, vii. 26. xi. 26
MASSAGETAE, vii. 11
in propatulo coeunt, vi. 60
MASSILIENSES quemadmodum thynnos capiunt, xiii. 16
MATRIS agnitio naturalis, v. 50
Matri deum ſacer mermnus accipiter, xii. 4
MATRICIDIVM ſcorpionis, ii. 33
MATRIMONIVM, caſtitas Aetnaei piſcis in eo, i. 13
MATERNA pietas in natos, et impietas, vii. 15. vi. 48. ii. 19
MAVRI ut pardales venentur, xiii. 10
Maurorum leones ſermonem ipſorum intelligunt, domos adeunt, unde vi a viro, verbis a muliere repelluntur, iii. 1
MAVRITANIA, xiv. 5
MAVRVSII viri quales ſint, ibid.
MAXIMI minimorum ope egent, ii. 13
MEDEA Aeetae filia, xiv. 25
Colchis, vii. 15
MEDI homines et equi, iii. 2
MEDICA herba veſcitur Onuphis, xii. 11
Medicae artis inventores, ii. 18
MEGARA, xvi. 36
MEGARENSES ſues pice liquida oblitos in hoſtes immiſerunt, ibid.
Megarenſium urbs ab Antigono obſeſſa, xi. 14
MEGISTIAS, clarus aruſpex, viii. 5
MELANVRVS, nomen dipſadis, vi. 51
Melanuri timidi, ut capiantur, i. 41
ubi in mari verſentur, quibus paſcantur, ibid.
MELEAGER, Oenei filius, iv. 42
Meleagrides et attagenae, earumque voces, ibid.
Meleagridum in Lero natura, v. 27
MELITE, ubi Aegyptia draco, xi. 17
MELITENSIS canis, xvi. 6
MELLIS differentiae, v. 42
Melle ubi pluerit, xv. 7
MEMNONIA Suſa, xiii. 18

Memno-

Memnoniae aves circa cenotaphium Memnonis certamen lugubre quotannis peragunt, v. 1
MEMORIA brutorum animalium, vi. 10. viii. 3, et 22. x. 48
elephantorum, xi. 14
MEMPHITICI canes, vii. 19
MENELAVS aquilae ſimilis, i. 42
is et Vlyſſes legati ad Trojam ab Antenore ſervati, xiv. 8
uxorem Helenam Thonidi dedit cuſtodiendam, ix. 21
MENIDIS filius Oenis rex Aegypti, xi. 40
MENSTRVA mulier erucas perdere valet, vi. 36
MENTORIS canes Eretrici, vii. 40
MERCVRIVS palumbario accipitre delectatur, xii. 4
Mercurio cur ibis ſacra, x. 29
MERGI fel intolerabile erinaceo, vi. 46
Mergorum anatumque de tempeſtate prognoſticon, vii. 7
MEROPS pietate ciconiis praeſtat, xi. 30
retro volat, i. 49
Meropes capiunt apes, viii. 6
MERVLA malo punico interimitur, vi. 46
vocem coloremque mutat, xii. 28
Merulae marinae polygamia, zelotypia, et in conjuges parientes cura, i. 14
marinae captura, i. 15
Merulae piſces colorem mutant, xii. 28
ΜΕΣΟΙ, xv. 15
METHONE obſeſſa a Philippo, ix. 7
METHYMNA Cretae oppidum, xiv. 20
METHYMNAEVS Arion, xii. 45
METRETAE Lacedaemonicae, xvii. 7
METVS periculi in cane, vi. 22
MIDAS, filius Gordii, xiii. 1
MILESIA lana, xvii. 34
MILIARIAE aves, xiii. 25
MILONIS Crotoniatae animus effeminatus, vi. 5
robur, ii. 24
robur in digitis, vi. 5
MILTIADES equas victrices ſepelivit, xii. 40
MILVVS rapax Iovi ſacrificatis abſtinet, ii. 47
rhamnis nidum adverſus faſcinationes munit, i. 35
MINERVAE Iliadis templum et canes, xi. 5
in Minervae templo Athenis aedificando muli vetuli opera, vi. 49
Minervae Lindiae conſecratus lineus thorax, ix. 17
oſſifraga ſacra eſt, atque harpe, xii. 4
MITHRIDATES Ponticus, quum ſomnum caperet, corporis ſui cuſtodes habebat cervum, equum, et taurum, vii. 46
MNEVIS Aegypti rex animalibus ceteris taurum praetulit, xi. 10
bos Aegyptiis ſacer, xi. 11
MNION, herba marina, xiii. 3
MODERATIO cervorum, vi. 13
MOLOSSI homines caneſque, iii. 2
MONEDULAE de tempeſtate prognoſticon, vii. 7
Monedulae, locuſtarum fruges vaſtantium ova et ſobolem perimentes, ut publice alerentur, decretum fecerunt Theſſali, Illyrii, et Lemnii, iii. 12
quid apud Venetos agant, xvii. 16
Monedularum ſeu graculorum in ſuos gregales amor, et quomodo capiantur, iv. 30
cum monedulis veluti foedus ſanciunt Veneti, ne ſementes refodiant, xvii. 16
MONEMERON [unum diem vivens] animalculum in Hypani fluvio, v. 43
MONOCEROS, xvi. 20
MONOGAMIA et conjugium cornicum, iii. 9
MONOPS, animal Paeonicum, vii. 3
MONTES Indiae feras habent boves, canes, capras, oves, xvi. 20
MORS bonorum malorumque hominum, i. 51. x. 22
Mortis ſuae praeſcia capra non amplius cibum attingit, vii. 26
Mortem cycnus placatiſſime ſubit, v. 34
ſub mortem et in mortuos religio gruum

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

gruum et elephantorum, ii. 1. v. 49
MORSVS aſpidis, canis rabidi, hominis jejuni, muſcae, veſpae, ix. 15
hominis homini perniciosus, ii. 24
MORTVIS etiam perſolvenda beneficiorum gratia, viii. 3
parcendum, v. 49
erga mortuos homines religio accipitris, ii. 42
MVGILIS ſpecies, adonis, ix. 36
Mugili ſimilis thymallus, xiv. 22
Mugiles timidi, vii. 19
MVLI aſtutia a Thalete Mileſio deprehenſa, vii. 42
Muli Indiae rufi ad curſum ſunt praeſtantiſſimi, xvi. 9
Mulae cur non pariant, xii. 16
unde ortae, ibid.
MVLIER ab elephante adamata, vii. 43
menſtrua erucas perdit, vi. 36
venefica aſpide ſceleſtior, i. 54
Mulieris forma lenitur furens elephas, i. 38
Mulieri iratae ſimilis muraena, i. 32
cum muliere rem habuit canis, vii. 29
Mulieres Atticae quomodo ab appetitu venereo ſibi caveant, ix. 26
libidinoſae *equae* vocatae, iv. 11
Olympiis abſunt, v. 17
Mulierum vituperium, xvii. 24
Maurarum ſermone leones ad pudorem commoventur, iii. 1
Paeoniae, Aegyptiarumque puerperarum mira patientia in laboribus, vii. 12
Mulieribus veneficis ſimilis noctua, i. 29
MVLLVS a Iunonis Argolicae ſacerdote non attingitur, ix. 65
in anno ter parit, x. 2
initiatis Eleuſine ſacer, ix. 51
Mulli cibus et voracitas, ii. 41
Mulli betarum foliis capiuntur, xii. 42
in Iſtro, xiv. 23
Mullorum inter aſſandum ventres ne rumpantur, ratio, x. 7
MVLVS Athenienſis vetulus comitans et cohortans alios laborantes publice cibaria meruit, vi. 49
MVNERIBVS non corruptus cuſtos canis, vii. 13
MVRAENA Craſſi, viii. 4
ſe tuetur duplici dentium ordine, ix. 40
ſemel percuſſa torpeſcit; iterum, ira incenditur, i. 37
Muraenae coitus cum vipera mare, i. 50
et viperae coitus, ix. 66
locuſtae, polypi, mutuae inimicitiae, i. 32
Muraena curatur, qui ſerpentis ova comedit, xi. 34
MVS femina libidinoſior, xii. 10
Muris et ſcorpii peculiaris natura, v. 14
Mures a cadaveribus abhorrent, v. 49
adorantur ab Amaxiti incolis, xii. 5
agreſtes quoſdam ex Italia expulerunt, xvii. 41
feles et viperas timent, vi. 41
in aquatile vas delapſi, caudis invicem mordicus apprehenſis, evadunt, v. 22
quomodo e coeno generentur, ii. 56
quomodo moriantur, xii. 10
ruinas praeſentiunt, vi. 41
terreſtres timidi, marini pugnaces, ix. 41
Aegyptii, xv. 26
poſt pluviam nati invocato numine exterminantur, vi. 41
Aegyptii et Pontici quo ordine recedant, ibid.
Caſpii Teredonis, xvii. 17
Cyrenaici, xv. 26
Heracleae ab omnibus Herculi ſacris abſtinent, cum uvae maturae ſunt, recedunt, ne eas per incontinentiam attingant, vi. 40
Murium a ſalis uſu fecunditas, ix. 3
cavus de libidinoſa dictus, xii. 10
diverſa genera, xv. 26
et muſtelarum de tempeſtate prognoſticon, vii. 8
fecunditas quanta, xvii. 17
jecur cum luna creſcit decreſcitque, ii. 56
libido, xii. 10
Mus araneus et perit in orbitam illapſus, et morſus ab eo inflictus orbitae

orbitae arena ſanatur, ii. 37
Murem araneum jumentum omne reformidat, vi. 22
Mures marini pugnaces, ix. 41
MVSCA audax, ii. 29
in aqua ſuffocata ſole ad vitam revocatur, ibid.
Muſcae morſus, ix. 15
Muſcae et canes impudentes, vii. 19
in Actii Apollinis feſto, bovis mactati ſanguine ſaturatae, recedunt, xi. 8
mirae, xv. 1
Piſatides Olympiorum tempore avolant, v. 17
Muſcarum de tempeſtate prognoſtica, vii. 8
MVSICA hirundinis eam a nece liberat, i. 58
Muſicae dignitas, xii. 6
illecebrae, viii. 24
ſtudioſae apes et cicadae, v. 13
ſtudium in elephantis, ii. 11
Muſicam amant delphini, ii. 6
intelligit paſtinaca, eaque capitur, xvii. 18
Muſica capiuntur thriſſae Aegyptiae, vi. 32
manſueſcit elephas, xii. 44
pingueſcunt oves Arabum, vii. 27
Muſici inſignes Damon, Spintharus, Ariſtoxenus, Xenophilus, et Philoxenus, ii. 11
Muſico inſtrumento, photingio, paguri capiuntur, vi. 31
MVSTELA defunctorum oculos eruit, xv. 11
ſerpentem impugnatura rutam praeguſtat, iv. 14
Muſtelae teſticuli conceptum prohibent, xv. 11
viſcera amicitiam dirimunt, ibid.
Muſtelae viventi qui caudam abſcindit, illamque dimittit, hanc ſecum ferens, canes latrare prohibet, ix. 55
Muſtelam Thebani adorant, xii. 5
Muſtelarum muriumque de tempeſtate prognoſticon, vii. 8
Muſtelus et muſtela, diverſi piſces, xv. 11
piſcis a ſacerdotibus quibuſdam non editur, ix, 65
Muſteli partus, ii. 55
Muſtela piſcis parvus, xv. 11
MVTA animalia, eademque ſecundum locorum differentiam ſonora, iii. 35, 37, et 38
MYLASIORVM urbs, xii. 30
MYOPS, ſive tabanus, muſcae caninae ſimilis eſt, iv. 51. vi. 37
MYRENSIS Lyciae ſinus, inque eo Apollinis templum, xii. 1
MYRIDIS lacus Aegypti, vi. 7
MYRMECES, iii. 4
MYRON piſcis, xiv. 15
Myronis oculus amuletum lippis, xiv. 15
Myron ſtatuarius, *Epil.*
MYSIO Pergamo oriundus Telephus Cretenſis, x. 42
MYSI equiſones quid agant, xv. 25
duplices, xiv. 25

N

NABARZANES atque Beſſus Darium interfecerunt, vi. 25
NABIS Lacedaemoniorum tyrannus, v. 15
NASSARVM uſus et inſtrumenta, xii. 43
NATATVS ſtudium, vi. 15
NATVRAE abdita exquirendo plurimum temporis conſumunt otio abundantes, nec tamen optatum adſequuntur, viii. 28
NAVIS Rhodia, vi. 15
Naves Lacedaemoniorum ſubmerſae, xi. 19
Navibus quomodo imponatur elephas, x. 17
NAVTA, vel nautilus, piſcis ut brachiis remorum inſtar extenſis naviget, ix. 34
NAXIVS portus Heraclea, xiv. 25
Naxii, xv. 5
NAXVS una Cycladum, xv. 55
NEADES ferae in Samo, xvii. 28
NEMEAEVS leo e luna decidit, xii. 7
NEOCLIS filius (Themiſtocles) ventis ſacrificare docuit, vii. 27

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

NEPETA ſerpentibus adverſatur, ix. 26
NEPTVNVS equeſtris, xiv. 18
Neptuno cur vota faciant piſcatores thynnorum, xv. 6
ſacri cancri, xvii. 1
ſacri pompili, xv. 23
de Neptuno et Nerite fabula, xiv. 28
NEREVS, et quae ejus ſoboles, ibid.
NERITES Nerei filius, ibid.
de Nerite et Neptuno fabula, ibid.
Nerites dicta cochlea, ibid.
NERO Hipparchi prognoſticon admiratur, vii. 8
NESTOR ad inſtruendam aciem ſuae aetatis principum praeſtantiſſimus, x. 8
NIBAS, locus vicinus Theſſalonicae, xv. 20
NICAEA, elephas femina, xi. 14
Nicaeenſibus Nero gratulatur, quod Hipparchum civem ſuum haberent, vii. 8
NICIAE venatoris canes domini amantiſſimi, i. 8
NICOCREON quadricornem cervum Delphis conſecravit, xi. 40
NICOMEDES Bithyniae rex, xii. 37
NICON pictor, vii. 38
non probe equi palpebras pinxit, iv. 50
NIDIFICATIO alcyonis mirifica, ix. 17
NIDIS ſuis remedia adverſus faſcinationes quaenam aves reponunt, i. 35
NILVS, oriente cane, Aegyptum irrigat, x. 45
idem qui Oſiris, x. 46
NILI aqua foecundiſſima, iii. 33
incrementum quae animalia praeſentiunt, v. 52
NIVES fugiunt ſpini aves, iv. 60
NOCTVA cornici inimica, iii. 9
inauſpicata avis, x. 37
in Creta non eſt, v. 2
noctu voce allicit aves, interdiu geſtibus ridiculis, i. 29
tempeſtatem praeſagit, vii. 7
NOMAEA gens Africae, xvii. 27
NOMINA diverſa circa nutritionem animalium, vi. 8
quibus animalium ferorum foetus, et ipſa quaedam adulta, appellantur, vii. 47
NOVILVNIO quemadmodum afficiantur animalia, ix. 6
NVMEN contra mures imploratum, vi. 41
NVMERANDI ſcientiam tenent boves Suſides, vii. 1
Libycae quaedam belluae, iv. 53
item phoenix, vi. 58
NVMERVS ſexagenarius crocodilorum naturae accommodatus, x. 21
NVMISMATA Iaſenſium delphini atque pueri imaginem repraeſentant, vi. 15
NVTRICIVM amat aquila, ii. 40
amat elephas, vii. 41
in nutricios ac dominos amor, vii. 28
NVTRITIONIS animalium diverſa nomina, vi. 8
Νὺξ ἀμφιλύκη, x. 26

O

OBEDIENTIA elephantorum, ii. 11
ovium, vii. 27
tauri, vii. 4
OCEANVS deorum lavacrum, ii. 21
OCHVS Perſa Apim interfecit, aſinum coli juſſit, x. 28
OCVLORVM aquilae acies, ii. 26
morbi in elephantis ut ſanentur, xiii. 7
ſuffuſio quomodo a capris curetur, vii. 14
Oculos hebetes ſerpens foeniculo ſanat, ix. 16
ODOR piſcis thymalli ſuavis, xiv. 22
OECONOMIA et ſedulitas formicarum circa victum parandum et conſervandum, ii 25. vi. 43
OEDIPVS, iii. 47
OENAS avis, et oenadotherae, iv. 58
OENIS, Menidis filius, rex Aegypti, xi. 40
OESTRVS, ſive aſilus, iv. 51. vi. 37
Oeſtri figura, aculeus, ſonus, iv. 51
OLIVA nulla in India, xiii. 18
Olivae germen, in litore poſitum, polypos in terram elicit, i. 37

OLO-

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Ololygo vox maris ranae allicientis feminam, ix. 13
Olor, *vid.* Cycnvs.
Olori cicuta perniciem adfert, iii. 7
Olorum ova, xiv. 13
Olympias, quae filium Iovis peperit, inſepulta jacuit, xii. 6
Olympiorum tempore muſcae et mulieres diſcedunt, hae lege, illae natura; feſtoque ſoluto, Elidem redeunt, v. 17
Olympus Macedonicus a lupis non aditur, iii. 32
Ombitae Aegyptii crocodilos venerantur, x. 21
Onocentavra ore, collo, et pectore homini ſimilis eſt, xvii. 9
Onomarchvs leonem convictorem habuit, v. 39
Onvphis taurus Aegyptiis ſacer, xii. 11
Opem mutuam ſibi invicem ferre mures docuit natura, v. 22
Ophiogenae unde nati, xii. 39
Opos ſtirps ileum pellit, ix. 32
vid. Hyoscyamvs.
Oracvlvm Euryſtheni datum, xii. 31
Orchomenvm talpis abundat, xvii. 10
Orcynvs piſcis ab hamo ſe liberat, i. 40
Ordo elephantorum in fuga, vii. 36
Oribates, pithece, hypodromus, et pſylla dicitur, vi. 26
Origanvm herba viperae adverſatur, vi. 12
Origano vulneribus medentur perdices, ciconiae, et palumbi, v. 46
Orionis canis ſtella, x. 45
Oritae piſces pro pabulo equis objiciunt, xv. 25
Oroetes Polycratem decepit, vii. 11
Oron Aegyptii deum appellant, x. 14
Orontes, Syriae fluvius, ſiluros alit, xii. 29
Orphi piſcis latibula, loca, et vivacitas, v. 18
Orphi piſces ſacri Myrenſibus, xii. 1
Orvs frugum auctor, xi. 10
Orygis natura, vii. 8
Orygem oderunt Aegyptii, x. 28
Oryges quadricornes, xv. 14
Oscvlvm, x. 7
Osiridis vulneribus prognatus oxyrynchus, x. 46
Osmyli morſus, v. 44
Oſmyli et polypi quomodo adrepant ad arborum fructus, ix. 45
Ostrea Arabiae marisque Rubri, x. 13
Oſtrea quomodo a ſtellis marinis exedantur, ix. 22
Osirin puerum quaerit Iſis, x. 45
Otis, xvi. 4
equorum amantiſſima, ii. 28
ſola ex avibus propter corporis molem volatumque humilem canem timet, v. 24
Otides quomodo a vulpe deceptae capiantur, vi. 24
Ovis a Samiis colitur, xii. 40
et aſinus degenera et ignava animalia, vii. 19
invenit aurum Samiis furto ſublatum, xii. 40
Ovis a lupo laniatae lana, i. 38
Oves albae nullae naſcuntur apud Budianos, xvi. 33
fellis expertes ſunt in regionibus frigidis, xvii. 26
hirtae pilis camelorum in Aethiopia, xvii. 10
ex piſcibus pingueſcunt in Lydia et Macedonia, xv. 25
quibus pharmacis illitae ad libidinem excitentur ſobolis augendae gratia, ix. 48
Abydenae, iii. 32
Arabicae longiſſimis vel latiſſimis caudis, x. 4
in Cio, xvi. 32
Indicae, iv. 32
in India latiſſimis caudis, iii. 3
Ovium de tempeſtate prognoſticon, vii. 8
fel alibi nullum, alibi duplex, xi. 29
natura, vii. 27
ſobolis colores varii pro fluminibus diverſis, quae tempore conceptus potant, viii. 21
Ovibus vere fel crefcit, xvii. 26
Oves venti fecundas reddunt, vii. 27
Ovis piſcis marinus, ix. 38

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

OVVM ranae marinae quale, xiii. 5
Ova ſerpentis, xi. 34
varia tragematum loco regi Indorum, xiv. 13
OXYRYNCHVS capito, i. 12
maris Rubri, xi. 24
Nili piſcis, oxyrynchitis ſacer, x. 46
Oxyrynchi Caſpii, xvii. 32

P

PADVS fluvius, xiv. 8
PAEONIDIS paludis piſces, xvii. 30
PAEONES operoſi, vii. 12
PAGRI piſces, x. 19
PAGVRI cruſtam exuunt reparantque, ix. 43
muſica capiuntur, vi. 31
PALATINO colle augurium Romuli ex vulturibus, x. 22
PALMAE in Babylonia ab elephantis extirpatae, xvii. 29
PALMETA Taprobanae, xvi. 18
PALVMBES caſtiſſimae, iii. 44
Palumbium uterque ſexus adulterii poenam morte luit, ibid.
Palumbi nidos laurinis ramulis adverſus faſcinationes muniunt, i. 35
ſibi medentur, v. 46
PANCYNICVM ſtirps, xiv. 24
PANGAEVS mons Thraciae, iii. 21
PANIS templum in Arcadia, animalibus aſylum adverſus feras, xi. 6
PANTETIDAS Lacedaemonius a canibus laceratus, xi. 19
PANTHERA, iv. 49
ampelos nominata, x. 39
odoris ſuavitate imbecilliores feras ad ſe allectas invadit, v. 40
PARASITVS delphini pedunculus, ix. 7
Paraſiti, Cliſophus, Struthias, Theron, ibid.
PARCIS et Furiis turtures albae ſacrae, x. 33
PARDALIANCHVM herba venenata, iv. 49
PARDALIS hoedo familiari abſtinet, vi. 2
non tam ſima, quam lynx, xiv. 6
ſimias maxime capit, viii. 6
Pardalis odor, paſtus, v. 40
Pardalim hyaena timet, vi. 22
Pardales ut ſimias capiant, v. 54
ut tollantur, xvii. 31
Pardales quomodo venantur Mauri, xiii. 10
Pardi manſueti Indorum, xiv. 14
Pardalis piſcis maris Rubri, xi. 24
PARIAS vel Paruas ſerpens, viii. 12
PARIS muneribus Antimachum corrupit, xiv. 8
PARNASSVS mons, xii. 40
PARNOPVM greges in Galatiae agros involantes fruges infeſtant, xvii. 19
PARRICIDA eſt hippopotamus, vii. 19
nunquam fuit elephantus, vi. 61
PARVAS ſerpens, viii. 12
PARVS apibus inſidiatur, i. 58
Pari qua ratione perdantur, ibid.
PARYSATIS inceſte filium amavit, vi. 39
PASCVA Atlantis montis, ii. 7
PASSERES timidi ſunt, vii. 19
in ramis extremis nidificant, ut tutiores ſint, iv. 38
Paſſeres piſces, xiv. 3
PASTINACA muſica et ſaltatione capitur, i. 39. xvii. 18
Paſtinaca aculeo ſe tuetur, ix. 40
Paſtinacae aculeus animalia plantaſque perimit, ii. 36. viii. 26
punctura lethalis, i. 56. ii. 50
Paſtinacae marinae natatio, volatus, viii. 26
PASTORES Alevas et Anchiſes, viii. 11
PATAVIVM urbs, xiv. 8
PATELLAE quomodo ſaxis adhaerent, vi. 55
PATREM conficit hippopotamus, vii. 19
PATROCLVS Eurypyli vulnus abluit aqua tepida, xiii. 7
Achillis amicus, vii. 27
Patrocli funus, xiv. 25
PAVO faſcinationem ut amoliatur, xi. 18
pennis, non corpore, formoſus, iii. 42
Pavonis colores, incubitus, partus, v. 32
oſtentatio, ſuperbia, v. 21
Pavonem Hortenſius primus in coena appoſuit, ibid.
Pavonem Indicum, Iovi conſecratum, ſuffurari non potuerunt ſacrilegi, xi. 33

Pavones

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Pavones Alexandro in India admirationi fuerunt, v. 21
Athenis olim rari, ibid.
Indici maximi, xvi. 2
in hortis regis Indorum, xiii. 18
PECORA quomodo pingueſcant, ix. 54
PEDICVLIS ſcatebit, qui oleum, in quo ſtellio ſuffocatus eſt, guſtarit, ix. 19
PEDVNCVLVS delphini paraſitus, ix. 7
PELAMYDES capiendi ratio, xv. 10
PELECANVS et coturnix inimici, vi. 45
Pelecani quomodo alant ſuos parentes, iii. 23
Pelecani quomodo conchis veſcantur, iii. 20
PELEI haſta, i. 56
PELIAE filia Alceſtis, i. 15
PELINNAEVS mons, xvi. 39
PELOPONNESVS leones non gignit, iii. 27
PELORVS Syracuſanorum propugnaculum, xii. 30
PENATIBVS carae hirundines, x. 34
PERCAE piſces, xiv. 23
PERDICIS conceptus mirabilis, xvii. 15
Perdices arundinis comam contra faſcinationes legunt, i. 35
qui vel cantu vel pugna valent, captu faciles ſunt, iv. 13
feri quomodo a cicuribus allectentur, iv. 16
mares perquam libidinoſi, et in conſpectu conjugum pugnaciſſimi, iii. 16. iv. 1
quo minus capiantur, allii paſtu ſe cibo inſuaves reddunt, iv. 13
quomodo aucupes eludant, foetus tueantur, nidificent, iii. 16
quomodo ſibi medeantur, v. 46
Perdices Cirrhaei, iv. 13
in Paphlagonia cor duplex habent, x. 35
Perdicum incubitus, ibid.
libido, iii. 5
ova et pulli, iv. 12
variae voces, iii. 35
Perdicibus Iupiter et Latona oblectantur, x. 35
PERGAMO Myſio oriundus Telephus Cretenſis, x. 42. xiv. 25
PERICVLI metus in cane, vi. 22
PERIMVDA Indiae urbs, xv. 8
PERSA vorax apud Xenophontem, ii. 11
Perſae ut equos audaces reddant, xvii. 25
Perſarum bellum in Graeciam, xii. 35
fuga ad Iſſum, Dario duce, vi. 48
rex extremus, vi. 25
in Mediam profecturus imperat ſcorpios tolli, xv. 26
PERSEPOLIS regia, i. 59
PERSEVS Iovis filius, iii. 28
a patre deprecatus fuit, ut ranas in Seripho clamare prohiberet, iii. 37
Perſeo ſacrae cicadae, xiii. 26
Perſeus piſcis maris Rubri, iii. 28
PHALACRA (Calvus) locus in India, viii. 15
PHALAENAE quomodo perdantur, i. 58
PHALANGIA in ervo naſcuntur, ix. 39
Phalangium Libycum, quod Rhax nominatur, iii. 36
Phalangii tactus lethifer ſine dolore, ix. 11
Phalangia Zacynthi, eorundemque morſus, xvii. 11
Phalangiorum hoſtes pſylli, i. 57
tetragnatha et ſcorpii quos patria expulerint, xvii. 40
PHARVS inſula, ix. 21
PHASIANI manſueti, xiii. 18
PHATTAGES animal Indicum, xvi. 6
PHENEVS, oppidum juxta quod Ceres aquam Stygiam emiſit, x. 40
in Pheneo lacus ſine piſcibus eſt, iii. 38
PHILADELPHVS (Ptolemaeus) xvi. 39
PHILIPPVS in obſidione Methonae altero oculo privatus fuit, ix. 7
Philippo editum oraculum, iii. 45
PHILOXENVS muſicus, ii. 11
PHOCAE e mari in litus egrediuntur, ix. 50
PHOCIONEM probum virum inhumatum Athenienſes projecerunt, xii. 6
PHOENICIAE boves, xvi. 33
Phoenices aves quingenteſimo quoque anno in Aegyptum ſolent advolare, vi. 58
PHOTINGIVM, inſtrumentum muſicum, vi. 31

PHRYGIBVS capitale bovem aratorem occidiſſe, xii. 34
PHTHISIS curatio, xi. 35
PHYSALVS, Rubri maris piſcis venenatus, iii. 18
PHYZAE, Aegyptii piſcis, natura, xii. 13
PICVS Martius quomodo nidi ſui foramen obſtructum reſerat, i. 45
PIETAS catulorum in parentes, ix. 1
ciconiarum, i. 23. x. 16
meropum, xi. 30
PILOS mutant lupi, xii. 28
PINDALVS avis, xiii. 25
PINDVS fluvius, a Pindo Lycaonis filio dictus, x. 48
Pindum Lycaonis filium a tribus fratribus per invidiam occiſum ultus eſt draco, ibid.
PINNA, concha, praedam cum cancro partitur, iii. 29
PISANDRI timiditas, iv. 1
PISCANDI modus apud Macedones, xv. 1
bobus vel equis junctis, xiv. 25
in aqua glacie adſtricta, xiv. 29
PISCATIO anguillarum ſingularis, xiv. 8
Piſcationis modi quatuor, xii. 43
PISCATORVM Euboicorum communio praedae cum delphinis, ii. 8
PISCATORIORVM inſtrumentorum catalogus, xii. 43
PISCATRIX rana, ix. 24
PISCES aqua dulci aluntur in mari, ix. 64
aquae frigidae impatientes, xiv. 19
Hierapolitanis ſacri, xii. 2
in ferventi aqua viventes, xiv. 19
manſueti in diverſis locis, xii. 30
marini magni, ſed ignavi et latentes, ix. 38
Nilo intra ſuum alveum recepto, in limo relicti copioſe ab Aegyptiis colliguntur, x. 43
nulli in Phenei lacu, iii. 38
partu imminente, in fluvios aut lacus enatant, ix. 59
qui auditu praeſtant, ix. 7
lapillum in capite habent, ibid.
quibus herbis veſcantur, xiii. 3
quinam vocem vel ſonum edant, x. 11
quomodo per hyemem ſe abdant et calefaciant, rurſuſque ineunte vere ad ſummum mare et propius litora natent, ix. 57
Piſces volantes, ix. 52
Arabici, et in mari Rubro, x. 13
in Armenia mortiferi, xvii. 31
in Luſia fluvio nigerrimi, x. 30, et 38
Piſcium cetaceorum dux, ii. 13
coitus et partus, ix. 63. x. 2
manſuetudo, viii. 4
natantium varius et multiplex ordo, ix. 53
plurimi vere coëunt, et in Pontum ſecedunt, iv. 9
Piſces capiendi nova ratio, xiv. 3
per Piſces Lycii divinant, viii. 5
PISCICVLVS Indicus venenatus, viii. 7
Piſciculi quomodo a vulpe capiantur, vi. 24
PISCOSVS cur Pontus Euxinus, ix. 59
PITHECE venenatum animal, quod oribates, hypodromus, et pſylla dicitur, vi. 26
PLANTA alienae arbori inſerta opera excernentium avium, ix. 37
PLATANI folia veſpertilionibus ſtuporem adferunt, i. 37
PLVTONIS hiatus in India, xvi. 16
PLVVIAE a voce ranarum prognoſticon, ix. 13
ventique prognoſticon ex apibus, v. 13
Pluviam clangor gruum arceſſit, i. 44
PODARGVS canis Daphnidis, xi. 13
POECILE porticus Athenienſis, vii. 38
POENA apum in fucos lenior et aſperior, i. 9
POEPHAGVS Indicum animal, xvi. 11
POLI hiſtrionis canes, vii. 40
POLYCLETVS, xvi. 41
POLYCRATES deceptus ab Oroete, vii. 11
POLYDAMNA, Thonidis regis uxor, ſuſpectam ablegat Helenam, ix. 21
POLYDAMAS clarus aruſpex, viii. 5
POLYGAMIA merulae marinae, i. 14
POLYGNOTVS Thaſius, pictor, vii. 38
POLYIDVS clarus auſpex, viii. 5
POLYPVS aquilam, a qua raptus erat, cirris ſuis implicatam in mare detraxit, vii. 11
quomodo ſuperat locuſtam, ix. 25

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Polypus salsamentorum dolia brachiis suis perfregit, xiii. 6
Polypi, locustae, muraenae inimicitiae mutuae, i. 32
morsus, v. 44
Polypum astacus extimescit, vi. 22
locusta extimescit, x. 38
Polypi brachia sua circumrodunt, i. 27. xiv. 26
et osmyli quomodo adrepant ad arborum fructus, ix. 45
injecta ruta, immobiles manent, i. 37
in terram progrediuntur ad olivae germen, ibid.
Polypus nauta, ix. 34
POMPEIVS magnus ab Aegyptiis projectus est insepultus, xii. 6
Rufus aedilis, ix. 62
POMPILVS piscis sacer, xv. 21
olim portitor, de quo fabula, xv. 23
Pompili pisces quomodo naves comitentur in alto, terram formident, ii. 15
PONTVS raro mollia aut testacea gignit, xvii. 10
PONTVS fluvius in Media et Paeonica regione, ix. 20
PORCVS iniquum injustumque animal, vii. 19
Porci pisces, xiv. 23
PORI regis cum Alexandro praelium, ejusque elephantus, vii. 37
POROSELENE urbs, ii. 6
PORPHYRI serpentis Indici natura, et mirabilis ex ejus suspensi ore destillantis veneni duplicis vis, iv. 36
PORPHYRIONIS indoles, et amor erga gallinaceum contubernalem, v. 28
mores et odium in adulteras, iii. 42
a Porphyrione quare homines in cibis abstineant, ibid.
POTAMOGITONE exanimatur erinaceus, vi. 46
POTNIVS fons, xv. 25
POTV abstinet accipiter, ii. 42
PRAELIVM infelix Persarum et Darii ad Issum, vi. 48
PRAESENSIO famis, pestis, etc. in bestiis, vi. 16
PRASIANAE simiae, xvii. 39
PRASII dicti elephanti, xiii. 8
Prasiorum rex, xvi. 9
in Prasiis melle pluit, xv. 7
PRASOCVRIS vermis in porro nascitur, ix. 39
PREPONTES pisces marini, ix. 38
PRESTER, nomen dipsadis, vi. 51
Presteris serpentis morsus ut afficiat, xvii. 4
PRIAMVS, progenies Iovis, Hectorem pecunia redemit, vi. 50
PROCLI et Eurystheni, Aristomachi filiis, datum oraculum, xii. 31
PROCNE Atthis, vii. 15
PROFVNDITAS maris quanta, ix. 35
PROGNOSTICA tempestatis ex penula, vii. 8
ex diversis avibus, vii. 7
ex quadrupedibus et muscis, vii. 8
PROLIS ingenuitatem quomodo crocodilus experiatur, ix. 3
PROMETHEI opus capra, i. 53
ignem a Vulcano furati fabula, vi. 51
PROPHETAE Delphici templi, x. 26
et scribae sacri in Aegypto, xi. 10
PROVERBIA:
Aequalis aequalem delectat, i. 46
Cinclus, xii. 9
Cornix scorpium, xvii. 11
Corvus serpentem, viii. 11
Lupus hians, vii. 11
Majus vi Naeadum, xvii. 28
Mali corvi malum ovum, iii. 43
Malum consilium consultori pessimum, vii. 11
Muris interitus, xii. 10
Ne Aesopum quidem trivisti, xvi. 5
Turture loquacior, v. 10
PROVIDENTIA erinacei, iii. 10
PRVDENTIA apum, v. 11
PRYTANEVM Athenienstium, v. 49
PSAMMITICHVS, Aegypti rex, xvii. 6
PSAMMYTHI regis filia rapta a crocodilo, x. 21
PSETTAE pisces, xiv. 3
PSITTACI Indiae prudentiores, xvi. 15
sacri, xiii. 18
Psittacorum tria genera, xvi. 2
PSYLLI gens Africana, xvii. 27
Psylla, vi. 26

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Pſylli cum ceraſtis foedere devinciuntur, aliis ſerpentibus hoſtibus utuntur, i. 57
duplices ſunt, Afri et Indi, xvi. 37 xvii. 27
medentur ictibus venenatis animalium, xvi. 28
Pſyllorum jumenta puſilla, xvi. 37
PTOLEMAEVS quidam rex, viii. 4
Philadelphus captus amore Glauces citharistriae rivalem habuit arietem, viii. 11
Ptolemaei ſecundi ſeu Philadelphi hinnulus, xi. 25
Ptolemaeus Philopator ob victoriam partam ſoli ſacrificavit, vii. 44
Ptolemaeorum fluvius ſiluros gignit, xii. 29
PVDICITIA camelorum, vi. 60
Clitomachi, vi. 1
elephantorum, viii. 17
PVDOR et amor fortitudinis ſtimuli, iv. 1
PVELLAM draco apud Idumaeos amavit, vi. 17
PVER ab aquila redamatus, vi. 29
Pueri et draconis hiſtoria, vi. 63
Pueri formoſi a delphinis adamati, vi. 15
PVERPERARVM Aegyptiarum fortitudo, vii. 12
PVGNA plurium troctarum contra unum delphinum, i. 5
PVGNATVRO fortiter a venere abſtinendum, vi. 1
PVLEX, vi. 26
PVLLIVM a pullo equae a partu ſtatim abſcinditur, xiv. 18
PVLMO marinus, ejuſque effectus, xiii. 27
PVNICVM malum tritum perdit circumlarum, etc. vi. 46
PVPILLAE teſtudinum marinarum, iv. 28
PVRITATIS ſtudium in ibide, x. 29
PVRPVRA Lacaena, xv. 10
Purpura quemadmodum capitur, vii. 34
quemadmodum interimitur, ne ad tincturam inutilis ſit, xvi. 1
PVRPVREA mors, ibid.
PVRPVRARIVS piſcator uno ictu ſaxi purpuram una cum teſta interimere debet, ſi colorem genuinum ſervare velit, ibid.
PVTEOLI, Italiae oppidum, xiii. 6
PYGARGI timidi, vii. 19
PYGMAEI, eorumque regnum et regina, xv. 29
PYRAMVS fluvius Ciliciae alit ſiluros, xii. 29
PYRAVSTA igne gaudet, xii. 8
PYRIGONI volucres beſtiolae, ex igne generatae et nutritae, ii. 2
PYRRHVS ad Argos occubuit, vii. 41
aquilae, Antiochus accipitris cognomine oblectati fuerunt, vii. 45
Epirotae offendit adſtantem cadaveri domini ſui canem, qui longe poſt homicidas Pyrrho milites recenſenti prodidit, vii. 10
Pyrrhi elephanti a Romanis fugati ſunt cornuto ariete, ſuiſque grunnitu, i. 38
ex infelici noctuae auſpicio triſtis obitus, x. 37
PYTHAGORAS Samius praecepit, ne animalia comedantur, ix. 10
PYTHAGOREI cur aſinum oderint, x. 28
PYTHOCARES tibicen, xi. 28
PYTHONE Delphico prognati dracones, xi. 2

Q

QVADRVPEDVM prognoſtica de tempeſtate, vii. 8

R

RABIES canibus oritur ex atrae bilis copia, viii. 9
RAIAE Indicae quantae, xvi. 13
RANA hydrum odit ac metuit, xii. 15
Ranae cur in Seripho, et in quodam Theſſaliae lacu, mutae ſint, iii. 37
imperfectae caelo lapſae, xvii. 41
in Cyrene mutae, iii. 35
ut perdantur, i. 58
Ranarum coitus quomodo noctu in terra fiat, ix. 13
et murium generatio, ii. 56

ex

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

ex ranarum voce prognoſticon pluviae, ix. 13
Rana piſcatrix quomodo piſciculos alliciat ac devoret, ix. 24
RATIONIS participes ſunt beſtiae, vi. 50
RATIOCINATIO etiam canibus ineſt, vi. 59
REIPVBLICAE gubernandae doctrina a gruibus ſumpta, iii. 14
RELIGIO animantium in gentiles extinctas, v. 49
elephantorum in ſolem, vii. 44
REMORA piſcis naves moratur, i. 36
RENVM doloris remedium, xiv. 4
RHAVCIORVM urbs, xvii. 35
RHAVCVS, Cretae urbs, ibid.
RHAX, phalangium Libycum ita nominatum, iii. 36
RHEGINI Locrique in alterorum agris agriculturam exercent, v. 9
RHESVS Thrax, xvi. 25
RHINOCEROTIS et elephanti pugna, xvii. 44
RHIPAEI montes, xi. 1
RHIZOPHAGI, xvii. 40
RHOCCAEA Diana, xii. 22
RHODIA navis, vi. 15
RHODODAPHNE, xii. 44
RHOMBVS piſcis, xiii. 3
RHYNDACVS amnis, ii. 21
RHYTIENSES pulſi a ſcolopendris, xv. 26
RIVALITAS hirci, vi. 42
piſcium, ix. 63
porphyrionis, iii. 42
ROGVS, titione inde abrepto, canes a furibus compeſcuntur, i. 38
ROMA, colonia Albae, xi. 16
Romae avia, Lavinium, ibid.
Palatinus collis, x. 22
ROMANORVM victoria, Pyrrhi elephantibus cornuto ariete grunnituque ſuis fugatis, i. 38
ROMVLI ex vulturibus augurium, x. 22
ROTAE, cete, xiii. 20
RVBECVLAE avis prognoſticon de tempeſtate, vii. 7
RVBETA adflatu interimit, ix. 11
adſpectu et potu noxia, xvii. 17
duo jecora habet, xvii. 15
RVINAS domuum mures praeſentiunt, vi. 41
domuum urbiumque quaedam animalia fugiunt, xi. 19
RVMINANTIVM animalium ventres, v. 41
RVTA polypis injecta eos immobiles reddit, i. 37
Rutae odor ſerpentibus infeſtus, iv. 14
Rutam teſtudo contra viperam pugnatura praeguſtat, vi. 12

S

SACCHORAS Babyloniorum rex, xii. 21
SACERDOTES Aegyptii qua aqua luſtrali utantur, vii. 45
quidam cur muſtelum mullumque piſces non edant, ix. 65
SACRIFICANT Attici cani Erigones, vii. 28
Sacrificare ventis Athenienſes docuit Neoclis filius, vii. 27
SACRILEGIVM indicavit accipiter, ii. 43
indicant canes, vii. 13
Sacrilegii ſupplicium apud Athenienſes, ibid.
SAGARENSES certamine camelorum Minervam colunt, xii. 34
SAGITTARIVS piſcis qualis, xii. 25
SAGITTAS quemadmodum oblinant Scythae, ix. 15
veneno inficere edocti ſunt homines a veſpis viperae mortuae veneno aculeos imbuentibus, v. 16
SALAMANDRA a ſue ſine periculo editur; qui autem ſuem edunt, moriuntur, ix. 28
ignem reſtinguit, ii. 31
SALAMIN, xii. 35
SALICIS ſemen homines ſteriles reddit, beſtiis non nocet, iv. 23
SALIVA hominis cum aliis animalibus, tum ſcolopendris exitialis eſt, et a capris vitatur, vii. 26
SALPA piſcis, ix. 7
SALTATIONE et cantu allectae paſtinacae capiuntur, i. 39
SAMI ferae neades dictae, xvii. 28
Samii ovem venerantur, xii. 40
SAMOTHRACIA, xv. 23
SANIEM ſanguinis humani Scythico, quo

quo ſagittas oblinunt, admiſcent Scythae, ix. 15
SANVS, canis Daphnidis, xi. 13
SARACORI quomodo aſinis utantur, xii. 34
SARDINIA parens pecorum optima, xvi. 34
SARDOVM fretum, xv. 2
SARGI de multis uxoribus certant, i. 26
ubi degant et quomodo caprarum amore illecti capiantur, i. 23
Sargorum piſcatio, xiii. 2
SARTVRA et textura araneorum, vi. 57
SARVS fluvius Ciliciae alit ſiluros, xii. 29
SATYRI Indici, xvi. 15
Satyris ſimilia animalia, xvi. 21
SCABIEI remedium, xiv. 4
SCAMANDER Trojae fluvius, qui et Xanthus ab effectu dicitur, viii. 21
SCARABAEVS (pilularius) femina caret, eoque in annulo inſculptum ideo habere ſolebant Aegyptiorum bellatores, x. 15
Scarabaei odorato unguento intereunt, i. 38. vi. 46
roſis injectis pereunt, iv. 18
SCARVS, cujus bilis per totum corpus diffuſa eſt, arquato morbo medetur, xiv. 2
Scari qua eſca capiantur, xii. 42
ſuos gregales captos liberant, i. 4
Scarorum captura, libido, et victus, i. 2
ruminatio, ii. 54
SCINDAPSVM, inſtrumentum muſicum, xii. 44
SCIRATAE, gens ultra Indiam, xvi. 22
SCOLOPENDRAE expulerunt Rhytienſes, xv. 26
Scolopendra marina ſputo hominis interit, iv. 22. vii. 26
maximum cete, xiii. 23
SCOMBRI cicures foedus habent cum piſcatoribus, xiv. 1
SCOPES malo punico pereunt, vi. 46
qui et aſiones, xv. 28
Σκώπ]ειν unde dicatur, ibid.
SCORPIO crocodilum, ex quo natus eſt, interimit, ii. 33
SCORPIVS herba thelyphono ad dorſum ejus admota perit, elleboro albo conſperſus ad ſe redit, ix. 27
Scorpii aculeus, ix. 4
Scorpii alati, xvi. 41
et mures peculiaris naturae, v. 14
quos expulerunt patria, xvii. 40
lugentes Iſidis feminas non laedunt, x. 23
Indici, xvi. 41. xvii. 40
inter Mediam et Suſidem, xv. 26
Libyci quomodo dormientibus inſidiantur, vi. 23
Sibritae in Aethiopia, viii. 13
Scorpiorum ictus, genera novem, et procreatio, vi. 20
Scorpii maris Rubri quanti, xvii. 6
SCRIBAE ſacri et prophetae Aegyptii, xi. 10
SCYRIAE caprae, iii. 33
SCYTHARVM mos et ritus immolandi, xii. 34
SCYTHICAE oves, xvii. 20
SECVNDAE menſae regis Indorum, xiv. 13
SEDVLITAS formicarum, ii. 25. iv. 43
SENECTA ſerpentis, ix. 16
SENES emeriti athletae alebantur Athenis in Prytaneo, vi. 49
Senum (apum vetularum) ſapientia, i. 11
leonum infirmitas, ix. 1
portus in Chio, xii. 30
SEPEDO, ſerpens qualis, xv. 18
SEPIA atramento ſuo piſcantium perſtringit oculos, i. 34
Sepiae morſus, v. 44
Sepiarum et loliginum promuſcides, v. 41
SEPIS ſerpentis vis et natura, xvi. 40
SEPTENARIVM in quibus ſervat perdix, xvii. 15
SEPVLCHRVM cornicis, vi. 7
delphini, vi. 15
pueri a delphino adamati, ibid.
SEPVLTVRA, ii. 1. vii. 10. viii. 3, et 4. x. 48. xii. 6
equorum equarumque, xii. 40
et religio animantium in cognatas et gentiles mortuas, v. 49
formicarum, vi. 43

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

SERAPIS, ab eo curatur Ciſſus, qui ſerpentis ova ingeſſerat, xi. 34
Chryſermus, qui ſanguinem taurinum biberat, xi. 35
equus exoculatus, xi. 31
furioſus vinitor, qui aſpidem ſacram diſſecuerat, xi. 32
phthiſicus Bathylis, xi. 35
SERENITATIS et tempeſtatum prognoſtica ex avibus, vii. 7
SERIPHII quid de marinis cicadis ſentiant, xiii. 26
SERMONEM intelligunt beſtiae, xi. 14
intelligunt Maurorum leones, iii. 1
SERPENS arundine tactus torpeſcit, et liberatur, i. 37
homicida exſulat, xii. 32
innominatus, viii. 7
ſenectam abjicit, et foeniculo hebetudinem oculorum ſanat, ix. 16
e ſpinae medulla mali hominis mortui naſcitur, i. 51
Serpentis ova comeſa remedio muraenae redduntur innoxia, xi. 34
Serpentem nullum interimunt Argivi, xii. 34
Serpentes ab ibidibus conficiuntur, ii. 38
capiuntur a cervis, viii. 6
cornu cervi, et lapide quodam fugantur, ix. 20
devorantur a cervis, et cervi cornu in ſcobem attriti, et in ignem conjecti fumo abiguntur, ii. 9
infeſtantur ab accipitribus, x. 14
quum coëunt, odorem graviſſimum exhalant, ix 44
timent ibidum pennas, i. 38
vulturum pennis ſuffitis ex cavernis ſuis eliciuntur, i. 45
Serpentes Arabici, x. 13
ex Arabia Aethiopiaque in Aegyptum advolantes ab ibidibus prohibentur, ii. 38
Epheſiae metropoleos maximi, xvi. 38
ad Euphratem peregrinis infenſi et mortiferi, indigenis non, ix. 29
Indici, xii. 32. xvii. 2
apud Scyratas maximi, xvi. 22
Troglodytas timent, quod ab iis comedantur, ix. 44
circa mare Rubrum, xvii. 1
Serpentum gula, et cur anteriore parte ſe erigant, vi. 18
praeſenſio famis, peſtis, etc. vi. 16
Serpentibus agnos arbor adverſatur, et inter herbas calamintha et libanotis, ix. 26
infeſtiſſimus rutae odor, iv. 14
infeſtiſſima Creta, iii. 32
de ſerpentibus in Pharo inſula, et helenio herba iis adverſante, ix. 21
SEXAGENARIVS numerus accommodatus crocodilorum naturae, x. 21
SEXVS maſculus etiam inter bruta praefertur a natura, xi. 26
utriuſque eſt ichneumo, x. 47
SIBRITAE ſcorpii, viii. 13
SIGEVM promontorium, xiii. 20
SILANIONIS (ſive Gelonis) canis, vi. 25
SILANVS clarus aruſpex, viii. 5
SILVRVS et glanis ſimiles, xii. 14
Siluri cicures ubi, xii. 29
quales in Cydno, ibid.
ut capiantur, xiv. 25
SIMIA a pardali capitur, viii. 6
capitur ſpeculo, xvii. 25
omnia, quae docetur, imitatur, v. 26
perverſa imitatione infantem interfecit, vii. 21
ut ſe adverſus feles tutam praeſtet, v. 7
Simiae diverſae, xiv. 14
Praſiorum Indiae, xvi. 9. xvii. 39
Simiarum in India diverſa genera, xvii. 25
Simia marina, piſcis cartilagineus, xii. 27
SINAPIS ſemen conficit alaudam, vi. 46
SINGVLTVM a pecoribus amolitur herba, ix. 31
SIRENES apes, v. 42
aves, xvii. 22
SISYPHI, vi. 58
SITTACE Perſica, xvi. 42
SMINTHIVS cur Apollo dicatur, xii. 5
SMYLOS arbor, ix. 27
SOBOLES, in eam amor et pietas elephanti, ix. 8
Sobolem ſuam lepus in plures locos diſtribuit, xiii. 11
SOCIETAS pinnae cum cancro, iii. 29
SOCLES Athenienſis petulanter amatus ab equo ſuo, vi. 44

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

SOCRATIS et Iſchomachi de oeconomia praecepta, vi. 43
SOLIS domicilium cur leo, xii. 7
ortum verſus alvum dejicit oryx, x. 28
Soli quomodo Ptolemaeus ſacrificarit, vii. 44
ſacer leo, v. 39
ſacer lupus, x. 26
Solem exorientem adorant elephanti, vii. 44
et lunam quoque ſalutant gallinacei, iv. 29
SOLON, ii. 42
Solonis lex, ut filii parentes alant, ix. 1
SOMNIVM Gelonis, vi. 62
Somniorum ſignificationes ex accipitre, xi. 39
SOMNVS leonis, v. 39
leporis mirus, xiii. 13
rex deorum hominumque, i. 43
SOPATER Alexandro cornua Scythici aſini attulit, x. 40
SORAX ex regii generis ſtirpe natus, xv. 8
SPECTACVLA elephantorum Romae, ii. 11
SPECVLO ſimia capitur, xvii. 25
SPHINX, xii. 7
pingitur alata, xii. 38
Sphingis forma, xii. 7
Sphinges Indiae, xvi. 15
SPHYRAENA (vel muraena) quomodo e retibus elabatur, i. 33
SPINA alba, xvi. 32
Spinarum lac unde coagulatur caſeus, xvi. 32
SPINVS hiemem niveſque praeſentit, et in ſylvis ſe abdit, iv. 60
Spini ſeu acanthi avis natura, x. 32
SPINTHARVS muſicus, ii. 11
SPONDYLI ſpinae ſerpentum uſti medentur elephantiaſi, xv. 13
SPONGIA a beſtiola quadam movetur et ſtimulatur, ut cautior et tutior ſit, viii. 16
SPVTVM hominis retundit vim aculei ſcorpii, ix. 4
SQVILLAE a lupo marino devoratae eum interficiunt, i. 30
Indicae, xvi. 13
Squillarum tres ſpecies, i. 30
STELLAE marinae oſtrea exedunt, ix. 22
STELLIO nec in aqua, nec in vino putreſcit, ſed in oleo, ix. 19
ſuam ſenectam devorat prae invidia, iii. 17
Stellionem odit ſcorpius, vi. 22
STEPHANEPOLIS, xii. 30
STOMACHO conducit echinus marinus, xiv. 4
STRATIVS Iupiter, xii. 30
STROMBI collum, eſca piſcium, xiv. 22
Strombi regem habent, vii. 32
Stromborum regem qui ceperit, felix exiſtimatus, ibid.
STRVTHIAS paraſitus, ix. 7
STRVTHIO magna duobus modis capitur, xiv. 7
lapides devorat et concoquit, ibid.
ex minima in maximam creſcit, ix. 58
non volat, ſed celerrime ingreditur, ii. 27
Struthionis magnae incubitus, partus, curſus, et ſui adverſus perſequentes defenſio, iv. 37
ex ſtruthione remedia, xiv. 7
STRVTHIOCAMELORVM ova, xiv. 13
STRYMON Europae fluvius, xii. 14
Thracius, xiv. 26
STVRNVS allii ſemine occiditur, vi. 46
STYGIS fluvii aqua unde oriatur, x. 40
aqua ſolo cornu aſini Scythici continetur, ibid.
SVPERBIA gallinacei, iv. 29
et oſtentatio pavonis, v. 21
SVS alatus Clazomeniorum agros vaſtat, xii. 38
in India non naſcitur, iii. 3. xvi. 37
cur fecunda, xii. 16
Suis ſacrificium apud Aegyptios et Athenienſes, x. 16
de ſue ſegetem herbaſcentem depaſta, v. 45
Sues agnoſcunt vocem ſubulci, quod piratis naufragium intulit, viii. 19
famem, peſtem praeſagiunt, vi. 16
fraxini fructu ſaginantur, viii. 9
quadricornes in Aethiopia, xvii. 10
quibus gaudeant et pingueſcant, v. 45

Sues

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Sues ſalamandram ſine periculo vorant, ix. 28
tempeſtatem praeſagiunt, vii. 8
voracitate ſua nec a foetibus ſuis, nec a corpore humano abſtinent; ideo Aegyptiis deteſtabiles, x. 16
in Macedonia mutae, ii. 35
horret elephantus, i. 38. viii. 28. xvi. 36
ſegetem depaſti quemadmodum Salaminenſium lege punirentur, v. 45
Sus alatus, loci nomen, xii. 38
SVILLAE carnis ſuavitas, ix. 28
Suillo lacte veſcentes lepra infeſtantur, x. 16
SVSA Memnonia, xiii. 18
Suſis aedificatio Darii, i. 59
Suſides boves, vii. 1
SYBARIS pater Haliae, xii. 39
SYBARITAE victi a Crotoniatis, xvi. 23
Sybaritarum luxus, ibid.
SYENITAE Aegyptii, x. 19
SYLVAE Atlantis, ii. 7
SYMPHYTON herba, iv. 47
aquilam necat, vi. 46
SYRMAISMVM Aegyptios docuerunt canes, v. 46
SYROPERDIX qualis, xvi. 7
SYRRHA, vicus Lyciae, viii. 5
SYRTES, illic procreantur cete triremibus majora, xvii. 6

T

TABANI aculeus, bombus, figura, iv. 51. vii. 37
TAENARVS fluvius, xiv. 29
TALPAE nullae in Lebadico agro, xvii. 10
TANAGRA oppidum, xiii. 21
TAPROBANE inſula, xvi. 17, et 18
TARANDVS in pelle et pilis colorem mutat, ii. 16
TARDA, equorum amantiſſima avis, ii. 28
TARENTINORVM pſilothra, xiii. 27
TAVLANTII, xiv. 1
TAVRVS efferatus quomodo placari poſſit, iv. 48
libidinis abſtinentia, corporiſque exercitatione, ad fortiter pugnandum ſe praeparat, vi. 1
Tauri amor erga Mithridatem, vii. 46
Taurorum obedientia et docilitas, vii. 4
Taurino ſanguine poto, Chryſermus phthiſicus ſanatus, xi. 35
Tauri Aethiopici, xvi. 45
Taurus Apis, xi. 10
Mnevis, xi. 11
TAXILAE elephanti, xiii. 8
TAYGETVS, Peloponneſi mons, iii. 27
TEITAE, ii. 6
TELCHINES, vi. 58
TELEPHVS a matris coitu per draconem pium prohibitus, iii. 47
TEMPERANTIA, v. 11
capitonis in victu, nil vivum deguſtantis, i. 3
aquilae, ii. 26
muſcarum, v. 17
TEMPESTATVM prognoſtica ex penula, vii. 8
ex diverſis avibus, vii. 7
ex quadrupedibus et muſcis, vii. 8
Tempeſtates praevident apes vetulae, i. 11
TEMPLVM Minervae Athenis, vi. 49
TENEDII vaccam alunt, et foetae tanquam puerperae inſerviunt, xii. 34
TENTYRITARVM pars Apollonopolitae, x. 21
TEREDON, Babyloniae urbs, xvii. 17
TEREVS, ii. 3
TERRAE motus, xi. 19
TESTACEA et cruſtacea animalia cum luna creſcunt decreſcuntque, ix. 6
TESTAE teſtudinum quindecim cubitorum in mari Magno, xvi. 17
TESTVDO adverſus viperam pugnatura origanum aut rutam praeguſtat, vi. 12
femina coitum cur averſetur, xv. 19
montana Libyca, xiv. 17
Indica et fluviatilis quanta, xvi. 14
Teſtudinis providentia, v. 52
terrenae contra ſerpentem remedium, iii. 5
libido, xv. 19
Teſtudinis marinae caput diu vivit, iv. 28

Teſtu-

Teſtudinis marinae pupillarum ſplendor, iv. 28
Teſtudines terrenae, xvi. 14
Teſtudines Gangis quantae, xii. 41
maris Magni, xvi. 17
Teſtudinum teſtae maximae in Troglodytide, xvii. 3
teſtae quindecim cubitorum in mari Magno, xvi. 17
TEXTVRA et ſartura araneorum, vi. 57
THALES Mileſius muli aſtutiam deprehendit, vii. 42
THELYPHONVM herba, ix. 27
THEOCLYMENVS, auſpex clarus, viii. 5
THEODORI pſaltae canis, vii. 40
THEON, canis Daphnidis, xi. 13
THERON paraſitus apud Menandrum, ix. 7
THERMVTHIS aſpis in Aegypto ſacra improbos ſolos necat, eſtque immortalis, x. 31
THESMOPHORIA, mulieres Atticae in iis agno (herba) cubilia ſubſternunt, ix. 26
THESPROTI et Epirotae boves quoſdam Larinos appellant, xii. 11
THESSALONICE, xv. 1
THESSALORVM ritus circa conjugium, xii. 34
THETIDI nutus Iovis non irritus, v. 2
THONIS rex Aegypti, i. 13
Helenam amavit, ix. 21
THORAX lineus Minervae Lindiae conſecratus, ix. 17
THOS hominem amat, eique auxiliatur, i. 7
THRACES equi, xvii. 26
THRISSAE Aegyptiae ad cantum et teſtarum crepitum ſaltantes capiuntur, vi. 32
THVRIORVM fluvius Lyſias, x. 38
THYMALLVS piſcis et herba, xiv. 22
Thymalli captura, ibid.
THYNNI ſanguine illitus non pubeſcet, xiii. 27
altero tantum oculo vident, ix. 42
fugiunt calorem Sirii, xv. 3
licet fortiſſimi, cedunt aulopiae, xiii. 17
ubicunque eos initium hiemis deprehendit, illic ad aequinoctium vernum permanent, ix. 42
Thynni in Ponto quomodo capiantur, xv. 5
in Pontum ut ingrediantur, egrediantur, ix. 42
in Sicilia capiuntur, xv. 6
Thynnorum greges, xv. 3
piſcatio, xiii. 16
TYRRHENORVM pſilothra, xiii. 27
TIBIA equas ad venerem incitat, xii. 44
Libycas demulcet, ibid.
Tibiae concitatus ſonus lupum terret, xi. 28
TICINVS, Italiae fluvius, xiv. 22
TIGRIDES canes generant, viii. 1
cicures Indorum, xv. 14
TIMIDA animalia arctius congregantur, viii. 18
quae, vii. 19
TIMIDITAS poëphagi, xvi. 11
TIOS, urbs Pontica, xv. 5
TIRESIAS, ii. 3
auſpex clarus, viii. 5
TITVS Romanorum imperator, xi. 15
TOMIS urbs, xiv. 25
TORPEDO piſcis contacto abs ſe animali ſtuporem inducit, i. 36
Torpedinis vis circa inferendum torporem, ix. 14
vis liquore Cyrenaico remittitur, v. 37
Torpedines piſces, xiv. 3
TRACHVRI cauda abortum efficit, xiii. 27
TRAGEMATA regis Indorum, xiv. 13
TRICHES (id eſt, pili) herba marina, xiii. 3
TRIGLAE etymologia, x. 2
TRITONES quales, xiii. 21
TROCHILVS avis ut impune hirudines ex crocodili ore legat, iii. 11. viii. 25
Trochilorum genera plura, xii. 15
TROCTA lineam praemordet, i. 5
Troctarum plurium contra unum delphinum pugna, ibid.
TROGLODYTAE, xvii. 45
a ſerpentibus timentur, quod ab iis comedantur, ix. 44
TROGLODYTICAE viperae, xvii. 3

TVBAE ſonitus quibuſnam populis ſit ingratus, x. 28
TVRDI, avis et piſcis, colorem mutant, xii. 28
aves ramo myrti nidulantur, ut faſcinationes vitent, i. 35
TVRTVR garrula etiam poſtica parte, xii. 10
punico malo necatur, vi. 46
Turturi circus et corvus inimici, vi. 45
Turtures albae, x. 33
iridis fructum ſuis nidis imponunt adverſus faſcinationes, i. 35
Turturum et columbarum albarum caſtitas, adulterii tamen poenam mas ſolus luit, iii. 44
TYPHLOPS et Typhline ſerpens, viii. 13
TYPHON induit crocodili formam, x. 21
Typhoni aſinus gratus, x. 28
TYRRHENICAE inſulae, xiii. 17

V

VACCA apud Tenedios quomodo tractatur, xii. 34
fulgure adflata Apidem taurum peperit, xi. 10
Vaccae memoria, vi. 10
Vaccae Epiroticae, iii. 33
in Phoenicia quantae, xvi. 33
Vaccarum Arabicarum cornua, xii. 20
Vaccas cur Aegyptii Veneri conſecrent, x. 27
VENATIO Pindi, x. 48
VENATRIX avis quomodo allectas ſuo cantu aviculas invadat, viii. 24
VENEFICA malignitas, vi. 14
Venefica mulier ſceleſtior aſpide, xv. 4
VENEFICIA et cantiones, i. 29
VENENA ſerpentium et viperarum quot modis pellantur, i. 54
Venenis adverſantia pocula, iii. 41
VENENATA animalia alia morſu, alia ictu laedunt, iii. 32
fugantur pelle amphiſbaenae, viii. 8
fugat adeps elephanti, i. 37. x. 12
VENETI Adriam accolentes, xvii. 16
VENVS amavit Neriten, xiv. 28
ex Sicilia cum columbis migrat in Libyam, iv. 2
Veneris color aureus, purpureus, ruber, ibid.
Erycinae templum, deque poena, quam Amilcar Afer, eo ſpoliato, ſubiit, x. 49
Veneri cur Aegyptii (qui eam Vraniam appellant) vaccas conſecrent, x. 27
quae in penatium numero eſt, hirundines charae ſunt, x. 34
turtures albae ſacrae ſunt, x. 33
Venerem fugere oportet pugnaturum fortiter, vi. 1
qui homines propter quaeſtum aut gloriam ab ea abſtinuerint, ibid.
VENTI et pluviae prognoſticon ex apibus, v. 13
Venti fecunditatis auctores, Boreas ad gignendos mares, Auſter ad feminas, vii. 27
contra ventorum vim apes lapillum geſtant, i. 11
Ventis ſacrificare Athenienſes docuit Neoclis filius, vii. 27
Ventos nautis imminere grues retro volantes indicant, iii. 14
VENTRES animalium ruminantium, v. 41
VERMICVLI quidam plantis noxii, ix. 39
VERMIS Indicus, ejuſque olei uſus, v. 3
Indorum regi ſecundis menſis adhibitus, xiv. 13
VESICAM evacuat echinus marinus, xiv. 4
VESPAE morſus, ix. 15
Veſpae ex equi cadavere naſcuntur, i. 28
quae laërtae nuncupantur, x. 42
quomodo perdantur, i. 58
regno, non tyrannide reguntur, v. 15
ſuum aculeum veneno ex mortua vipera imbuunt, v. 16
VESPERTILIO et ciconia hoſtes, vi 45
Veſpertiliones, ciconiae ovis contactu nocentes, a ciconiae nido platani foliis arcentur, i. 37

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

VESTES cruore animalium Indicorum tinctae, iv. 46
VIGILANTIA canis, vii. 13
VINITOR aſpidem ſacram imprudens diſſecuit, xi. 32
VINVM, in quod immiſſus eſt lapis a cane demorſus, inter convivas lites movet, i. 38
nigrum omnibus morbis elephantorum medetur, xiii. 7
Vini cultor primus Bacchus, vii. 28
Vinum bibere elephanti non recuſant, viii. 27
VIPERA a muribus metuitur, vi. 41
Viperae et muraenae coitus, i. 50 ix. 66
partus et coitus, i. 24. xv. 16
Viperam pellit origanum et ruta, vi. 12
Viperae Troglodyticae, xvii. 3
ut ſaliva hominis perdantur, ii. 24
VIREO et lutea, *vid.* CHLORIS.
VIRGAE miniſtrorum Romanorum principum, *vid.* FASCES.
VIRGINEA zona remedium retentae urinae in equo, xi. 18
VISVS aquilae, i. 42
hominis felle aquilae acuitur, i. 47
lupi, x. 26
VITES herbae marinae, xiii. 3
VITEX, *vid.* AGNOS.
VITIS Herculi ſacra in Heraclea, vi. 40
Vitis lachryma hauſta gruem conficit, vi. 46
VITVLI bovis Libyci uſus, xiv. 11
marini amor in ſpongiatorem, iv. 56
invidia coagulum ſuum, quod contra comitiales morbos prodeſt, devorantis, iii. 19
Vituli marini fugiunt arietes marinos, xv. 2
in arido pariunt, et foetus ſuos paulatim per intervalla in mare deductos illi adſuefaciunt, ix. 9
VLYSSES, xvii. 25
et Menelaus legati ab Antenore ſunt ſervati, xiv. 8
VNCVNGVIVM avium natura, iv. 20
VNGVENTO odorato adſperſi ſcarabaei intereunt, i. 38. vi. 46
VOCEM mutantia animalia, xii. 28
Voces ac ſoni quarundam avium et inſectorum, vi. 19
diverſae animalium, v. 51
variae animalium, aut nullae, ſecundum diverſa loca, iii. 35, 37, et 38
VPVPA adipe caprae ferae necatur, vi. 46
obſtructum nidum, herba quadam admota, referat, iii. 26
Indica in deliciis regi Indorum, xvi. 5
Vpupae erga parentes pietas, x. 16
nidificatio, iii. 26
Vpupae adiantum (quod et callitrichum vocant) in nidis imponunt contra faſcinationes, i. 35
VRANIA appellatur Venus ab Aegyptiis, x. 27
VRBANAE et modeſtae puellae, i. 58
VRBIVM ruinas quaedam animalia fugiunt, xi. 19
VRINAE retentae remedium in equo, xi. 18
VRINATORES quid agant, ne a piſcibus vorentur, xv. 11
regem margaritarum capiunt, xv. 8
Vrinatorum et delphinorum comparatio xii. 12
VRSI ut a cadaveribus abhorreant, v. 49
ut necentur, xvii. 31
Vrſa quomodo cum ſuis catulis venatores fugiat, et taurum proſternat, vi. 9
ut herba aro et formicis ſibi medeatur, vi. 3
Vrſae foetus, latitatio, etc. ibid.
Vrſae efformant catulos ſuos, ii. 19
VRTICA, vii. 35. ix. 48
Vrtica marina, vii. 35. xi. 37
VVAE marinae, xiii. 3
VVLCANO ſacri canes in Aetna, xi. 3
cur leones ſacri, xii. 7
VVLNERA elephantorum ut curentur, xiii. 7
canes ſuis linguis ſanant, viii. 9
VVLPANSER venatori ſpem ſui capiendi facit, ut foetus interim elabatur, xi. 38

Vulpan-

Vulpanſeris amor in ſobolem, x. 16
forma, ingenium, et nomen, v. 30
VVLPES erinaceum conglobatum urina in os ejus immiſſa ſuffocat, vi. 64
ut callidiſſime veſpas perdat, et favo tandem potiatur, iv. 39
ut inſidias paret erinaceis, otidibus, et piſcibus, vi. 24
Vulpe quomodo Thraces ut duce utantur ad tranſmittendos fluvios congelatos, ibid.
Vulpes et lepores in India ab avibus rapacibus ad venationem inſtitutis capiuntur, iv. 26
explorant firmitatem glaciei, xiv. 26
infenſae lupis ob inſidias, i. 36
qua arte lepores capiant, xiii. 11
Caſpiae, xvii. 17
Vulpis marinae calliditas in declinanda eſca; vel ſi devorarit, invertendo ſe mox et interiora evomendo, ix. 12
VVLTVRES cadaveribus veſcuntur, ii. 46
malo punico perduntur, vi. 46
omnes ſunt feminae, ex vento concipiunt, nec ova ſed pullos pariunt, ii. 46
ſacri ſunt Iunoni et Iſidi, x. 22
ſtrages praeſentiunt, ii. 46
Vultures inter et aquilas medii aegypii mares ſunt, ibid.
Vulturum pennae ſuffitae ſerpentes e latibulis eliciunt, i. 45
pernicies, unguentum, iv. 18
Vulturibus Barcaei ſuorum in bello defunctorum cadavera objiciunt, x. 22
mortem adfert odorum ſuavitas, iii. 7
ex Vulturibus Romuli augurium, x. 22

X

XANTHIPPVS, Ariphri filius, xii. 35
Xanthippi canes fideles, ibid.
XANTHVS fluvius, *vid.* SCAMANDER.
XENOPHILVS muſicus, ii. 11
XENOPHON puer quidam a cane amatus, i. 6
XERXES montem Athon ſcidit, xiii. 20
Xerxis cameli, xvii. 36
XIPHIAS piſcis, xiv. 23
novit in qua parte vim ſuam habeat, eaque praeclare utitur, ix. 40

Z

ZACYNTHVS, xvii. 11
ZALEVCVS legiſlator Locrenſium, vi. 61
ZELOTYPIA, viii. 20
merulae marinae, i. 14
ZENONIS et Cleanthis amicitia, iv. 45

INDEX AVCTORVM AB AELIANO LAVDATORVM.

ACHEVS ὁ τ᾽ τεϱαγῳδίας ποιητὴς, vii. 47
AESCHYLIDES ἐν τοῖς Πεϱὶ γεωϱγίας, xvi. 32
AESCHYLVS, ix. 42. xii. 8
ἐν Ἀγαμέμνονι, vii. 47
Δικτυουλκοῖς, ibid.
τῷ Σισύφῳ, xii. 5
AGATHARCHIDES, v. 27. xvi. 27
Αἰθίοπες λόγοι, ii. 21
ALCMAN, xi. 3
ALEXANDER ἐν τῷ Πεϱίπλῳ τῆς Ἐϱυθϱᾶς Θαλάσσης, xvii. 1
Myndius, iii. 23. iv. 33. v. 27. x. 34
AMOMETVS, xvii. 6
AMYNTAS, v. 14
ἐν Σταθμοῖς, xvii. 17
ANACREON, iv. 2. vii. 39
ANAXIPPVS ἐν Ἐπιδικαζομένῳ, xiii. 4
ANTENOR ἐν λόγοις Κϱητικοῖς, xvii. 35
ANTIPHON ἐν τῷ ϱὸς Ἐϱασίστϱατον λόγῳ, v. 21
APION, xi. 40
APOLLO Didymaeus, xiii. 21
APOLLODORVS ἐν τῷ Θηϱιακῷ λόγῳ, viii. 7, et 12
APOLLONIVS Rhodius vel Naucratites, xii. 23
APOLLOPHANES κωμῳδίας ποιητὴς, vi. 51
ARCHELAVS, ii. 7
ARCHILOCHVS, xii. 9
ARIONIS hymnus in Neptunum, xii. 45
ſtatuae ſubſcriptum epigramma, ibid.
ARISTAGORAS, xi. 10
ARISTEAS κωμῳδίας ποιητὴς, vi. 51
ARISTOCLEON, vii. 40
ARISTOCLES, xi. 4
ARISTOPHANES, xii. 4
ἐν Ἀμφιαϱάῳ, xii. 9
ἐν Γηϱολόϱδῳ, ibid.
ἐν Ὄϱνισι, iv. 42. xvi. 5
Byzantinus, i. 38. vii. 39, et 47
ARISTOTELES, ii. 34, 39, 49, et 52. iii. 24, 40, et 45. iv. 6, 57, et 58. v. 8, 11, 14, 27, 34, et 43. vi. 3, 14, et 18. vii. 7, et 13. viii. 1, et 9. ix. 6, 7, 20, 39, 42, 54, et 64. x. 11, 32, et 36. xi. 12, et 18. xii. 6, 12, 14, 28, 35, et 40. xiii. 4. xv. 28. xvi. 33, et 41. xvii. 15, et 20.
ἐν τῷ ἡ Πεϱὶ ζώων, xvii. 7
ARISTOXENOS, ii. 11. viii. 7
ARTEMON ἐν τοῖς Ὄϱοις τοῖς Κλαζομενίων, xii. 38
AVTOCRATES ἐν Τυμπανισαῖς, xii. 9
CALLIAS ἐν τῇ δεκάτῃ τ᾽ Πεϱὶ τ᾽ Συϱακοσίων Ἀγαθοκλέα λόγων, xvi. 28
CALLIMACHVS, ix. 27. xv. 28

CHARMIS

INDEX AVCTORVM.

CHARMIS Maſſilienſis, v. 38
Οἱ ὑπὲρ τῆς Χίων συγγραφεῖς ἰσοτελείας, xvi. 39
CLEANTHES ὁ Ἄσσιος, vi. 50
CLEARCHVS ὁ ἐν τῷ περιπάτῳ, xii. 34
CLITARCHVS, xvii. 2, 22, 23, et 25
CRATES ὁ ἐν τῇ Μυσίᾳ Περγάμῳ, xvii. 9
ὁ Περγαμηνὸς, xvii. 37
CRATINVS ἐν Ταξιάρχοις, xii. 10
CTESIAS, iii. 3. iv. 26, 27, 46, et 52. vii. 1. xvii. 29
CNIDIVS, iv. 21. v. 3. xvi. 42
ἐν Λόγοις Ἰνδικοῖς, xvi. 31
DEMETRIVS ἐν τῇ Σικελίᾳ τῷ δεκάμαλι, xii. 10
DEMOCRITVS, v. 39. vi. 60. ix. 64. xii. 16, —— 20.
ὁ Ἀβδηρίτης, xii. 17
DEMOSTRATVS, *Epil.*
ἀνὴρ ἁλιευτικῆς σοφίας ἔμπειρος, καὶ ἑρμηνεῦσαι χρηστὸς, xv. 4, et 9
τῶν ἐν τῆς Ῥώμης τῆς βουλῆς γνώμων, xv. 19
ἐν Λόγοις ἁλιευτικοῖς, xiii. 21
DINOLOCHVS ὁ ἀνταγωνιστὴς Ἐπιχάρμου, vi. 51
DINON, xvii. 10
DION ἐν Συγγραφῇ, x. 1
EMPEDOCLES, xii. 7
ὁ Ἀκραγαντῖνος, ix. 64
ὁ Φυσικὸς Περὶ ζώων ἰδιότητος, xvi. 29
EPICHARMVS ἐν Ἥβας Γάμῳ, καὶ Γῇ καὶ Θαλάσσῃ, καὶ προσέτι Μούσαις, xiii. 4
vid. DINOLOCHVS.
ΕΠΙΜΗΝΙΔΟΥ ἔπη, xii. 7
ERATOSTHENES, vii. 40
EVCLIDES, vi. 57
EVDEMVS, iii. 20, et 21. iv. 8, 45, 53, et 56. v. 7
EVDOXVS, x. 16. xvii. 14, et 19
EVPHORION, vii. 48
ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι, xvii. 28
EVRIPIDES, iii. 15, et 17. iv. 54. v. 2, et 34. vi. 15. vii. 25, et 28. xii. 7, et 44. xiv. 6.
ταῖς Βάκχαις, v. 42
ἐν Ἰφιγενείᾳ, vii. 39
ἐν Πελειάσι, vii. 47
ἐν τοῖς Τημενίδαις, vii. 39
HECATAEVS Abderita, xi. 1
Mileſius, xiii. 22
ὁ λογοποιὸς, ix. 23
HEGEMON ἐν Δαρδανικοῖς, viii. 11
Τῷ Ἑρμῷ ὑφήγησις πρεσβυλάτη, xi. 10
HERMIPPVS, vii. 40
HERODOTVS, ii. 53. vi. 15, et 60. vii. 11. x. 3, et 4. xi. 10. xv. 5, et 16. xvii. 21, et 36.
ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις λόγοις, viii. 25
HESIODVS, vi. 50. xiv. 28
HIPPONAX, vii. 47
HIPPYS ὁ Ῥηγῖνος, ix. 33
HOMERVS, i. 34, 42, 43, et 52. ii. 1, 18, 21, et 30. iii. 27. iv. 2, 6, 23, 40, 45, et 54. v. 38, 39, 45, et 54. vi. 1, 4, et 6. vii. 7, 27, et 29. viii. 28. ix. 11, et 23. x. 1, 8, 14, et 26. xi. 11, et 17. xii. 3. xiii, 7, et 17. xiv. 8, 25, 28, et 29. xv. 24. xvi. 24. xvii. 6, 37, et 43.
ἐν Ἰλιάδι, xi. 10. xiv. 28, et 29. xvi. 25.
ἐν Ὀδυσσείᾳ, v. 16. ix. 50. xv. 28.
IBYCVS Rheginus, vi. 51
ΙΝΔΩΝ λόγοι, ii. 34
ΙΟΒΑΣ, xv. 8
βασιλεὺς, ix. 28
ὁ Μαυρούσιος, ὁ τῷ πρὸ Ῥωμαίοις ὁμηρεύσαντος παιδὶ, vii. 23
ΙΠΠΙΟΥ τέχνη ἡ εἰς τὴν μνήμην, vi. 10
ΙΣΤΡΟΣ, v. 27
LACYDES ὁ Περιπατητικὸς, vii. 41

INDEX AVCTORVM.

ΛΑΣΟΥ Διθύραμβοι, vii. 47
Leonides, xii. 42
Byzantinus, ii. 6, et 50. iii. 18
Metrodori filius, *Epil.*
Lycvrgvs, vi. 61
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ νόμοι, vii. 15
Manetho Aegyptius, x. 16
Megasthenes, viii. 7. xvi. 41. xvii. 39
Menander ἐν Θαΐδι, xii. 10
ἐν τῇ Μεσηνίᾳ, xiii. 4
ἐν Παννυχῖσιν, vii. 19
ἐν Πλοκίῳ, xii. 10
ὁ τῦ Μενάνδρυ Θήρων, ix. 7
Metrodorvs Byzantinus, *Epil.*
ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ ἀνδρὸς μέτρα, xiv. 29
Mnaseas ἐν τῇ Εὐρώπῃ, xvii. 46
Mnesimachvs ἐν τῇ Ἰσθμιονίκῃ, xiii. 4
Neocles ὁ ἰατρὸς, xvii. 15
Nicander, v. 42. viii. 8. ix. 20. x. 9. xv. 18
ὁ Κολοφώνιος, xvi. 28
Nicocreon Cyprius, xi. 40
Nymphis ἐν τῷ Γ' τῶν Περὶ Πτολεμαίων λόγῳ, xvii. 3
Nymphodorvs, xi. 20. xvi. 34
Onesicritvs, xvii. 6
Astypalaeus, xvi. 39
Orthagoras, xvii. 6
ἐν Ἰνδοῖς λόγοις, xvi. 35
Pammenes ἐν τῷ Περὶ Θηβαίων, xvi. 42
Philemon, xii. 10
Philo, xii. 37
Philochorvs, xii. 33
ΦΟΙΝΙΚΕΣ λόγοι, xvi. 33
ΦΡΥΓΙΟΙ λόγοι, ii. 21
Phylarchvs, vi. 29
ἐν τῇ ιϚ', xvii. 5
Pindarvs, vii. 19
ὁ Θηβαῖος Μεσοποιὸς ἔν τινι τῶν Ἐπινικίων, vii. 39
Plato, v. 13. vi. 1
Poetae, i. 15. ii. 32. vi. 25, 43, 61, et 64. vii. 2, 19, et 47. ix. 17. xii. 36. xiv. 14. xv. 5
Polemo, xii. 40
Polycletvs, xvi. 41
ΠΡΟΦΗΤΩΝ Αἰγυπτίων λόγος, xi. 10
Pythagoras, v. 11. xvii. 9
Samius, ix. 10
ἐν τοῖς Περὶ Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, xvii. 8
Simonides, xvi. 22
ἐν τοῖς Ἰάμβοις, xi. 36
τοῦ Σιμωνίδυ τέχνη εἰς μνήμην, vi. 10
Solon, i. 13. ii. 42. vi. 6. ix. 1
Sophocles, ii. 10. vi. 51
ἐν τῇ Τύρῳ τῷ δεκάτῃ, xi. 18
ὁ Οἰδίπυς ὁ τῦ Σοφοκλέυς, iii. 47
ὁ τῦ Σοφίλυ ἐν τοῖς Ἀλεάδαις, vii. 39
Sophron, xv. 6
Sostratvs, v. 27. vi. 51
Spintharvs, ii. 11
Stesichorvs ἔν τινι ποιήματι ὧν εἰσφοιτήσαντί πυ εἰς πολλὰς, xvii. 37
ΣΥΡΩΝ λόγῳ ἱερὸς, xii. 30
ΘΗΒΑΙΟΙ μύθοι, xii. 7
Theocles ἐν τῇ δ', xvii. 6
Theocritvs ὁ τῶν νομαδικῶν παιγνίων συγγραφεύς, xv. 19
ΘΕΟΔΕΚΤΟΥ τέχνη εἰς μνήμην, vi. 10
Theophrastvs, iii. 17, 32, 35, 37, et 38. v. 27, et 29. ix. 27, 37, et 64. x. 35. xi. 40. xii. 36. xv. 16, et 26.
Τήλεφος ὁ Κρὴς, ὁ ἐκ τῦ Μυσίυ Περγάμυ, x 32
Theopompvs, v. 27. xi. 40. xvii. 16
Timaevs, xvii. 15
ΤΥΡΤΑΙΟΥ μέτρα, vii. 1
Xenophilvs, ii. 11
Xenophon, ii. 11. vi. 25. viii. 3. xii. 10. xiii. 24
Zenothemis, xvii. 30

GR. III
BRITISH MUSEUM

ADDENDA

ADDENDA,
MVTANDA, et OMITTENDA,
in OPERIS CONTEXTV.

Pag. Lin.

15. 28. ϖϵιαθύρσιν] *Lege;* ϖϵιθυρϵ̃σιν. *Vide* Notas.
170. 1. ille,] *Adde:* qui natura ſua etc.
188. 1. captos,] *Adde:* quemadmodum et columbae facere ſolent, etc.
276. 18. atteſtatur.] *Adde:* Dolorem enim et moleſtiam animo verſans nunquam cantui vacat.
277. 19. μᾶλλον.] *Adde:* Μηδὲ γὸ ἄγειν ϛολὴ ϖόλε ᾠδῇ ϰ᾽ μέλει τὸν ϰ῎ τῆς ψυχῆς ἔχουϊά τι ϖρόσαντες ϰ᾽ ἀλγεινόν. *Vid.* Notas.
292. 17. aegithus parus] *Omitte:* parus, *et l.* 19. pari.
392. *ult.* Poſt paulum,] *Lege:* Longe autem poſt.
409. 5. ἰδὼν] *Adde:* ἐξ ἀπόπλϱ. *Vid.* Notas.
440. 14. Cumque ubi eſſet etc. vinctumque Romam] *Lege:* Cumque errantem eum comprehendiſſent, et cujuſnam ſervus eſſet intellexiſſent, vinctum Romam etc.
447. 13. εἴχελο ϰ᾽ ὅδε·] *Lege:* ϰ᾽ ὅδε εἴχελο.
452. 10. ſacros eſſe, et manſueſcere,] *Lege:* ſacros eſſe manſuetos, et a miniſtris etc.
536. 12. profert, minime ii quidem grandes] *Lege:* profert, et delphinos, minime grandes etc.
540. 16. ut aquam tranſmittere queat,] *Lege:* ut iterum educere queat.
562. 6. tantum] *Adde:* in anno etc.
578. 4. idque in lunae defectione comprimi,] *Lege:* ipſam autem in lunae defectione connivere.
692. 14. Turdus vero] *Adde:* hieme.
812. 25. Quomodo Eridano etc. capiantur] *Lege:* Quomodo in Eridano et Taenaro fluviis piſces capiant.
874. 20. buccina hujus maris tanta] *Lege:* buccinae hujus maris tantae.
878. 1. Formicis] *Lege:* Formica.
908. 1. Indiae vico,] *Omitte:* Indiae.
26. et] *Adde:* carnes eorum.
914. 19. Serpentibus bicipitibus] *Omitte:* bicipitibus.

IN NOTIS.

984. a. *ult.* Mediceus.] *Adde:* pro ϖϱοσεί᾽.
990. b. 26. ϰαλαπρήσαντες] *Forte legend.* ϰαλαπρήσαντες ἢ ϰαλασρώσαντες.
993. a. 38. praeceſſit τῶν ϰρεῶν] *Lege:* praeceſſit ϖάμπολυ τῶν ϰρεῶν.
1029. b. 27. lib. Hiſt. Anim. cap. 2.] *Lege:* lib. ix. Hiſt. Anim. cap. 1.

ADDENDA, etc.

Pag. Lin.

1029. b. 36. Αἴγινθος legendum cenſet cl. Pauwius ad Philen.] *Lege:* Αἴγινθος pro αὔγιθος, vel αὔγιωθος, quomodo habet mſ. Bodl. apud Philen legendum cenſet cl. Pauwius.

1050. b. 16. Lucanus lib. ix. de moleſto Catonis per fabuloſam Libyen itinere:] Adfer huc Lucani verſus ſequentes, loco ſuo dimotos:

Nec ſunt diſcrimina terrae
Ulla, niſi aetheriae medio velut aequore flammae:
Sideribus novere viam. TRILLER.

1112. b. 40. intelliget lector. Innoteſcet ex iis,] *Lege:* intelligetur ex iis.

1127. b. 34. GESNER.] *Adde:* Mediceus.

G.R. III.
BRITISH MUSEUM